12690. V. 7. c.
L d. 7. a 2°
IN=03001304 3

RK = Vibus Rumpler

2° IV.

J. 3

Ecclē Pataviēsis Breuiarium.

KL Januarius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.xvj. Dies vero.viij.

A	Januarius		Circūcisio dñi		Summū festuz
b	iiij	nonas	Octaua stephani		Plenū officiū
c	iij	nonas	Octaua iohannis euāgeliste		Plenū officiū
d	ij	nonas	Octaua sanctoz Innocentū		Hystoria
e	Nonas		Seuerini epi.	ix.lect.	Vigilia
f	viij	idus	Epiphania dñi		Summū festū
g	vij	idus	Valentini epi		Summū festū
A	vj	idus	Erhardi episcopi		Añ.tñ
b	v	idus	Juliani ⁊ sociorum eius		Añ.tñ
c	iiij	idus	Pauli primi heremite		Añ.tñ
d	iij	idus			
e	ij	idus			
f	Idus		Octaua ephie.	ix.lec. Hilarij epi.	Añ.tñ
g	xviiij	kal'	Februarij Felicis presbyteri		iij.lec.
A	xviij	kal'		Sol in aquario.	
b	xvij	kal'	Marcelli pape		iij.lectiones
c	xvj	kal'	Anthonij monachi		Hystoria
d	xv	kal'	Prisce virginis ⁊ martyris		iij.lec.
e	xiiij	kal'			
f	xiij	kal'	Fabiani ⁊ sebastiani		Hystoria
g	xij	kal'	Agnetis virginis ⁊ martyris		Hystoria
A	xj	kal'	Vincentij martyris		iij.lec.
b	x	kal'	Emeranciane virginis		Añ.tñ
c	viiij	kal'	Thimothei apostoli		iij.lec.
d	viij	kal'	Cōuersio sci pauli. sū.festū	Proiecti mrīs.	Añ.tñ
e	vij	kal'	Policarpi epi ⁊ martyris		
f	vj	kal'	Johannis crisostomi		
g	v	kal'	Octaua agnetis		iij.lec.
A	iiij	kal'			
b	iij	kal'			
c	ij	kal'	Vigilij epi ⁊ martyris ⁊ sociorum eius		ix.lec.

K.K. HOF-U. LANDES-BIBLIOTHEK ZU LAIBACH

KL Februarius habet dies.xxviij. Luna.xxix.
Nox habet horas.xiiij. Dies vero.x.

d	Februari⁹		Brigide virginis. iij.lec.	Ignatij epi ⁊ mr̃is.
e	iiij	nonas	Purificatio marie virginis.	Summũ festũ
f	iij	nonas	Blasij epi ⁊ martyris.	Hystoria
g	ij	nonas		
A	Nonas		Agathe virginis ⁊ martyris.	Hystoria
b	viij	idus	Dorothee virginis ⁊ martyris.	Hystoria
c	vij	idus		
d	vj	idus		
e	v	idus	Appollonie virginis ⁊ martyris.	
f	iiij	idus	Scolastice virginis.	Añ.tñ
g	iij	idus		
A	ij	idus		
b	Idus			
c	xvj	kal'	Marcij. Valentini martyris.	iij.lec.
d	xv	kal'		Sol in piscibus
e	xiiij	kal'	Juliane virginis ⁊ martyris.	Añ.tñ
f	xiij	kal'		
g	xij	kal'		
A	xj	kal'		
b	x	kal'		
c	viiij	kal'		
d	viij	kal'	kathedra sancti petri.	Mediũ festũ
e	vij	kal'	Inuentio sancti iohannis baptiste.	Vigilia
f	vj	kal'	Mathie apostoli.	Summũ festũ
g	v	kal'	Walpurgis virginis.	
A	iiij	kal'		
b	iij	kal'		
c	ij	kal'		

Lũas sup̃ hec

Quandocũq; fit Nouilunium terra aũt sexta feria
hec portendit pluuia seq̃ntia p integrũ
mensem

Ista quado Plũt dic parasceue vulgo an
Charfreitag hec p integrũ Annu terra de
facili siccat · Ista q; semp̃ postridiũ terra
potest Arare &c. Standlex & ego expertus

KL Martius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.xij. Dies.xij.

d	Martius		Albani martyris.	
e	vj	nonas		
f	v	nonas	kunegundis virginis.	Hystoria
g	iiij	nonas	Soce & adriani martyrum.	
A	iij	nonas	Victorini martyris.	
b	ij	nonas	Cyrilli cõfessoris.	
c	Nonas		Perpetue & felicitatis.	Añ.tñ
d	viij	idus	Cypriani martyris.	
e	vij	idus	Undecim milium.	
f	vj	idus		
g	v	idus		
A	iiij	idus	Gregorij pape.	Medium festum
b	iij	idus		
c	ij	idus		
d	Idus		Longini militis.	
e	xvij	kal' Aprilis.		Sequitur dies ozimoz
f	xvj	kal'	Gerdrudis virginis.	Añ.tñ
g	xv	kal'		Sol in ariete
A	xiiij	kal'	Joseph nutritoris dñi.	
b	xiij	kal'		
c	xij	kal'	Benedicti abbatis.	Añ.tñ
d	xj	kal'	Paulini confessoris.	
e	x	kal'		
f	viiij	kal'		
g	viij	kal'	Annunciatio marie.	Summũ festũ
A	vij	kal'	Castuli martyris.	Añ.
b	vj	kal'	Rudberti episcopi.	Hystoria
c	v	kal'		
d	iiij	kal'		
e	iij	kal'		
f	ij	kal'		

p difficilia fit optra doctrina

Hic seminat caulas in Annunciatione virtus
Sed melius videt si seminat in pisarmis brevis

So am festsonntag vor ostern ist / ist ostern nicht sobere sant

KL Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.x. Dies vero.xiiij.

g	Aprilis		Conuersio marie magdalene.	
A	iiij	nonas		
b	iij	nonas		
c	ij	nonas	Ambrosij episcopi.	Medium festum
d	Nonas			
e	viij	idus		
f	vij	idus	Maximi episcopi.	
g	vj	idus	Marie egyptiace.	
A	v	idus		
b	iiij	idus		
c	iij	idus	Leonis pape.	
d	ij	idus		
e	Idus			
f	xviij	kal'	Maii Tyburci ⁊ valeriani.	Plenum officiū
g	xvij	kal'		
A	xvj	kal'		
b	xv	kal'	Petri diaconi.	
c	xiiij	kal'		
d	xiij	kal'		
e	xij	kal'	Marcelli presbiteri.	Sol in thauro.
f	xj	kal'		
g	x	kal'	Gaij pape.	Claues rogationū
A	viiij	kal'		
b	viij	kal'	Georgij martyris. Plenū officiū. Adalberti epi.	Aff.
c	vij	kal'	Marci euāgeliste. Mediū festū	Letania maior
d	vj	kal'		
e	v	kal'		
f	iiij	kal'	Vitalis martyris.	iij. lec.
g	iij	kal'	Petri martyris.	
A	ij	kal'	Quirini episcopi.	

Vltra nupcie intrant diuina tenebre & durat usq
aduentu dñi
Tenuq & festu nuq celebrat ibid

Maius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.viij. Dies.xvj.

b	Maius	philippi ⁊ iacobi.sum.fe.	Balpurgis virginis. Añ
c	vj nonas	Sigismūdi regis.	Translatio sancte elizabeth
d	v nonas	Inuētio scē crucis.	Hystoria Alexandri. Añ.
e	iiij nonas	Floriani mr̄is ⁊ sociorū.	Plenū officiū
f	iij nonas	Godehardi ep̄iscopi.	Hystoria
g	ij nonas	Johannis ante portā latinā.	Hystoria.
A	Nonas	Translatio sancti stephani.	Hystoria
b	viij idus	Victoris mr̄is. Añ.tm̄.	Victoria michaelis
c	vij idus		
d	vj idus	Gordiani ⁊ epimachi.	iij.lec.
e	v idus		
f	iiij idus	Nerei achillei ⁊ pangratij.	Plenum officiū
g	iij idus	Seruacij episcopi. hystoria.	Bangolfi mr̄is. Añ.
A	ij idus		
b	Idus	Sophie virginis.	
c	xvij kal' Junij		
d	xvj kal'		Sol in geminis.
e	xv kal'		
f	xiiij kal'	potentiane virginis.	Añ.
g	xiij kal'		
A	xij kal'		
b	xj kal'	Helene virginis.	
c	x kal'		
d	viiij kal'		
e	viij kal'	Urbani pape.	Añ.
f	vij kal'	Bede presbyteri.	
g	vj kal'	Germani confessoris.	
A	v kal'		
b	iiij kal'		
c	iij kal'		
d	ij kal'	Petronelle virginis.	Añ.

Statuit rotulum barcelonense: Om̄ apl̄os vigilias ieiunandū: dicte exaltor philippi ⁊ iacobi ⁊ ioce euāt: tur ieiūndū n̄ ē: ep̄ tpg̃ Illud ff̄ē de feriis paschali & in diebg̃ azimoz

Junius habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.viij. Dies vero.xvj.

e	Junius.		Nicomedis martyris	Añ.
f	iiij	nonas	Marcellini ⁊ petri martyrū	iij.lec.
g	iij	nonas	Erasmi epi ⁊ martyris.	Hystoria
A	ij	nonas	Rustici martyris.	
b	Nonas		Bonifacij ⁊ sociorū ei⁹. tytus sorius	Añ.
c	viij	idus	Claudij martyrs.	
d	vij	idus		
e	vj	idus	Medardi epi: Medardi pluuia: fit decrescē vinde	
f	v	idus	Primi ⁊ feliciani martyrum.	iij.lec.
g	iiij	idus		
A	iij	idus	Barnabe apostoli.	Plenum officiū.
b	ij	idus	Basilidis cyrini naboris nazarij.	iij.lec.
c	Idus		Anthimi mārtyr	
d	xviij	kal'	Julij	
e	xvij	kal'	Viti modesti ⁊ crescentie.	Plenū officiū
f	xvj	kal'		
g	xv	kal'	Marina volatrabat sb sor mārtyr obiit Sol in cancro.	
A	xiiij	kal'	Marci ⁊ marcelliani martyrum.	iij.lec.
b	xiij	kal'	Gervasij ⁊ prothasij.	iij.lec.
c	xij	kal'		
d	xj	kal'	Si vīnas ēndā mūnca capē in ut ī lepra	
e	x	kal'	Ethacij ⁊ sociorū eius.	Hystoria.
f	viiij	kal'	Vigilia	
g	viij	kal'	Natiuitas iohannis baptiste.	Summū festum
A	vij	kal'		
b	vj	kal'	Johannis ⁊ pauli martyrum.	Plenū officium
c	v	kal'	Septem dormientium.	
d	iiij	kal'	Leonis pape.	Añ.
e	iij	kal'	Petri ⁊ pauli apłorū.	Vigilia
f	ij	kal'	Cōmemoratio sancti pauli.	Summū festū.
				Mediū festū

Vigilie exptorū dicunt ieiunia peractate. Quando viddig pascia sctorū merita: pit ieiunāg: Vñ scr
ipsi passi sūt: ⁊ ē more: scr & nos cū eis cōpatiamur: si cū eis coronare velīg ec. di. l. 6. de cons
Dui
Ad vada meandrij gemit albyspter ysr holocaustū x to ghustū Dñs in epitaphio ei: hor homerer
tuū condita scr tēmto

Regula Rūbroy & vera
Wan der dm pfft wolfart ist ⁊ zimet
p pdar die im pfeyning vnd offstanding
am gelt et crontza hapst
wer dm pfft wirt ist pdar wolfart

Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.viij. Dies.xvj.

g	Julius		Octaua iohannis baptiste.	iij.lec.
A	vj	nonas	Uisitatio marie.hystoria. Processi ⁊ martiniani.	iij.l.
b	v	nonas	Translatio sancti thome apli.	
c	iiij	nonas	Udalrici epi. ple.of. Translatio martini.	Añ.
d	iij	nonas		
e	ij	nonas	Octaua aplor petri ⁊ pauli.	Mediū festū
f	Nonas		Bilibaldi episcopi.	iij.lec.
g	viij	idus	kyliani ⁊ socior eius	Hystoria
A	vij	idus	Translatio sancti nicolai.	Hystoria
b	vj	idus	Septem fratrum.	iij.lec.
c	v	idus	Translatio sancti benedicti.	Añ.tm.
d	iiij	idus	Margarethe virginis ⁊ martyris.	Hystoria
e	iij	idus	Heinrici impatoris. ple.of. Hic incipiūt dies caniculares	
f	ij	idus		
g	Idus		Diuisio apostolorum.	Hystoria.
A	xvij	kal'	Augusti	
b	xvj	kal'	Allexij confessoris.	iij.lec.
c	xv	kal'	Sol in leone.	
d	xiiij	kal'		
e	xiij	kal'		
f	xij	kal'	Praxedis virginis.	iij.lec.
g	xj	kal'	Marie magdalene.	Hystoria
A	x	kal'	Appollinaris martyris.	iij.lec.
b	viiij	kal'	Cristine virginis. Añ.	Uigilia
c	viij	kal'	Jacobi apli. sum.festū. Cristoferi.	Añ tm.
d	vij	kal'	Anne matris marie.	Hystoria.
e	vj	kal'		
f	v	kal'	Panthaleonis mr̄is.	Plenū officium
g	iiij	kal'	Felicis pape. Simplicij faustini ⁊ beatricis.	iij.lec.
A	iij	kal'	Abdon ⁊ sennes martyrū.	iij.lec.
b	ij	kal'		

Oswaldi so es nigēt bedeūt gwyſlich ein tryvuig in teūd
Et econtra

KL Augustus habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Hor habet horas.x. Dies vero.xiiij.

c	Augustus		Ad vincula petri. mc.fe.	Septē machabeor.	Añ.
d	iiij	nonas	Stephani pape.		iij.lec.
e	iij	nonas	Inuentio sci stephani.	Summū festū	
f	ij	nonas	Translatio sancti valentini.	Summū festū	
g	Nonas		Dedicatio ec.pa.sū.f. Oswaldi. iij.l. Marie niuis		hyſ
A	viij	idus	Sixti felicis z agapiti. plc.of.	Trāsfiguratio dñi.	posteri⁹
b	vij	idus	Affre martyr. hystoria.	Donati epi z martyris.	Añ.
c	vj	idus	Cyriaci z socior eius.		iij.lec.
d	v	idus	Romani martyris. Añ.	Vigilia	
e	iiij	idus	Laurencij martyris.	Summū festū.	
f	iij	idus	Tyburcij martyris.		iij.lec.
g	ij	idus	Clare virginis.	Marie niuis	hystoria
A	Idus		Hypoliti z socior ei⁹		Hystoria
b	xviiij	kal'	Septembris. Eusebij cōfessoris.	Añ.	Vigilia
c	xviij	kal'	Assumptionis marie virginis.		Summū festū
d	xvij	kal'	Arnolfi confessoris.		
e	xvj	kal'	Octaua laurētij. Añ.	Dies caniculares finiunt	
f	xv	kal'	Agapiti martyris.	Añ.	Vol in virgine.
g	xiiij	kal'	Cecidit rex fridericus de sibalde vita extincta		Anno dñi M. cc lxxxviii
A	xiij	kal'	Bernardi abbatis.		
b	xij	kal'			
c	xj	kal'	Octaua assumptionis. mc.fe.	Thimothei z sim.	Añ.
d	x	kal'		Vigilia	
e	viiij	kal'	Bartholomei apli.	Summū festum	
f	viij	kal'	Ludouici regis		
g	vij	kal'	Zepherini pape.	Transfiguratio dñi.	Hystoria.
A	vj	kal'	Ruffi martyris		
b	v	kal'	Augustini epi. hystoria.		Añ.
c	iiij	kal'	Decollatio iohānis baptiste. ix.lec.	Sabine	Añ.
d	iij	kal'	Felicis z adaucti martyrū.		iij.lec
e	ij	kal'	Paulini episcopi.		

Regula ginivadis

KL September habet dies.xxx. Luna.xxx.
Nox habet horas.xij. Dies.xij.

f	September		Egidij confessoris. Hystoria
g	iiij	nonas	Justi episcopi. Trāslatio barbare virginis.
A	iij	nonas	
b	ij	nonas	Octaua sci augustini. Triū pueroꝝ. Marcelli mr̄is
c	Nonas		
d	viij	idus	Magni confessoris. Añ.
e	vij	idus	Regine virginis.
f	vj	idus	Nātas marie.sū.f. Adriani mr̄is. Añ. Corbiniani. Añ.
g	v	idus	Gorgonij mr̄is. Añ. Trāslatio scē kunegūdis. Añ.
A	iiij	idus	Hilarij pape.
b	iij	idus	Prothi ꝛ iacincti martyrum. Añ.
c	ij	idus	
d	Idus		Septem dormientiū Añ.mm
e	xviij	kal'	Octob. Exaltatio scē crucꝭ. Hyst. Cornelij ꝛ cipiani. Añ.
f	xvij	kal'	Octaua scē marie. me.festū. Nicomedis mr̄is. Añ.
g	xvj	kal'	Eufemie virginis. iij.lec. Lucie ꝛ geminiani. Añ.
A	xv	kal'	Lamperti epi ꝛ martyris. iij.lec.
b	xiiij	kal'	
c	xiij	kal'	Januarij ꝛ sociorum eius. Añ.
d	xij	kal'	
e	xj	kal'	Vigilia Mathei apli ꝛ euāgeliste. Summū festū
f	x	kal'	Mauricij ꝛ socioꝝ ei⁹. Hystoria. Emerāmi epi. Añ.
g	viiij	kal'	Eccle vir. Solēnis cōmēoratio assūptiōis marie. hy.
A	viij	kal'	Translatio sancti rudberti. Hystoria
b	vij	kal'	
c	vj	kal'	Translatio sancti virgilij. Solenū officiū
d	v	kal'	Cosme ꝛ damiani martyrum. iij.lec.
e	iiij	kal'	Wenzeslai martyris. iij.lec.
f	iij	kal'	Michaelis archangeli. Summū festū
g	ij	kal'	Jheronymi presbyteri. Hystoria

Trāslac. s. wolfgangi. g. le ut ꝛ cōmūn

Kl October habet dies.xxxj. Luna.xxix.
Nox habet horas.xiiij. Dies vero.x.

A	October		Remigij germani ꝛ vedasti epoꝝ.	iij.lec.
b	vj	nonas	Leodegarij epi ꝛ mris	iij.lec.
c	v	nonas		
d	iiij	nonas	Francisci confessoris.	Hystoria
e	iij	nonas		
f	ij	nonas	Fidis virginis Octava Michaelis Colet in pugilatu sacerdos	iij.lec.
g	Nonas		Marci pape.	iij.lec.
A	viij	idus		
b	vij	idus	Dionysij ꝛ sociorū eius.	Plenū officium
c	vj	idus	Gereonis ꝛ sociorum eiꝰ.	Plenum officiū
d	v	idus	Translatio sancti augustini.	
e	iiij	idus	Maximiliani episcopi haud festiuet	Summū festū
f	iij	idus	Colomanni martyris. Scribit festū solēne	Hystoria.
g	ij	idus	Calixti pape. iij.lec. Burchardi epi.	Hystoria
A	Idus		Heguidis duciſſe.	Hystoria
b	xvij	kal'	Nouembris. Galli abbatis.	ix.lec.
c	xvj	kal'	Marthe hospite dñi	Hystoria
d	xv	kal'	Luce euāgeliste. Mediū festū. Sol i scorpione	
e	xiiij	kal'	Januarij ꝛ sociorꝝ eiꝰ.	Añ.tñ
f	xiij	kal'		
g	xij	kal'	Ursule cū sodalibus suis.	Hystoria
A	xj	kal'	Seueri episcopi	iij.lec.
b	x	kal'	Seuerini episcopi.	iij.lec.
c	viiij	kal'		
d	viij	kal'	Crispini ꝛ crispiniani martyrum.	Añ.
e	vij	kal'	Amandi episcopi.	iij.lec.
f	vj	kal'		Vigilia
g	v	kal'	Symonis ꝛ iude apostolorꝝ.	Summū festū
A	iiij	kal'	Marcelli epi ꝛ martyris.	Añ.
b	iij	kal'	Eusebij ꝛ sociorum eius.	
c	ij	kal	Wolfgangi episcopi. Añ.	Vigilia

hebreyce dñe salbach q zachariás gmeôt

KL

November habet dies.xxx. Luna.xxx. duct q sit mes lupi in q nil bn plantat
Nox habet horas.xvj. Dies.viij. nes vineas fodiatis

d	November	Omniũ sanctor.	sũ.festũ. Cesarij mris.	Añ.tm̃
e	iiij nonas	Cõmẽoratio aiar.feria.	Eustachij ꝛ sociorꝝ eiꝰ.	Se/
f	iij nonas	Priminij epi.		quẽti die pagit hystoria
g	ij nonas			
A	Nonas			
b	viij idus	Leonardi cõfessoris.		Plenũ officium
c	vij idus	Bilibrordi episcopi.		Añ.tm̃
d	vj idus	Quatuor coronatorũ.	Octaua ôm celebat	iij.lec. Sequ ut in die
e	v idus	Theodori martyris.		iij.lec.
f	iiij idus	Martini pape.		
g	iij idus	Martini episcopi.		Hystoria
A	ij idus			
b	Idus	Briccij epi.		Plenum officium
c	xviij kal			
d	xvij kal	Decembris.	Leopoldi marchionis austrie.	
e	xvj kal	Othmari confessoris.		iij.lec.
f	xv kal		Sol in sagitario dog ꝛ firmitat	Xe
g	xiiij kal	Octaua martini.		iij.lec.
A	xiij kal	Elizabeth viduc.		Hystoria
b	xij kal	Translatio sancti corbiniani epi.		Hystoria
c	xj kal	Presentatio sancte marie virginis.		Hystoria
d	x kal	Cecilie virginis.		Plenũ officiũ
e	viiij kal	Clemẽtis pape ꝛ mris. ix.lec.	Felicitat mris	Añ
f	viij kal	Crisogoni martyris.		iij.lec.
g	vij kal	katherine virginis.		Hystoria
A	vj kal	Lini pape. Cõradi cõfes.	Hystoria. Aducnt seqt	Aduchyani sc̃ sole
b	v kal	Virgilij episcopi.		Plenũ officiũ nia lini
c	iiij kal			
d	iij kal	Saturni crisanti mauri darie.	Añ.	Vigilia
e	ij kal	Andree apostoli.		Summũ festũ

Pu clemẽtis Tanta vis vndaru in carmola gr Laibaru
exercuit vt oĩs Aũcas & rupas pretiosiũ exciderit Et
Molendinũ hereditariũ pris mei in quatuor Capitibus
molaribus q valuit Trecentos Aũcas tanto impetu arripuit
vt nihil preter fundũ reliquerit · qui iactura vite pri
Cũ erat in conuiuio epi Lauingen in castro flidrol per
mea cũ ingenti vlulatu & fletu fatimat Dicendo
tu conuiuaris & ludes Em Molendinũ tuũ p Aquas euer
& abductũ est cũ alijs rebus · pater aũt febricitans dixit
Margaretha isto bono mo · Ita dns dixit vng abrenũ
& ea die re pr mei loĩ a mesa mea arma mea Vade filiũ
tamen Sed eque die Aduersa vt pspera tibi Hoc nũ
& reuersa in Ebn & Sprim

Ecce vō ḡpiet ⁊ pret filiū
Pter pōe clausa ḡnafit ū sēn eā.

KL December habet dies.xxxj. Luna.xxix.
Nox habet horas.xvj. Dies.viij.

f	December		Candide virginis.	
g	iiij	nonas	Octaua sancte katherine	Hystoria
A	iij	nonas		
b	ij	nonas	Barbare virginis	Hystoria
c	Nonas			
d	viij	idus	Nicolai episcopi	Hystoria
e	vij	idus	Octaua sancti andree Ambrosij epi ſ̄ ſ̄ pulsc	iij.lec.
f	vj	idus	Conceptio marie virginis	Hystoria
g	v	idus		
A	iiij	idus	Eulalie virginis	
b	iij	idus	Damasi pape	Añ.tñ
c	ij	idus		
d	Idus		Lucie virginis. Hystoria. Otilie virginis	Añ. Iudoci. ofic añ tñ
e	xviiij	kal'	Januarij. Micasij epi. Octaua cōceptionis.	Hystoria ut in die
f	xviij	kal'		
g	xvij	kal'		
A	xvj	kal'		
b	xv	kal'		Sol in capricorno
c	xiiij	kal'		
d	xiij	kal'		Vigilia
e	xij	kal'	Thome apli	Summū festum
f	xj	kal'	Vdōis epi: lagūd ⁊ ḡtino ſcdoto ḡre. Vbī ⁊ tezauco nouo	
g	x	kal'	Gregorij presbyteri.	Vigilia vigilie
A	viiij	kal'	ieiunium p A	Vigilia
b	viij	kal'	Natiuitas dñi nr̄i ihu xp̄i. sū.festū.	Anastasie vginis
c	vij	kal'	Stephani protomartyris	Summū festū
d	vj	kal'	Johānis apli ⁊ euangeliste	Summū festū
e	v	kal'	Sanctoz innocentū	Plenum officium
f	iiij	kal'	Thome cantuariensis	Hystoria
g	iij	kal'	Dauid regis	
A	ij	kal'	Siluestri pape	Plenū officium

24 die: dñi nr̄i ihu xp̄i. dū circūcisus ⁊ in octo saluatoz

Porte vigilia loco ieiunij & ieiuniū dispnare. q̄ celebrat in vigilijs solemniū dieꝝ ⁊ maioꝝ festiuitate ut hic nō. di. l. 6. de cons. ℔. 4.

Tabula impositionis hystoriarum.

per	A	B	C	D	E	F	G
iiij	Salo mon.	viij.id⁹ augusti	.ij. kal. augusti	kal.augusti	iiij.nōs. augusti	iij.nōs. augusti	ij.nonas augusti	nonas augusti
ij.	Job ebdas.	iij.nonas septemb.	v.kal. septemb.	iiij.kal. septemb.	iij.kal. septemb.	ij.kal. septemb.	iij.kal. septemb.	xvij.kal. septemb.
j.	Tho bias	xv.kal. octobris	iij.idus septemb.	ij.idus septemb.	idus septemb.	xviij.kal. octobris	xvij.kal. octobris	xvj.kal. octobris
j.	Ju dith	viij.kal. octobris	xiij.kal. octobris	xiij.kal. octobris	xij.kal. octobris	xj.kal. octobris	x.kal. octobris	viiij.kal. octobris
j.	He ster	kalendō. octobris	vij.kal. octobris	vj.kal. octobris	v.kal. octobris	iiij.kal. octobris	iij.kal. octobris	ij.kal. octobris
iiij.	Mach abeox	viij.id⁹ octob.	vj.nonas octob.	v.nonas octob.	iiij.nōs octob.	iij.nōs octob.	ij.nonas octob.	nonas octob.
iiij.	Ezech ielis	nonas nouemb.	iij.kal. nouemb.	ij.kal. nouemb.	ij.kal. nouemb.	kalendō. nouemb.	iiij.nōs nouemb.	ij.nonas nouemb.
Aduent⁹ dñi		iij.noñ. decemb.	v.kal. decemb.	iiij.kal. decemb.	iij.kal. decemb.	ij.kal. decemb.	kalendō. decemb.	iiij.noñ. decemb.

Alia impositio hystoriarum.

B	San	Aug	Proth	per	Ber	Mi	Mis	Ry
C	Pe	Col	Ja	Ti	Tir	Que	Bolf	Mat
D	Steph	Auc	Linc	Que	Da	Fran	Om	Sat
E	Steph	Ti	Crux	Mat	Ben	Lis	Me	An
F	Proth	E	Nic	Mau	Mich	Lus	No	De
G	Os	Si	Eu	Ri	Jer	Mar	Uen	Lem
A	Six	Di	Lam	Rud	Re	Lus	Ber	Ber
Ebde	iiij	ij	j	j	j	iiij	iiij	iiij
Fe dñica	Salo mon	Job	Tho bias	Ju dith	He ster	Mach abeoñ	Eze chielis	Aduē/ tus dñi

Oratio in laudem Maximiliani romanorum regis. Continens interuallum ebdomadarii cum alijs subscriptis.

1486	Quator		0		A		5		4	11	1541	Hic quoque		1		b		3		14	10
1487	Ezenteno		6		g		6		5	12	1542	Egregius		0		A		4		15	11
1488	Milleno		5	f	e		7		6	13	1543	Antea		6		g		5		1	12
1489	Octuageno		3		d		8		7	14	1544	Ecclesie		5	f	e		6		2	13
1490	Sextoque		2		c		9		8	15	1545	Augustii		3		d		7		3	14
1491	De partu		1		b		10		9	16	1546	Prepositus		2		c		8		4	15
1492	Cristifere		0	A	g		11		10	17	1547	De zoren		1		b		9		5	16
1493	Almeque		5		f		12		11	18	1548	Auguste		0	A	g		10		6	17
1494	Regine		4		e		13		12	19	1549	Postulant		5		f		11		7	18
1495	Angelorum		3		d		14		13	20	1550	Comitem		4		e		12		8	19
1496	Cesaris		2	c	b		15		14	21	1551	Debito		3		d		13		9	20
1497	Filius		0		A		16		15	22	1552	Cum honore		2	c	b		14		10	21
1498	Inclitus		6		g		17		1	23	1553	Prefici		0		A		15		10	21
1499	Quoque		5		f		18		2	24	1554	Ipsis		6		g		16		12	23
1500	Friderici		4	e	d		19		3	25	1555	Presulem		5		f		17		13	24
1501	Eligitur		2		c				4	26	1556	Vocatus		4	e	d		18		14	25
1502	Ac post		1		b		2		5	27	1557	Fridreich		2		c		19		15	26
1503	Coronatur		0		A		3		6	28	1558	Principi		1		b		1		1	27
1504	In regem		6	g	f		4		7	1	1559	Et tunc		0		A		2		2	28
1505	Patre		4		e		5		8	2	1560	Illustri		6	g	f		3		3	1
1506	Presente		3		d		6		9	3	1561	Ciuitas		4		e		4		4	2
1507	Vocatus		2		c		7		10	4	1562	Vocata		3		d		5		5	3
1508	Maximilian		1	b	A		8		11	5	1563	Ratispon		2		c		6		6	4
1509	Austrie		6		g		9		12	6	1564	Alberto		1	b	A		7		7	5
1510	Necnon		5		f		10		13	7	1565	Monacensi		6		g		8		8	6
1511	Burgundie		4		e		11		14	8	1566	Subditur		5		f		9		9	7
1512	Princeps		3	b	c		12		15	9	1567	Et dum		4		e		10		10	8
1513	Sed heu		1		b		13		1	10	1568	Friderici		2	b	c		11		11	9
1514	Eo tempore		0		A		14		2	11	1569	Princeps		1		b		12		12	10
1515	Moritur		6		g		15		3	12	1570	Dictus		0		A		13		13	11
1516	Pater		5	f	e		16		4	13	1571	Et sibi in		6		g		14		14	12
1517	Et presul		3		d		17		5	14	1572	Sponsam		5	f	e		15		15	13
1518	Augustii		2		c		18		6	15	1573	Quans		3		d		16		1	14
1519	Reuerendus		1		b		19		7	16	1574	Inclitam		2		c		17		2	15
1520	Johannes		0	A	g		1		8	17	1575	Sobolem		1		b		18		3	16
1521	Dictus		5		f		2		9	18	1576	Probitatis		0	A	g		19		4	17
1522	Generosus		4		e		3		10	19	1577	Cesaris		6		f		1		5	18
1523	Marchio		3		d		4		11	20	1578	Filiam		4		e		2		6	19
1524	Et ipse		2		c		5		12	21	1579	Desponsat		3		d		3		7	20
1525	Defunctus		0		A		6		13	22													
1526	Fertur		6		g		7		14	23													
1527	Et baneric		5		f		8		15	24													
1528	Princeps		4	e	d		9		1	25													
1529	Comesq;		2		c		10		2	26													
1530	Palatinus		1		b		11		3	27													
1531	Johannes		0		A		12		4	28													
1532	Dictus		6	g	f		13		5	1													
1533	Jherusalem		4		e		14		6	2													
1534	Peregre		3		d		15		7	3													
1535	Uadens		2		c		16		8	4													
1536	In ibique		1	b	A		17		9	5													
1537	Deuote		6		g		18		10	6													
1538	Sepelitur		5		f		19		11	7													
1539	Mortuus		4		e		1		12	8													
1540	Fuerat		3	b	c		2		13	9													

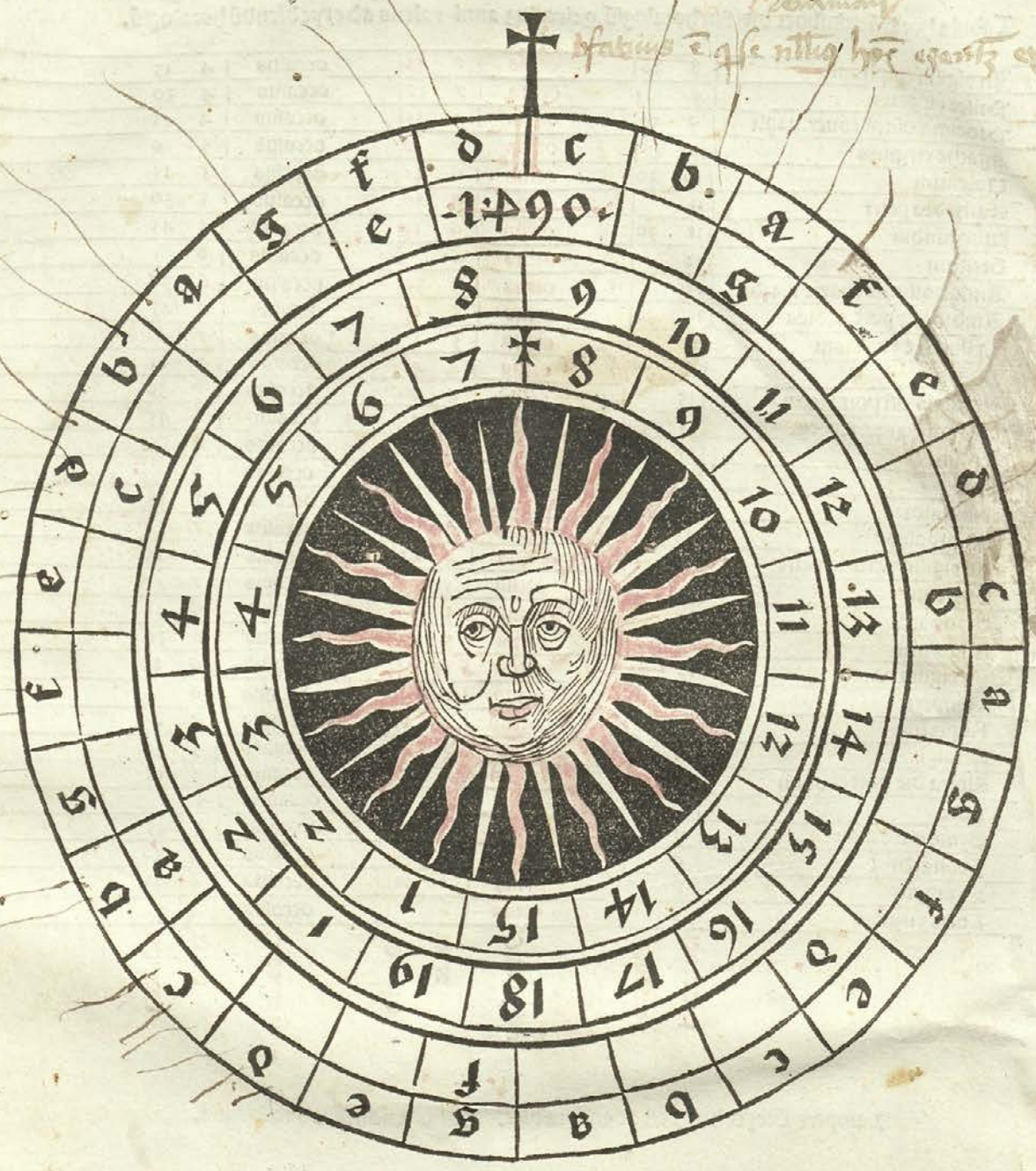
Indictio
Aureus numerus
Bissextilis
Lra dominicalis
Concurrentes
Epactarum
Ebdomadarius
Et octo mihi
Martialia dñi
Vocata
Lucius solaris

Tabula horarū cuiuslibet diei ſm horalogiū p circulu 3 anni. valens ad expediendū horalogiū.

In vigilia epiphanie	8	30	ortus	7	42	occaſus	4	15
Priſce virginis	9		ortus	7	30	occaſus	4	30
Proxima die p⁹ cōuer. pauli	9	30	ortus	7	15	occaſus	4	45
Agathe virginis	10		ortus	7	0	occaſus	5	0
Valentini	10	30	ortus	6	45	occaſus	5	15
Kathedra petri	11		ortus	6	30	occaſus	5	30
kunegundis	11	30	ortus	6	15	occaſus	5	45
Gregorij	12		ortus	6		occaſus	6	
Annūciationis marie 3. 4. die	13		ortus	5	30	occaſus	6	30
Ambroſij 3 poſt. 2. dies	13	30	ortus	5	15	occaſus	6	45
Tyburcij 3 valeriani	14		ortus	5		occaſus	7	
Marci	14	30	ortus	4	45	occaſus	7	15
Johānis añ portā latinā	15		ortus	4	30	occaſus	7	30
Urbani 3 ante. 3. dies.	15	30	ortus	4	15	occaſus	7	45
Eraſmi	15	51	ortus	4	4	occaſus	8	9
Viti	16		ortus	4		occaſus	8	
willibaldi	15	30	ortus	4	15	occaſus	7	45
Magdalene	15		ortus	4	30	occaſus	7	30
In vigilia vincula petri	14	30	ortus	4	45	occaſus	7	15
Laurentij	13		ortus	5		occaſus	7	
Bernhardi	13	30	ortus	5	15	occaſus	6	45
Auguſtini	13		ortus	5	30	occaſus	6	30
In vigilia natalis marie	12	30	ortus	5	45	occaſus	6	15
Lamperti	12		ortus	6		occaſus	6	
Ruperti	11	30	ortus	6	15	occaſus	5	45
Remigij	11		ortus	6	30	occaſus	5	30
Altera die poſt dionyſij	10	30	ortus	6	45	occaſus	5	15
Luce	10		ortus	7		occaſus	5	
Symonis 3 iude	9	30	ortus	7	15	occaſus	4	45
Leonardi	9		ortus	7	30	occaſus	4	30
Elizabeth	8	30	ortus	7	45	occaſus	4	15
Lucie virginis	8		ortus	8		occaſus	4	

Hore diei | Minute | Ortus ſolis | Hore | Minute | Occaſus ſolis | Hore | Minute

Lampert Gregorij nox eſt adequata diei. Vitus Lucia ſunt duo ſolſtitia.

Litterã dñicalem ad annũ propositũ scire si cupis. In littera c rotule exteriorꝭ circa crucẽ positam. M.cccxc. numerare incipe: pro annis futuris dextrorsum: ⁊ preteritis sinistrorsum: ⁊ occurret tibi in loco anni tui ꝓpositi littera dñicalis. Si vero due littere tibi occurrerint annus talis erit bissextilis. Cuius littera prime rotule ad festũ mathie apostoli. Alia aũt littera secunde rotule in sequenti parte anni pro littera dñicali cõputabit. Sic aureum numerum anni propositi in tercia rotula inuenies in numero. ix. prope lineam crucis. M. ccc cxc. numerare incipe ⁊ aureus numerus in loco anni propositi tibi occurret. Consequẽter in quarta rotula interiori inditionẽ romanam anni propositi eodem modo inuenies vt supra de alijs dictũ est. Et finita rotula aliqua numerando reincipiat qm̃ ꝑpetuo durabit.

De cõmemoratione sancti stephani ꝑ thomartyris ad vs̃ super ps̃. añ.

STephanus aũt plenus gratia ⁊ fortitudine: faciebat signa magna in populo. ps̃. Laudate pueri dñm. Cap. actu 6.

LEgerũt apli stephanũ diaconuz ⁊ virũ plenuz spiritu sancto ⁊ fide. ℟. Lapides torrentes illi dulces fuerunt. Ipsum sequunt oẽs anime iuste. ℣. Mortem enĩ quam saluator dignatus est ꝑ hominibus pati hanc ille primus reddidit saluatori. Ipsum. Hymnus.

SAncte dei preciose prothomartyr stephane: qui virtute caritatis circũfultus vndiqz: dñm pro inimico exorasti populo. Unde preces ꝑ deuoto tibi nunc collegio: vt tuo ꝓpiciatus interuentu: dñs nos purgatos a peccatis: iungat celi ciuib⁹. Gloria ⁊ honor deo vsqz quo altissimo: vna pr̃i filioqz inclito paraclito: cui laus est ⁊ potestas per eterna secula. Amen. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mgt añ. Intuẽs in celũ beat⁹ stephanus vidit celos apertos: vidit ⁊ introiuit: bet⁹ homo cui celi patebũt. Coll.

DA nobis qsumus dñe imitari qd colim⁹ vt discam⁹ ⁊ inimicos diligere: quia eius memoriã celebramus qui nouit etiã ꝑ persecutorib⁹ exorare dñm. Compl. vt patet festiue. Inuitz Regem prothomartyris stephani. Uenite adorem⁹ dñm ihesum xp̃m. In primo nocturno añ. Beat⁹ stephan⁹ iugi legis dei meditatione roborat⁹: tãqz lignũ fructiferuz secus salutariũ aquarũ plantatũ decurrus: fructum martyrij in tempore suo dedit primus. ps̃. Beatus vir. Añ. Constitut⁹ a deo predicator preceptor eius in timore sancto illi seruire studuit: officioqz fideliter peracto in mõtẽ sanctum ei⁹ ascendere dignus fuit. ps̃. Quare fremuerunt. Añ. In tribulatione lapidũ se prementiũ positus milia populi se circũdãtis nõ timuit: qz susceptorẽ suũ ihesum vt eũ saluuz faceret exurgere in celo vidit. ps̃. Dñe qd mul. ℣. Gloria ⁊ honore. Lectio.

ADmitemur fratres dilectissimi tanti magistri fidez: tam preclarã martyris charitatẽ. Diligam⁹ hoc animo i ecclesia fratres nostros quo ille tunc dilexit inimicos suos. Sed quod peius est aliquotiẽs nõ solũ inimicos non diligimus: sed nec amicis fidẽ integram custodim⁹. Sed dicit aliquis: nõ possum diligere inimicũ meum: quẽ quotidie vt hostem patior crudelissimum O quicũqz ille es: attẽdis quid tibi fecerit homo: ⁊ nõ consideras quid tu feceris deo. ℟. Lapidabant iudei stephanũ inuocantem ⁊ dicentem. Dñe ihesu accipe spiritũ meum: ⁊ ne statuas illis hoc peccatũ ℣. Positis aũt genibus: beatus stephanus orabat dicens. Domine. Lectio.

QUam enĩz tu multa grauiora peccata in deum cõmiseris: quare non dimittis homini parũ vt tibi deus dignet dimittere multũ Recole quid tibi veritas in euangelio promiserit: ⁊ quã tibi quodãmodo cautionez fecerit: vel quale tecũ inierit pactum. Si enim inquit dimiseritis hominib⁹ peccata eorum: dimittet ⁊ vobis pater vester celestis debita vestra. Si aũt non dimiseritis: nec pater vester celestis dimittet vobis peccata vestra. Uidetis fratres quia cum dei gratia in potestate nostra positum est qualiter a dño iudicemur. Si inquit dimiseritis dimittẽ vobis. ℟. Uidebant omnes stephanũm qui erãt in concilio. Et intuebant vultũ eius tanqz vultum angeli stantis inter illos. ℣. Stephanus aũt plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat prodigia ⁊ signa magna in pplo. Et.

IAm sepe dixi fratres ⁊ frequenti⁹ dicere debeo. Nemo se circũueniat nemo se seducat qui vel vnum hoiem in hoc mundo odio habet: quicquid deo in bonis operibus obtulerit: totuz perdit: qz non mentit apostolus dicẽs

Si dedero oēs facultates meas in ci/
bos pauperū ⁊ si tradidero corp⁹ meū
ita vt ardeā: charitatē vō nō habeam
nihil mihi prodest. Quaz rem beatus
iohānes cōfirmat dicēs. Dis qui nō
diligit fratrē suū manet i morte. Et ite
rū q odit frēm suū homicida est. Hoc
ergo loco frēs oēm oportet itelligi ho
minē: oēs enim in xpo frēs sumus. ℟.
Stephan⁹ aūt plen⁹ gratia ⁊ veritate facie
bat signa magna ⁊ ꝓdigia in ppło. ℣. Ste/
phan⁹ vidit celos aptos vidit ⁊ introiuit.
Faciebat. In secundo noct. añ. Lumine
vult⁹ tui dñe insignit⁹ ꝓthomartyr stepha
nus: sacrificiū iusticie seipm tibi sacrificauit
ideoqz i leticia cordis in pace obdormiēs
requiescit. ꝑs. Cū inuocarē. Añ. Bene
dictionis tue dñe munere iustificatus: ⁊ scu
to tue ꝓtectionis in passione munitus no/
minis sui coronā stephan⁹ a te accipere me
ruit. ꝑs. Verba mea. Añ. O quā admira
bile est nomē tuū dñe deus noster pro quo
beat⁹ stephan⁹ passus: gloria ⁊ honore a te
est coronat⁹: ⁊ sup celos dono tue magnifi/
centie exaltatus. ꝑs. Dñe dns noster. ℣.
Posuisti dñe sup caput ei⁹. Coronam.

Nemo enī sine charitate de virgi
nitate psumat: nemo de ieiunijs:
nemo de elemosynis: nemo de oratio
ne cōfidat: qr q̄diu inimicitias in cor/
de tenuerit: neqz istis neqz alijs qbuslibet bonis op⁹ placare sibi dnm po/
terit. Si vult habere ꝓpiciū dnm: nō
dedigneť audire cōsiliū meū. Audiat
nō me sed ipm dnm suū. Si offers in/
qt mun⁹ tuū ante altare ⁊ recordat⁹ fue
ris qr frater tu⁹ habet aliqd aduersuz
te relinq mun⁹ ante altare ⁊ vade pri⁹
recōciliari fratri tuo: ⁊ tunc veniēs offe
res munus tuū. ℟. Stephan⁹ seruus dei
quē lapidabāt iudei vidit celos aptos vi/
dit ⁊ introiuit. Beat⁹ homo cui celi pate/
bunt. ℣ Stephanus aūt plenus grā ⁊ fortitudine faciebat prodigia ⁊ signa magna in
populo. Beatus. **Lectio.**

At nos pugnas habētes intrinse/
cus ⁊ dolos i corde versantes q̄si
q bonā ꝓscīam habem⁹ p̄sumim⁹ acce
dere ad altare: nō timētes qđ scriptuz
est. Qui manducat ⁊ bibit indigne iu/
diciū sibi mānducat ⁊ bibit: sed dicit ali
quis. Grandis labor est inimicos dili
gere: ꝑ psecutorib⁹ exorare. Nec nos
negam⁹ fratres: nō paruus quidem la
bor est in hoc seculo: sed grande erit p
miū i futuro. Per amorē enī hominis
inimici: efficieris amicus dei: imo nō
solū amic⁹: sed etiā fili⁹: sicut ipe dns
dicit. Diligite inimicos vestros: bene/
facite his qui oderūt vos: vt sitis filij
patris vri q in celis est. ℟. Intuēs in ce
lū beat⁹ stephan⁹ vidit gloriā dei ⁊ ait Ecce
video celos aptos ⁊ filiū hois stantē a de/
xtris virtutis dei. ℣. Cūq aspiceret beat⁹
stephan⁹ in celū vidit gloriā dei ⁊ ait. Ecce.

Si te aliqs diues in hoc seculo vel
let adoptiuū filiū facere: quō serui
res: quas etiā indignationes seruorū:
eiusq seruicia durissima: ⁊ aliquotiēs
turpissima sustineres: vt ad caducaz ⁊
fragilē hereditatē illi⁹ puenires. Nō
ergo ali⁹ sustinet ꝓpter terrenā subam
tu sustine ꝓpter vitā eternā. Cōuinci/
mur enī certissima rōne: qr ꝓpter deuz
qdē possum⁹: sed nolum⁹ iniurias su/
stinere. Deniqz si nobis aliqua potens
psona iniuriā faciat: si nos etiā in faciē
maledicat: nō respōdere aliqō asperuz
nō dicā vicē reddere audem⁹. Quare
ne ab illa potenti persona adhuc ma/
iora quā pertulim⁹ patiamur. Quod
a nobis extorqt timor hois debuerat a
nobis exigere amor dei. ℟. Impij sup
iustū iactura fecerūt vt eū morti traderent
At ille gaudēs suscepit lapides vt mereret
accipere coronā glorie. ℣ Captabāt in aiaz
iusti ⁊ sanguinem innocentē condēnabant.
At ille. In tercio nocturno añ. In do/
mino deo suo confisus fortis atletha ste/
phanus: lapidum fortiter sustinuit ictus:

ꝛ idcirco ad montē virtutū trāsmigrauit victoriosus. ℘s. In dño ꝓfi. Añ. Sine macula beatus stephan⁹ ingressus est dñe in tabernaculū tuū: ꝛ qz opat⁹ est iusticiā requiescet in mōte scō tuo. ℘s. Dñe qs ha. Añ. Dñe virtus ꝛ leticia rectoꝝ: qñ tu puenisti tibi dilectū stephanū dono gratuite pietatis: te primū secut⁹ est morte glorioſe passionis: vnde cuz corona martyrij dedisti ei vitā in seculū seculi. ℘s. Dñe i vtute tua. ℣. Magna est gloria. Scōm matheū ℟. In illo tpe dicebat ihs turbis iudeoꝝ ꝛ principibus sacerdotū. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ꝛ sapiētes ꝛ scribas: ꝛ ex illis occidetis ꝛ crucifigetis: ꝛ ex eis flagellabitis in synagogis vestris. Et reꝛ. Omel. hieronymi p. OBseruandus est q̄ ille zacharias nō sit filius barachie: sed filius ioiade sacerdotis. Unde refert scriptura. Nō fuit recordat⁹ ioias patris ei⁹ ioiade q̄ sibi fecit bona. Cū ergo ꝛ zachariā teneam⁹ ꝛ occisionis ꝛsentiat locus querim⁹ quare dicat filius barachie ꝛ nō ioiade: barachia in lingua nr̄a benedictus dñi dicit: ꝛ sacerdotz ioiade iusticia hebreo noie demōstrat. In cuā/gelio quo vtunt nazarei ꝓ filio barachie filiū ioiade scriptū repim⁹. Simpliciores fratres inter ruinas templi ꝛ altaris: siue in portarū exitib⁹ q̄ syloa ducūt: rubra saxa monstrātes: zacharie sanguine putāt esse polluta. Nō cōdēnamus errorē qui de odio iudeoꝝ ꝛ fidei pictate descēdit. ℟. Impetū fecerūt vnanimes in eū: ꝛ eiciētes eū extra ciuitatē lapidabāt inuocantē ꝛ dicentē. Dñe accipe spm̄ meū. ℣. Positis aūt genibus beat⁹ stephan⁹ orabat dicens. Dñe. Lectio. DIlecta m⁹ breuiter q̄re sanguis abel iusti vsq; ad sanguinez zacharie filij barachie ab illa generatiōe queraī cū neutrū coꝝ occiderint. Regula scripturarū est duas generationes ponere bonoꝝ ꝛ maloꝝ: hoc est singuloꝝ singulis. De bonis sumam⁹ exempla. Quis ascēdit in montē dñi: aut qs stabit ꝛ requiescet in loco sancto ei⁹. Cūq; plures qui ascēsuri sunt montē dñi deseruisset q̄ diuersis fuere etatibus postea infert: hec est generatio q̄rentiū dñm: q̄rentiū faciez dei iacob. Et in alio loco de oīb⁹ sanctis. Generatio rectoꝝ benedicet. De malis vo vt i pñti loco. Generatio vipperaꝝ. Et regrent oīa a generatione ista. ℟. Patefacte sūt ianue celi xp̄i martyri stephano: qui in numero sanctoꝝ inuētus est prim⁹. Et ideo triūphat i celis coronatus. ℣. Stephan⁹ vidit celos apertos: vidit ꝛ introiuit. Et. Lectio ET in ezechiele cū peccata terre describisset homo ꝓphēticus adicit. Si noe iob ꝛ daniel ibi inuenti fuerint nō dimitto peccata terre illi: oēs iustos qui filios fuerint virtutib⁹ coꝝ noc iob ꝛ daniel volēs itelligi. Ergo ꝛ isti q̄ filia cayn ꝛ ioas cōtra apl̄os gesserint: de vna generatione esse referunt. Irim irim que occidis ꝓphetas ꝛ lapidas eos qui ad te missi sunt: quotiēs volui cōgregare filios tuos q̄e admodū gallina congregat pullos suos sub alas ꝛ noluisti. Irim nō saxa ꝛ edificia ciuitatz: sed habitatores vocat: quā patris plāgit affectu: sicut ꝛ in alio loco legim⁹. In eo aūt q̄ dicit: quotiēs volui cōgregare filios tuos: oēs retro ꝓphetas a se missos cē testat. Galline quoq; similitudinē cōgregātis pullos suos sub alas in cantico deuteronomij legimus sicut aquila ꝓtegit nidū suū: ꝛ sup pullos suos deuidet: expandit alas suas: suscepit eos ꝛ tulit super pennas suas. ℟. Lapides torrētis. Ad laudes añ. Cuz aūt esset stephan⁹ plen⁹ spūsancto intendēs in celū: vidit gloriam dei ꝛ ihesuz stantē ad dexterā patrz. Añ. Lapidabāt iudei stephanū inuocantē ꝛ dicentē dñe ihesu accipe spiritū meuz. Añ. Adhesit aīa mea post te: q̄ caro mea lapidata est pro te de⁹ meus. Añ.

Stephan⁹ vidit celos aptos: vidit ꝛ intro/
iuit beat⁹ homo cui celi patebũt. Añ. Posi
tis aũt genib⁹ clamanit voce magna dicẽs
stephan⁹: dñe iheſu ne ſtatuas illis hoc pec
catum. Capitulum. Act 7.
POſitis aũt genib⁹ beatus ſtepha/
nus clamabat voce magna dicẽs:
dñe ne ſtatuas illis hoc peccatuꝫ: et cũ
hoc diſſet obdormiuit in dño. ℣. Ju
ſtus vt palma. Ad bñó. añ. Patefacte ſũt
ianue celi xpi martyri ſtephano qui in nu/
mero ſanctoꝝ inuent⁹ eſt primꝰ: ꝛ ideo triũ
phat in celis coronatus. Collecta vt ſ.
Ad horas laudes cum cap. de ſcó ſte/
phano ꝛ coll. pdicta. Ad terciã cap.
STephan⁹ aũt plen⁹ gratia ꝛ forti/
tudine: faciebat prodigia ꝛ ſigna
magna in ppło. Ad ſextã cap.
Act 7
QUm aũt eſſet stephan⁹ plen⁹ ſpiri/
tuſancto: intendẽs in celum vidit
gloriã dei et ait: ecce video celos ap/
tos ꝛ filiũ hois ſtantẽ a dextris virtu/
tis dei. Ad nonam cap.
SUrrexerunt aũt quidã de ſynago
ga: que appellabaꝫ libertinoꝝ ci
renenſiũ ꝛ alexandrinoꝝ ꝛ eoꝝ q erant
a cilicia ꝛ aſya diſputãtes cũ ſtephano
ꝛ nõ poterãt reſiſtere ſapiẽtie ꝛ ſpiritui
qui loquebaꝫ. In ſedis vs añ. Jocun/
dus homo qui miſereꝫ in dño nõ cõmoue/
biꝫ in eternũ. ps. Beatus vir. Añ. Quid
retribuã dño ꝓ oĩbus que retribuit mihi:
calicẽ ſalutaris accipiã. ps. Credidi. Añ
Dñe libera aiam meaꝫ a labijs iniquis ꝛ a
lingua doloſa. ps. Ad dominum. Añ.
Miſerere mihi domine miſerere mihi: qꝛ
multũ repletus ſum deſpectione. ps. Ad
te leuaui. Añ. Suſtinuit anima mea in ver
bo domini: ſperauit anima mea in ipſo. ps
De profundis. Cap'lm. Elegerunt.
Hymnus Sancte dei pciose. ℣. Glo/
ria ꝛ honore. Ad mgt añ. Sepelierũt ſte/
phanũ viri timorati: ꝛ fecerũt planctũ ma/
gnũ ſup eũ. Cap. Da nobis qſum⁹ dñe.

De veneratione virginis gloriose. Ad
veſperas añ.
ECce tu pulchra es amica mea ec
ce tu pulchra oculi tui colũbarũ
ps. de virgin⁹. Añ. Sicut li
liũ inter ſpinas: ſic amica mea in
ter filias. Añ. Fau⁹ diſtillans labia tua ſpõ
ſa ꝛ odor veſtimẽtoꝝ tuoꝝ ſicut odor thuꝛ
Añ. Emiſſiones tue paradiſus maloꝝ pu/
nicoꝝ cũ pomoꝝ fructib⁹. Añ. Fons orto
rũ puteus aquarũ viuentiũ: que fluũt im/
petu de libano. Capitulũ Ecc 24.
SIcut cynamomũ ꝛ balſamus aro/
matizãs odorez dedi quaſi mirra
electa dedi ſuauitatẽ odoris. ℟. Super
ſalutẽ ꝛ oẽm pulchritu dinẽ dilecta es a do/
mino ꝛ regina celoꝝ vocari digna es. Gau
dent chori angeloꝝ cõſortes ꝛ cõcines tui.
℣. Paradiſi porta ꝑ euã cunctis clauſa eſt:
ꝛ per mariã virginẽ iterũ patefacta eſt.
AVe maris ſtella: dei Hymn⁹.
mater alma: atqꝫ ſemper virgo: fe
lix celi porta. Sumẽs illud aue: gabrie
lis ore: funda nos in pace: mutãs no/
men eue. Solue vincla reis: profer lu
men cecis: mala noſtra pelle: bona cun
cta poſce. Ostra te eſſe matrẽ: ſumat
ꝑ te precẽ qui ꝓ nobis natus: tulit eſſe
tuus. Virgo ſingularꝫ inter oẽs mitis
nos culpis ſolutos: mites fac ꝛ caſtos
Vitã preſta purã: iter para tutũ: vt vi
dentes iheſum ſemꝑ colletemur. Sit
laus deo patri: ſummo xpo decus ſpi/
rituſancto honor trin⁹ ꝛ vnus. Amen
℣. Specie tua ꝛ pul. Ad mgt añ. Dilecte
mi apprehendã te: ꝛ ducã te in domũ patriſ
mei: ꝛ in cubiculũ genitricis mee: ibi me do
cebis pcepta dñi. Añ. Maria virgo ſemꝑ
letare que meruiſti xpm portare: celi ꝛ terre
conditorẽ: qꝛ de tuo vtero ꝓtuliſti mundi
ſaluatorem. Alia añ. Ortus concluſus eſt
dei genitrix: ortus cõcluſus fons ſignatus:
ſurge properã amica mea. Añ. Quam pul/
chra es amica mea quam pulchra es ꝛ de/
cora: oculi tui columbarum. Añ. Sub tuã

ꝓtectionē ꝓfugimus: vbi infirmi accipiunt virtūtem ꝓpter hoc ꝑsallimus tibi dei genitrix virgo. **Collecta.**

OOncede nos famulos tuos q̄sumus dñe deꝰ ꝑpetua mētis ⁊ corꝑis sanitate gaudere: ⁊ gloriosa beate marie semp virginis intercessione a ꝓsenti liberari tristicia: ⁊ futura ꝑfrui leticia. ꝑ. **Ad compl. añ.** Miserere mei dñe. **Hymnus.**

RJt porta xp̄i ꝑuia: referta plena gr̄a: transitq; rex ⁊ ꝑmanet: clausa vt fuit per secula. Genus supni luminis: ꝓcessit aluo virginis: sponsus redemptor conditor: sue gigas ecclesie. Honor matris ⁊ gaudiū: imensa spes credentiū: ꝑ atra mortis pocula: resoluit nr̄a crimina. Deo patri sit gloria.

MAlte filie cōgregauerūt **Cap.** diuicias tu supgressa es vniuersas ℣. Custodi nos dñe. **Sup nūc di. añ** Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula non est in te. ℣. Sentiāt oēs tuum adiuuamen. Quicūq; **ꝑmittit collecte** **Collecta**

OOncede misericors deꝰ fragilitati nostre ꝓsidiū vt qui sancte dei genitricis virginis marie memoriam agim⁹ intercessionis eiꝰ auxilio a nr̄is iniquitatibꝰ resurgam⁹. ꝑ eundem. **Jnuitat.** In honore beatissime marie virginis. Jubilem⁹ dño. **In primo nocte. añ.** Exaltata es sancta dei genitrix sup choros angelorum ad celestia regna. **ps.** Dñe dñs noster. **Añ.** Paradisi porte per te nobis aperte sunt: quas virgo gloriosa cū angelis triumphas. **ps.** Celi enarrāt. **Añ.** Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus ventris tui. **ps.** Dñi est terra. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. Intende.

OReclinatoriū aureū in quo archi/tectus mirifice machine dignāter reclinauit suā excellentissimā maiestatē ꝑ peccatꝫ nostris iugiter flagita: q̄ ad diuina speculāda nos sua sustollat misericordia: ne cum reprobis supplicijs deputemur eternis. O q̄z sancta ⁊ ima culata est beata maria tua fecūda virginitas: ex qua natus est nobis filius totius mūdi redemptor ⁊ dñs. Tu es il la virga aaron que non irrigata floruit frondiuit: fructū ꝑtulit: quia virgo sancta: spūsancto perfusa: virtute altissimi obumbrata cōcepisti: ⁊ vera mater cuꝫ virginitatis pudore deū verū ⁊ hoīez genuisti. Tu. ℟. Vidi speciosam sicut columbā descendentē desup riuos aquarum cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circūdabant eā flores rosarū ⁊ lilia conuallium. ℣. Que est ista que ascēdit ꝑ desertū sicut virgula fumi ex aromatibꝰ mirre ⁊ thuris. Et.

TE ergo dei genitrix petim⁹: mundos ⁊ castos tuis nos effice ꝓcibꝰ: q̄ dignet dñs noster ihesus xp̄s in nostris habitare pectoribꝰ. O q̄z beata ⁊ venerabilis es virgo maria que ꝑ castitatis ꝓrogatiua es inuenta sola mater. Tu es porta que in domo dñi legitur in eternū clausa: quia virgo ꝑpetua manēs inuiolata ex integerrimo castissime carnis thalamo huic mūdo salutis auctorē edidisti dñm nostrū ihesuꝫ xp̄m: qui celestis nobis aule aditū patefecit. Te veneramur ergo sacratissima: te depcamur mater castissima: posscentiū votis adesto ꝑpicia: vt ꝓ nostris excessibꝰ iure clausa: ꝑ te nobis paradisi reseret ianua. ℟. Sicut cedrus exaltata suꝫ in libano ⁊ sicut cypressus in mōte syon quasi mirra electa. Dedi suitatem odoris. ℣. Et sicut cynamomū ⁊ balsamum aromatizās. Dedi. **Lectio.**

OQuā felix ⁊ gloriosa es virgo maria ex qua habitantibꝰ in regione vmbre mortꝫ ortus est sol iusticie: cuiꝰ lucis claritate mortis effugant tenebre Tu es virgo singularis: tu es clara stella maris: tu salutis portus ad te cunctꝫ ꝓfugientibꝰ: tu miserꝫ grauia expias piacula. Te reginā veneramur: te do/

minā cōfitemur ad te suspiram⁹: vene
rātes refouere te dēpcātes ꝓtege sis ad
iutrix assidua sub tua ꝓfugientibus p̄
sidia. Tu. ℟. Que est ista q̄ processit sicut
sol ⁊ formosa tāq̄ iherusalē viderūt eā filie
syon. Et beatā dixerūt ⁊ regine laudauerūt
eam. ℣. Que est ista que ascēdit p̄ desertuz
sicut virgula fumi ex aromatib⁹ mirre ⁊ thu
ris. In secūdo noct. añ. Specie tua ⁊ pul
chritudine tua intende, pspere ꝓcede ⁊ re
gna. ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit eam
de⁹ vultu suo de⁹ in medio eius nō cōmoue
bit. ps. De⁹ noster refu. Añ. Sicut letan
tiū omnū nostruz habitatio est in te sancta
dei genitrix. ps. Fundamēta. ℣. Diffusa
est gratia in labijs tuis. Lectio

SCimus cui non impunitū esse oē
peccatū sed ipm punitionis picu
lū lenire poterit tue intercessionis suf
fragiū: tui solius meritū prevalet oim
orationib⁹ sanctoz: p̄ te solam dirigun
tur ad solū dñm orationes sanctorum
Aue maria gra plena dns tecū: benedi
cta tu in mulierib⁹ ⁊ benedict⁹ fruct⁹ vē
tr̄ tui. Oēs quotquot viuificati sum⁹
fructu vētris tui viuim⁹: carne videli
cet de te incarnati filij dei ⁊ sanguīe re
fecti: hoc donū dña fac nos specialiter
petere petitū p̄ te a deo recipē vt agnū
dei quē manducam⁹ quotti die: clame
mus verbo ⁊ opere: corpus esse ⁊ san
guinē in spūsancto sumptum de te. ℟.
Beatā me dicent oēs generationes q̄ fe
cit mihi magna dns qui potens est. Et san
ctū nomē eius. ℣. Et misericordia ei⁹ a pro
genie in ꝓgenies timentib⁹ eum. Et sanctū

HEc ergo caro tua assumpta in pa
cifico nr̄o nostruz est dyadema: q̄
gloria ⁊ honore coronat⁹ incedit ille q̄
fecit vtraq̄ vnū: q̄ dyadema nostruz
est īmortalitas nostra in tue carnis sub
stantia. Ad quē videdūm nūc quidē p̄
speculuz ⁊ in enigmate. O dulcissima
virgo filias ihū id est aias nr̄as ita fa
cias egredi de mūdi cōcupiscētia in cō
tēplationē vt cū egresse fuerit de corpe
salomonē nr̄m facie ad faciem videre
mereamur. ℟. Diffusa est gratia in labijs
tuis. Propterea benedixit te de⁹ ineternū
℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende
prospere ꝓcede ⁊ regna. Propterea.

TA ergo sancta sanctoz dña illi⁹ q̄
femina nescit spōsa nescia viri: ma
ter verbi: virgo spūssancti: a diuua oēs
fideles filij tui: ⁊ speciali deuotione ti
bi supplicantes speciali deuotione ex
audi vt fili⁹ tuus sicut potestate ita de⁹
noster sit volūtate. In mūdo de crimi
ne criminisq̄ suspiciōe nos custodiat:
⁊ in futuro aut de tormētis cito eripiat
aut tormēta cito euadē faciat ⁊ omniuz
sanctoz suoz cetib⁹ adiungat te pro no
bis interpellante dña nostra sancta ma
ria apud patrē cui⁹ vnigenitū de spiri
tusancto concepisti ⁊ mater ⁊ virgo ge
nuisti qui in trinitate pfecta viuit ⁊ re
gnat deus p̄ oīa secula seculoz Amen.
℟. Ornataz in monilibus filiā irlm dns cō
cupiuit ⁊ videntes eam filie syon. Et bea
tissimam predicauerūt dicentes vngentuz
effusum nomen tuū. ℣. Astitit regina a de
xtris tuis in vestitu deaurato circūdata va
rietate. Et. In tercio nocturno añ. Gaude
maria virgo cunctas hereses sola interemi
sti in vniuerso mundo ps. Cātate. j. Añ.
Dignare me laudare te vgo sacrata da mi
chi virtutē cōtra hostes tuos ps. Dns re
gnauit. Añ. Post partū virgo inuiolata p̄
mansisti dei genitrix intercede p̄ nobis ps
Cātate. ij. ℣. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo

Scōm lucam. ii.

IN illo tpe. Extollens vocē quedā
mulier de turba dixit ad ihm. Bea
tus venter qui te portauit ⁊ vbera que
suxisti. Et reliqua.

Omel. venerabilis bede presbyteri.

MAgne deuotionis ⁊ fidei hec mu
lier ostendit: que scribis ⁊ phari
seis dnm tēptātib⁹ simul ⁊ blasphemā
tib⁹ tanta incarnationē eius p̄ oībus

sinceritate agnoscit: tanta fiducia cõfitet: vt ꝛ presentiũ ꝓcerũ calũniã ꝛ futuroꝝ cõfundat hereticoꝝ pfidiã. Nam sicut tunc iudei spũssancti opa blasphemando: verũ consubstãtialemqꝫ patri dei filiũ negabãt: sic hereticiposteanegando mariã semp virginẽ spũssancti operãte virtute nascituro ex humanis mẽbris vnigenito deo carnis sue materiã ministrasse: verũ ꝯsubstantialẽqꝫ matri filiũ hois fateri nõ debere dixerunt. Sed si caro verbi dei sm carnez nascentis a carne virginis matris pronunciat extranea: sine causa venter qui eum portasset ꝛ vbera q̃ lactassent beatificant. Tu. ℟. Ista est speciosa inter filias ierm sicut vidistis eam plenaz caritate ꝛ dilectione. In cubilibus ꝛ in ortis aromatũ. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua. In.

QUa cñ cõsequentia eius lacte cre dat nutrit9 cui9 semine negat cõceptus: cũ ex vn9 ciusdẽqꝫ fontis origine sm physicos vteroꝝ liquor emanare ꝓbet. Nisi forte putã dũ est semẽtinã sue carnis materiã nutriẽdo i carne dei filio suggerere potuisse incarnãdo aũt quasi maiori ꝛ inusitato miraculo mime potuisse. Sed huic opinioni obstat apls dicẽs. Quia misit de9 filiũ suũ factuz ex muliere: factum sub lege. Neqꝫ cñ audiẽdi sunt qui legẽdũ putant natũ ex muliere factũ sub lege: sed factũ ex muliere: qz cõceptus in virginali vtero carnẽ nõ de nihilo: nõ aliũde: sed materna traxit ex carne: aliogn nec vere fili9 hois diceret qui ẽ origineꝫ nõ haberet ex hoie. Et nos igit contra eutichen his dictis extollam9 vocẽ cum catholica ecclesia cui9 hec mulier typũ gerebat. Extollam9 ꝛ mentẽ de medio turbarũ dicamusqꝫ saluatori. Beatus venter qui te portauit ꝛ vbera que suxisti. ℟. Beata es ẽgo maria dei genitrix que credidisti dño ꝓfecta sunt in te que dicta sunt tibi ecce exaltata es sup choros angelorꝝ. Intercede ꝓ nobis ad dñm nostrũ ihesum xpm. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecũ. Intercede.

Lectio.

DIcit cñ beata parẽs que sicut q̃dam ait. Enixa puerpera regem qui celũ terrãqꝫ regit ꝓ secula cui9 numen ꝛ eterno complectẽs oia gyro imperiũ sine fine manet: que ventre beato: gaudia matris habens cũ virginitatis honore: nec primam similẽ visa est nec habere sequentẽ. at ille dixit. Quiymo. Beati qui audiũt verbũ dei ꝛ custodiũt illud. Pulchre saluator attestationi mulieris annuit: nõ caz tñmodo beatã que verbũ dei corporaliter generare meruerat: sed ꝛ omnes qui verbũ dei spiritu aliter auditu fidei cõcipere ꝛ boni opis custodia vel in suo vel ꝓximorũ corde parere ꝛ quasi alere studuerũt asserit beatos esse. Et quia hec eadẽ dei genitrix ꝛ inde quidem beata quia verbi incarnãdi facta est ministra temporalis sed inde multo beatior: qz eiusdem verbi semper custos amandi manebat eterna: qua sententia sapiẽtes iudeoꝝ clam percutit qui verbum dei nõ audire ꝛ custodire: sed negare ꝛ blasphemare querebãt. Tu. ℟. Super salutem. **Require s. ℣.** Sentiãt oẽs tuũ adiuuamẽ **ꝑmittit. Laudes añ.** Assumpta est maria in celum gaudent angeli laudantes benedicũt dñm. **Añ.** Maria virgo assumpta est ad etereum thalamuz in quo rex regum stellato sedet solio. **Añ.** In odore vngentoꝝ tuoꝝ currimus adolescentule dilexerunt te nimis. **Añ.** Benedicta filia tua dño quia per te fructum vite cõmunicauimus. **Añ.** Pulchra es ꝛ decora filia iheruſalem terribilis vt castroꝝ acies ordinata.

Capitulum.

SApientia in ecclesijs altissimi aperiet os suum ꝛ in conspectu virtutis illius gloriabit. **Aliud cap.** Ego sum radix ysse gen9 dauid stella splẽdida ꝛ matutina. ℣. Ele-

git eam deus. **Ad bñd.añ.** Que est ista q̃ ascendit sicut aurora cõsurgens pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castroꝝ acies ordinata. **Coll.** Cõcede nos famulos. **vel.** Famuloꝝ tuoꝝ q̃s dñe deus. **Ad horas laudes. Ad primã cap.**

Eccl. 24 THo sapiẽtia ex ore altissimi prodiui primogenita ante oẽm creaturã. Deo. **Kx.** Æpe fili dei vini. Miserere nobis. **ỽ.** Qui natus es de maria virgine. Mise. **ỽ.** Sentiãt oẽs tuũ adiuuamẽ. **vel.** Post partũ ꝑmittat **Coll.** Cõcede misericors deꝰ fra. **Ad tercią cap.**

Cant. 1 PUlchre sunt gene tue sicut turturis collũ tuũ sicut monilia: murenulas aureas faciemꝰ tibi vermiculatas argento. **Kx.** Specie tua. **cũ rel. Ad sextã cap.**

Cant 2 DIlectus meꝰ loquit mihi: surge ꝓpera amica mea: colũba mea: formosa mea ⁊ veni. **Ad nonã. cap.**

cant 8. QUe est ista que ascẽdit de deserto delicijs affluẽs ⁊ innixa sup dilectũ suũ. Deo ḡ. **In scdis vs laud. ps. vt in primis vs. Cap. vt s. Hymnus.** Aue maris stella. **ỽ.** Specie tua ⁊ pulch/ **Ad mḡt añ. vt s in primis vs.** Dilecte mi. **vel.** Maria virgo. **vel** Ortus ꝯclusus **vel.** Quã pulchra, **vel.** Speciosa facta es ⁊ suauis ī delicijs tuis sancta dei genitrix viderunt te filie syon ⁊ beatissimã ꝑdicauerũt ⁊ regine laudauerunt te: esto memor nostri o dña: ⁊ filio tuo nos recõcilia: vt ipm tecũ videre mereamur ꝑ cuncta secula. **Collecta ꝑdicta. Sequunt alie lectiones in cõmemoratiõe beate marie ỽginis.**

ODña pissima ⁊ virgo misericordissima mater dñi nri ihu xpi suscipias quas tibi fragilitas humani generis laudes psoluere põt: que solo tuo cõmertio recuperãdi aditum inuenit. Accipe ergo quascũq̃ exules: q̃scũq̃ meritis tuis impares gratiarũ actiões Et cũ susceperis vota: culpas nostras orando excusa: quia nec potentiorẽ meritis inuenimꝰ ad placandũ iram iudicis q̃z te q̃ meruisti mater existẽ ciusdẽ redẽptoris ⁊ iudicis. Succurre ergo virgo benignissima miseris: iuua pusillanimes: refoue flebiles: ora ꝓ populo: intercede ꝓ clero: intercede ꝓ deuoto femineo sexu: sentiãt oẽs tuum leuamen quicũq̃ celebrãt tuũ nomen. Sit tibi compassio sup afflictos: ⁊ pius affectus sup celoꝝ peregrinos. Et cuz te letantẽ semp aspicis: fletus quoq̃ nostros admitte: ad cũq̃ ꝓ nobis vt ꝓ prij filiũ intercede. Nos ergo in hac terra affligimur: psecutiones patimur in carcere detinemur. Tu vero in celestibus regnis ꝑata es cunctis virginũ chorus: tã in cubiculo eterni regis gẽmis ac margaritis ornata refulges. Tibi thronꝰ regius ab angelis est collocatus in aula eterni regis quã ipe dñs vt verã ⁊ decoram sponsam pre oibꝰ diligẽs: amoris amplexu associat: nec mirum vt dignet tibi cõgaudere deus regnãs in celis: quẽ tu paruulũ hoiez ex te natũ osculata es in terris. Has ergo felicitates possidẽs cõuertere ad miseriarũ nostrarũ salutẽ. Et nos supplici obsequio frequentãtes ī terris: sedula ꝑce cõmẽdare filio tuo digner̃ ī celis.

BEata dei genitrix virgo maria: tẽplũ dei viui sacrariũ spũssancti aula regis eterni. Tu virga de radice yesse tu cedrus in libano: tu cypressus in mõte syon: tu rosa purpurea in agro iacob q̃ singulari priuilegio meritoꝝ sicut nescis in hoibꝰ comparẽ: ita nihilominꝰ ⁊ angelicã supas dignitatẽ. Cui nouo ⁊ inaudito miraculo datuz est vt verbuz qõ ante secula deꝰ genuit fieret filiꝰ tuꝰ: ⁊ hõ quẽ tu in fine seculoꝝ genuisti verꝰ atq̃ ꝑfectꝰ esset filiꝰ dei: gemina quidẽ natura: sed vna ꝑsona deꝰ ⁊ homo vnꝰ est emanuel. O gloriosa puerpa in qua sola repit secũda virginitas q̃ sic ex intemerat̃ viscerib⁹ filiũ ꝓtulisti vt illibate integrit̃ ỽginitas

creſceret: nō libīdo virginalis clauſule ſignaculum violaret. Tibi ſpiritusſanctus duz cōciperes obumbrauit: nō vt ipſe qđ abſit in tuo ſacratiſſimo vtero fieret p ſemie ſobolis: ſed vſus eſt virtute z potentia creatoris. Be te ſumm⁹ pōtifex noſter ſui corporis hoſtiā ſumpſit quā in ara crucis p tocius mundi ſalute ſacrificiū obtulit. Tu lux oriens nazareth: tu gloria irlim: tu leticia iſrl: tu dec⁹ mūdi: tu nobilitas populi xp̄iani. O regina mundi: ſcala celi: thron⁹ dei: ianua paradiſi: audi p̄ces paupez ne deſpicias gemit⁹ miſeroz: inferant̄ a te vota noſtra atqz ſuſpiria cōſpectui redēptoris noſtri: z que noſtris excludunt̄ meritis: p te locū apud aures diuine obtineāt pietatis. Bele peccata: relaxa facinora: erige lapſos: ſolue cōpeditos: p te ſuccidant̄ germina z vepres viciez: p̄beant̄ flores z ornamēta virtutū: placa precib⁹ iudicē que ſingulari puerperio genuiſti ſaluatorez: vt qui p te factus eſt particeps humanitatis noſtre: p te quoqz nos z efficiat cōſortes diuinitatis ſue ih̄s xp̄s dn̄s noſter qui cū patre z ſpū̄ſancto viuit z regnat de⁹ in ſecula ſeculorum Amen.

Hyſtoria de beata maria virgine ifra natiuitatē xp̄i z purificationē virginis marie ad veſperas ſup. p̄s. añ.

O Admirabile cōmerciū creator generis humani animatū corp⁹ ſumēs de virgine naſci dignatus eſt z pcedēs homo ſine ſemine largit⁹ eſt nobis ſuā deitatē. p̄s. de virgin⁹. Añ. Quādo natus eſt ineffabiliter de virgine tūc implete ſunt ſcripture ſicut pluuia in vellus deſcēdiſti vt ſaluum faceres gen⁹ humanū te laudam⁹ de⁹ noſter Añ. Rubū quē viderat moyſes incōbuſtū cōſeruatā agnouim⁹ tuā laudabilē virginitatē dei genitrix intercede pro nobis. Añ. Germinauit radix yeſſe orta eſt ſtella ex iacob virgo pepit ſaluatorē: te laudam⁹ de⁹ noſter. Añ. Ecce maria genuit nobis ſaluatorē quē iohānes vidēs exclamabat dicēs ecce agn⁹ dei: ecce qui tollit peccata mundi alleluia. Capitulum. gal. 4

Quanto tpe heres paruulus eſt: nihil differt a ſeruo cū ſit dn̄s oīm ſed ſub tutorib⁹ z actorib⁹ eſt vſqz ad p̄finitū temp⁹ a patre. Deo gratias. ℟. Sancta z imaculata virginitas quibus te laudib⁹ referā neſcio. Quia quez celi capere nō poterāt tuo gremio cōtuliſti. ℣. Bene/dicta tu in mulieribus z benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. Quia. Hymn⁹. A ſolis ort⁹. ℣. Tecū principiū. Ad mḡt añ. Neſciēs mater virgo virū pepit ſine dolore ſaluatorez ſeculorū rīpm regē angelorū ſola virgo lactabat vbere de celo pleno. Coll.

Deus qui ſalutis eterne beate ma/rie virginitate fecunda humano generi p̄mia preſtitiſti: tribue qſum⁹ vt ipam p nobis intercedere ſentiam⁹ p quā meruim⁹ auctorem vite ſuſcipere. Bn̄m. Ad cōpl. añ. Verbū caro factū eſt alla: z habitabit in nobis alla. Hymnus. Corde nat⁹ ex parentis. Cap. Eſaie. 9.

Populus gentiū qui ambulat i tenebris vidit lucē magnā habitātibus in regione vmbre mortis. Deo g̃. ℣. Benedictus qui venit. Sup nūc añ. Glorificam⁹ te dei genitrix: qz ex te nat⁹ eſt xp̄s: ſalua oēs qui te glorificāt. ℣. Poſt partū virgo. Oro. De⁹ qui ſalutis. vt s. In uitis. Xp̄s natus eſt nobis venite adorem⁹. p̄s. Venite. In primo nocte. añ. Dn̄s dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. p̄s. Quare fremuerunt. Añ. In ſole poſuit tabernaculū ſuū z ipe tanqz ſponſus procedens de thalamo ſuo. p̄s Celi enarrant. Añ. Eleuamini porte eternales z introibit rex glorie. p̄s. Domini eſt terra. ℣. Speciosus forma pre filijs hominum. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. L.j.

Aſtiſſimū marie virginis vteruz ſpōſi vginis clauſuz vētris cubiculū ſignatū pudore: filij vgis cenaculū

Delectez mee dd. tuces p̄ſpm v. z. vſus audi filia: & uide: & uclia auree tue q̄ concupiuit rex ſpecie tua

merito pleniſſime collaudarẽ ſi meſſez
meterem quam nõ ſeminarẽ. Deniqz ſi
cut apls ait. Quecũqz ſeminauerit ho
mo hec ꝛ metet. ℟. Deſcẽdit de celis miſ
ſus ab arce patris ꝛ introiuit ꝑ aurem virgi
nis in regionẽ noſtrã indutus ſtola purpu/
rea. Et exiuit ꝑ aureã portã lux ꝛ decus vni
uerſe fabrice mũdi. ℣. Tanqz ſponſus dñs
ꝓcedẽs de thalamo ſuo. Et. **Lectio**

DEus aũt ſoluſ vult metere quod
nõ ſeminauit: ſicut ipe filiꝰ virgi/
nis in quadã euãgelij lectione ait. Ego
to inqt vbi non ſeminaui: ꝛ colligo vbi
nõ ſparſi: dicat ſolus: dicat natꝰ de vir
gine filiꝰ marie: dicat ſponſe matri ſue.
Ego to vbi non ſeminaui: ꝛ colligo vbi
non ſparſi. ℟. O magnũ miſteriũ ꝛ admi/
rabile ſacramẽtũ vt aialia viderẽt dñm na
tũ: Jacẽtẽ in ꝑſepio: beata virgo cuiꝰ viſce
ra meruerũt portare dñm xpm. ℣. Dñe au
diui auditũ tuũ ꝛ timui: cõſideraui opa tua
ꝛ expaui in medio duũ aialiũ. Jacentem.

DJcat ꝛ maria. Et ego te filium ge
neraui: ſed virginitatẽ meaz non
violaui: regnũ teneo virginitatis: ꝛ re/
gẽ genui caſtitatis. Jngredientẽ ꝛ egre
dientẽ habui in palatio ventris filium
impatoris: ꝛ de manibꝰ meis nõ amiſi
clauẽ regni pudoris. ℟. Sancta ꝛ imacu
lata virgi. **vt ſupra in ſecũdo nocturno.**
Añ. Specioſus forma ꝑ filijs hoim: diffuſa
eſt gra in labijs tuis. **pſ.** Eructauit. **Añ.**
Rex oĩs terre deꝰ venit pſallite ſapienter
pſ. Oẽs gẽtes. **Añ.** Suſcepimꝰ deꝰ miſe
ricor: diã tuã in medio templi tui. **pſ.** Ma
gnus dñs ℣. Notũ fecit dñs ſalutare ſuũ
In conſpectu gentiũ reuelauit iuſticiã ſuã.

POrta facta ſuz celi: facta ſuz ianua
filio dei. Illa porta facta ſum clau
ſa quã viſione diuina ezechiel vidit ꝑ
phetã: de qua in me dicit prophetizãs
Vidi portã in domo dñi clauſam: ꝛ di
xit ad me angelꝰ. Porta hec quã vidi/
ſti nõ aperiet ꝛ homo nõ tranſibit ꝑ eã
ꝛ clauſa erit in eternũ. ℟. Beata ꝛ vene
rabilis virgo maria que ſine tactu pudoris
inuẽta es mater ſaluatoris. Jacebat in ꝑſe
pio ꝛ fulgebat in celo. ℣. Dñe audiui audi
tũ tuũ ꝛ timui: ꝛ ꝓſideraui opera tua ꝛ expa
ui in medio duum animaliũ. Jacebat.

SEd mirabilioꝛ ꝓphetie adimple
tio. Quid eſt porta in domo dñi
clauſa niſi qꝺ maria ſemꝑ erit intacta.
Et quid eſt: homo nõ tranſit ꝑ eã: niſi
qꝛ ioſephꝫ nõ cognouit eam. Et qꝺ eſt:
dñs ſolus intrat ꝛ egredietꝛ per eã: niſi
quia ſpũſſanctus impꝛegnauit eaz. Et
qꝺ eſt: clauſa erit ĩ eternũ niſi qꝛ maria
erit virgo ante partũ: virgo in partu: ꝛ
virgo poſt partũ. ℟. Cõgratulamini mi/
hi oẽs qui diligitis dñm: qꝛ cũ eſſem paruu
la placui altiſſimo. Et de meis viſceribꝰ ge/
nui deũ ꝛ hoiem. ℣. Clauſa parẽtis viſcera
celeſtis intrat gra: venter puelle baiolet ſe
creta que non nouerat. Et de meis.

DJcat ergo maria. Porta facta ſuz
celi: ianua facta ſum filio dei: illi
facta ſuz ianua clauſa qui poſt reſurre/
ctionẽ ſuaz ingreſſus eſt ꝑ oſtia clauſa.
Exiuit de vtero meo gigãtiſ curſu ma
gnificus: ꝛ vẽter meꝰ nõ eſt pudore va
cuatus: nec in cõceptione inuenta ſum
cũ pudore: nec inuenta ſum in parturi/
tione cuz dolore. ℟. Continet in gremio
celũ terrãqz regentẽ virgo dei genitrix ꝑ/
ceres comitantur heriles. Per quos orbis
ouãs xpo ſub pncipe pollet. ℣. Domꝰ pudi
ci pectoris templũ repẽte fit dei intacta ne
ſciens virũ verbo cõcepit filium. Per. **In
tercio nocꝯ. añ.** Ho mo natꝰ eſt in ea ꝛ ipſe
fundauit eã altiſſimus. **pſ.** Fundamenta.
Añ. Letentꝯ celi ꝛ exultet terra ante faciem
dñi quia venit. **pſ.** Cãtate. **j. Añ.** Notuz
fecit dñs allꝛa: ſalutare ſuũ allꝛa. **pſ.** Canta
te. **ij. Scõm lucã.** ℣.

IN illo tpe. Erãt pater ꝛ mater ihe/
ſu mirantes ſuꝑ his q̃ dicebantꝯ de
illo. Et relꝯ. **Omel. origenis.**

COngregemꝰ in vnũ ea que in or/
tu ihesu dicta ſcriptaqz ſunt de eo

Cimpas principa regis ⁊ cõmata ad effundendum
obrinçe addibis: ubente gegbis ⁊ fuite

⁊ tũc scire poterim⁹ singula quecꝫ esse digna miraculo. Quam obrẽ mirabat ⁊ pater: sic enĩ appellat⁹ est ioseph: qr nutricius eius fuit: mirabat ⁊ mater super omnib⁹ que dicebant de eo. ℟. Cõfirmatũ est cor virginis i quo diuina misteria angelo narrãte pcepit ⁊ forma pre filijs hoim castis cõcepit viscerib⁹. Et bñdicta i eternũ deũ cõcepit ⁊ hoiem. ℣. Dom⁹ pudici pectoris templum repente fit dei intacta nesciẽs virũ verbo cõcepit filiũ. Et.

Quc nã ergo sunt que de paruulo ihesu fama disperserat: pastores erant in regione illa vigilãtes ⁊ obseruantes custodias noctis sup gregẽ suũ Venit angel⁹ sub ipsa hora natiuitatis ihesu ⁊ ait ad eos. Annũcio vobis gaudiũ magnũ. Jte ⁊ inuenietis infantem pannis inuolutũ ⁊ positũ in psepio. ℟. Nesciẽs mater virgo virũ peperit sine dolore saluatorẽ seculorꝫ ipsum regẽ angelorũ Sola virgo lactabat vbere de celo pleno. ℣. Beata viscera marie virginis que portauerũt eterni regis filiũ. Sola.

Dec dum angelus verba finierat ⁊ ecce multitudo celestis exercit⁹ laudare cepit ⁊ benedicere deũ. Cum hoc pastores trepidi psperissent ⁊ angelus recessisset ab eis: dixerũt ad inuicem. Eam⁹ in bethleem ⁊ videam⁹ factũ qđ dñs ostendit nobis. Venerũt ergo ⁊ inuenerũt paruulũ tam illi qꝫ parentes que facta fuerant mirabant. ℟. Verbũ caro factũ est ⁊ habitabit in nobis. Cui⁹ gloriã vidim⁹ quasi vnigeniti a pãtre plenũ gratia ⁊ veritate. ℣. Puer natus est nobis ⁊ filiꝰ datus est nobis. Cuius. vel illud. ℟. dicat. In principio erat verbũ ⁊ verbũ erat apud deũ ⁊ deus erat verbum hoc erat in principio apud deum. Omnia p ipsum facta sunt ⁊ sine ipo factũ est nihil. ℣. Quod factuꝫ est in ipso vita erat ⁊ vita erat lux hoim. Dia. ℣. Post partũ. ꝓmittatur laud. Ad laudes añ. O admirabile: vt s. Cap. Quãto tpe. vt s. ℣. Benedictus qui venit. Ad bñd. añ. Virgo verbo cõcepit virgo pmãsit virgo pepit regez oim regum. Coll. vt supra. Ad horas laudes. Ad primam capitulũ. Esaie. 9

Puruulus enĩ natus est nobis ⁊ filiꝰ datus est nobis. Deo gras. ℟. Xpe fili dei viui miserere nobis. ℣ Qui natus es de virgine. ℣. Benedictus qui venit. ℣. Post partũ virgo. ꝓmittat Coll.

Quncede qsum⁹ ops deus vt nos vnigeniti tui noua p carnẽ natiuitas liberet quos sub peccati iugo vetusta seruit⁹ tenet. Per. Ad terciã Cap. Jak 4 & 1.

Quanto tpe heres paruulus est nihil differt a seruo cũ sit dñs oim sed sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ est vsqꝫ ad pfinitũ temp⁹ a patre. Deo gras. ℟. Speciosus forma pre filijs hoim. ℣. Diffusa est gra in labijs tuis. Ad sextã Cap.

Quoniã aũt estis filij dei misit deus spm filij sui in corda vra clamantẽ abba pater. Deo gras. ℟. Notũ fecit dñs salutare snũ. In conspetu gentiũ. ℣. Benedictus qui venit in nomine dñi: Deus dñs ⁊ illuxit nobis.

Ad nonam Capitulũ.

Tacꝫ nó est seruus sed filiꝰ qđ si filius ⁊ heres per deũ. ℟. Benedictꝰ qui venit in noie dñi. ℣. Deꝰ dñs ⁊ illuxit nobis. minor. ℣. Ipse inuocauit me Pater meus es tu. Coll. ad horas illas. Deꝰ qui salutis eterne beate marie virginitate fecũda. In secũdis vs laudes añ. O admirabile cõmerciũ. Cap. Quanto tpe. vt s. Hymnus. Al solis ortus. ℣. Tecũ principiũ. Ad mgt añ. vna illaruꝫ Virgo verbo cõcepit. vt s. Alia. Sancta ⁊ imaculata virginitas quib⁹ te laudib⁹ referam nescio qr quẽ celi capere nõ poterãt tuo gremio cõtuliſti. Alia. Nesciẽs mater vt s. Oratio vt supra in primis vs.

O dñe ihu xpe Creator & Redemptor mūdi: q nisi eē: ac celeste pre tuo: & sponte in passiōz āorta uolens tūlisse: Crucem sustinere dignatus es: ne ob nā meritaz: & ingratitudinē mee prauitatis & exēplar ac delictoz Ego miser & indignus peccator: exoro te cū lyui lirate mei corpe: p egregia tua bndictaz & habundā misericordiā: Qua ab inicio mūdi: multifarios eos & tuos: desertoes: scandala: ecclesiarū eos: collapsiones eoz: clericoz & laicoz pacta sustulisti: Qui cū tuo sancto spūsco corōe capite: flagellis & cruce eos: in tuis: ut nec ulla ire tue manerent debitaz potuerant Quatlo lata tuū p fodi latera & milite lancea uoluisti & uelle accepisti. Quando q̄d dixisti: Consummatū ē: Inclinato capite: emisisti spūm: Et q̄ ad sepulcra resurgi uoluisti & salute humanā gnis: Ita p mittas me miserū peccatoē damnari: in strictis iudicio tuo. Oz ossa me fortitudo sancta circūc: hīt & in fiducia pacis & dulcedine & misericordie: q eos veraq deq cū cetu pce & spū sancto dñmo sancto nō & imperio & p regnas & trinitate ss. deq: nūc & in eūd ā

Hec oro Completa ē & pistoz scripte libro q & sancti bispi Carthalogez hbē: q grece vita et nona cum papaz: Et s petri confecit ac cum duc dixit: vsq & finē vite sue: Inde ond sese se asquit saluato dño: Quicūq dicat hec oroz cotidie flexis genibz cū imaginez crucifixi: illū dabo his beneficijs: Primo ego peccator cū & ago & & tuis: ne ulla in eūdē pctis. Credo q haud facile in cidat & peccata. Tercio volo & dulgē si qua delicta pcuciūz grauia. Sexto mōz ni gustabit absq; gtioe: Quinto tercio die cū finez vite sue: cū eo exo & p duca cēlis in paradisi dēm pce mei Decimo Quinto. vt dixi potuerit scau hec oroz: quatriduo ante si nō stit oroz. Septa hac. 15 preces totis nec Maria Seang sorore dz: a spūalibz malis: ac eoz diabolica illusione: & ab omni bestijs. Octavo oribz impetu labentis mentis: q has tres penes se hūtibz cū mitigacio dolozz. Nono petro dat deuote dicentibz hec oroz: tres annos & dulgetaz mortalium peccatoz & totius venialiū: quocienscūq dixerit. Cuppuerat vigilii q̄tuo sancti petri festa celebrasset: quoz quisq totidē coressit & dulgentiaz: ut s petro: Decimo vigilii orto cpi. quoz q libz addidit. 4o dico de mente pmissoz ut

Supp dicta oroz Petro pmisse & pie mentis) q̄nos M. spit roc pendutz cēa .tūmtiū. s petri apli. tuo greco ltio: ac volgarib; q̄nuoz ita a dñi. 1486.

La zone hūto/ cū q̄nano meo Leopoldo, pmagnate) puto meoze: q sane fuga ygesse & dei more;

15. M. 19

Incipit Psalterium et Breuiarium
fm chorum ecclesie Patauien.

Sñicis diebus ad matutinas Inuita
toriũ. Regem magnũ Adoremus dominũ
Psalmus. Uenite. Añ. Seruite domino.

Beatus vir qui nõ abijt in cõsilio im
piorũ ⁊ in via pec
catorũ non stetit: ⁊
in cathedra pesti
lentie non sedit.
Sed i lege domi
voluntas eius: ⁊ i
lege eius medita
bitur die ac nocte. Et erit tanq̃ lignuz
quod plantatũ est sec⁹ decursus aqua
rum: quod fructũ suuz dabit in tpe suo
Et foliũ eius non defluet: ⁊ omia que
cũq̃ faciet ꝓsperabunt. Non sic im
pij nõ sic: sed tanq̃ puluis quez ꝓijcit
ventus a facie terre. Ideo non resur
gunt impij in iudicio: neq̃ pctores in
consilio iustoz: ⁊ iter impiorũ peribit. ps

Quare fremuerunt gentes: ⁊ popu
li meditati sunt inania. Astiterũt
reges terre: ⁊ principes conuenerunt in
vnũ aduersus dñm ⁊ aduersus chr̃istũ
eius. Disrumpam⁹ vincula eoz: ⁊ ꝓ
ijciamus a nobis iugũ ipsoz. Qui ha
bitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs subsã
nabit eos. Tunc loquet ad eos in ira
sua: ⁊ in furore suo cõturbabit eos. Ego
autẽ cõstitutus sum rex ab eo sup syon
montem sanctũ eius: predicans pece
ptum eius. Dominꝰ dixit ad me: filiꝰ
me⁹ es tu: ego hodie genui te. Postu
la a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatem
tuam: ⁊ possessionẽ tuam terminos ter
re. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̃
vas figuli confringes eos. Et nunc re
ges intelligite: erudimini qui iudicatis
terram. Seruite dño in timore: ⁊ exul
tate ei cũ tremore. Apphendite disci
plinam: ne qñ irascatur dñs ⁊ pereatis
de via iusta. Cum exarserit in breui ira
eius: beati oẽs qui cõfidunt in eo. ps

Domine quid multiplicati sunt q
tribulant me: multi insurgunt ad
uersum me. Multi dicunt aie mee: non
est salus ipsi in deo eius. Tu autẽ dñe
susceptoꝛ me⁹ es: gloria mea ⁊ exaltãs
caput meũ. Voce mea ad dñm clama
ui: ⁊ exaudiuit me de monte sancto suo
Ego dormiui ⁊ soporatus sum ⁊ exur
rexi: quia dñs suscepit me. Non time
bo milia populi circũdantis me: exur
ge dñe saluum me fac deus me⁹. Qñ
tu percussisti omẽs aduersantes mihi si
ne causa: dentes pctoꝛ cõtriuisti. Dñi
est sal⁹: ⁊ sup populũ tuũ bñdictio tua.

Cum inuocarẽ exaudiuit vacat
me deus iusticie mee in tribulatio
ne dilatasti mihi. Miserere mei: ⁊ exau
di orationẽ meã. Filij hoim vsq̃quo
graui coꝛde: vt quid diligitis vanitatẽ
⁊ queritis mẽdaciũ. Et scitoꝛe qm̃ mi
rificauit dñs sanctũ suũ: dñs exaudiet
me cũ clamauero ad euz. Irascimini
⁊ nolite peccare: que dicitis in coꝛdib⁹
vestris ⁊ in cubilibus vestris cpungi
mini. Sacrificate sacrificiuz iusticie et
sperate in dño: multi dicũt quis ostẽ
dit nobis bona. Signatuz est sup nos
lumẽ vultus tui dñe: dedisti leticiaz in
coꝛde meo. A fructu frumẽti vini ⁊ olei
sui: mltiplicati sunt. In pace i id ipm
dormiam ⁊ requiescã. Qm̃ tu dñe sin
gulariter in spe constituisti me vacat

Verba mea auribus pcipe dñe: in
tellige clamoꝛem meũ. Intende
voci oꝛonis mee: rex me⁹ ⁊ deus me⁹.
Qm̃ ad te oꝛabo dñe: mane exaudies
vocem meã. Mane astabo tibi ⁊ vide
bo: qm̃ non deus volens iniquitatẽ tu
es. Neq̃ habitabit iuxta te malignus:
neq̃ pmanebunt iniusti ante oculos tu
os. Odisti omẽs qui opantur iniqui
tatem: pdes omẽs qui loquũtur mẽda
cium. Virũ sanguinũ ⁊ dolosuz abho

Frequent ar gde fiunt de dia ps 6. Qui fu fur 6 rodie: fu p octava trinitat[is] etate: qi q in 6 etatu: p hic psalm dem vocans: vt septe etate possiu tomita euade[nt]: & ad octauam glie puenie: cō di

minabitur dñs. ego autē in multitudie
miscōie tuc. Introibo in domū tuam
adorabo ad templū sanctum tuū in ti/
more tuo. Dñe deduc me i iusticia tua
ꝓpter inimicos meos: dirige in cōspe
ctu tuo viam meam. Quīm non est i ore
eorū veritas: cor eorum vanū est. Se/
pulcrū patēs est guttur eor: linguis su/
is dolose agebant: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus suis: scōm
multitudinez impietatū eorum expelle
eos: quoniā irritauerunt te dnīe. Et
letentur omēs qui sperant in te: in eter/
num exultabunt: & habitabis in eis. Et
gloriabuntur in te oēs qui diligunt no
men tuū: qm tu bñ dices iusto. Dñe vt
scuto bone voluntatis tue coronasti nos

Domine ne in furore tuo ar/ ps 6
guas me: neqz i ira tua corripias
me. Miserere mei dñe quoniā infirm⁹
sum: sana me dñe quoniaz conturbata
sunt ossa mea. Et ania mea turbata est
valde: sed tu dñe vsqzquo. Conuerte
re dñe & cripe aniam meam: saluuz me
fac ꝓpter misericordiam tuā. Quīm nō
est in morte qui memor sit tui: in infer/
no autē quis cōfitebitur tibi. Laboraui
in gemitu meo: lauabo per singulas no
ctes lectū meū: lacrimis meis stratum
meū rigabo Turbatus est a furore ocu
lus meus: inueteraui inter omēs inimi
cos meos. Discedite a me omnes qui
operamī iniquitatē: quīm exaudiuit dñs
vocem fletus mei. Exaudiuit dñs de
precationē meā: dñs orōnem meaz su/
scepit. Erubescant & cōturbentur vehe
menter oms inimici mei: conuertantur &
erubescāt valde velociter. Gloria. Alñ
Seruite domīo in timore & exultate ei cum
tremore. Alij. Domine deus. Psalmus 7

Domine deus meus in te speraui
saluum me fac ex omnibus psequē
tibus me & libera me. Ne quādo rapi/
at vt leo aniam meam: dum non ē qui
redimat neqz qui saluum faciat. Dñe
deus meus si feci istud: si est iniquitas
in manibus meis. Si reddidi retribu
entibus mihi mala: decidaz merito ab
inimicis meis inanis Persequatur ini
micus aniam meam & comprehendat:
& conculcet in terra vitam meam: & glo/
riam meam in pulueren deducat. Exa
urge domine in ira tua: & exaltare in fi/
nibus inimicorum meorum. Et exur/
ge domine deus meus in precepto qō
mandasti: & synagoga populorum cir/
cumdabit te. Et propter hanc in altū
regredere: dominus iudicat populos.
Iudica me domine scōm iusticiā mea
am: & scōm innocentiam meam sup me
Consumetur nequicia peccator: & di/
riges iustum scrutās corda & renes de⁹
Iustum adiutorū meum a domino:
qui saluos facit rectos corde. Deus iu
dex iustus fortis & patiens: nūquid ira
scetur per singulos dies. Nisi conuer/
si fueritis gladium suū vibrauit: arcuz
suum tetendit & parauit illuz. Et in eo
parauit vasa mortis: sagittas suas ar/
dentibus effecit. Ecce pturit iniusticiā
concepit dolorem & peperit iniquitatē
Lacum aperuit & effodit euz: et incidit
in foueam quam fecit. Conuertetur do/
lor eius in caput eius: & in verticem ip/
sius iniquitas eius descendet. Confi/
tebor domino scm iusticiaz eius: & psal/
lam nomini domini altissimi ps 8

Domine dominus noster qz ad/
mirabile est nomen tuum in vni/
uersa terra: Quoniam elcuata est ma/
gnificentia tua super celos. Ex ore in/
fantium & lactentium perfeciste laudem
ꝓpter inimicos tuos: vt destruas ini/
micum et vltorem. Quīm videbo celos
tuos opa digitorū tuor lunam & stellas
que tu fundasti Quid est homo q̄ me
mor es eius: aut filius hominis quoni
am visitas eum. Minuisti eum paulo
minus ab angelis: gloria & honore co/
ronasti eum: & constituisti eum sup opa

manuū tuaꝝ. Oia subiecisti sub pedibus eius: oues ⁊ boues vniuersas: insup ⁊ pecora campi. Uolucres celi et pisces maris: qui perambulāt semitas maris. Oñe dñs noster qꝫ admirabile est nomē tuū in vniuersa terra. ps 9

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo omia mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo in te: psallaꝫ nomī tuo altissime. In cōuertendo inimicū meū retrorsum: infirmabunt ⁊ peribūt a facie tua. Qm̄ fecisti iudiciū meum ⁊ causam meā: sedisti sup thronū qui iudicas iusticiā. Increpasti gētes ⁊ periit impius: nomē eoꝝ delesti in eternū et in seculū seculi. Inimici defecerūt framee in finē: ⁊ ciuitates eoꝝ destruxisti. Periit mēoria eoꝝ cū sonitu: ⁊ dñs ineternuꝫ pmanet. Parauit in iudicio thronū suū: ⁊ ipse iudicabit orbem terre in equitate: iudicabit populos in iusticia. Et factus est dñs refugiū paupi adiutor in oportunitatibus in tribulatione. Et sperent in te omes qui nouerunt nomē tuū: qm̄ nō dereliquisti querētes te dñe. Psallite dño qui habitat in syon: annunciate inter gentes studia ei⁹. Qm̄ requirēs sanguinē eoꝝ recordatus est: nō est oblit⁹ clamorē pauperū. Miserere mei dñe: vide humilitatē meā de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciē omes laudationes tuas in portis filie syon. Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gētes in interitu quē fecerūt. In laqo isto quē absconderūt: cōprehensus est pes eoꝝ Cognoscet dñs iudicia faciēs: in opibus manuū suaꝝ cōprehensus ē pctor. Conuertant pctores in infernū: omes gentes que obliuiscunt deū Qm̄ nō in finē obliuio erit paupis: pacientia pauperū nō peribit in finē. Exurge dñe nō cōfortetur homo: iudicentur gentes in cōspectu tuo. Constitue dñe legislatorem sup eos vt sciant gentes qm̄ homines sunt. Ut quid dñe recessisti longe despicis in oportunitatibus in tribulatione. Dum superbit impius incendit pauper: comprehenduntur in cōsilijs quibus cogitant. Qm̄ laudatur peccator in desideriis anie sue: ⁊ iniquus benedicitur. Exacerbauit dñm pctor fm multitudinē ire sue non quaeret. Non ē deus in cōspectu eius: inquinate sunt vie illi⁹ in omi tpe. Auferunt iudicia tua a facie eius: oīm inimicoꝝ suoꝝ dominabit. Dixit ei in corde suo: nō mouebor a generatione in generatōeꝫ sine malo. Cuius maledictione os plenuꝫ est ⁊ amaritudie ⁊ dolo: sub lingua ei⁹ labor ⁊ dolor. Sedet in insidijs cū diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem. Oculi eius in pauperē respiciūt i sidiat in abscōdito qi leo i spelūca sua. Insidiat vt rapiat paupē rape pauperem dū attrahit eū. In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se ⁊ cadet cū dñatus fuerit pauperū. Dixit enī i corde suo oblitus est deus: auertit faciē suam ne videat in finez. Exurge dñe deus ⁊ exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperꝫ. Propter quid irritauit impius deū: dixit enī in corde suo non requiret. Uides qm̄ tu laborē ⁊ dolorez cōsideras vt tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est paup: orphano tu eris adiutor. Contere brachiū peccatoris ⁊ maligni: quereť peccatū illiuſ ⁊ nō inuenietur. Dñs regnabit in eternum ⁊ in seculū seculi: peribitis gentes de terra illius. Desiderium pauperuꝫ exaudiuit dñs: preparationē cordis eorum audiuit auris tua. Iudicare pupillo ⁊ humili: vt nō apponat vltra magnificare se homo super terram.

In dño confido: quomodo dicitis anie mee: trāsmigra in montē sicut passer. Qm̄ ecce peccatores intenderunt arcum: parauerunt sagittas suas i pharetra: vt sagittēt in obscuro rectos

corde. Q. m quē perfeciſti deſtruxerūt: iuſt⁹ autē quid fecit. Dñs in tēplo ſancto ſuo: dñs in celo ſedes eius. Oculi eius in paupem reſpiciūt: palpebre eī? interrogant filios hoim. Dñs interrogat iuſtum t impiū: qui aūt diligit iniq tatem odit aiam ſuam. Pluet ſup peccatores laqueos: ignis t ſulfur et ſpūs procellaꝝ pars calicis eoꝝ. Q. m iuſtus dñs t iuſticias dilexit: equitatem vidit vultus eius. Glia. Añ. Dñe deus meus in te ſperaui. Añ. Reſpice. Pſalmus.

SAluū me fac dñe qm defecit ſctūs qm diminute ſunt veritates a filijſ hoim. Uana locuti ſūt vnuſquiſq ad primū ſuum: labia doloſa in corde et corde locuti ſunt. Diſperdat dñs vniuerſa labia doloſa: t linguam magniloquā. Qui dixerūt linguā nr̄am magnificabimus: labia nr̄a a nob̄ ſunt: qs nr̄ dñs ē. Propter miſeriā inopū t gemitū paupū nūc exurgā dicit dñs Ponā i ſalutari: fiducialiter agā in eo Eloqa dñi eloquia caſta: argētū igne examinatum: pbatum terre purgatū ſeptupluꝝ. Tu dñe ſeruabis nos: t cuſtodies noſ a generatione hac ineternū. In circuitu impij ambulant: ſm altitudinē tuam multiplicaſti filios hominum

QUſquequo dñe obliuiſceris me in finem: vſquequo auertis faciē tuā a me. Quā diu ponam cōſilia in anima mea: t doloꝝ in corde meo per diem. Uſqquo exaltabitur inimicus meus ſuper me: reſpice t exaudi me dñe de⁹ meus. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte: ne quādo dicat inimicus meus preualui aduerſus eum. Qui tribulāt me exultabunt ſi motus fuero: ego autē in miſericordia tua ſperaui. Exultabit cor meum in ſalutari tuo: cantabo domino qui bona tribuit mihi: t pſallam nomini dñi altiſſimi

DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt deus. Q. orrupti ſunt t abhominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis: nō eſt qui faciat bonū non eſt vſq ad vnū Dominus de celo proſpexit ſuper filios hominū. vt videat ſi eſt intelligens aut requirens deum. Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonū: non eſt vſq ad vnum Sepulcrū patens eſt guttur eorum: linguis ſuis doloſe agebant: venenū aſpidum ſub labijs eorum. Q. uoꝝ os maledictione t amaritudine plenū eſt: veloces pedes eoꝝ ad effundendum ſanguinez. Contritio t infelicitas in vijs eorum: t viam pacis non cognouerūt non eſt timor dei ante oculos eoꝝ Nō ne cognoſcent omēs qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meaz ſicut eſcam panis. Dcū non inuocauerūt: illic trepidauerunt timore vbi nō erat timor. Q. m deus in generatione iuſta ē. cōſilium inopis confudiſtis qm deus ſpes eius eſt. Q. uis dabit ex ſyon ſalutare iſrl̄: cū auerterit dñs captiuitatem plebis ſue exultabit iacob t letabit̄ iſrl̄.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requieſcet i monte ſancto tuo. Q. ui ingreditur ſine macula: t operatur iuſticiam. Q. ui loquitur veritatem in corde ſuo: qui nō egit dolū in lingua ſua. Nec fecit proximo ſuo malū: t opprobriū non accepit aduerſus primos ſuos Ad nihilum deductus eſt in conſpectu eius malignus timētes aūt dñm glorificat. Q. ui iurat primo ſuo et non decipit: qui pecuniam ſuam non dedit ad vſuram: t munera ſup innocentes non accepit. Q. ui facit hec nō mouebit̄ ineternū. Glo ria Añ. Reſpice t exaudi me dñe de⁹ me⁹. ℣. Memor fui in nocte nois tui dñe. Et cuſtodiui legem tuā. ℟. x. k. Pr̄ nr̄. Et ne. Oro.

EXaudi dñe preces ſeruoꝝ tuorum ad te devote clamantium. qui i trinitate pfecta viuis ac regnas deus per omnia ſecula ſeculoꝝ amen. Jube domne

benedicere. Benedictio. Dextera dei patris defendat nos ab omib⁹ malis. Unigenitus dei filius nos benedicere ⁊ custodire dignet. Sanctispūs gratia: illuminare dignetur sensus corda ⁊ corpa nostra. In secundo nocturno Añ. Bonorum meorum. ps dauid 15

QOnserua me dñe qñ speraui i te: dixi dño deus meus es tu: qñ bonoꝝ meoꝝ non eges. Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit omes volūtates meas in eis. Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ: postea acceleraverunt: Non cōgregabo conuenticula coꝝ de sanguinibus: nec memor erō nominuꝫ eoꝝ per labia mea. Dns pars hereditatis mee ⁊ calicis mei: tu es qui restitues hereditatē meam mihi. Funes ceciderunt mihi in preclaris: etenī hereditas mea preclara est mihi. Benedicam dñm qui tribuit mihi intellectuꝫ: insup ⁊ vsqꝫ ad noctē increpuerunt me renes mei. Prouidebaꝫ dñm i cōspectu meo semp: qñ a dextris est mihi ne ꝯmouear. Propter hoc letatū est cor meū ⁊ exultauit lingua mea: insup ⁊ caro mea requiescet in spe. Qñ nō derelinqs aiaꝫ meam in inferno: nec dabis sanctū tuū videre corruptionē. Notas mihi fecisti vias vite. adimplebis me leticia cuꝫ vultu tuo: delectationes in dextera tua vsqꝫ infinē. Gloria. Añ. Bonoꝝ meoꝝ nō indiges in te speraui ꝓserua me domine. Añ. Inclina domine aurem. ps 16

EXaudi dñe iusticiaꝫ meā: intende deprecationē meam. Auribus p/cipe dñe oronem meā: nō in labijs dolosis. De vultu tuo iudiciū meum prodeat: oculi tui videant equitatē. Proba sti cor meū ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti ⁊ non est inuenta in me iniqtas Ut non loquatur os meū opera hominum: ꝓpter verba labioꝝ tuorum ego custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueant vestigia mea. Ego clamaui qñ exaudisti me deus: inclina aurem tuā mihi et exaudi verba mea. Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperātes in te. A resistentibus dextre tue: custodi me vt pupillam oculi. Sub vmbra alarum tuaꝝ protege me: a facie impioruꝫ q me afflixerūt. Inimici mei aiaꝫ meam circūdederunt: adipē suū concluserunt: os coꝝ locutū est superbiam. Proicientes me nunc circūdederūt me: oculos suos statuerunt declinare in terram Susceperunt me sicut leo paratus ad predam: ⁊ sicut catulus leonis habitās in abditis. Exurge dñe preueni eum ⁊ supplanta eum: eripe aiam meaꝫ ab impio: frameam tuam ab inimicis manus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eoꝝ: de absconditis tuis adimpletus est venter eoꝝ. Saturati sunt filijs ⁊ dimiserunt reliquias suas paruulis suis. Ego aūt in iusticia apparebo in cōspectu tuo. satiaboꝝ cū apparuerit gloria tua. Gloria. Añ. Inclina dñe aurem tuam mihi ⁊ exaudi verba mea. Añ. Diuit dominus. Psalmus 17

DIligam te dñe fortitudo mea: dominus firmamentū meū ⁊ refugium meū ⁊ liberator meus. Deus meus adiutor meus: ⁊ sperabo in eum. Protector meus ⁊ cornu salutis mee: ⁊ susceptor meus. Laudans inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis saluus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis cōturbauerūt me. Dolores inferni circūdederunt me: preoccupauerunt me laqueimortis. In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deū meum clamaui. Et exaudiuit de templo sancto suo vocem meā: ⁊ clamor meus in cōspectu eius introiuit in aures ei⁹. Cōmota est ⁊ cōtremuit terra: ⁊ fundamenta montiū ꝓturbata sunt ⁊ cōmota sunt: qñ iratus est eis. Ascendit fum⁹ in ira eius: et ignis a facie eius exarsit:

carbones succensi sunt ab eo. Inclinauit celos & descendit: & caligo sub pedibus eius. Et ascendit sup cherubin et volauit: volauit sup pennas ventorum. Et posuit tenebras latibulũ suũ in circuitu eius: tabernaculũ eius tenebrosa aqua in nubibus aeris. Pre fulgore in cõspectu eius nubes transierunt: grando & carbones ignis. Et intonuit d̃ celo dñs: et altissimus dedit vocem suam grando & carbones ignis. Et misit sagittas suas et dissipauit eos: fulgura multiplicauit & cõturbauit eos. Et apparuerunt fontes aquarum: & revelata sũt fundamenta orbis terrarum. Ab increpatione tua dñe: ab inspiratione spũs ire tue. Misit de celo & accepit me: & assumpsit me de aquis multis. Eripuit me d̃ inimicis meis fortissimis: & ab his qui oderunt me: quã confortati sunt sup me. Preuenerũ me in die afflictõnis mee. et factꝰ est dñs ꝓtector meus. Et eduxit me in latitudinẽ: saluum me fecit quã voluit me. Et retribuet mihi dñs ꝑm iusticiam meã: & scd̃m puritatem manuum mearum retribuet mihi. Quia custodiui vias domi: nec impie gessi a deo meo. Quã omnia iudicia eius in cõspectu meo: et iusticias meas non repuli a me. Et ero immaculatus cũ eo: & obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dñs ꝑm iusticiã meam: & scd̃m puritatem manuũ mearũ in conspectu oculorum eius. Cum sancto sanctus eris & cũ viro innocente innocens eris. Et cum electo electus eris: & cum puerso peruerteris. Quã tu populũ humilem saluum facies: & oculos superborum humiliabis. Quã tu illuminas lucernã meam dñe: deus meus illumina tenebras meas. Quã in te eripiar a tẽptatione: et in deo meo transgrediar murũ. Deꝰ meus impolluta via eiꝰ: eloquia dñi igne examinata: ꝓtector est oñm sperantium se. Quã quis deus preter dñm: aut quis deus preter deũ nostrum. Deus qui precinxit me virtute: & posuit immaculatã viam meã. Qui perfecit pedes meos tanq̃ cervorum: & sup excelsa statuens me. Qui docet manus meas ad pl̃ium: et posuisti vt arcũ creum brachia mea. Et dedisti mihi ꝓtectionem salutis tue: & dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finem: & disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: & non sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos & ꝓprehendã illos: & non conuertar donec deficiant. Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtꝰ pedes meos. Et precinxisti me virtute ad bellum: supplantasti insurgentes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: & odientes me dispdidisti. Clamauerũt nec erat qui saluos faceret ad dñm: nec exaudiuit eos. Et cõminuam eos vt puluerẽ ante faciẽ venti: vt lutũ plateaꝝ delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi cõstitues me in caput gentiũ. Populus quẽ nõ cognoui seruiuit mihi. in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt: et claudicauerũt a semitis suis. Viuit dominus & bñdictus deus meus: & exaltetur deꝰ salutis mee. Deus qui das vindictas mihi & subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis & de insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Propterea cõfitebor tibi in nationibus dñe & nomini tuo psalmũ dicam. Magnificans salutes regis eius: & faciens misericordiam christo suo dauid: & semini eiꝰ vsq̃ in seculũ. Gloria. Añ. Viuit dñs & benedictus deus salutis mee. ℣. Quã tu illuminas lucernã meam dñe. Deus meus illumina tenebras meas: ℟. ℣. ℞. Pr̃ noster: Et ne. ℣. Exaltare domine in virtute tua. Cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Benedictiones. Salus ⁊ benedictō veniat nobis ab omnipotenti deo. Perfecta cristi caritas cōfirmet in nob̄ Ad gaudia eterna ꝓducat nos diuina misericordia. **In tercio nocturno Añ.** Opera manuum. **Psalmus** Cæli enarrant gloriaz dei: et opera manuū eius annūciat firmamentum Dies diei eructat verbū: ⁊ nox nocti indicat scientiaz. Non sunt loquele neqz sermones: quoz non audiāt voces coz. In oēm terram exiuit sonus eoz: ⁊ in fines orbis terre verba eoruz. In sole posuit tabernaculū suū: ⁊ ipe tanqz sponsus procedens de thalamo suo. Exultauit vt gigas ad curendaz viā: a sūmo celo egressio ei⁹. Et occursus ei⁹ vsqz ad summū ei⁹: nec est qui se abscōdat a calore eius. Lex dñi imaculata ꝙuertens aiaſ: testimoniū dñi fidele sapiam prestans puulis. Iusticie dñi recte letificantes corda: ꝓceptū dñi lucidū illuminās oculos. Timor dñi sanctus ꝑmanens in seculū seculi: iudicia dñi vera iustificata in semtipsa. Desiderabilia sup aurum ⁊ lapidē precios̄um multū: ⁊ dulciora sup mel et fauū Etenī seruus tuus custodit ea: in custodiēdis illis retributio multa. Delicta qs intelligit: ab occultis meis mūda me: et ab alienis ꝑce seruo tuo. Si mei nō fuerint dñati tūc imaculat⁹ ero ⁊ emundabor a delicto maxio. Et erūt vt cōplaceant eloquia oris mei ⁊ meditatio cordis mei in cōspectu tuo semp. Dñe adiutor meus: ⁊ redemptor me⁹ Gloria. **Añ.** Opera manuū eius annunciat firmamentū. **Añ.** Exaudiat te **ps** Exaudiat te dñs in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob. Mittat tibi auxiliū de sancto: ⁊ de syō tueatur te. Memor sit oīs sacrificij tui: ⁊ holocaustū tuū pingue fiat. Tribuat tibi scōm cor tuū: ⁊ oīe consilium tuuz cōfirmet: Letabimur in salutari tuo: et in noīe dei nr̄i magnificabimur. Impleat dñs oīes petitiones tuas: nunc cognoui qm̄ saluuz fecit dñs xp̄m suū Exaudiet illuz de celo sancto suo: ⁊ in potētatib⁹ salus dextere ei⁹ Hij in curribus ⁊ hij in equis. nos aūt in noīe domini dei nr̄i inuocabimus. Ipsi obligati sunt ⁊ ceciderūt: nos autē surreximus ⁊ erecti sumus. Dñe saluuz fac regem: ⁊ exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Gloria. **Añ.** Exaudiat te dominus in die tribulationis. **Añ.** Dñe. **ps** Domine in virtute tua letabit̄ rex ⁊ sup salutare tuū exultabit vehemenˢ. Desiderū cordis eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labioz eius non fraudasti eum Qm̄ preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso Vitam petijt a te ⁊ tribuisti ei: longitudinem diez in seculū et in seculū seculi Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam ⁊ magnū decorē impones sup eum. Qm̄ dabis eum in bñdictionem in seculum seculi: letificabis eū in gaudio cū vultu tuo Qm̄ rex sperat in dño. ⁊ in misericordia altissimi nō commouebitur. Inueniat manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omēs qui te oderunt Pones eos vt clibanū ignis in tpe vultus tui: dñs in ira sua cōturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis. Fructū eoz de terra perdes: et semen eoz a filijs hominū: Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt cōsilia que non potuerūt stabilire. Qm̄ pones eos dorsum: in reliquijs tuis ꝑparabis vultum coz. Exaltare dñe in virtute tua cantabimus ⁊ psallem⁹ virtutes tuas. Gloria. **Añ.** Dñe in virtute tua letabitur rex. **℣.** Exaltare dñe in virtute tua. Cantabimus ⁊ psallem⁹ virtutes tuas. **℟.** ℣. **Pater noster.** Et ne nos. **Oro.** Precibus ⁊ meritis sanctissime dei genitricis virginis marie: et oīm

sanctoꝝ suoꝝ saluet ⁊ ꝓtegat nos omi/
potens pius pꝰ ⁊ misericors dñs amẽ
Jube dñe benedicere. Benedictiones
Intellectũ sancti euangelij aperiat no/
bis gr̃a spũssancti. Jn vnitate sancti
spiritus: benedicat nos pater et filius.
Sancta trinitas ⁊ inseperabilis vnitas
nos bñdicere ⁊ custodire dignet Amẽ
Si cõcurrunt duo euangelia post secũ
dum erit talis benedictio. Per euan
gelica dicta deleantur nostra delicta
Cantus ambrosij ⁊ augustini.

TE deũ laudamus: te dñm confite
mur. Te eternum pr̃em: omis ter/
ra veneraṫ. Tibi oẽs angeli: tibi celi et
vniuerse ptãtes. Tibi cherubin ⁊ sera
phin: incessabili voce ꝓclamant Sanc
tus. Sanctus Sanctus dñs deus sa
baoth. Pleni sunt celi ⁊ terra: maiesta/
tis glorie tue. Te gloriosus apostoloꝝ
choꝝ. Te ꝓphetaꝝ laudabilis nume
rus. Te martyrũ cõditatus laudat exer
citus. Te per orbem terraꝝ: sancta con
fiteṫ ecclesia. Patrem immense maiesta/
tis. Ueneranda tuum verũ ⁊ vnicum
filiũ. Sanctũ quoq; paraclitũ spiritũ
Tu rex glorie criste. Tu patris sempi
ternus es filius. Tu ad liberandũ su/
scepturus hoiem: non horruisti virgi/
nis vterũ. Tu deuicto mortis aculeo.
aperuisti credentibus regna celoꝝ Tu
ad dexteram dei sedes: in gloria pr̃is.
Judex crederis esse venturus Te er
go q̃sumus tuis famulis subueni quos
pciosо sanguine redemisti. Aterna fac
cũ sanctis tuis gloria munerari. Sal/
uum fac populũ tuũ dñe ⁊ benedic he
reditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos
vsq; in eternũ. Per singulos dies bñ/
dicimus te. Et laudamus nomen tuũ
in seculũ: ⁊ in seculum seculi. Dignare
dñe die isto sine peccato nos custodire
Miserere nostri dñe: miserere nr̃i Fiat
misericordia tua dñe sup nos quemad
modũ sperauimus i te. In te dñe spe
raui non cõfundar ineternũ. ℣. Bene/
dictus es dñe in firmamento celi. Laudabi/
lis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula.
Laudes. Añ. Jndutus est. ps

DOminus regnauit decorꝫ indu
tus est: indutus est dñs fortitudi
nem ⁊ precinxit se. Etenim firmauit or/
bem terre qui nõ cmouebitur. Parata
sedes tua deꝰ extũc a seculo tu es. Eleu
auerunt flumina dñe: eleuauerunt flu
mina vocem suã. Eleuauerũt flumina
fluctus suos: a vocibus aquarũ multa/
rum. Mirabiles elationes maris: mira
bilis in altis dñs. Testimonia tua cre
dibilia facta sunt nimis: domũ tuaꝫ de
cet sanctitudo dñe in longitudine dieꝝ
Gloria. Añ. Jndutus est dñs fortitudie
et precinxit se ỹtute alla alla alla. Añ. Glo
ria et honor. Psalmus

JUbilate deo omis terra: seruite do
mino in leticia. Jntroite in cõspe
ctu eius in exultatione Scitote qm̃ do
minus ipse est deus: ipse fecit nos ⁊ nõ
ipsi nos. Populus eius ⁊ oues pascue
eius: introite portas eius in cõfessione
atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen eius qm̃ suauis ẽ do
minus: ineternuꝫ misericordia eius: et
vsq; in generationez ⁊ generationẽ ve
ritas eius. Gloria. Añ. Gloria ⁊ honor
laus ⁊ benedictio sedenti sup thronũ viuẽ/
ti in secula seculoꝝ Añ. Deus misereat ps

DEus deus meus ad te de luce vi
gilo Sitiuit te aia mea: q; mul
tipliciter tibi caro mea In terra deser
ta inuia ⁊ inaquosa: sic in sancto appa/
rui tibi: vt viderem virtutem tuã ⁊ glo
riam tuam. Quoniam melior est misericor/
dia tua sup vitas labia mea laudabunt
te. Sic benedicam te in vita mea: et in
nomĩe tuo leuabo manus meas. Sicut
adipe ⁊ pinguedine repleatur aia mea
et labijs exultationis laudabit os meũ
Si memor fui tui super stratũ meum
in matutinis meditabor in te: quia fui/

sti adiutor meus. Et in velamento alarum tuarum exultabo: adhesit aia mea post me suscepit dextera tua. Ipsi vero in vanū quesierunt aiam meam: introibunt in inferiora terre: tradentur in manus gladij: partes vulpium erūt. Rex vero letabitur in deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructū est os loquentium iniqua. Diuisio ps.

Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos et misereatur nostri. Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum. Confiteantur tibi ppli deus: confiteātur tibi ppli oēs. Letentur et exultent gentes: qm iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omēs terra dedit fructū suū. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus et metuant eum oēs fines terre. Gloria Añ. Deus misereat nostri et benedicat nobis illuminet vultum suū super nos et misereatur nostri. Añ. Bñdictio. Canticum trium puerorum

Benedicite omia opera dñi dño: laudate et superexaltate eum in secula. Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi dño. Benedicite aque omēs que super celos sunt dño: benedicite omēs virtutes dñi domino: Benedicite sol et luna dño: benedicite omēs stelle celi dño. Benedicite ymber et ros dño: benedicite omnes spūs dei dño. Benedicite ignis et est? dño: benedicite frig? et estas dño. Benedicite rores et pruina dño: benedicite gelu et frigus dño. Benedicite glacies et nives dño: benedicite noctes et dies dño. Benedicite lux et tenebre dño: benedicite fulgura et nubes dño Benedicat terra dñm: laudet et superexaltet eum in secula. Benedicite mōtes et colles dño: benedicite vniuersa germinātia i terra dño. Benedicite fontes dño benedicite maria et flumia dño. Bñdicite cete et oia q̄ mouent in aquis dño: bñdicite oēs volucres celi dño Bñdicite oēs bestie et pecora dño: bñdicite filij hoim dño. Bñdicat terra dño: laudet et superaltet eū in secula. Benedicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui dñi dño. Benedicite spūs et aie iustor dño: bñdicite sci et humiles corde dño. Bñdicite anania azaria misahel dño: laudate et superaltate eū in scla. Bñdicamus pr̄e et filiū cum sancto spū: laudemus et superaltem? eū in secula Bñdictus es dñe in firmamēto celi: et laudabilis et gliosus et superaltat? in secula. Amen. Añ. Bñdictio et claritas et sapiēntia et grāz actio honor virtus et fortitudo deo nr̄o in secula seculoz Amen. Añ. Scūs

Laudate dñm de celis: laudate. ps eū in excelsis. Laudate eū oēs angeli eius: laudate eū oēs virtutes eius Laudate eū sol et luna: laudate eū oēs stelle et lumē. Laudate eum celi celoz et aque q̄ sup celos sunt: laudēt nomē dñi Quia ipe dixit et facta sunt: ipe māndauit et creata sunt. Statuit ea in seculū et in seculū seculi: preceptū posuit et nō preteribit. Laudate dñm de terra: dracones et oēs abyssi. Ignis grando nix glacies spūs procellaz: q̄ faciūt verbum ei?. Montes et oēs colles: ligna fructifera et oēs cedri. Bestie et vniuersa pecora: serpentes et volucres pēnate. Reges terre et oēs populi: pr̄cipes et oēs iudices tre. Iuuenes et vgines senes cū iuniorib? laudēt nomē dñi: q̄ exaltatū est nomē eius soli? Confessio eius sup celū et terrā: et exaltauit cornu ppli sui. Hymn? oibus sanctis eius: filijs israhel populo appropinquanti sibi

Psalmus

Cantate dño canticum nouum laus eius in ecclesia sanctorum. Letet israhel in eo q̄ fecit eū: et filie syon exultēt in rege suo. Laudēt nomē ei? i cho

ro:in tympano et psalterio psallant ei: Quia beneplacituz est dño in populo suo:z exaltauit mãsuetos in salutẽ. Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. Exultationes dei i gutture coꝝ:z gladij ancipites i manibus coꝝ. Ad faciendam vindictam in nationibus:increpatões in populis. Ad alligandos reges coꝝ in compedibus et nobiles i manicis ferreis. Ut faciãt in eis iudicium conscriptũ: gloria hec est omnibus sanctis eius. Psalmus.

LAudate dñm in sanctis eius:laudate eum in firmamento virtutis eius. Laudate euz in virtutibus eius: laudate eum scdm multitudinem magnitudinis eius. Laudate eum in sono tube:laudate eum in psalterio z cythara. Laudate eũ in tympano z choro:laudate eum in chordis et organo. Laudate eum in cymbalis bene sonantibus:laudate eum in cymbalis iubilationis:omis spiritus laudet dominuz Gloria. Añ. Sanctus sanctꝰ sanctus dominus deus omnipotens qui erat et est et qui venturus est. Caplm dñicale. ℣. In matutinis doie meditaboꝝ in te. Quia fuisti adiutoꝝ meus Añ Erexit. Canticuz

BEnedictus dñs deus Zacharie israhel:quia visitauit z fecit redẽptionem plebis suc. Et erexit coꝝnu salutis nobis: in domo dauid pueri sui. Sicut locutus est per os sanctoꝝ qui a seculo sunt ꝓphetarum eius. Salutez ex inimicis nostris:et de manu omniũ qui oderunt nos. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: z memorari testamenti sui sancti. Iusiurãdum quod iurauit ad abraham patreꝝ nostrũ:daturũ se nobis. Ut sine timore de manu inimicoꝝ nostroꝝum liberati:seruiamus illi. In sanctitate z iustitia coraꝝ ipso omibus diebus nostris. Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis:preibis cñi ante faciem dñi parare vias eius Ad dandã scientiaz salutis plebi eius in remissionẽ peccatoꝝ coꝝ Per viscera misericordie dei nr̃i in q bus visitauit nos oriens exalto. Illuminare his qui in tenebris z in vmbra mortis sedẽt:ad dirigẽdos pedes nostros in viaz pacis. Gloria. Añ. Erexit nobis dñs coꝝnu salutis alla: in domo dauid pueri sui alla sicut locutus est alla. vel vnaz ex euãgelio vel de hystoria si superflue fuerit Collecta dñicalis. Sequitur prima dñicis diebus. Ymnus

IAm lucis orto sydere:deum precemur supplices vt i diurnis actibus nos seruet a nocentibus. Linguã refrenans temporet: ne litis horror insonet visum fouendo contegat:ne vanitates haureat. Sint pura cordis intima: absistat z vecordia carnis terat superbiã potus cibiqz parcitas. Ut cũ dies abscesserit: noctẽqz sors reduxerit: mũdi per abstinentiã: ipsi canamus gloriam Deo pr̃i sit gloria ciusqz soli filio cuz spiritu paraclito in sempiterna secula Amem. Añ Libera nos deus. ps

DEus deus meꝰ respice in me q̃re me dereliqsti: longe a salute mea verba delictoꝝ meoꝝ. Deus meꝰ clamabo per diẽ z nõ exaudies:z nocte et nõ ad insipientiã mihi. Tu aũt in sancto habitas:laus isrl. In te speraverũt pr̃es nr̃i:speraverunt z liberasti eos Ad te clamauerũt et salui facti sunt:in te speraverũt z nõ sunt cpfusi. Ego aũt sum vermis z non hõ: opprobriũ hominũ z abiectio plebis. Oes videtes me deriserũt me.locuti sũt labijs z mouerunt caput. Sperauit in dño eripiat eum:saluũ faciat eum qm̃ vult eum. Qm̃ tu es qui extraxisti me de ventre spes mea ab uberibus mr̃is mee: in te proiectus sum ex vtero De ventre matris mee deus meꝰ es tu:ne discesseris a me. Qm̃ tribulatio proxima est:qm̃ non est qui adiuuet. Circumdederunt

me vituli multi: thauri pingues obsederunt me. Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens et rugiens. Sicut aqua effusus sum: et dispersa sunt omnia ossa mea. Factū est cor meū tanq̄ cera liquescens: in medio ventris mei Aruit tanq̄ testa virtus mea: et lingua mea adhesit faucibus meis: et in pulue rem mortis deduxisti me. Quoniā circumdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me. Fodederunt manus meas et pedes meos dinumerauerunt omnia ossa mea Ipsi vero considerauerunt et inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem. Tu autem dñe ne elongaueris auxilium tuum a me: ad defensionem meam conspice. Erue a framea deus animam meam et de manu canis vnicam meam. Salua me ex ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatem meam. Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eum: vniuersum semen iacob glorificate eum. Timeat eum omne semē israhel: quoniam non sprecuit neq̄ despexit deprecationem pauperis. Nec auertit faciem suam a me: et dum clamarem ad eū exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclia magna: vota mea reddam in conspectu timentiū eum. Edent pauperes et saturabuntur: et laudabunt dominū: qui requirunt eum viuent corda eorum in seculum seculi Reminiscent et conuertētur ad dñm: vniuerse fines terre. Et adorabunt in conspectu ei⁹ vniuerse familie gentium. Quoniam dñi est regnum: et ipse dominabitur gentiū Manducauerunt et adorauerūt omēs pingues terre: in conspectu eius cadēt omēs qui descendunt in terrā. Et anima mea illi viuet: et semen meum seruiet ipsi. Annunciabitur dño generatio ventura: et annunciabūt celi iusticiā ei⁹ populo qui nascet quem fecit dñs.

Dominus regit me et nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Super aquam refectōnis eduxit me: animam meam cōuertit. Deduxit me sup semitas iusticie: propter nomen suum. Nam et si ambulauero in medio vmbre mortis: non timebo mala quoniam tu mecum es. Virga tua et baculus tuus: ipsa me consolata sunt. Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meū: et calix meus inebrians q̄ preclarus est. Et misericordia tua subsequetur me omnib⁹ diebus vite mee. Et vt inhabitem in domo domini: in longitudine dierum.

Gloria patri et filio

Psalmus

Domini est terra et plenitudo ei⁹: orbis terrarum et vniuersi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fūdauit eum et super flumina preparauit eum. Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius. Innocens manibus et mundo corde qui non accepit in vano animam suam: nec iurauit in dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionem a domino: et misericordiam a deo salutari suo. Hec ē generatio querentium eū: querentium faciem dei iacob. Attollite portas prīcipes vras: et eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: dominus fortis et potens dominus potens in prelio Attollite portas principes vestras: et eleuami porte eternales et introibit rex glorie Quis ē iste rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie

Psalmus dauid .24.

Ad te domine leuaui animam meam deus meus in te confido non erubescam Neq̄ irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinēt te nō confundentur Confundantur omnes iniqua agentes superuacue Vias tuas

dñe demonstrasti mihi: & semitas tuas
doce me. Dirige me in veritate tua do
ce me: quia tu es deus salnator meus &
te sustinui tota die. Reminiscere mise-
rationum tuarz domine: & misericordia
rum tuarz que a seculo sunt. Delicta iu
uentutis mee: & ignorãtias meas ne me
mineris. Secõm misericordiã tuaz me
mento mei tu: ppter bonitatem tuam
domine. Dulcis & rectus dñs: ppter
hoc legem dabit delinquẽtibus in via
Diriget mãsuetos in iudicio: docebit
mites vias suas. Universe vie domi
misericordia & veritas: requirentib9 te
stamentum ei9 & testimonia eius. Pro
pter nomẽ tuum dñe ppiciaberis pec
cato meo multuz est enim Quis est ho
mo qui timet dñm: legez statuit ei i via
quam elegit. Anima eius in bonis de
morabitur: & semẽ eius hereditabit ter-
ram. Firmamentũ est dominus timẽ-
tibus eum & testamentũ ipsius vt mani
festetur illis. Oculi mei semp ad dñm
qm̃ ipse euellet de laqueo pedes meos
Respice in me & misere mei: quia vni-
cus & pauper sum ego. Tribulationes
cordis mei multiplicate sunt: de necessi
tatibus meis erue me. Vide humilita
tem meam & laborem meum: & dimitte
vniuersa delicta mea. Respice inimi-
cos meos quoniaz multiplicati sunt: et
odio iniquo oderunt me. Custodi ani
maz meã & erue me: non erubescaz qm̃
speraui in te. Innocẽtes & recti adhe-
serunt mihi: qz sustinui te Libera deus
isrl: ex oĩbus tribulationib9 suis. Glia

Iudica me dñe qm̃ ego in innocẽtia
mea ingressus suz: & in dño sperãs
non infirmabor. Proba me dñe & tem
pta me ure renes meos & cor meũ Qm̃
misericordia tua ante oculos meos est
& complacui in veritate tua. Non sedi cũ
cõsilio vanitatis & cũ iniqua gerẽtibus
non introibo. Odiui ecclesiã maligñã
tium: & cũ impijs non sedebo Lauabo
inter innocentes manus meas: & circũ-
dabo altare tuum domine. Ut audiaz
vocem laudis: & enarrez vniuersa mira
bilia tua. Domine dilexi decorem do-
mus tue: et locum habitationis glorie
tue. Ne perdas cum impijs animam
meam: et cum viris sanguinum vitam
meam In quoz manibus iniquitates
sunt: dextera eorum repleta est muneri-
bus. Ego autem in innocentia mea in
gressus sum: redime me & miserere mei
Pes meus steterit in directo: in ecclesijs
benedicam te domine. Psalmus

Deus in nomine tuo saluũ me fac
et in virtute tua libera me. Deus
exaudi orationem meam: auribus per
cipe verba oris mei. Quoniam alieni
insurrexerunt aduersum me: et fortes q̃
sierunt aĩam meam: & nõ proposuerũt
deum ante conspectum suum. Ecce ei
deus adiuuet me: et domin9 susceptor
est anime mee. Averte mala inimicis
meis: et in veritate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi: & confite-
bor nomini tuo domine qm̃ bonum est
Quoniã ex omni tribulatõne eripuisti
me: et sup inimicos meos despexit ocu
lus meus. Gloria . Ille ps dicitur do-
minicis diebus vsqz ad septuagesimã
i primis. Sed a septuagesima vsqz ad
pasca dicitur ps. Dominus regnauit.
Require supra in laudibus ps

Confitemini domino qm̃ bonus:
quoniam in seculum misericordia
eius. Dicat nunc israhel quoniam bo-
nus: quoniaz in seculum misericordia
eius. Dicat nunc domus aaron: quo-
niam in seculum misericordia ei9. Di-
cant nunc qui timent dominum: quoni
am in seculũ misericordia eius. De tri
bulatione inuocaui dominum: & exau-
diuit me in latitudine dominus. Do-
minus mihi adiutor: nõ timebo quid fa-
ciat mihi hõ. Dñs mihi adiutor & ego
despiciã inicos meos. Bonũ ẽ cõfidẽ

fiã ꝑnia ad rẽmissã defiãte culpa: Laria bõy meritũ ẽ culpã agnoste, ñ culpa ñ: & Consilium q. 2
de pñi in ii. 25. d. ad eig &c. pe. ee & ñsitũ. Lup 17. Cũ ea fecerit q̃ ꝓcepta sũt. nob. dic. s tuis sum
p debuim fuisse seruꝫ

in domino: q̄z confidere in homine. Bonum est sperare in domino: q̄z sperare in principibus. Oēs gentes circuierūt me: et in nōie dñi quia vlt⁹ fuz i eos Circūdātes circūdederunt me: et in nomie dñi quia vltus sum in eos. Circūdederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis: et in nōie dñi quia vltus sum i eos. Impulsus euersus fuz vt caderem: et dñs suscepit me. Fortitudo mea et laus mea dñs: et factus est mihi in salutē Vox exultationis et salutis: in tabernaculis iustoz Dextera domini fecit virtutē: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit virtutē. Non moriar sed viuam: et narrabo opa dñi Castigans castigauit me dñs: et morti non tradidit me. Aperite mihi portas iustitie: ingressus in eas cōfitebor domino: hec porta dñi iusti intrabunt in eaz Confitebor tibi dñe qm̄ exaudisti me. et factus es mihi in salutē. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic factus ē in caput anguli. A dño factum est istō et est mirabile in oculis nr̄is. Hec ē dies quā fecit dñs: exultemus et letemur i ea. O dñe saluū me fac: o dñe bene ꝓsperare: benedictus qui venit in nomie dñi. Benedixim⁹ vobis de domo domini: deus dñs et illuxit nobis. Constituite diē sollēnem in ꝯdensis: vsqz ad cornu altaris. Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. Confitebor tibi qm̄ exaudisti me: et factus es mihi in salutem. Confitemini domino quoniā bonus: quoniaz in seculum misericordia eius: ꝑs

Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi. Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum. Non enī qui operantur iniquitatē: in vijs eius ambulauerūt. Tu mandasti: mādata tua custodiri nimis Utinam dirigant vice mee: ad custodiendas iustificationes tuas. Tūc nō cōfundar: cū perspexero in oībus mandatis tuis. Confitebor tibi in directione cordis: in eo ꝙ didici iudicia iustitie tue. Iustificationes tuas custodiā non me derelinquas vsqzquaqz. In quo corrigit adolescentior viam suam in custodiēdo sermones tuos. In toto corde meo exquisiui te: nō repellas me a mādatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccem tibi Benedictus es dñe: doce me iustificationes tuas. In labijs meis pronunciaui omnia iudicia oris tui. In via testimoniorum tuorum delectatus fuz: sicut in omnibus diuicijs. In mādatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos. Gloria patri et filio ꝛc. ꝑsalmus

Retribue seruo tuo: viuifica me et custodiam sermones tuos. Reuela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua. Concupiuit anima mea: desiderare iustificationes tuas in omni tēpore. Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis. Aufer a me opprobrium et contemptum: quia testimonia tua exquesiui Etenim sederūt principes et aduersum me loquebantur: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. Nam et testionia tua meditatio mea est: et consilium meū iustificationes tue. Adhesit pauimento aia mea: viuifica me scōm verbum tuum. Vias meas enunciaui et exaudisti me: doce me iustificatónes tuas. Viam iustificationum tuarum instruc me: et exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit anima mea pre tedio: confirma me in verbis tuis. Viaz iniqtatis āmoue a me: et de lege tua miſere mei Viā veritatis elegi: iudicia tua nō sū oblit⁹ Adhesi testionijs tuis dñe noli me ꝑfūdē.

Ezechiel d. Indicabo tñ hoñ qđ sit homo: aut qđ dñs ihesus ꝓcat ate: facit iudi in a iustitiaz a
sollicitu abstrace tu dñs deo tuo. Spa in deū z fac bonitatz & inhabita tram & pasce in
diuitijs eiz

Uiam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilatasti coꝝ meū. Simbalum Athanasij

Quicūqz vult saluus esse: ante oia opus est vt teneat catholicam fidem. Quã nisi quisqz integrã inuiolatamqz seruauerit: absqz dubio ĩeternuz peribit. Fides aũt catholica hec ē: vt vnũ deum in trinitate z trinitatẽ in vnitate veneremur. Neqz cõfundentes psonas: neqz substantiã seperãtes. Alia est enĩ psona patris: alia filij alia spũssancti. Sed patris et filij et spũssancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas. Qualis pater talis filius talis z spũssanctus. Increatus pater ĩcreatus filius: increatus z spũssanctus. Immẽsus pater immẽsus filius: immẽsus z spũssanctus. Eternus pr̃ eternus filius: eternus z spũssanctus. Et tamẽ non tres eterni: sed vnus eternus. Sicut nõ tres increati nec tres immẽsi sed vnus increatus z vnus immensus. Similiter omnipotens pater omipotens filius: omnipotens z spũssanctus. Et tamẽ non tres oipotẽtes: sed vnus omnipotens. Ita deus pater deus filius: deus z spũssanctus. Et tamẽ non tres dij: sed vnus est deus. Ita dñs pr̃ dñs filius: dñs z spũssanctus. Et tamen non tres dñi: sed vnus est dñs. Quia sic singilati vnãquãqz psonam deũ ac dñm cõfiteri: christiana veritate ꝓpellimur. Ita tres deos aut dños dicere catholica religione ꝓhibemur. Pater a nullo est factus: nec creat⁹ nec genitus. Filius a patre solo est: nõ factus nec creatus sed genitus. Spiritus sanctus a patre z filio: nõ fact⁹ nec creatus nec genitus: sed procedens. Unus ergo pater non tres patres: vnus filiꝰ nõ tres filij: vnus spũssanctus nõ tres spũssancti. Et in hac trinitate nihil prius aut posterius: nihil maius aut minus. Sed tote tres persone: coeterne sibi sunt z coequales. Ita vt per omia sicut iam supradictum est: et trinitas in vnitate z vnitas in trinitate veneranda sit. Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat. Sed necessariũ ẽ ad eternam salutem: vt incarnationem quoqz dñi nostri ihesu cristi fideliter credat. Est ergo fides recta vt credamus z confiteamur: quia dñs noster ihesus xps dei filius deus z homo est. Deus ẽ ex substancia patris ante secula genitus: z homo est ex substantia matris in secula natus. Perfectus deus pfectus homo: ex ania rõnali z humana carne subsistens. Equalis patri sm diuinitatem minor patre sm humanitatẽ. Qui licet deus sit z homo: non duo tñ sed vnus est cristus. Unus aũt non conuersione diuitatis in carnẽ: sed assumptione humanitatis in deũ. Unus oĩno non cõfusione substantie: sed vnitate persone. Nam sicut ania rõnalis z caro vnus ẽ homo: ita deus z homo vnus est xps. Qui passus est pro salute nr̃a: descẽdit ad inferos: resurrexit a mortuis. Ascẽdit ad celos: sedet ad dexteram dei patris oipotentis. Inde venturus ẽ iudicare viuos z mortuos. Ad cuiꝰ aduentũ: omẽs homies resurgere habent cum corporibus suis. Et reddituri sũt de factis ꝓprijs rõnem. Et qui bona egerũt ibunt in vitam eternam. qui vero mala in ignem eternũ. Hec est fides catholica: quã nisi quisqz fideliter firmiterqz crediderit saluus esse non poterit. Añ. Libera nos deus israhẽl ex omnibus angustijs nostris. Capitulum.

Regi seculoꝝ immortali inuisibili soli deo omis honor z gloria in secula seculorum amen Deo gr̃. Kr̃. Criste fili dei vivi. Miserere nobis. Ry. Qui sedes ad dexterã patris. Miserere. Gloria. Criste minor Ky. Exurge domine adiuua nos. Et redime nos propter nomẽ sanctum tuũ. Ky rieel. cristeel. kyrieel nonies. Pater nr̃ Et ne Ry. Amet ania mea z laudabit te. Et iu-

dicia tua adiuuabunt me. ℣. Erraui sicut ouis que perijt. Quere seruū tuū qz māda/ta tua nō suz oblit? Credo Carnis. Preces

RE Pleatur os meum laude.
Vt cantem gloriam tuam tota die magnitudinem tuam.
Vñe auerte faciē tuaz a peccatis meis
Et omnes iniquitates meas dele.
Oz mundum crea in me deus.
Et spiritum rectum innoua in visceri/bus meis
Ne proicias me a facie tua.
Et spūm sanctū tuum ne auferas a me
Redde mihi leticiam salutaris tui.
Et spiritu principali confirma me.
Eripe me domine ab homine malo.
A viro iniquo eripe me.
Eripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ.
Et ab insurgentibus in me libera me
Eripe me de operantibus iniquitatē.
Et de viris sanguinum salua me.
Sic psalmum dicā nomini tuo in se/culum seculi.
Vt reddam vota mea de die in diem.
Exaudi nos deus salutaris noster.
Spes omniū finiū terre z in mari lōge
Deus in adiutorium meum intende
Vñe ad adiuuandum me festina.
Sancte deus: sancte fortis: sancte z im mortalis.
Miserere nobis.
Benedic anima mea domino.
Et omia que intra me sunt noi sctō ciꝰ
Benedic ania mea domino.
Et noli obliuisci omēs retributōes ciꝰ
Qui ꝓpiciat oibus iniquitatibꝰ tuis
Qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam
Qui coronat te in misericordia z misse rationibus
Qui replet in bonis desiderium tuuz.
Renouabitur vt aquile iuuentus tua.
Conseruet z confirmet nos virtus cri sti. Amen.
Dignare domine die isto.
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine. Miserere nrī
Fiat misericordia tua domie sup nos
Quemadmodum speravimus in te.
Sacerdotes tui induantur iusticia.
Et sancti tui exultent.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te veniat.
Dominus vobiscum
Et cum spiritu tuo Collecta

OMine sancte pr̄ oipotens eter/ne deꝰ: qui nos pcōres ad prin/cipiū huiꝰ dici puenire fecisti: tua nos salua virtute vt in hac die ad nullū de/clinemus peccatū. sed semp ad tuā iu/sticiā faciendā nra ꝓcedant eloquia: si mulqz dirigant cogitatōes z opa ꝑ. Dñs vobiscū. Benedicamus dño. ps. De/ꝓfundis. Requiē eternā. Et lux p. ℣. Exultabūt sancti i gloria. Letabunt in cubi libꝰ suis. Pretiosa in cōspectu dñi. Mors sanctorum eius. Oratio

SAncta dei genitrix vgo maria cuz oibus sanctis intercedere dignare pro nobis pctōribus ad dñm deuz pa trem oipotentē: vt mereamur ab eo sal uari: q in trinitate pfecta viuit z regnat deus. per oia secula seculoz. Deus in adiutoriū meū intende. Vñe ad adiu/uandū me festina Deus in adiutoriuz meū intende. Vñe ad adiuuandū me festina. Deus in adiutoriū meū inten/de. Vñe ad adiuuādū me festina. Glo ria. lk. x k. pr̄ nr̄. Et ne. ℣. O dñe respi ce in seruos tuos z in opa tua: z dirige filios eoz. Et sit splendoz dñi dei nri super nos: z opa manuū nostraz dirige sup nos: et opus manuū nostraz dirige Gloria pri. Coll.

DIrigere et sctificare dignare dñe sctē pr̄ oipotens eterne deꝰ rex ce li z terre hodie z in oi tpe corda et cor/pora nra: sensus sermones z oēs actus nros in lege tua: z in oib⁹ opib⁹ māda roz tuoz vt hic z in eternū te auxiliante semp salui esse mereamur. ꝑ dñm nrm

Dominus vobiscū. Benedicamus domino
Anime omniū fidelium defunctorum ⁊c.
Hora prima ductus est ihesus ad py
latum. Falsis testimonijs multū accusa
tum. In collum percuciūt manibus li/
gatū. Conspuentes faciē vt est ꝓphe/
tizatum. ℣. Proprio filio suo nō pepercit
deus. Sed pro nobis oībus tradidit illum.
O Omine ihesu criste fi Collecta
li dei viui qui dixisti nolo mortē
pctōris sed vt magis conuertatur ⁊ vi/
uat: pone queso mortē amaraz ⁊ passio
nem tuam inter aīas nostras ⁊ inter di/
strictum iudiciuz tuū ne damnemur cū
impijs i aduentu iudicis qui viuis ac
regnas deus per.
O Ulce nomē dñi nostri ihesu xpi:
⁊ laudabile nomē virginis marie
⁊ oīm sanctoz tuoruz sint benedicta in
secula seculorum amen
S Ancte ⁊ indiuidue trinitati Jhesu
cristi crucifixe humanitati: necnon
gloriose virgini marie ac matri sit sem
piterna laus ⁊ gloria per infinita secula
seculorum amen.
In plenis officijs ⁊ nouem lectionū
prime ita dicant̄ ps. Deus in noīe
tuo. per totū vt die dñico. preter aī. su
per ps que erit prima in laudib⁹. Sed
in summis festis ⁊ in hystorijs ps soliti
Aī sup ps ꝓpria si habetur: si nō pria
ex laudibus. Cap. ꝓprium si habetur
si non tunc. Regi seculorū. ℟. Criste fili
dei viui. Si cant̄ de beata virgine. ℣.
Qui natus es de virgine. cum collecta vi
delicet. Concede misericors deus fra
gil̄. minor. ℣ Exurge domine adiuua. ℟.
x.k. nomies: ꝓp nr̄. Et ne. ℣. Auuet anima
mea ⁊ laudabit. Credo. Carnis. Proprius
℣. si habet: si nō tunc dicat̄ ille qui ē p/
mus in secta Dñs vobiscū. Coll. vt s
Dñe deus pr̄. per dñm. Dñs vobiscū
Bñdicamus dño. ℣. Exultabunt sancti
vt s vsq; ad finē sicut die dñico.
Sed i medijs festis prie ita dicant̄ ps
soliti per omia vt in sūmis festis.
Itez prie ō sctis triū lectionū ꝓpria vt
in plenis officijs: excepto cap. qō erit.
Omis eni homo. cetera omia vt i ple/
nis officijs. Nota feriatis dieb⁹ et in
vigilijs sanctoz prime ita dicant̄. Ym/
nus ⁊ ps soliti. Aī. Tu mandasti manda
ta tua custodiri nimis. Capitulum.
O Mnis cni homo quicunq; inuo/
cauerit nomē dñi saluus erit i cri/
sto ihesu dño nro Deo gr̄. ℟. Criste fili
dei viui. vt s. ℟. x.k. nomies vt s. Replea
tur os meū. vsq;. Sacerdotes tui induan/
tur iusticia. Et sancti tui. Deinde preces.
Domie saluū fac regē. Et exaudi nos
in die qua inuocauerimus te.
Saluū fac populū tuum dñe: et bene/
dic hereditati tue:
Et rege eos ⁊ extolle illos vsq; ieternū
Fiat pax in virtute tua
Et abundācia in turribus tuis.
Pro antistite nostro.
Dñs cōseruet eū ⁊ omēs sibi cōmissos
Pro omibus nobis bona facientibus
Retribuere dignare omibus nobis bo
ea facientibus ꝓpter nomen sanctum
tuum in vita eterna.
Pro fidelibus defunctis.
Requiē eternam dona eis domine:
Requiescant in pace. Amen
Pro fratribus ⁊ sororib⁹ nostris.
Saluos fac fideles tuos deus meus
sperantes in se.
Pro afflictis ⁊ captiuis.
Liber̄a de⁹ isr̄l ex oīb⁹ tribulatōib⁹
Mitte eis auriliuz de sancto. suis
Et de syon tuere eos.
Dñe exaudi oratione meam
Et clamor meus ad te veniat. ps. Mi
serere mei. Gla. ℣. Exurge dne adiuua
nos. Et redime nos ꝓpter nomē sanctū tu/
um. ℣. Domie deus virtutū conuerte nos
Et ostende nobis faciē tuam ⁊ salui erimus
Dñs vobiscū. Coll. Dñe sancte pater
oipotens. vt s. ps. Deus misereat nr̄i.

℣. Saluos fac fideles tuos. Deus meꝰ sperantes in te.

Collecta:

OMnipotens sempiterne deus meror consolatio: laborantiũ fortitudo: pueniant ad te preces de quacũqꝫ tribulatione clamantiũ: vt omẽs sibi in necessitatibus suis misericordiam tuaꝫ gaudeant affuisse. per xpm dñm nrm.

Sequunt psalmi pstrati. Beati quor Letatus sum. Ad te leuaui oculos. De profundis. Requiem eternam. ℣. Exultabũt sancti in gloria. per totum vt ꝑ ñicis diebus ad terciam ymnus.

NUnc sancte nobis spũs vnũ patri cum filio dignare promptus ingeri: nostro refusus pectori. Os lingua mens sensus vigor cõfessionẽ psonet flãmascat igne caritas: accendat ardor primos. Preста pater pyssime prꝫ compar vnice: cum spiritu paraclito regnans per oñe seculum. Amen.

Nota in sũms festiuitatibus pro tercio versu canit ille versus Sũmo parẽti gloria: natoqꝫ laus ꝫ maxima: cuꝫ sancto sit spiramine: nunc r per oñe seculum. Amen.

Psalmus dauid.

LEgem pone mihi domie viaꝫ iustificationũ tuaꝝ: r exquiram eam semp. Da mihi intellectuꝫ r scrutaborr legem tuã: r custodiaꝫ illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandatorꝝ tuorꝝ: quia ipsam volui. Inclina corr meũ in testimonia tua: r non in auariciam. Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me Statue seruo tuo eloquiũ tuum: in timore tuo. Amputa opprobrium meũ quod suspicatus sum: quia iudicia tua iocunda. Ecce cõcupiui mandata tua in equitate tua viuifica me. Et veniat sup me misericordia tua dñe: salutare tuũ ꝑm eloquium tuũ Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: qr speraui in sermonibꝰ tuis. Et ne auferas de orc meo verbũ veritatis vsqꝫquaqꝫ quia ĩ iudicijs tuis supsperaui. Et custodiam legem tuã semp: in seculũ r in seculũ seculi. Et ambulabã in latitudine: quia mãdata tua exquisiui. Et loqbar in testimonijs tuis in ꝓspectu regũ r nõ cõfundebar. Et meditabar in mãdatis tuis: que dilexi. Et leuaui manꝰ meas ad mandata tna que dilexi r exercebor in iustificationibus tnis. Gloria

MEmor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti. Hec me cõsolata est in humilitate mea: quia eloquiũ tuũ viuificauit me Superbi iniq agebant vsqꝫquaqꝫ: a lege aũt tua non declinaui. Memor fui iudicior tuorũ. a seculo dñe. r consolatus sum. Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam. Cantabiles mihi erant iustificatões tue: in loco peregrinationis mee. Memor fui in nocte nois tui dñe: r custodiui legem tuã Hec facta est mihi: quia iustificatões tuas exquisiui. Porcio mea dñe: dixi custodire legem tuã. Deprecatus sum faciẽ tuam in toto corde meo: miserere mei ꝑm eloquium tuũ. Cogitaui vias meas: r conuerti pedes meos in testimonia tua. Paratus sum r nõ sum turbatus: vt custodiam mãdata tua. Funes peccatorꝝ circũplexi sunt me: r legẽ tuã non sum oblitus. Media nocte surgebam ad cõfitendum tibi: sup iudicia iustificatõis tue. Particeps ego sum omniũ timentium te: et custodientiũ mandata tua. Misericordia tua dñe plena est terra: iustificationes tuas doce me:

BOnitatẽ fecisti cũ seruo tuo dñe: ꝑm verbum tuũ. Bonitatem r disciplinam r scientiam doce me: qr mandatis tuis credidi. Priusqꝫ humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiũ tuuꝝ custodiui. Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata est sup me iniquitas superborum ego aũt in toto corde meo scruta-

bo: mandata tua. Coagulatū est sicut lac cor eoz ego vero legem tuam meditatus sum. Bonū mihi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas. Bonū mihi lex oris tui: sup milia auri z argenti. Manus tue dñe fecerunt me z plasmauerunt me: da mihi intellectū vt discam mandata tua Qui timent te videbūt me z letabuntur: quia in verba tua superisperaui. Cognoui dñe: quia equitas iudicia tua: z in veritate tua humiliasti me. Fiat misericordia tua vt cōsoletur me: sm eloquium tuum seruo tuo. Veniant mihi miserationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea est. Confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerūt in me: ego aūt exercebor in mandatis tuis. Conuertant mihi timentes te: z qui nouerunt testimonia tua: Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis: vt non cōfundar. Gloria. Añ. Adesto deus vnus oipotens pater z filius z spiritussanct⁹ Cap. pprium dñicale. ℟. Inclina cor meū deus. Intestimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatē in via tua viuifica me. In testimonia. Gloria. Inclina. minor ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Sana aniam meam quia peccaui tibi. Dñs vobiscum Collecta dñicalis. Dñs vobiscuz: Benedicamus dño. Anie omniū fideliuz defunctoz requiescant in pace. Crucifige clamitant hora terciaz. Illusus induitur veste purpuraz. Caput suū pūgitur corona spinaz. Fert trabem in humeris ad locū penarum. In plenis officijs z nouem lectionū tercie dicant pomia vt die dñico. Arcepta añ que est secunda in laudibus illius festi que dicitur ad ps. Cap. proprium si habetur si non Cap. de primis vs. ℟. vt patet de festo. Dñs vobiscum. Collecta illi⁹ festi p dñm. Dñs vobiscum. Benedicamus dño. Anime omniuz fidelium. Ita etiam dicantur tercie in summis festis. In hystorijs. Etiam in medijs festis z in festis trium lectionū vt in plenis officijs. Feriatis diebus qñ habetur euangelium dñicale vel feria. Tercie ita dicantur Ymnus. ps soliti. Añ. ferial' videlicet. Deduc me dñe in semita mandatorū tuorum. Capitulum feriale.

Sana me dñe z sanabor: saluuz me fac z salu⁹ ero qm laus mea tu es. Deo gras. Si autē habetur euangeliuz dñicale Cap. dñicale. ℟. Sana aiazme az. Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Quia. Gloria. Sana. ℣. minor. Adiutor me⁹ esto tu dñe. Ne derelinquas me neqz despicias me deus salutaris meus Etiam collecta domicalis ad vtrūqz. Dñs vobiscum. Benedicam⁹ dño ps Deus misereatur nri. ℣. Saluos fac fideles tuos. Deus meus sperātes in te. Coll' Omnipotens sempiterne deus mestorum consolatio. ps prostrati. Dñe ne in furore. ii. Misi quia dom⁹ erat. Qui confidunt in dño. Requiez eternā. Anie omnium. Sequuntur tercie cū precib⁹ ymnus. ps soliti. Añ ferialis aut alias vna si habet supfluam. Cap. feriale. ℟. Sana dñe. minor ℣. Adiutor me⁹ K.y.k. nonies cū genuflectōne. Pr nr Et. pces Ego dixi domine miserere mei. Sana animam mcā quia peccaui tibi. Conuertere domine vsqzquo. Et deprecabilis esto sup seruos tuos. Fiat misericordia tua dñe super nos. Quemadmodum sperauimus in te. Sacerdotes tui induantur iusticia. Et sancti tui exultent. Domine saluum fac regem. mus te Et exaudi nos in die qua inuocaueri. Saluū fac populum tuum domine et benedic hereditati tue. Et rege eos z extolle illos vsqz ieternū Fiat pax in virtute tua Et abundantia in turribus tuis. Pro antistite nostro Dūs pseruet cum z oēs sibi cōmissos.

Pro omibus nobis bona facientibus
Retribuere dignare omibus nobis bo
na facientibus ꝓpter nomẽ sanctũ tuũ
in vita eterna.
Pro fidelibus defunctis.
Requiẽ eternã dona eis dñe ⁊ lux ꝛc̃
Requiescant in pace. Amen
Pro fratribus ⁊ sororibus nr̃is
Saluos fac fideles tuos deus meus
sperantes in te
Pro afflictis ⁊ captiuis.
Libera eos deus israhel ex omnibus
tribulationibus suis
Mitte eis auxilium de sancto.
Et de syon tuere eos.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te veniat. ꝑs. Mi
serere mei deus Gloria. ℣. Exurge dñe
adiuua nos. Et redime nos ꝓpter nomen
sanctũ tuũ. ℣. Dñe deus virtutũ conuerte
nos. Et ostende nobis faciẽ tuaz ⁊ salui eri
mus Bñs vobiscũ. Collecta dn̄icalis.
vel ꝓpriam si habet. Per do. Bñs vo
biscũ Bñdicamus domino. ꝑs Deus
misereatur nr̃i. per totũ vt supra.
Sequnt̃ ferie dn̄icis dieb⁹. hymnus.

Rector potens verax deus qui tẽ
pas rerũ vices: splendore mane i
struis ⁊ ignibus meridiẽ Extingue flã
mas litiuz: aufer calorẽ noxiũ confer sa
lutẽ corpor: verãqz pacẽ cordiũ. Pre
sta pr̃ pyssime: patriqz cõpar vnice cũ
spũ paclito regnãs per omẽ seculũ ꝑs.

Defecit in salutare tuũ aia mea: et
in verbũ tuũ supsperaui. Defece
rũt oculi mei in eloquiuz tuũ: dicentes
qñ ꝓsolaberis me. Quia factus sum si
cut vter in pruina: iustificationes tuas
non sum oblitus Quot sunt dies serui
tui: qñ facies de persequentib⁹ me iudi
ciũ. Narrauerũt mihi iniqui fabulatio
nes: sed nõ vt lex tua. Omia mandata
tua veritas: iniqui psecuti sunt me adiu
ua me. Paulominus ꝓsũmauerũt me
in terra: ego autẽ non dereliqui mãda
ta tua. Scõm misericordiã tuã viuifi
ca me: ⁊ custodiaz testimonia oris tui.
In eternũ dñe: vbum tuũ pmanet in
celo. In generatõne ⁊ generationẽ ve
ritas tua: fundasti terraz ⁊ pmanet. Or
dinatione tua pseuerãt dies qñ oia ser
uiũt tibi. Nisi q̃ lex tua meditatõ mea
est: tũc forte perissem in hũilitate mea
In eternũ non obliuiscar iustificatio
nes tuas: qr̃ in ipsis viuificasti me. Tu
us sum ego saluũ me fac qñ iustificatõ
nes tuas exquisiui. Me expectauerunt
pctõres vt pderent me: testimonia tua i
telleri. Omis ꝓsumationis vidi finẽ.
latum mandatum tuũ minis. Glia ꝑs

Quomodo dilexi legez tuam dñe:
tota die meditatio mea est. Sup
inimicos meos prudẽtez me fecisti mã
dato tuo: qr̃ ineternũ mihi est. Super
oẽs docẽtes me intelleri: qr̃ testimonia
tua meditatio mea est Sup senes intel
lexi: qr̃ mandata tua quesiui. Ab omni
via mala ꝓhibui pedes meos: vt custo
diã verba tua. A iudicijs tuis non de
clinaui: qr̃ tu legẽ posuisti mihi. Quaz
dulcia faucib⁹ meis eloquia tua: super
mel ori meo. A mandatis tuis intelle
xi: ꝓpterea odiui oẽm viam iniquita
tis. Lucerna pedibus meis verbũ tuũ
et lumẽ semitis meis. Turaui ⁊ statui
custodire iudicia iusticie tue. Humilia
tus sum vsqzquaqz: doñe viuifica me
scõm verbũ tuũ. Uoluntaria oris mei
beneplacita fac dñe: ⁊ iudicia tua doce
me. Aia mea in manibus meis semp:
⁊ legez tuã nõ sum oblitus Posuerunt
peccatores laqucũ mihi: ⁊ de mãdatis
tuis nõ erraui. Hereditate acquisiui te
stimonia tua ineternũ: qr̃ exultatio cor
dis mei sunt Inclinaui cor meum ad
faciendas iustificatõnes tuas ineternũ
propter retributionem. Gloria ꝑs

Iniquos odio habui: ⁊ legẽ tuã di
lexi. Adiutor ⁊ susceptor meus es
tu. ⁊ in verbum tuũ supsperaui. Decli

nate a me malígni: ⁊ scrutabor mãdata dei mei. Suscipe me ſm eloquiũ tuuz ⁊ viuã: et non cõfundas me ab expectatione mea. Adiuua me ⁊ saluus ero: et meditabor in iustificationibus tuis ſp Spreuisti oẽs discedentes a iusticijs tuis: quia iniusta cogitatio eor. Preuaricantes reputaui oẽs pctores terre: ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui. Feci iudiciũ ⁊ iusticiaz: nõ tradas me calumniantib⁹ me. Suscipe seruum tuũ in bonũ: non calumnientur me superbi. Oculi mei defecerũt in salutare tuũ: ⁊ in eloquiuz iusticie tue. Fac cum seruo tuo ſm miscõiam tuam: ⁊ iustificationes tuas doce me. Seru⁹ tu⁹ sum ego: da mihi intellectũ vt sciam testimonia tua. Tempus faciendi dñe: dissipauerunt legẽ tuaz. Ideo dilexi mandata tua: super aurum ⁊ topazion Propterea ad omnia mãdata tua dirigebar: oẽm viam iniquaz odio habui. Gloria. Añ dñicalis. Te vnum in substantia: trinũ in personis cõfitemur. Cap. dñicale. Rx. In eternũ domie. Permanet verbum tuum. Ry. In celo ⁊ in seculũ seculi veritas tua. Permanet. Gloria. In eternũ mior Ry. Dñs regit me ⁊ nhil mihi deerit. In loco pascue ibi me collocauit Dñs vobiscum. Coll. dñicalis. Dñs vobiscuz Benedicam⁹ dño. Alie oim fideliũ. ⁊c Hora sexta ihesus est cruci conclauat⁹ Pre tormentis sitiens felle saturatus. Pendẽs cũ latronib⁹ cũ his reputat⁹ Hunc siniſter reprobat latro scelerat⁹. Ry. Proprio filio suo. In plenis officijs ⁊ ir. lectionuz oia dicantur vt dic dñico. Excepta añ q̃ est tercia in laudib⁹ illi⁹ festi. Cap de festo. Rx vt supra de festo Dñs vobiscũ. Col. festi concludendo ad finez. In sũmis festis ⁊ hystorijs ⁊ medijs festis et in festis triũ lectionũ Sexte dicantur vt in plenis officijs. Sed feriatis diebus q̃ hr euangeliuz vl feria triũ lectionũ. Sexte ita dicant Ymnus ⁊ ps soliti. Añ feriaꝝ videlicet Adiuua me ⁊ saluus ero dñe. Capituluz.

Alter alteri⁹ onera portate ⁊ sic adimplebitis legem xpi. Deo g̃. Si autem habetur euangelium. Cap. de euangelio. Rx. Benedicam dño. In omni tpe. Ry. Semper laus ei⁹ in ore meo. In oi. Gloria. Benedicam. minor Ry. Dñs regit me. Dñs vobiscum. Coll. dñicalis ad vtrũq; Dñs vobiscum. Benedicam⁹ dño. ps Deus misereatur nr̃i. Psalmi pstrati. Miserere mei. In quertendo Nisi dñs. Requiẽ eternã. Anime oim fideliũ. Sequunt sexte priuatis dieb⁹ cũ precib⁹. Ymnus. ps soliti. Añ feriaꝝ aut alias vnaz superfluã si habet. Cap feriale: vel propriũ si habet. Rx. Benedicam domino ⁊c. minor Ry. Dñs regit me Kyrieꝝ. x. K. nonies. Pater noster. Et ne. Preces p omnia vt s in tercijs. Coll dñicalis: vel ppria si hẽtur. Per dñz Benedicam⁹ dño. ps. Deus misereat nr̃i. cum Ry. ⁊ colꝝ. vt s. Psalmi pstrati Miserere mei. In conuertendo. Nisi dñs. Requiem. Anime omnium fide. Dominicis dieb⁹ ad nonam ymnus.

Rerum deus tenax vigor imotus in te permanens: lucis diurne tpa successib⁹ determinans. Largire clarũ vespe: quo vita nusq̃ decidat: sed premium mortꝫ sacre: perhẽnis instet gla Presta pater pijssime: patriq; cõpar vnice: cum spũ paraclito: regnans per omne seculum. Amen.

Mirabilia testimonia tua dñe: ideo scrutata est ea anima mea. Declaratio sermonum tuoz illuminat: ⁊ intellectum dat paruulis. Os meuz aperui ⁊ attraxi spũm: quia mandata tua desiderabã. Aspice in me ⁊ miserere mei: ſm iudicium diligentium nomen tuũ. Gressus meos dirige ſm eloquiũ tuũ: ⁊ non dominetur mei omnis iniusticia Redime me a calumnijs hominũ: vt

custodiam mandata tua. Faciem tuaz illumina sup seruū tuū: z doce me iustificatiões tuas. Exit⁹ aquarū deduxerūt oculi mei: qa non custodierūt legē tuā. Iustus es dñe: z rectū iudicium tuū. Mandasti iusticiā testimonia tua: z veritatem tuā nimis. Tabescere me fecit zelus me⁹: qa obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuuz vehementer: z seru⁹ tu⁹ dilexit illud. Adolescentulus sum ego z contempt⁹: quia iustificatiões tuas nō sum oblit⁹. Iusticia tua iusticia in eternū: z lex tua veritas. Tribulatio z angustia inuenerūt me: mandata tua meditatio mea est. Equitas testimonia tua in eternuz: intellectum da mihi z viuaz. Gloria. pś

Clamaui i toto corde meo exaudi me dñe: iustificatões tuas requirā. Clamaui ad te saluuz me fac: vt custodiam mandata tua. Preueni in maturitate z clamaui: qa in verba tua supersperaui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloqa tua. Vocez meā audi fm miscdiam tuaz dñe: z fm iudiciū tuū viuifica me. Appropinq̄uerunt persequentes me iniquitati: a lege autez tua longe facti sunt. Prope es tu dñe: z oēs vie tue veritas. Initio cognoui de testimonijs tuis: qa in eternū fundasti ea. Vidi humilitatē meam et eripe me: qa legē tuā non sum oblitus. Iudica iudiciū meum et redime me: ppter eloquiū tuū viuifica me. Lōge a petōribus sal⁹: qa iustificatiões tuas nō exquisierūt. Miscdie tue multe dñe: fm iudiciū tuū viuifica me. Multi qui psequuntur me z tribulāt me: a testimonijs tuis non declinaui. Vidi prevaricantes z tabescebā: quia eloquia tua nō custodierūt. Vide qm mandata tua dilexi: domie in miscdia tua viuifica me. Principium verboz tuorū veritas: in eternū oia iudicia iusticie tue. Gloria.

Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidauit coz meum. Letabor ego sup eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. Iniqtatez odio habui et abhoiatus sum: legē aūt tuam dilexi. Septies in die laudē dixi tibi: sup iudicia iusticie tue. Pax multa diligentibus legē tuā: z non est illis scandalum. Expectabā salutare tuū dñe: z mādata tua dilexi. Custodiuit anima mea testimonia tua: et dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua et testimonia tua: qa oēs vie mee in cōspectu tuo. Appropinq̄t deprecatio mea in cō/spectu tuo dñe: iuxta eloquiū tuum da mihi itellectū. Intret postulatio mea in ꝯspectu tuo: fm eloquiū tuum eripe me. Eructabunt labia mea ymnū: cum docueris me iustificatiões tuas. Pronunciabit lingua mea eloqa tua: qa oia mandata tua eqtas. Fiat man⁹ tua vt saluet me: qm̄ mandata tua elegi. Concupiuit salutare tuū dñe: z lex tua meditatio mea ē. Viuet aīa mea et laudabit te: z iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis que perijt: qre seruū tuū quia mandata tua non sum oblit⁹. Gloria.

Aliꝫ dñicalis. Te idem semp esse viuere z intelligere profitemur. aut alias vnā supfluaz. Cap. dñicale. Ry. Clamaui in toto corde meo. Exaudi me dñe. ℣. Justificationes tuas requiram. Exaudi. Gl'a. Clamaui

minor ℣. Ab occultis meis munda me dñe Et ab alienis pce seruo tuo. Col'. dñical'. Dñs vobiscum. Benedicam⁹ domio Anime omnium fidelium defunctoz. Hora nona domin⁹ ihesus expirauit. Hely clamās aīam patri cōmendauit Eius latus lancea miles perforauit. Tunc terra cōtremuit z sol obscurauit. In plenis officijs z.ix. lectionū. In sūmis festis. In hystorijs. Et in festo triū lectionum: None per oia dicant vt in die dñica. excepta aīa que est vltima in laudib⁹ vel ꝓpria si haberet illius festi. Cap. propriū. Ry. vt patet in festo illi⁹

ſancti. Collecta feſti ꝓcludēdo ad finē
None priuatis diebus qñ habeť euan
gelium: vel feria trium lectionū. ymn⁹
ps ſoliti. Añ ferialis. Aſpice in me ⁊ mi/
ſerere mei. aut alias vnā ſuperfluā. Cap.
prime chok. 6.
Adpti enī eſtis ꝓcio magno: ideo
glorificate et portate deū in corde
⁊ corpore veſtro Deo ℣. Redime me
dñe. Et miſerere mei. ℟. Pes enī meus ſtetit
in via recta in eccleſijs benedicam te dñe.
Et mi. Gloria. Redime. munor ℟. Ab oc/
cultis meis munda me dñe. Et ab alienis.
Si aūt habeť euangeliuz dñicale. cap.
dñicale. colľ. dñicalis ꝓcludēdo Dñs
vobiſcū. Benedicamuſ dño. ps. Deus
miſereat nr̄i. cum ℟. ⁊ colľ. ps ꝓſtrati.
Dñe exaudi oro. meā ⁊ cla. Beati oēs
Sepe expugnauerūt. Requiem eternā
Anīe oīm. None priuatis diebuſ cum
precibus. Ymnus. ps ſoliti. Añ. ferialꝭ
aut alias vnam ſuperfluā. Cap. feriale
vel propriuz. ℣. Redime me dñe. K. x. n.
nonies. Pater nr̄. Et ne nos. Preces vt
ſ in tercijs. Ego dixi dñe miſerē mei
per totum. Dñs vobiſcū. Col. dñicaľ
vel propria ſi habetur. Per dñz. Dñs
vobiſcū. Benedicamus dño. ps. Be⁹
miſereat nr̄i. cum ℟. ⁊ colľ. ps ꝓſtrati.
Dñe exaudi oro. meā ⁊ cla. Beati oēs
Sepe expugnauerūt. Requiem eternā
Anīe oīm fideľ. Feria ſecūa Inuitatꝭ
Venite. Exultem⁹ domino. Añ. Domin⁹.

Domin⁹ illūinatio mea
et ſal⁹ mea: quē timebo.
Dñs ꝓtector vite mee
a quo trepidabo. Dum
appropiant ſup me no/
centes: vt edant carnes
meaſ. Qui tribulāt me inimici mei: ipi
infirmati ſunt ⁊ ceciderūt. Si ꝓſiſtant
aduerſū me caſtra: nō timebit cor meū.
Si exurgat aduerſū me preliū: in hoc
ego ſperabo. Unam petij a dño hanc
requiram: vt inhabitem in domo dñi
omnibus diebus vite mee. Ut videā
voluntatē dñi: et viſitem templū eius.
Quoniā abſcondit me in tabernaculo
ſuo in die maloꝝ: ꝓtexit me in abſcon
dito tabnaculi ſui. In petra exaltauit
me: ⁊ nunc exaltauit caput meum ſuper
inimicos meoſ. Circuiui ⁊ īmolaui in
tabernaculo eius hoſtiā vociferatiōis:
cantabo ⁊ pſalmū dicaz dño. Exaudi
dñe vocem meam qua clamaui ad te:
miſerere mei et exaudi me. Tibi dixit
cor meū exquiſiuit te facies mea: faciez
tuā dñe requirā. Ne auertas faciē tuā
a me: ne declines i ira a ſeruo tuo. Ad
iutor me⁹ eſto ne derelinquaſ me: neq;
deſpicias me de⁹ ſalutaris meuſ. Quī
pater meus et mater mea dereliquerūt
me: dñs aūt aſſumpſit me. Legē pone
mihi dñe in via tua: et dirige me in ſe/
mita recta ꝓpter inimicos meos. Ne
tradideris me in aīas tribulantiū me:
qñ inſurrexerunt in me teſtes iniqui: ⁊
mentita eſt iniqtaſ ſibi. Credo videre
bona dñi: in terra viuentiuz. Expecta
dominū viriliter age: ⁊ confortetur cor
tuum ⁊ ſuſtine dominum. Pſalmus.
Ad te dñe clamabo deus meus ne
ſileas a me: neqñ taceas a me: ⁊ aſ
ſimilabor deſcendentib⁹ in lacum. Ex
audi dñe vocem deprecatiōis mee dū
oro ad te: dum extollo manuſ meas ad
templū ſanctū tuum. Ne ſimul tradas
me cum peccatorib⁹: ⁊ cum operantib⁹
iniquitatez ne pdas me. Qui loquunť
pacem cum proximo ſuo: mala autē in
cordibus cor. Da illis ſm opera cor:
⁊ ſm nequiciam adinuentionū ipſorū.
Secōm opera manuū eor tribue illis:
redde retributionez eorum ipſis. Quī
non intellexerūt opera dñi: et in opera
manuū eius deſtrues illos: ⁊ non edifi
cabis eos. Benedictuſ dñs: quoniam
exaudiuit vocē deprecatiōis mee. Dñs
adiutor me⁹ ⁊ protector me⁹: et in ipſo
ſperauit cor meum ⁊ adiutus ſum. Et
refloruit caro mea: et ex voluntate mea

psalmus Dauid in consummatione tabernaculi

confitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: et protector saluationū xpi sui ē. Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq; ineternum. Gloria. Añ. Dñs defensor vite mee. Añ. Adorate dñm. psalmus.

Tuo. pso sequan. 7. sacrinta

Afferte dño filij dei: afferte domio filios arietū. Afferte dño gloriaz et honorē: afferte dño gloriam nomini eius: adorate dñm in atrio sancto eius Vox dñi super aquas: deus maiestatis intonuit: dñs sup aquas multas. Vox dñi in virtute: vox dñi in magnificētia Vox dñi confringentis cedros: et confringet dominus cedros lybani. Et cōminuet eos tanq; vitulum lybani: et dilectus quemadmodū filius vnicornium Vox dñi intercidentis flāmam ignis: vox dñi concutientis desertū: et cōmouebit dñs desertū cadesi. Vox domini preparātis ceruos et reuelabit condensa: et in templo eius omnes dicent gloriaz Dominus diluuiuz inhabitare facit: et sedebit dñs rex ineternum. Dominus virtutem populo suo dabit: dominus benedicet populo suo in pace. ps. 29

Exaltabo te dñe quoniaz suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me. Domie eduxisti ab inferno animā meam: saluasti me a descendentib⁹ in lacum. Psallite domio sancti eius: et confitemini memorie sancti tatis eius. Quoniā ira in indignatiōe ei⁹: et vita in voluntate ei⁹. Ad vesperū demorabit flet⁹: et ad matutinū leticia. Ego autē dixi in abundantia mea: nō mouebor in eternū. Dñe in voluntate tua: pstitisti decori meo virtutē. Auertisti faciem tuā a me: et factus sum conturbatus. Ad te domie clamabo: et ad deum meuz deprecabor. Que vtilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionez. Nunquid confitebitur tibi pulvis: aut annunciabit veritatem tuā.

Audiuit dñs et misertus est mei: dñs factus est adiutor meus. Conuertisti planctū meum in gaudiū mihi: conscidisti saccum meum et circundedisti me leticia. Ut cantet tibi gloria mea et non compungar: dñe deus meus in eternū confitebor tibi. Gloria. Añ Adorate dñm in aula sancta eius. Añ. In tua iusticia. ps. 30

In te dñe speraui non cōfundar in eternū: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā: accelera vt eruas me Esto mihi in deum protectorem et in domū refugij: vt saluū me facias. Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuuz deduces me: et enutries me. Educes me de laqueo quē absconderunt mihi: quia tu es protector meus. In manus tuas cōmendo spiritū meum: redemisti me dñe de⁹ veritatis. Odisti obseruantes vanitates: superuacue. Ego autem in dño speraui: exultabo et letabor in misericordia tua. Quoniā respexisti humilitatē meā: saluasti de necessitatib⁹ animam meaz. Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. Miserē mei dñe quoniā tribulor: conturbatus est in ira oculus meus: anima mea et venter meus. Quia defecit in dolore vita mea: et āni mei in gemitibus. Infirmata est in pauptate virtus mea: et ossa mea cōturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui videbant me foras fugerūt a me: obliuioni datus sum tanq; mortuus a corde. Factus sum tanq; vas perditū: quia audiui vituperationē multoz cōmorantium in circuitu. In eo dum conuenirent simul aduersuz me: accipere animaz meam consiliati sunt. Ego autem in te speraui domine: dixi deus meus es tu: in manib⁹ tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorum meoz: et a persequentib⁹ me. Illustra

faciem tuam ſuper ſeruum tuum: ſaluū me fac in miſericordia tua: dñe nō confundar qm̄ inuocaui te. Erubeſcāt impij et deducātur in infernū: muta fiant labia doloſa. Que loquūtur aduerſus iuſtum iniquitatē: in ſuperbia ⁊ in abuſione. Quam magna multitudo dulcedinis tue dñe: quaz abſcondiſti timentibus te. Perfeciſti eis qui ſperāt in te: in conſpectu filioz hoim. Abſcondes eos in abſcōdito faciei tue: a conturbatione hominū. Prototeges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarū Benedictus dñs: quoniaz mirificauit miſericordiaz ſuā mihi in ciuitate munita. Ego autez dixi in exceſſu mentis mee: proiect⁹ ſum a facie oculoz tuoz. Ideo exaudiſti vocē orationis mee: dum clamarē ad te. Diligite dominū oēs ſancti eius: qm̄ veritatem requiret dñs: ⁊ retribuet abundanter facientib⁹ ſuperbiam. Viriliꝛ agite et confortet cor vrm: oēs qui ſperatis in dño. ps dauid

Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniquitates: ⁊ quoꝝ tecta ſunt peccata Beat⁹ vir cui non imputauit dñs peccatum: nec eſt in ſpiritu eius dol⁹. Quōm tacui inueteraueruṅt oſſa mea: dum clamarem tota die. Quoniā die ac nocte grauata eſt ſup me manus tua: uerſus ſum in erumna mea dū pfigitur ſpina. Delictum meum cognitum tibi feci: et iniuſticiaz meam non abſcondi. Dixi confitebor aduerſū me iniuſticiā meaz dño: et tu remiſiſti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te oīs ſanctus: in tempore opportuno. Verūtamen in diluuio aquarū multarū: ad eum nō approximabunt. Tu es refugiuz meū a tribulatione que circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantibus me Intellectum tibi dabo et inſtruam te: in via hac qua gradierꝛ firmabo ſuper te oculos meos. Nolite fieri ſicut equ⁹ ⁊ mulus: quibus non eſt intellect⁹. In chamo et freno maxillas eoz ꝓſtringe: qui non approximant ad te. Multa flagella peccatoris: ſperantem aūt in dño miſericordia circūdabit. Letamini in dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oēs recti corde. Gloria. Aīn. In tua iuſticia libera me domine. Aīn. Rectos. Pſalm⁹

Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. Confitemini dño in cythara: in pſalterio decem cordarum pſallite illi. Cantate ei canticuz nouū: bene pſallite ei in vociferatione. Quia rectum eſt verbum dñi: ⁊ omnia opera eius in fide. Diligit miſerīam ⁊ iudicium: miſericordia dñi plena eſt terra. Verbo dñi celi firmati ſunt: et ſpiritu oris eius omnis virtus eoz Congregans ſicut in vtre aquas maris: ponēs in theſauris abyſſos. Timeat dominū omnis terra: ab eo autez cōmoueantur omnes inhabitantes orbem. Quoniā ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit et creata ſunt. Dominus diſſipat cōſilia gentium: reprobat autem cogitationes populoz: ⁊ reprobat conſilia principū Conſilium autem domini in eternum manet: cogitationes cordis eius in generatione ⁊ generationez. Beata gens cuius eſt domin⁹ deus eius: populus quem elegit in hereditatē ſibi. De celo reſpexit dominus: vidit omnes filios hominum. De preparato habitaculo ſuo: reſpexit ſuper omnes qui habitāt terrā. Qui finxit ſigillatim corda eoz: qui intelligit omnia opera eorū. Non ſaluatur rex per multā virtutē: et gigas non ſaluabitur in multitudine virtutis ſue. Hallex equus ad ſalutem: in abundantia aūt virtutis ſue non ſaluabitur. Ecce oculi dñi ſuper metuentes eum: ⁊ in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius. Ut eruat a morte animas eorum: ⁊ alat eos in fame. Anima nra ſuſtinet dominū: quoniam adiutor ⁊ protector noſter eſt. Quia in eo letabit cor nrm:

feria-3ta 1ª noct

et in nomine sancto eius sperauimus. Fiat misericordia tua dñe super nos: quemadmodum sperauimus in te. ps

Benedicam dño in omni tẽpore: semper laus eius in ore meo. In domino laudabitur anima mea: audiãt mansueti et letentur. Magnificate dñm mecum: et exaltemus nomen eius in id ipsum. Exquesiui dominũ et exaudiuit me: et ex omnibus tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eum et illumi/namini: et facies vestre nõ confundent. Iste pauper clamauit et dominus exaudiuit eũ: et ex omnib⁹ tribulationib⁹ eius saluauit eum. Immittit angelus dñi in circuitu timentiũ eum: et eripiet eos. Gustate et videte quoniam suauis est domin⁹: beatus vir qui sperat in eo Timete dñm omnes sancti ei⁹: qñ nõ est inopia timentibus eũ. Diuites egu erunt et esurierunt: inquirentes autem dominum non minuentur omni bono Uenite filij audite me: timorẽ domini docebo vos. Quis est homo qui vult vitã: diligit dies videre bonos. Pro/hibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum. Diuerte a malo et fac bonũ: inquire pacẽ et persequere eam. Oculi dñi sup iustos: et aures ei⁹ in preces eorum. Vultus aũt domini super faciẽtes mala: vt perdat de terra memoriam eorum. Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnib⁹ tribulationib⁹ eor liberauit eos. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde: et humiles spũ saluabit. Multe tribula tiones iustorũ: et de omnibus his libe/rabit eos dominus. Custodit domin⁹ omnia ossa eor: vnum ex his non con teretur. Mors peccatorum pessima: et qui oderunt iustum delinquent. Redi met dñs animas seruorum suorum: et non delinqnt omnes qui sperant in eo Gloria. Añ. Rectos decet collaudatio.

Añ Expugna. Psalmus.

Iudica dñe nocentes me: expugna impugnãtes me. Apprehende ar/ma et scutũ: et exurge in adiutoriũ mihi Effunde framẽa et conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic aĩe mee salus tua ego sum. Confundantur et re uereantur: querentes animam meam. Auertantur retrorsum et confundant: cogitãtes mihi mala. Fiant tanq̃ pul uis ante faciem venti: et angelus domi coartans eos. Fiant vie illor tenebre et lubricum: et angelus dñi persequens eos. Quoniã gratis absconderũt mihi interitum laquei sui: superuacue expro brauerunt animam meam. Ueniat illi laqueus quem ignorat: et captio quam abscondit apprehendat eũ: et in laqueũ cadat in ipso. Anima autem mea exul tabit in dño: et delectabitur super salu/tari suo. Omnia ossa mea dicent: dñe quis similis tui. Eripiens inopem de manu fortior eius: egenũ et pauperem a diripientibus eum. Surgẽtes testes iniqui: que ignorabã interrogabãt me. Retribuebãt mihi mala pro bonis: ste rilitatem anime mee. Ego autem cum mihi molesti eẽnt: iuebar cilicio. Hu miliabam in ieiunio animam meam: et oratio mea i sinu meo cõuertet. Quasi proximum et quasi fratrem nostrum sic complacebã: quasi lugens et contristat⁹ sic humiliabar Et aduersum me letati sunt et conuenerũt: congregata sunt sup me flagella et ignorani. Dissipati sunt nec compuncti: tẽptauerunt me subsan nauerunt me subsãnatione: frenduerũt sup me dentib⁹ suis. Dñe qñ respicies restitue aiam meã a malignitate eorũ: a leonib⁹ vnicã meã. Confitebor tibi in eccla magna: in pplo graui laudabo te Non supergaudeant mihi qui aduer/santur mihi iniq̃: qui oderũt me gratis et annuunt oculis. Quoniã mihi quidẽ

Orauit D. sup oēs [illegible] nos

pacifice loquebant: et in iracundia terre loquentes dolos cogitabant. Et dilatauerunt sup me os suum: dixerũt euge euge viderũt oculi nostri. Vidisti dñe ne sileas: dñe ne discedas a me. Exurge et intende iudicio meo deus meus: et dñs meus in causam meam. Iudica me sm iusticiaz tuam dñe deus meus: et non supgaudeant mihi. Non dicant in cordibus suis euge euge aie nostre: nec dicant deuorabim9 eũ. Erubescãt et reuereant simul: qui gratulantur malis meis. Induantur confusione et reuerentia: qui maligna loquuntur sup me. Exultent et letentur qui volunt iusticiã meaz: et dicant semp magnificetur dñs qui volunt pacez serui eius. Et lingua mea meditabitur iusticiaz tuã: tota die laudem tuam.

Psalmus. 35

Dixit iniustus vt delinqt in semetipso: nõ est timor dei ante oculos eius. Quoniam dolose egit in ꝓspectu eius: vt inueniat iniqtas eius ad odiũ. Verba oris eius iniquitas et dol9: noluit intelligere vt bene ageret. Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni vie non bone: malitiam autez nõ odiuit. Dñe in celo misericordia tua et veritas tua vsqz ad nubes. Iusticia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa. Homines et iumenta saluabis domine: quemadmoduz multiplicasti misericordiam tuam deus. Filij autẽ hominum: in tegmine alarum tuarum sperabunt. Inebriabũtur ab vbertate dom9 tue: et torrente voluptatis tue potabis eos. Quoniam apud te est fons vite: et in lumine tuo videbimus lumẽ. Pretende misericordiã tuã scientibus te: et iusticiam tuam his qui recto sunt corde. Non veniat mihi pes superbie: et man9 peccatoris nõ moueat me. Ibi ceciderunt omnes qui operant iniquitatem: expulsi sunt nec potuerunt stare. Gloria. Añ. Expugna impugnantes me.

Añ. Reuela. **Psalmus dauid. 36**

Noli emulari in malignantibus: neqz zelaueris facientes iniqtatez. Quoniã tanqz fenũ velociter arescẽt: et quemadmoduz olera herbarum cito decidẽt. Spera in dño et fac bonitatẽ: et inhabita terraz et pascaris in diuitijs eius. Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela domio viam tuam et spera in eo: et ipse faciet. Et educet quasi lumen iusticiam tuaz: et iudicium tuum tanqz meridiem: subditus esto dño et ora eum. Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: in homine faciente iniusticias. Desine ab ira et derelinque furorem: noli emulari vt maligneris. Quoniã qui malignant exterminabuntur: sustinentes aũt dñm ipsi hereditabunt terrã. Et adhuc pusillũ et non erit peccator: et queres locũ eius et non inuenies. Mansueti autem hereditabunt terram: et delectabũtur in multitudine pacis. Obseruabit pctor iustum: et stridebit super eum dentibus suis. Dominus autem irridebit eum: quoniaz prospicit qꝯ veniet dies eius. Gladium euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suũ. Vt decipiant pauperez et inopez: vt trucident rectos corde. Gladius eorum intret in corda ipsorum: et arcus eorum confringatur. Melius est modicum iusto: super diuitias peccatoz multas. Quoniam brachia peccatorũ conterentur: confirmat aũt iustos dominus. Nouit dñs dies imaculatorum: et hereditas eorum in eternum erit. Non confundent in tpe malo: et in diebus famis saturabuntur: quia pctores peribunt. Inimici vero dñi mox vt honorificati fuerint et exaltati: deficientes quemadmodũ fumus deficient. Mutuabit pctor et nõ soluet: iust9 aũt miseret et retribuet. Quia benedicẽtes ei hẽditabũt terrã: maledicẽtes aũt ei disperibunt. A pud dñm gressus

hominis dirigent: & viam eius volet. Cum ceciderit non collidetur: q̃ dñs supponit manū suā. Iunior fui etenī senui: & non vidi iustum derelictū: nec semen eius querens panem. Tota die miseretur & comodat: & semen illius in benedictiõe erit. Declina a malo & fac bonū: & inhabita in seculū seculi. Quia dñs amat iudiciū: et non derelinquet sanctos suos: in eternū conseruabũtur. Iniusti punientur: et semen impiorū peribit. Iusti aũt hereditabunt terrā: et inhabitabunt in seculū seculi sup eā Os iusti meditabit sapientiā: & lingua eius loquetur iudiciū. Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus eius. Considerat pctor iustus: & querit mortificare eum. Dominꝰ aũt non derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cum iudicabitur illi Expecta dñm & custodi viam eius: et exaltabit te vt hereditate capias terrā: cũ perierint peccatores videbis. Vidi impium superexaltatū: & elevatū sicut cedros lybani. Et transiui et ecce non erat: quesiui eum & non est inuentꝰ locꝰ eius. Custodi innocentiā & vide equitatem: q̃m sunt reliquie homi pacifico. Iniusti aũt disperibũt: simul reliquie impioꝝ interibunt. Salus aũt iustorū a dño: & protector eorum in tpe tribulationis. Et adiuuabit eos dñs & liberabit eos: & eruet eos a peccatoribꝰ et saluabit eos: quia sperauerunt in eo. ps. 7, 7

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Quoniam sagitte tue infixe sunt mihi: & confirmasti sup me manū tuā. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatoruꝫ meoꝝ. Quoniam iniquitates mee sup gresse sunt caput meuꝫ: sicut onꝰ graue grauate sunt sup me. Putruerunt & corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee. Miser factus sum & curuatꝰ sum vsq; in finem: tota die contristatꝰ ingrediebar. Quoniã lumbi mei ipleti sũt illusionibus: et non est sanitas in carne mea. Afflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei Domine ante te omne desideriū meū: & gemitꝰ meus a te non est absconditꝰ. Cor meum conturbatū est: dereliquit me virtus mea: & lumen oculoꝝ meorū & ipsum non est mecum. Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt & steterunt. Et qui iuxta me erant delonge steterunt: & vim faciebãt qui querebant animam meam. Et qui inquirebãt mala mihi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur. Ego aũtẽ tanq; surdus non audiebã: & sicut mutus non aperiens os suum. Et factꝰ sum sicut homo non audiẽs: & non habens in ore suo redargutiões Quoniã in te dñe speraui: tu exaudies me dñe deus meus. Quia dixi neq; supergaudeant mihi inimici mei: & dũ cõmouentur pedes mei sup me magna locuti sunt. Quoniã ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper. Quoniã iniquitatez meã annunciabo: & cogitabo pro pctõ meo. Inimici autez mei viuunt & confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderũt me inique. Qui retribuũt mala pro bonis detrahebant mihi: quoniaz sequebar bonitatez. Non derelinquas me dñe deus meꝰ: ne discesseris a me. Intende in adiutorium meū: domie deus salutis mee. Gloria. Añ. Revela domino viam tuaz. ℣. Dñe in celo misericordia tua. Et veritas tua vsq; ad nubes. ℟. Pater noster. Et ne nos. Oro. Exaudi dñe pces seruoꝝ tuoꝝ. &c. Si aũt legit euangelium tunc erit oro. Precibus et meritis sanctissime dei, vt s. Bñdictiões. Deus misereat nri: & benedicat nobis Illuminet vultũ suum sup nos: & misereatur nri. Benedicat nos deꝰ deus

nr: bñdicat nos de⁹. Ad incipiendas laudes ℣. Ostende nobis dñe misericor/diam tuã. Et salutare tuũ da nobis. qui dr in omnibus ferijs. Añ. Scõm magnam.

Miserere mei de⁹: ſm magnã mise/ricordiã tuã. Et ſm multitudinẽ miserationũ tuarũ: dele iniquitatẽ meã Amplius laua me ab iniqtate mea: et a pctõ meo mũda me. Quoñ iniquitatez meã ego cognosco: et pctm̃ meũ contra me est semp. Tibi soli peccaui et malũ coram te feci: vt iustificeris in sermonib⁹ tuis et vincas cũ iudicaris. Ecce enim in iniquitatib⁹ conceptus sum: et in pec catis cõcepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sa pientie tue manifestasti mihi. Aspges me dñe ysopo et mũdabor: lauabis me et sup niuem dealbabor. Auditui meo dabis gaudium et leticiaz: et exultabunt ossa humiliata. Auerte faciẽ tuã a pec catis meis: et oẽs iniqtates meas dele. Cor mundũ crea in me deus: et spũm rectum innoua in visceribus meis. Ne proijcias me a facie tua: et spũm sanctũ tuũ ne auferas a me. Redde mihi leti ciam salutaris tui: et spũ principali con firma me. Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te cõuertent. Libera me de sanguinib⁹ deus de⁹ salutis mee: et ex/ultabit lingua mea iusticiam tuã. Dñe labia mea apies: et os meuz ãnunciabit laudẽ tuã. Quoñ si voluisses sacrificiuz dedissez vtiqz: holocaustis nõ delecta beris. Sacrificiuz deo spũs contribu latus: cor contritũ et humiliatuz de⁹ nõ despicies. Benigne fac dñe i bona vo luntate tua syõ: vt edificent muri irlm Tunc acceptabis sacrificiũ iusticie ob lationes et holocausta: tũc imponẽt sup altare tuuz vitulos. Gloria. Añ. Scõm magnam miscõiam tuam dñe miserere mei. Añ. Intellige clamorez meũ domine. ps. Verba mea. Añ. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipm. Añ. Conuersus est. Canticum ysaie. xij.

Confitebor tibi dñe qm̃ iratus es mihi: conuersus est furor tu⁹ et cõ/solatus es me. Ecce de⁹ saluator me⁹: fiducialiter agam et non timebo. Quia fortitudo mea et laus mea dñs: et factus es mihi in salutẽ. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ saluatoris: et dicetis in illa die: confitemini dño et inuocate nomen eius. Notas facite in populis adinuentiões eius: memẽtote quoniaz excelsum est nomen eius. Cantate dño qm̃ magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa tra. Exulta et lauda habitatio syon: qa magnus in medio tui sanctus israhel. Gloria. Añ. Conuersus est furor tu⁹ dñe et consolat⁹ es me. Añ. In excelsis laudate deũ. ps. Laudate do. de ce. La i pet.

Fratres vigilate et state in fide: vi/riliter agite et confortamini: et oia vestra cum caritate fiant. Deo g̃. ℣. Re pleti sumus mane miscõia tua. Exultauim⁹ et delectati sumus omnibus diebus nostris Ad benedc. añ. Benedictus deus israhel ps. Benedictus. Kyrieleyson. x. nonies. Hi est talis feria ad quaz expectant preces maiores cũ genuflexione vt in vigilijs sanctorum quatuor tpm vel in ieiunio

Pater nr. Et ne nos. Preces maiores.

Oremus pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induantur iusticia et sancti tui exultent.

Pro papa nostro.

Beatus qui intelligit sup egenũ et pau perem in die mala liberabit eum dñs.

Pro antistite nostro.

Dñs cõseruet eum et oẽs sibi cõmissos

Pro rege nostro.

Dñe saluum fac regez et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

Pro congregatione nostra.

Memor esto congregationis tue quaz possedisti ab inicio.

Pro cuncto populo catholico.

Saluum fac pplm tuuz dñe et benedic

hereditati tue ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vsqꝫ in eternum.
Pro pace ⁊ vnitate ecclesie.
Fiat pax in virtute tua ⁊ abundantia in turribus tuis.
Pro fratribus ⁊ sororibus nostris.
Propter fratres meos ⁊ ꝓximos meos loquebar pacem de te.
Pro iter agentibus.
O dñe saluos eos fac bene ꝓsperare benedictus qui venit in nomine dñi
Pro nauigantibus.
Exaudi nos deꝰ salutaris noster spes omnium finium terre ⁊ in mari longe.
Pro aduersantibꝰ ⁊ calũniantibꝰ nos
Domine ihesu xpe ne statuas illis hoc peccatum quia nesciunt quid faciunt.
Pro discordantibus.
Et pax dei que exuperat omnem sensum cõuertat corda eorum ad pacem.
Pro penitentibus.
Conuertere domine vsqꝫquo ⁊ deprecabilis esto super seruos tuos.
Pro omnibus nobis bona facientibꝰ.
Retributor omniũ bonorũz retribuere dignare oĩbus nobis bona facientibus ꝓpter nomen sanctũ tuũ in vita etna
Pro afflictis ⁊ captiuis.
Libera eos deꝰ israhel ex omnibꝰ tribulationibus suis.
Pro infirmis.
Exclamauerũt ad dñm cũ tribularent ⁊ de necessitatibꝰ eor liberauit eos dñs
Pro fidelibus defunctis.
Requiem eternam dona eis domine.
Requiescant in pace. Amen.
Pro peccatis ⁊ negligentijs nostris.
Dñe ne memineris iniquitatũ nostrarz antiquarũ: cito anticipent nos miserie tue: quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster.
Et ꝓpter gloriã nois tui dñe libera nos: ⁊ propicius esto peccatis nostris ꝓpter nomen sanctum tuum.
Esto nobis dñe turris fortitudinis.
A facie inimici.

Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meꝰ ad te veniat. ps. Miserere mei deus. Gloria. ỽ. Exurge dñe adiuua nos. Et redime nos ꝓpter nomẽ sanctum tuũ. ỽ. Dñe deus virtutũ ꝙuerte nos. Et ostende nobis faciem tuam et salui erimus. Dñs vobiscũ. Oremus. Coll. dñicalis vel ꝓpria si hr̃. deinde suffrz ꝙsueta. Adoramꝰ crucĩ signaculũ. deinde ꝓper dñm. Benedicamꝰ. ps. Deꝰ misereat. cũ ỽ. ⁊ coll. Ops semp. deꝰ. ps ꝓstrati. Dñe ne in furore. ℣. Ad dñm cũ Leuaui oculos. Requiẽ eternã. Alie oiz
Patris sapientia veritas diuina.
Xps homo captus est hora matutina.
A suis discipulis ⁊ notis relictus.
Judeis est traditus venditꝰ afflictus.
ỽ. Proprio filio. Oro. Dñe ihu xpe fili dei viui. Alia. Dulce nomẽ dñi nostri ihu xpi. Alia. Sctẽ ⁊ individue trinitati
Xtẽ matz in simplici feria ita dicant pꝰ añ. Iup bñd. seqtur imediate coll. dñicalis. deinde suffrz cõsueta. Adoramus crucis signaculũ. ꝓper dñm. Bñdicamꝰ dño. ps. Deꝰ misereat nr̃i. cũ ỽ. ⁊ coll. Ops semp. deꝰ. ps ꝓstrati. Dñe ne in furore. ℣. Ad dñm. Leuaui oc. Reqem Anie oĩm. Feria tercia Jnuit. Jubilemus deo. Salutari nr̃o. Alñ. At nõ delin

Ji custodiam vias meas: vt nõ delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam: cũ consisteret pctor aduersum me. Obmutui ⁊ humiliatus sum ⁊ silui a bonis: ⁊ dolor meus renouatꝰ est. Concaluit cor meũ intra me: ⁊ in meditatiõe mea exardescet ignis. Locutus sum in lingua mea: notũ fac mihi dñe finez meum. Et numerũ dierũ meor quis est: vt sciam qd desit mihi. Ecce mẽsurabiles posuisti dies meos: ⁊ substantia mea tanqꝫ nihilum ante te. Verũtñ vniuersa vanitas: ois homo viuens. Verũtamẽ in imagine

ptransijt homo: sed & frustra cõturbat.
Thesaurizat: & ignorat cui cõgregabit
ea. Et nũc que est expectatio mea: non
ne dñs & substãtia mea apud te est. Ab
omĩbus iniquitatib⁹ meis erue me: op
probriũ insipienti dedisti me. Obmu
tui & non apperui os meũ: qm̃ tu fecisti
ammoue a me plagas tuas. A fortitu
dine manus tue ego defeci in increpa
tionibus: ꝓpter iniquitatez corripuisti
hoiem. Et tabescere fecisti sicut arane
am aiam eius: verũtamen vane cõtur
bat omis homo. Exaudi oõnẽ meaz
dñe & deprecationẽ meã: aurib⁹ perci
pe lacrimas meas. Ne sileas qm̃ aduc
na ego sum apud te: & peregrinus sicut
omes pres mei Remitte mihi vt refi
gerer priusq̃z abeam: & ampli⁹ nõ ero.
Expectans expectaui dñm: et ꝑs
intendit mihi. Et exaudiuit ꝓces
meas: & eduxit me de lacu miserie. & de
luto fecis. Et statuit supra petram pe
des meos: & direxit gressus meos. Et
immisit in os meũ canticum nouũ: car
men deo nostro. Videbunt multi & ti
mebunt: et sperabunt in dño. Beatus
vir cuius est nomẽ dñi spes eius: et nõ
respexit in vanitates & insanias falsas.
Multa fecisti tu dñe deus meus mira
bilia tua: & cogitationibus tuis non est
qui similis sit tibi. Annunciaui & locu
tus sum: multiplicati sunt sup numerũ
Sacrificiuz & oblationẽ noluisti: aures
autẽ perfecisti mihi. Holocaustum et
pro peccato non postulasti: tunc dixi ec
ce venio. In capite libri scriptum est.
de me vt facerẽ voluntatem tuam de⁹
meus: volui & legem tuã in medio cor
dis mei. Annunciaui iusticiã tuã in ec
clesia magna: ecce labia mea non ꝓhi
bebo dñe tu scisti. Justiciaz tuam nõ
abscondi in corde meo: veritatẽ tuaz et
salutare tuũ dixi. Non abscondi mise
ricordiã tuam: & veritatẽ tuam a ꝯcilio
multo. Tu aũt dñe ne longe facias mi
serationes tuas a me: mia tua & veritas
semp susceperũt me. Qm̃ circumdede
runt me mala quoz nõ est numerus: cõ
prehẽderunt me iniquitates mee & nõ
potui vt viderẽ. Multiplicati sunt sup
capillos capitis mei: & cor meũ dereli
quit me. Cõplaceat tibi dñe vt eruas
me: dñe ad adiuuandũ me respice Cõ
fundant & reuereant simul: qui querũt
aiam meaz vt auferant eam. Auertant
retrorsum & reuereantur: qui volũt mi
hi mala. Averant ꝓfestim cõfusionẽ su
am: qui dicunt mihi euge euge. Exul
tent & letent sup te omes querẽtes te: et
dicant semp magnificet dñs qui dili
gunt salutare tuũ. Ego autẽ mendic⁹
sum & paup: dñs sollicitus est mei Ad
iutor meus & ꝓtector meus tu es: deus
me⁹ ne tardaueris. Gloria. Añ. Ut nõ
delinquam in lingua mea. Añ. Sana dñe.

Beatus qui intelligit sup egenum &
et paupem: in die mala liberabit
eum dñs. Dñs cõseruet eũ & viuificet
eum: & beatum faciat eum in terra: & nõ
tradat eum in aiaz inimicoz eius. Do
minus opem ferat illi sup lectum dolo
ris eius: vniuersum stratum eius ver
sasti in infirmitate eius. Ego dixi dñe
miserere mei: sana aiam meam qz pec
caui tibi. Inimici mei dixerunt mala
mihi: quãdo morietur et peribit nomẽ
eius. Et si ingrediebat vt videret va
na loquebatur cor eius: cõgregauit ini
quitatem sibi. Egrediebatur foras: et
loquebat in idipsum Aduersuz me su
surrabant omnes inimici mei: aduersũ
me cogitabãt mala mihi. Verbum ini
quum constituerunt aduersum me: nũ
quid qui dormit non adijciet vt resur
gat. Etenim homo pacis mee in quo
sperauit: qui edebat panes meos magni
ficauit sup me supplantationẽ Tu aũt
dñe miserere mei & resuscita me & retribuã
eis In hoc cognoui qm̃ voluisti me:
qm̃ non gaudebit inimic⁹ me⁹ sup me

Me aũt ꝓpter innocentiã ſuſcepiſti:et cõfirmaſti me in cõſpectu tuo ineternũ Benedictus dñs deus iſrahel.a ſeculo ⁊ vſqz in ſeculũ fiat fiat. ꝑs 41

Quemadmodũ deſiderat ceruus ad fontes aquarum:ita deſiderat anĩa mea ad te deus.Sitiuit anĩa mea ad deũ fontem viuum: qñ veniaz ⁊ apparebo ante faciem dei: Fuerunt mihi lacrime mee panes die ac nocte: dũ dicitur mihi quotidie vbi eſt deus tuus. Hec recordatus ſum ⁊ effudi i me aiam meã: qñ tranſibo ĩ locũ tabnaculi admirabil vſqz ad domuz dei. In voce exultationis ⁊ cõfeſſionis: ſonus epulantis. Quare triſtis es ania mea: ⁊ quare cõturbas me.Spera ĩ deo qñ adhuc cõfitebor illi:ſalutare vultꝰ mei et deus meus.Ad meipm ania mea ꝓturbata eſt: ꝓpterea memor ero tui de terra iordanis:⁊ hermoni a monte modico.Abyſſus abyſſum inuocat:i voce catharactaz tuaz. Omĩa excelſa tua ⁊ fluctus tui:ſuper me tranſierunt. In die mandauit dñs miſericordiam ſuã et nocte canticum eius.Apud me oro deo vite mee: dicam deo ſuſceptor meus es.Quare oblitꝰ es mei:⁊ quare cõtriſtatus incedo:dum affligit me inimicus Dum cõfringunt oſſa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei. Dum dicũt mihi per ſingulos dies vbi eſt deus tuus:quare triſtis es ania mea ⁊ quare cõturbas me.Spera in deo qñ adhuc cõfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deus meꝰ.Gloria pri Añ. Sana domine animaz meam quia peccaui tibi. Añ. Eructauit. Psalmus.

Deus auribus noſtris audiuimꝰ patres noſtri annunciauerunt nobis. Opus quod operatus es in diebus eoz:⁊ in diebus antiquis. Manuſ tua gentes diſperdidit et plantaſti eos afflixiſti populos ⁊ expuliſti eos. Nec eni in gladio ſuo poſſiderunt terram:⁊ brachium coz non ſaluauit eos. Sed dextera tua ⁊ brachium tuum ⁊ illuminatõ vultꝰ tui:qñ ꝓplacuiſti i eis. Tu es ipſe rex meus ⁊ deus meus:qui mãdas ſalutes iacob. In te inimicos noſtros ventilabimus cornu:⁊ in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis. Non eni in arcu meo ſperabo: ⁊ gladius meus nõ ſaluabit me. Saluaſti eni nos de affligentibus nos: et odientes nos ꝓfudiſti. In deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur. in ſeculum. Nunc autem repuliſti ⁊ cõfudiſti nos: et non egredieris deus in virtutibꝰ noſtris.Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros:⁊ qui oderunt nos diripiebant ſibi Dediſti nos tanqz oues eſcarum: ⁊ in gentibus diſperſiſti nos.Vendidiſti populum tuum ſine precio:nõ fuit multitudo in cõmutationibꝰ eoz Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris:ſubſannationez ⁊ deriſum his qui in circuitu nro ſunt. Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibus: cõmotionem capitis in populis. Tota die verecundia mea cõtra me ẽ: ⁊ confuſio faciei mee cooperuit me.Ab voce exprobrantis ⁊ obloquentis: a facie inimici ⁊ perſequentis. Hec omia venerunt ſuper nos nec obliti ſumꝰ te: et inique non egimꝰ in teſtamento tuo. Et non receſſit retro cor nrm: et declinaſti ſemitas noſtras a via tua. Quoniam humiliaſti nos in loco afflictiõis ⁊ coopuit nos vmbra mortis. Si obliti ſumꝰ nomẽ dei nri ⁊ ſi expãdimus manus nras ad deũ alienũ. Nõne deꝰ requiret iſta:ipe eni nouit abſcondita cordis. Quĩ ꝓpter te mortificamur tota die: eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis. Exurge qre obdormis dñe exurge ⁊ repellas in finẽ. Quare faciẽ tuaz auertis:obliuiſceris iuopie nre ⁊ tribulationis noſtre. Quoniam humiliata eſt in pulucre ania noſtra: ꝓglutinatus

Nota

Eius psalmꝰ ꝓphus ſſ̄ ꝑsuchus noiat vgez vlas force exaltas ab altissimꝰ dñe. Audi fili

est in terra venter noster. Exurge domine adiuua nos & redime nos ꝓpter nomen tuum.

Psalmus 44

Eructauit cor meū verbum bonum dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis. Speciosus forma prefilijs hominum: diffusa est gratia in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus ineternū. Accingere gladio tuo: super femur tuū potentissime. Specie tua et pulcritudine tua: intende prospere procede & regna. Ꝓpter veritatem & mansuetudinē & iusticiā: & deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue accute: populi sub te cadent in corda inimicoꝝ regis. Sedes tua deus in seculū seculi: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiam & odisti iniquitatem: propterea vnxit te deus deꝰ tuus oleo leticie pre consortibꝰ tuis. Mirra & gutta & casia a vestimentis tuis: a domibꝰ eburneis ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circūdata varietate. Audi filia & vide & inclina aurem tuam: & obliuiscere populū tuum: et domū patris tui. Et concupiscet rex decorem tuū: qm̄ ipse est dñs deus tuꝰ et adorabunt eum. Et filie tyri in muneribus: vultum tuū deprecabunt omnes diuites plebis. Omnis gloria eiꝰ filie regis abintus: in fimbrijs aureis circumamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eum: ꝓxime eiꝰ afferentur tibi. Afferentur in leticia et exultatione: adducent in templū regis Ꝓ patribus tuis nati sunt tibi filij ꝓstitues eos principes sup oēm terram. Memor ero nominis tui dñe: in omi generatiōe & generatione. Ꝓpterea populi confitebunt tibi ineternū: & in seculum seculi. Gloria patri et filio &c. Añ Eructauit cor meum verbum bonum Añ Adiutor in tribulationibus. ps

Deus refugium & virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerūt nos nimis. Ꝓpterea non timebimꝰ dum turbabitur terra: & transferent mōtes in cor maris. Sonuerunt & turbate sunt aque eoꝝ: ꝓturbati sunt montes in fortitudine eius. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculum suū altissimꝰ. Deus in medio eius non cōmouebitur adiuuabit eam deus mane diluculo Conturbate sunt gētes & inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra. Dñs virtutum nobiscū: susceptor noster deꝰ iacob. Venite & videte opa dñi que posuit ꝓdigia super terram: auferens bella vsq; ad finem terre: Arcum ꝓteret & ꝓfriget arma: & scuta cōburet igni. Vacate & videte quoniā ego sum deus: exaltabor in gentibus & exaltabor in terra Dñs virtutū nobiscum: susceptor noster deus iacob.

Psalmus 46

Omnes gentes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. Quoniā dñs excelsus terribilis: rex magnꝰ super oēm terram. Subiecit populos nobis: & gentes sub pedibus nr̄is Elegit nobis hereditatē suam: speciem iacob quā dilexit. Ascendit deus in iubilo: & dñs in voce tube. Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite Quoniā rex omnis terre deus: psallite sapienter. Regnabit deus super gentes deus sedet super sedem sanctam suam Principes populoꝝ congregati sunt cum deo abraham qm̄ dij fortes terre vehementer eleuati sunt Gloria Añ. Adiutor in tribulationibus. Añ. Auribus. ps.

Magnus dominus & laudabilis nimis in ciuitate dei nr̄i in monte sancto eius. Fundatur exultatōne vniuerse terre: mons syon latera aquilonis ciuitas regis magni. Deus in domibꝰ eius cognoscetur: cum suscipiet eam. Quoniā ecce reges terre cōgregati sunt cō

uenerunt in vnum. Ipſi videntes ſic admirati ſunt: conturbati ſunt: cōmoti ſunt: tremor apprehēdit eos. Ibi dolores vt parturientis: in ſpū vehemēti cōteres naues tharſis. Sic audiuim⁹ ſic vidimus in ciuitate dñi virtutuz: in ciuitate dei noſtri: deus fundauit eā in eternum. Suſcepimus deus miſeriaz tuā: in medio tēpli tui. Sc̄om nomen tuum deus ſic t laus tua in fines terre: iuſticia plena eſt dextra tua. Letet mōs ſyon t exultēt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Circūdate ſyon t complectimini eā: narrate in turribus eius. Ponite corda veſtra in virtute ei⁹: t diſtribuite domos eius vt enarretis in progenie altera. Quōm hic eſt deus deus nr̄ ineternum t in ſeculuz ſeculi: ipſe reget nos in ſecula. Psalmus. 48

Audite hec omnes gentes: auribꝰ percipite oēs qui habitatis orbez Quiqz terrigene t filij hoīm: ſimul in vnum diues t paup. Os meū loquet ſapientiaz: t meditatio cordis mei prudentiaz. Inclinabo in parabolā aurē meā: aperiaz in pſalterio propoſitionē meā. Cur timebo in die mala: iniqtas calcanei mei circūdabit me. Qui confidunt in virtute ſua: t in multitudine diuitiarum ſuaruz gloriantur. Frater nō redimet rediet homo: t non dabit deo placationē ſuam. Et precium redemptionis anime ſue: t laborabit ineternū et viuet adhuc in finem. Non videbit interitū cū viderit ſapiētes morientes: ſimul inſipiens t ſtultus peribunt. Et relinquēt alienis diuitias ſuas: t ſepulcra eoz domus illoz ineternū. Tabernacula eoz in ꝓgenie t ꝓgenie: vocauerūt noīa ſua i terris ſuis. Et homo cum in honore eſſet non intellexit: comparatus eſt iumentis inſipientibus: t ſimilis factus eſt illis. Hec via illorum ſcandalū ipſis: t poſtea in ore ſuo complacebunt. Sic oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos. Et dñabunt eorum iuſti in matutino: t auxiliū eorū veteraſcet in inferno a glia eoz. Verū tamen deus redimet animaz meam de manu inferi: cū acceperit me. Ne timueris cum diues factꝰ fuerit homo: t cū multiplicata fuerit gloria domus eius Quoniam cū interierit non ſumet oia: neqz deſcendet cū eo gloria eiꝰ. Quia anima eius in vita ipſius benedicetur: confitebitur tibi cū beneficeris ei. Introibit vſqz in progenies patrū ſuorū: vſqz ineternū non videbit lumen Homo cū in honore eſſet non intellexit: cōparatus eſt iumentis inſipientibus t ſimilis factꝰ eſt illis. Gloria. Añ. Auribꝰ percipite oēs q̄ hītatis orbē. Añ. Deꝰ deoz.

Deus deorum dñs locutus eſt: et vocauit terraz A ſolis ortu vſqz ad occaſuz: ex ſyon ſpecies decoris eiꝰ Deus manifeſte veniet: deus noſter et non ſilebit. Ignis in ꝓſpectu eius exardeſcit: t in circuitu eius tēpeſtas valida. Aduocauit celū deſurſuz: t terrā diſcernere populuz ſuū. Congregate illi ſctōs eius: qui ordinant teſtamentū eius ſuper ſacrificia Et annunciabunt celi iuſticiam eius: qm̄ deus iudex eſt. Audi populus meus et loquar iſrahel et teſtificabor tibi: deus deus tuus ego ſum. Non in ſacrificijs tuis arguaz te: holocauſta autez tua in conſpectu meo ſunt ſemper. Non accipiam de domo tua vitulos: neqz de gregibꝰ tuis hyrcos. Quōm mee ſunt oēs fere ſiluarum: iumēta in montibꝰ t boues. Cognoui omnia volatilia celi: t pulcritudo agri mecuz eſt. Si eſuriero non dicam tibi: meus eſt enim orbis terre et plenitudo eiꝰ. Numqd manducabo carnes thaurorum: aut ſanguinem hyrcoz potabo Immola deo ſacrificiū laudis: t redde altiſſimo vota tua. Et invoca me i die tribulationis: eruam te t honorificabis me. Peccatori aūt dixit deus: quare tu

enarras iustitias meas: & assumis testamentum meum per os tuum. Tu vero odisti disciplinã: & proiecisti sermones meos retrorsum. Si videbas furẽ currebas cum eo: & cum adultero portionẽ tuã ponebas. Os tuũ abundauit malitia: et lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduersus fratrem tuũ loquebaris: & aduersus filium matris tue ponebas scandalũ: hec fecisti & tacui. Existimasti iniq̃ qd ero tui similis: arguam te & statuam contra faciem tuã. Intelligite hec qui obliuiscimini deũ: ne qñ rapiat & non sit qui eripiat. Sacrificiũ laudis honorificabit me: & illic iter quo ostendam illi salutare dei. ℣. Psalmus.

Quid gloriaris in malitia: qui potens es in iniqtate. Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum. Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatez magis loqui q̃z equitatẽ. Dilexisti oĩa verba precipitationis: lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finem: euellet te & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicem tuam de terra viuentiũ. Videbunt iusti & timebunt: et super eũ ridebunt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suũ. Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarũ: & pualuit in vanitate sua. Ego autẽ sic oliua fructifera ĩ domo dei: speraui in misericordia dei ineternum & in seculũ seculi. Confitebor tibi in seculum quia fecisti: & expectabo nomen tuũ quoniaz bonum est in conspectu sanctorz tuorũ. Gloria. Añ. Deus deorum dñs locutus est. ℣. Jmmola deo sacrificiuz laudis. Et redde altissimo vota tua. Benedictiones.

Benedictiõe celesti benedicat nos pr̃ eternꝰ. Ille nos bñdicat qui sine fine viuit & regnat. Intus & exteriꝰ muniat nos spũsanctus. ℣. Ostende nobis dñe miscdiam. Laudes añ. Amplius laua me dñe ab iniustitia mea. ps. Miserere mei deus sm. Añ Salutare. ℣psalmus. 42

Judica me deus & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso eripe me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti et quare tristis incedo dum affligit me inimicus. Emitte lucẽ tuam & veritatẽ tuam: ipsa me deduxerunt et adduxerũt in montẽ sanctũ tuum & in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deuz qui letificat iuuentutem meam. Confitebor tibi in cythara deus deus meus: quare tristis es anima mea: & quare cõturbas me. Spera in deo quoniaz adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & deus meus. Gla. Añ. Salutare vultꝰ mei deus meus. Añ. Sitiuit in te ania mea deus meus. ps. Deus deus meus. Añ. Cunctis diebus. Canticũ ysaie. xxxviij.

Ego dixi in dimidio dierũ meorz vadã ad portas inferi: quesiui residuum annorum meorum. Dixi non videbo dñm deum in terra viuentiuz: non aspiciaz homem vltra & habitatorẽ quietis. Generatio mea ablata est & cõuoluta est a me: ẽqsi tabernacula pastorz. Precisa est velut a texẽte vita mea: dũ adhuc ordirer succidit me: de mane vsq̃z ad vesperaz finies me. Sperabam vsq̃z ad mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea. De mane vsq̃z ad vesperam finies me: sicut pullus hyrũdinis sic clamabo: meditabor vt colũba. Attenuati sunt oculi mei: suspiciẽtes in excelso. Domine vim patior respõde p me: quid dicam aut quid respondebit mihi cũ ipse fecerim. Recogitabo tibi omnes ãnos meos: in amaritudine aĩe mee. Domine si sic viuitur & in talibus vita spiritus mei: corripies me & viuificabis me: ecce ĩ pace amaritudo mea amarissima. Tu autẽ dñe eruisti aĩam meã vt non periret: piecisti post tergũ tuũ omnia peccata mea. Quia non infernus confitebitur tibi neq̃z mors lau

dabit te:non expectabũt qui descendũt in lacũ veritatẽ tuam. Viuens viuens ipse cõfitebitur tibi sic̃ ego hodie: pr̃ filijs notam faciet veritatẽ tuam. Onẽ saluũ me fac: ꝛ psalmos nostros cantabimus cunctis diebꝰ vite nr̃e in domo dñi. Gloria. Añ. Cunctis diebꝰ vite nr̃e saluos nos fac dñe. Añ. Omnes angeli eiꝰ laudate dñm de celis. ℘s. Laudate d̃. La.

Sobrij estote ꝛ vigilate: qꝛ aduersarius vester dyabolus tanq̃ leo rugiens circuit querens quem deuoret cui resistite fortes in fide. Deo gr̃. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. Exultauimꝰ ꝛ delectati sumus omnibus diebus nostris Ad benedc̃. añ. Erexit dñs nobis cornu saluti ī domo dauid pueri sui. ℘s. Bñdictꝰ

Feria quarta Inuitat. In manu tua dñe Omnes fines terre. ℘s. Venite exultem. Añ. Auertit dominus. ℘salmus.

Dixit insipiens in corde suo:non est deus. Corrupti sunt ꝛ abhominabiles facti sunt in iniquitatibꝰ:non est qui faciat bonũ. Deus de celo ꝓspexit super filios hoim: vt videat si est intelligẽs aut requirens deũ. Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: nõ est qui faciat bonum: nõ est vsq; ad vnum. Nõne scient oẽs qui operantur iniquitatez: qui deuorant plebem meã vt cibũ panis. Dcum non inuocauerũt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor. Qm̃ deus dissipauit ossa eoruz qui hominibꝰ placent:confusi sunt qm̃ deus sprevit eos. Quis dabit ex syon salutare israhel: dum conuerterit deus captiuitatez plebis sue: exultabit iacob ꝛ letabitur israhel. ℘salmus.

Exaudi deus orationẽ meam et ne despexeris deprecationem meaz: intẽde mihi et exaudi me. Contristatꝰ sum in exercitatione mea:et conturbatꝰ sum a voce inimici ꝛ a tribulatione peccatoris. Quoniaz declinauerunt in me iniquitates: ꝛ in ira molesti erant mihi Cor meum conturbatũ est in me: ꝛ formido mortis cecidit super me. Timor ꝛ tremor venerũt super me: ꝛ contexerũt me tenebre. Et dixi qs dabit mihi pẽnas sicut colũbe:ꝛ volabo et requiescã. Ecce elongaui fugiens:ꝛ mansi in solitudine. Expectabaz eum qui saluũ me fecit: a pusillanimitate spũs ꝛ tẽpestate Precipita dñe diuide linguas eoruz: qm̃ vidi iniquitatem ꝛ contradictionẽ in ciuitate. Die ac nocte circũdabit eaz super muros eius iniquitas:ꝛ labor in medio eius ꝛ iniusticia. Et nõ defecit de plateis eius:vsura et dolus. Qm̃ si inimicꝰ meꝰ maledixisset mihi:sustinuissem vtiq; Et si is qui oderat me sup me magꝝ locutꝰ fuisset:abscõdissem me forsitan ab eo Tu vero hõ vnanimis: dux meꝰ et notꝰ meꝰ. Qui simul mecũ dulces capiebas cibos:ī domo dei ambulauimus cũ consensu. Veniat mors super illos: ꝛ descendant in infernũ viuentes. Qm̃ neqcie in habitaculis eoruũ: in medio eorum. Ego autez ad deum clamaui:ꝛ dñs saluauit me. Vespere ꝛ mane ꝛ meridie narrabo ꝛ ãnunciabo: ꝛ exaudiet vocem meam. Redimet in pace aiam meam ab his qui appropinquit mihi: qm̃ inter multos erant mecũ Exaudiet deus ꝛ humiliabit illos:qui est ante secula. Non enĩ est illis cõmutatio ꝛ non timuerũt deũ:extendit manũ suam in retribuendo. Qontaminauerũt testamentũ eius:diuisi sunt ab ira vultꝰ eius:ꝛ appropinquauit cor illiꝰ. Mollliti sunt sermones eius super oleum: et ipsi sunt iacula. Jacta sup dñm curaz tuã ꝛ ipse te enutriet:ꝛ non dabit inconcussum fluctuationez iusto. Tu vero deꝰ deduces eos:in puteũ interitus. Viri sanguinũ ꝛ dolosi nõ dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te domine Gloria. Añ. Auertit dominꝰ captiuitatẽ

plebis sue. Ant. Quoniam. Psalmus.

Miserere mei deus qm conculcauit me homo: tota die impugnãs tribulauit me. Conculcauerũt me inimici mei tota die: qm multi bellantes aduersum me. Ab altitudie dici timebo: ego vo in te sperabo. In deo laudabo sermones meos: in deo speraui nõ timebo quid faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabant aduersum me: omnes cogitatiões eorum in malũ. Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneũ meũ obseruabunt. Sicut sustinuerunt aiam meaz: pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes. Deus vitam meã annunciaui tibi: posuisti lacrimas meas in conspectu tuo. Sicut et in promissione tua: tunc conuertẽtur inimici mei retrorsum. In quacũqz die inuocauero te: ecce cognoui qm deus meus es. In deo laudabo verbum in dño laudabo sermonem: in deo speraui nõ timebo qd faciat mihi homo. In me sunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi. Qm eripuisti aiam meam de morte: et pedes meos de lapsu: vt placeã coram deo in lumine viuentiũ.

Miserere mei de9 miserere mei: qm in te confidit aia mea. Et in umbra alarum tuarũ sperabo: donec transeat iniquitas. Clamabo ad deum altissimũ: deũ qui benefecit mihi. Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobrium calcantes me. Misit de9 misericordiam suam et veritatẽ suam: et eripuit animaz meam de medio catulorũ leonũ: dormiui conturbatus. Filij hominum dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorũ gladius acutus. Exaltare super celos deus: et super omnẽ terram gloria tua. Laqueũ parauerũt pedib9 meis: et incuruauerunt animam meam. Foderunt ante faciez meam foueam: et ciderunt in eaz. Paratũ cor meum de9 paratũ cor meũ: cantabo et psalmũ dicã. Exurge gloria mea exurge psalteriũ et cythara: exurgã diluculo. Confitebor tibi in populis dñe: et psalmum dicam tibi in gentibus. Qm magnificata est vsqz ad celos misericordia tua: et vsqz ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus: et super omnem terrã gloria tua. Gloria. Ant. Quoniam in te confidit anima mea. Ant. Juste iudicate.

Si vere vtiqz iusticiaz loquimini: recte iudicate filij hoim. Etenim in corde iniqtates operamini in terra: iniusticias manꝰ vestre ꝑpendunt. Alienati sunt peccatores a vulua: errauerũt ab vtero: locuti sunt falsa. Furor illis sm similitudinem serpentis: sicut aspidis surde et obdurãtis aures suas. Que nõ exaudiet vocez incantantiũ: et venefici incantãtis sapienter. Deus ꝑteret dentes eorum in ore ipsoz: molas leonum confringet dñs. Ad nihilũ deuenient tanqz aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmentur. Sicut cera q fluit auferentur: supercecidit ignis et nõ viderunt solem. Priusqz intelligerent spine vestre rhamnũ: sicut viuentes sic in ira absorbet eos. Letabitur iustus cũ viderit vindictaz: manus suas lauabit in sanguie peccatoris. Et dicet homo si vtiqz est fructus iusto: vtiqz est deus iudicans eos in terra. Psalmus.

Eripe me de inimicis meis de9 meus: et ab insurgentib9 in me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatem: et de viris sanguinum salua me. Quia ecce ceperunt aiam meam: irruerunt in me fortes. Neqz iniqtas mea neqz peccatuz meum dñe: sine iniqtate cucurri et direxi. Exurge in occursum meum et vide: et tu dñe deus virtutum deus israhel. Intende ad visitandas omnes gentes: non miserearis omnib9 qui operant iniquitatẽ. Conuertentur ad vesperã et famem patient vt canes: et circuibunt ciuitatez. Ecce loquentur

in ore suo: & gladius in labijs eorũ: qm̃ qs audiuit. Et tu dñe derides eos: ad nihilũ deduces oẽs gentes. Fortitudinem meã ad te custodiaz: quia deꝰ susceptor meꝰ: deus meꝰ miscordia eius p̃ueniet me. Deus ostendit mihi super inimicos meos ne occidas eos: ne qñ obliuiscañt populi mei. Dispge illos in virtute tua: et depone eos protector meus domine. Delictum oris eorum sermonem labiorꝫ ipsorꝫ: & comprehendantur in superbia sua. Et de execratiõe & mendacio ãnunciabunt in consumatione: in ira ꝯsumationis & non erunt. Et scient quia deus dñabitur iacob: & finium terre. Conuertent ad vesperã & famem patient vt canes: et circuibũt ciuitatẽ. Ipsi dispergent ad manducandum: si vero non fuerint saturati et murmurabunt. Ego aũt cantabo fortitudinẽ tuã: & exaltabo mane misericordiam tuam. Quia factus es susceptor meꝰ: & refugium meũ in die tribulatiõis mee. Adiutor meus tibi psallam: quia deꝰ susceptor meus es: deus meꝰ misericordia mea. Gloria. Añ. Juste iudicate filij hominum. Añ. Da nobis. Psalmus. 59

Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es & misertꝰ es nobis Cõmouisti terram & conturbasti eam: sana contritiones eius quia cõmota est Ostendisti pplo tuo dura: potasti nos vino compũctionis. Dedisti metuentibꝰ te significationẽ: vt fugiant a facie arcus. Ut liberent dilecti tui: saluũ fac dextra tua & exaudi me. Deus locutꝰ est in sancto suo: letabor & partibor sichimã & conuallem tabernaculorum metibor. Meus est galaad et meꝰ est manasses: & effraim fortitudo capitis mei. Juda rex meꝰ: moab olla spei mee. In idumeam extendã calciamentũ meũ: mihi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatem munitã: quis deducet me vsq; in idumeam. Nonne tu deus qui repulisti nos: & non egredieris deꝰ in virtutibꝰ nostris. Da nobis auxiliũ de tribulatione: quia vana salus hoĩs. In deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos. ps. 60

Exaudi deus deprecationem meam: intende oratioñi mee. A finibus terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meum: in petra exaltasti me. Deduxisti me quia factꝰ es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarũ tuarũ. Quoniam tu deꝰ meus exaudisti orationẽ meaz: dedisti hereditatẽ timentibꝰ nomẽ tuũ. Dies sup dies regis adijcies: ãnos eius vsq; in diem generationis et generationis. Permanet ineternũ in conspectu dei: misericordiam & veritatez eius quis requret. Sic psalmum dicam nomini tuo in seculũ seculi: vt reddaz vota mea de die in diez. Gla. Añ. Da nobis dñe auxiliuz de tribulatione. Añ. A timore. ps dauid 61

Nonne deo subiecta erit aĩa mea: ab ipso enim salutare meũ. Nam & ipse deꝰ meꝰ & salutarꝫ meꝰ: susceptor meꝰ non mouebor amplius. Quousq; irruitis in hoĩem: interficitis vniuersi vos: tanq; parieti inclinato et macerie depulse. Verũtamen precium meũ cogitauerunt repellere: cucurri in siti: ore suo benedicebant et corde suo maledicebant. Verũtamẽ deo subiecta est aĩa mea: quoniam ab ipso patientia mea. Quia ipse deus meꝰ & saluator meus: adiutor meus non emigrabo. In deo salutare meũ & gloria mea: deus auxilij mei & spes mea in deo est. Sperate in eo omnis ꝯgregatio populi: effundite coram illo corda vestra: deus adiutor noster ineternũ. Verũtamen vani filij hoĩm: mendaces filij hoĩm in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in idipm Nolite sperare in iniquitate: & rapinas nolite ꝯcupiscere: diuitie si affluant no

lite cor apponē. Semel locut⁹ est deus duo hec audiui: quia potestas dei est & tibi domine misericordia: quia tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua. ps.

Exaudi deus orationē meā cū deprecor: a timore inimici eripe aiaz meā. Protexisti me a pcuentu malignā tium: a multitudine operantiū iniqtatē Qui acuerūt vt gladiū liguas suas: intenderūt arcū rem amarā: vt sagittent in occultis imaculatum. Subito sagittabunt eū & non timebūt: firmauerūt sibi sermonē nequā. Narrauerūt vt absco derent laqos: dixerūt quis videbit eos. Scrutati sunt iniqtates: defecerūt scrutātes scrutinio. Accedet homo ad cor altū: & exaltabit deꝰ. Sagitte puuloꝝ facte sunt plage eoꝝ: & infirmate sūt ptra eos lingue eorū. Conturbati sunt oēs qui videbant eos: & timuit oīs homo. Et ānunciauerūt opa dei: & facta eius intellexerunt. Letabitur iustꝰ in dño et sperabit in eo: et laudabuntur oēs recti corde. Glia. Añ. A timore inimici eripe dñe aiam meā. Añ. Benedicite gētes. ps.

Tubilate deo oīs tra: psalmū dicite noi eius: date gloriam laudi eius. Dicite deo q̄ terribilia sunt opera tua dñe: in multitudie virtutis tue mentient tibi inimici tui. Omnis terra adoret te deꝰ & psallat tibi: psalmū dicat noi tuo Venite et videte opa dei: terribilis in psilijs sup filios hoīm. Qui conuertit mare in aridaz: in flumine ptransibunt pede: ibi letabimur in ipso. Qui dñat in virtute sua ineternuz: oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperāt non exaltentur in semetipsis. Bñdicite gētes deū nrm: et auditā facite vocez laudis eius. Qui posuit aiam meā ad vitaz: & non dedit in cōmotionez pedes meos Qm̄ pbasti nos deꝰ: igne nos examinasti sic examinat argentū Induxisti nos in laqueū: posuisti tribulationes in dorso nro: imposuisti hoies sup capita nostra. Transiuimus per ignē & aquā: & eduxisti nos in refrigeriū. Introibo i domū tuam in holocaustis: reddā tibi vota mea q̄ distinxerunt labia mea. Et locutū est os meū: in tribulatione mea. Holocausta medullata offeraz tibi cū incensu arietū: offerā tibi boues cū hircis. Venite & audite & narrabo oēs qui timetis deū: quanta fecit aie mee. Ad ipsum ore meo clamaui: & exultaui sub lingua mea. Iniqtatē si aspexi in corde meo: non exaudiet dñs Propterea exaudiuit deꝰ: & attendit voci deprecationis mee. Benedictꝰ deꝰ qui nō amouit orationē meā: & miscōdiam suā a me.

Exurgat deus et dissipent inimici eius: & fugiant qui oderūt eū a facie eius. Sicut deficit fumꝰ deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis sic peant pctōres a facie dei. Et iusti epulent & exultēt in pspectu dei: & delectent in leticia. Cantate deo psalmuz dicite nomi eius: iter facite ei qui ascendit sup occasum: dñs nomen illi. Exultate in cōspectu eius: turbabunt a facie eiꝰ pris orphanoꝝ & iudicis viduaz. Deꝰ in loco sctō suo: deꝰ qui inhabitare facit vniꝰ moris in domo. Qui educit vinctos in fortitudine: siliter eos qui exasperant qui habitant in sepulcris. Deꝰ cū egrederer in pspectu populi tui: cū ptransieris in deserto. Terra mota est etenī: celi distillauerūt a facie dei synai a facie dei isrl Pluuiā voluntariā segregabis deꝰ hereditati tue & infirmata est: tu vero pfecisti eā. Animalia tua habitabunt in ea: paraisti in dulcedine tua paupi deꝰ. Dns dabit verbū euangelisantibus: virtute multa. Rex virtutū dilecti dilecti: & spei domꝰ diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros pēne colūbe deargētate: & posteriora dorsi eiꝰ in pallore auri. Dum discernit celestis reges sup eaz niue dealbabunt in selmon: mons dei mons pinguis. Mons coagulatus

feria 4

Mons in q̄ bñplacitū est deo habitare in eo 20

mons pinguis: vt q̄d suspicami montes coagulatos. Mons in quo bñplacitum est deo habitare in eo: etenī dñs habitabit in finē. Curruſ dei decē milib⁹ multiplex milia letantiū: dñs in eis in synai sancto. Ascendisti in altū cepisti captiuitatez: accepisti dona in hoibus. Etenī non credentes: inhabitare dñm deū. Benedict⁹ dñs die quotidie: prosperuz iter faciet nobis deus salutariū nostroz. Deus noster de⁹ saluos faciendi: et dñi dñi exitus mortis. Verūtñ deus cōfringet capita inimicoz suoz: verticē capilli pambulantiū in delictis suis. Dixit dñs ex banſan conuertam: conuertā in profundū maris. Ut intinguatur pes tu⁹ in sanguīe: lingua canū tuoz ex inimicis ab ipso. Uiderunt ingressus tuos de⁹: ingressus dei mei regis mei qui est in sctō. Preuenerūt principes piuncti psallentib⁹: in medio iuuencularum tympanistriaz In ecclesijs bñdicite deo: dño de fontibus isrl. Ibi benyamin adolescentul⁹: in mentis excessu. Principes iuda duces eoz: principes zabulon principes neptali. Manda deus vtuti tue: cōfirma hoc de⁹ qđ operat⁹ es in nob. A tēplo tuo in irlm: tibi offerent reges munera. Increpa feras harundinis: congregatio thauroz in vaccis populoz: vt excludāt eos qui pbati sunt argēto. Dissipa gentes que bella volunt: venient legati ex egipto: ethiopia pūenīet manꝰ eius deo. Regna terre cantate deo: psallite dño Psallite deo qui ascendit super celū celi: ad orientem. Ecce dabit voci sue vocē virtutis: date gloriam deo sup isrl: magnificentia ei⁹ et virt⁹ eius in nubib⁹. Mirabilis de⁹ in sctis suis: deus isrl ipse dabit virtutē et fortitudinē plebis sue: benedictus de⁹. Gloria. Añ. Benedicite gentes deo nostro. ℣. Deus vitam meam annunciaui tibi. Posuisti lacrimas meas in conspectu tuo. ℟. x. ℟. Pater nr̄. Et ne nos

Oratio. Exaudi pces. Benedictiōes Diuinū auxiliū mancat semp nobiscū Diuina gra illūinare dignet corda nra Angeloz custodia muniat nos diuina miscōia. Ad incipiendas laud. premittitur ℣. Ostende nobis dñe. Ad laud añ Tibi soli peccaui domine miserere mei. ps Miserere mei. Añ Te decet. Psalm⁹. 64

TE decet ymn⁹ deus in syon: et tibi reddet votū in irlm. Exaudi orationez meā: ad te oīs caro veniet. Verba iniquoz preualuerunt sup nos: et impietatibus nris tu ppici aberis. Beat⁹ quē elegisti et assumpsisti: inhabitabit i atrijs tuis. Replebimur in bonis domus tue: scūm est templū tuuz mirabile in eqtate. Exaudi nos deus salutaris noster: spes oīm finium terre et in mari longe. Preparās montes in vtute tua accinct⁹ potētia: qui conturbas pfundū maris sonū fluctuū eius. Turbabūtur gentes et timebūt qui habitāt terminos a signis tuis: exit⁹ matutini et vespe delectabis. Uisitasti terrā et inebriasti eā: multiplicasti locupletare eaz. Flumen dei repletū est aquis: parasti cibū illoz qm̄ ita est preparatio ei⁹. Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: in stillicidijs eius letabit germinās. Benedices coronе anni benignitatis tue: et campi tui replebunt vbertate. Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouium et valles abundabūt frumento: clamabūt etenī ymnū dicent. Gla. Añ Te decet ymnus deus in syon. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. ps. Deus de⁹ meus. Añ. Exultauit cor meum. Canticū anne primi Regū scdo

EXultauit cor meum in dño: et exaltatum est cornu meū in deo meo. Dilatatū est os meum sup inimicos meos: qa letata sum i salutari tuo. Nō est sanctus vt est dñs: neq enī est alius extra te: et non est fortis sicut de⁹ noster

Nolite multiplicare loq̃ sublimia: glo
riantes. Recedant vetera de ore vro:
quia deus scientiarū dñs ē: & ipsi pre
parantur cogitatiões. Arcus fortum
supat⁹ est: & infirmi accinti sunt robore
Repleti prius pro panib⁹ se locauerũt:
& famelici saturati sunt. Donec sterilis
peperit plurimos: & que multos hẽbat
filios infirmata est. Dns mortificat et
viuificat: deducit ad inferos & reducit
Dns pauperem facit & ditat: humiliat
& sublimat. Suscitãs de puluĕ egenũ:
& de stercore erigens pauperem. Ut se
deat cum principibus: & solium glorie
teneat. Dni enim sunt cardines terre:
& posuit super eos orbem. Pedes san
ctorum suorũ seruabit: & impij in tene
bris ptescent: quia non in fortitudine
sua roborabit vir. Dns formidabũt
aduersarij eius: et super ipsos in celis
tonabit. Dns iudicabit fines terre: et
dabit imperium regi suo: & sublimabit
cornu xpi sui. Gloria. Aſſ. Exultauit cor
meum in domino. Aſſ. Celi celorũ laudate
deum. pſs. Laudate dñm de celis. Cap.
Fratres. Erat⁊ aliq̃n tenebre: nũc
autem lux in dño vt filij lucis am
bulate. Deo gr̃. ℣. Repleti sum⁹ mane mi
sericordia tua. Exultauimus et letati sum⁹
omnibus diebus nostris. Ad benedi. añ.
Salutez ex inimicis nris & de manu omniũ
qui oderũt nos libera nos dñe. pſs. Bñdi
ctus dns. Feria qnta Inuitat⁊. Adore
mus dñm Qui ipe fecit nos pſs. Venite exul
temus. pſs. Domine deus. Psalmus

Saluũ me fac deus: qñ in
trauerũt aque vsq̃ ad ani
mam meã. Infixus sum
in limo pfundi: & non est
substantia. Veni in altitu
dinẽ maris: et tempestas demersit me.
Laboraui clamãs rauce facte sunt fau
ces mee: defecerunt oculi mei dum spe
ro in deum meũ. Multiplicati sunt su
per capillos capitis mei: qui oderunt
me gratis. Confortati sunt qui pſecuti
sunt me inimici mei iniuste: que non ra
pui tunc exoluebã. Deus tu scis insipi
entiam meã: & delicta mea a te non sunt
abscondita. Nõ erubescãt in me qui ex
pectant te dñe: dñe virtutũ Non ꝓfun
dantur sup me: qui querunt te de⁹ isrl̃.
Quoñ ꝓpter te sustinui opprobriũ: ope
ruit cõfusio faciem meam. Extraneus
factus sum fratribus meis: & peregrin⁹
filijs matris mee. Quoñ zelus dom⁹ tue
cõmedit me: & opprobria exprobranti
um tibi ceciderunt sup me. Et operui
in ieiunio aiam meam: & factũ est in op
probriũ mihi. Et posui vestimentum
meũ ciliciũ: & factus sum illis in para
bolam. Aduersum me loquebant̃ qui
sedebant in porta: & in me psallebant q
bibebant vinũ. Ego vero orationem me
am ad te dñe: tempus beneplaciti de⁹.
In multitudine misericordie tue: ex
audi me in veritate salutis tue. Eripe
me de luto vt non infigar: libera me ab
his qui oderũt me & de ꝓfundis aqua
rum. Non me demergat tempestas aq̃
neq̃ absorbeat me ꝓfundũ: neq̃ vrge
at sup me puteus os suũ. Exaudi me dñe qñ benigna est misericordia tua: secõm
multitudinem miserationũ tuaꝝ respice
in me. Et ne auertas faciem tuã a pue
ro tuo: quõm tribulor velociter exaudi
me. Intende anĩe mee & libera eaz ꝓ
pter inimicos meos eripe me. Tu scis
improperiũ meũ & confusionẽ meam & reuerentiam meaz. In conspectu tuo
sunt omẽs qui tribulant me: improperi
um expectauit cor meũ & miseriam. Et
sustinui qui simul ctristaretur & non fu
it: & qui cõsolaretur & nõ inueni. Et de
derunt in escam meam fel: & in siti mea
potauerunt me aceto. Fiat mensa eor
corã ipsis in laqueũ: & in retributiones
et in scandalum. Obscurẽtur oculi co
rum ne videant: & dorsum eor semper
incurua. Effunde super eos iram tuaz

et furor ire tue cõprehendat eos. Fiat habitatio eorũ deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet. Quoz quem tu percussisti persecuti sunt: et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: et non intrent in iusticiam tuam. Deleantur de libro viuentium: et cum iustis non scribantur. Ego sum pauper et dolens: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomen dei cũ cantico: et magnificabo cũ in laude. Et placebit deo super vitulum nouellum cornua producentem et vngulas. Videant pauperes et letentur: querite deum et viuet anima vestra. Quia exaudiuit pauperes dñs: et vinctos suos nõ despexit. Laudent illum celi et terra: mare et omnia reptilia ei eis. Quia deus saluum faciet syon: et edificabuntur ciuitates iude. Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirẽt eam. Et semẽ seruoz ei⁹ possidebit eã et qui diligunt nomẽ ei⁹ habitabũt i ea.

Deus in adiutoriũ meuz intende: dñe ad adiuuandum me festina. Confundantur et reuereantur: qui querunt aiam meam. Auertantur retrorsum et erubescant: qui volunt mihi mala. Auertantur statim erubescẽtes: qui dicunt mihi euge euge. Exultent et letẽtur in te omẽs qui querunt te: et dicant semper magnificetur dñs qui diligunt salutare tuũ. Ego vero egenus et pauper sum deus adiuua me. Adiutor meus et liberator meus es tu: dñe ne moreris. Gloria. Añ. Dñe deus in adiutoriuz meum intende. Añ. Esto mihi.

In te dñe speraui non cõfundar in eternũ: in iusticia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurem tuam: et salua me. Esto mihi in deũ protectorẽ et in locũ munitũ vt saluũ me facias. Quia firmamentũ meũ: et refugiũ meũ es tu. Deus me⁹ eripe me de manu pctoris et de manu contra legẽ agentis et iniq. Quia tu es paciẽtia mea dñe: dñe spes mea a iuuẽtute mea. In te confirmat⁹ sum ex vtero: de vẽtre matris mee tu es protector meus. In te cantatio mea semp: tanq̃ prodigiũ factus sum multis: et tu adiutor fortis. Repleat os meũ laude: vt cantẽ gliam tuã tota die magnitudinẽ tuã. Ne proicias me in tpe senectutis: cũ defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerũt inimici mei mihi mala: et q custodiebãt aiam meã consilium fecerũt in vnũ. Dicẽtes deus derelict cuz psequimi et comprehendite eũ: quia non est q eripiat. Deus ne elõgeris a me: deus meus in auxiliũ meũ respice. Confundant et deficiãt detrahẽtes aie mee: operiãt confusione et pudore qui querũt mala mihi. Ego aũt semp in te sperabo: et adiciã sup oẽm laudẽ tuã. Os meũ annũciabit iusticiã tuã: tota die salutare tuuz quia non cognoui literaturaz introibo in potentias dñi: domine memorabor iusticie tue solius. Deus docuisti me a iuuentute mea: et vsq̃ nunc pnũciabo mirabilia tua. Et vsq̃ in senectam et senium: deus ne derelinquas me. Donec annunciez brachium tuũ: generationi omni que ventura est. Potentiã tuã et iusticiaz tuã deus vsq̃ in altissima q fecisti magnalia: deus qs similis tibi. Quantas ostẽdisti mihi tribulationes multas et malas: et conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterz reduxisti me. Multiplicasti magnificẽtiã tuã: et conuersus consolatus es me. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatẽ tuã deus: psallã tibi in citharã sanct⁹ isrl. Exultabũt labia mea cũ cãtauero tibi: et anima mea quã redemisti. Sed et lingua mea tota die meditabit iusticiã tuã: cũ confusi et reuereti fuerint qui querũt mala mihi.

Deus iudiciũ tuũ regi da: et iusticiã tuã filio regis. Iudicare populum tuũ in iusticia et pauperes tuos in iudicio. Suscipiãt montes pacẽ populo et colles iusticiã

Exm q deq destensiq erat t cultu vgis

Iudicabit pauperes popli: et saluos faciet filios pauperum: et humiliabit calumniatorez. Et pmanebit cū sole et ante lunā: in generatiōe t generationē. Descendet sicut pluuia in vellus: t sic̄ stillicidia stillantia sup̄ terrā. Oriet̄ in dieb⁹ eius iusticia t abundantia pacis: donec auferat̄ luna. Et dñabit̄ a mari vsq; ad mare: et a flumine vsq; ad terminos orbis terrarū. Coram illo procident ethiopes: et inimici eius terram lingēt. Reges tharsis t insule munera offerēt: reges arabū t saba dona adducēt. Et adorabūt eum oēs reges terre: oēs gentes seruient ei. Quia liberabit pauperē a potente: t inopez cui nō erat adiutor. Parcet pauperi et inopi: t aias pauperū saluas faciet. Ex vsuris t iniqtate redimet aias eorū: et honorabile nomen eoz coram illo. Et viuet t dabitur ei de auro arabie: t adorabunt de ipso semp: tota die benedicent ei Erit firmamentū in terra in sūmis montiū: superextolletur sup̄ lybanū fructꝰ eius: t florebūt de ciuitate sicut fenū tre. Sit nomē eiꝰ benedictū in secula: ante solē pmanet nomen eius. Et benedicent̄ in ipso oēs tribꝰ terre: oēs gentes magnificabunt eū. Benedictꝰ dñs deus isrl̄: qui facit mirabilia magna solꝰ. Et benedictū nomen maiestatis eius in eternum: et replebitur maiestate eiꝰ omnis tra: fiat fiat. Gloria. Añ. Esto mihi dñe in deum protectorem. Añ. Liberasti. ps.

Quā bonus isrl̄ deꝰ: his qui recto sunt corde. Mei autez pene moti sunt pedes: pene effusi sūt gressus mei Quia zelaui sup̄ iniquos: pacē peccatorum videns. Quia non est respectus morti eoz: t firmamentū in plaga eoz In labore hoīm non sunt: t cum hominibꝰ nō flagellabunt̄. Ideo tenuit eos superbia: opti sunt iniqtate t impietate sua. Prodijt q̄si ex adipe iniq̄tas eoz: transierunt in affectū cordis. Cogitauerūt t locuti sunt nequiciā: iniquitatem in excelso locuti sunt. Posuerūt in celū os suum: et lingua eoz transiuit in terra. Ideo conuertet̄ populꝰ meꝰ hic: t dies pleni inuenīētur in eis. Et dixerunt quō scit deus: et si est scientia in excelso. Ecce ipsi pctōres t abundātes in seculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meū t laui inter innocentes manꝰ meas. Et fui flagellatꝰ tota die: et castigatio mea in matutinis. Si dicebaz narrabo sic: ecce nationē filiorꝫ tuorum reprobaui. Et existimabam vt cognoscerem: hoc labor est ante me. Donec intrem in sanctuarium dei: et intelligā in nouissimis eorum. Verūtamen ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarent̄ Quomodo facti sunt in desolationez: subito defecerunt: perierūt propter iniquitatez suā. Velut somnū surgentiū: dñe in ciuitate tua imaginem ipsoz ad nihilum rediges. Quia inflāmatuz est cor meum: t renes mei cōmutati sunt: t ego ad nihilum redactꝰ sum t nesciui. Ut iumentū factus sum apud te: t ego semp tecum. Tenuisti manū dexteram meaz: t in voluntate tua deduxisti me: t cum gloria suscepisti me Quid enim mihi est in celo: t a te quid volui super terrā. Defecit caro mea t cor meū: deꝰ cordis mei t pars mea deus in eternū. Quia ecce qui elongant se a te peribūt: perdidisti oēs qui fornicantur abste. Mihi autez adherere deo bonum est: ponere in dño deo spem meā. Ut annunciem omnes predicatiōes tuas: in portis filie syon. Psalmus. 73.

Ut quid deꝰ repulisti in finē: iratꝰ est furor tuus sup̄ oues pascue tue Memor esto congregationis tue: quaz possedisti ab inicio. Redemisti virgā hēditatis tue: mons syō in quo habitasti in eo. Leua manꝰ tuas i superbias eoz i finē: q̄nta malignatꝰ est inimicꝰ in sctō.

Et gl'ati sunt qui oderunt te: in medio
solēnitatis tue. Posuerūt signa sua sig̃:
et nō cognouerūt sic̄ in exitu sup sūmum
Quasi in silua lignor securib⁹ exciderūt
ianuas eius in idipm: in securi et ascia
deiecerūt eā. Incenderūt igni sanctua-
rium tuū in terra: polluerūt tabernaculū
nois tui. Dixerūt in corde suo cognatio
eorū simul: quiescere faciam⁹ oēs dies
festos dei a tra. Signa nra nō vidim⁹
iā non est ꝓpheta: et nos nō cognoscet
amplius. Usq̃quo de⁹ improperabit
inimic⁹: irritat aduersarius nomen tuū
in finē. Ut qd auertis manū tuā et dex-
teram tuā: de medio sinu tuo in finem.
Deus aūt rex noster ante secula: opat⁹
est salutē in medio terre. Tu ꝓfirmasti
in virtute tua mare: cōtribulasti capita
draconū i aq̃s Tu ꝓfregisti capita dra-
conis: dedisti eū escaz popl' ethiopū.
Tu dirupisti fontes et torrētes: tu sicca
sti fluuios ethan. Tu⁹ est dies et tua est
nox: tu fabricatus es auroram et solē. Tu
fecisti oēs terminos terre: estatez et ver
tu plasmasti ea. Memor esto huius ini
micus improperauit dño: et ppls insi-
piens incitauit nomen tuū Ne tradas
bestijs aias confitentes tibi: et aias pau
perum tuorū ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentuz tuū: qa repleti
sunt qui obscurati sūt terre domib⁹ ini-
quitatum. Ne auertat humilis factus
confusus: paup et inops laudabūt nomē
tuum. Exurge de⁹ iudica causam tuā:
memor esto improperior tuor: eorū q̃
ab insipiente sunt tota die. Ne obliui-
scaris voces inimicor tuorū: superbia
eorum qui te oderunt ascendit semper
Gloria. Añ. Liberasti virgaz hereditatis
tue dñe. Añ. Et inuocabimus. ps dauid.

74 Confitebimur tibi de⁹ ꝓfitebimur:
et inuocabim⁹ nomen tuū. Narra
bimus mirabilia tua: cū accepero tpus
ego iusticias iudicabo. Liq̃facta est tra
et oēs qui habitant in ea: ego ꝓfirmaui
colūnas eius. Dixi iniquis nolite iniq̃
agere: et delinquentibus nolite exaltare
cornu. Nolite extollere i altū cor vrm:
nolite loqui aduersus deū iniquitatez.
Quia neq̃ ab oriēte neq̃ ab occidēte
neq̃ a desertis montib⁹: qm̃ de⁹ iudex
est. Hunc humiliat et hūc exaltat: quia
calix i manu dñi vini meri plen⁹ mixto
Et inclinauit ex hoc in hoc: verūtamē
fex ei⁹ non est exinanita: bibent omnes
peccatores terre. Ego aūt annunciabo
in seculum: cantabo deo iacob. Et oia
cornua peccatorum confringam: et exal
tabuntur cornua iusti. Psalm⁹ dauid. 75
Notus in iudea de⁹: i isrl' magnū
nomen eius. Et fact⁹ est in pace
loc⁹ eius: et hītatio eius in syon. Ibi
ꝓfregit potentias: arcū scutū et gladiuz
et bellū. Illuminās tu mirabilr a mon
tib⁹ eternis: turbati sunt oēs insipiētes
corde. Dormierūt somnū suum: et nihil
inuenerūt oēs viri diuitiarū in manib⁹
suis. Ab increpatōe tua de⁹ iacob: dor
mitauerunt qui ascenderūt equos. Tu
terribilis es et qs resistet tibi: extunc ira
tua. De celo auditū fecisti iudiciū: tra
tremuit et quiet. Cum exurgeret i iudi-
cio de⁹: vt saluos facēt oēs mansuetos
terre. Qm̃ cogitatio hois confitebitur
tibi: et reliqe cogitatiōis diē festū agent
tibi. Vouete et reddite dño deo vr̃o:
oēs qui in circuitu ei⁹ affertis munera
Terribili et ei qui aufert spūm princi-
pum: tribili apd oēs reges tre. Gloria
Añ. Et inuocabimus nomen tuū domine.
Añ. Tu es deus. Psalmus. 76
Voce mea ad dñm clamaui: voce
mea ad deū et intendit mihi. In
die tribulatiōis mee deū exqsiui mani-
b⁹ meis nocte ꝓtra eū: et nō sū decept⁹.
Renuit ꝓsolari anima mea memor fui
dei et delectatus sum: et exercitat⁹ sum et
defecit spiritus meus. Anticipauerunt
vigilias oculi mei: turbatus sum et non
sum locutus. Cogitaui dies antiquos:

ꝛ ānos eternos in mēte habui. Et me/ditatus sum nocte cū corde meo: ꝛ exercitabar ꝛ scopebā spūm meū. Nunqd ineternū proijciet de⁹: aut nō apponet vt cōplacitio: sit adhuc. Aut in finem miscōiam suaz abscidet: a generatione in generationē. Aut obliuiscetur miserei deus: aut ꝓtinebit in ira sua miseri cordias suas. Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextre excelsi. Memor fui operū dñi: qa memor ero ab inicio mirabiliū tuoꝝ. Et meditabar in oībus operib⁹ tuis: ꝛ ī adinuentionib⁹ tuis exercebor. Deus in sctō via tua: quis de⁹ magn⁹ sicut de⁹ noster: tu es de⁹ qui facis mirabilia. Notaz fecisti in popul' virtutē tuam: redemisti in brachio tuo populū tuū: filios iacob et ioseph. Uiderūt te aque deus viderūt te aq̄ ꝛ timuerunt: ꝛ turbate sunt abyssi. Multitudo sonitus aquarū: vocem dederūt nubes. Etenī sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt choruscatiōes tue orbi terre: cōmota est ꝛ ꝓtremuit terra. In mari via tua ꝛ semite tue in aqs multz: ꝛ vestigia tua non cognoscent. Oduxisti sicut oues populuz tuum: in manu moysi ꝛ aaron.

Psalmus. 77

Attendite populeus legē meā: inclinate aurem vestram in verba oris mei. Aperiā in parabol'os meū: loquar ꝓpositiones ab inicio. Quāta audiuimus ꝛ cognouimus ea: ꝛ patres nri narrauerūt nobis. Non sunt occultata a filijs eorū: in generatione altera. Narrātes laudes dñi et virtutes ei⁹: ꝛ mirabilia ei⁹ q̄ fecit. Et suscitauit testimoniū ī iacob: ꝛ legē posuit ī isrl'. Quāta mādauit patrib⁹ nris nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatō altera Filij qui nascent ꝛ exurgēt: ꝛ narrabūt filijs suis. Ut ponāt in deo spem suā: ꝛ non obliuiscant operū dei: ꝛ mādata eius exqrant. Ne fiant sicut pres eoꝝ: gnatio prava ꝛ exasperans. Generatio que non direxit cor suū: ꝛ nō est credit⁹ cum deo spūs eius. Filij effrem intendentes ꝛ mittentes arcū: cōuersi sunt in die belli. Non custodierūt testamentū dei: ꝛ in lege eius noluerunt ambulare Et oblīti sunt benefactoꝝ eius: ꝛ mirabilium eius q̄ ostendit eis. Coram patrib⁹ eoꝝ fecit mirabilia in terra egipti: in campo thaneos. Interrupit mare ꝛ pduxit eos: ꝛ statuit aquas q̄si in vtre Et deduxit eos in nube diei: ꝛ tota nocte in illuminatiōe ignis. Interrupit petraz in heremo: et adaquit eos velut in abysso multa. Et eduxit aquam de petra: ꝛ reduxit tanq̄z flumina aqs. Et apposuerūt adhuc peccare ei: in ira concitauerunt excelsū in inaquoso. Et temptauerunt deum in cordib⁹ suis: vt peterent escas aiab⁹ suis. Et male locuti sunt de deo: dixerunt nunquid poterit deus parare mensam in deserto. Quōm percussit petrā ꝛ fluxerūt aque: ꝛ torrētes inundauerūt. Nunquid et panē poterit dare: aut parare mensam populo suo. Ideo audiuit dñs ꝛ distulit: et ignis accēsus est in iacob: ꝛ ira ascēdit in isrl' Quia non crediderūt in deo: nec speraverunt in salutari ei⁹. Et mandauit nubibus desup: ꝛ ianuas celi aperuit. Et pluit illis mānna ad manducandum: et panez celi dedit eis. Panem angelorū manducauit homo: cibaria misit eis in abundātia Transtulit austrū de celo: ꝛ induxit in virtute sua affricū. Et pluit sup eos fic̄ puluerē carnes: et sic̄ arenā maris volatilia pēnata. Et ceciderunt in medio castroꝝ eorum: circa tabernacula corū. Et manducauerūt ꝛ saturati sunt nimis: et desiderioz eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc esce eorum erant in ore ipsoꝝ: et ira dei ascēdit super eos. Et occidit pingues eorum: ꝛ electos israhel impediuit. In omnibus his peccauerunt adhuc: ꝛ non crediderūt in mirabilib⁹

ei⁹. Et defecerũt in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ cum festinatione. Cum occideret eos q̃rebant eũ: ⁊ reuertebantur ⁊ diluculo veniebãt ad eum. Et rememorati sunt quia deus adiutor est eoꝝ: et deus excelsus redemptor eorum est. Et dilexerunt eum in ore suo: ⁊ lingua sua mentiti sunt ei. Cor aũt ipsoꝝ non erat rectũ cũ eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Ipse aũt est miserricors et propicius fiet pctis eorum: et nõ dispdet eos. Et abundauit vt auerteret iram suam: ⁊ non accendit omnez iram suam. Et recordat⁹ est quia caro sunt: spũs vadẽs ⁊ non rediens. Quotiens exacerbauerunt eum in deserto: in iraz pcitauerunt eum in inaquoso. Et conuersi sunt et temptauerunt deum: et sanctum israhel exacerbauerunt: Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis. Sicut posuit in egipto signa sua: et prodigia sua in campo thanc. Et conuertit in sanguinem flumina eoꝝ: ⁊ ymbres eoꝝ ne biberent. Misit in eos cynomiam ⁊ comedit eos: ⁊ ranã ⁊ disperdidit eos Et dedit erugini fructꝰ eoꝝ: ⁊ labores eorum locuste. Et occidit in grandine vineas eoꝝ: ⁊ moros eorum in pruina. Et tradidit grandini iumenta eorum: ⁊ possessionem eoꝝ igni. Misit in eos iram indignationis sue: indignationez ⁊ iram ⁊ tribulationem: imissiones per angelos malos. Viam fecit semite ire sue: non pepercit a morte animaz eoꝝ: ⁊ iumenta eoꝝ in morte conclusit. Et percussit omne primogenitum in terra egipti: primicias oĩs laboris eorum in tabernaculis cham. Et abstulit sic̃ oues populum suum: et perduxit eos tanq̃ gregẽ in deserto. Et eduxit eos in spe ⁊ non timuerunt: ⁊ inimicos eoꝝ opuit mare. Et induxit eos in montẽ sanctificationis sue: montez quem acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eoꝝ gentes: ⁊ sorte diuisit eis terraz in funiculo distributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eoꝝ tribus israhel. Et temptauerunt ⁊ exacerbauerũt deũ excelsuz: testimonia eius non custodierunt. Et auerterunt se ⁊ non seruauerunt pactũ: quemadmodũ patres eorum conuersi sunt in arcum prauũ. In iram concitauerunt eũ in collib⁹ suis: ⁊ in sculptilibus suis ad emulationẽ eum prouocauerunt. Audiuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad nihilum redegit valde israhel. Et repulit tabernaculũ syloe: tabernaculũ suuz vbi habitauit in hominib⁹. Et tradidit in captiuitatẽ virtutem eorum: ⁊ pulcritudinem eorũ in manus inimici. Et conclusit in gladio populũ suum: ⁊ hereditatem suam spreuit. Iuuenes eorum comedit ignis: ⁊ virgines eoꝝ nõ sunt lamentate. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderũt: ⁊ vidue eoꝝ non plorabant. Et excitatus est tanq̃ dormiens dñs: tanq̃ potẽs crapulat⁹ a vino. Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternuz dedit illis. Et repulit tabernaculum ioseph: ⁊ tribum effrem non elegit. Sed elegit tribũ iuda: montẽ syon quem elegit. Et edificauit sicut vnicornis sanctificium suum: in terra quã fundauit in secula. Et elegit dauid seruũ suuz: et sustulit eum de gregib⁹ ouiũ: de postfetãtes accepit eũ Pascẽ iacob seruũ suũ: ⁊ israhel hẽditatez suã. Et pauit eos in innocentia cordis sui: ⁊ in intellectibus manuum suarum deduxit eos. Gloria. Añ. Tu es deꝰ qui facis mirabilia. Añ. Propicius. Psalmꝰ.

DEus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt iherusalez in pomorũ custodiam. Posuerunt morticinia seruoꝝ tuorum escas volatilib⁹ celi: carnes sanctoꝝ tuorũ bestijs terre. Effuderunt sanguinez ipsorum tanq̃ aquam in circuitu irlim: et non erat qui

sepeliret. Facti sumus opprobriū vicinis nr̄is: subsānatio z illusio his qui in circuitu nostro sunt. Usq̄quo dñe irascēris in finez: accendet velut ignis zelus tu⁹. Effunde iram tuā in gentes que te non nouerūt: et in regna q̄ nomē tuū non inuocauerūt. Quia comedert iacob: z locum eius desolauerunt. Ne memineris iniquitatū nostrarum antiquarū: cito anticipent nos miserēdie tue: qa pauperes facti sum⁹ nimis. Adiuua nos deus salutaris nr̄: z ꝓpter gloriaz nois tui dñe libera nos: z propici⁹ esto pctis nostris propter nomen tuū. Ne forte dicant in gentib⁹ vbi est de⁹ eoz: vt innotescat in nationib⁹ coram oculis nostris. Ulcio sanguinis seruoz tuoz qui effusus est: introeat in cōspectu tuo gemit⁹ compeditoz. Scōm magnitudinē brachij tui: possidē filios mortificatoz. Et redde vicinis nr̄is septuplū in sinu eoz: improperium ipsoz: qđ exprobrauerunt tibi dñe. Nos aūt ppls tuus z oues pascue tue: cōfitebimur tibi in seculū. In generationem z generationem annunciabimus laudez tuam.

Qui regis isrl̄ intende: qui deducis velut ouē ioseph. Qui sedes sup cherubin: manifestare coram effraym benyamin z manasse. Excita potentiam tuā z veni: vt saluos faciaſ nos. Deus conuerte nos: z ostende faciez tuā et salui erimus. Dñe deus virtutuz: quousq̄z irascēris sup oratiōnē serui tui. Cibabis nos pane lacrimaz: z potū dabis nob in lacrimis in mēsura. Posuisti nos in contradictionez vicinis nr̄is: z inimici nr̄i subsānauerunt nos. Deus virtutū conuerte nos: z ostende faciez tuā et salui erimus. Uineā de egipto transtulisti: eiecisti gentes z plantasti eam. Dux itineris fuisti in cōspectu eius: z plantasti radices ei⁹ z impleuit terraz. Operuit mōtes vmbra ei⁹: et arbusta ei⁹ cedros dei. Extendit palmites suos vsq̄z ad mare: z vsq̄z ad flumen ꝓpagines ei⁹. Ut quid destruxisti macerias ei⁹: z vindemiant eā oēs qui ptergrediunt viā Exterminauit eā aper de silua: z singularis ferus depast⁹ est eā. Deus virtutū cōuerte: respice de celo z vide: et visita vineā istā. Et pfice eam quā plantauit dextera tua: et super filium hois quem confirmasti tibi. Incēsa igni z suffossa: ab increpatiōe vult⁹ tui peribūt. Fiat man⁹ tua sup virū dextē tue: z sup filiū hois quē confirmasti tibi. Et non discedimus a te: viuificab nos z nomē tuuz inuocabim⁹. Deus conuerte nos: z ostende faciez tuā et salui erim⁹ Gloria Añ. Propicius esto pctis nostris dñe. ℣. Laudebūt labia mea dū cātauero tibi Et aīa mea quā redemisti Bñdictōes Ab oīni malo eripiat nos oīpotens z misericors dñs. Telis inimici muniat nos virtus xp̄i. Ab insidijs dyaboli liberet nos gra xp̄i. Ad incipiendas laudes. ℣. Ostende. Ad laudes añ Auerte faciem tuam a peccatis meis dñe. ps̄. Miserere mei. Añ. Dñe refugium.

Dñe refugiū tu fact⁹ es nob: a generatiōe in generationē. Priusq̄z montes fierent aut formaret terra z orbis: a seculo z vsq̄z in seculuz tu es de⁹. Ne auertas hoiem in humilitatē: z dixisti conuertimini filij hoim. Quia mille āni ante oculos tuos: tanq̄z dies hesterna q̄ pterijt. Et custodia in nocte: que pro nihilo habent eoz anni erunt Mane sic herba transeat: mane floreat z transeat: vespe decidat induret z arescat. Quia defecimus in ira tua: z in furore tuo turbati sum⁹. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculuz nostrum in illuminatione vultus tui. Quoniam oēs dies nostri defecerūt: z in ira tua defecimus. Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorū nostrorum in ipsis septuaginta anni. Si autē in potentatibus octoginta anni: et

amplius eorũ labor ⁊ dolor. Quoniaz superuenit mãsuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit potestatem ire tuc: ⁊ pre timore tuo iram tuã dinumerare. Dexteraz tuã sic notã fac: et eruditos corde in sapiẽtia. Conuertere dñe vsqzquo: ⁊ deprecabilis esto super seruos tuos. Repleti sum⁹ mane misericordia tua: exultauim⁹ ⁊ delectati sumus in oibus diebꝰ nr̃is. Letati sum⁹ ꝓ diebꝰ quibꝰ nos humiliasti: annis quibus vidimus mala. Respice in seruos tuos ⁊ in opa tua: ⁊ dirige filios eor. Et sit splendor dñi dei nostri super nos: ⁊ opa manuũ nostrarũ dirige super nos: ⁊ opus manuum nostrarum dirige. Gloria. Añ. Domine refugium tu factus es nobis. Añ In matutinis domine meditabor in te. ps̃ Deus deus meus Añ. Ineternum.

Canticum moysi Exodi. xv.

Cantemus dño: gloriose enim magnificatus est: equum ⁊ ascensorez ꝓiecit in mare. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: et factus est mihi in salutem. Iste deus meus ⁊ glorificabo eũ: deꝰ patris mei ⁊ exaltabo eum. Dominus ꝙsi vir pugnator: omnipotens nomen eius: currus pharaonis ⁊ exercitũ eius ꝓiecit in mare. Electi principes eius submersi sunt i mari rubro: abyssi operuerunt eos: descenderũt in profundũ quasi lapis. Dextera tua dñe magnificata est in fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicũ: et in multitudine gl̃e tue deposuisti aduersarios meos. Misisti iram tuam que deuorauit eos sicut stipulã: ⁊ in spũ furoris tui congregate sunt aque. Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus persequar ⁊ comprehendaz: diuidam spolia et implebitur aia mea. Euaginabo gladiuz meum: interficiet eos manus mea. Flauit spiritus tuus et operuit eos mare: submersi sũt quasi plumbũ in aquis vehementib⁹. Quis similis tui in fortibus dñe: quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atqz laudabilis ⁊ faciẽs mirabilia. Extendisti manum tuam: ⁊ deuorauit eos terra. Dux fuisti i misericordia tua: populo quem redemisti Et portasti cum in fortitudie tua: ad habitaculũ sanctũ tuuz. Ascenderunt populi ⁊ irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores phi listim. Tunc cõturbati sunt principes edom: robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt oẽs habitatores chanaan Irruat sup eos formido et pauor: in magnitudine brachij tui. Fiant imobiles quasi lapis: donec pertrãseat populus tuus dñe: donec pertranseat populꝰ iste quẽ possedisti. Introduces eos et plantabis eos in montẽ hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo qõ operatus es dñe. Sanctuarium tuum dñe quod firmauerũt manus tue: dñs regnabit ineternũ ⁊ vltra. Ingressus est enim pharao cũ curribus ⁊ equitibꝰ eius in mare: et reduxit super eos dñs aquas maris. Filij aũt israhel ambulauerunt: per siccũ in medio eius. Gla Añ. Ineternum dñs regnabit ⁊ vltra. Añ In sanctis eius laudate deum. ps̃. Laudate dominum.

Capitulum.

Accipite armaturã dei: vt possitis resistere in die malo: et in omnibꝰ perfecti stare. Deo gr̃. Rv. Repleti sumus mane misc̃ia tua. Exultauimus ⁊ delectati sumus in oibus diebꝰ nostris. Ad benedic. añ. In sanctitate seruiam⁹ dño: ⁊ liberabit nos de inimicis nostris. ps̃. Benedictus Feria sexta Inuitat. Dñm qui fecit nos. Venite adorẽ⁹. ps̃. Venite. Añ. Exultate

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Sumite psalmuz ⁊ date tympanum: psalterium iocundum cum cythara. Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solemnitatis vestre.

Quia preceptū in ysrahel est: et iudiciū deo iacob. Testimoniū in ioseph posuit illud: cum exiret de terra egipti linguam quam non nouerat audiuit. Diuertit ab oneribus dorsum eius: manꝰ eius in cophino seruierunt. In tribulatiõe inuocasti me et liberaui te: et exaudiui te in abscondito tẽpestatis: pbaui te apud aquam contradictionis. Audi populus meus et cõtestaborte ysrahel: si me audieris non erit in te deꝰ recẽs: neqꝫ adorabis deum alienũ. Ego enĩ sum dñs deus tuꝰ qui eduxi te de terra egipti: dilata os tuum et implebo illud Et non audiuit populus meus vocez meam: et ysrahel non intendit mihi Et dimisi eos ꝑm desideria cordis eorũ: ibunt in adinuentionibus suis. Si populus meus audisset me: ysrl si in vijs meis ambulasset. Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: et super tribulantes eos misissem manũ meam Inimici vero domini mẽtiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos. ℣psalmus.

Deus steterit in synagoga deorũ: in medio aũt deus dijudicat. Usqꝫ quo iudicatis iniquitatem: et facies peccatorum sumitis. Iudicate egeno et pupillo: humilem et pauperem iustificate Eripite pauperez: et egenum de manu peccatoris liberate. Nescierũt neqꝫ intellexerunt: in tenebris ambulãt: mouebuntur omnia fundamenta terre. Ego dixi dij estis: et filij excelsi oĩes. Vos autem sicut homies moriemini: et sicut vnus de principibus cadetis. Surge deus iudica terraz: qm̃ tu hereditabis in oĩbus gentib⁹. Gloria. Añ. Exultate deo adiutori nostro. Añ. Tu solus. ℣s.

Deus qs simil erit tibi: ne taceas neqꝫ cõpescaris deus. Quoniaz ecce inimici tui sonuerũt: et qui oderũt te extulerũt caput. Super populũ tuũ malignauerũt consilium: et cogitauerũt aduersus sctos tuos. Dixerunt venite et disperdam⁹ eos de gente: et non memoret nomẽ ysrl vltra. Qm̃ cogitauerũt vnanimiter: simul aduersus testamentũ tuũ disposuerũt tabernacula idumeorũ et ismahelite. Moab et agareni gebal et amon et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum. Etenim assur venit cũ illis: facti sunt in adiutoriuz filijs loth. Fac illis sicut madian et zysare: sic iabin in torrente zyson. Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terre Pone principes eorũ sicut oreb: et zeb et zebee et salmana. Omnes principes eorum: qui dixerunt hereditate possideamus sanctuariũ dei. Deus meus pone illos vt rotã: et sicut stipulã ante faciez venti. Sicut ignis qui comburit siluã: et sicut flãma comburens montes. Ita persequeris illos in tẽpestate tua: et in ira tua turbabis eos. Imple facies eorũ ignominia: et querunt nomen tuum dñe. Erubescant et conturbentur in seculuz seculi: et confundãtur et pereant. Et cognoscant quia nomen tibi dominus: tu solus altissim⁹ in omni terra. ℣psalm⁹

Quaz dilecta tabernacula tua dñe virtutum: cõcupiscit et deficit aia mea in atria dñi Cor meũ et caro mea: exultauerunt in deum viuum Etenim passer inuenit sibi domũ: et turtur nidũ vbi ponat pullos suos. Altaria tua domine virtutum: rex meus et deus me⁹. Beati qui habitant in domo tua dñe: in secula seculorũ laudabunt te. Beat⁹ vir cuius est auxiliũ abs te: ascensiones i corde suo disposuit i valle lacrimaz: in loco quem posuit. Etenim benedictiones dabit legislator: ibunt de vtute in virtutez: videbitur deus deorum in syon. Dñe deus virtutum exaudi orationem meã: auribus ꝑcipe deꝰ iacob. Protector noster aspice deꝰ: et respice in faciem xpi tui. Quia melior est dies

vna in atrijs tuis: sup milia. Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis qz habitare i tabernaculis peccatoz. Quia misericordiam et veritatem diligit deus: gratiam et gloriam dabit dñs. Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: dñe virtutum beatus homo qui sperat in te. Gloria. Añ. Tu solus altissimus super oēm terram. Añ. Benedixisti.

Benedixisti dñe terram tuam: auertisti captiuitatem iacob. Remisisti iniquitatem plebis tue: operuisti omnia peccata eorum. Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignatiōis tue. Conuerte nos deus salutaris noster: et auerte iram tuam a nobis. Nunquid in eternum irasceris nobis: aut extendes iram tuam a generatione in generationē. Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabit in te. Ostende nobis dñe misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis. Audiam qd loquatur in me dñs deus: qm loquetur pacem in plebē suam. Et super sanctos suos: et in eos qui conuertuntur ad cor. Verūtamen prope timentes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra. Misericordia et veritas obuiauerūt sibi: iustitia et pax osculate sunt. Veritas de terra orta est: et iustitia de celo prospexit. Et enim dñs dabit benignitatem: et terra nra dabit fructum suum. Justicia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos

Inclina dñe aurem tuam et exaudi me: qm inops et pauper sum ego. Custodi animam meam qm sanct⁹ sum: saluum fac seruum tuum deus me⁹ sperantem in te. Miserere mei dñe quoniam ad te clamaui tota die: letifica animam serui tui qm ad te dñe animam meam leuaui. Quoniam tu dñe suauis et mitis: et multe misericordie omnibus inuocantib⁹ te. Auribus percipe dñe orationē meam: et intende voci deprecatiōis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in dijs dñe: et non est sm opera tua. Omnes gentes quascunq fecisti venient et adorabunt coram te dñe: et glorificabunt nomē tuum. Quoniam magn⁹ es tu et faciens mirabilia: tu es deus solus. Deduc me dñe in via tua et ingrediar in veritate tua: letetur cor meum vt timeat nomen tuum. Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: et glorificabo nomē tuum in eternū. Quia misericordia tua magna est super me: et eruisti aiam meam ex inferno inferiori. Dei iniqui insurrexerunt sup me: et synagoga potentiu quesierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo. Et tu dñe deus miserator et misericors: patiens et multe miserēdie et verax. Respice in me et miserē mei: da imperium tuum puero tuo: et saluum fac filium ancille tue. Fac mecum signum in bono vt videant qui oderūt me et confundant: qm tu dñe adiuuisti me et consolat⁹ es me. Gloria. Añ. Benedixi dñe terram tuam. Añ. Fundamenta.

Fundamenta eius in montib⁹ sanctis: diligit dñs portas syon sup omnia tabernacula iacob. Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab et babylonis: scientium me. Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerūt illic. Numqd syon dicet homo et homo natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus. Dominus narrabit in scripturis populoz: et principum horum qui fuerūt in ea. Sicut letantium omnium: habitatio est in te. Psalmus dauid.

Domine deus salutis mee: in die clamaui et nocte coram te. Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam. Quia repleta est malis anima mea: et vita mea i inferno appropinquauit. Estimatus sum cum descendentib⁹ in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in se-

pulcris quorũ non est memor ampli⁹: & ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis & in umbra mortis. Super me confirmatus est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti super me. Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abhominationem sibi. Traditus sum & non egrediebar: oculi mei languerũt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expandi ad te manꝰ meas. Nunqd mortuis facies mirabilia: aut medici susci/tabunt & confitebuntur tibi. Nunquid narrabit aliquis in sepulcro miseriam tuam: & veritatem tuam in perditione. Nunqd cognoscent in tenebris mirabilia tua: & iusticia tua in tra obliuiois. Et ego ad te dñe clamaui: & mane oro mea preueniet te. Ut qd dñe repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me. Pauper sum ego & in laboribꝰ a iuuentute mea: exaltatus aũt humiliatꝰ sum & conturbatus. In me transierũt ire tue: & terrores tui conturbauerũt me Circũdederũt me sicut aqua tota die: circũdederunt me simul. Elongasti a me amicum & proximum: & notos meos a miseria. Gloria. Añ. Fundaméta eius in montibus sanctis. Añ. Benedictus.

Miserico/dias domini: in eternum cantabo. In generationẽ & generationem: annunciabo veritatem tuam in ore meo. Quoniam dixisti in eternũ misericordia edificabitur in celis: preparabitur veritas tua in eis. Disposui testamentũ electis meis: iuraui dauid seruo meo vsqꝫ in eternũ preparabo semen tuũ Et edificabo in generationẽ & generationem: sedem tuam. Confitebunt celi mirabilia tua dñe: etenim veritatẽ tuaꝫ in ecclesia sanctorũ. Quoniam quis in nubibꝰ equabitur dño: similis erit deo in filijs dei. Deus qui glorificat in cõsilio sanctorũ: magnus & terribilis sup oẽs qui in circuitu eius sunt. Domine deus virtutũ quis similis tibi: potens es dñe & veritas tua in circuitu tuo. Tu dñaris potestati maris: motum autem fluctuũ eius tu mitigas. Tu humiliasti sicut vulneratuꝫ superbum: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos. Tui sunt celi et tua est terra: orbez terre & plenitudinẽ eiꝰ tu fundasti: aquilonẽ & mare tu creasti. Thabor & hermon in nomine tuo exultabũt: tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua et exaltetur dextera tua: iusticia & iudiciuꝫ ꝓparatio sedis tue. Misericordia & veritas precedent faciem tuam: beatus populꝰ qui scit iubilationẽ. Domine in lumine vultus tui ambulabũt: & in nomine tuo exultabũt tota die: & in iusticia tua exaltabuntur. Quia gloria virtutis eorũ tu es: & in bñplacito tuo exaltabitur cornu nostrum. Quia dñi est assumptio nra: & sancti isrl regis nostri. Tunc locutus es in visiõe sanctis tuis & dixisti: posui adiutorium in potente & exaltaui electũ de plebe mea. Inueni dauid seruum meũ: oleo sancto meo vnxi euꝫ. Manꝰ enim mea auxiliabitur ei: et brachiũ meũ ꝰfirmabit eum. Nihil ꝓficiet inimicꝰ in eo: et filius iniquitatis non apponet nocere ei. Et concidã a facie ipsi⁹ inimicos eius: et odientes eum in fugam conuertam. Et veritas mea & misericordia mea cum ipso: et in noie meo exaltabit cornu eius. Et ponam in mari manuꝫ eius: & in fluminibꝰ dexterã eiꝰ. Ipse inuocabit me pr meus es tu: deus meꝰ & suscepto⁹ salutis mee. Et ego primogenitum ponam illuꝫ: excelsum pre regibus terre. In eternũ seruabo illi misericordiam meaꝫ: & testamentũ meum fidele ipsi. Et ponaꝫ in seculum seculi semẽ eius: & thronũ eius sicut dies celi Si autẽ dereliquerint filij eius legem meam: & in iudicijs meis non ambulauerint. Si iusticias meas prophanauerint: & mandata mea non custodierit

Uisitabo in virga iniquitates eorum: & in verberibus pcã eorũ. Miscõiam aũt meam non dispergam ab eo: neq; nocebo in veritate mea. Neq; ꝓphanabo testamentũ meuz: & que ꝓcedunt de labijs meis nõ faciã irrita. Semel iurauj in sancto meo si dauid mentiar: semen eius ineternũ manebit. Et thronus eius sicut sol in cõspectu meo: & sicut luna perfecta ineternum & testis in celo fidelis. Tu vero repulisti & despexisti: distulisti xpm tuuz. Auertisti testamentum serui tui: prophanasti in terra sanctuariũ eius. Destruxisti oẽs sepes ei⁹: posuisti firmamentũ eius formidinez. Diripuerũt eum oẽs transeuntes viã: fact⁹ est opprobriũ vicinis suis. Exaltasti dexterã deprimentiũ eũ: letificasti oẽs inimicos ei⁹. Auertisti adiutoriũ gladij ei⁹: & non es auxiliat⁹ ei in bello Destruxisti eũ ab emundatione: & sedẽ eius in terra collisisti. Minorasti dies tpis eius: pfudisti eum ꝓfusióe. Usq; quo dñe auertis in finez: exardescet sic ignis ira tua. Memorare que mea substantia: nunquid enim vane cõstituisti oẽs filios hoim. Quis est homo qui viuet & non videbit mortez: eruet aiam suaz de manu inferi. Ubi sunt miscõie tue antiq dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua. Memor esto dñe opprobrij seruoz tuorum: qõ cõtinui in sinu meo multarũ gentiũ. Quod exprobrauerũt inimici tui dñe: quod exprobrauerunt cõmutationez xpi tui. Benedict⁹ dñs ineternum: fiat fiat.

Psalmus. 93

Deus vltionũ dñs: deus vltionũ libere egit. Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis. Usq; quo pctores dñe: vsq; quo peccatores gloriabũtur. Effabuntur et loquentur iniquitatez: loquentur oẽs qui operant iniusticiam. Populum tuum dñe humiliauerunt: & hereditatẽ tuaz vexauerunt. Uiduam & aduenã interfecerunt: & pupillos occiderunt. Et dixerunt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligite insipientes in populo: & stulti aliqñ sapite. Qui plantauit aurẽ nõ audiet: aut q finxit oculũ non cõsiderat. Qui corripit gentes nõ arguet: qui docet hoiem scientiã dñs scit cogitationes hoim: qm vane sunt. Beat⁹ homo quem tu eruditeris dñe: & de lege tua docueris eũ. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat pctori fouea. Quia non repellet dñs plebem suam: & hereditatẽ suam non derelinqt Quousq; iusticia cõuertat in iudiciũ: & qui iuxta illã: oẽs qui recto sũt corde. Quis consurget mihi aduersus malignantes: aut quis stabit mecũ aduersus operantes iniquitatez. Nisi quia dñs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno ania mea. Si dicebam motus est pes meus: miscõia tua dñe adiuuabat me. Scõm multitudinez dolorum meoz in corde meo: consolationes tue letificauerunt aiam meam. Nunquid adheret tibi sedes iniqtatis: qui fingis labore in precepto. Captabãt in aiam iusti: & sanguinẽ innocentẽ condemnabunt. Et fact⁹ est dñs mihi in refugiũ: et deus meus in adiutorium spei mee. Et reddet illis iniquitatez ipsorum: et in malicia eorũ disperdet eos: disperdet illos domin⁹ deus noster. Gloria Añ. Benedictus dñs ineternum. vacat.

Uenite exultemus dño: iubile mus deo salutari nro Preoccupemus faciem eius in cõfessione: & in psalmis iubilemus ei. Qm deus magnus dñs: & rex magn⁹ super oẽs deos. Quia in manu eius sunt oẽs fines terre: & altitudines montium ipsius sunt. Qm ipsi⁹ est mare & ipse fecit illud: & siccaz man⁹ eius formauerũt. Uenite adoremus & procidamus et ploremꝰ ante dñm qui fecit nos: quia ipse est dñs deus noster Et nos populus pascue eius: et oues

manus eius. Hodie si vocē eius audi
eritis: nolite obdurare corda vra. Si
cut in irritatione: sm diem temptatōis
in deserto. Ubi temptauerūt me pres
vestri: pbauerunt et viderunt opa mea
Quadraginta annis offensus fui gene
rationi illi: et dixi semp hy errant corde
Et isti non cognouerūt vias meas: vt
iurauī in ira mea si introibūt in requiē
meam. Añ. Cantate dño. ps dauid 95.
Cantate dño canticū nouum: canta
te dño omis terra. Cantate dño et
benedicite nomi eius: annūciate de die
in diem salutare eius. Annūciate inter
gentes gloriam eius: in omibus popu
lis mirabilia eius Quīm magnus dñs et
laudabilis nimis: terribilis est sup om
nes deos Quīm omēs dij gentiū demo
nia: dñs autem celos fecit. Confessio et
pulcritudo in cōspectu eius: sanctimo
nia et magnificentia in sanctificatōe ei9
Afferte dño patrie gentiū: afferte dño
gliam et honorem: afferte dño gliaz no
mini eius. Tollite hostias et introite in
atria eius: adorate dñm in atrio sancto
eius. Cōmoueatur a facie eius vniuer
sa terra: dicite in gentib9 q9 dñs regna
uit Etenī correxit orbem terre qui non
cōmouebit: iudicabit populos in equi
tate. Letentur celi et exultet terra: cōmo
ueatur mare et plenitudo eius: gaude
bunt campi et oīa que in eis sunt. Tūc
exultabunt oīa lingna siluaz a facie do
mini quia venit: qīm venit iudicare ter
ram. Iudicabit orbem terre in equita
te: et populos in veritate sua. ps
Dominus regnauit exultet terra:
letentur insule multe Nubes et ca
ligo in circuitu eius: iusticia et iudiciuz
correctio sedis eius. Ignis ante ipm
precedet: et inflāmabit in circuitu inimi
cos eius. Alluxerunt fulgura eius or
bi terre: vidit et cōmota est terra. Mon
tes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie
dñi omis terra. Annunciauerūt celi iu
sticiam eius: et viderunt omēs populi
gloriam eius. Confundant omēs qui
adorāt sculptilia: et qui gloriantur in si
mulacris suis. Adorate eum omēs an
geli eius: audiuit et letata ē syon. Et ex
ultauerunt filie iude: ppter iudicia tua
dñe. Quīm tu dñs altissimus sup oēm
terram: nimis exaltatus es sup oēs de
os. Qui diligitis dñm odite malū: cu
stodit dñs aias sanctoruz suoz: de ma
nu peccatoris liberauit eos Lux orta ē
iusto: et rectis corde letitia Letamini iu
sti in dño: et confitemi memorie sancti
ficationis ei9. Gloria. Añ. Cantate do
mino et benedicite nomini eius. ℣. Beat9
homo quē tu erudieris dñe. Et de lege tua
docueris eum. ℟. Pater noster. Et ne
nos. Oro. Exaudi dñe preces seruo
rum tc. Benedictōes. Al cūctis mal
iminētibus: eripiat nos omipotēs do
minus. Vigilantes in suis laudibus
inueniat nos misericors dñs. In bo
nis operibus: cōfortet nos omipotens
dñs. Ad incipiendas laudes. ℣. Ostē
de nobis dñe misericordiam tuam. Et salu
tare tuū da nobis. Laud añ. Redde mihi
leticiā salutaris tui dñe. ps. Miserē mei
Añ. In veritate tua Psalmus dauid
Domine exaudi oōem meam au
ribus percipe obsecrationē meaz
in veritate tua exaudi me in tua iusticia
Et nō intres in iudiciū cum seruo tuo
quia non iustificabitur in cōspectu tuo
omis viuens Quia psecutus est inimi
cus aiam meam: humiliauit in terra vi
tam meam Collocauit me in obscuris
sicut mortuos seculi: et anxiatus est sup
me spūs meus: in me turbatum est cor
meū. Memor fui diez antiquoz medi
tatus sum in omibus operibus tuis: in
factis manuū tuaz meditabar. Expan
di manus meas ad te: aia mea sicut ter
ra sine aqua tibi. Velociter exaudi me
dñe: defecit spūs meus. Non auertas
faciem tuā a me: et similis ero descendē

tibus in lacum. Auditam fac mihi ma ne miscdiam tuaz: qz in te speraui. No tam fac mihi viaz in qua ambulē: quia ad te leuaui aiam meam Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatem tuā quia dē⁹ me us es tu. Spiritus tuus bonus dedu cet me in terzam rectam: ꝓpter nomen tuū dñe vivificabis me in equitate tua Educes de tribulatione aniam meam et in misericordia tua disperdes inimi cos meos. Et perdes oēs qui tribulāt aiam meam: qm̄ ego seruus tuus sum. Gloria. Añ. In veritate tua exaudi me dñe. Añ. Illumina dñe vultum tuū super nos ps. Deus deus meus. Añ. Domie.

Canticum Abacuck vltimo.

Domine audiui auditionē tuam: et timui. Opus tuū: in medio āno vivifica illud. In medio āno notū facies: cū iratus fueris mie recor daberis. Deus ab austro veniet: et san ctus de monte pharan. Operuit celos gl̄ia eius: et laudis eius plena est terza. Splendor eius vt lux erit cornua i ma nibus eius Ibi abscondita est fortitu do eius: ante faciē eius ibit mors. Et egredietur dyabolus ante pedes eius. Stetit et mensus est terzaz. Aspexit et di soluit gentes: et cōtriti sunt montes secu li. Incuruati sunt colles mundi: ab iti neribus eternitatis eius. Pro iniquita te vidi tēdonia ethiopie: turbabunt pelles terre madiā. Nunquid in flumini bus iratus es domine: aut in flumini bus furor tuus: vel in mari indignatio tua. Qui ascendes super equos tuos: et quadrige tue saluatio. Suscitans su scitabis arcum tuū: iuramenta tribuꝰ que locutus es. Fluuios scindes terre viderunt te et doluerūt montes: gurges aquaz transijt. Dedit abijssus vocem suā: altitudo manus suas leuauit. Sol et luna steterunt in habitaculo suo: i lu ce sagittaz tuaz ibunt: in splendore ful gurantis hastę tue. In fremitu cōcul cabis terzam: et iuroze obstupefacies gentes. Egressus es in salutez populi tui: in salutem cū christo tuo. Percussisti caput de domo impij: denudasti fun damentū vsqz ad colluz. Maledixisti sceptris eius capiti bellatoz eius: veni entibus vt turbo ad dispergenduz me Exultatio eoz: sicut eius qui devorat pauperem in abscondito. Via fecisti i mari equis tuis: in luto aquaz multaz. Audiui et cōturbatus est venter meus a voce cōtremuerūt labia mea. Ingre diatur putredo in ossibus meis: et sub ter me scateat Et requiescā in die tribu lationis: et ascendam ad populū accin ctum nr̄m Ficus enī nō florebit: et non erit germen in vineis. Mentiet opus olive: et arua nō afferent cibū. Abscidet de ouili pecus: et nō erit armentū in pre sepibus. Ego autē in dño gaudebo: et exultabo in deo ihesu meo Deus dñs fortitudo mea: et ponet pedes meos q̄si ceruoz. Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem. Glia. Añ. Dñe audiui auditū tuuz et timui. Añ In tympano et choro in chordis et organo laudate deū. ps Laudate dñz de. Cap. ℟ō

Dilectio primi malū nō operat: plenitudo ergo legis est dilectio. Deo ℟. ℣. Repleti sumus mane misericor dia tua. Exultauimus et delectati sumus oi bus diebus nr̄is. Ad benedō. añ. Per vi scera misericordie dei nr̄i: in quib⁹ visitauit nos oriens exalto. ps. Benedictus dñs de⁹

Sabbato Inuitat. Dñm deū nr̄m Veni te adorēus. ps. Venite. añ Cr mirabilia

Cantate dño canticū no uum: qa mirabilia fecit. Sauauit sibi dexta ei⁹ et brachiū sanctum eius Notum fecit dñs salutare suum: in cōspectu gen tiu reuelauit iusticiā suam. Recordat⁹ est misericordie sue et veritatis sue: do

mui israhel. Uiderunt omēs termini terre salutare dei nostri. Iubilate deo omis terra: cantate z exultate z psallite. Psallite dño in cithera in citera z voce psalmi: in tubis ductilib9 z voce tube cornee. Iubilate in cōspectu regis dñi: moueatur mare z plenitudo eius: orbis terrarz z vniuersi qui habitant in eo. Flumina plaudēt manu: simul mōtes exultabunt a ꝓspectu dñi: qm̄ venit iudicare terram. Iudicabit orbez terrarz in iusticia: z populos i equitate. ps

Dominus regnauit irascant̄ populi: qui sedes sup cherubin moueatur terra. Dns in syon magnus: et excelsus sup omēs populos. Confiteantur nomini tuo magno qm̄ terribile z sanctū est: z honor regis iudiciū diligit: Tu parasti directiones: iudiciuz et iusticiā in iacob tu fecisti. Exaltate dominū deū nr̄m: z adorate scabellum pedum eius qm̄ sanctum est. Moyses et aaron in sacerdotibus ei9: z samuel inter eos qui inuocant nomē ei9. Inuocabant dñm z ipse exaudiebat eos: z in columna nubis loquebat̄ ad eos. Custodiebāt testimonia eius z preceptum qd̄ dedit illis. Dñe de9 nr̄ tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpicius fuisti eis: et vlciscens in omēs adinuentōes eoruz. Exaltate dñm deuz nr̄m: z adorate in monte sancto eius: qm̄ sanctus dns deus noster: Gloria. Ant. Quia mirabilia fecit dns. Ant. Jubilate. Psalm9 dauid

Iubilate deo omis terra: seruite domino in leticia. Introite in cōspectu eius: in exultatōne. Scitote qm̄ dominus ipse est de9: ipe fecit nos et non ipsi nos Populus eius z oues pascue eius: introite portas eius in cōfessione atria eius in ymnis cōfitemi illi. Laudate nomen eius qm̄ suauis est dns: in eternū misēdia eius: z vsq3 in generatōnem z generationem veritas eius.

Psalmus dauid

Misericordiā z iudiciū: cantabo tibi dñe. Psallaz z intelligā in via immaculata: qn̄ venies ad me. Peram bulabā in innocētia cordis mei: in medio domus mee. Nō ꝓponebaz ante oculos meos rem iniustā: faciētes p̄uaricatōes odiui. Non adhesit mihi cor prauū declinantē a me malignū nō cognoscebam. Detrahentē secreto ꝓximo suo: hunc psequebar. Superbo oculo et insaciabili corde: cum hoc nō edebam Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecū: ambulās in via immaculata: hic mihi ministrabat. Nō habitabit in medio dom9 mee q facit superbiā: q loquit̄ iniqua nō direxit in ꝓspectu oculorum meoz: In matutino interficiebā oēs pctōres terre: vt disperderē de ciuitate dñi oēs operantes iniquitatē. Glia Ant. Jubilate deo oīs terra. ant Clamor me9 ps

Domine exaudi oronem meaz: et clamor me9 ad te veniat. Non auertas faciē tuā a me: in quacūqz die tribulor inclina ad me aurē tuā. In qua cūqz die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerūt sicut fum9 dies mei: z ossa mea sicut cremium aruerūt. Percussus sum vt fenū z aruit cor meum: q: oblit9 sum comedere panē meū A voce gemit9 mei: adhesit os meuz carni mee. Similis factus sum pellicano solitudis: factus sum sicut noctico raz in domicilio. Uigilaui z fact9 sum sicut passer solitari9 in tecto. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei: z q laudabāt me aduersum me iurabāt Quia cinerē tanqz panē manducabā z poculum meū cū fleto miscebaz. A facie ire indignatōis tue. q: eleuans allisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerūt et ego sicut fenū arui. Tu aūt dñe in eternū pmanes: z memoriale tuū in generatione z generationē. Tu exurgēs misereberis syon: q: temp9 miserendi eius q: venit tēpus. Qm̄ placuerunt seruis

tuis lapides eius: et terre eius misere/
buntur. Et timebunt gentes nomẽ tuũ
dñe: et omẽs reges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dñs syon: et videbit̃
in gloria sua. Respexit in oratoꝛiõ hum̃i
lium: et sprauit precem eoꝝ. Scribãtur
hec in generatione altera et popul⁹ qui
creabit̃ laudabit dñm. Quia prospexit
de excelso sancto suo dñs de celo in ter/
ram aspexit. Ut audiret gemitus cõpe
ditoꝛ: vt solueret filios interemptoꝛũ.
Ut annũcient in syon nomẽ dñi: et lau
dem eius in irlm. In cõueniendo po
pulos in vnũ: et reges vt seruiant dño.
Respondit ei in via virtutis sue: pau/
citatem dieꝝ meoꝝ nuncia mihi. Ne re
uoces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: in ge
neratione et generationẽ anni tui. In
itio tu dñe terram fundasti: et opa ma/
nuũ tuaꝝ sunt celi. Ipsi pibunt tu aũt
pmanes: et oẽs sicut vestimentũ vetera
scent. Et sicut opertoꝛium mutabis eos
et mntabunt̃ tu aũt idem ipse es: et anni
tui nõ deficient. Filij seruoꝝ tuoꝝ ha/
bitabunt: et semen eoꝝ in seculũ diriget̃

Benedic ania mea dño: omia que
intra me sunt nomini sancto eius
Benedic ania mea dño: et noli obliui/
sci omẽs retributiones eius Qui ꝓpi
ciatur omibus iniquitatibus tuis: qui
sanat omẽs infirmitates tuas. Qui re/
dimit de interitu vitam tuaꝝ: qui coro
nat te in misericoꝛdia et miserationib⁹.
Qui replet in bonis desideriũ tuũ: re/
nouabit̃ vt aquile iuuentus tua. Faci
ens misericoꝛdias dñs: et iudiciũ omi
bus iniuriã patientib⁹. Notas fecit vi
as suas moysi filijs israhel voluntates
suas. Miseratoꝛ et misericoꝛs dñs. lõ
ganimis et multũ misericoꝛs. Non in
perpetuũ irascet̃: neq; ineternũ cõmi/
nabitur. Non fm peccata nra fecit no/
bis: neq; fm iniquitates nras retribuit
nobis. Quoniã fm altitudinem celi a
terra coꝛroboꝛauit misedam suã super

timentes se. Quantum distat oꝛtus ab
occidente: longe fecit a nobis iniquita/
tes nostras. Quomodo miseret̃ pater
filioꝛũ misertus est dñs timentibus se
qm ipe cognouit figmentuꝫ nrm. Re/
coꝛdatus est qm puluis sumus: homo
sicut fenũ: dies eius tanq; flos agri sic
efflorebit. Qm spũs ptrãsibit in illo et
nõ subsistet: et non cognoscet ampli⁹ lo
cum suũ. Miserico/dia autem dñi ab
eterno et vsq; ineternũ: sup timentes eũ
Et iusticia illius in filios filioꝛ: his q̃
seruant testamentũ eius. Et memoꝛes
sunt mandatoꝛ ipsius: ad faciendũ ea
Dñs in celo parauit sedẽ suã: et regnũ
ipsius oĩb⁹ dñabitur Benedicite dño
oẽs angeli eius: potẽtes virtute facien
tes verbũ illius ad audiendã vocẽ ser
monũ eius Benedicite dño oẽs virtu
tes eius: ministri eius qui facitis volũ
tatẽ eius. Bñdicite dño omia opa ei⁹
in omi loco dñationis ei⁹ benedic aia
mea dño. Gloria. Añ. Clamoꝛ meus ad
te veniat. Añ. Benedic Psalmus

Benedic aia mea dño: dñe deus
meus magnificatus es vehemen
ter Confessionẽ et decoꝛẽ induisti ami
ctus lumine sicut vestimẽto. Extendẽs
celũ sicut pellẽ: qui tegis aquis supioꝛa
eius Qui ponis nubẽ ascensum tuũ: q̃
ambulas sup pẽnas ventoꝝ Qui facit̃
angelos tuos spũs: et mistros tuos ig/
nem vrentẽ. Qui fundasti terrã sup sta
bilitatẽ suam: nõ inclinabit̃ in seculũ se
culi. Abyssus sicut vestimentũ amict⁹
eius: sup mõtes stabũt aque. Ab incre
patione tua fugient: a voce tonitrui tui
formidabũt. Ascendũt mõtes et descẽ
dunt campi: in locũ quez fundasti eis.
Terminũ posuisti quẽ non transgredi
entur: neq; cõuertentur operire terram
Qui emittis fontes in cõvalibus: inteꝛ
mediũ montiũ ptransibunt aque. Po/
tabunt oẽs bestie agri: expectabũt ona
gri in siti sua. Super ea volucres celi

habitabunt de medio petraꝝ dabũt voces. Rigans montes de supioribꝰ suis: de fructu operꝝ tuoꝝ satiabitur terra Producens fenũ iumentis: et herbam seruituti hoim. Ut educas panem de terra: et vinũ letificet cor hominis. Ut exhilaret faciẽ in oleo: et panis cor hominis cõfirmet Saturabuntur ligna campi et cedri libani quas plãtauit: illic passeres nidificabũt. Herodij domꝰ dux est eoꝝ: montes excelsi ceruis petra refugiũ herinacijs Fecit lunã in tpa: sol cognouit occasũm suũ. Posuisti tenebras et facta est nox in ipsa pertransibũt omẽs bestie silue. Catuli leonũ rugiẽtes vt rapiant: et querãt a deo escaꝝ sibi Ortus est sol et cõgregati sunt: et in cubilibus suis collocabunt. Oribit hõ ad opus suũ et ad opationẽ suam vsqꝫ ad vespam. Quam magnificata sunt opa tua dñe: omia insapientia fecisti. impleta ẽ terra possessiõe tua. Hoc mare magnũ et spaciosum manibꝰ: illic reptilia quoꝝ nõ est numerus. Animalia pusilla cũ magnis: illic naues ptransibũt Draco iste quẽ formasti ad illudẽdũ ei: omnia ad te expectant vt des illis escaꝝ in tpe. Dante te illis colligent: aperiente te manũ tuam omia implebunt bonitate. Auertente aũt te faciẽ tuaꝝ turbabũtur: auferes spũm eoꝝ et deficiẽt et in pulueres suũ reuertent. Emitte spiritũ tuũ et creabunt: et renouabis faciẽ terre. Sit gloria dñi in seculũ: letabit dñs in opibus suis. Qui respicit terram et facit eã tremere: qui tangit montes et fumigant Cantabo dño in vita mea: psallã deo meo qꝺiu sum. Jocundũ sit ei eloq um meum: ego vero delectabor in dño: Deficiãt peccatores a terra et iniqui ita vt non sint. benedic aia mea dño:

Psalmus dauid. 104.

Confitemi dño et inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opa eiꝰ Cantate ei et psallite ei: narrate omnia mirabilia eius. Laudamini in nomine sancto eius: letetur cor querentiũ dñm. Querite dñm et cõfirmami querite faciem eius sp. Memẽtote mirabiliũ eius que fecit, pdigia eiꝰ et iudicia oris eius Semen abrahã serui eius: filij iacob electi eius. Ipse dñs deꝰ noster: in vniuersa terra iudicia eius. Memor fuit in seculũ testamenti sui: verbi quod mandauit in mille generationes Quod disposuit ad abrahã: et iuramẽti sui ad ysaac Et statuit illud iacob in preceptũ: et israhel i testamentũ eternuꝝ Dicens tibi dabo terrã chanaan. funiculũ hereditatis vestre Cuꝝ essent numero breui: paucissimi et incole eiꝰ. Et ptransierũt de gẽte in gentẽ: et de regno ad populũ alterũ. Nõ reliquit hoiem nocere eis. et corripuit, p eis reges Nolite tangere cristos meos: et in, pphetis meis nolite malignari. Et vocauit famẽ sup terraꝝ: et omẽ firmamentũ panis ptriuit. Misit ante eos virũ: in seruũ venũ datus est ioseph. Humiliauerũt in cõpedibus pedes eiꝰ: ferꝝ ptrãsijt aia eius donec veniret verbũ eius. Eloquiũ dñi inflãmauit eũ: misit rex et soluit eũ: princeps populoꝝ et dimisit eũ. Constituit eũ dñm domus sue: et principẽ oĩs possessionis sue Ut ediuiret principes eiꝰ sicut semetipm: et senes eius prudentiã doceret. Et intrauit israel i egiptũ: et iacob accola fuit i terra cham. Et auxit populũ suum vehementer: et firmauit eũ sup inimicos eiꝰ Conuertit cor eoꝝ vt odirẽt populũ eiꝰ vt dolum facerẽt in seruos eius Misit moysen seruũ suũ: aaron quẽ elegit ipsum. Posuit in eis verba signoꝝ suoꝝ et pdigioꝝ in terra cham. Misit tenebras et obscurauit: et nõ exacerbauit sermones suos. Conuertit aquas eoꝝ i sanguinẽ: et occidit pisces eoꝝ. Edidit terra eoꝝ ranas: in penetralibꝰ regũ ipoꝝ Dixit et venit cynomia: et cinifes i oĩ

bus finibus eoꝝ. Dosuit pluuias eorũ grandinem: ignem cõburentez in terra ipsoꝝ. Et pcussit vineas eoꝝ et ficulneas eoꝝ: et ptriuit lignũ finiũ eoꝝ. Dixit et venit locusta et bruchus: cuius nõ erat numerus. Et cõmedit omẽ fenũ in terra eoꝝ: et comedit omnẽ fructũ terre eorũ. Et pcussit omẽ primogenitũ in terra eoꝝ primicias oĩs laboris eoꝝ. Et eduxit eos cũ argento et auro: et nõ erat in tribubꝰ eoꝝ infirmus. Lętata ẽ egyptus in pfectione eoꝝ: qz incubuit timor eoꝝ sup eos. Expandit nubem in ptectione eoꝝ: et ignẽ vt luceret eis per noctẽ. Petierũt et venit coturnix: et pane celi saturauit eos. Dirupit petraz et fluxerũt aque: abierunt in ficco flumia. Qm̃ memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad abrahã puez suũ. Et eduxit populũ suũ in exultatione: et electos suos in leticia. Et dedit illis regiões gẽtium: et labores populoꝝ possiderunt. Ut custodiãt iustificationes eiꝰ: et legẽ eius requirant. Gloria. Añ. Benedic anima mea domino. Añ. Visita nos.

Psalmus dauid

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in seculũ miseꝛia eius. Quis loqꝫ tur potentias dñi: auditas faciet omẽs laudes eius. Beati qui custodiũt iudiciũ: et faciunt iusticiã in omni tpe. Memẽto nr̃i dñe i beneplacito populi tui visita nos in salutari tuo. Ad videndum in bonitate electoꝝ tuoꝝ: ad letandũ in leticia gentis tue: vt laderis cuz hereditate tua. Peccauimus cũ patribus nr̃is: iniuste egimus iniquitatẽ fecimus. Patres nr̃i in egypto nõ intellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudinis miserioꝛdie tue. Et irritauerũt ascendentes in mare: mare rubrum. Et saluauit eos ꝓpter nomẽ suũ vt notam faceret potentiã suaz. Et increpauit mare rubrum et exiccatũ est. et deduxit eos in abyssis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odientiũ et redemit eos ỏ manu inimici. Et opuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis nõ remansit. Et crediderunt verbis eius et laudauerunt laudem eius. Cito fecerunt obliti sunt operũ eius: nõ sustinuerunt consiliũ eius. Et cõcupierũt concupiscentiã in deserto: et temptauerunt deũ in inaquoso. Et dedit eis peticionem eoꝝ: et misit saturitatẽ in aĩas eorũ. Et irritauerũt moysen in castris: et aaron sanctũ dñi. Aperta ẽ terra et deglutiuit dathan: et operuit sup cõgregationem abyron. Et exarsit ignis in synagoga eoꝝ. flamma cõbussit peccatoꝛes. Et fecerunt vitulũ in oreb: et adoꝛauerunt sculptile. Et mutauerũt gloriaz suam in similitudinẽ vituli comedentis fenũ. Obliti sunt deũ qui saluauit eos qui fecit magnalia ĩ egypto: mirabilia in terra cham: terribilia in mari rubro. Et dixit vt disperderet eos: si nõ moyses electus eius stetisset in ꝓfractione. in cõspectu eius. Ut auerteret iram eiꝰ ne disperderet eos: et pro nihilo habuerũt terram desiderabilẽ. Non crediderũt verbo eius: et murmurauerũt in tabernaculis suis: nõ exaudierũt vocem domini. Et eleuauit manũ suã super eos vt ꝓsterneret eos in deserto. Et vt deiceret semẽ eorum in nationibus: et dispergeret eos in regionibus. Et initiati sunt beelphegoꝛ: et comederunt sacrificia mortuoꝝ. Et irritauerunt eum in adinuentionibus suis: et multiplicata est in eis ruina. Et stetit phinees et placauit: et cessauit quassatio. Et reputatum est ei in iusticiam: in generationem et generationem vsqꝫ in sempiternum. Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis: et vexatus est moyses ꝓpter eos: quia exacerbauerũt spiritũ eius. Et distinxit in labijs suis nõ disperdiderũ gẽtes quas dixit dominus deus illis. Et ꝓmixti sunt inter

gentes: ⁊ didicerũ t opa eoꝝ ⁊ seruierũt
sculptilibus eoꝝ: ⁊ factũ est illis in scan
dalũ. Et imolauerũt filios suos et filias suas: demonijs Et effuderũt sãgui
nẽ inocẽtẽ sanguinẽ filioꝝ suoꝝ ⁊ filiaꝝ
suaꝝ: qs sacrificauerũt sculptibilib⁹ cha
naan Et interfecta ẽ terra ĩ sanguinib⁹
⁊ pollutã ẽ in opibus eoꝝ: ⁊ fornicati
in adinuentionibus suis. Et iratus est
furore dñs in populũ suũ: ⁊ abhomi
natus est hereditatẽ suã. Et tradidit eos
in manus gentiũ: et dñati sunt eoꝝ qui
oderunt eos. Et tribulauerũt eos ini
mici eoꝝ: ⁊ humiliati sunt sub manib⁹
eoꝝ: sepe liberauit eos. Ipsi autẽ ex
acerbauerũt eum in cõsilio suo: ⁊ humi
liati sunt in iniquitatibus suis. Et vi
dit cũ tribularent: ⁊ audiuit oratione
eoꝝ Et memor fuit testamenti sui: ⁊ pe
nituit eũ ſm multitudinẽ miserico:die
sue. Et dedit eos in miserico:dias: in
conspectu oĩm qui ceperant eos. Sal
uos nos fac dñe deus noster: ⁊ congre
ga nos de nationibus. Ut cõfiteamur
nomi sancto tuo: et gloriemur in laude
tua Benedictus dñs deus israhel a se
culo ⁊ vsqꝫ in seculũ: ⁊ dicet omis po
pulus fiat fiat. Psalmus 106.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ ĩ
seculũ miserico:dia eius. Dicant
nunc qui redempti sunt a dño: quos re
demit de manu inimici: de regionibus
cõgregauit eos. A solis ortu et occasu
ab aquilone ⁊ mari Errauerũt in soli
tudine in inaquoso: viam ciuitatis ha
bitaculi nõ inuenerũt. Esurientes ⁊ siti
entes: anĩa eoꝝ in ipsis defecit. Et cla
mauerũt ad dñm cũ tribularent: ⁊ dẽ
cessitatibus eoꝝ eripuit eos. Et dedu
xit eos in viam rectã: vt irent in ciuita
tem habitatõnis. Cõfiteantur dño mi
serico:die eius: et mirabilia eius filijs
hoĩm. Quia saciauit anĩam inanem: ⁊
anĩam esurientem satiauit bonis. Sedẽ
tes ĩ tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos
in mendicitate ⁊ ferro. Quia exacerba
uerunt eloquia dei: ⁊ cõsilium altissimi
irritauerunt. Et humiliatum est in labo
ribus cor eoꝝ: et infirmati sunt nec fuit
qui adiuuaret Et clamauerũt ad dñm
cũ tribularentur: ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ
liberauit eos. Et eduxit eos ẽ tenebris
et vmbra mortis: et vincula eoꝝ diru
pit. Confiteant dño miserico:die ei⁹
et mirabilia eius filijs hoĩm. Quia cõ
triuit portas ereas: ⁊ vectes ferreos cõ
fregit. Suscepit eos de via iniquitatis
eoꝝ: ꝓpter iniusticias eni suas humi
liati sunt. Omnẽ escam abhomiata est
aĩa eoꝝ. ⁊ appropinquauerũt vsqꝫ ad por
tas mortis Et clamauerũt ad dñm cũ
tribularent: et de necessitatibus eoꝝ li
berauit eos. Misit verbũ suũ ⁊ sanauit
eos: ⁊ eripuit eos de interitionibus eo
rũ. Confiteant dño miserico:die eius
et mirabilia ei⁹ filijs hoĩm. Et sacrifi
cẽt sacrificiũ laudis: ⁊ annũciẽt opa ei⁹
in exultatõe. Qui descendũt mare ĩ na
uib⁹ faciẽtes opatõem ĩ aquis multis.
Ipsi viderũt opa dñi ⁊ mirabilia ei⁹
in pfundo. Dixit ⁊ stetit spũs procelle:
⁊ exaltati sũt fluct⁹ ei⁹. Ascendũt vsqꝫ
ad celos ⁊ descendũt vsqꝫ ad abyssos
aĩa eoꝝ in malis tabescebat. Turbati sũt
⁊ moti sunt sicut ebrius ⁊ oĩs sapia eoꝝ
deuorata ẽ. Et clamauerũt ad dñm cũ
tribularentur: ⁊ de necessitatibus eoꝝ
eduxit eos Et statuit procellam eius in
auram ⁊ siluerũt fluctus eius. Et leta
ti sunt qꝝ siluerũt: ⁊ deduxit eos in por
tum voluntatis eoꝝ. Confiteant dño
miserico:die eius: ⁊ mirabilia eius fili
js hoĩm. Et exaltent eũ in ecclesia ple
bis: ⁊ in kathedra seniorũ laudent eum.
Posuit flumina in desertũ: ⁊ exitus aq̃
rum in sitim. Terram fructiferaꝫ in sal
suginem: a malicia inhabitantiuꝫ in ea
Posuit desertũ ĩ stagna aquaꝝ: ⁊ terrã
sine aqua in exitus aquaꝝ. Et collocа
uit illic esurientes: ⁊ pstituerũt ciuitatẽ

habitationis. Et seminauerũt agros & plantauerũt vineas: & fecerũt fructũ natiuitatis Et benedixit eis & multiplicati sunt nimis: & iumenta eoꝝ non minorauit. Et pauci facti sũt et vexati sunt a tribulatione malorꝝ & dolore. Effusa ẽ ꝓtentio sup principes: & errare fecit eos in inuio & nõ in via. Et adiuuit pauperem de inopia: & posuit sicut oues familias. Videbũt recti & letabunt: & omis iniquitas opilabit os suũ. Quis sapiens & custodit hec: & itelliget misericordias dñi Gloria. Ant. Visita nos dñe in salutari tuo. Ant. Confitebor ꝑsalmus

Paratũ cor meũ deus paratum cor meũ: cantabo et psallam in gloria mea. Exurge psalterium & cithara exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis dñe: & psallam tibi in nationibus Quia magna est sup celos misericordia tua: & vsqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus: & sup omnez terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui. Saluũ fac dextera tua & exaudi me deus locutus est in sancto suo. Exultabo & diuidã sycimã: & quallẽ tabernaculoꝝ dimetiar. Meus ẽ galaad et meus ẽ manasses: et effraim susceptio capitis mei Iuda rex meus moab lebes spei mee. In ydumeã extendã calciamentum meum .mihi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitaꝫ: quis deducet me vsqꝫ in ydumeam. Nõne tu deus qui repulisti nos: & non exibis deus in virtutibus nostris. Da nobis auxiliũ de tribulatõe: qꝝ vana salus hoĩs. In deo faciemus virtutẽ & ipe ad nichilũ deducet inimicos nros

Deus laudẽ meaꝫ ne tacueris qa os peccatoris et os dolosi super me apertũ est. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa & sermonibus odij circũdederũt me: & expugnauerunt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebant mihi: ego autẽ orabam. Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: & odiuꝫ pro dilectione meã. Constitue sup eum peccatorẽ: & diabolus stet a dextris eius Cũ iudicat exeat condẽnatus. et oro eius fiat in peccatũ. Fiant dies eius pauci: & episcopatũ eius accipiat alter. Fiant filij eius orphani: et vxor eius vidua. Nutantes transferant filij eius & mendicent: ejciant de habitationibus suis. Scrutetur fenerator oẽm substantiam eius: & diripiãt alieni labores eius Nõ sit illi adiutor: nec sit qui misereat pupillis eius. Fiãt nati eius in interitũ in generatione vna deleatur nomẽ eius. In memoriam redeat iniquitas patrũ eius in cõspectu dñi: & peccatũ matris eius nõ deleatur. Fiant ꝓtra dñm semp: & dispereat de terra memoria eorum: pro eo qꝝ non est recordatus facere misericordiam. Et pssecutus est hominẽ inopem & mendicũ: & cõpunctuꝫ corde mortificare. Et dilexit maledictionem & veniet ei: & noluit benedictõnem & elongabit ab eo. Et induit maledictionez sicut vestimentũ: & intrauit sicut aqua in interiora eius: & sicut oleũ in ossibus eius. Fiat ei sicut vestimentũ quo operitur: & sicut zona qua semp precingitur. Hoc opus eoꝝ qui detrahunt mihi apud dñm & qui loquuntur mala aduersus aiam meam Et tu dñe fac mecũ ꝓpter nomẽ tuũ: quia suauis est misericordia tua. Libera me qꝝ egenus & paup ego sum: & cor meũ conturbatũ est intra me. Sicut vmbra cuꝫ declinat ablat sum: et excussus sum sicut locusta. Genua mea infirmata sũt a ieiunio: & caro mea imutata ẽ ꝓpt oleũ. Et ego factus suꝫ opprobriũ illis viderunt me & mouerũt capita sua Adiuua me dñe deus meus: saluũ me fac ꝑm misericordiã tuã. Et sciant qꝝ manus tua hec: & tu dñe fecisti eã. Maledicẽt illi & tu bñdices: qꝝ insurgũt in me ꝓfundant seruus autẽ tuus letabitur. Induãtur

qui detrahunt mihi pudore: ⁊ operiã/
tur sicut diploide cõfusione sua. Con/
fitebor dño nimis in ore meo: ⁊ in me/
dio multoꝝ laudabo eum. Qui astitit
a dextris pauperis: vt saluum faceret a
psequentibus aiam meaꝫ. Gloria. Añ
Cõfitebor dño nimis in ore meo. Añ Do
mine refugiũ tu factus es nobis a genera/
tione in generationem. Benedictiones.
Benedicat nos deus: ⁊ custodiat nos
Ostendat dñs faciẽ suam nobis: ⁊ mi
sereatur nostri. Conuertat dñs vultũ
suum ad nos: et det nobis pacem. Ad
incipiendas laudes. ℣. Ostende nobis
dñe. Laud añ. Benigne fac in bona volũ
tate tua dñe. pś. Miserẽ mei. añ. Bonũ
Bonũ est confiteri dño: ⁊ psallere
nomi tuo altissime. Ad annunci
andum mane miseꝛiam tuam: ⁊ verita
tem tuã per noctem. In decachordo
psalterio: cũ cantico in cithera. Quia
delectasti me dñe in factura tua: ⁊ i opi
bus manuũ tuaꝝ exultabo. Quam ma
gnificata sunt opera tua dñe: nimis ꝓ
funde facte sunt cogitationes tue. Vir
insipiens nõ cognoscet: ⁊ stultus nõ in/
telliget hec. Cum exorti fuerint pecca/
toꝛes sicut fenũ: ⁊ apparuerint oẽs qui
operantur iniquitatẽ. Vt intereãt in se
culũ seculi: tu aũt altissimus in eternuꝫ
dñe. Quñ ecce inimici tui dñe. quñ ecce
inimici tui peribunt: ⁊ dispergent oẽs
qui opantur iniquitatem. Et exaltabit
sicut vnicoꝛnis cornu meũ: et senectus
mea in misericoꝛdia vberi. Et despe/
xit oculus meus inimicos meos: et in/
surgentibus in me malignantibus au/
diet auris mea. Iustus vt palma flo/
rebit: sicut cedꝛus libani multiplicabit
Plantati in domo dñi: in atrijs dom⁹
dei nostri florebunt. Adhuc multipli/
cabuntur in senecta vberi: et bene patiẽ
tes erunt vt annuncient. Quñ rect⁹ do
minus deus noster: ⁊ non est iniquitas
in eo. Gloria. Añ. Bonum est confiteri
dño. Añ. Metuant dñm omẽs fines terꝛe
pś Deus deus meus. Añ. Et in seruis.

Carmen moysi deutronomij xxxii.

Audite celi que loquar: audiat ter/
ra verba oꝛis mei. Concrescat in
pluuiaꝫ doctrina mea: fluat vt ros elo/
quiũ meum. Quasi ymber sup herbaꝫ
et quasi stille sup gramina: quia nomẽ
dñi inuocabo. Date magnificentiam
deo nr̃o: dei pfecta sunt opa et oẽs vie
eius iudicia. Deus fidelis ⁊ absq; vl/
la iniquitate. iustus et rect⁹: peccauerũt
ei et nõ filij eius in sordibus. Gnera/
tio praua atq; puersa: hecine reddis
dño populo stulte ⁊ insipiens. Nũq
non ipse est pater tuus qui possedit te.
et fecit ⁊ creauit te. Memento dieꝝ an
tiquoꝝ: cogita generationes singulas.
Interroga pr̃em tuum ⁊ annunciabit
tibi: maiores tuos ⁊ dicent tibi. Quan
do diuidebat altissimus gentes: qñ se/
parabat filios adam. Constituit termi
nos populoꝝ: iuxta numerũ filioꝝ isr̃l
Pars aũt dñi populus eius: iacob fu/
niculus hereditatis eius. Inuenit eũ
in terꝛa deserta: in loco horroꝛis et va/
ste solitudinis. Circũduxit eum ⁊ do/
cuit: ⁊ custodiuit quasi pupillam oculi
sui. Sicut acquila ꝓuocans aduolan/
dum pullos suos: ⁊ sup eos volitans.
Expandit alas suas ⁊ assumpsit eum:
atq; portauit i humeris suis. Dñs so
lus dux eius fuit: ⁊ non erat cũ eo deus
alienus. Constituit eum sup excelsam
terꝛã: vt comederet fructus agroꝝ. Vt
sugeret mel de petra: oleumq; de saxo
durissimo. Butirũ de armẽto ⁊ lac de
ouib⁹: cũ adipe agnoꝝ ⁊ arietũ filioꝝ
basan. Et hircos cũ medulla tritici: et
sanguinẽ vue biberent meracissimum.
Incrassat⁹ ẽ dilect⁹ ⁊ recalcitrauit: in
crassat⁹ ipiguat⁹ dilatat⁹. Dereliqt de
um factoꝛẽ suũ et recessit a deo salutari
suo. Prouocauerũt eũ i dijs alienis: et i
abhoiationib⁹ ad iracũdiã ꝓcitauerũt

Immolauerunt demonijs ⁊ nō deo: dijs quos ignorabant Noui recētesq; venerunt: quos nō coluerunt pres eorum. Deū qui te genuit dereliquisti: et oblitus es dñi creatoris tui. Uidit dominus ⁊ ad iracundiā concitatus ē: q; ꝓuocauerunt eū filij sui et filie. Et ait abscondam faciem meā ab eis: ⁊ considerabo nouissima eor. Generatio enī puersa est: ⁊ infideles filij Ipsi me ꝓuocauerunt in eo qui nō erat deus: ⁊ irritauerunt in vanitatibus suis. Et ego ꝓuocabo eos in eo qui nō est popul⁹ ⁊ in gente stulta irritabo illos. Ignis succensus est in furore meo: et ardebit vsq; ad inferni nouissima. Deuorabit q; terrā cū germine suo: ⁊ montiū fundamenta cōburet. Congregabo super eos mala: et sagittas meas cōplebo in eis. Consument fame: et deuorabunt eos aues morsu amarissimo. Dentes bestiar immitaz in eos: cum furore trahentū super terram atq; serpentium. Foris vastabit eos gladi⁹ ⁊ intus pauor: iuuenem simul ac virginem lactantem cū homie sene. Et dixi vbi nā sūt: cessare faciam ex hominibus memoriaz eor. Sed ꝓpter iram inimicor distuli: ne forte superbirent hostes eor. Et dicerent manus nra excelsa: ⁊ non dñs fecit hec omia. Gens absq; cōsilio est: ⁊ sine prudentia: vtinā saperent ⁊ intelligerēt ac nouissima ꝓuiderent. Quo modo psequebatur vnus mille: et duo fugarent decēmilia. Nōne ideo q; deus suus vendidit eos: ⁊ dñs concluſit illos. Non enī est deus noster vt de⁹ eorū: ⁊ inimici nostri sunt iudices. De vinea sodomor vinum eor: ⁊ de suburbanis gomorre. Uua eor uua fellis ⁊ botrus amarissimus. Fel draconuz vinū eor: ⁊ venenū aspidū insanabile. Nonne hec cōdita sunt apud me: ⁊ signata in thesauris meis Mea est vltio ⁊ ego retribuaz eis in tpe: vt labat pes eorum. Iuxta est dies perditionis: et adesse festinat tpa Iudicabit dñs populum suū: ⁊ in seruis suis miserebitur Uidebit q; infirmata sit man⁹: ⁊ clausi quoq; defecerunt: reliquiq; cōsumpti sunt. Et dicent vbi sunt dij eorum in quibus habebant fidutiā. De quor victimis cōmedebant adipes: et bibebant vinū libaminū. Surgant ⁊ opitulentur vobis: ⁊ in necessitate vos protegant. Uidete q; ego sim solus: ⁊ nō sit alius deus preter me. Ego occidaz et ego viuere faciā: percuciam ⁊ ego sanabo: ⁊ nō est q; de manu mea possit cruē Leuabo ad celū manū meam ⁊ dicam viuo ego in eternū. Si acuero vt fulgur gladiū meū. ⁊ arripuerit iudicium manus mea Reddam vltionem hostibus meis: et his qui oderunt me retribuam. Inebriabo sagittas meas sanguine ⁊ gladius me⁹ deuorabit carnes De cruore occisor: ⁊ de captiuitate nudati inimicor capitis. Laudate gētes populū eius: quia sanguinem seruorū suor vleiscetur. Et vindictaz retribuet in hostes eor: et propicius erit terre populi sui. Gloria. Añ. Et in seruis suis dominus miserebitur. Añ. In cymbalis bene sonantibus laudate deum. ps. Laudate dominum de celis Capitulum

Omne quodcūq; facitis in verbo aut in opere omia in nomie domi nostri ihesu cristi: gratias agentes deo et patri per ipsuz. Deo g. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. Añ ad bñd. Illuminare dñe his qui in tenebris sedent ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. ps Benedictus Dominicis diebus ad vesperas añ. Sede a dextris. ps

Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Donec ponaz inimicos tuos scabellū pedū tuor. Uirgā vtutis tue emittet dñs ex syō dñare in

medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecum principium in die virtutꝭ tue in splendoꝛibꝰ sanctoꝝ: ex vtero ante luciferū genui te Iurauit dñs et non penitebit eum: tu es sacerdos ineternū ꝑm ordinez melchisedech Dñs a dextris tuis: ꝓfregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationibus implebit ruinas: conquassabit capita in terra multoꝝ. De torrente in via bibet: ꝓpꝫea exaltabit caput. Gla. Añ. Sede a dextris meis dixit dominꝰ domino meo. Añ. Fidelia. Psalmus.

Confitebor tibi dñe in toto coꝛde meo: in cōsilio iustoꝝ ⁊ congregatiōe. Magna opera dñi: exqsita in oēs voluntates eius. Confessio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iusticia eius manet in seculū seculi. Memoriam fecit mirabilium suoꝝ misericoꝛs ⁊ miseratoꝛ dñs: escaz dedit timentibꝰ se. Memoꝛerit in seculū testamēti sui: virtutē opm suoꝝ annunciabit populo suo. Ut det illis hereditatē gentiuz: opera manuū eius veritas et iudicium. Fidelia oia mādata eius ꝓfirmata in seculū seculi: facta in veritate ⁊ equitate. Redemptionez misit dñs populo suo: mandauit ineternū testamentuz suum. Sanctum ⁊ terribile nomen eius: inicium sapientie timoꝛ dñi. Intellectꝰ bonus omnibꝰ facientibꝰ eum: laudatio eius manet in seculū seculi. Gloria. Añ Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi Añ. In mandatis. Psalmus.

Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eiꝰ volet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatio rectoꝝ benedicetur Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iusticia eiꝰ manet in seculū seculi Exortum est in tenebris lumen rectis: misericoꝛs ⁊ miseratoꝛ ⁊ iustus. Iocūdus homo qui miseret ⁊ comodat: disponet sermones suos in iudicio: quia ineternū nō cōmouebitur. In memoria eterna erit iustus: ab auditiōe mala nō timebit. Paratū coꝛ eius sperare in dño: confirmatū est coꝛ eius non cōmouebit donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauperibꝰ: iusticia eiꝰ manet in seculū seculi: cornu eius exaltabitur i gloria. Peccatoꝛ videbit ⁊ irascetur: dentibus suis fremet et tabescet: desideriuz peccatoꝝ peribit. Gla. Añ. In mandatis eiꝰ volet nimis. Añ. Excelsus

Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi. Sit nomen dñi benedictuz: ex hoc nunc ⁊ vsqz in seculuz. A solis ortu vsqz ad occasum: laudabile nomē dñi. Excelsus super oēs gentes dñs: ⁊ sup celos gloria eiꝰ. Quis sicut dñs deꝰ noster qui in altis hītat: et humilia respicit in celo et in terra. Suscitans a terra inopem: ⁊ de stercoꝛe erigēs pauperez. Ut collocet eum cū principibꝰ: cum principibꝰ populi sui. Qui habitare facit sterilez in domo: matrē filioꝝ letantez. Gloria. Añ. Excelsus super oēs gentes dominus. Añ. Domus iacob. Ps.

In exitu isrl de egipto: domꝰ iacob de populo barbaro. Facta ē iudea sanctificatio eius: israhel potestas eius Mare vidit ⁊ fugit: iordanis conuersus est retroꝛsum Montes exultauerunt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare ꝙ fugisti: ⁊ tu iordanis qa conuersus es retroꝛsum. Montes exultastis sic arietes: ⁊ colles sic agni ouiū A facie dñi mota est tra: a facie dei iacob. Qui conuertit petrā i stagna aquaꝝ: ⁊ rupem in fontes aquarū. Non nobis dñe non nobis: sed nomi tuo da glām Sup misericōdia tua et veritate tua: ne qñ dicant gentes vbi est deus coꝝ. Deus aūt noster in celo: oia quecunqz voluit fecit. Simulacra gentium argentum ⁊ aurum: opera manuuz hoim. Os hñt ⁊ non loquent: oculos hñt ⁊ non videbunt. Aures hñt ⁊ non audient: nares habent ⁊ non odoꝛabunt. Manus hñt ⁊ non palpabunt: pedes habent et non

ambulabũt:non clamabũt in gutt'e suo Similes illis fiant qui faciũt ea:t oẽs qui confidunt in eis. Domus isr'l sperauit in dño:adiutor eorum et ꝓtector eor est. Dom⁹ aaron sperauit in dño: adiutor eorum t ꝓtector eor est. Qui timent dñm sperauert in dño: adiutor eorũ t protector eor est. Dñs memor fuit nostri:t bñdixit nobis. Benedixit domui israhel:benedixit domui aarõ. Benedixit omnibus qui timent dñm: pusillis cum maiorib⁹. Adjciat dñs super vos:sup vos et sup filios vr̃os. Benedicti vos a dño: qui fecit celũ et terram. Celum celi dño:terram autez dedit filijs hoim. Non mortui laudabunt te dñe:neqz oẽs qui descendũt in infernum. Sed nos qui viuim⁹ benedicimus domio:ex hoc nunc t vsqz in seculum. Gloria. Añ. Domus iacob de popło barbaro. Alia añ. Nos qui viuim⁹ benedicimus domino. Capitulum.

Omin⁹ dirigat cor da t corpora nostra in caritate dei et patientia xp̃i. Deo gr̃. ℣. Dirigatur dñe oratio mea Sicut incensum in cõspectu tuo. Ad mgt añ ex euangelio cum collecta dñicali. Feria scda ad vesperas añ. Inclinauit.

Inclexi qm̃ exaudiet dñs: vocem orationis mee. Quia inclinauit aurem suam mihi: t in diebus meis inuocabo. Circũ dederũt me dolores mortis:t pericula inferni inuenerũt me. Tribulationem t dolorez inueni:t nomen dñi inuocaui. O domine libera aiam meam:misericors dñs t iustus:t deus noster miseretur. Custodiens puulos dñs:humiliat⁹ sũ t liberauit me. Conuertere aia mea in requiem tuam: quia dñs benefecit tibi. Quia eripuit aiam meã de morte oculos meos a lacrimis: pedes meos a lapsu. Placebo dño:in regione viuor. Gloria. Añ. Inclinauit dñs aurem suam mihi. Añ. Credidi. ꝑs.

Credidi propter qd̃ locutus sum: ego autez humiliatus sum nimis. Ego dixi i excessu meo:omnis homo mendax. Quid retribuã dño:pro omnibus que retribuit mihi. Calicẽ salutaris accipiam:t nomen dñi inuocabo Vota mea dño reddam coram omni populo eius: preciosa in cõspectu dñi mors sanctorũz eius. O dñe quia ego seru⁹ tuus:ego seru⁹ tu⁹ t filius ancille tue. Dirupisti vincula mea:tibi sacrificabo hostiã laudis: t nomen dñi inuocabo. Vota mea dño reddam in conspectu oĩs populi eius:in atrijs dom⁹ dñi in medio tui ierusalem. Gloria. Añ. Credidi propter qd̃ locutus sum. Añ Laudate dominum. Psalmus.

Laudate dñm omnes gentes:laudate eum oẽs populi. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius:et veritas dñi manet in eternũ. Gla. Añ. Laudate dñm oẽs gentes. Añ. Clamaui.

Ad dñm cum tribularer clamaui:t exaudiuit me. Dñe libera aiam meã a labijs iniquis:t a lingua dolosa Quid det tibi aut quid apponat tibi: ad linguã dolosam. Sagitte potentis acute:cũ carbonib⁹ desolatorijs. Heu mihi quia incolatus meus prolongat⁹ est: habitaui cum habitantibus cedar: multum incola fuit aia mea. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus:cũ loquebar illis impugnabant me gratis Gloria. Añ. Clamaui t exaudiuit me. Añ. Auxilium meum. Psalmus. 120

Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi. Auxilium meũ a dño:qui fecit celũ t terrã Non det in cõmotionem pedem tuũ: neqz dormitet qui custodit te. Ecce nõ dormitabit neqz dormiet:qui custodit israhel. Dñs custodit te dñs protectio tua:super manum dexteraz tuam. Per diẽ sol non uret te:neqz luna per noctẽ

Dominꝰ custodit te ab omni malo: cu
stodiat animaꝫ tuam dñs. Dominus
custodiat introitum tuum ⁊ exitū tuum:
ex hoc nunc ⁊ vsqꝫ in seculum. Gloria
Añ. Auxilium meū a dño. Cap. Dñs di
rigat. ℣. Dirigatur domine oratio mea ⁊c.
Añ ad mḡt ex hystoria vel euangelio:
vel propria si habeꝫ. deinde. Dñs vo
biscum. Col. dñicalis. deinde suffrag.
consueta. Adoramus crucis signaculum.
Deinde. Per dñm. Benedicamꝰ dño
Deinde placebo. Psalm. Dilexi. Ad
dñm. Leuaui. De profundis. Confi
tebor. sub vna conclusione scz. Requiē
eternaz. añ. Placebo domino in regione
viuoꝝ. Deinde ad mḡt añ. Audiui vocē
de celo dicentem mihi: scribe beati mortui
qui in dño moriuntur. Requiem eternam.
Dñs vobiscū. Col. Fidelium deus oīm
Deinde ps. Deus misereatur nostri. ℣
Saluos fac. Col. Ops sempiterne deus
Deinde ps. pstratis. De pfundis. Dñe
nō est exaltatū. Memēto dñe. Requiē
eternaz. Anime oīm fidelium. Sed in
ieunio vel feria sexta quatuor tempoꝝ
post añ. sup mḡt dicunt pces maiores
Kyrieleyson. Pr nr. Et ne nos. Preces.

ORemus pro omni gradu ecclesie.
Sacerdotes tui induantur iusticia
⁊ sancti tui exultent.
Pro papa nostro.
Beatus qui intelligit super egenum et
pauperē in die mala liberabit eū dñs.
Pro antistite nostro.
Dñs conseruet eū ⁊ oēs sibi cōmissos.
Pro rege nostro.
Domine saluū fac regem ⁊ exaudi nos
in die qua inuocauerimus te.
Pro congregatione nostra.
Memor esto congregationis tue quaz
possedisti ab inicio.
Pro cuncto populo catholico.
Saluum fac populuz tuum domine et
benedic hereditati tue: ⁊ rege eos et ex
tolle illos vsqꝫ in eternum.
Pro pace ⁊ vnitate ecclesie.
Fiat pax in virtute tua ⁊ abundantia in
turribus tuis.
Pro fratribus ⁊ sororibus nostris.
Propter fratres meos ⁊ proximos me
os loquebar pacem de te.
Pro iter agentibus.
O domine saluos eos fac o dñe bene
prosperare benedictus qui venit in no
mine domini.
Pro nauigantibus.
Exaudi nos deꝰ salutaris noster spes
omnium finium terre ⁊ in mari longe.
Pro aduersantibꝰ ⁊ calūniantibꝰ nos
Domine ihesu xpe ne statuas illis hoc
peccatum quia nesciunt quid faciunt.
Pro discordantibus.
Et pax dei que exuperat omnē sensuz
custodiat corda eorum ad pacem.
Pro penitentibus.
Conuertere domine vsqꝫquo ⁊ de re
cabilis esto super seruos tuos.
Pro omnibus nobis bona facientibꝰ
Retributor omnium bonoꝝ retribuere
dignare oībus nobis bona facientibꝰ
pter nomē sanctū tuū in vita eterna.
Pro afflictis ⁊ captiuis.
Libera deus israhel ex omnibus tribu
lationibus suis.
Pro infirmis.
Exclamauerunt ad dominuz cum tri
bularentur et de necessitatibus eorum
liberauit eos dominus.
Pro fidelibus defunctis.
Requiem eternam dona eis domine ⁊
lux perpetua luceat eis.
Requiescant in pace. Amen.
Pro peccatis ⁊ negligentijs nostris.
Dñe ne memineris iniquitatū nostraꝝ
antiquarū: cito anticipent nos miseōie
tue quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster.
Et propter gloriam nominis tui dñe
libera nos ⁊ propicius esto peccatis no
stris propter nomen sanctum tuum.

Esto nobis dñe turris fortitudinis.
A facie inimici.
Domine exaudi oratione meam.
Et clamor meus ad te veniat. ps Mi
serere mei. Gloria. ℣. Exurge dñe adiu/
ua nos. Et redime nos ꝓpter nomẽ sanctũ
tuum. ℣. Dñe deus virtutũ conuerte nos
Et ostende nobis faciez tuam ⁊ salui erim⁹
Dñs vobiscũ. Orem⁹. Col. dñicalis
vel ꝓpria si habetur. deinde suffragia
consueta. Adoramus crucis signaculum.
Deinde. Per dñm nr̃m Benedicam⁹
dño. Añ. Placebo. ps. Dilexi qm̃ exau.
Ad dñm. Leuaui oculos. De ꝓfundis
Confitebor. Requiẽ. Añ. Placebo dño
in regione viuor̃. ps. Mẽ ẽt. Añ. Audiui
vocem de celo dicentem mihi: scribe beati
mortui qui in dño moriuntur. ℣. Requiez
eternam. Dñs vobiscũ. Col. Fidelium
deus. Deinde ps. Deus misereatur nr̃i
℣. Saluos fac. Col. Ops sempit. de⁹.
Psalmi prostrati. De profundis. Dñe
non est exaltatum. Memento domine
Requiem eternaz. Anime oim fideliũ.
De cruce deponitur hora vespertina.
Fortitudo latuit in mente diuina.
Talem mortem subijt vite medicina.
Heu corona glorie iacet hic supina,
℣. Proprio filio suo. Itẽ in q̃dragesima
non dicitur placebo in vespis sicut hic
ponitur: sed ante completorium.
Feria tercia ad vs añ. In domum. ps.

Letatus sum in his q̃ dicta
sunt mihi: in domum dñi
ibimus. Stantes erant pe
des nr̃i: in atrijs tuis irlm.
Ierusalem q̃ edificatur
vt ciuitas: cuius participatio eius in id
ipsum. Illuc enim ascenderunt trib⁹
tribus dñi testimoniuz israhel: ad con/
fitendũ nomini dñi. Quia illic sederũt
sedes in iudicio: sedes super domum
dauid. Rogate q̃ ad pacem sunt irlm:
⁊ abundãtia diligentibus te. Fiat pax
in virtute tua: et abundantia in turrib⁹
tuis. Propter frẽs meos et proximos
meos: loquebar pacem de te. Propter
domum domini dei nostri: q̃siui bona
tibi. Gloria. Añ. In domum dñi letãtes
ibimus. Añ. Qui habitas. Psalmus.

Ad te leuaui oculos meos: qui ha/
bitas in celis. Ecce sicut oculi ser
uorum: in manibus dñorum suorum.
Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue:
ita oculi nostri ad dñm deum nostrum
donec misereatur nostri. Miserere nr̃i
dñe miserere nostri: quia multũ repleti
sum⁹ despectiõe. Quia multũ repleta
est aia nostra: opprobriũ abundantib⁹
⁊ despectio superbis. Gloria. Añ. Qui
hitas in cel' miserere nob. Añ. Adiutoriũ.

Nisi quia dñs erat in nobis dicat
nũc israhel: nisi quia dñs erat in
nobis. Cum exurgerent hoies in nos:
forte viuos deglutissent nos. Cum ira
ceretur furor eorũ in nos: forsitã aqua
absorbuisset nos. Torrentẽ ptransiuit
anima nostra: forsitan pertransisset aia
nostra aquam intolerabilem. Benedi/
ctus dñs: qui non dedit nos in capti/
onem dentibus eorum. Anima nostra
sic̃ passer erepta est: de laqo venantiũ.
Laqueus ptritus est: ⁊ nos liberati su/
mus. Adiutoriuz nostrum in nomine
dñi: qui fecit celum et terram. Gloria.
Añ. Adiutorium nostrum in nomine dñi.
Añ. Benefac. Psalmus.

Qui confidunt in dño sicut mons
syon: non cõmouebitur ineternũ
qui habitat in iherusalem. Montes in
circuitu eius et dñs in circuitu populi
sui: ex hoc nunc ⁊ vsqz in seculũ. Quia
non relinquet dñs virgam peccatorũz
super sortem iustorũ: vt non extendant
iusti ad iniquitatem man⁹ suas. Bene
fac domine: bonis ⁊ rectis corde. De/
clinantes aũt in obligationes adducet
dñs cum operantibus iniquitatez: pax
super israhel. Gloria. Añ. Benefac dñe
bonis ⁊ rectis corde. Añ. Facti sumus. ps

IN conuertendo dñs captiuitatem
syon: facti sumꝰ sicut ꝓsolati. Tũc
repletũ est gaudio os nostruꝫ: ꝛ lingua
nra exultatione. Tunc dicent inter gen
tes: magnificauit dñs facere cum eis.
Magnificauit dñs facẽ nobiscuꝫ: facti
sumꝰ letantes. Conuerte dñe captiui
tatem nostram: sicut torrens in austro.
Qui seminãt in lacrimis: in exultatiõe
metent. Euntes ibant ꝛ flebãt: mittẽtes
semina sua. Uenientes autem venient
cum exultatione: portantes manipulos
suos. Gloria. Añ. Facti sumus sic ꝓsolati
Feria quarta ad vs añ. Nisi tu dñe. ps.

NIsi dñs edificauerit do
mum: in vanũ laborauer
rũt qui edificãt eã. Nisi
dñs custodierit ciuitatẽ:
frustra vigilat qui custo
dit eaꝫ. Uanũ est vobis
ante lucem surgere: surgite postq̃ sede
ritis qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnũ: ecce
hereditas dñi filij merces fructus ven
tris. Sicut sagitte in manu potẽtis: ita
filij excussoꝝ. Beatus vir qui impleuit
desiderium suum ex ipsis: non confun
detur cũ loquet inimicis suis in porta
Gloria. Añ. Nisi tu dñe seruabis nos in
vanũ vigilant oculi nostri. Añ. Beati oẽs

BEati omnes qui timent dñm: qui
ambulant in vijs eius. Labores
manuũ tuarũ qui manducabis: beatus
es ꝛ bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis
abundans: in laterib⁹ domꝰ tue. Filij
tui sic nouelle oliuaꝝ: in circuitu mense
tue. Ecce sic benedicetur homo: qui ti
met dñm. Benedicat tibi dñs ex syõ:
et videas bona ierlm omnibus diebus
vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ:
pacem sup israhel. Gloria. Añ. Beati
omnes qui timent dominum. Añ. Benedi
ximus vobis. Psalmus.

SEpe expugnauerũt me a iuuentute
mea: dicat nunc israhel. Sepe ex
pugnauerunt me a iuuẽtute mea: etenim
non potuerunt mihi. Supra dorsum
meum fabricauerũt peccatores: prolon
gauerunt iniquitatem suam. Dominꝰ
iustus concidet ceruices peccatoꝝ: con
fundantur et conuertant retrorsuꝫ oẽs
qui oderunt syon. Fiant sicut fenũ te
ctorum: quod priusq̃ euellatur exaruit
De quo non implebit manũ suam qui
metet: ꝛ sinum suũ qui manipulos col
liget. Et non dixerunt qui preteribant
benedictio dñi super vos: benedixim⁹
vobis in noie dñi. Gloria. Añ. Bene
dixim⁹ vobis in noie dñi. Añ. De ꝓfũdis

DE profundis clamaui ad te dñe:
dñe exaudi vocem meaꝫ. Fiant
aures tue intendentes: in voceꝫ depre
cationis mee. Si iniquitates obserua
beris dñe: domie qs sustinebit. Quia
apud te propiciatio est: ꝛ propter legeꝫ
tuam sustinui te dñe. Sustinuit anima
mea in verbo eius: sperauit aĩa mea in
domio. A custodia matutina vsq̃ ad
noctem: speret isrl in dño. Quia apud
dñm misericordia: ꝛ copiosa apud euꝫ
redemptio. Et ipse redimet israhel: ex
oĩbus iniqtatib⁹ eius. Gloria. Añ. De
ꝓfundis clamaui ad te dñe. Añ. Spet isrl.

DOmine nõ est exaltatũ cor meũ:
neq̃ elati sũt oculi mei. Neq̃ am
bulaui in magnis: neq̃ in mirabilibus
super me. Si non humiliter sentiebã:
sed exaltaui animã meam. Sicut abla
ctatus est super matrem suam: ita retri
butio in anima mea. Speret israhel in
domino: ex hoc nunc ꝛ vsq̃ in seculũ.
Gloria. Añ. Speret israhel in domino.
Feria quinta ad vesperas añ. Et omnis.

MEmento dñe dauid: ꝛ oĩs
mansuetudis eius. Sicut
iurauit dño: votum vouit
deo iacob Si introiero in
tabernaculum domꝰ mee:
si ascendero in lectũ strati mei. Si de
dero somnuꝫ oculis meis: ꝛ palpebris

meis dormitationez. Et requiem tem
poribus meis donec inueniam locum
dño:tabernaculũ deo iacob. Ecce au/
diuimus eam in effrata: inuenim⁹ eaz
in campis silue. Introibimus in ta/
bernacula eius:adorabim⁹ in loco vbi
steterunt pedes eius. Surge dñe in re
quiem tuaz :tu z archa sanctificationis
tue. Sacerdotes tui induantur iusticia
et sancti tui exultẽt. Propter dauid ser
uũ tuũ:nõ auertas faciẽ cristi tui. Iu/
rauit dñs dauid veritatẽ z non frustra
bitur eum:de fructu ventris tui ponaz
sup sedem tuã. Si custodierint filij tui
testamẽtũ meũ:z testimonia mea hec q̃
ducebo eos. Et filij eoz:vsqz in secu/
lum sedebũt super sedem tuã. Qm̃ ele
git dñs syon: elegit eam in habitatio/
nem sibi. Hec requies mea in seculuz
seculi:hic habitabo qm̃ elegi eam. Vi
duam eius bñdicens benedicam :pau
peres eius saturabo panibus. Sacer/
dotes eius induant salutari: z sancti ei
us exultatione exultabunt. Illuc pro/
ducam cornu dauid: paraui lucernam
cristo meo. Inimicos eius induã cõ
fusione: sup ipm aũt efflorebit sanctifi
catio mea. Gloria Añ. Et omis mansue
tudinis eius. Añ. Habitare. Psalmus.

Ecce q̃z bonũ z q̃z iocundũ habi/
tare fratres in vnũ. Sicut vngen
tum in capite:quod descẽdit in barbaz
barbam aaron. Quod descẽdit in ora
vestimenti eius: sicut ros hermon qui
descẽdit in montẽ syon. Qm̃ illic mã/
dauit dñs bñdictionem et vitam vsqz
in seculũ. Gloria. Añ. Habitare fratres
in vnũ Añ. Omnia quecunqz Psalmus

Laudate nomen dñi:laudate serui
dñm. Qui statis in domo dñi:in
atrijs domus dei nostri. Laudate do/
minũ q̃ bonus dñs : psallite noi eius
qm̃ suaue est. Qm̃ iacob elegit sibi do
minus:isrl̃ in possessionem sibi. Quia
ego cognoui q⁹ magnus est dñs:z de⁹
noster pre oibus diis. Omia quecũqz
voluit dñs fecit in celo z in terra:in ma
ri et in omibus abissis. Educens nu/
bes ab extremo terre:fulgura in pluuiã
fecit. Qui ꝓducit ventos de thesauris
suis:qui percussit primogenita egypti ab
homie vsqz ad pecus. Emisit signa z
ꝓdigia in medio tui egypte: in phara
onem z in omẽs seruos eius. Qui per
cussit gẽtes multas:z occidit reges for
tes. Seon regem amorreoz z og regẽ
basan:z omia regna chanaan. Et de/
dit terram eoz hereditatẽ: hereditatez
isrl̃ populo suo. Domine nomẽ tuum
ineternũ:dñe memoriale tuũ in genera
tionem z generationem. Quia iudica
bit dñs populũ suũ:z in seruis suis de
precabitur. Simulachra gentiũ argen
tum z aurũ:opa manuũ hoim. Os ha
bent z nõ loquẽtur:oculos habent z nõ
videbũt. Aures habent et nõ audient
neqz enĩ est spũs i ore ipsoz. Similes
illis fiant qui faciunt ea: z omẽs qui cõ
fidunt in eis. Domus isrl̃ benedicite
dño:domus aaron benedicite domio
Dom⁹ leui bñdicite dño: qui timetis
dñm bñdicite dño. Benedictus dñs
ex syon:q̃ habitat in irlm. Gloria Añ
Omia quecũqz voluit dñs fecit. Añ. Qm̃

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃
ineternũ miscdia eius. Cõfitemi
ni deo deoz:qm̃ ineternũ: Confitemi
dño dñoz:qm̃ Qui facit mirabilia so
l⁹ qm̃. Qui fecit celos i intellectu: qm̃.
Qui firmauit terraz sup aquas: qm̃ in
Qui fecit luminaria magna.qm̃. So/
lem in potestatẽ diei:qm̃. Lunaz z stel/
las in potestatem noctis:qm̃ Qui per/
cussit egyptũ cum primogenitis eoruz
qm̃ Qui eduxit isrl̃ de medio eoz:qm̃
In manu potenti et brachio excelso:
qm̃. Qui diuisit mare rubrũ in diuisio
nes:qm̃. Et eduxit isrl̃ per mediũ ei⁹
qm̃ Et excussit pharaonẽ z virtutẽ ei⁹
in mari rubro:qm̃ Qui traduxit popu

lum suum per desertum: qñ. Qui percussit reges magnos: qñ in Et occidit reges fortes: qñ. Sehon regem amorreorũ: qñ. Et og regem basan: qñ Et dedit terram eor hereditatez. qñ. Hereditatem israhel seruo suo: qñ. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri qñ. Et redemit nos ab inimicis nris. qñ. Qui dat escam omi carni: quoniã Confitemini deo celi: qñ Confitemini dño dñor: qñ. Gloria. Añ. Quoniam in eternum misericordia eius. Añ Hymnum cantate. Psalmus 136

SUper flumina babilonis illic sedimus & fleuimus: dum recordarcmur tui syon. In salicibus in medio eius: suspendimus organa nra. Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum. Et q abduxerunt nos: hymnũ cantate nobis de canticis syon. Quomodo cantabimus canticũ dñi: in terra aliena Si oblitus fuero tui irlm: obliuiõi detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui. Si nõ ppposuero irlm in principio leticie mee Memor esto dñe filiorũ edom: in die irlm Qui dicũt exinanite: vsq ad fũdamẽtũ in ea. Filia babilõis misera: beatus q retribuet tibi retributionem tuam quã retribuisti nobis. Beatus qui tenebit: & allidet paruulos suos ad petram. Gloria. Añ. Hymnum cantate nobis de canticis syon Feria sexta ad vs añ. In conspectu. Psalmus 137

COnfitebor tibi dñe in toto corde meo: qñ audisti omia verba oris mei. In cõspectu angelorũ psallam tibi: adorabo ad templũ sanctũ tuũ & cõfitebor nomini tuo. Sup misericordia tua & veritate tua: qñ magnificasti sup omne nomẽ sanctũ tuũ. In quacũq die inuocauero te: exaudi me multiplicabis in ania mea virtutem. Confiteãtur tibi dñe omes reges terre: quia audierunt omia verba oris tui. Et cantẽt in vijs dñi: qñ magna est gloria dñi. Quñ excelsus dñs et humilia respicit: et alta a longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: & super iram inimicor meorũ extẽdisti manũ tuã: & saluũ me fecit dextera tua Dñs retribuet pro me: domine misericordia tua in seculũ: opa manuum tuar ne despicias. Glia. Añ. In cõspectu angelor psallaz tibi deꝰ meꝰ Añ. Dñe Domine pbasti me et cognouisti me tu cognouisti sessionẽ meaz & resurrectionẽ meam. Intellexisti cogitationes meas delonge: semitam meaz et funiculũ meum inuestigasti. Et oẽs vias meas preuidisti: quia non est sermo in lingua mea. Ecce tu dñe cognouisti omia nouissima et antiqua: tu formasti me & posuisti super me manũ tuam. Mirabilis facta est scientia tua ex me: cõfortata est & non potero ad eam. Quo ibo a spũ tuo & quo a facie tua fugiam. Si ascendero in celũ tu illic es. si descẽdero ad infernũ ades. Si sumpsero pẽnas meas diluculo & habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre cõculcabunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis. Quia tenebre non obscurabuntur a te: et nox sicut dies illũinabit: sicut tenebre eius ita & lumẽ eiꝰ. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opa tua: & ania mea cognoscet nimis. Non ẽ occultatũ os meuz a te qꝺ fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terre. Imperfectũ meũ viderunt oculi tui: & in libro tuo oẽs scribentur dies formabuntur & nemo in eis Mihi autem nimis honorificati sunt

amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorū. Dinumerabo eos & super arenam multiplicabuntur: exurrexi & adhuc sum tecū. Si occideris deus peccatores: viri sanguinū declinate a me. Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas. Nōne qui oderunt te dñe oderā: et super inimicos tuos tabescebā. Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi. Proba me deus & scita cor meū: interroga me & cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis ī me est: & deduc me in via eterna. Gloria. Añ. Dñe ꝓbasti me & cognouisti me. Añ. A viro iniquo.

ERipe me dñe ab hoīe malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia. Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenū aspiduz sub labijs eoz. Custodi me dñe de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderūt superbi laqueū mihi. Et funes extenderūt in laqueū: iuxta iter scandalū posuerunt mihi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis mee. Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti super caput meū in die belli. Ne tradas dñe desideriū meū peccatori: cogitauerunt ꝓtra me: ne derelinquas me ne forte exaltentur. Caput circuitus eoz: labor labiorū ipsoz operiet eos. Cadēt sup eos carbones: in ignē deijcies eos in miserijs non subsistent. Vir linguosus non dirigetur in terra: virū iniustū mala capient in interitu. Cognoui qz faciet dñs iudiciū inopis: & vindictaz pauperū. Verumtñ iusti confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cū vultu tuo. Glia. Añ. A viro iniquo libera me domine. Añ. Domine clamaui. psalmus.

DOmīe clamaui ad te exaudi me: intende voci mee dū clamauero ad te. Dirigat oratio mea sicut incensum in cōspectu tuo: eleuatio manuum meaz sacrificiū vespertinū. Pone dñe custodiam ori meo: & ostium circūstantie labijs meis. Non declines cor meum in verba malicie: ad excusandas excusationes in peccatis. Cum hoibus operantibus iniquitatem & nō cōmunicabo cum electis eoz. Corripiet me iust9 in misericordia & increpabit me: oleū autem pctoris nō impinguet caput meū. Quīm adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt iuncti petre iudices eoz. Audient verba mea qm potuerūt sicut crassitudo terre erupta est sup terram. Dissipata sunt ossa nra secus infernū quia ad te dñe dñe oculi mei: in te speraui nō auferas aiam meam. Custodi me a laqueo quē statuerunt mihi & a scandalis operantiū iniquitatē. Cadent in retiaculo eius pctores. singulariter sum ego donec transeam. Gloria. Añ. Domīe clamani ad te exaudi me. Añ Porcio mea domine. psalmus

VOce mea ad dñm clamaui voce mea ad dñm deprecatus sum. Effundo in cōspectu eius orōem meā: et tribulationē meam ante ipm ꝓnuncio Indeficiendo ex me spūm meū: et tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabā: absconderūt supbi laqum mihi. Considerabā ad dexteraz et videbam: & nō erat qui cognosceret me Periit fuga a me: et nō est qui requirat aiam meam. Clamaui ad te dñe: dixi tu es spes mea: porcio mea in terra viuentiū. Intende ad deprecationē meam: qz humiliatus sum nimis. Libera me a psequentibus me: qz cōfortati sūt sup me. Educ de custodia aiam meaz ad confitendum nomini tuo: me exspectant iusti donec retribuas mihi. Gloria patri. Añ. Porcio mea domine sit in terra viuentium. Sabbatinis noctib9 ad vs super ps Añ. Benedictus dñs.

Benedictus dñs deus meus qui docet manꝰ meas ad preliū: et digitos meos ad bellum. Misericordia mea et refugiū meū: suscep/tor meus et liberator me/us. Protector meꝰ et in ipso speraui: q subdis populum meum sub me. Dñe quid est homo quia innotuisti ei: aut fi/lius hominis qꝛ reputas eum. Homo vanitati similis factus est: dies eius si/cut vmbra pretereunt. Dñe inclina ce/los tuos et descende: tange montes et fu/migabūt. Fulgura coruscacionē et dis/sipabis eos: emitte sagittas tuas et con/turbabis eos. Emitte manū tuam de al/to: eripe me et libera me de aquis mul/tis: et de manu filiorū alienoꝝ. Quorū os locutum est vanitatē: et dextera eorū dextera iniquitatis. Deus canticū no/uum cantabo tibi: in psalterio de decor/do psallam tibi. Qui das salutem re/gibus qui redemisti dauid seruū tuum de gladio maligno eripe me. Et eru/e me de manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os lo/cutū est vanitatē: et dextera eoꝝ dextera iniquitatis. Quorum filij sicut nouelle plantationes: a iuuentute sua. Filie eo/rum compositę: circūornate vt similitudo templi. Promptuaria eorū plena: eruc/tantia ex hoc in illud. Oues eoꝝ feto/se abundantes in gressibus suis: boues eoꝝ crasse. Nō est ruina macerie neqꝫ transitus: neqꝫ clamor in plateis eorum. Beatum dixerūt populū cui hec sunt: beatus populus cuius dñs deus eius Gloria. Añ. Benedictus dñs deus meꝰ.

Añ. Ineternum

Psalmus 144

Exaltabo te deus meus rex et bene/dicam nomini tuo in seculū: et in se/culum seculi. Per singulos dies bene/dicam tibi: et laudabo nomē tuū in secu/lum et in seculū seculi. Magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius nō est finis. Generatio et generatio lau/dabit opera tua: et potentiam tuam pro/nunciabunt. Magnificentiā glorie san/ctitatis tue loquent: et mirabilia tua nar/rabunt. Et virtutē terribiliū tuoꝝ dicēt et magnitudinē tuam narrabunt. Me/moriam abundantie suauitatis tue eru/ctabūt: et iusticia tua exultabūt. Miseratoꝝ et misericoꝝ dñs: patiens et multuꝝ misericoꝝ. Suauis dñs vniuersis: et miserationes eius sup omia opa eius. Confiteantur tibi dñe oia opera tua: et sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuā loquē/tur. Vt notam faciant filijs hoim po/tentiam tuā: et gloriam magnificētie re/gni tui. Regnū tuū regnum omniū se/culoꝝ: et dñatio tua in omi generatione et generatione. Fidelis dñs in oibus verbis suis: et sanctus in oibus opibus suis. Allleuat dñs omes qui corruunt: et erigit oes elisos. Oculi oim in te spe/rant dñe: et tu das escam illoꝝ in tempe/oportuno. Aperis tu manū tuaz: et im/ples oīe aial benedictione. Iustus dñs in omibus vijs suis: et sanctus in omibus opibus suis. Prope est dñs omibus inuocātibus eum: omibus in/uocantibus eum in veritate. Voluntatem timentiū se faciet: et deprecationez eoꝝ exaudiet: et saluos faciet eos. Custodit dñs omes diligentes se: et omes peccatores disperdet. Laudationē do/mini loquetur os meū: et benedicat oīs caro nomi sancto eius in seculū et in se/culum seculi. Gloria. Añ. Ineternum et in seculum seculi. Añ. Laudabo.

psalmus 145

Laluda aia mea dñm: laudabo do/minū in vita mea: psallā deo meo qꝺiu fuero. Nolite confidere in prin/cipibus: in filijs hoim in quibus nō est salus. Exibit spūs eius et reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omes cogitationes eorum. Beatus cuius de/us iacob adiutor eius: spes eius in do/mino deo ipsius: qui fecit celum et ter/

ram mare ⁊ omia que in eis sunt. Qui custodit veritatem in seculū: facit iudicium iniuriam pacientibus: dat escam esurientibus. Dominus soluit compeditos: dns illuminat cecos. Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos. Dominus custodit aduenas: pupillū et viduam suscipiet: ⁊ vias peccatorum disperdet. Regnabit dns in secula deus tuus syon: in generatione ⁊ generatione. Gloria. Añ. Laudabo deum meum in vita mea. Añ. Deo nostro psalmus

LAudate dnm qm bonus est psalmus: deo nostro sit iocunda decora laudatio. Edificans ierlm dns: dispersiones israhel congregabit. Qui sanat cōtritos corde: ⁊ alligat contritiones eorum. Qui numerat multitudinē stellarum: ⁊ omnibus eis nomina vocat. Magnus dominꝰ noster et magna virtus eius: ⁊ sapientie eius non est numerus. Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores vsq; ad terram. Precinite dño in cōfessione. psallite deo nostro i cithara. Qui operit celum nubibus: ⁊ parat terre pluuiā Qui producit in montibus fenū ⁊ herbam: seruituti hominū. Qui dat iumētis escam ipsorum: ⁊ pullis coruorū inuocantibus eum. Non in fortitudine equi voluntatem habebit: neq; in tibijs viri beneplacitum erit ei. Beneplacitum est domino super timentes eum: ⁊ i eis qui sperāt sup misericordia eius. Gloria patri. Añ. Deo nostro iocunda sit laudatio. Añ. Benedixit. psalmus 147.

LAuda ierlm dnm: lauda deum tuum syon. Qm confortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis inte. Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti saciat te. Qui emittit eloquium suum terre: velociter currit sermo eius. Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit. Mittit cristallum suam sicut buccellas: ante faciē frigoris eius quis sustinebit. Emittet verbum suum ⁊ liquefaciet ea: flauit spiritus eius ⁊ fluent aque. Qui annūciat verbū suum iacob: iusticias ⁊ iudicia sua israhel. Non fecit taliter omni nationi: ⁊ iudicia sua non manifestauit eis. Gloria. Añ. Benedixit filijs suis inte. Nota completorium sabbatinis noctibus ita dicatur. Cōuerte nos deus salutaris noster. Et auerte iram tuā a nobis. Añ. Miserere mei domine.

CUm inuocarem exaudiuit me deus iusticie mee in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei ⁊ exaudi oratione meam. Filij hominū vsq; quo graui corde: vt quid diligitis vanitatē et queritis mendacium. Et scitote qm mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum. Irascimini et nolite peccare: q dicitis i cordibꝰ vris ⁊ in cubilibꝰ vris cōpungimi. Sacrificate sacrificiū iusticie ⁊ sperate in domino: multi dicūt quis ostendit nobis bona. Signatum est super nos lumen vultus tui dnīe: dedisti leticiam in corde meo. A fructu frumēti vini ⁊ olei sui: multiplicati sūt. In pace in id ipsum: dormiam et requiescam. Qm tu domine singulariter in spe: constituisti me. Gloria. psalmꝰ

IN te domine speraui non confundar ineternum: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me. Esto mihi in deum protectorem: ⁊ in domū refugij vt saluum me facias. Quoniam fortitudo mea ⁊ refugium meum es tu: ⁊ propter nomen tuū deduces me ⁊ enutries me Educes me de laqueo hoc quem absconderuut mihi: qm tu es ꝓtector meus. In manus tuas cōmendo spiritū meum: redemisti me domine deus veritatis. Gloria patri Psalmus dauid

Qui habitat in adiutorio altissimi in ꝓtectione dei celi cōmorabit. Dicet dño suscepto⁹ me⁹ es tu ⁊ refugium meū de⁹ me⁹ sp̄abo i cū. Qm̄ ipse liberauit me de laqo venantiū: ⁊ a verbo aspero. Scapulis suis obūbrabit tibi: ⁊ sub pennis eius sperabis. Scuto circūdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno. A sagitta volante. in die: a negocio perambulante in tenebris: ab incursu ⁊ demonio meridiano Cadent a latere tuo mille ⁊ decem milia a dextris tuis: ad te aūt non appropinquabit. Uerūtm̄ oculis tuis ꝓspicies: ⁊ retributionem peccatoꝝ videbis. Qm̄ tu es dñe spes mea: altissimū posuisti refugiū tuū. Non accedet ad te malū: ⁊ flagellum non a ꝓpinquabit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiant te in oīb⁹ vijs tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidē pedem tuum. Sup aspidem ⁊ basiliscū ambulabis: et conculcabis leonem ⁊ draconez. Qm̄ i me sperauit liberabo eū: ꝓtegā eum qm̄ cognouit nomē meum. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiam eum: cuz ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum. Longitudine dierꝝ replebo eum: et ostendam illi salutare meū. Gloria patri. ℣psalmus

Ecce nunc benedicite dño omnes serui dñi. Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nr̄i. In noctibus extollite manus vr̄as in sancta: et benedicite dño. Benedicat te dñs ex syon: qui fecit celū ⁊ terram. Gloria

Ant. Miserere mei domine et exaudi orationem meam. ℣Hymnus

Te lucis ante terminū rerū creato⁹ poscimus vt solita clementia sis ꝑ sul ad custodiam. Procul recedāt somnia: ⁊ noctiū fantasmata: hostemq̄z nostrum cōprime: ne polluantur corpora. Presta pater omipotens per ihesū cristum dñm qui tecū imperpetuū regnat cū sancto spiritu. Amen. vel ꝓprius si habeť vt in aduentu dñi et in .xl. Cap. Pacem ⁊ veritatem diligite ait dñs omipotens Deo g̃. ℟. Custodi nos dñe vt pupillam oculi. Sub vmbra alaruz tuaꝝ protege nos ꝑs. Nunc dimittis. añ Pacem tuam quesumus dñe: ⁊ pax tua cri/ste maneat in mentibus nostris vt non ti/meam⁹ a timore nocturno siue diurno: sed semper vigilemus cunctis in operibus mādatoꝝ tuorum vel ꝓpria vt in aduentu dñi ⁊ in quadragesima. K.r.k. nonies. Pater noster. Et ne ℟. In pace in id ipsum Dormiam ⁊ requiescam. Credo. Carnis resurrectionem. Et vitam eternam. ℣Preces

Bñdicamus prēz ⁊ filiū cū sancto spū Laudemus ⁊ superaltemus eū in scla Benedictus es dñe in firmamēto celi Laudabil⁹ ⁊ gliosus ⁊ superaltat⁹ i scla Bñdicat ⁊ custodiat nos pater etern⁹. Amen

Dignare domine nocte ista
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine
Miserere nostri
Fiat misericordia tua dñe sup̄ nos
Quemadmodū sperauimus in te
Sacerdotes tui induantur iusticia.
Et sancti tui exultent
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor mens ad te veniat
Bñs vobiscū. Et cū spiritu tuo. Coll.

Deus qui diem discernis a nocte actus nostros a tenebraꝝ distigue caligine: vt que sancta sunt semp meditantes: in tua iugiter luce viuamus per dñm nostrum. Bñs vobiscum. Benedicamus dño. Deo gr̃as. Benedicat nos diuina maiestas: pater: et filius: et spiritussanctus Amen. psalmus.

Laudate dñm in sanctis ei⁹ laudate eū in firmamēto vtutis ei⁹ Laudate eū in virtutib⁹ ei⁹: laudate eū sm̄ multitudinē magnitudis eius Laudate

Victus duos seruet fidelis & vetq̄ fidelem ac ꝓmissa dei degustat in pace

eum in sono tube: laudate eum in psalterio ⁊ cythara. Laudate eum in timpano ⁊ choro: laudate eū in chordis ⁊ organo. Laudate eū in cymbalis bene sonantibus: laudate eū in cymbalis iubilationis: oīs spūs laudet dñm. Alie oīm fideliū defunctoꝝ requiescāt i pace.

Hora cōpletorij datur sepulture

Corpus christi nobile vite spes future
Conditur aromate cōpltēur scripture
Jugis sit memorie mors tue curc.

℣. In pace factus est locus eius. Et habitatio eius in syon. Collecta.

Omine ihesu criste fili dei viui qui dixisti nolo mortē peccatoris sed magis vt cōuertatur ⁊ viuat: pone queso mortē: miscōiam ⁊ passionē tuaz inter aīas nostras et districtū iudiciū tuū: ne dānemur cū impijs in aduentu iudicis: qui viuis ac regnas de⁹ in secula seculoꝝ Amen

Alce nomen dñi nostri ihesu cristi: ⁊ amabile nomen glorioſe virginis marie ⁊ oīm sanctoꝝ sint benedicta in secula seculoꝝ Amen

Sancte ⁊ individue trinitati Jhesu cristi crucifixi humanitati: necnon glorioſe virgini marie ac matri sit sempiterna laus ⁊ gloria per infinita seculoꝝ secula Amen

Salue regia misericordie vita dulcedo et spes nr̄a salue. Ad te clamamus exules filij eue. Ad te suspiramus gemētes ⁊ flentes in hac lacrimarū valle: Eya ergo aduocata nr̄a illos tuos miscōes oculos ad nos conuerte Et ihesuz bn̄dictū fructū vētris tui nobis post hoc exiliū ostende O clemēs O pia. O dulcis virgo maria.

Cum collecta consueta flexis genibus
Nos cū ple pia: bn̄dicat virgo maria
Ad gaudia eterna: perducat nos diuina misericordia. Noctem quietam finem bonū: ⁊ vitaz perpetuā tribuat nobis omipotens ⁊ misericors dñs amē

Nota cpletorium in summis festis hystorijs: ⁊ in medijs festis sic dicitur. ps. soliti. Añ. Miserere mei. vel ppria vt infra festum pasce et corpis cristi. Hymnus. Te lucis ante terminū. vel propius si habetur de festo vt de beata virgine ⁊ de corpe cristi Cap. Pacem ⁊ veritatem. vel ppium si habetur. ℣. Custodi nos dñe. vel ppius si habeť. Añ super nunc. Vigila super nos eterne saluator ne nos apprehendat callidus temptator: quia tu factus es nobis sempiternus adiutor. vel ppria si habetur. Kyrieł. xp̄eł. kyrieł. nonies. Pater noster. Et ne nos. ℣. In pace in id ipsum. Credo. post. Carnis resurrectionem. dicit ℣. ille qui primus est in festis huius festi Et hoc cū non habet ppium vt patz de sancto stephano dicit. ℣. Captabant in animā iusti. De sancto Johanne euangelista. Dilexit illuz dñs. Baptista. Fuit homo missus a deo. De sancto laurentio Dispersit dedit pauperibus De sancto martino Dum offerret sacramenta. De sancto petro. Tu es petrus. De sancto andrea. Dilexit andream dñs. De sancta maria magdalena Dimissa sunt ei peccata multa. De beata virgine. Sentiant omes tuū adiuuamē vel. Post partū virgo. vel. Spiritussanctus supueniet in te. et scdm q̄ tē pus postulat Alia collecta. Cōcede misericors deus. Finito ℣ dicit. Dñs vobiscum. Collecta. Deus qui diē discer vt supra: vel propria si habetur ⁊ cōcludendo ad finem excepto ps. Laudate dñm in sanctis eius. Nota cōpletoꝝ in plenis officijs ⁊ festis ix. lectiones dicitur per omnia vt sabbatꝫ noctibus dempta añ. super nunc que erit Vigila super nos. Nota cōpletoriū in festo tria lectionum ferialiter dicit per omnia vt in festo nouem lectionum excepto capitulo quod erit. Tu autem in nobis et Añ super Nunc que erit Salua nos domine vigilantes: custodi nos ⁊c.

Nota cõpletoriũ feriaLiter vt dicitur dñica in nocte. vel quando finit festuz quodcũqz fuerit. ⁊ sequitur feria dempto festo triũ lectionũ per oia vt in festo triũ lectionũ. ¶ Itẽ cõpletoriũ feriaLiter vt in angariis: In quadragesima: ⁊ quãdo post festũ trium lectionum sequitur feria: vel vigilia tunc sic dicitur psalmi soliti. Añ. Miserere mei domine Hymnus. Te lucis ante. In quadragesima. Criste qui lux es ⁊ dies. Cap.

TU autem in nobis es dñe ⁊ nomẽ sanctũ tuũ inuocatũ est super nos: ne derelinquas nos dñe deus noster. Bco ℣. Custodi nos dñe. Super nũc añ. Salua nos dñe vigilantes: custodi nos dormiẽtes: vt vigilemus in cristo ⁊ requiescam⁹ in pace. In quadragesima ꝓpria vt ptz. Kyriel. xpel. kyriel. nonies flexis genibus. Pater nr. Et ne nos ℣. In pace in id ipsum. Credo in deũ Carnis resurrectionẽ. Et vitã eternã amen

BEnedicamus prẽz et filium cum sancto spiritu.
Laudemus ⁊ superaltem⁹ eũ in secula
Benedictus es dñe in firmamẽto celi
Laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula
Benedicat ⁊ custodiat nos pater eternus. Amen
Dignare domine nocte ista.
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine
Miserere nostri
Fiat misericordia tua dñe super nos
Quemadmodũ speravimus in te.
Sacerdotes tui induantur iusticia.
Et sancti tui exultent. Preces.
DOmine saluum fac regem.
Et exaudi nos in die qua invocauerimus te.
Saluũ fac populuz tuum dñe ⁊ benedic hereditati tue.
Et rege eos ⁊ extolle illos vsqz in eternũ
Fiat par in virtute tua.
Et abundantia in turribus tuis.
Pro antistite nostro
Dñs ꝓseruet eũ ⁊ omnes sibi ꝓmissos
Pro fidelibus defunctis
Requiẽ eternam dona eis domine.
Requiescant in pace. Amen
Pro fratribus ⁊ sororibus nostris.
Saluos fac fideles tuos deus meus sperantes in te
Pro afflictis ⁊ captiuis
Libera deus israhel ex omibus tribulationibus suis.
Mitte eis auxilium de sancto
Et de syon tuere eos
Dñe exaudi orationem meam
Et clamor meus ad te veniat. ꝑs. Miserere mei. Gloria patri. ℣. Exurge domine adiuua nos Et redime nos ꝓpter nomen sanctũ tuum. ℣. Domine deus virtutum cõuerte nos. Et ostende nobis faciem tuam ⁊ salui erimus. Dñe exaudi orationẽ meam. Et clamor meus ad te veniat. Dominꝰ vobiscũ. Collecta. Deus qui diem discernis ⁊c. ꝓper dñm. Benedicamus dño. ꝑs. Deus misereatur nostri. ℣. Saluos fac fideles tuos. Coll'. Omnipotens sempiterne deꝰ. psalmi prostrati. Dñe exaudi orõem meam. vltimum. Ecce qz bonũ. Ecce nunc benedicite. Requiem eternam ⁊c. Benedicat nos diuina maiestas pater ⁊ filius et spiritussanctus. Amen. Deinde ꝑs. Laudate dñm in sanctis eius per omnia vt supra.

Suffragia feriatis diebꝰ De sctā cruce

Crux a crucianꝺo dicta.

Adorem⁹ crucꝭ signaculū per qꝺ salutꝭ sumpsim⁹ sacramentū. Alī Adoram⁹ te xpe ⁊ bñdicim⁹ tibi quia p crucē tuā redemisti mūm Ille dicant tā in matutis q̄z i vš. Colꝭ

Supplices te rogam⁹ oipotēs deꝰ vt per gl̄osam sctē crucis victoriā nos ab oibꝰ insidijs dyaboli ꝓtegas: ⁊ vitā nostrā in tua pace disponas.per

De beata virgine.

Sctā dei genitrix virgo sp maria intercede ꝓ nob ad dñm iheſuz xpm. In vš ℣. Spē tua. In matutꝭ ℣. Elegit eaz deus. Colꝭ.

Concede nos famulos tuos que/sumus dñe deus ppetua mentis ⁊ coꝛporis sanitate gaudere: et gl̄osa btē marie semper virginis intercessione a presenti liberari tristicia: ⁊ futura pfrui leticia.per dñm. De angelis.

Angeli dñi dñm bñdicite ineternuz. ℣. In conspectu angelorū psallam tibi. Adorabo ad templū sctm tuū ⁊ cōfitebor nomini tuo. Nam in vesperis q̄z in matutis Colꝭ.

Deus qui miro ordine angeloruz ministeria hoīmqz dispensas: cō cede propicꝰ vt a quibꝰ tibi ministran tibus i celo semper assistitur: ab his in terra vita nostra muniatur.per.

De sancto iohāne baptista.

Inter natos mulierum non surrexit maioꝛ iohāne baptista. ℣. Fuit homo missus a deo Cui nomē erat iohānes. Nam in vesꝑis q̄z in matutinis Collecta.

Prestra q̄sumus oipotens deus: vt familia tua per viā salutis incedat et beati iohis pcursoris tui hortamēta sectando ad eum quem prediꝛit secura perueniat.per. De apostolis.

In patientia vestra possidebitis aias vras Alia. Beati mundo coꝛde qm ipsi deū vi/debunt. ℣. In oēm terram. In matutꝭ ℣. Dedisti hereditatem. Timentibus. Ofo.

Exaudi nos deus salutarꝭ noster ⁊ apostoloꝛ tuoꝛ nos tuere p̄sidijs quoꝛ donasti fideles esse doctrinis. ꝓ

De sancto stephano.

Lapidabant iudei stephanum inuocantez ⁊ dicentem: dñe iheſu accipe spiritum meum Alia. Stephanus aūt plenus gratia ⁊ veri tate faciebat prodigia ⁊ signa magna in po/pulo. ℣. Laptabant in animaz iusti. Et san/guinem innocentem condemnabāt. Nam in vesperis q̄z in matutinis Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui martiruz primicias in beati leuite stephani sanguie dedicasti: tribue que/sum⁹ vt ipse pro nobis intercessoꝛ exi/stat: qui pro suis etiam persecutoꝛibus exoꝛauit. dñm nr̄m. De patronis.

Patrinus, zeltuig Hilf zuebug sthuniug

Coꝛpoꝛa sanctoꝛum in pace sepulta sunt: et viuent nomina eoꝛum ineternū. Alia. Fulgebunt iusti sicut sol in regno p̄ris eoꝛ alla ℣. Sacerdotes tui induant iusticia. Et scti tui exultēt. Nam in vš q̄z in matutꝭ Colꝭ.

Patris os helf beschirm

Et hatez patrocy: os ulta hörig

Propiciare q̄sumus dñe nobis fa/mulis tuis per sanctoꝛ confessoꝛū tuoꝛū atqz pontificū valentini ⁊ maxi/miliani qui in presenti requiescūt eccla merita gl̄osa: vt eoꝛū pia intercessione ab oibus semp ꝓtegamur aduersis.p.

De omnibus sanctis.

Sancti dei oēs intercedite pro nr̄a oimqz salute. Alia. Oēs scti dei oꝛate pro nob sp ℣ in vš Letami in dño ⁊ exul. In matutꝭ ℣. Mirabilis deus in sanctis suis. Colꝭ.

Mentes nr̄as q̄sumus dne luce tue claritatis illustra vt videre possimus q̄ agenda sunt & q̄ recta sūt agere valeamus.

Mentis meas quesumus dne luce tue Claritatis illustra vt videre possimus quę agenda sunt & quę recta sūt agere valeamus.

Placatꝭ tue dñe nos btā omniuz sanctoꝛū supplicatio conciliet: vt qui te quotidie offendim⁹: quotidiana coꝛum veneratione adiuuemur.per.

Pro pace.

Da pacem dñe in diebus nostris: quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℣. Fiat pax in virtute tua. Oratio

Deus a quo sancta desideria: recta cōsilia et iusta sunt opa: da seruis tuis illā quā mundus dare non potest pacez: vt ⁊ coꝛda nostra mandatis tuis dedita: ⁊ hostiū sublata formidine: tpa sint tua protectione tranquilla. Per.

Nota suffragia a festo penthecostes vsq; ad exaltationem sancte crucis. Sabbatinis noctibus.

Gloriandū nobis est dilectissimi in cruce dñi nri ihesu xpi cuius venerandā celebrantes memoriam supplices exoram⁹ vt in eiusdē sancte crucis virtute sup aram cordis sacrificium laudis offerre queamus ℣. Adoramus te xpe. **Oratio.**

Adesto nobis quesumus dñe deus noster: vt quos sancte crucis letari fecisti honore: tua quoq; facias protectione gaudere.

De beata virgine.

Descendi in ortum nucū vt viderez poma conuallium ⁊ inspicerē si floruissent vinee ⁊ germinassent malapunica: reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. **Alia.** Ania mea. **Alia.** Tota pulcra es. **Quere de nītate virgis marie.** ℣. Specie tua. **Coll.** Concede nos famulos tuos. **vt supra.**

De sancto stephano.

Patefacte sunt ianue celi xpi martiri beato stephano qui in numero sanctoz inuentus est prim⁹: ⁊ ideo trūphat in celis coronat⁹. ℣. Laptabant in animam iusti. **Col. vt s̄.**

De patronis.

Isti etenī maximo digni sunt honore venerari in terris quos in celo rex regum īmensa cumulauit gloria. ℣ **vt supra ⁊ collecta.**

De omnibus sanctis.

Sanctū est verū lumen ⁊ admirabile ministrans lucē his qui permanserunt in agone certaminis: accipiunt ab ipso splendorē sempiternum in quo assidue felices letātur. ℣. Letamini in dño ⁊ exultate iusti. Et gloria. **Collecta.** Maiestati tue. **vt supra. Vel**

Deus qui gloriaris in cōsilio sanctorum: respice propici⁹ ad p̄ces humilitatis nr̄e: ⁊ quorum memoriam agimus in terris: eorum precib⁹ adiuuemur in celis.

Item post exaltationē sancte crucis cantande sunt he ante sabbatinis noctibus

Salua nos xpe saluator per virtutē scē crucis q̄ saluasti petrū in mari miserere nobis. **Alia.** Per signū crucis de inimicis nr̄is libera nos deus noster. **Alia.** Propter lignū serui facti sumus: ⁊ per sanctā crucem liberati sumus: fruct⁹ arboris seduxit nos: filius dei redemit nos alleluia alleluia.

Collecta vt supra. Vel.

Deus qui crucē sanctā ascendisti: et mundi tenebras illuminasti: tu quoq; corda nostra per virtutez sancte crucis visitare ⁊ illuminare dignare.

De beata virgine.

Sicut liliū inter spinas sic amica mea inter filias. **Alia.** Veni in ortum meū soror mea sponsa messui mirrā meā cū aromatib⁹ meis **Alia.** Veniat dilect⁹ meus in ortum suū vt comedat fruct⁹ pomoz suoz. **Col. vt s̄ vt**

Porrige nobis deus dexterā tuaz: ⁊ per intercessionē beate marie auxilium nobis supne virtutis impende.

De sancto stephano.

Patefacte sunt ianue celi. **vt supra. Alia.** Lapidabant iudei stephanum inuocantez ⁊ dicentem: domine ihesu xpe accipe spiritum meum. ℣. Laptabant in ani mam. **Oratio**

Da nobis q̄sumus dñe imitari q̄ colimus: vt discamus ⁊ inimicos diligere: quia eius memoriam agim⁹: qui nouit etiam pro persecutoribus exorare dominum nostrum ihesum.

De patronis.

Corpora sanctoz in pace sepulta sunt. **vt s̄ Alia.** Fulgebunt iusti sicut sol. **vt supra.**

De omnibus sanctis vna illarum.

Reddet deus mercedem laborum sanctoz suoz ⁊ deducet illos in via mirabili. **Alia.** Sapientiam sanctoz narrāt populi ⁊ laudē eorum pronunciat ecclesia. ℣. Letamini in dño ⁊ exultate iusti. **Collecta vt s̄. Vel.**

Omnes sci tui quesumus dñe nos hic ⁊ vbiq; letificent: vt dum eorū merita recolim⁹: patrocinia sentiam⁹.

Item nullus verticulus debet reiterari tam in vesperis q̄z in matutinis.

Incipit pars estiualis breuiarij scom chor ecclesie patauien. In sancta nocte penthecosten ad vs sup ps.añ.

VEni sancte spirit9 replete tuor corda fideliu ⁊ tui amoris i eis ignez accende qui p diuersitatē linguarū cunctaruz gentes in vnitate fidei cōgregasti alla alla que sola hac nocte cantetur. ps. Omnia laudate. Cap.

QUm apollo esset chorinti: ⁊ paul9 pagratis supioribus partib9 veniret ephesuz: ⁊ inueniret quosdam discipulos dixit ad eos si spiritū sanctū accepistis credētes. Deo. Ky. Apparuerūt

VEni creator spūs: Hymnus. mentes tuorū visita: imple supna gratia: que tu creasti pectora. Qui paclitus diceris donū dei altissimi: fons viuus ignis charitas: ⁊ spiritalis vnctio. Tu septiformis munē dextre dei tu digitus: tu rite ꝓmisso patris sermone ditans guttura. Accende lumē sensibus: infunde amorē cordib9: infirma nostri corporis virtute firmās ꝓpetim Hostem repellas longius: pacēq; dones protinus ductore sic te preuio vitem9 omne noxiū. Oa gaudior ꝑmia da gratiarū munera: dissolue litis vincula: abstringe pacis federa. Per te sciamus da patrē nosca9 atq; filium te vtriusq; spiritū credam9 omni tēpore. Amen. ℣. Loquebant varijs linguis apli alla. Magnalia dei alla. Ad mgt añ. Nō vos relinquā orphanos alla vado ⁊ venio ad vos alla: ⁊ gaudebit cor vestrū alla.

PResta qsum9 omnipotēs Coll. deus: vt claritatis tue splendor super nos effulgeat: ⁊ lux tue lucis corda eorū qui p gr̄am tuā renati sunt: sancti spiritus illustratione confirmet. ꝑ eiusdē. Benedicam9 dño alla alla alla alla alla. Ad compl. sup ps. an. Spūssanct9 docebit vos alla: quecūq; dixero vobis alleluia. Hymnus alta voce imponat quia descendit.

BEata nobis gaudia: anni reduxit orbita. cū spūs paraclit9 effulsit i discipulos. Ignis vibrante lumine lingue figuraz detulit: verbis vt essent proflui ⁊ charitate feruidi. Linguis loquūt oīm turbe pauent gentiliū: musto madere deputant quos spūs repleuerat. Patrata sunt hec mistice pasce per acto tpe: sacro dicruz munere quo lege fit remissio. Te nunc de9 pijssime vultu pcamur cernuo illapsa nobis celitus largire dona spūs. Duduz sacrata pectora tua repleuisti gr̄a: dimitte nūc peccamina: ⁊ da quieta tēpora. Sit laus deo patri cū filio sancto simul paraclito: nobisq; mittat filius carisma sancti spiritus. Amen. Cap.

BAptizati sunt aūt in noīe dñi ihu ⁊ cū imposuisset illis man9 paul9 venit sup eos spūssanct9: ⁊ loquebant linguis ⁊ pphetabant. Deo. ℣. Emitte spiritū tuū ⁊ creabunt. Sup nūc añ. Alla spūs paraclitus alla: docebit vos oīa alla. Kyrieleyson. nonies. Pater noster. Et ne nos. Credo. ℣. Cōfirma hoc de9. ꝑmittat coll. Presta qsum9 ops de9 vt claritatis. Benedicam9 dño. Sequit bñdictio solita. In matutz. cū cātoribus duo alij ꝓcedant. Invitatz. alte ꝓpter descensum incipiat. Alla spūs dñi repleuit orbem terrarū. Venite adoremus alla. In primo nocturn. añ. Factus est repēte de celo sonus aduenientis spūs vehementis alla alla ps. Magn9 dñs. Añ. Confirma hoc de9 quod operat9 es in nobis a templo sancto tuo quo dest in irtm alleluia. ps. Exurgat de9. Añ. Emitte spiritū tuum ⁊ creabunt ⁊ renouabis faciē terre alla alla. ps. Benedic. aj. ℣. Spūs dñi repleuit orbē terrarū.

TIn illo tpe. d. i. d. s. Scom iohem SI quis diligit me sermonē meuz

aa

seruabit: ⁊ pater meus diliget eu⁊ ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ mansionē apud eu⁊ faciem⁹. ℣. Omeꝝ. beati gregorij pape.

Libet frēs carissimi cuāgelice verba lectionis sub breuitate trāscurrere vt postea diutius liceat in contemplatione tante solēnitatis īmorari. Ho die nāq⁊ spūsanct⁹ repēti no sonitu super discipulos venit: mēteſq⁊ carnaliū in sui amore pmutauit ⁊ foris apparētib⁹ linguis ignеis: intus facta sunt corda flāmantia. Quia dum deū in ignis visione suscipiunt: p amorē intus suauiter arserūt. Ipe nāq⁊ spiritussanctus amor est vnde iohannes dicit. De⁹ caritas est. Qui ergo mēte integra deum desiderat, pfecto iam habet quez amat. Neq⁊ enī quisq⁊ posset deū diligere: si eū quē diligit nō haberet. ℟. Dum complerent dies penthecostes erāt oēs pariter dicentes alla: ⁊ subito factus est son⁹ de celo alleluia. Tāq⁊ spūs tonēs repleuit totaz domū alla alla. ℣. Repleti sunt omnes spū sancto ⁊ ceperunt loqui. Tanq⁊.

Sed ecce vnusquisq⁊ vestruz si requirat an diligat deū tota fiducia ⁊ secura mēte respōdet diligo. In ipo aūt dilectiōis exordio: audistis quod veritas dixit. Si qs diligit me sermonē meū seruabit. Probatio igit dilectionis exhibitio est operis: hinc in epla sua idem iohannes dicit. Qui dicit qz diligo deū ⁊ mādata eius nō custodit mendax est. Vere enī deum diligim⁹ si ad mandata ei⁹ a nostris nos voluptatibus coartam⁹. Nam qui adhuc p illicita desideria defluit: pfecto deū non amat: quia ei in sua voluptate cōtradicit: ⁊ pater me⁹ diliget eum ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mansionē apud eum faciemus ℟. Repleti sunt oēs spūsancto ⁊ ceperūt loqui, put spūssanctus dabat eloqui illis. Et cōuenit multitudo dicentiū alla. ℣. Loquebant varijs linguis apli magnalia dei. Et.

Pensate frēs charissimi quanta sit ista solēnitas habere in cordis hospicio aduentū dei. Certe si domū vram quisquā diues ac ppotēs amic⁹ intraret omni festinantia domus tota mundaret ne quid fortasse esset q⁹ oculos amici intrātis offenderet. Tergat ergo sordes praui opis qui deo pparat domū. Sz videte quid veritas dicat veniemus ⁊ mansionē apud eū faciemus In quorundā etenim corda venit ⁊ mā sionē nō facit quia p cōpunctionē quidem dei respectū pcipiunt. Sed temptationis tempore hoc ipm qō cōpuncti fuerant obliuiscunt. Sicq⁊ ad ppetranda peccata redeunt ac si hec minime planxissent. Tu. ℟. Apparuerūt apostolis dispertite lingue tāq⁊ ignis alla. Seditq⁊ supra singulos eoruz spūssanctus alla alleluia. ℣. Loquebant varijs linguis apli magnalia dei. Seditq⁊. Te deū laudamus dicat p totā cbdaz. ℣. Emitte spiritū tuū premittat laudib⁹. Ad laudes añ. Dū complerent dies penthecostes erāt oēs pariter dicentes alla. Añ. Spūs dñi repleuit orbem terraruz alla. Añ. Repleti sunt oēs spiritusancto ⁊ ceperūt loqui alla. Añ. Fontes ⁊ omnia que mouent in aquis hymnuz dicite deo alla. Añ. Loquebant varijs linguis apli magnalia dei alla alla alla. Cap.

Dum complerent dies penthecostes erāt oēs discipuli pariter in eodē loco: ⁊ fact⁹ est repente de celo sonus tāq⁊ aduenientis spūs vehementis ⁊ repleuit totā domū vbi erant sedētes Deo gras. ℣. Repleti sunt oēs spūsancto alla. Et ceperunt loqui alla. Ad bñd. añ. Accipite spiritūsanctū quoz remiseritis pec cata remittunt eis alla. Coll.

Deus qui hodierna die corda fideliū sanctispūs illustratione docuisti da nobis in eodē spiritu recta sapere ⁊ de eius semp consolatione gaudere. Per eiusdē. Ad primā ⁊ ad oēs horas dicat p ebdaz añ. Veni sancte spiritus. Et nota q⁹ hymnus totus dicit

per ebdam ad primā. Ad terciaz vero prim⁹ versus. Veni creator. secundus. Accende. tercius. ℣ per te sciamus. Ad sextā vero. Hostem repellas cū primo ⁊ vltimo. Ad nonā. Da gaudioz. cum primo ⁊ vltimo. Et sic alternatim cantabunt ad horas p ebdam.

In die sancto ad primam Cap.

In hoc cognouim⁹ caritatē dei i nobis quoniā de spūsco dedit nobis Deo grās. ℟. Xpe fili dei viui. ℣. Qui sedes ad dextrā. minor. ℣. Spūs dñi replevit. Coll. Deus qui hodierna die. cui ꝑmittit. ℣. Emitte spiritū tuū. Ita dicat prima p totā ebdam ꝑter ꝙ in coll. nō dr Hodierna die. nisi prima die. Ad terciā cap. Cum complerent. ℟. Spūs dñi repleuit orbem terrarū alla alla. ℣. Et hoc qō cōtinet omnia sciam habet vocis. minor ℣ Confirma hoc de⁹. Coll. De⁹ qui hodierna die. ꝙ ad oēs horas dicit. Finita tercia cātores incipiāt. Vidi aquaz. Finita añ. sacerdos dicat Coll. Sancti spūs ꝙs dñe corda. ꝑmisso ℣. Dñe apud te est fons. Deinde cantores incipiāt añ. Cū rex glorie. ⁊ fiat ꝓcessio solēnis vt in die pasce. In inferiori curia duo pueri stantes cantēt ℣. Salue festa dies. Interim ꝓcessione paulatiz ꝓcedente secundus ℣. de Salue festa sic mutat Qua deus ascendit spūs igne suos. reuersa ꝓcessione ⁊ facta i monasterio statione cantores incipiāt. ℟. Apparuerunt aplis. cum ℣. ⁊ repetitione: deinde duo cū pulpito imponāt. Sanctus terrarū. quo finito chorus illud resumat ⁊ repetat quotiēs opus fuerit. Interiz ꝓcessione ascendēte in choz: deinde cantores incipiāt officiū Spūs dñi. ℘s. Cōfirma hoc de⁹. Kyrieel. sub nota Fons bonitatis. Coll. De⁹ qui hodierna die sola. Epla. Duz cōplerent. Alla. ℣. Emitte spm tuū. Alla. Veni sancte spūs. Sequētia. Sancti spūs assit nobis. ꝙ alta voce incipiat. Euangeliuz. Si qs diligit me Credo in vnū. Offert. Cōfirma hoc de⁹ Sanctus ⁊ Agnus angelicuz. Prefatio. Qui ascēdēs sup oēs celos. Cōmunicantes ⁊ Hanc igit oblationē. dicant ꝑ ebdam. Cōmu. Factus est repente. Ite missa est. Ad sextam cap.

Apparuerūt aplis disptite lingue tāqz ignis: sedit qz supra singulos eoz spūs sanctus. Deo. ℟. Cōfirma hoc de⁹ quod opatus es i nobis alla alla. ℣. A templo sancto tuo qō est in ihlm. minor ℣. Emitte spm tuū. Ad nonā cap

Repleti sunt oēs spūsancto ⁊ cepe rūt loqui varijs linguis ꝓut spūs sanct⁹ dabat eloqui illis Deo grās. ℟. Emitte spm tuū ⁊ creabunt alla alla. ℣. Et renouabis faciē terre. minor ℣. Spūssanctus docebit vos alla. Quecunqz dixero vobis alla. In scōis ℣s añ. Veni scē spiritus. ℘s. Dixit dñs. Cōfitebor. Beat⁹ vir. Laudate pueri. In extiu isrl. Cap Cum cōplerent. Hymn⁹. Veni creator spūs. ℣. Loquebant varijs linguis. Ad mgt añ. Hodie completi sunt dies pē thecostes alla: hodie spūssanct⁹ in igne discipulis appa ait ⁊ tribuēs eis carisinatū dona: misit eos in vniuersum mundū predicare ⁊ testificari qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit saluus erit alla. Ad compl. añ Spirit⁹ sanctus docebit vos. Hymn⁹ Beata nobis gaudia. Capituluz

Caritas dei diffusa est in cordib⁹ nostris ꝑ spiritūsanctū qui datus est nobis. Deo grās. ℣. Emitte spiritum tuū. Sup nūc añ. Alla spūs paraclitus.

Sancti spūs dñe corda nostra mūdet infusio ⁊ sui roris intima aspsione fecundet. Per eiusdem Ita dicet compl. per ebdomadā. Feria secūda ⁊ p ebdam totū ad matut. añ. ad nocturnū vt in sancta nocte ℣. Spūs dñi repleuit. Scōm iohannē

In illo tpe. d. i. d. s. Sic de⁹ dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret vt oīs qui credit in ipso nō pereat: sed

habeat vitam eternam. Et reℓ.

Omeℓ.beati augustini epi

QUomodo qui intuebañ serpentem eneũ a moyse in heremo exaltatũ non peribãt morsib⁹ serpentum. Sic qui intuenť fide mortẽ xpi sanañ a morsib⁹ peccatoꝝ. Sed illi sanabañ a morte ad vitã tpalem. Hic aũt ait vt habeãt vitã eternã. Nõ enĩ misit de⁹ filiũ suũ in mundũ vt iudicet mũdũ sed vt saluet mũdus p ipm. Ergo quantũ ĩ medico est: sanare venit egrotũ. Ipse se interemit qua pcepta medici seruare nõ vult. ℟. Jam non dicã vos seruos sed amicos meos qꝝ oĩa cognouistis que opat⁹ sum in medio vestri alℓa. Accipite spiritum sanctũ in vobis paraclitũ ipse est quẽ pater mittet vobis alℓa. ℣. Quoꝝ remiseritis peccata remittunť eis. Accipite.

Lectio

VEnit saluator in mundũ. Quare saluator dictus est mundi: nisi vt saluet mundũ: nõ vt iudicet mundum. Saluari nõ vis ab ipso: ex te iudicaberis. Et quid dicam iudicaberis. Vide quid ait. Qui credit in eũ nõ iudicať. Qui aũt nõ credit: qd dicturũ speras: nisi iudicet. Jam inquit iudicat⁹ est qꝝ nõ credit in noĩe vnigeniti dei. Nouit enĩ dñs qui sunt eius. Nouit qui pmaneãt ad coronã ꝛ qui pmaneant ad flãmã. ℟. Disciplinã ꝛ sapientiã docebit vos dñs alℓa firmauit illis gram spũs sancti. Et intellectũ adimpleuit corda eorum alℓa. ℣. Spũs dñi repleuit orbẽ terraꝝ ꝛ hoc qõ cõtinet oĩa scientiã habet vocis. Et

NOuit in arca sua triticũ: nouit palcam: nouit segetẽ: nouit zizania. Jam iudicatus est qui nõ credit. Quare iudicatus est qꝝ nõ credit ĩ noĩe vnigeniti filij dei: hoc est aũt iudiciũ quia lux venit in mundu ꝛ dilexerũt hoĩes magis tenebras ℈ lucẽ: Erãt enĩ mala opa eoꝝ fratres mei quoꝝ opa bona ie ucnit dñs nullorum oĩa mala opa inquinit. Quõ ergo qui dã fecerũt veritatẽ ꝛ venerũt ad lucẽ. Et hoc enĩ sequit. Qui aũt facit veritatẽ venit ad lucẽ vt manifestenť opa ei⁹: qꝝ ĩ deo facta sunt Tu. ℟. Repleti sunt oẽs **vt s̃. Laudes añ** Dũ complerent. **sola p ebdaz. Cap.**

ADhuc loquente petro verba hec: Accidit spũsſanct⁹ sup oẽs qui audiebãt verbũ. Deo. ℣. Repleti sunt oẽs.

Ad bñd. añ Sic de⁹ dilexit mũdum vt filiũ suum vnigenitũ daret: vt oĩs qui credit in ipso nõ pereat sed habeat vitam eternam alℓa. **Collecta.**

DEus qui aplis tuis sanctũ dedisti spm̃: cõcede plebi tue pie petitionis effectũ: vt quib⁹ dedisti fidẽ largiaris ꝛ pacem. Per eiusdẽ. **que dicit etiã ad horas cum cap. istis.**

OBstupuerũt fideles ex circũcisiõe que venerãt cũ petro: qꝝ ꝛ in nationes gr̃a spũsſancti effusa est. **Cap.**

OExtera dei xps exaltat⁹: ꝛ pmissione spũsſci accepta effudit hoc donũ qd vos vidiſ ꝛ audistis. **Officiũ.** Libauit eos. **pś.** Exultate. Kyrieℓ. Sanctus **festiuale seu solẽne. Collℓ. p dicta. Epℓa.** Aperiens petr⁹ os suũ. Alℓa. ℣. Emittes spiritũ. Alℓa. ℣. Sancti spũs dñe. **Sequẽtia.** Sancti spũs assit. **Euangeliũ** Sic de⁹ dilexit mũdũ. Credo in vnũ **dñ p octauã. Offert.** Intonuit de celo. **Cõmu.** Spũsſanctus. **In scdis vs añ.** Veni sancte spũs **pś.** Dixit dñs **cũ reℓ. p totaz ebdaz. Cap.** Adhuc loquẽte. **Ad mgt añ.** Si quis diligit me sermonẽ meũ seruabit ꝛ pater me⁹ diliget euz ꝛ ad eũ veniem⁹ ꝛ mansionẽ apud eũ faciem⁹ alℓa. **Collℓ. p dicta. Heria tercia in matℓ. vt s̃. ℣.** Cõfirma hoc. **Scdm iohannẽ.**

IN illo tpe. d. i. d. s. Amen amen dico vobis q nõ intrat p ostiũ in ouile ouiũ: sed ascendit aliũde ille fur est ꝛ latro. Et reℓ. **Omeℓ. augustini epi.**

OEt illuminato illo qui cec⁹ est natus: sermo dñi ad iudeos exort⁹ est huic itaq; lectioni hodiernam esse

cõtertã scire debuit ⁊ cõmoueri caritas vra. Cũ enĩ dñs dixisset i iudiciũ ego in hũc mundũ veni: vt q nõ vidẽt vidẽãt: ⁊ q vidẽt ceci fiant: qõ co tpe cuz lectũ est: vt potuim⁹ exposuim⁹. Quidã ex phariseis dixerũt. Nunqd ⁊ nos ceci sum⁹. Quib⁹ rñdit. Si ceci essetis nõ haberetis peccatũ. Nũc aũt dicitis Quia videm⁹ peccatũ vrm manet. ℟. Spũssanct⁹ pcedẽs a throno apl'oz pectora inuisibiliter penetrauit nouũ sanctificationis signũ. Ait in qre eoz oim genera nascerent linguarũ alla. ℣. Loquebant varijs linguis apostoli. Ait in ore. Lectio

Hijs verbis subiũxit ea q̃ hodie cũ recitarent audiuim⁹. Amen amẽ dico vobis: q nõ intrat p ostiũ cẽ. Dixerant enĩ se cecos nõ esse: videre autẽ tũc possent si xpi oues essent: vnde sibi vsurpabãt nomẽ q furiebãt cõtra deuz Propter illoz ergo vanã ⁊ supbam ⁊ insanabilẽ arrogantiã dñs ihs ista cõtexuit. In quib⁹ nos salubriter si auertimus amonuit. Multi enĩ sunt q fm quãdã vite hui⁹ psuetudinẽ dicunt boni hoies: boni viri: bone femine: innocẽtes: ⁊ quasi obseruãtes ea q̃ in lege pcepta sunt: deferẽtes honorẽ parẽtibus suis: nõ mechãtes: nõ homicidiũ ppetrãtes: nõ falsum aduersus quẽq3 testimoniũ phibẽtes ⁊ cetera q̃ in lege mãdata sunt obseruãtes: ⁊ xpiani nõ sunt ⁊ plerũq3 se iactãt quõ isti: nũqd ⁊ nos ceci sum⁹. ℟. Loquebãtur varijs linguis apli magnalia dei. Prout spũssanct⁹ dabat eloqui illis alla. ℣. Repleti sunt oẽs spũscõ ⁊ ceperũt loqui. Pro. Lectio.

Quicũq3 ergo hoc ouile itrare voluerit intret p ostium credat xpm verũ esse filiũ dei coeternũ ⁊ coequalẽ per oia patri i diuinitate ante oia secula. Qui rũq3 hũc hoiez esse i fine seculorũ xpm amet: xpm pdicet: xpi gloriam nõ suã. Cur aũt diabol⁹ semp dei voluntati cõtraria doceret ⁊ suggerit mũdi gloriã nõ xpi amare: q̃rere honores terrenos: ambire carnis desideria ⁊ sequi ei⁹ cõcupiscentiã in oibus ob audire. Et cõtra vo q in ouili xpi pmanere voluerit: hec oia contẽnere ⁊ abijcẽ debet xpm solũ q̃rere ei⁹ pcepta ⁊ volũtatem omni deuotiõe fideliter adimplere de quo subdit. Qui aũt itrat p ostiũ huic ostiari⁹ aperit. Cu. ℟. Apparuerũt apls Require supra in die sancto. Cap.

Nos frẽs nõ spm hui⁹ mũdi accepimus: sed spm qui ex deo est vt sciam⁹ q̃ a deo data sunt nobis. Ad benedicẽdum añ. Ego sum ostiũ dicit dñs p me si qs introierit saluabit ⁊ pascua inueniet alla.

Asit nobis qs dñe virtus spũssancti: q̃ ⁊ corda nra cleméter expurget: ⁊ ab oib⁹ tueat aduersis. Per eiusdẽ. q̃ dicit ad oẽs horas.

Ad sextam capitulum

Nos sum⁹ testes xpi ⁊ spũssancti quẽ dedit deus omnib⁹ obedientib⁹ sibi. Ad nonam capitulũ

Ecclesia crescebat ⁊ pfortabat: ambulãs in timore dei: ⁊ cõsolatione spũssancti replebat. Officiũ. Accipite iocũditatẽ. pñs. Attẽdite pple. Kyrieel. festiuale. Coll. pdicta sola. Epla. Cum audissent apli. Alla vt i die sancto. Sequẽtia. Sancti spũs. Euangeliũ. Amen amen dico vobis q nõ intrat. Offert. Portas celi. Cõ. Spũs qui a patre pcedit In scdis vs cap. Nos frẽs nõ spiritũ Ad mgt añ. Audistis quia dixi vobis vado ⁊ venio ad vos si diligeritis me gauderetis vtiq3: q ad patrẽ vado ⁊ pater maior me est alleluia. Collecta predicta.

Feria quarta In matz. vt s. ℣. Emitte spiritũ tuũ ⁊ creabunt. Et renouabis faciẽ. In illo tpe. d. id. s. Scõm iohem

Nemo põt venire ad me nisi pater qui misit me traxerit illũ. Et rel'.

Omelia beati augustini epi

Magna gratie cõmẽdatio. Nemo venit nisi tract⁹ quẽ trahat: ⁊ quẽ

Intrare. Eorum qsq; pōt nolens. Accedere ad altare pōt nolens.
Accipere sacramentū pōt nolens. Credere non pōt nisi volens

Sacerdos

nō trahat: quare illū trahat & illuz non trahat noli velle iudicare: si nō vis errare. Semel accipe & intellige si nō traheris ora vt traharis. Quid hic dicimus fratres: si trahimur ad xpm: ergo inuiti credim⁹: ergo violētia adhibet nō voluntas excitat. Intrare ecclesiam quisq; pōt nolēs: accedē ad altare potest nolens: accipere sacramētū pōt nolens: credere nō pōt nisi volēs. Si corpore crederet: fieret in nolētib⁹: sed nō corpore cedit: audi aplm. Corde creditur ad iusticiā & quid sequit: ore aūt cōfessio fit ad salutē. Feria vt in scā nocte De radice cordis surgit illa confessio aliqñ audis cōfitentē sed nescis credē tem: sed nec debes vocare confitentem quē iudicas nō credentē. Hoc est enim cōfiteri: dicere qō habes in corde. Cū aūt aliquid habes in corde & aliud dicis: loqueris: nō cōfiteris. Cum ergo ī xpm corde credat quod nemo vtiq; facit inuitus. Qui aūt trahit tāq; inuitus cogi videtur: quō illam soluimus questionē. Nemo venit ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. Voluntate ergo trahimur ad credulitatem non obligatione mentis: sed delectatione. Si trahit ait aliquis inuit⁹ venit: si inuitus venit nec credit: si non credit nec venit. Non enī ad xpm ambulādo currimus sed credēdo: nec motu corporis sed voluntate cordis accedim⁹. Ideo illa mulier que fimbriā tetigit magis tetigit q; turba que pressit: ideo dominus dixit. Quis me tetigit: & mirantes discipuli dixerunt. Turba te comprimit & dicis quis me tetigit Et ille repetiuit tetigit me aliquis. Illa tangit turba p̄mit. Quid est tetigit nisi credidit

Ergo liberū arbitriū

Arbitrū

Erit in nouissimis dieb⁹ Cap. effundam de spū meo sup omnez carnē & pphetabūt filij vestri & filie vestre. Ad bñd. añ. Si diligitis me mandata mea seruate alla alla alla. Coll.

Mentes nostras q̄sum⁹ dñe paraclitus qui a te pcedit: illuminet: & inducat in omnē sicut tuus promisit filius veritatē. Qui tecū vi. eiusdē. que dicit ad oēs horas. Ad terciaz cap. Non accepistis spm̄ seruitutis iterum in timore: sed accepistis spiritum adoptionis filioz: in quo clamamus abba pater. Deo gratias.

Ad nonam capitulum

Deus spei repleat vos omni gaudio & pace in credēdo vt abundetis in spe & virtute spūsancti. Officiū Deus cū egredieris. ps. Exurgat de⁹. Kyrieeleyson. dñicaliter. Coll. sine salutatione & genuflexione. Orem⁹. Mentes nostras. Prophetia. Dixit salomon filijs isrl. & legat more pphetie. Alla. ℣. Emitte spiritū. sine repetitione. Coll. cū salutatiōe. Dñs vobiscū. Orem⁹. Presta q̄sum⁹. Epla. Stans petrus. Alla. ℣. Spūs dñi. Sequētia. Sancti spūs assit nobis gratia. Euāgeliū. Nemo pōt venire ad me Offert. Emitte spiritū. Prefatio Sanctus Agn⁹ & Ite missa est. dñicali melodia & sic diebus sequentib⁹. Cōmu. Pacem meā. In secundis vs Cap. Deus spei repleat. Ad mgt añ. Jam nō multa loquar vobiscum: venit enim princeps mundi huius & in me nō habet quicq; sed vt cognoscat mūdus quia diligo patrē & sicut mandatuz dedit mihi pater sic facio alla. Feria quinta ad matut. vt supra ℣. Spiritus domini repleuit orbez terrarū alla. Scōm lucā.

In illo tempore. Conuocatis ihesus duodecim discipulis suis dedit illis virtutem & potestatē super omnia demonia vt & languores curarent. Et reliqua.

Omel. venerabilis bede pbi & ytri.

Modo cū euangeliū legeret audiuim⁹: q; conuocatis ihs discipulis &c. & misit illos p̄dicare regnū dei & sanare infirmos fortasse nemo credēt

hom inib⁹ illiteratis ꝓmittēnib⁹ regnū celoꝝ: ideo cōcessit illis primū ptātem signoꝝ: ⁊ tūc misit ꝑdicare regnū: vt ꝑ missoꝝ magnitudinē attestaret etiā magnitudo factoꝝ: fidemqꝫ verbis daret virt⁹ ostensa: ⁊ noua facerēt qui noua ꝑdicarent. Tu. Feria vt in sancta nocte.

Unde nunc quoqꝫ cū fideliū numerositas excreuit intra sanctā eccl̄iam: multi sunt qui vitā virtutum tenent ⁊ signa virtutū nō habēt. Quia frustra miracula foris ostendit: si deest quo int⁹ operatur. Nā iuxta vocē magistri gentiū: lingue in signū sunt nō fidelib⁹ sed infidelib⁹. Signa que tūc ꝑ aplos fiebāt coꝝporaliter: quotti die in scā eccl̄ia ꝑ sanctos ꝑdicatoꝝes spūaliter fiunt cū in fide qs infirm⁹ eoꝝ ꝑdicatione roboraī in fide cuꝫ mortu⁹ qs in peccatis gra ⁊ misericoꝝdia dñi cōpunctus ꝑ eoꝝ erudition̄ resuscitaī ad pniam ⁊ remissionē peccatoꝝ suoꝝ dignaqꝫ emēdatione vitā merebit sempiternā. Seduct⁹ quis a diabulo infornicatione aut auaricia q̄ est idoloꝝ seruit⁹. aut etiā quorundā capitaliū criminū decept⁹ erroꝛe que oīa esse lepꝛa aie iudicanī ꝑ oꝛa doctoꝝ vel etiā exempla sanctitatis cōpuncti redeūt ad sinū matris eccl̄ie: cōfitentes se iugiter in maximis deliqsse ⁊ gemituꝫ peccatoꝝ suoꝝ incessabiliter ostēdētes multis elemosinis ceteriscꝫ opib⁹ misericoꝝdie redimentes donec emēdationē vicioꝝ qb⁹ implicati fuerāt in pnia pmanētes ꝓcipiūt. Cap.

Uniciqꝫ datī manifestatio spirit⁹ ad vtilitatē: oīa aūt opaī vn⁹ atqꝫ idē spūs: diuidēs singulis prout vult. Deo gras. Ad bñd. añ. Duꝫ compleren tur dies pēthecostes alla: venit laus i irlm alla: in syon alla. Collecta.

Illo nos igne q̄sum⁹ dñe spūssanctus inflāmet quez dñs noster ihs xps misit in terrā: ⁊ voluit vehemēter accendi. Qui tecū ciusdē. vel. De⁹ qui coꝝda. Ad terciā cap. Unicuiqꝫ Coll. Illo nos igne. que dicit ad oēs hoꝝas Ad sextam cap.

Spiritus enī sanct⁹ disciplīne effugiet fictū ⁊ auferet se a cogitationibus que sunt sine intellectu: ⁊ corripiet a supuenīēte iniqtate. Ad nonā cap.

Spiritus dñi repleuit oꝛbē terraꝝ ⁊ hoc qđ continet oīa sciam habet vocis. Deo. Officiū. Spūs dñi. ꝑ totū Epla philipp⁹ descēdēs. Euāgeliū Cōuocatꝫ ihs In scōis vs cap Spūs eni sanct⁹. Ad mgt añ. Apparuerūt apostolis disptite lingue tāqꝫ ignis: seditqꝫ supra singulos eoꝝ spūssanctus alla Coll. ꝑ dicta. Feria sexta ad matutꝫ vt supra. ℣. Cōfirma hoc de⁹. Scōm lucā.

In illo tpe. Factū est in vna dierum ⁊ ihs sedebat docēs: ⁊ erāt pharisei sedētes: ⁊ doctoꝝes q venerāt ex oī castello galilee ⁊ iudee ⁊ irlm. Et virt⁹ dñi erat ad sanandū eos. Et rel.

Oīncī. venerabilis bede ꝑsbyteri

Et ecce viri portātes in lecto hominē q fuerat paraliticus ⁊ q̄rēbāt cum inferre ⁊ ponere ante ihm: ⁊ non inuenīētes qua parte illū inferrēt ꝑ turba: ascēderūt sup tectū ⁊ ꝑ tegulas submiserūt illū in lecto i mediū ante ihm Nō ociosa hui⁹ paralitici curatio: nec angusta medicina est cū dñs ⁊ oꝛasse ꝑmittit: nō vtiqꝫ ꝓpter suffragiū: sed ꝑpter exemplū. Imitādi enī speciez dedit: nō precādi ambituꝫ requisiuit. Ex. Spūssanctus. Et cōcurrentib⁹ ex omni iudea ⁊ galilea ⁊ irlm legis doctoꝝū inter remedia ceteroꝝ debiliū paralitici istius medicina describit. Primū omniū qđ ante dixim⁹. Unusquisqꝫ eger petende salutis ꝑcatoꝝes debet exhibere: per quos vite nostre compago resoluta: actuūqꝫ nostroꝝ clausa vestia verbi celestis remedio reformentur. Sint igit aliqui monitoꝝes mētis q animuz hominis cuius exterioꝝis coꝝporis de

bilitate torpentē ad supiora crigāt quo
rū rursus āminiculis ⁊ attollere ⁊ hu/
miliare se facilis ante ihesuz loceť: dñi
co videri aspectu. Humilitatē enim re
spexit dñs: quia humilitatē ancille sue
respexit. ℟. Loquebanť. Quorū vt fidē
vidit dixit. Adagn⁹ dñs qui alioz me
rito ignoscit alijs: ⁊ dum alios probat
alijs errata relaxat. Cur apō te homo
collega nō valeat cum caput omniū ser
uus: ⁊ interueniendi meritum ⁊ ius ha
beat impetrādi. Discе q iudicas igno/
scere. Discе qui eger es impetrare. Si
grauiū peccatoz diffidis veniā: adhi/
be peccatores: adhibe eccl̄iam que pro
te deprecet cuius in contēplatione q
tibi dñs denegare posset ignoscat. Tu
℟. Apparuerūt aplis. Capitulum.
Super seruos meos ⁊ ancillas me/
as in diebus illis effundā de spiri
tu meo: ⁊ dabo ꝓdigia in celo sursum:
⁊ signa i terra deorsuz: sanguinē ⁊ ignē
⁊ vaporē fumi. Ad bñ. añ. Omi qui lin/
guis loquunť nouis galilei sunt ⁊ serpentes
tollent alťa. Collecta
Omnipotens ecclesie tue misericors
deus: vt spiritu sancto cōgregata
hostili nullaten⁹ incursiō turbeť. ꝑ
dñm eiusdem. que dicit ad omnes ho
ras. Ad terciā ⁊ ad vs. Cap. Sup ser
uos meos. Ad sextā cap
In hoc intelligimus qm̄ in deo ma
nemus ⁊ ipse in nobis: qm̄ de spiri
tu suo dedit nobis. Deo gratias.
Ad nonam capitulū.
Alij quidē per spiritū dať sermo
sapientie: alij autez sermo scientie
sm eundem spiritū. Officiū. Repleať.
℣. In te dñe speraui. Coll. cum salutā/
tione ⁊ sine genuflexione. Epla. Ape/
riēs petr⁹ os suum. Alťa. ℣. Emitte spiri
tum. Alťa. ℣. Paraclitus. Sequētia. San
ctispiritus. Euāgeliū. Factuz est in vna
dierum. Offert. Lauda anima. Cōmu.
Spūs vbi vult. Ad mgt añ. Si quis dili
git me sermonē meū seruabit ⁊ pater meus
diliget eum: ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mansionem
apud eum faciemus alleluia. Sabbato
ad matut̄. vt supra. ℣. Emitte spm̄ tuum
In illo tempore. Scōm lucaz
Surgens ihesus de synagoga in/
troiuit in domū symonis. Socrus aūt
symonis tenebať magnis febrib⁹. Et
reľ. Omeľ. beati ambrosij.
Et in synagoga erat homo habēs
spiritū imundū ⁊ infra. Surgens
aūt ihesus de synagoga introiuit do/
mū symonis ⁊ andree. Socrus aūt sy
monis tenebať magnis febrib⁹. Vide
clemētiā saluatoris: nec indignatione
cōmotus: nec sceleře offensus: nec iniu
ria violatus: iudeā deserit. Quin etiā
immemor iniurie nostre fragilitatis: me/
mor clementie nūc docendo: nūc libe/
rando: nūc sanando: in fide plebis cor
da demulcet. ℟. Repleti sunt. Et bene
sanctus lucas viruz a spiritu nequicie
liberatū ante premisit: ⁊ substituit femi
ne sanitatē. Utrūq enī sexū dñs cura/
turus aduenerat: ⁊ prior sanari debuit
qui prior creatus est: nec ptermitti illa
que mobilitate magis anime q̄z praui/
tate peccauerat. Sabbatū medicine do
minice opa cepta signat: vt inde noua
creatura ceperat vbi vetus natura ante
desijt: nec sub lege esse filiū dei: sed su/
pra legē in ipso principio designaret:
nec solui legem sed impleri. Necq enim
per legem: sed verbo factus est mund⁹
sicut legim⁹ Verbo dñi celi firmati sūt
⁊ spiritu oris eius omnis virtus eorū.
℟. Disciplinam. Require feria secunda.
Non soluitur ergo lex sed impletur vt
fiat renouatio hominis iam habentis
vnde ⁊ apostolus ait. Spoliātes vos
veterem hoīem induite nouuz qui sm
xpm creatus est. Et bene sabbato cepit
vt ipsum se ostenderet creatorem: qui
opera operibus intexeret: ⁊ persequere
tur opus q̄ ipse iaz inceperat: vt si do/

mum faber renouare disponat: non a fundamentis sed a culminibus incipit soluere vetustatez. Itaqz ibi prius manū admonet vbi ante desiderat: deinde a minoribus incipit: vt ad maiora pueniat. Tu. ℟. Loquebant varijs. Cap.

Effundam aquas super sitientes: et fluenta sup aridam: effundam de spiritu meo sup semen tuū: benedictionē meā sup generationē tuā. Dicit dñs ops. ℣. Repleti sunt. Ad bñd. añ. Si diligitis me mādata mea seruate alla alla alla

Mentib⁹ nostris qsum⁹ Coll. dñe spūm sanctū benign⁹ infunde: cuius et sapientia conditi sum⁹: et prudentia gubernamur. Per dñm eiusdē. q dicit ad oēs horas. Ad. vj. et ad. ix.

Gratia dñi nostri ihū xpi Cap et charitas dei et cōicatio spūssancti sit cū oibus nobis. Deo grās. Offi ciū. Caritas dei. pś. Dñe de⁹ salut. Prima coll. sine salutatione et genuflexioc. Et sic de alijs pter sextā. Coll. q cū salutatione dicit. Prima ppheta. Effū dam de spū. Alla. ℣. Emitte spm. nulluz alla iterat pter vltimū. Item coll. Illo nos igne. Prophetia. Locut⁹ est dñs. Alla. ℣. Veni scē spūs. Coll. De⁹ qui ad aiarū. Prophetia. Dixit moyses filijs isrl. Alla. ℣. Dū cōplerent. Coll. Presta qs ops de⁹ vt salutarib⁹. Prophetia. Dixit dñs ad moysen. Alla. ℣. Paracli tus. Coll. Presta qs ops deus sic nos ab epulis. Prophetia Angel⁹ dñi. Alla ℣. Bñdict⁹es dñe. cū salutatione Coll. Deus qui trib⁹ pueris. sola nisi festum alicui⁹ sancti intercurrat. tūc ambe sub vna cōclusione. Epla. Justificati. Alla ℣. Laudate dñm. quod repetat sine finali. Sequentia. Sancti spiritus. Euangeliū Surgens ihs de synagoga. Credo Offert. Emitte spiritū tuū. Cōmu. Nō vos relinquā. Nota quod cūqz festum in ebdomada penthecosten inciderit non pōt solēnius agi qz cum coll. et añ. tm̄ pter festuz dedicationis et tamē vacet si vacādū est. Et eedem añe canent de sanctis que ante penthecosten scilicet añ. Filie irlm. cuz alijs: vel scōm nostrā cōsuetudinē vt si minus festum fuerit. Coll. festi cōtinuet pcedēti collecte sub vna cōclusione.

In octaua penth. ad vesperas sup ps. añ Veni sancte spirit⁹. pś. Dixit dñs cū rel. Cap Cum cōplerent. Require in die in laudib⁹. ℟. Apparuērut aplis. Hymnus. Veni creator spūs. ℣. Loquebant varijs. Ad mgt añ. Ultimo festiuitatis die dicebat ihesus qui i me credit: flumina de ventre eius fluent aque viue: hoc aūt dixit de spiritu quem accepturi erāt credētes in eum alla. Coll. Deus q corda. sola nisi sit festū alicuius sancti. Ad matutz. vt in sancta nocte.

Euangeliū scōm iohannem

In illo tpe. erat hō ex phariseis nicodem⁹ nomine princeps iudeoz Et rel. Omelia lectionis eiusdem

Ex lectione sancti euangelij fratres carissimi audistis. Princeps iudeoz venit ad ihm nocte: cupiēs secreta eius allocutione plenius discere misteria fidei: cuius aperta ostensione signoz aliquaten⁹ iam rudimēta pcepe rat. Qui qm̄ prudēter ea que ab eo fieri videbat intelligē curauit sublimiter ea que ab illo qrebat inuestigare pmeruit. Rabbi inquit: scim⁹ quia a deo venisti magister. Nemo enī pōt hec signa facere que tu facis nisi fuerit de⁹ cū eo. Ad deo igit ihm venisse ad magistriū celeste mundo adhibēduz cōfessus est: deum cū illo fuisse miraculis pdentibus intellexit: nec dum tamen ipsum deū esse cognouit. Sed quia quē magistrū veritatis studio docēdus adijt: merito ad agnitionē diuinitatz ei⁹ pfecte doct⁹ subijt. Merito vtriusqz ntitatis ei⁹ diuine scz et hūane: sed et passionis atqz ascēsiōis ipi⁹ archana pcepit

Ingressum regni celestis: aliaqz p plura doctrine euāgelice sacramenta dño reuelante didicit. Rñdit aūt ihs dixit ei. Amen amen dico tibi. Nisi qs renatus fuerit denuo nō pōt videre regnuz de. Que sīa tanto apertius cunctis fidelibus lucet quanto constat: quia sine huiꝰ luce fideles esse nequeunt. Quis etenim sine lauacro regenerationis remissionē cōsequi ꝛ regnū valet intrare

Ad laudes añ. Dum cōplerent dies pentecostes alla: venit laus ī urlm alla in syon alla. **sola. Cetera oia ꝛ ad horas vt ī die scō. Finita tercia cantet ad fontem añ.** Vidi aquam. **Coll'.** Sancti spiritꝰ dñe.

Deinde añ. Cum rex glorie. **Processio fiat p claustrū ī capellā dñor: finita añ cantent. ℣.** Salue festa dies. **Deinde in regressu ad chor cantet. ℟.** Apparuerūt aplis **fine stationē. Officiū vt ī die scō pter epl'am.** Vidi ostiū apertū ꝛ cuāgeliū. Erat homo ex pharisceis. **Kyrieel. Prefatio** Sanctus ꝛ Agnus ꝛ Ite missa est **dñicali melodia. In secūdis vs agit de sancta trinitate q: summū festū sup. ps. añ.** Te inuocamus ꝛ adoramus te laudamꝰ o beata trinitas. **ps. oia** laudate

Altitudo diuiciarū sa- **Cap.**
Opietie ꝛ scietie dei q̄z incōprehensibilia sunt iudicia: ꝛ iuestigabiles vie eius. Deo gr̄as. **℟.** Sūme trinitati simplici deo: vna diuinitas: eqlis gloria: coeterna maiestas patri proliqz sanctoqz flāmini Qui totū subdit suis orbē legibus. **℣.** Prestet nobis gratiā deitas beata patris ac nati pariterqz spūs almi. Qui **Hymn?.**

Lux btā trinitas: ꝛ principalis vnitas: iam sol recedit igneus: infunde lumen cordibus. Te mane laudz carmine: te deprecemur vespere: te nostra supplex gloria p cūcta laudet secula. Deo patri sit gloria eiusqz soli filio cū spiritu paraclito ꝛ nūc ꝛ imppetuū. Amen. **℣** Vespertina oratio ascēdat ad te dñe. Et descēdat sup nos misericordia tua.

Ad mātī añ. Te deū patrē ingenitū te filium vnigenitum: te spirtūsanctū paraclitū sanctam ꝛ indiuiduā trinitatē toto corde ꝛ ore cōfitemur laudamꝰ atqz benedicimus tibi gloria in secula. Dñs vobiscū. **Coll'.**

Omnipotēs sempiterne deꝰ: q dedisti famulis tuis in cōfessione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere: ꝛ in potētia maiestatis adorare vnitatē: quesumꝰ vt eiusdē fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. **Deinde de sancto spū añ.** Nisi quis renatus fuerit ex aqua ꝛ spū nō pōt intrare in regnū dei: quia quod natuz est de carne caro est: ꝛ quod natū est de spū spūs est alla **Coll'.** Deus qui corda. **pmisso ℣.** Loq̄ bant'. **postea de sancto si inciderit in illuz die. Ad cōpl'.añ** Miserere mei dñe ps. Cum inuocarē. **Hymnus.** Te lucis ante terminū. **Cap.** Pacē ꝛ veritatē. **℣.** Custodi nos dñe. **Ad nūc añ.** Pacē tuam aliis aūt diebꝰ. Vigila. **Kyrieel. nomes.** Pater noster. Et ne nos. **℣.** In pace in idipm. Dormiā ꝛ requiescam. Credo. **℣** Benedicamꝰ patrē. **pmittit coll'.** Deꝰ qui diem discernis. Benedicamꝰ dño. **Benedictio solita.** Anime oīm fideliū. **Sic dicat compl'.p tres noctes. In matī.** Inuitat. Deū verū vnū in trinitate: ꝛ trinitatē in vnitate. Venite adoremus. **Ad nocturnū añ.** Adesto deꝰ vnus oīpotens pater ꝛ filiꝰ ꝛ spūssanctus. **ps.** Dñe dñs nr **Añ.** Te vnū in substātia trinū in psonis cōfitemur. **ps.** Celi enarrant. **Añ.** Te semp idem esse viuere ꝛ intelligere, pfitemur. **ps** Dñi est terra. **℣.** Benedictꝰ es dñe in firmamento celi. Laudabilis ꝛ glorioſus ꝛ superexaltatus in secula. **Lectio.**

Redimus sanctā trinitatē atqz in effabilē patrē ꝛ filiuz ꝛ spiritūsanctū vnū deum naturaliter esse vniꝰ substantie: vnius nature: vnius maiestatis atqz virtutis: ꝛ patrē quidē nō genituz nō factum. Fons ergo ipse est totiꝰ trinitatis ꝛ origo. Pater nāqz ineffabili

substantia filiū genuit: non tñ aliud qz quod ipse est: deus deum: lux lucem: filiū quoqz de substantia patris sine initio ante secula natū: non tamē factum fatemur. Tu. ℟. Benedicat nos deꝰ: deus noster benedicat nos deus. Et metuant eum omnes fines terre. ℣. Deus misereat nostri ⁊ benedicat nos deus. Et.

Hīt nō sicut filius a patre: ita pater a filio est: qz nō pater a filio: sed filius a patre generationē accepit. Filiꝰ ergo deꝰ in patre. Pater aūt deus: sed nō in filio. Si enim pater fuit semp habuit filiū cui pater esset: ⁊ ob hoc filiuz sine inicio cōfitemur. Spūm enim sanctū qui est tercia in trinitate psona vnū atqz equalez cū deo patre ⁊ filio credimus esse deū: vnius substātie: vniꝰ nature: nec tamē genitum vel creatū sed a patre filioqz ꝓcedētē: amboz esse spiritū. Tu. ℟. Benedictꝰ dñs deus isrl qui facit mirabilia solus. Et benedictū nomen maiestatis eius in eternū. ℣. Replebit ma/iestate eius omnis terra fiat fiat. Et.

Credimꝰ sanctā trinitatē id est patrē ⁊ filiū ⁊ sanctum spiritū: vnum deū omnipotentē vniꝰ substantie: vniꝰ maiestatis atqz ptātis: creatorē omniū creaturarū. Credimꝰ patrē a semetipo nō ab alio: filiū a patre genitū: deū verum de deo vero: lumen verū de lumine vero: nō tamē duo lumina: sed vnū lumē. Spiritūsanctū a patre ⁊ filio eq̄liter ꝓcedentē: cōsubstantialē ⁊ coeq̄lē patri ⁊ filio. Pater plenus deus in se: filius plenus deꝰ a patre genitus: spiritussanctus plenꝰ deꝰ a patre ⁊ filio ꝓcedens. Nō tamē tres deos dicimus: sed vnū deuz omnipotentē: coeternū: inuisibilē: incōmutabilē: qui totꝰ vbiqz est: totus vbiqz presens: nō p partes diuisus: sed totus in omnibꝰ. Nō localiter sed potentialiter. Qui sine cōmutatione sui mutabilia creauit: ⁊ gubernat creata semper manēs quod est. Tu. ℟. Quis deus magnus sicut deus noster. Tu es deus qui facis mirabilia. ℣. Notam fecisti in populis virtutem tuam redemisti in brachio tuo populuz tuū. Tu es. Te deum laudam⁹ p illos tres dies ⁊ ℣. ille Magnus dñs noster ⁊ magna virtus eiꝰ. Et sapiētie eiꝰ non est numerꝰ. etiā p hos dies ꝑmittat laudibus. Añ. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas: ⁊ ante oīa secula ⁊ nunc ⁊ imꝑpetuū. sola p hos dies. Cap. O altitudo diuiciarū. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt. Et spū oris eiꝰ omnis virtꝰ eorum. etiā p illos tres dies Ad benedicam. Tibi decus ⁊ imperiuz: tibi gloria ⁊ potestas: tibi laus ⁊ iubilatio in sempiterna secula o beata trinitas. q̄ dicat p ꝑdictos tres dies: ⁊ ad suffragia p totā octauaz in matutiz. si placet. Coll. Omnipotēs sempiterne deꝰ qui dedisti. Ad primā hymnꝰ. Jam lucis ortu. soleniter. Añ. Libera nos deus isrl ex omnibus angustijs nris. Cap. Regi seculoz. ℟. Xpe fili dei viui. ℣. Qui sedes ad dexterā. inior. ℣. Exurge dñe adiuua nos. Kyrieel. nonics Pater noster. Et ne nos. Viuit aīa mea ⁊ laudabit te. Credo in deū. ℣. Benedicam⁹ patrē ⁊ filiū. ꝑmittat coll. Dñe sancte pater Ad terciā hymnus. Nunc sancte ⁊ ad sextā ⁊ ad nonā sola hac die soleniter. In alijs aūt duobus diebus cantentur vt in plenis officijs. Ad terciam añ. Adesto deus vnus ⁊ omnipotēs pater ⁊ filius ⁊ spūssanctus. Cap. O altitudo diuiciarū. ℟. Inclina coz meū. Ad sextam añ. Te vnū in substantia trinum in psonis confitemur.

Capitulum

Fratres gaudete pfecti estote exhortamini: idem sapite: pacē habete: ⁊ deꝰ dilectiōis erit vobiscū. Deo ℟. Jneternū dñe. Ad nonā añ. Te semp idem esse viuere ⁊ intelligere profitemur.

Gratia domini nostri Cap.
ihesu christi ⁊ caritas dei ⁊ cōicatio sanctispiritus sit cū omnibꝰ nobis. Deo grās. ℟. Clamaui i toto corde meo.

Sic dicat ad horas p̄ illos tres dies. Officiū Benedicta. p̄s Benedicam⁹ patrē. Kyrieel. festiuale vel solēne. Sed sequēnt⁹ dieb⁹ cantet vnū qđ in plenis officijs minorib⁹ solet cantari. Coll. Omnipotēs sempiterne de⁹ q̄ dedisti tota. nūquid fuerit festū alicui⁹ sancti: tunc ambe sub vna ꝯclusione. Epistola. O altitudo. Grad. Benedict⁹ es. Alta. ℣. Benedict⁹ es. Sequēcia. Bñdicta semp sancta. Euāgeliū. Cū venerit paclitus Credo in vnū. Offert⁊ Bñdict⁹ sit. Pre fatio de scā trinitate. Sanct⁹ ⁊ Agnus ⁊ Ite missa est. cantent hodie solēniter: sz in sequēnt⁹ dieb⁹ plenaliter. Cō. Benedicite. Ita cantet p hos tres dies nisi festū interueniat. In scōis vs añ. Inclinauit cum ceteris añ. ⁊ p̄s. ferialibus Cap. O altitudo. qđ nō mutat ad vs p̄dictis dieb⁹. Hymnus. O lux beata trinitas. ℣. Uesptina oratio. q etiā similiter nō mutat. Ad mgt an. Laus ⁊ phēnis gloria deo patri cū filio sancto simul paclito in secula seculoꝝ. Collecta p̄dicta.

Feria tercia inuit⁊. Deus verū. Ad nocturnū añ. Te inuocam⁹ te adoram⁹ te laudam⁹ o beata trinitas. p̄s. Oēs gentes. Añ. Spes nostra sal⁹ nostra honor noster o beata trinitas. p̄s. Magn⁹ dñs. Añ. Libera nos salua nos: iustifica nos o beata trinitas. p̄s. De⁹ iudiciū. ℣. Magn⁹ dñs noster ⁊ magna virtus eius. Et sapiētie eius non est numerus. Lectio. j.

Hec tria vnus de⁹: ⁊ idē dñs: vera ⁊ sempiterna trinitas in psonis ⁊ vera ⁊ sempiterna vnitas in substātia q: vna est substātia pater ⁊ fili⁹ ⁊ spiritussanctus. Hec vera scā trinitas nihil maius in trib⁹ psonis simul noīatis q̄ in vna qualibet psona: plena est substātia. Non tamē tres substātie sed vnus de⁹: vna substātia: vna potētia: vna essentia: vna eternitas: vna magnitudo: pater ⁊ fili⁹ ⁊ spūssanct⁹. Nō enī aliud est pater in natura q̄ fili⁹ ⁊ spūssanct⁹ nec aliud filius ⁊ spūssanct⁹ q̄ pater in natura. Sed alius est pater in persona alius fili⁹ in persona: alius spūssanct⁹ in psona. In patre manet eternitas: in filio equalitas: in spūsancto eternitatis equalitatisq̄ cōcptio quia pater ⁊ fili⁹ ⁊ spūssanct⁹ vn⁹ de⁹ est oīpotēs in substātia ⁊ essentia maiestate oīpotentia ⁊ deitate. ℟. Magn⁹ dñs ⁊ magna virt⁹ eius. Et sapiētie eius nō est numerus. ℣. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eius non est finis. Et. Lectio. ij.

Sicut eadē sancta trinitas inseparabilis est in substantia: ita inseparabilis in operib⁹ est: quāuis quedam opa dei quibusdā personis spāliter conueniant. Sicut patris vox illa que de celo sonuit sup xp̄m baptizatū. Et ad filij psonā humanitatis tantūmodo pti net susceptio spūssancti psone proprie congruit illa colūba in cui⁹ specie idez spūssanct⁹ descēdit sup cundē filiū dei sm hoiem baptizatū. Credim⁹ cundē filiū dei verbū essentialiter natū de patre: cōsubstātialē p oia patri tpalem de maria semp vgine duas habētē ntitates: vnā ex patre eternā: alterā ex matre tpalē. Qui etiā fili⁹ dei carnis sue susceptione cōcept⁹ est ⁊ carnis sue ntitate natus est. ℟. Gloria patri genitoq̄ ,pli ⁊ tibi compar vtriusq̄ semp spūs alme de⁹ Ano oī tpe secli. ℣. Da gaudioꝝ premia da gr̄arū munera dissolue litis vincula: astringe pacis federa. Unus. Lectio.

Omin⁹ ih̄s fili⁹ dei vnic⁹ natus de deo patre sine aliq̄ matre ⁊ natus de virgine matre: sine hoie patre: Audist⁊ q: ipe dixit. Ego ⁊ pater vnū sum⁹: sic accipite hoc credite: vt mereamini itelligē. Fides enī dz p̄cedē intellectū vt sit itellect⁹ fidei p̄miū ,pph̄a enī aptissime dixit Nisi crediderit⁊ nō itelliget⁊. Qđ enī simplr p̄dicat credēdū est. Qđ subtiliter disputat intelligēdū est: p̄mit⁹ ergo ad imbuēdas mentes

vras:p fidez ꝓdicam⁹ vobis xpm dei patris vnicū. Quare addit vnicū: qz vnicus cui⁹ est: multos filios habet p gratiaz. Ceteri ergo oēs sancti filij dei gra sunt: sol⁹ ille natura est: qui gra filij sunt: nō sunt qō patet. Deniqz null⁹ sanctoz ausus est dicere: qō ille vnic⁹ ait: ego z pater vnū sum⁹. ℟. Honor virtus z ptas z imperiū sit trinitati in vnitate: vnitati in trinitate. In phenni seculoz tpe. ℣. Trinitati laus phēnis vnitati sit decus perpetim. In

Capitulum.

TRes sunt qui testimoniū dant in celo: pater z filius z spūssanct⁹: z hi tres vnū sunt Deo gras. **Alia omnia i laudibus vt heri. In scōis vs añ.** In domū dñi. **cuz reł. ferialib⁹ añ. z pś. Ad mgt añ.** Gloria laudis resonet in ore oīm patri geniteqz pli spūisancto laude phēni. **Coll. ꝓdicta.** **Feria quarta inuitatł** Deum verū. **Ad nocturnū añ.** Charitas pater est gra xps cōicatio spūssanctus o beata trinitas. **pś.** Fūdamēta. **Añ.** Verax est pater: veritas fili⁹: veritas z spūssanctus o beata trinitas. **pś.** Cantate. **j. Añ.** Una igit pater logos paraclitus substantia est o beata trinitas. **pś.** Cantate. **ij. ℣.** Nō est similis tui in dijs dñe. Et nō est fm opa tua

Scōm iohannem

IN illo tpe dixit ihs discipulis suis Cū venerit paclitus quē ego mittaz vobis a patre spm veritatis q a patre ꝓcedit ille testimoniū phibebit de me. Et reł. **Omeł. vene. bede pśb yte.**

QX multł sancti euāgelij inuenim⁹ locis: qz discipuli ante aduentum spūs sancti min⁹ capaces erant ad intelligenda archana diuine sublimitatł min⁹ fortes ad tolleranda aduersa humane prauitatis vel ꝑsecutionis. Sed eis adueniēte spūsancto cum augmēto diuine cognitiōis data est etiā cōstātia vincendi aduersa hūane ꝑsecutionis. ℟. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas: equalis gloria: coeterna maiestas patri proliqz sanctoqz flāmini. Qui totū subdit suis orbē legib⁹. ℣. Prestet nobis graz deitas beata patris ac nati pariterqz spūs almi. Qui.

Lectio

NOtandum vo in primis q̄ dñs spm veritatł: z a se mittendū esse testat: z cū dē mox a patre ꝓcedē subiūgit: nō qz idē spūs aliter a patre ꝓcedit q̄z cū a filio mittit: aut alio tpe a patre ꝓcedit q̄z cū a filio mittit. Sz iō fili⁹ a se eū mitti a patre dicit ꝓcedē vt aliā patris aliā suā eē psonā designet. Atqz in cadē distinctiōe psonaz vnā cē opationē z volūtatē suā cū patris volūtate z opatiōe designet. ℟. Bñdicam⁹ patrez z filiū cū scōspū. Laudem⁹ z superexaltem⁹ euz in secula. ℣. Benedict⁹ es dñe. in firmamēto celi laudabilis z glorioſus. Laudem⁹

QUam enī eius dē spūs gra dat hoibus: mittit profecto spūs a patre: mittit z a filio: ꝓcedit a patre: ꝓcedit z a filio: qz z ei⁹ missio ipsa est ꝓcessio q̄ a patre procedit z a filio. Venit z sua sponte: qz sicut equalis est patri z filio: ita eandē habet volūtatē cū patre z filio cōem. Spūs enī vbi vult spirat: z sicut enumeratis apłs donis celestib⁹ ait. Hec aūt oīa opat vn⁹ atqz idē spūs diuidēs singulis ꝓut vult. ℟. Te deuz patrē ingenitū z filiū vnigenitū te spm̄sanctū paraclitū: sanctā z indiuiduā trinitatem toto corde z ore cōfitemur. Laudem⁹ atqz bñdicim⁹. Tibi gloria in secula. ℣. Qm̄ magnus es tu z faciēs mirabilia tu es de⁹ sol⁹. Tibi. **de laudib⁹ vt ś.** **Si festuz infra hos tres dies inciderit de quo sit plenū officiū cantet de ipso: z ad vtraſqz vs z ad matł. dicat añe q̄ iueniunt de scā trinitate ibi posite cuz sua coll. Ad missam secunda coll. de scā trinitate si placet plures dicere: sin aūt ambe sub vna ꝯclusione dicant. Prefatio de scā trinitate dr. Et qdcūqz festū inciderit dicat ꝑfatio de sancta trinitate nisi sit tale quod habeat propriā prefationē.**

Si festū de quo non est plenū officiuz inciderit sufficit dicē de festo añ. ⁊ coll' tm̄ ⁊ cantabit' de santa trinitate.

In festo corpis xp̄i ad vs̄ sup p̄s. añ

SAcerdos in eternū xp̄s dn̄s sm̄ ordinem melchisedech panē ⁊ vinū obtulit. p̄s. Dixit dn̄s. Añ. Miserator dn̄s escam dedit timentib⁹ se in memoriā suoꝝ mirabiliū. p̄s. Confitebor. Añ. Calicē salutaris accipiā ⁊ sacrificabo hostiā laudis. p̄s. Credidi. Añ. Sicut nouelle olinarū ecclesie filij sunt in circuitu mense dn̄i. p̄s. Beati oēs. Añ. Qui pacē ponit fines ecclesie: frumenti adipe saciat nos dn̄s. p̄s. Lauda ir̄l'm. Capitulum

DOminus ihesus i qua nocte tradebat: accepit panē ⁊ gr̄as agens fregit ⁊ dixit Accipite ⁊ mādūcate hoc est corp⁹ meū: qđ p vobis tradet': hoc facite in meam cōmemorationē. Deo. ℟. Homo quidā fecit cenā magnaz ⁊ misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirēt. Quia pata sunt oia. ℣. Venite comedite panē meū ⁊ bibite vinum quod miscui vobis. Quia. Hymnus.

PAnge lingua glorioſi corporis misterū sanguinisq̄ p̄cioſi quē i mūdi preciū fructus ventris generosi: rex effudit gentiū. Nobis nat⁹ nobis datus ex intacta virgine ⁊ in mundo conuersat⁹ sparso verbi semine sui moras incolatus miro clausit ordine. In suprēme nocte cene recūbens cū fratrib⁹ obseruata lege plene cibis in legalibus cibū turbe duodene se dat suis manib⁹ Uerbū caro panē verū verbo carnē efficit: fitq̄ sanguis xp̄i merū: ⁊ si sensus deficit ad firmandū cor sincerū sola fides sufficit. Tantū ergo sacramentuz veneremur cernui ⁊ antiquū documentū nouo cedat ritui: p̄stet fides supplementū sensuū defectui. Genitori genitoq̄ laus ⁊ iubilatio: salus honor virtus quoq̄ sit ⁊ benedictio: p̄cedēti ab vtroq̄ compar sit laudatio. Amen. ℣ Panem de celo p̄stitisti eis dn̄e. Omne delectamentū in se habentē. Ad mḡt añ. O quā suauis est dn̄e spūs tuus qui. vt dulce dinē tuā in filios demōstrares: panē suauissimo de celo p̄stito: esurientes replēs bonis: fastidiosos diuites dimittēs inains.

DEus qui nobis in sacra/mento mirabili passionis tue memoriā reliquisti tribue q̄sumus: ita nos corporis ⁊ sanguinis tui sacra misteria venerari: vt redēptionis tue fructuz in nobis iugiter sentiam⁹. Qui cum deo patre. Qua finita imponit añ. de sancta trinitate. Laus deo patri pariliq̄ pli: ⁊ tibi sancte studio phenni spūs nostro resonet in ore omne p eunm. cū ℣. Uespertina oratio. ⁊ coll'. Ad cōpl'. añ. A fructu frumenti vini multiplicati fideles in pace xp̄i requieſcūt. Hymn⁹. Tantū ergo. Cap

QUus panis ⁊ vnū corp⁹ multi sumus oēs q de vno pane ⁊ de vno calice p̄ticipam⁹. ℣. Benedict⁹ qui venit in noīe dn̄i. Deus dn̄s ⁊ illuxit nob. Sup nunc añ. O gustu mirabilis: o panis sūme dulcedinis tu nostre mestitie sacruz releua men singulis fidelib⁹ dans sanitatem spūs: in antiqui specie cibi designaris signatum signo terminās in te patris helie cessat cineris panis. Kyrieel. nonies. Pater noster. Et ne nos. Credo in deuz. ℣. Educas dn̄e panē de terra. Et vinum letificet cor hoīs. p̄mittat Coll'.

UIsita quesumus dn̄e domū istaz ⁊ omnes insidias inimici ab ea longe repelle: ⁊ angeli tui sancti habitent in ea: qui nos in pace custodiant: ⁊ benedictio tua sit super nos semper: celestis quoq̄ misterij virtute ⁊ potentia muniamur: cuius ope quesum⁹ ad beate p̄hennitatis gloriaz p̄ducamur. Benedicamus dn̄o. Sequit benedictio solita. Sic dicet completoriū per totā ebdomadā. Ad matut̄. Inuit̄. Xp̄m regē adorem⁹ dn̄antē gentib⁹. Qui se mā ducātib⁹ d at spūs pinguedinē p̄s. Venite

Ad nocturnū añ. Fructū salutiferū gustā dum dedit dñs mortis sue tpe. ℣. Beat⁹ vir. Añ. A fructu frumēti ⁊ vini multipli/cati fideles in pace xp̄i requieſcūt. ℣. Cū inuocarē. Añ. In cōmunione calicis quo deus ipſe ſumit: non vitulox ſanguine con gregauit nos dñs. ℣. Conſerua me. ℟. Cibauit eos ex adipe frumēti. Et de petra melle ſaturauit eos. Lectio.j.

IN mēſa diuine largitatis benefi/cia: exhibita populo xp̄iano ineſti/mabilē ei cōferunt dignitatē. Neq; enī eſt aut fuit aliquādo tam grādis natio que habuit deos appropinquātes ſibi ſicut adeſt nobis dñs de⁹ noſter. Uni/genitus ſiquidē dei fili⁹ ſue diuinitat⁊ volens nos eſſe participes: naturā no ſtraz aſſumpſit vt homes deos faceret: factus eſt homo: ⁊ hoc inſup quod de noſtro aſſumpſit: totū nobis cōtulit ad ſaluté. Corp⁹ nāq; ſuum p nr̄a reconciliatione in ara crucis hoſtiaz obtulit deo patri: ſanguinē ſuū fudit in p̄reciū ſimul ⁊ lauacruz: vt redēpti a ſeruitute miſerabili: a peccatis oibus mundare/mur: ⁊ vt tanti beneficij iugis in nobis maneret memoria: corp⁹ ſuū in cibum: ⁊ ſanguinē ſuum in potū: ſub ſpecie pa nis ⁊ vini ſumendū fidelibus ſuis tra didit. ℟. Immolabit eum multitudo fi/lioz iſrahel ad veſperā paſce. Et edent car nes ⁊ azimos panes. ℣. Paſca noſtrū imo/latus eſt xp̄s: itaq; epulemur in azimis ſin/ceritatis ⁊ vetitatis. Et. Lectio.ij.

O P̄reciosum ⁊ āmirandū cōuiuiuz ſalutiferū ⁊ omni ſuauitate reple/tū: quid hoc cōuiuio p̄cioſi⁹ eſſe pōt: in quo nō carnes vitulox ⁊ hircox vt olī in lege ſed nobis xp̄s ſumendus ꝓponit verus de⁹. Quid hoc ſacramento mirabili⁹: in quo nāq; panis ⁊ vinū in corp⁹ ⁊ ſanguinē ſubſtātialiter cōuertū tur: ideoq; xp̄s deus ⁊ homo perfect⁹ ſub modici ſpecie panis cōtinet. Mā ducat itaq; a fidelib⁹ ſed minime lace rat: qnimmo diuiſo ſacramēto integer ſub qualibet diuiſionis ptcula pſeue/rat. Accidētia enī ſine ſubiecto in eodē exiſtunt: vt fides locū habeat duz viſi bile inuiſibiliter ſumit aliena ſpecie oc cultatum: ⁊ ſenſus decepti one īmunes reddant qui de accidentibus iudicant ſibi notis. ℟. Comedetis carnes ⁊ ſatura bimini panibus. Iſte eſt panis quez dedit vobis dñs ad veſcēdū. ℣. Nō moyſes de dit vobis panem de celo: ſed pater me⁹ dat vobis panem de celo verū. Iſte.

NUllum etiā ſacramētuz eſt iſto ſa lubri⁹ quo purgant peccata: vir/tutes augent ⁊ mens oīm ſpūaliuz ca/riſmatū abundātia inpinguat. Offert in eccleſia p viuis ⁊ mortuis vt oibus pſit: qō p ſalute oīm eſt iſtitutū. Sua/uitatē denicq; huiuſcemodi ſacri null⁹ exp̄imere ſufficit: p qō ſpūalis dulce/do in ſuo fonte guſtat ⁊ recolit illi⁹ me moria quā in paſſione mōſtrauit excel lētiſſime caritat⁊: vnde vt ardēti⁹ hui⁹ modi caritatis īmenſitas cordib⁹ infi/geret fideliū: i vltima cena quādo pa/ſca cū diſcipulis celebrato trāſitur⁹ de hoc mundo ad patrē hoc ſacramentū inſtituit: tāq; paſſionis ſue memoriale p̄hēnc figuratū veterū impletiuū mira culoz ab ipſo factoz ⁊ maxime de ſuis cōtriſtatis abſentia ſolatium ſingulare. ℟. Reſpexit helias ad caput ſuum ſubcine riciū panē: qui ſurgens comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vſq; ad montē dei. ℣. Si quis māducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et. Te deum lauda/mas. qō dicit̄ p ebdam ⁊ ℣. Benedict⁹ qui venit in noīe dñi. De⁹ dñs ⁊ illuxit no bis. ꝓmittat̄ laud. p ebdaz. Ad laud. añ

SApiētia edificauit ſibi domū: miſcuit vi/nū ⁊ poſuit menſam ſua. Añ. Angelorum eſca nutriuiſti populū tuū: ⁊ panem de celo p̄ſtitiſti eis alla. Añ. Pinguis eſt panis xp̄i ⁊ p̄bebit delicias regib⁹ alla. Añ. Sacerdo tes ſancti incēſuz ⁊ panes offerūt deo alla.

Ad Elevationem Hostie Moyses Dixit

Surge dne & dissipent̄ inimici tui et fugiat qui odērunt te eum a facie tua eius

Cum deponeretur dixit

Reuertere dne ad multitudinē exercitus

Añ. Vincenti dabo manna absconditum: et nomen nouū alleluia. p ebdaz dicit vna tm añ. scz prima sup ps. añ. Cap

QUotiēscūqz manducabitis panē hunc: et calicez bibetis: mortē dñi annūciabitis donec veniat. Deo grās. ℣. Omnia a te expectant dñe. Ut des illis escam in tpe. Ad bnd. añ. Ego sum panis viuus qui de celo descendi si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Coll' Deꝰ qui nobis sub sacramento. vt s in vs. qua dicta imponat de sancta trinitate añ. Ex quo omnia: per quē oia: in quo omnia ipsi gloria i secula. cū ℣. Verbo dñi celi firmati sunt. Coll' ei⁹. ~~Sta dicantur~~ laud. per ebdam. Nota qz poteris suffragia dicere vsqz ad dnicam tam ad vs qz ad matutz. de scā trinitate. Nota ad oēs horas p ebdaz dr hymnꝰ. Tā tuz ergo sacramētū. Ad primā añ. Sapientia edificauit. Cap. Regi seculorum vel de festo scz. Quotiēscūqz māducabitis. ℟. Xpe fili dei. ℣. Qui natus es de virgine. vel. Qui sedes. minor. ℣. Bene dictus qui venit in noie dñi. Kyrieeleyson nonies. Pater noster. Credo in. ℣. Cibauit eos ex adipe frumenti. ꝓmittit Coll'

HAc nos quesumꝰ dñe diuinitatis tue sempiterna fruitione repleri: quā pciosi corpis et sanguinis tui tpalis pceptio pfigurat. Qui cū deo. Benedicamꝰ dño. Exultabunt sancti. Ad terciam añ. Angelox esca nutriuisti. Cap. Dñs ihesus. ℟. Cibauit eos ex adipe frumenti. ℣. Et de petra melle saturauit eos. minor. ℣. Educat dñe panē de terra. Collecta. Deus qui nobis in sacro. que dr ad oēs horas. Ad sextā añ. Pinguis est panis xpi. Capitulum.

PRobet aūt seipsum homo: et sic de pane illo edat: et de calice bibat. Deo grās. ℟. Educas dñe panē de terra ℣. Et vinū letificat cor hominis. minor. ℣. Posuit dñs fines tuos pacē. Ad nonā añ Vincenti dabo. Capitulum

QUi aūt māducat et bibit indigne iudiciū sibi manducat et bibit: nō diiudicans corpꝰ dñi. Deo. ℟. Posuit dñs fines tuos pacē. ℣ Et adipe frumēti saciat te. minor. ℣. Omnia a te expectāt domine. Ut des illis escam in tpe. ~~Sic dicū~~ tur hore p ebdam: ~~Hodie~~ finita tercia fiat solēnis pcessio cū reliquijs et corpore dñico cum ℟ijs ad hoc ptinentibus. Officiū Cibauit. ps Exultate. Kyrieeleyson. sub nota magne deꝰ. Coll. Deꝰ qui nobis i sacra. sola. nisi sit festū alicuius sancti: tūc dicant ambe sub vna conclusione. Epla. Ego accepi a dño Grad. Oculi oīm. ℣. Aperis tu manum. Alleluia. ℣. Caro mea Sequentia. Iuda syon Euangeliū. Caro mea. Credo in. Offertz. Portas celi. vel. Sacerdotes sancti Prefatio de natiuitate dñi et Sanctus et Agnus dei et Ite missa est solēniter Cōmu. Qui māducat. p octauā dicitur ~~Officiū vt pdictū est hz~~ Kyriel. pfatio Sanctus et Agnꝰ. dicunt plenaliter. Sequentia incipit ab illo loco. Ecce panis angelorū. et Credo dicit etiā p totā octauam. ~~In scōis vs añ.~~ Sapiētia. cuz rel. ps. vt in primis vs Cap. Dñs ihs ℟ Ad elchisedech. Hymnꝰ Pange lingua ℣. Panem de celo pstitit. Ad mgt añ. O sacrū conuiuiū in quo xps sumit recolit memoria passionis eius: mens implet gratia: et future glorie nobis pignus dat alla. Coll' Deꝰ qui nobis in sacro. sic dicunt vs p ebdam nisi festū impediat. ~~Feria sexta ad matutz. Inuitz.~~ Xpm regē adoremus. qō dicit p ebdaz. Ad nocturnū añ. Memor sit dñs sacrificij nostri: et holocaustum nostrū pingue fiat ps. Exaudiat te. fo 4
Añ. Parat nobis mensa dñi aduersus oēs qui tribulant nos. ps. Dñs regit me. Añ fo 6
In voce exultationis resonant epulātes in mēsa dñi. ps. Quēadmodū. ℣. Educas dñe panem. fo 16
Lectio. j.

QUonuenit itaqz deuotioni fideliū soleniter recolere institutionē tam salu

lubris:tãq̃ mirabilis sacramenti vt in effabilẽ modũ diuine p̃sentie in sacramẽto visibili veneremur: ⁊ laudeᷓ dei potentia que in sacramẽto eodẽ tot mirabilia operaᷓ:necnõ ⁊ de tam salubri tãq̃ suaui beneficio exoluant gr̃arum debite actiones. Verum ⁊ si in die cene quãdo sacramẽtũ p̃dictũ nosciᷓ a xp̃o institutũ inter missaꝝ solẽnia de institutione ipsi⁹ specialis mentio habeaᷓ totum tamẽ residuũ eiusdem diei officiũ ad xp̃i passionẽ ptinet:circa cui⁹ veneratiõnẽ eccl̃ia illo tp̃e occupaᷓ. Tu. ℟. Panis quẽ ego dabo caro mea est p̃ mũdi vita:litigabant ergo iudei dicẽtes. Quomodo põt hic nobis dare carnẽ suã ad mãducandũ. ℣. Locutus est populus cõtra dominũ: anima nostra nauseat sup̃ cibo isto leuissimo. Quomodo.

Lectio.

Tide ⁊ integro celebratis officio: institutionẽ tanti sacramenti solẽniter recoleret plebs fidelis. Roman⁹ põtifex vrban⁹ quartus huiusmodi sacramẽti deuotione affectus pie statuit p̃fate institutionis memoriã feria quinta post octauaꝝ penthecostes a cunctis fidelibus celebrari ait: qui p̃ totũ anni circulũ hoc sacramẽto vtimur ad salutem:eius institutionẽ illo spãliter tẽpore recolam⁹ quo spũssanctus discipulox corda edocuit ad plene cognoscendũ huiusmodi sacramẽti misteria. Mã in eodẽ tp̃e incepit hoc sacramentuꝝ a fidelib⁹ frequentari. ℟. Cenãtibus illis accepit iheſus panem ⁊ benedixit ac fregit deditq̃ discipulis suis ⁊ ait. Accipite ⁊ comedite hoc est corp⁹ meũ. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei:quis det de carnibus ei⁹ vt saturemur. Accipite.

Lectio.

Legit cñ in actib⁹ apl̃oꝝ q̃ erãt p̃seuerantes in doctrina apl̃oꝝ ⁊ cõmunicatione:fractione panis:⁊ orationib⁹ statim post sanctiſpũs missionem Vt aũt p̃dicta quinta feria ⁊ p̃ octauas sequẽtes eiusdẽ salutaris institutionis honorificenti⁹ agaᷓ memoria ⁊ celebritas de hoc celebrioꝝ habeaᷓ:loco materialiũ distributionũ que in ecclesijs kathedralib⁹ largiunᷓ:cristentib⁹ canonicis horis ⁊ nocturnis pariterq̃ diurnis prefatus pontifex eis q̃ huiusmõi horis in hac solẽnitate p̃sonaliter interessent spũalia stipendia apostolica largitione cõcessit. Tu. ℟. Accepit iheſus calicẽ postquã cenauit dicens:hic calix nouũ testamentũ est in meo sanguine. Hoc facite in meã cõmemorationẽ. ℣. Memoria memor ero ⁊ tabescet in me aĩa mea. Hoc.

Sabbato ad nocturnuz añ. Introibo ad altare dei sumã x̃pm qui renouat iuuẽtutẽ meam. p̃s. Judica me de⁹. Añ. Libauit nos dñs ex adipe fruméti ⁊ de petra melle saturauit nos. p̃s. Exultate deo. Añ. Ex altari tuo dñe x̃pm sumim⁹ ĩ quẽ cor ⁊ caro nostra exultauit. p̃s. Quã dilecta. ℣. Posuit fines tuos pacem. Et adipe fruméti saciat te.

Scõm iohannẽ.

In illo tp̃e. d. i. d. s. Caro mea vere est cib⁹ ⁊ sanguis me⁹ vere est pot⁹ Et rel.

Omelia beati augustini epi.

Quam enim cibo ⁊ potu id appetãt hoĩes vt nõ esuriant neq̃ sitiant: hoc nõ p̃stat nisi ipse cibus qui cos a quib⁹ sumit̃ imortales ⁊ incorruptibiles facit:id est sacietas ipsoꝝ sanctoruꝝ vbi pax erit ⁊ vnitas plena atq̃ p̃fecta ꝓpterea quippe sicut ante nos intellexerũt hoc hoĩes dei q̃ dñs noster ihs x̃ps corpus ⁊ sanguinẽ suũ in eis reb⁹ cõmẽdauit q̃ ad vnũ aliquid reducũ tur. Ex multis nãq̃ granis vn⁹ panis cõficit: ⁊ ex multis racemis vinũ confluit. Tu. ℟. Melchisedech rex vero salem proferens panẽ ⁊ vinũ: erat aũt sacerdos dei altissimi. Benedixit abrahe ⁊ ait. ℣. Benedictus abraham deo excelso qui creauit celũ ⁊ terram. Benedixit.

Deniq̃ iam exponit quõ hoc fiat quod loquit̃:⁊ qũid sit manducare corp⁹ eius ⁊ sanguinẽ bibere. Et qui

manducat inqt meā carnē ⁊ bibit meus sanguinē in me manet ⁊ ego ī eo. Hoc est manducare illam escam ⁊ bibere illum potū in xp̄o manere: ⁊ illū in se manentē habere. Ac per hoc qui non manet in xp̄o ⁊ in quo non manet xp̄s pro cul dubio nō mā ducat spiritualiter eius carnē: sed carnaliter ⁊ visibiliter p̄mat dentibus sacramenta: sed magis tante rei sacramentū ad iudiciū sibi manducat ⁊ bibit qui immūdus p̄sumit accedere ad xp̄i sacramenta que alius non sumit digne nisi qui mundus est: de quibus dicit. Beati mundo corde qm̄ ipi deum videbunt. Sicut misit me inquit viuens pater ⁊ ego viuo ꝓpter patrem Et qui manducat me ipse viuet ꝓpter me. Non enī filius participatione fit melior qui natus est equalis. sicut participatio filij p vnitatē corporis ⁊ sanguinis quā illā manducatio potatioq; signat efficit nos meliores. Tu. ℟. Calix benedictionis cui benedicim⁹ nonne cōicatio sanguis xp̄i est: ⁊ panis quē frangim⁹ nōne participatio corpis dñi est. ℣. Quoniaz vnus panis ⁊ vnuz corpus multi sum⁹ oēs qui de vno pane ⁊ de vno calice participamus. Et panis. **Lectio.**

Uiuimus ergo ꝓpter xp̄m mādu/cantes euz id est ip̄m accipientes vitam eternā quā nō habem⁹ ex nobis Viuit aūt ipse ꝓpter patrem missus ab eo: quia semetipsum exinaniuit factus obediēs vsq; ad lignum crucis. Sicut misit me inquit viuens pater ⁊ ego viuo ꝓpter patrē. Et qui manducat me ⁊ ipse viuet ꝓpter me. Ac si diceret ego viuo ꝓpter patrem id est vt illum tāq; ad maiorem referā vitam meā: exinanitio mea fecit in qua me misit. Ut aūt quisq; viuat ꝓpter me participatio facit qui manducat me. Ego aūt humiliatus viuo ꝓpter patrē: ille rectus viuit propter me. Non de illa natura dixit in qua semper est equalis deo patri sed ea in qua minor factus est patre de qua etiā superi⁹ dixit. Sicut pater habet vitā ī semetipso: sic dedit ⁊ filio vitam habere ī semetipso id est genuit filiū habentē vitā in semetipo. ℟. Unus panis ⁊ vnū corpus multi sumus. Oēs qui de vno pane ⁊ de vno calice participamus ℣. Parasti in dulcedine tua pauperi deus qui habitare facis vnanimes ī domo. Oēs **vel.** ℟. Ego sum panis vite: patres vestri māducauerūt māna in deserto ⁊ mortui sūt ℣. Hic est panis de celo descendēs: si quis ex ipso māducauerit nō morietur in eternum **Ad vs̄ añ.** Sapiētia. **cū ref.** ℟. Respexit he. **cetera vt alijs noctib⁹. post col. festi imponit añ.** Loquere dñe. **cū ℣.** Uespertina oratio. **⁊ coll. dñicalis.** Deus in te sperantiū. **Ad matutz. secund⁹ nocturn⁹.**

Hius sacramēti figura p̄cessit qñ māna pluit de⁹ patrib⁹ in deserto qui quottidiano celi pascebant alimento: vnde dictū est. Panē angelorz manducauit homo: sed tamē illū quē manducauerūt in deserto oēs mortui sunt. Ista aūt esca quā accipitis iste est panis viuus qui de celo descendit: vite eterne substātiā ministrās. Et quicūq; mā ducauerit hunc panē nō morietur in eternū: quia corp⁹ xp̄i est. Considera vtrū prestantior nunc sit panis angelorū an xp̄i caro que vtiq; est corp⁹ vite. Illā/na illud de celo: hoc sup celū: illud celi hoc dñi celoz: illud corruptioni obnoxiū si in diē alterū seruaret: hoc alienū ab omni corruptiōe. Quicūq; religiose gustauerit: cōruptionē sentire nō poterit. Illis aqua de petra fluxit: tibi sanguis de xp̄o: illos ad horam saciauit aqua: te sanguis diluit in eternum. Judeus bibit ⁊ sitit tu cū biberis sitire nō poteris. ⁊ illud in vmbra: istud in veritate. Si illud imitarz quod vmbra est quantū istud est cui⁹ vmbram imitaris Audi quia vmbra est: quia apud patres facta est. Bibebant inquit de spiri

tali consequente eos petra: petra autez erat xps. Sed non in pluribus eorum complacitū est deo. nam prostrati sunt in deserto. hec aūt facta sunt in figura nostri: cognouisti potiora. potior enim est lux q̄z umbra: veritas q̄z figura: corpus auctoris q̄z māna de celo. Tu aūt

In laudibus z ad horas vt alijs diebus. Ad processionez in capellam ep̄i ꝛc. de corpore xp̄i. Respexit helyas ad caput. Deinde beata maria añ. Alma redemptoris. vel quam volueris cuz v̄. Post partum virgo. Coll'. Concede misericors deus. In reditu. ꝛc. Homo quidam. Officiū vt in die sancto. Kyrieel. Prefatio Sanctus z agnus. dicunt dñi caliter. Coll'. festi.

Feria secunda in matutinis tercius nocturnus.

Si forte dicis. Aliud video in proiacenti sacramento: quomodo tu mihi asseris vt corpus xp̄i accipiam. Si hoc nobis superest vt probem⁹ exemplis: hoc non esse quod natura formauit: sed quod benedictio consecrauit: maioremq̄z esse vim benedictionis q̄z nature: quia benedictione etiaz ipsa natura mutat. Tu aūt dñe. Unde cuz virgam tenebat moyses proiecit eam: z facta est serpens. rursus apprehēdit caudam serpentis: z in virge naturam conuertit. Videes ergo prophetica gratia bis mutatā naturā esse z serpentis z virge. Currebāt egypti flumina puro meatu aquarū: subito de fontiuz venis sanguis cepit erumpere. Non erat potus in fluuijs. rursus ad prophete preces cruor fluminū cessauit aquarum natura remeauit. Circūfulg⁹ undiq̄z erat populus hebreorū: hinc egyptijs vallatus inde mari conclusus: virgam leuauit moyses: separauit se aqua z i speciem muroz se cōgelauit: atq̄z inter undas via pedestris apparuit. Tu autez Iordanis cōuersus retroruz contra naturam in sui fontis reuertit exordiū

Nonne claret naturam vel maritimorū fluminum: vel cursus fluuialis esse mutatam. Sitiebat populus potuz: tetigit moyses petram z aqua de petra fluxit. Nunquid non preter naturam operata est gratia: vt aquam petra vomeret quā non habuit natura. Tu aūt dñe

Feria tercia primus nocturnus.

Marath fluuius amarissimus erat vt sitiens populus bibere nō posset. Ad moyses misit lignum in aquam z amaritudinē suam aquarū natura deposuit: qua infusa subito gratia temperauit. Sub helizeo prophēta vni ex filijs prophetarū excussum est ferruz de securi z statim imersum est. rogauit helizeum qui amiserat ferrum: z misit helizeus lignum in aquam z ferrum natauit. vtiq̄z z hoc factum preter naturam cognouim⁹. Grauior est enim species ferri q̄z aquarum liquor. Tu aūt dñe.

Aduertamus ergo maiorem esse gratiam q̄z naturā: z adhuc tamen ꝓphetice benedictionis miram gratiaz q̄ si tm̄ valuit humana benedictio vt naturaz conuerteret, quid dicimus de ipsa cōsecratione diuina vbi ipsa verba saluatoris operant̄. nam sacramentum illud quod accipitis xp̄i sermone conficit. Tu. Quod si tm̄ valuit sermo helye vt ignem de celo deponeret: nō valebit sermo xp̄i vt speciez mutet elemētorum de totius mundi operibus legistis: quia ipse dixit: z facta sunt: mandauit z creata sūt. Sermo igit̄ qui potuit ex nihilo facere quod non erat: non potuit ea que sunt i id mutare que nō crāt Non est enim minus dare q̄z mutare nouas naturas rebus. Tu aūt dñe.

Feria quarta secundus nocturnus

Sed quid cuius argumentis vtimur: fuis vtamur exemplis. Incarnationis quoq̄z astruamus misterij veritatem. Nunquid nature vsus persensit cum domin⁹ noster ihesus ex ma

ria virgine nasceret. Si ordinem que/rimus viro mixta femina generare cō/suevit: liquet igit̄ q̄ preter nature ordi/nem virgo genervit hoc quod confi/cimus corp⁹ ex virgine est. Quid hoc querimus ordinē nature in xp̄i corpo/re: cum preter naturam sit ipse dñs no ster ihesus xp̄s natus ex virgine. Tu. Vera itaq̄ caro xp̄i que crucifixa que sepulta est. Vere ergo illius carnis sa/cramentū est. Ipse domin⁹ noster cla/mat: hoc est corpus meum: ante bene/dictionē verborū celestiū alia species nominat̄: post consecrationē aliud si/gnificat̄. Ipse dicit sanguinem suum. Ante cōsecrationē aliud dicit̄: post cō secrationez sanguis xp̄i nominat̄. Tu dicis amen. hoc est verū est: quod ver bum sonat: affectus sentiat. Tu autem. Panis est ī altari vsitatus ante verba sacramentoruz vbi accessit consecratio de pane fit corp⁹ xp̄i. Consecratio igi tur quibus verbis ex cuius sermonib⁹ est dñi ihesu. Nam per reliqua omnia que dicunt̄ laus deo offert̄: oratiōe pe tit̄: pro rege: pro populo: et pro ceteris Vbi aūt sacramentū conficit̄: iam non suis sermonibus vtit̄ sacerdos sed ser monibus xp̄i. Ergo sermo xp̄i hoc cō ficit sacramentum. Tu autem dñe.

In octaua corporis xp̄i. Ad vs̄ et cō pletz. per totum vt in festo ipsius. Ad matutinū legat̄ tercius nocturnus cuz euangelio. Laudes tote. Ad horas: p cessionē: officium: et in secundis vs vt in die solēniter peragat̄. ~~Nota q̄ nūs ab octaua corporis xp̄i vsq̄ in aduen/tum dñi canit̄ feria ferta. Officium de sancta cruce. Et sabbato de sancta ma/ria. Et siue officiū de sancta cruce cani/tur siue non: tamē oratio et prefatio de sancta cruce dicant̄ vsq̄ ad aduentuz dñi: nisi tale sit festum quod propriam habeat prefationē. Sed de sancta ma/ria sabbato non dicet̄ prefatio: nisi de ipsa cantet̄ officium.~~ Agit̄ enim festuz dñi de sancta cruce: et ideo merito p̄cel lit dignitate. ~~Alexander papa instituit omni dñica salez et aquā benedici qua aspergat̄ popul⁹ et habitacula fideliuz~~ Gloria in excelsis deo. licet prius a solis ep̄is in summis festiuitatibus: et a pre/sbyteris in pasca tm̄ et ī natiuitate dñi cantaret̄ tamen cum misse officiū ple/nius ordinaret̄. ~~Eymachus~~ papa qn/quagesimusterci⁹ statuit vt in omni do minica et ī festis diebus nisi a. lxx. vsq̄ in pasca et ab aducntu dñi vsq̄ in nati uitatem eius cantaret̄. Solet tamē ob/mitti in natiuitate innocentū et in decol latione sancti iohannis baptiste nisi sit dñica. Et nunq̄ legit̄ post nonaz esse cantandū nisi in cena dñi et sabbato pa sce et penth̄. Sciendum est q̄ Credo in vnum. post nonam nunq̄ est cantandū In omni aūt dñica cantabit̄. In nati uitate dñi ad illas tres missas et ī octa/ua dñi per totaz ebdam pasce: penthe costes: epiphanie et ascēsionis dñi. De sancta maria. In natalicijs apostoloz. In dedicatione ecclesie et altaris. In fe sto sancti michaelis quia dedicato est In festo omniū sanctoz. In inuentio/ue et exaltatione sancte crucis. In quer sione sancti pauli. In kathedra sancti petri et ad vincula eius. Marci et luce euangelistarum. Timothei et barnabe apostoloz canimus. In solēnitatibus omniū apl̄oruz et euangelistarum sicut Credo in vnum. ta et prefatio. Te domi/ne suppliciter. de ipsis dicimus illa pre termissa quam quidam libri missales representant. Qui ecclesiam tuam in apo stolis. ~~Finita ebdomada trmutans im ponat̄ hystoria.~~ Deus omniū exauditoz est. que durat vsq̄ i kal. augusti. Ibiq̄ imponit̄ sequēs hystoria. In principio Impositionē vero sequentiū hystoria rum qualiter imponende sint vide su/pra ī figura post kalēdariū. Ad vs̄ aīi.

Benedictus. ps. Ipsum. cū reſ. hoc ſer
uet omnibus ſabbatinis noctibus: niſi
feſtum impediat. ℟. Audi dñe. vſq ad
kal. auguſti. Cap. Cariſſimi deus cari
tas eſt. Hymnus. O lux beata trinitas
℣. Veſpertina oratio. Ad mgt añ. Loque
re dñe. Coll. Deus in te ſperantiū. qua
finita deſcendit ad ſanctum valentinū
cū añ. Gloriandū nobis eſt. Et alia fiant
ſicut ſupra rubricata ſunt vt patet. Có
pletoriū p totū agat vt ibidē reperies
in rubrica. Ad matut. Inuitat. Regez
magnū Ad primū nocturnū añ. Serui
te dño. ps. Beatus vir. cum reſ. ℣. Ve
mor fui in nocte. In ſecūdo noctno añ.
Bonoꝝ meoꝝ. ps. Conſerua. cū reſ. ℣.
Quoniā tu illuminas. In tercio noctno
añ. Opera. ps. Celi enarrant. cū reſ. ℣.
Exaltare dñe. In laudibus añ. Indutus
eſt dñs. ſola. ℣. In matutinis dñe. Ad be
ned. añ. ex euangelio hyſtorie. Capitu
la ⁊ collecte in ꝓprijs locis inueniunt.
Et ſic fit omni dñica vſq ad aduentū
niſi feſta interueniāt. Et in vltima do
minica dicunt laudes tote. ¶ Liber re
guz incipit qui legit vſq ad kal. augu
ſti. Hec aūt hyſtoria ideo hic cātari in
ſtituta eſt qm̄ ſicut ſaul ⁊ dauid ⁊ alij p
lege ſua contra allophilos ⁊ goliā pu
gnauerunt: ſic ⁊ nos poſt penth. id eſt
poſtq̄ recepimus donuz ſpūſſancti in
baptiſmo pugnare debem⁹ contra de
mones ⁊ vicia. ¶ Feria ſexta poſt octa
uas corꝓris xp̄i ſi nō fuerit feſtum no
uem lectionū tūc nocturn⁹ ferialis lega
tur cum ſuis añ. ⁊ ℣. Et ad matut. le
gat Euangeliū. Homo quidā erat di
ues ⁊ induebat. cum ℟ijs de hyſtoria
Deus omniū. Regre prima dñica poſt
penth. cum cap. ⁊ coll. dñicali. Cetere
añe dicant ferialiter ſcilicet añe ℟ia ⁊
verſiculi. Si vero inciderit feſtū. ix. le
ctionū tūc dicat p totuz de feſto. Et ſe
quenti ſabbato dicat euangelium vt p
dictum eſt ſi placet: vel agat cōmemo
ratio virginis marie. Lectio. j.

Erit vir vn⁹ de ramatha ſophim
de monte effraim ⁊ nomē ei⁹ hel
chana filius ieroboam filij thau: filij
heliu filij ſuph cufrateus. Et habuit
duas vxores: nomen vni anna: ⁊ no
men ſecunde fenenna. Fueruntq̄ fenē
ne filij. Anne autem non erant liberi.
Et aſcēdebat vir ille de ciuitate ſua ſta
tutis diebus: vt adoraret ⁊ ſacrificaret
domino exercituū in ſylo. ℟. Deus om
nium exauditor eſt: ipſe miſit angelum ſuuz
⁊ tulit me de ouibus patris mei. Et vnxit
me vnctione miſericordie ſue. ℣. Dñs qui
eripuit me de ore leonis ⁊ de manu beſtie
liberauit me. Et vnxit. Lectio. ij.

Erant aūt ibi duo filij heli ofni ⁊ fi
nees ſacerdotes domini venit er
go dies ⁊ imolauit helchana: deditq̄
fenenne vxori ſue: ⁊ cūctis filijs ⁊ filia
bus ſuis partes: anne aūt dedit partez
vnam triſtis quia annaz diligebat: do
minus aūt cōcluſerat vuluam eius. ℟.
Dñs qui eripuit me de ore leonis: ⁊ de ma
nu beſtie liberauit me. Ipſe me eripiet de
manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. ℣. Miſit dñs mi
ſericordiam ſuam ⁊ veritatē ſuam: animam
meā eripuit de medio catuloꝝ leonū. Ipſe.

Affligebat quoq̄ eaz emula eius ⁊
vehementer angebat in tm̄ vt ex
probraret q̄ concluſiſſet dñs vuluam
eius. Sicq̄ faciebat p ſingulos annos
cūq̄ redeunte tempore aſcendebāt ad
templū dñi: ⁊ ſic prouocabat eaz. Por
ro anna flebat ⁊ non capiebat cibum.
Dixit aūt helchana anne vir ſuus. An
na cur fles: ⁊ non comedis: ⁊ quāobrē
affligit cor tuum. Nunquid non ego
melior ſum tibi q̄ decem filij. Tu aūt
dñe. ℟. Ego te tuli de domo patris tui di
cit dñs ⁊ poſui te paſcere gregem populi
mei: ⁊ fui tecum in omnibus vbicūq̄ am
bulaſti. Firmans regnum tuum in eternum
℣. Feciq̄ tibi nomen grande iuxta nomen
magnorum qui ſunt in terra ⁊ requiē dedi

tibi ab omnibus tuis. Firmans.

SUrrexit aũt anna postq̃ comede/rat ꝙ biberat in silo: et heli sacer/dote sedente super sellam ante postes templi dñi: cum esset anna amaro ani/mo orauit dñm flens largiter ꝙ vouit votum dicens. Domine deus exerci/tuũ si respiciens videris afflictionẽ fa mule tue: ꝙ recordatus fueris mei: nec oblitus ancille tue: dederisq̃ serue tue sexum virilem: dabo eum dño omni/bus diebus vite eius: ꝙ nouacula non ascendet super caput eius. Tu aũt dñe ℟. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia ve/niat sup vos. Vbi ceciderunt fortes isrł. ℣ Omnes montes in circuitu eius visitet do minus: a gelboe aũt transeat. Vbi ceci.

FActum est aũt: cum illa multipli/caret preces coraꝫ dño: vt heli ob seruaret os eius. Porro anna loqueba tur in corde suo: tantũq̃ labia illi9 mo uebant ꝙ vox penitus non audiebatur Estimabat ergo eam heli temulentam dixitq̃ ei. Vsq̃quo ebria eris: digere paulisper vinum quo mades. Tu aũt ℟. Exaudisti dñe orationem serui tui. Ut edificarem templũ nomini tuo. Benedic ꝙ sanctifica domuꝫ istam in sempiternũ deus israhel. ℣. Dñe qui custodis pactũ ꝙ miseri cordiaꝫ seruis tuis. qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

REspondens anna nequaq̃ inqt dñe mi. Maꝫ mulier infelix nimis ego sum: vinũq̃ ꝙ omne quod inebria ri potest nõ bibi: sed effudi animã meã in conspectu dñi. Ne reputes ancillaꝫ tuam quasi vnam de filiabus belial: qꝫ ex multitudine doloris ꝙ meroris mei vsq̃ in presens locuta sum. Tunc heli ait ei. Vade ī pace ꝙ dñs deus israhel det tibi petitionem tuam quam rogasti eum. Et illa dixit. Utinam inueniat an cilla tua gratiã in oculis tuis. Tu aũt. ℟. Dñe si conuersus fuerit populus tuus: ꝙ orauerit ad sanctuarium tuum. Tu exau/dies in celo dñe: ꝙ libera eos de manibus inimicoꝝ eorum. ℣. Si peccauerit in te po pulus tuus ꝙ conuersus egerit peniten tiaꝫ venienseq̃ orauerit in loco isto. Tu. ℟. Au di dñe hymnũ ꝙ orationẽ quaꝫ seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti ꝙ aures tue intente. Super domũ istam die ac nocte. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo ꝙ de excelso celoꝝ habitaculo tuo. Super ℟. Recordare dñe testamenti tui: ꝙ dic an gelo percutienti cesset iam manus tua. Ut nõ desoleꝫ terra ꝙ ne perdas omnem aiã viuam. ℣. Quiescat dñe ira tua a populo tuo ꝙ a ciuitate sancta tua. Ut. ℟. Planxit aũt dauid planctu magno super saũl ꝙ iona than filium eius ꝙ dixit. Quomodo cecide runt fortes in bello ꝙ interierunt arma bel lica. ℣. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia super vos descendat. Quomodo. ℟. Pre/parate corda vestra dño ꝙ seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicoꝝ vestroꝝ. ℣. Auferte deos alienos de me/dio vestri. Et. ℟. Peccaui super numeruꝫ arene maris ꝙ multiplicata sũt peccata mea ꝙ non sum dignus videre altitudineꝫ celi p̃ multitudine iniquitatis mee. Quoniã irri/taui iram tuam ꝙ malũcoraꝫ te feci. ℣. Quo/niam iniquitatem meam ego cognosco ꝙ de lictum meum contra me est semper tibi soli peccaui. Quoniã ℟. Factum est dum tolle ret dñs helyam per turbinem in celum: he lizeus clamabat dicens. Pater mi pater mi currus isrł ꝙ auriga ei9. ℣. Oro dñe vt fiat spũs tu9 duplex in me at ille si videris quã do tollar a te erit quod petisti. Pater mi.

Sequẽtes añe sabbatinis noctibus di cant ad mgt vsq̃ ad kał. augusti post ordinem ita tamen ꝙ iste tres añe. Do leo super te. Añ. Rex aũt. Añ. Anxerunt. sint vltime. Item si alique istarum sup fuerint dicant ad matutiꝫ. super benedꝰ. Si vero non poterunt dici ꝓpter in/posita festa dicantur ad horas añ. Loquere dñe quia audiuit seruus tuus. Añ. Cognouerunt omnes a dan vsq̃ ber

sabee q fidelis samuel propheta esset dñi. Añ. Prevaluit david in philisteo in funda 7 lapide in nomie dñi. Añ. Iratus rex saul dixit mihi dederunt mille: 7 filio ysai dederũt decẽ milia. Añ. Quis enĩ in oĩb9 sicut david fidelis inuentus est in regno suo ingrediẽs 7 regrediens 7 pgens ad imperiuz regis. Añ. Obsecro domine auferiniquitatẽ serui tui: quia insipienter egi. Añ. Nõne iste est david de quo canebant in choro dicentes: saul percussit mille: 7 david decez milia in milibus suis. Añ. Dixitqz david ad dñm cum vidisset angelũ cedentem populuz: ego sum qui peccaui: ego inique egi: isti qui oues sunt quid fecerunt: Añ. Clamabat helizeus ad helyam pater mi pater mi: currus israhel 7 auriga eius. Añ. Doleo super te frater mi ionatha amabilis valde super amorem mulierũ sicut mater vnicum amat filiuz: ita te diligebam: sagitta ionathe nunquã abijt retrorsum: nec declinauit clipeus eius a bello: 7 hasta eius nõ est auersa. Añ. Rex autem david cooperto capite incedens: lugebat filium dicens absolon fili mi fili mi absolon: quis mihi det vt ego moriar pro te fili mi absolon. Añ. Unxerunt salomonẽ sadoch sacerdos 7 nathan propheta regem in geon 7 abierunt leti dicentes: vivat rex in eternum alleluia.

Lectiones p ebdomadam.

Abijt aũt mulier in viaz suam 7 comedit vultusqz eius non sunt amplius in diuersa mutati. Et surrexerũt mane 7 adorauerunt coram dño. Reuersiqz sunt 7 venerunt in domũ suam in ramatha. Cognouit autem helchana annam vxorem suam: 7 recordatus est eius dñs. Et factuz est post circulũ dierũ concepit anna: 7 peperit filium. Vocauitqz nomẽ eius samuel: eo q a dño postulasset eum. Ascendit aũt vir eius helchana 7 omnis dom9 eius vt immolaret dño hostiam solẽnem 7 votum suum 7 anna non ascendit. Dixit enim viro suo: Non vadam donec ablactẽ infans 7 ducam euz vt appareat ante conspectum domini 7 maneat ibi iugiter. Et ait helchana vir suus. Fac quod bonum tibi videt 7 mane donec ablactes euz: precorqz vt impleat dñs verbum suum. Mansit aũt mulier 7 lactauit filiũ suum donec amoueret eum a lacte 7 adduxit cum secum post quaz ablactauerat: in vitulis tribus 7 tribus modijs farine 7 amphora vini: 7 adduxit cum ad domum domini in silo Puer aũt adhuc erat infantul9. Et immolauerunt vitulum: 7 obtulerunt puerum heli. Et ait anna. Obsecro mi domine viuit anima tua 7 ego suz illa mulier que stetit coram te hic orans dñm p puero isto. Oraui 7 dedit mihi dominus petitionẽ meam quam postulaui eum. Idcirco 7 ego comodaui eũ dño cunctis diebus quibus fuerit accomodatus a dño. Et adorauerũt ibi dñm. Et orauit anna 7 ait. Exultauit cor meum in dño 7 exaltatum est cornu meuz in deo meo. Dilatatuz est os meum super inimicos meos quia letata sum in salutari tuo. Non est sanctus vt est dominus neqz eniz est alius extra te 7 nõ est fortis sicut de9 noster. Nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes. Recedant vetera de ore vestro quia deus scientiaruz dñs est 7 ipsi preparantur cogitationes. Arcus fortium superatus est 7 infirmi accincti sunt robore. Repleti prius pro panibus se locauerunt 7 famelici saturati sunt. Donec sterilis peperit plurimos 7 que multos habebat filios infirmata est. Domin9 mortificat 7 viuificat: deducit ad inferos 7 reducit. Domin9 pauperem facit 7 ditat: humiliat 7 subleuat. Suscitat de puluere egenuz 7 de stercore eleuat pauperem vt sedeat cum principibus 7 solium glorie teneat dñi eniz sunt car

dines terre ⁊ posuit super eos orbem. Pedes sanctorum suorum seruabit ⁊ impij in tenebris conticescent quia nō in fortitudine sua roborabit vir. Dominū formidabunt aduersarij eius ⁊ sup ipsos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre ⁊ dabit imperiuz regi suo ⁊ sublimabit cornu xpi sui. Et abijt helchana in ramatha in domū suaz: puer autem erat minister in conspectu domini ante faciem heli sacerdotis. Tu.

Dñica secunda. Lectio prima.

ET factum est in diebus illis: conuenerunt philistijm in pugnam. Egressus est nanqz israhel philistijm obuiam in prelium ⁊ castrametatus est iuxta lapidem adiutorij. Porro philistijm venerunt in aphech ⁊ instruxerūt aciem cōtra israhel. Inito aūt certamine terga vertit israhel philisteis. Et cesa sunt in illo certamine: passim p agros quasi quatuor milia virorum. Et reuersus est populus ad castra. Dixeruntqz maiores natu de israhel: quare percussit nos dñs hodie coram philistijm: afferamus ad nos de sylo archam fedris dñi ⁊ veniat in medium nostri vt saluet nos de manu inimicorum nostrorz Percussit dominus de viris bethsamitibus eo q vidissent archam domini. Et percussit de populo septuaginta viros ⁊ quinqz milia plebis. Luxit quoqz populus ⁊ percussit dominus plebem plaga magna. Et dixerunt viri bethsamite. Quis poterit stare in cōspectu dei sancti huius. Ad iseruntqz nuncios ad habitatores cariathyarim dicentes. Reduxerunt philistei archaz domini descendite ⁊ reducite eam ad vos. Tu aūt dñe. Uenerunt viri cariathyarim ⁊ reduxerunt archam domini: ⁊ intulerunt eam in domum ammina dab in gabaa: ⁊ eleazarum filium eius sanctificauerunt: vt custodiret archam domini. Et factum est ex qua die mansit archa in cariathyarim: multiplicati sūt dies. Erat quippe annus vicesimus ⁊ requicuit omnis israhel post dominum. Dixit aūt samuel ad vniuersaz domum israhel dicens. Si in toto corde vestro reuertimini ad dominū. Auferte deos alienos de medio vestri baalym ⁊ astaroth: ⁊ preparate corda vestra dño ⁊ seruite illi soli ⁊ eruet vos de manu philistinorum. Tu autem dñe. Abstulerunt ergo filij israhel baalym ⁊ astaroth: ⁊ seruierunt domino soli: dixit autem samuel. Congregate vniuersum israhel in maspha vt orem p vobis ad dominum. Et conuenerunt in maspha: hauseruntqz aquam ⁊ effuderunt in conspectu dñi ⁊ ieiunauerūt in die illa ⁊ dixerunt. Tibi peccauimus domine. Iudicauit itaqz samuel filios israhel in maspha. Tu autem dñe.

Et audierunt philistijm q congregati essent filij israhel in maspha ascenderunt satrape philistijm ad israhel. Quod cū audissent filij israhel: timuerunt a facie philistinorum. Tulit autez samuel agnum lactantez vnum ⁊ obtulit holocaustuz domino integrum. Tu aūt dñe. Et clamauit samuel ad dñm pro israhel: ⁊ exaudiuit eum dominus Factus est ergo cum samuel offerret holocaustū domino philisteos inire prelium contra israhel. Intonuit aūt dominus fragore magno in die illa super philisteos ⁊ exterruit eos: ⁊ cesi sunt a filijs israhel. Tu autem dñe.

Lectiones per ebdomadam

EGressiqz filij israhel de maspha persecuti sunt philisteos ⁊ percusserunt eos vsqz ad locum qui erat subter bethear. Tulit aūt samuel lapidem vnum ⁊ posuit eum inter maspha ⁊ inter sen: ⁊ vocauit nomen loci illius lapis adiutorij: dixitqz. Hucusqz auxi-

liatus est nobis dominus ⁊ humiliati sunt philistei: nec apposuerūt vltra vt venirent in terminos israhel. Facta est itaq; manus domini super philisteos cūctis diebus samuelis: ⁊ reddite sunt vrbes quas tulerant philistini ab israhel ab accaron vsq; geth ⁊ terminos suos: liberauit israhel de manu philistinorum. Eratq; pax in terra israhel ⁊ amorreus. Judicauit itaq; samuel israh cunctis diebꝰ vite sue ⁊ ibat per singulos annos circuiens bethel galgala et maspha: ⁊ iudicauit israhelem in supradictis locis ⁊ reuertebaṫ in ramatha. Factum est autem cum samuel senuisset posuit filios suos iudices israhel. Congregati ergo vniuersi maiores natu israhel: venerūt ad samuel in ramatha ⁊ dixerunt ei. Ecce tu senuisti ⁊ filij tui non ambulant in vijs tuis cōstitue nobis regez vt iudicet super nos sicut ⁊ vniuersi habēt nationes: displicuitq; sermo in oculis samuelis eo q̄ dixissent. da nobis regē vt iudicet nos ⁊ orauit samuel ad dominū. Dicit autē dominꝰ ad samuelem. Audi vocē populi in omnibus que loquunt tibi: nō enim abiecerūt te sed me ne regnem super eos iuxta omnia opera sua que fecerunt a die q̄ eduxi eos de egypto vsq; ad diem hanc. Sicut dereliquerūt me ⁊ seruierunt dijs alienis: sic etiam faciunt tibi. Nunc ergo audi vocem eorum: verūtamen contestare eos: ⁊ prædic eis ius regis qui regnaturus est super eos. Dixit itaq; samuel omnia verba domini ad populum qui petierat a se regem et ait hoc erit ius regis q̄ imperaturus est vobis: filios vestros tollet ⁊ ponet in curribꝰ suis: facietq; sibi equites ⁊ precursores quadrigarū sua rum: ⁊ constituet sibi tribunos ⁊ centuriones ⁊ aratores agroꝝ suorum: ⁊ messores segetum ⁊ fabros armorum ⁊ curruum suorum: filias quoq; vestras faciat sibi vnguentarias ⁊ focarias ⁊ panificas. Tu autem domine.

Dñica tercia. Lectio prima.

Accessit autem saul ad samuelē in medio porte ⁊ ait. Jndica oro mihi vbi est domus videtis ⁊ respondit samuel sauli dicens. Ego sum videns ascende ante me in excelsum vt comedas mecum hodie: ⁊ dimittam te mane: ⁊ omnia que sunt in corde tuo indicabo tibi: ⁊ de asinis quas nudiustercidꝰ perdidisti: ne sollicitus sis quia inuente sūt. Tu. Et cuiꝰ erūt optima quecq; israhel. Nonne tibi ⁊ omni domui patris tui: respondens aūt saul ait. Nunquid non filius gemini ego sum de minima tribu israhel: ⁊ cognatio mea nouissima inter omnes familias de tribu beniamin. Quare ergo locutus es mihi sermonem istuz. Assumens itaq; samuel saulem ⁊ puerum eius introduxit eos in triclinium: ⁊ dedit eis locum in capite eorum qui fuerant inuitati. Erant enim quasi. xxx. viri. Dixitq; samuel coco. Da partem quam dedi tibi ⁊ precepi vt reponeres seorsum apud te. Tu. Leuauit autem cocus armum ⁊ posuit ante saul. Dixitq; samuel. Ecce quod remansit pone ante te ⁊ comede: quia de industria seruatum est tibi quando populū vocaui. Et comedit saul cum samuele in die illa. Et descenderūt de excelso in opidū: ⁊ locutus est cū saule in solario: strauitq; saul i solario ⁊ dormiuit. Cūq; mane surrexissent ⁊ iam dies lucesceret vocauit samuel saulē in solario dicēs. Surge ⁊ dimittā te: ⁊ surrexit saul. Egressi sunt ambo ipe videlicet ⁊ samuel. cūq; descēderēt in extrema pte ciuitatis: samuel dixit ad saul. dic puero vt antecedat nos ⁊ trāseat: tu aūt substiste paulisp vt indicē tibi vbuz dñi. Tulit ergo samuel lenticulā olei ⁊

effudit sup caput eius ⁊ deosculat⁹ est eum ⁊ ait. Ecce vnxit te domin⁹ super hereditatē suam in principez: ⁊ liberabis populū suuz de manibus inimicorū eius qui in circuitu ei⁹ sunt. Et hoc tibi signum quia vnxit te deus in principem. cūqz abieris hodie a me: invenies duos viros iuxta sepulchrum rachel in finib⁹ beniamin in meridie: dicentqz tibi. Inuente sunt asine ad quas ieras perquirēdas. Et intermissis pater tuus asinis: sollicitus est pro vobis ⁊ dicit. Quid faciaz de filio meo cūqz abieris inde ⁊ vltra transieris ⁊ venerz ad quercū thabor invenient te tres viri ascendentes ad deū in bethel: vnus portans tres hedos: ⁊ ali⁹ tres tortas panis: ⁊ ali⁹ portans lagenā vini. cūqz te salutauerint dabūt tibi duos panes: ⁊ accipies de manu eorū. Post hec venies in collem dñi vbi est statio philistinorū ⁊ cum ingressus fueris vrbem obuium habebis gregem prophetarū descendētiū de excelso ⁊ ante eos psalteriū ⁊ tympanum ⁊ tibiam ⁊ citharam ipsosqz prophetātes ⁊ insiliet in te spiritus dñi ⁊ prophetabis cuz eis ⁊ mutaberis in virū aliū. Lu aūt dñe.

Lectiones per ebdomadam

Quando ergo euenerint signa hec omnia tibi fac quecūqz invenerit man⁹ tua quia domin⁹ est tecū ⁊ descendes ante me in galgala. Ego quippe descendam ad te vt offeras oblationē ⁊ immoles victimas pacificas. Septem diebus expectabis donec veniaz ad te ⁊ ostendam tibi que facias. Itaqz cuz auertisset humerum suuz vt abiret a samuele: immutauit ei deus cor aliud: ⁊ venerunt omnia signa hec in die illa: venerūtqz ad predictū collem: ⁊ ecce cuneus prophetarum obuius ei. Et insilijt super eum spirit⁹ domini ⁊ prophetauit in medio eorū. Videntes autem omnes q nouerant eū heri ⁊ nudiustercius qz esset cum prophetis ⁊ prophetaret dixerūt ad invicem. Que naz res accidit filio cys. Num ⁊ saul inter prophetas. Cessauit autem prophetare ⁊ venit ad excelsuz Dixitqz patruus saul ad eum ⁊ puerū eius quo abistis. Qui respondерunt querere asinas: quas cū reperissemus venimus ad samuelem: ⁊ dixit ei patru⁹ suus. Indica mihi qd dixerit tibi samuel et ait saul ad patruū suū. Indicauit nobis qz inuente essent asine: de sermone aūt regni non indicauit ei quez locut⁹ fuerat ei samuel. Lu.

Dñica quarta Lectio prima.

Inuasit ergo timor dñi populuz et egressi sunt quasi vir vnus et recensuit eos in bezeth. Fuerūtqz filiorū isrl trecenta milia. virorz aūt iuda. xxx. milia. Et dixerūt nuncijs qui venerant. Sic dicetis viris qui sunt in iabes galaad: crastina die erit vob sal⁹ cū incaluerit sol. Venerūt ergo nuncij ⁊ annūciauerunt viris gabes qui letati sunt ⁊ dixerunt. Mane exibim⁹ ad vos ⁊ facietis nobis omne quod placuerit vobis. Et factum est cum venisset dies crastinus constituit saul populū in tres partes. Et ingressus est i media castra i vigilia matutina: ⁊ percussit ammon vsqz dum incalesceret dies. Reliq aūt dispersi sunt: ita vt non relinquerentur in eis duo pariter. Et ait populus ad samuelem. Quis est iste qui dixit. saul non regnabit super nos: date viros ⁊ interficiemus eos ⁊ ait saul. Non interficiet quisqz in die hac: quia hodie salutem fecit dominus in israhel. Dixit aūt samuel ad populum. Venite ⁊ eamus in galgala ⁊ innouemus regnum. Et perrexit omnis populus in galgala: ⁊ immolauerunt victimas pacificas coram dño: ⁊ letat⁹ est saul ibi ⁊ cuncti viri isrl nimis. Dixit autez samuel ad

vniuersum israhel. Ecce audiui vocē vestrā iuxta omnia que locuti estis ad me ⁊ constitui super vos regez: ⁊ nunc rex graditur ante vos: ego aūt senui ⁊ incanui. Porro filij mi vobiscum sunt itaq; conuersatus sum coraz vobis ab adolescentia mea vsq; in diem hanc: ecce presto sum. Loquimini de me coram dño ⁊ xpo ei⁹. Utrū bouē cuiusq; tulerim aut asinum. Si quem vestrum calūniatus sum: si oppressi aliquem: si de manu cuiusq; munus accepi ⁊ contemnā illud hodie restituamq; vobis Et dixerunt. Non es calūniatus nos neq; oppressisti nec tulisti de manu alicuius quippiam. Dixitq; ad eos. Testis est dñs aduersus vos ⁊ testis xps eius in die hac quia non inuenistis in manu mea quippiam. Dixitq; samuel Ecce dedit dñs vobis regez: si timueritis dñm ⁊ seruieritis illi ⁊ audieritis vocem eius ⁊ non exasperaueritis os dñi: eritis ⁊ vos ⁊ rex vester qui imperat vobis sequentes dñm deum vrm Si aūt non audieritis vocem dñi sed exasperaueritis sermonē eius. erit manus dñi sup vos ⁊ sup patres vestros. Sed nunc state ⁊ videte rem istā grandem quam facturus est dñs in conspectu vestro. Nunquid non messis tritici est hodie. Inuocabo dñm ⁊ dabit voces ⁊ pluuias ⁊ videbitis ⁊ scietis: quia grande malum feceritis vobis in conspectu dñi petentes vobis regem. Et exclamauit samuel ad dñm: ⁊ dedit dominus voces ⁊ pluuias in die illa: ⁊ timuit omnis popul⁹ nimis dñm ⁊ samuelem. dixitq; vniuersus popul⁹ ad samuelem. Ora p seruis tuis ad dñm tuū vt non moriamur. Addim⁹ enim vniuersis peccatis malus vt peterem⁹ nobis regē. Tu. **Lectiones p ebdoaz**

Dixit autem samuel ad populum Nolite timē: vos fecistis vniuersum malum hoc: verūtamen nolite recedere a tergo dñi ⁊ seruite dño in omni corde vestro ⁊ nolite declinare post vana que non proderunt vobis: neq; eruent vos quia vana sunt. Et non derelinquet dñs populū suum ꝓpter nomen suum magnū: quia iurauit dñs facere vos sibi populum. Absit aūt a me hoc peccatū in dño vt cessem orare ꝓ vobis ⁊ docebo vos viam bonaz ⁊ rectam: igit timete dñm ⁊ seruite illi in veritate ⁊ ex toto corde vestro. Uidistis enim magnifica que in vobis gessit dominus cp si perseueraueritis in malicia ⁊ vos ⁊ rex vester pariter peribitis. Filius vnius anni erat saul cū regnare cepisset. Duobus autem annis regnauit in israhel. Et elegit sibi saul tria milia de israhel ⁊ erant cum saul duo milia in machinas ⁊ in monte bethel. mille aūt cum ionatha in gabaa beniamin. Porro ceterū populū remisit vnūquēq; in tabernacula sua: ⁊ percussit ionathas stationez philistinoz que erat in gabaa Quod cum audissent philistijm: saul cecinit buccina in omni terra dicens. Audiāt hebrei ⁊ vniuersus israhel audiuit huiusce modi famaz: percussit saul stationem philistinoruz: ⁊ erexit se israhel aduersus philistijm. Tu aūt dñe.

Dñica quinta. Secund⁹ liber regū

Factū est aūt cū mortu⁹ esset saul ⁊ dauid reuerteret a cede amalech ⁊ maneret in cicelech duos dies. In die aūt tercio apparuit hō veniens de castris saul veste ꝺscissa ⁊ puluere aspsus caput: ⁊ vt venit ad dauid cecidit sup faciē suā ⁊ adorauit. dixitq; ad eū dauid. vnde venis: q ait ad eū. De castris israhel fugi. Et dixit ad eū dauid Quod est verbū qđ factū est indica mihi. qui ait. Fugit popul⁹ e plio ⁊ multi corruē tes ex pplo mortui sunt. sed ⁊ saul ⁊ ionathas filius ei⁹ corruerūt ⁊ iterierūt Dixitq; dauid ad adolescentē q nūciauit ei. Unde scis quia mortu⁹ est saul ⁊ io-

nathas filius eius: ait adolescens qui narrabat ei. Casu veni in montem gelboe & saul incumbebat sup hastam suã Porro currus & eqtes appropinquabant ei & conuersus post tergum suum videnscz me vocauit.cui cum respondissem:assum.dixit mihi. Quis nã es tu:& aio ad eum.Amalechites ego suz & locutus est mihi. Sta sup me & interfice me:quoniã tenẽt me angustie:& adhuc anima tota in me est:stansqz super eum occidi illum:sciebam enim qp viuere non poterat post ruinã.& tuli dyadema quod erat in capite eius:& armillam de brachio eius: & attuli huc ad te dñm meũ. Apprehẽdẽs aũt vestimẽta sua dauid scidit & oẽs viri qui cũ eo erãt & planxerũt & fleuerunt & ieiunauerunt vsqz ad vesperã sup saul & ionathan filiũ eius & sup populũ isrl qp corruissent in gladio. Dixit aũt dauid ad iuuenẽ qui nunciauerat ei. Unde es tu qui rñdit. Filius hois aduene amalechites ego sum. Et ait ad eum dauid. Quare nõ timuisti mittere manũ tuaz vt occideres xpm dñi vocãsqz dauid vnũ de pueris suis ait. Accedẽs irrue in euz qui pcussit eũ & mortuus est. Et ait ad eum dauid. Sanguis tuus sup caput tuũ.Os enim tuũ locutũ est aduersuz te dicẽs.Ego interfeci xpm dñi Planxit aũt dauid plãctu huiuscemodi sup saul & ionathan filiũ eius & pcepit vt docerent filios iuda planctuz sicut scriptũ est in libro iustoz & ait. Cõsidera isrl pro his qui mortui sunt sup excelsa tua: vulnerati inclyti isrl sup mõtes tuos interfecti sunt:quomodo ceciderũt fortes in bello & interierũt arma bellica.Tu. **Lectiones p ebdoam.**

Nolite annũciare in geth neqz annuncietis in compitis ascalonis ne forte letent filie philistim:neqz exultent filie incircũcisoz. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos neqz sint agri primiciarũ:qz ibi abiect9 est clipe9 fortiũ. Clipeus saul quasi nõ esset vnct9 oleo a sanguine interfectorũ ab adipe forciũ.Sagitta ionathe nũqz abijt retrorsuz:& gladi9 saul nõ est auersus inanis.Saul & ionathas amabiles & decori in vita sua:in morte quoqz nõ sunt diuisi:aqlis velociores: leonibus forciores.Filie israhel sup saul flete: qz vestiebat vos coccino in delicijs q prebebat ornamẽta aurea cultui vro Quõ ceciderũt fortes in plio: ionatha in excelsis tuis occisus est:dolco sup te frater mi ionatha decore nimis amabilis sup amorẽ mulierũ.sicut mater vnicuz amat filiũ ita te diligebã.Quõ ceciderunt robusti & interierunt arma bellica. Igit post hec dauid cõsuluit dñm dicẽs. Num ascẽdã in vnã de ciuitatib9 iuda:& ait dñs ad eũ.Ascende.dixitqz dauid.Quo ascendam:& rñdet ei. In ebron.Ascẽdit ergo dauid & duc vxores eius achinoem ismahelites & abigail vxor nabal carmeli. sed & viros q cũ eo erãt duxit dauid singulos cũ domo sua & mãserũt in opidis ebron. Uenerũtqz viri iuda & vnxerũt ibi dauid vt regnaret sup domũ iuda:& nũciatuz est dauid qp viri gabes galaad sepeliuissent saul. Misit ergo dauid nũcios ad viros iabes:galaad.dixitqz ad eos bñdicti vos a dño q fecistis misericordiã hãc cũ dño vro saul & sepelistis eũ Et nũc retribuet vobis qdẽ dñs:misericordiã & veritatẽ & ego reddã gratz eo qp fecistis verbũ istud.Cõfortent manus vre & estote filij fortitudis. Licet enim mortu9 sit dñs vester saul.tñ me vnxit dom9 iuda in regẽ sibi Abner aũt fili9 ner princeps exercit9 saul:tulit isboseth filiũ saul & circũduxit eum p castra regẽqz cõstituit sup galaad & sup gessuri & sup iesrahel & sup effraim & sup beniamin & sup israhel vniuersum.Quadraginta annorũ erat isboseth fili9 saul

cū regnare cepisset super isrl: & duobus annis regnauit sola autē domus iuda sequebat dauid: & fuit numerus dierū quos cōmoratus est dauid imperans in ebron super domū iuda septem annorum & sex mensium. Tu aūt dñe.

Dñica sexta. Lectio prima.

Insonuit ergo ioab buccina & stetit omnis exercitus: nec persecuti sunt vltra isrl: neq; iniere certamen. Abner aūt & viri eius abierūt per campestria tota illa nocte & transierūt iordanē: & lustrata omni bethoren venerunt ad castra: porro ioab reuersus obmisso abner: cōgregauit omnem populum: & defuerunt de pueris dauid. xix. viri excepto asahel. Serui aūt dauid percusserunt de benyamin & de viris qui erant cū abner trecentos. lx. qui & mortui sūt Tulerūtq; asahel & sepelierunt eum in sepulchro patris sui in bethleem: & ambulauerūt tota nocte ioab & viri qui cū eo erant: & in ipso crepusculo venerūt in ebron. ℣ Facta est ergo longa concertatio inter domuz dauid & domū saul dauid proficiens & semper seipso robustior: domꝰ aūt saul decrescens quotidie. Tu. Nati sunt quoq; dauid filij in ebron: fuitq; primogenitꝰ eiꝰ amon de achmoen iezrahelite: & post cū thelab de abigail vxore nabal carmeli: porro tercius absolon filius maatha filie ptholomei regis gessur: quartꝰ autē adonyas filius agith: & quintꝰ saphatia filiꝰ apithal: sextꝰ vero iethraam de agla vxore dauid: hi nati sūt dauid in ebron. Cum aūt esset prelium inter domū saul & domū dauid: abner filius ner regebat domū saul. Fuerunt autē sauli cōcubina noie respha filia achia. Dixitq; isboseth ad abner. Quare ingressus es ad concubinam patris mei. Qui iratus nimis propter verba isboseth ait. Numquid caput canis ego sum aduersum iudam hodie. Ipse enim feci hoc qui feceriz misericordiā sup domū saul patris tui: & super fratres & proximos eius & nō tradidi te in manꝰ dauid: & requisisti in me quod argueres pro mulicre. Hec faciat deꝰ abner & hec addat. nisi quomodo iurauit dñs dauid: sic faciam cum eo vt transferat regnum de domo saul: & eleuet domus dauid super israhel & sup iudaz a dan vsq; bersabee: & non potuit ei respondere quicquā: quia metuebat illum.

Misit ergo abner nūcios ad dauid p se dicentes. Cuiꝰ est terra: & vt loquent fac mecuz amicitias & erit manus mea tecum & reducam ad te vniuersum isrl qui ait: optime. ego tecum faciam amicitias: sed vnam rem peto a te dicens. Non videbis faciem meam anteqū adduxeris mihi michol filiam saul: & sic veniens videbis me. Misit aūt dauid nuncios ad isboseth filium saul dicens Redde vxorem meam michol quā despondi mihi centum prepucijs philistijm. Misit ergo isboseth & tulit eam a viro suo phaltiel filio lays: sequebaturq; eam vir suus plorans vsq; baurim & dixit ad euz abner. Vade & reuertere: qui reuersus est. Sermonē quoq; intulit abner ad seniores isrl dicēs tam heri q̄z nudiustercius querebatis dauid vt regnaret sup vos nunc ergo facite quomā dñs locutus est ad dauid dicēs. In manu serui mei dauid saluabo ppl̄m meū isrl de manu philistijm & omniū inimicoz eius. Tu aūt dñe.

Incipipit tercius liber regum.

Lectiones p ebdomadam.

Et rex dauid senuerat: habebatq; etatis plurimos dies. Cūq; operiret vestibꝰ nō calefiebat: dixerūt ergo serui sui. Queramꝰ dño nr̄o regi adolescētulā virginē: & stet cora rege & foueat eū: dormiatq; i sinu suo: & calefaciat dñm nr̄m regē. Quesierūt ergo adolescētulā speciosaz in oibus finibus isrl

& inuenerunt abisai sunamitem & adduxerunt eam ad regem. Erat aūt puella pulchra nimis. Dormiebatq; cuz rege & ministrabat ei. Rex vero non cognouit eam. Adonyas aūt filius agith eleuabat dicens. Ego regnabo. Fecitq; sibi currum & equites & quinquaginta viros qui ante euz currerēt: nec corripuit eū pater eius aliquando dicens. Quare hoc feciſti. Erat autē & ipse pulcher valde secundū natu post absolon: & sermo eius fuit cum ioab filio saruie: & cū abiathar sacerdote qui adiuuabāt partes adonie. Sadoch vero sacerdos & banaya filius ioiade & nathan prophe ta & semei & ethei & omne robur exercitus dauid non erat cum adonia: imolatis igit adonias arietibus & vitulis & vniuersis pinguib9 iuxta lapidem zoeleth qui erat vicinus fonti rogel. Vocauit vniuersos fratres suos filios regis: & omnes seruos regis. Nathan aūt prophetam & banayam filiū ioiade & robustos quosq; & salomonē fratrē suū non vocauit. Nunquid a dño meo rege exiuit hoc verbū: & mihi non indicasti seruo tuo quis sessurus esset sup thronum dñi mei regis post eum. Et respondit rex dauid dicēs. Vocate ad me bersabee: que cuz fuisset ingressa coram rege & stetisset ante eū. Jurauit rex & ait. Viuit dñs qui eruit aiam meam de omni angustia quia sicut iurauī tibi per dñm deū israhel dicens. Salomō filius tuus regnabit post me: & ipse sedebit super solium meuz pro me: sic faciam hodie. Summissoq; bersabee in terram vultu adorauit regem dicens. Viuat dñs meus rex dauid in eternū. Tu aūt dñe.

Dñica septima.

Dixit quoq; rex dauid vocate mihi sadoch sacerdotē & nathan prophetā & banayam filiū ioiade. Qui cū ingressi fuissent corā rege: dixit ad eos Tollite vobiscuz seruos dñi vri & imponite salomonez filium meum super mulam meā: & ducite eū in geon & vngat eum sadoch sacerdos & nathan prpheta in regez super isrl: & canetis buccina ac dicetis. viuat rex salomon. Et ascendetis sup eum & venietis in irlm & sedebit super soliū meū: & ipse regnabit post me. Illicq; precipiā vt sit dux super isrl & super iudam. Tu. Respōdit banayas filius ioiade regi dicens amen. Sic loquat dñs deus dñi mei regis. Quō fuit dñs cum dño meo rege: sic sit cum salomone & sublimi9 fiat soliū eius: solio dñi mei dauid regis descendit ergo sacerdos & nathan prpheta & banayas fili9 ioiade & cerethi & felethi: & imposuerunt salomonē sup mulam dauid regis & adduxerunt euz in geon sumpsitq; sacerdos cornu olei de tabernaculo & vnxit salomonez: & cecinerūt buccina. Et dixit omnis populus. Viuat rex salomō. Et ascēdit vniuersa multitudo post eum: & popul9 canentiū tibijs & letantiū gaudio magno Et insonuit terra clamore eorum. Tu. Audiuit aūt adonias & omnes qui inuitati fuerant ab eo. Jamq; conuiuiuz finitū erat. Sed & ioab audita voce tube ait. Quid sibi vult clamor ciuitatis tumultuantis: adhuc illo loquēte ionatha filius abiathar sacerdotis venit. Cui dixit adonias. Ingredere qr vir fortis es: & bona nunciās. Respōditq; ionathas adonie. Nequaq; : dñs enim noster rex dauid regem constituit salomonem: misitq; cum eo sadoch sacerdotē & nathan prophetā & banayam filiū ioiade & cerethi & felethi: & imposuerunt euz super mulā regis. Unxerūtq; euz sadoch sacerdos & nathan prophēta regem in geon. Tu. Ascenderūt inde letantes & insonuit ciuitas: hec est vox quam audiuistis. Sed & salomon sedet sup soliū regni. Et ingressi serui regis benedicunt dño nro regi dauid

Coloentho fatoꝝ fem adoia ꝑ ꝯtra ysrael

dicentes. Amplificet deus nomen salomis super nomen tuum: et magnificet thronum eius super thronum tuuz Et adorauit rex in lectulo suo: insuper et hec locutus est Benedictus dñs deꝰ israhel qui dedit hodie sedentē super solium meuz videntibus oculis meis. Territi sunt ergo et surrexerūt oēs qui inuitati fuerant ab adonya: et iuit vnus quisqz in viam suam. Adonyas autez timens salomonē surrexit et abiit in tabernaculū dñi: tenuitqz cornu altaris dicens. Et nunciauerūt salomoni dicentes. Ecce adonyas timēs regez salomonē: tenet cornu altaris dicens. Juret mihi hodie rex salomon qꝫ non interficiat seruum suum gladio. Tu aūt. Dixitqz salomon. Si fuerit vir bonꝰ non cadet: nec vnus quidem capillus eius in terram. Si aūt malū inuentum fuerit in eo morietꝫ. Abiit ergo rex salomon et eduxit eum ab altari et ingressus adorauit regez salomonē. Dixitqz ei salomon vade in domū tuā. Tu.

Lectiones per ebdomadam.

Appropinquauerunt aūt dies dauid vt moreret. Precepitqz salomoni filio suo dicens. Ego ingrediar viaz vniuerse terre. Confortare et esto vir fortis et obserua: vt custodias mandata dñi dei tui: vt ambules i vijs eiꝰ et custodias cerimonias eius: et precepta eiꝰ et iudicia et testimonia: sicut scriptū est in lege moysi. Et intelligas vniuersa que facias: et quocūqz te verteris vt confirmet dñs sermones suos quos locutus est dñs de me dicēs. Si custodierint filij tui vias meas et ambulauerint coram me in veritate in omni corde suo: et in omni anima sua: non auferet tibi vir de solio israhel. Tu quoqz nosti que fecerit mihi ioab filiꝰ saruie: que fecerit duobus principibus exercitus israhel. Abner filio ner: et amasa filio iether quos occidit et effudit sanguinem belli in pace Et posuit cruorē prelij in suo baltheo qui erat circa lumbos suos: et in calciamēto suo quod erat in pedibus. Facies ergo secōm sapientiaz tuam: et nō deducas caniciem eiꝰ vsqz ad inferos pacifice. Sed et filius berfellai galaaditis reddes gr̄am erunt comedentes in mēsa tua. Occurrerūt enim mihi quādo fugi a facie absolon fratris tui. Sed quia descēdit mihi in occursum: cum transierim iordanē et iuraui ei p dñm dicens. Non interficiaz te gladio. Tu noli eū pati esse innoxiū Vir aūt sapiens es: et scies quid facies ei. Deduces qꝫ canos eius cum sanguine ad inferos. Dormiuit igit dauid cū patribus suis et sepultus est in ciuitate dauid. Dies aūt quibꝰ regnauit dauid sup isr̄l quadraginta anni sunt: i ebron regnauit septem annis: in iherusalē triginta tribus. Salomon aūt sedebat sup soliū dauid: et firmatū est regnum eius nimis. Ingressus est adonyas filius agith ad bersabee matrem salomonis. Pacificus addiditqz. Sermo est mihi ad te. Cui ait. Loquere. Et ille. Tu inquit nosti quia meuz erat regnū: et me proposuerat omnis israhel regem sibi sed translatum est regnū et factū est fratris mei. A dño enim constitutū est ei. Nunc ergo petitionē vnā deprecor te: ne confundas faciem meam. Que dixit ad eum loquere. Et ait. Precor vt dicas regi salomoni neqz enī tibi qeqz negare potest: vt det mihi abisai sunamitem in vxorem. Et ait bersabee. Bene ego loquar pro te regi. Venit ergo bersabee ad regem salomonē vt loqueret ei p adonia: et surrexit rex in occursum eius: adorauitqz eaz et sedit super thronum eius. Positusqz est thronus matri regis que sedit ad dexteraz eius Dixitqz ei. Petitionem vnam parvulam ego deprecor a te: ne cōfundas faciē meā. Dixitqz ei rex. Pete mater mi

Necꝫ phas est vt auertã faciẽ meam. Que ait detur abisai sunamitꝫ adonie fratri tuo in vxorem. Rñ ditꝫ rex salomon t dixit matri sue. Quare postulas abisai sunamitẽ adonie. Postula ei t regnũ: ipse est enim frater meus maior me t habet abiathar sacerdotez t ioab filiũ saruie. Jurauit itaꝫ rex salomon p dñm dicens. Hec faciat mihi de⁹ t hec addat quia cõtra aiam suam locutus est adonias verbũ hoc: t nunc viuit dñs q firmauit me: t collocauit me sup soliũ dauid patrꝫ mei t q fecit mihi domuz sicut locutus est quia hodie occidet adonias. Tu aũt dñe.

Dñica octaua. Quart⁹ liber regũ

PReuaricatus est aũt moab in isrl. postꝫ mortu⁹ est achab ceciditꝫ ochozias p cancellos cenaculi sui qd habebat i samaria t egrotauit: misitꝫ nuncios dicẽs ad eos. Jte cõsulite belzebub deũ accaron. Vtrũ viuere queaz de infirmitate mea hac. Angel⁹ aũt domini locut⁹ est ad helyam thesbithen dicens. Surge t ascende in occursum nuncioz regis samarie: t dices ad eos Nunquid nõ est de⁹ in isrl: vt eatis ad consulan dũ belzebub deum accarõ Quãobrẽ hec dicit dñs de lectulo sup quem ascendisti: nõ descẽdes: sed morte morieriꝫ. Et abijt helyas. Tu. Reuersiꝫ sunt nũcij ad ochoziam qui dixit ei. Quare reuersi estis. At illi respõderũt ei. Vir occurrit nobis t dixit ad nos. Jte reuertimini ad regem qui misit vos t dicetis ei. Hec dicit dñs. Nũquid quia non erat deus in isrl: mittis vt consulat belzebub de⁹ accaron. Jdcirco de lectulo quẽ ascẽdisti nõ descẽdes sed morte morieris. Qui dixit eis Cui⁹ figure t habit⁹ est vir ille qui locutus est vobis. Qui dixerunt vir pilosus t zona pellicea: accinctus renib⁹ Qui ait helyas thesbites est. Misitꝫ ad eum quinquagenarium principem t quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascẽdit ad eũ: sedentiꝫ in vertice mõtis t ait: homo dei rex precepit vt descendas. Respondẽsꝫ helyas t dixit quinquagenario. Si homo dei suz descendat ignis de celo: t deuoret te t quinquaginta tuos: descẽdit ergo ignis de celo t deuorauit euz t quinquaginta q erant sub eo. Rursum misit ad euz aliũ principez quinquagenariũ t quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi. Homo dei. Hec dicit rex. Festina descẽde Respondẽs helyas ait. Si homo dei sum ego: descendat ignis de celo t deuoret te: t quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de celo t deuorauit euz t quinquaginta eius. Jteruz misit principẽ quinquagenariũ: t quinquaginta qui erant cum eo. Qui cũ venisset: curuauit genua contra helyam t precatus est eum t ait. Homo dei. Noli despicere animam meã t animas seruoz tuoz qui mecum sunt. Ecce descendit ignis de celo t deuorauit duos principes quinquagenarios primos t quinquagenos qui cum eis erãt. Sed nunc obsecro vt miserearis anime mee. Tu. Locut⁹ est ergo angelus dñi ad helyam dicens. Descende cum eo: ne timeas. Surrexit igit t descẽdit cum eo ad regez t locutus est ei. Hec dicit dñs. Quia misisti nuncios ad consulendũ belzebub deũ accaron: quasi non esset de⁹ in isrl: a quo possis interrogare sermõe Jdeo nõ descendes de lecto super quez ascẽdisti sed morte morieris: mortu⁹ est ergo iuxta sermonẽ dñi quez locutus est helyas t regnauit ioram frater eius p eo anno secundo ioram filij: filij iosaphat regis iude non enim habebat filium. Factuz est aũt cum leuare vellet dñs helyam per turbinem in celũ: ibãt helyas t helizeus de galgalis. Dixit helyas ad helizeum. Sede hic quia dñs misit me vsqꝫ bethel. Qui ait helizeus

Uiuit dñs ⁊ viuit aĩa tua: quia nõ dere
linquam te. Cũq; desc̃edissent bethel
Egressi sunt filij ꝓphetarũ qui erãt in
bethel ad helizeuz: ⁊ dixerunt ei. Nun
quid nosti quia hodie dñs tollet dñm
tuũ a te. Qui respondit ⁊ ego noui. Si
lete. Dixit aũt helyas ad helizeuz. Se
de hic quia misit me dñs ĩ iericho. Et
ille ait. Uiuit dñs ⁊ viuit aĩa tua: q; nõ
derelinquã te. Cũq; venissent iericho
accesserũt filij ꝓphetaz qui erant in ie
richo ad helizeum ⁊ dixerunt ei. Nun
quid nosti quia hodie dñs tollet dñm
tuũ a te. Et ait. Ego noui. Silete. Di
xit autẽ ei helyas. Sede hic quia dñs
misit me ad iordanem. Qui ait. Uiuit
dñs ⁊ viuit aĩa tua: q; nõ derelinquam
te. Jeruut igit̃ ambo pariter ⁊ quinq̃
ginta viri de filijs prophetaruz secuti
sunt eos qui ⁊ steterunt e contra longe.
Jlli aũt ambo stabant supra iordanem
Tulitq; helyas paliũ suum ⁊ inuoluit
illud: ⁊ pcussit aquas que diuise sunt ĩ
vtrãq; partẽ ⁊ transierũt ambo p siccũ
Cũq; transiuissẽt dixit helyas ad heli
zeum. ꝑpostula quid vis vt faciaz ante
q̃ tollar a te. Dixit helizeus. Obsecro
vt fiat spũs tuus duplex ĩ me. Qui re
spondit. Rem difficilem postulasti. At
tamen si videris me quãdo tollar a te:
erit quod petisti: sin aũt nõ videris nõ
erit. Tu. **Lectiones p ebdam.**

Cumq; pergerent ⁊ incedẽtes ser
mocinarent. Ecce currus igneus
⁊ equi ignei diuiserunt vtrũq; ⁊ ascen
dit helyas p turbinẽ in celum. Helize⁹
aũt videbat ⁊ clamabat. ꝑpater mi pa
ter mi: currus isrl̃ ⁊ auriga eius: ⁊ non
vidit eum amplius. Apprehenditq;
vestimẽta sua: ⁊ scidit illa in duas par
tes: ⁊ leuauit paliũ helye quod ceci
derat ei. Reuersusq; stetit sup rippam
iordanis ⁊ palio helye qõ ceciderat ei
percussit aquas ⁊ non sunt diuise. Et
dixit vbi est de⁹ helye: etiam nũc. ꝑper
cussitq; aquas ⁊ diuise sunt: huc atq; il
luc ⁊ transiuit helizeus. Uidentes autẽ
filij prophetarum qui erant in iericho
de contra. Dixerunt. Requieuit spirit⁹
helye sup helizeũ ⁊ venientes in occur
sum eius adorauerũt eum promi in ter
ra dixerũtq; illi. Ecce cũ serui tui sunt
quinquaginta viri fortes qui possunt
ire ⁊ querere dñm tuuz: ne forte tulerit
eum spũs dñi ⁊ proiecerit eum in vnũ
montiũ: aut in vnam vallium. Qui ait
nolite mittere: cogeruntq; eum donec
acquiesceret ⁊ diceret mittite. Et misse
runt quinquaginta viros. Qui cũ que
siuissent tribus diebꝰ ⁊ non inuenerunt
reuersi sunt ad eum. At ille habitabat ĩ
iericho. Dixitq; eis. Nunquid nõ dixi
vobis. Nolite mittere. Dixerũt quoq;
viri ciuitatis ad helizeum. Ecce habi
tatio ciuitatis hui⁹ optima est: sicut tu
ipse dñe ꝓspicis: sed aque pessime sũt
⁊ terra sterilis. At ille ait. Afferte mihi
vas nouũ ⁊ mittite in illud sal. Quod
cũq; attulissent: egressus ad fontes aq̃
rum: misit in illũ sal ⁊ ait. Hec dicit do
minus. Sanaui aquas has ⁊ non erit ĩ
eis vltra mors neq; sterilitas. Sanate
sunt ergo vsq; ad diez hanc: iuxta ver
bum helizei quod locutus est. Ascẽdit
aũt inde helize⁹ in bethel: cũq; ascẽde
ret per viã pueri parui egressi sunt de
ciuitate ⁊ illudebant ei dicẽtes. Ascẽde
calue: ascẽde calue. Qui cũ respexisset
vidit eos: ⁊ maledixit eos in noie dñi
Egressiq; sunt duo vrsi de saltu ⁊ lace
rauerũt ex eis q̃draginta duos pueros
Abijt aũt inde in mõtẽ carmeli ⁊ inde
reuersus est in samariam. Tu. **In kal. augusti imponit hystoria.** In principio
⁊ durabit vsq; in kal. septẽbris ⁊ legan
tur parabole salomonis ecclesiastes ⁊
ceteri libri salomonis. **Ad vs. Kr.** Sup
salutẽ. **Ad mgt añ.** Omnis sapiẽtia a dño
deo est ⁊ cũ illo fuit ⁊ est ante euũ alla. **Añ** Sapientia edificauit sibi domũ excidit co/

lumnas septem subdidit sibi gentes superborũqz ⁊ sublimiũ colla propria virtute calcauit. Añ. Sapientia clamitat in plateis: si quis diligit sapiam ad me declinet ⁊ eam inueniet: ⁊ eam duz innenerit beatus est si tenuerit eã. Añ. Dñs possedit me inicio viarum suarũ antequã quicquã faceret a principio: nec dum erant abyssi ⁊ ego parturiebar: quãdo ꝑparabat celos aderam: cuz eo componẽs oĩa. Añ. Ego in altissimis habito: ⁊ thronus mẽus in colũna nubis. Añ. Prebe fili cor tuum mihi oculi tui videant equitatem vt addaꝫ gratia capiti tuo. Añ Magna eniz sunt iudicia tua dñe: ⁊ inenarrabilia verba tua magnificasti populũ tuũ ⁊ honorasti. Ꝑdicte añe scõm ordinez sic posite cantande sunt sabbatinis noctibus sup mgt vsqz in kal. septẽbris: ⁊ si que supfuerint dicẽde sunt in vltima ebda sup bñd. Item nota qꝫ sicut augustus mẽsis sextus est ⁊ medius anni: sic ⁊ nos quia in serra etate dñs venit debemus ꝓpter eius presentiã sapienter viuere: quoniã ipsa sapiẽtia que ex ore altissimi prodijt inter nos audita est.

Parabole salomonis. Lectio. j.

PArabole salomonis filij dauid regis: ad sciendũ disciplinã ⁊ sapiẽtiam ad intelligenda verba prudentie: ⁊ suscipiẽdã eruditionẽ doctrine: iusticiam ⁊ iudiciũ ⁊ equitatẽ: vt deꝫ paruulis astucia: adolescẽti sciẽtia ⁊ intellectꝫ Audiens sapiẽs sapientior erit: ⁊ intelligens gubernacula possidebit. Anim aduertite parabolã ⁊ interpretationem verba sapiẽtũ ⁊ enigmata eoz. Timor dñi principiuz sapiẽtie. Sapiẽtiã atqz doctrinã stulti despiciũt. Audi fili mi disciplinã patris tui ⁊ ne dimittas legem matris tue: vt addaꝫ gratia capiti tuo: ⁊ torques colli tuo. Tu autez dñe ℟. In principio deus antequã terrã faceret priusqz abyssos constitueret priusqz ꝓduceret fontes aquarũ: anteqz montes collocarent. Ante oẽs colles generauit me dominus. ℣. Ego in altissimis habito: ⁊ thronus meꝰ in colũna nubis. Ante oẽs

FIli mi si te lactauerint peccatores ne acquiescas illis. Si dixerint. Veni nobiscũ insidiemur sanguini: abscõdamus tendiculas cõtra insontẽ frustra: deglutiamꝰ cum tanqz infernꝰ viuentẽ ⁊ integrũ quasi descendentẽ in lacum. Omnẽ ꝑciosam substãtiã reperiemus implebimꝰ domus nras spolijs: sortẽ mitte nobiscũ. Marsupiũ sit vnũ oĩm nostrũ. Fili mi ne ambules cũ eis. Prohibe pedem tuũ a semitis eorum. Pedes eniz eoz ad malũ currũt: ⁊ festinãt vt effundãt sanguinẽ. Frustra aũt iacit rethe ante oculos pẽnatoz. Ipi quoqz contra sanguinẽ snũ insidiant ⁊ molliunt fraudes cõtra aias suas. Sic semite oĩs auari animas possidẽtiũ rapiũt. ℟. Emitte dñe sapientiã de sede magnitudinis tue vt mecum sit ⁊ mecum laboret. Vt sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. ℣. Da mihi dñe sedium tuarum assistricem sapientiam. Vt. Lectio.

SApiẽtia foris predicat: in plateis dat vocem suam: in capite turbaz clamitat: in foribus portarũ vrbis profert verba sua dicens. Vsqzquo paruuli diligitis infantiaz: ⁊ stulti ea que sibi sunt noxia cupiunt: ⁊ imprudentes odibunt scientiam. Conuertimini ad correptionẽ meaz: en proferam vobis spiritum meum: ⁊ ostendaz vobis verba mea: quia vocaui ⁊ rennuistis: extendi manũ meã ⁊ non fuit qui aspiceret. Despexistis omne consiliũ meum: ⁊ increpatiõs meas negleristis. Ego quoqz in interitu vestro ridebo ⁊ subsannabo cum vobis id quod timebatis aduenerit. Tu. ℟. Da mihi sediuz tuarum assistricem sapientiam: ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. Quoniam seruus tuus sum ego: ⁊ filius ancille tue. ℣. Domine pater ⁊ deus vite mee ne derelinquas me ĩ cogitatu maligno. Quoniam seruus. Lectio.

Quam irruerit repentina calamitas
& interit⁹ quasi tempestas ingrue/
rit quando venerit super vos tribula/
tio & angustia tunc invocabũt me: & nõ
exaudiã. Mane consurgẽt & nõ invenie
ent me eo qp exosaz habuerint disciplí
nã & timorẽ dñi nõ susceperit nec acqe
uerint ꝯsilio meo & detraxerint vniuer
se conceptioni mee. Comedẽt igit fru/
ctus vie sue suiszꝫ eꝯsilijs saturabunt.
Auersio parvuloz interficiet eos & ꝓ/
speritas stultoz perdet eos. Qui autẽ
me audierit absqz terrore requiescet &
habundãtia pfruet timore maloz sub/
lato. Fili mi si susceperis sermones me
os: & mãdata mea absconderis penes
vt audiat sapientiã auris tua. Inclina
cor tuũ ad cognoscendã prudentiã: qz
dñs dat sapiam: & ex ore ei⁹ prudentia
& scientia. Custodiet rectorum salutẽ &
ꝓtteget gradientes simpliciter seruãs se
mitas iusticie: & vias sanctoz custodiens.
Tũc intelliges iusticiã & iudiciũ & equi
tatẽ & oẽm semitã bonaz. ℟. Dñe pater
& deus vite mee: ne derelinquas me ꝯ cogi/
tatu maligno: extollentiã oculoz meoz ne
dederis mihi: & desideriuz maligni aufer a
me: dñe auferam me concupiscẽtiã. Et ꝯ irre/
uerẽti & infrenitu ne tradas me dñe. ℣. Da
mihi dñe sediũ tuarũ assistricẽ sapientiã. Et

Fili mi si intraverit sapientia cor
tuũ & scientia placuerit anime tue
consiliũ custodiet te: & prudentia serua
bit cor tuuz vt eruaris de via mala: ab
hoie qui puersa loquit̃: & ab his qui re
linquũt iter rectũ & ambulant ꝑ vias te
nebrosas qui letant̃ cuz malefecerint: &
exultãt in rebus pessimis quoz vie ꝑ/
verse sunt & infames gressus eorum vt
eruaris a muliere aliena & extranea que
mollit sermones suos: & relinquit ducẽ
pubertatis sue & pacti dei sui oblita est
Tu. ℟. Inicium sapientie timor dñi intelle/
ctus bonus omn ibus facientib⁹ eum. Lau/
datio eius manet in seculũ seculi. ℣. Dissp/
sit dedit pauperibus. Laudatio.

Declinata est enim ad mortẽ dom⁹
ei⁹: & ad inferos semite ipsi⁹. Oẽs
qui ingrediunt̃ ad eam non reuertant̃:
nec apprehendent semitas vite: vt am
bules in via bona: & tolles iustoz custo
dias. Qui enim recti sunt habitabunt
in terra: & simplices ꝑmanebunt in ea.
Impij vero de terra perdent̃: & qui in
ique agũt auferẽt̃ ex ea. Tu. ℟. Gurũ ce
li circuiui sola: & in fluctibus maris ambula
ui in omni gente & in omni populo primatũ
tenui. Superboz̃ & sublimiũ colla propria
virtute calcaui. ℣. Ego in altissimis habito
& thron⁹ meus in colũna nubis. Superbos
℟. Verbũ iniquũ & dolosuz longe fac a me
dñe divicias & paupertates ne dederis mi
hi. Sed tantũ victui meo tribue necessaria
℣. Ne forte saciatus evomã illud & piurem
nomẽ dei mei. Sed. ℟. Magna enim sunt iu
dicia tua dñe: & inenarrabilia vba tua. Ma
gnificasti populũ tuũ & honorasti. ℣. Dedu
xisti sicut oues populũ tuũ in manu moysi &
aaron. Ma. ℟. Sup salutẽ & oẽm pulchri/
tudinẽ dilexi sapiẽtiã & ꝓposui pro luce ha/
bere illã. Venerũt mihi oia bona pariter cũ
illa. ℣. Dixi sapientie soror mea es. & prudẽ
tiã vocaui amicã meã. Venerũt. ℟. Ne de
relinquas me dñe pater & dñator vite mee
vt nõ corruã in cõspectu aduersarioz meo/
rũ. Ne gaudeat de me inimicus meus. ℣.
Apprehende arma & scutũ & exurge in adiu
torũ meũ mihi. Ne. ℟. Que sunt in corde
hominũ oculi tui vident dñe: & in libro tuo
oẽs scribent̃. Homo videt in facie de⁹ aũt i
corde. ℣. Imperfectũ meũ viderũt oculi tui
& in libro tuo oẽs scribent̃. Homo. ℟. Pre
be fili cor tuum mihi: & oculi tui vias meas
custodiãt. Ut addat̃ gra capiti tuo. ℣. Attẽ
de fili mi sapiam meã: & ad eloquiũ meũ in/
clina aurẽ tuam. Ut. ℟. Fili noli deficere a
disciplina dñi: & ne fatigeris cũ ab eo argue
ris. Quẽ enim diligit dñs corripit: & quasi pa
ter in filio placet sibi. ℣. Audi fili mi disci/
plinã patris tui & ne dimittas legẽ matris tue.

℟. Audi fili mi disciplinam patris tui: ⁊ ne dimittas legē matris tue. Ut multiplicent tibi anni vite tue. ℣. Honora dñm de tua substātia ⁊ de primicijs frugū tuarū da pauperibus. Ut. ℟. Auersio paruulorꝫ interficiet eos: ⁊ prosperitas stultorꝫ perdet illos. Qui autem me audierit absqꝫ terrore quiescit. ℣. O viri ad vos clamito ⁊ vox mea ad filios hominū. Qui autem.

Lectiones p ebdomadam.

Fili mi ne obliuiscaris legis mee: precepta mea custodiet cor tuum: longitudinē enim dierum ⁊ annos vite ⁊ pacem apponent tibi. Misericordia ⁊ veritas non te deserant: circūda eas gutturi tuo: ⁊ describe i tabulis cordis tui: ⁊ inuenies grām ⁊ disciplinam bonam coram deo ⁊ hominibus. Habe fiduciaꝫ in dño ex toto corde tuo: ⁊ ne imitaris prudētie tue. In omnibus vijs tuis cogita illū: ⁊ ipse diriget gressus tuos. Ne sis sapiens apud temetipsum: time deum ⁊ recede a malo. Sanitas quippe erit in vmbilico tuo: ⁊ irrigatio ossium tuorum. Honora dñm de tua substantia: ⁊ de primicijs frugū tuarū da pauperibꝰ: ⁊ implebunt horrea tua saturitate: ⁊ vino torcularia tua redundabunt. Disciplinā dñi ne abijcias. Fili mi ne deficias cum ab eo corripieris. Quem enim diligit dñs corripit: ⁊ quasi pater in filio complacet sibi Beatus homo qui inuenit sapientiam ⁊ qui affluit prudētia. Melior est acquisitio ciꝰ negociatione argenti ⁊ auri primi ⁊ purissimi. Fructꝰ eius pretiosior est cunctis opibus ⁊ omnia que desiderant huic non valent comparari. Longitudo dieꝫ in dextera eius ⁊ i sinistra eius diuicie ⁊ gloria. Vie eius vie pulchre: ⁊ omnes semite eius pacifice. Lignū vite est his qui apprehēderint eaꝫ ⁊ qui tenuerint eaꝫ beati. Dominus sapientia fundauit terraꝫ: stabiliuit celos prudentia. Sapiētia illius eruperunt abyssi ⁊ nubes rore concrescūt. Fili mi ne affluāt hec ab oculis tuis. Custodi legem meam atqꝫ consiliū meum ⁊ erit vita anime tue: ⁊ grā faucibꝰ tuis Tūc ambulabis fiducialiter i via tua: ⁊ pes tuus non impinget. Si dormieris nō timebis: quiesces ⁊ suauis erit somnus tuus. Ne paueas repentino terrore: ⁊ irruentes tibi potentias impioꝝ. Dñs enim erit in latere tuo ⁊ custodiet pedē tuū ne capiaris. Noli prohibere cuꝫq benefacit si potes ⁊ ipe benefac. Ne dicas amico tuo vade ⁊ reuertē: cras dabo tibi cum statim possis dare Ne moliaris amico tuo malū cum ille in te habet fiduciā. Ne contēdas aduersus hominē frustra cum ipse tibi nil mali fecerit. Ne emuleris hominē iniustum nec imiteris vias eius quia abhominatio dñi est omnis illusor: ⁊ cum simplicibꝰ sermocinatio eius. Tu aūt dñe.

Dñica decima. Lectio prima.

Gestas in domo impij: habitacula iustorꝫ benedicent: illusores ipe deludet: mansuetis dabit grām: gloriā sapientes possidebunt: stultorū exultatio ignominia. Audite filij disciplinaꝫ patris ⁊ attendite vt sciatis prudentiā Bonum bonū tribuā vobis: legē meā ne derelinquatis. Naꝫ ⁊ ego fui filius patris mei tenellus ⁊ vnigenitus coram matre mea: ⁊ docebat me atqꝫ dicebat. Suscipiat verba mea cor tuuꝫ: custodi precepta mea ⁊ viues: posside sapiētiā posside prudentiam. Ne obliuiscaris neqꝫ declines a verbis oris mei ne dimittas eam ⁊ custodiet te: dilige eam ⁊ seruabit te. Tu. Principiū sapientie timor dñi: posside sapientiaꝫ ⁊ in omni possessione tua acquire prudentiaꝫ. accipe illam ⁊ exaltabit te: glorificaberis ab illa cum eam fueris amplexatus dabit capiti tuo augmenta grārum et corona inclita proteget te. Audi fili mi et suscipe verba mea vt multiplicent tibi

anni vite. Viam sapientie monstrabo tibi & ducã te p semitas equitatis quas cũ ingressus fueris non artabunt gressus tui: & currens non habebis offendiculuz. Tene disciplinã ne dimittas eã custodi illaz quia ipsa est vita tua. Tu. Ne delecteris in semitis impioruz: nec tibi placeat maloruz via: fuge ab ea ne transeas per eam: declina & desere eam nõ enĩ dormiunt nisi cuz malefecerint: nec rapit somnus ab eis: nisi supplantauerint: comedũt panem impietatis: & vinũ iniquitatis bibunt. Justoz semita quasi lux splendens procedit & crescit vsqz ad perfectũ diem. Via impioruz tenebrosa nesciunt vbi corruũt. Fili mi ausculta sermones meos: & ad eloquia mea inclina aurem tuã ne recedant ab oculis tuis: custodi eam in medio cordis tui: vita enim sunt inuenientib9 ea: & vniuerse carni sanitas. Omni custodia serua cor tuũ: quia ex ipso vita procedit: remoue a te os prauũ: & detrahẽtia labia sint procul a te: oculi tui recta videant: & palpebre tue precedant gressus tuos. Dirige semitã pedibus tuis & omnes vie tue stabilient: ne declines ad dexteraz siue ad sinistram. Auerte pedem tuum a malo: vias enim que a dextris sunt nouit dñs. peruerse vero sunt que a sinistris sunt. Ipsa autẽ rectos faciet gressus tuos. itinera autem tua in pace producet. Fili mi attende sapientiã meam & prudẽtie mee inclina aurem tuam vt custodias cogitationes & disciplinaz: labia tua conseruent ne intenderis fallacie mulieris. Fauus enim distillans labia meretricis & nitidius oleo guttur eius: nouissima autẽ eius amara quasi absintheũ & acuta q̃si gladius biceps. pedes eius descẽdũt in mortẽ & ad inferos gressus eius penetrant. Per semitam vite non ambulant: vagi sunt gressus eius & inuestigabiles vie eius. Nunc ergo fili audi me & ne recedas a verbis oris mei: longe fac ab ea viam tuã: & ne appropinques foribus domus eius. Ne des alienis honorẽ tuum & annos tuos crudeli: ne forte impleant extranei viribus tuis & labores tui sint i domo aliena & gemas in nouissimis quando consumpseris carnem & corpus tuuz & dicas. Cur detestatus sum disciplinam & increpationibus non acquieuit cor meum: nec audiui vocem docentiũ me: & magistris non inclinaui aurem meam. Fili mi bibe aquam de cisterna tua & fluenta putei tui deriuent foris: & in platcis tuis aquas tuas diuide habeto eas solus: nec sint alieni participes tui. Sit vena tua benedicta & letare cuz muliere adolescentie tue. Tu autem domine.

Lectiones p ebdomadam.

Aerua carissima & gratissim9 hynnulus vbera eius inebriẽt te omni tempore & in amore illius delectare iugiter: quare seduceris fili mi ab aliena & foueris in sinu alterius. Respicit dñs vias hominis & omnes gressus illi9 cõsiderat. Iniquitates sue capiũt impiuz & funibus peccatoruz suoru cõstringet. Ipse morietur quia non habuit disciplinam & multitudine stulticie sue decipit. Fili mi si spopõderis p amico tuo defixisti apud extraneũ manũ tuam: illaqueatus es verbis oris tui: & captus p prijs sermonib9. Fac ergo fili quod dico & temetipsuz libera quia incidisti in manũ proximi tui. Discurre festina suscita amicũ tuũ ne dederis somnũ oculis tuis: nec dormitẽt palpebre tue. Cũ sapientia clamitat & prudentia dat vocem suam. In summis excelsisqz verticibus sup viam in medijs semitis stãs iuxta portas ciuitatis in ipsis foribus loquit dicens. O viri ad vos clamito & vox mea ad filios hominum. Intelligite paruuli astuciã & insipiẽtes animaduertite. Audite quõ de rebus magnis

locutura sum: ⁊ aperiant labia mea vt recte p[ro]ficiant. Veritatem meditabit guttur meum ⁊ labia mea detestabunt impium. Non est in eis prauum quid neq; peruersum. Justi sunt omnes sermones mei. recti sunt intelligentibus: equi inuenientibus scientiam. Accipite disciplinam meam ⁊ non pecuniam doctrinā magis q; aurum eligite. Melior est enim sapientia cunctis opibus pretiosissimis ⁊ omne desiderabile ei non potest comparari. Ego sapientia habito in consilio ⁊ eruditis intersum cogitationibus. Timor dñi odit malum arrogantiam ⁊ superbiam ⁊ viam prauam ⁊ os bilingue detestat. Meum est consiliū ⁊ equitas: mea est prudētia mea est fortitudo: per me reges regnāt ⁊ legum conditores iusta decernūt: per me principes imperant: ⁊ potentes decernunt iusticiam. Ego diligentes me diligo: ⁊ qui mane vigilauerint ad me inuenient me. Mecū sunt diuicie ⁊ gloria opes superbe ⁊ iusticia. Melior est fructus meus auro ⁊ lapide pretioso ⁊ genimina mea argento electo. Tu.

Vnica vndecima. Lectio. j.

Verba ecclesiastes fili dauid regis irlm. Vanitas vanitatum ⁊ omnia vanitas dixit ecclesiastes. Quid habet homo amplius de vniuerso labore suo quo laborat sub sole. Generatio preterit ⁊ generatio aduenit. terra vo in eternum stat. Oritur sol ⁊ occidit ⁊ ad locum suum reuertit: ibiq; renascens girat per meridiem ⁊ flectit ad aquilonē lustrans vniuersa in circuitu: pergit spiritus ⁊ in circulos suos reuertit. Omnia flumina intrant mare ⁊ mare nō redundat ad locum vnde exeunt flumina reuertunt ⁊ iterum fluuunt. Cuncte res difficiles non potest eas homo explicare sermone: nō saturat oculus visu: nec auris implet auditu. Quid est quod fuit: ipsum quod futurum est. qd est quod factum est: ipsum quod faciendum est. Nihil sub sole nouum: nec valet quisq; dicere. Ecce hoc recens est. Jam enim precessit in seculis quod fuit ante nos. Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem que postea futura sūt erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo. Ego ecclesiastes fui rex israhel in iheru salem ⁊ proposui in animo meo querere ⁊ inuestigare sapienter de omnib⁹ que fiūt sub sole: hanc occupationem pessimam dedit deus filijs hominū vt occuparent in ea. Vidi cūcta que fiunt sub sole: ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spiritus. peruersi difficile corriguntur ⁊ stultorum infinitus est numerus. Locut⁹ sum in corde meo dicens. Ecce magnus effectus sum: ⁊ precessi sapientia omnes qui fuerūt ante me in iherusalē: ⁊ mens mea multa contemplata est sapienter ⁊ didicit. Dedit q; cor meū vt scirē prudentiā atq; doctrinā: errores atq; stulticiam. Et agnoui q; in his quoq; esset labor ⁊ afflictio spirit⁹ co q; i multa sapientia multa sit indignatio: ⁊ qui addit scientiā: addit ⁊ laborem. Dixi ergo in corde meo: vadam ⁊ affluā delicijs ⁊ fruar bonis. ⁊ vidi q; hoc quoq; esset vanitas: risumq; putaui errorē ⁊ gaudio dixi. Quid frustra deciperis. Cogitaui in corde meo abstrahere a vino carnem meam vt animū meū transferrē ad sapiētiā: deuitarēq; stulticiā donec viderem quid esset vtile filijs hominū quo facto opus est sub numero dierum vite sue. Magnificaui opera mea: edificaui mihi domos: plātaui vineas: feci ortos ⁊ pomeria: ⁊ cōseui ea cunctis generib⁹ arborum: extruxi mihi piscinas aquarū vt irrigarem siluam lignorum germinātiū. Possedi seruos ⁊ ancillas multāq; familiā habui. Armēta quoq; ⁊ magnos ouiū greges vltra oēs q; fuerūt ante me in irlm. Coaceruaui mihi

aurum ⁊ argentum ⁊ substantiam regū ⁊ prouinciarū. Feci mihi cantores et cantatrices ⁊ delicias filiorū hominū: ⁊ ciphos ⁊ urceolos in ministerio ad vina fundenda. ⁊ supgressus sum opibus omnes qui fuerunt ante me in hierusalem. Sapientia quoq; perseuerauit mecum: ⁊ omnia que desiderauerūt oculi mei non negaui eis neq; prohibui cor meū quin omni voluptate frueret: ⁊ oblectaret in se his que preparaueram. Et hanc ratus sum partem meā si uterer de labore meo. Tu aūt dñe.

Lectiones per ebdomadam.

Quoq; me conuertissem ad vniuersa opera que fecerant manus mee ⁊ ad labores in quibus frustra sudaueram. Vidi in omnibus vanitatem ⁊ afflictionem animi ⁊ nihil permanere sub sole. Transiui ad contemplandā sapiētiam erroresq; ⁊ stulticiā. Quid est inquit homo vt possit sequi regem factorem suū. Et vidi quoniam tantū precederet sapientia stulticiā quantū differt lux a tenebris. Sapientis oculi in capite eius: stultus in tenebris ambulat. Et didici ꝙ vnus utriusq; esset interitus Et dixi in corde meo. Si vnus ⁊ stulti ⁊ mē⁹ erit occasus quid mihi prodest ꝙ maiorem sapientie operam dedi: locutusq; sum cum mente mea animaduerti ꝙ hoc quoq; esset vanitas. Non enī erit memoria sapientis similiter vt stulti in perpetuū: ⁊ futura tempora obliuione cuncta pariter operient. Morit doct⁹ similiter ⁊ indoct⁹: ⁊ idcirco teduit me vite mee. Videntem mala esse vniuersa sub sole: ⁊ cunctam vanitatem atq; afflictionē spūs. Rursum detestatus sum omnem industriā meam: qua sub sole studiosissime laboraui: habiturus hēredem post me quem ignoro: an sapiens an stultus futurus sit: ⁊ dñabit laboribus meis quib⁹ desudaui ⁊ sollicit⁹ fui ⁊ est quicq; tam vanū. Unde cessaui renūciauitq; cor meū vltra laborare sub sole. nam cū alius laborat in sapientia ⁊ i doctrina ⁊ solicitudine homini ocioso quesita dimittit. Tu aūt dñe.

Dñica duodecima. Lectio. i.

Et hoc ergo vanitas ⁊ magnū malū. Quid enim proderit homini de vniuerso labore suo ⁊ afflictiōe spiritus qua sub sole cruciatus est. Cūcti dies ei⁹ doloribus ⁊ crūnis pleni sunt: nec per noctē mente requiescit. Et hoc num vanitas est. Nonne melius est comedere ⁊ bibere ⁊ ostendere anime sue bona de laboribus suis. Et hoc de manu dei est. Quis ita te vorauit de deliciis affluit vt ego: homini bono in conspectu suo dedit deus sapientiā ⁊ scientiam ⁊ intelligentiaz. Peccatori aūt dedit de⁹ afflictionē ⁊ curam supfluaz vt addat ⁊ congregat ⁊ tradat ei qui placuit deo. Sed ⁊ hoc vanitas est ⁊ cassa sollicitudo mentis. Omnia temp⁹ habent et suis spacijs transeunt vniuersa sub sole. Tempus nascendi et tempus moriendi. Tempus plantandi et tempus euellendi quod plantatū est. Tempus occidendi et temp⁹ sanādi. Tempus edificandi et tempus destruendi. Temp⁹ flendi et tempus ridendi. Tēpus plangendi et temp⁹ saltādi. Tempus spargendi lapides et temp⁹ colligendi. Tempus amplexandi et temp⁹ longe fieri ab amplexib⁹. Tempus acquirendi et tempus perdēdi. Temp⁹ custodiendi et temp⁹ abiciendi. Tempus scindendi et temp⁹ consuēdi. Tēpus tacendi et tempus loquendi. Tēpus dilectionis et temp⁹ odij. Temp⁹ belli et temp⁹ pacis. Quid amplius habet homo de labore suo. Vidi afflictionē quā dedit de⁹ filijs hoīm: vt desceḍant in ea. Cuncta fecit in tpe suo bona et mūdū tradidit disputationi eorū vt non inueniat homo opus qō operatus est deus ab inicio vsq; in finem et

cognoui quod non esset melius nisi letari & benefacere in vita sua. Omnis enim homo qui comedit & bibit: & vidit bonum de labore suo hoc donum dei est. Didici q̄ omnia que fecit deus perseuerent in eternum: non possumus eis quicquam addere aut auferre: que fecit deus vt timeatur. Quod factum est: ipsum permanet. Quid futura sunt: iam fuerunt & non instaurat quod abijt. Tu. Vidi sub sole in loco iudicij impietatem: & in loco iusticie iniquitatem: & dixi in corde meo iustum & impium iudicabit deus: & tempus omnis rei tunc erit. Dixi in corde meo de filijs hominum: vt probaret eos deus: vt ostenderet similes esse bestijs. Idcirco vnus est interitus hominis: & iumentorum: & equa vtriusq; conditio. Sicut morit homo: sic & illa moriunt. Similiter spirant omnia: & nihil habet homo iumento amplius. Tu. Omnia subiacent vanitati: & omnia pergunt ad vnum locum De terra facta sunt: & in terram reuertunt pariter. Quis nouit si spiritus filiorum adam sursum ascendat: & spūs iumentorum descendat deorsum: & deprehendi nihil esse melius q̄ letari hominem in opere suo: & hanc esse partem illius? Quis enim eum adducet: & post se futura cognoscet: verti me ad aliam viam & vidi calumnias q̄ sub sole gerunt & lachrymas innocentum: & consolatorem neminem nec posse resistere eorum violentie: cunctorum auxilio destitutos. Tu. Et laudaui magis mortuos q̄ viuentes: et feliciorem vtroq; iudicaui: qui nec dum natus est: nec videt mala que sub sole fiunt: rursum aūt contēplatus suum oēm laborem hominū: et industrias animi aduerti: parcere inuidie primi: et hoc ergo vanitas et cura supflua est. Stultus complicat manus suas: & comedit carnes suas dicens. Melior est pugillus cū requie q̄ plena vtraq; manus cū labore & afflictione animi. Tu.

Lectiones ebdomadam.

Considerans reperi & aliam vanitatem sub sole vnus est: & secūm non habet: nō filium: non fratrem: & tamen laborare non cessat: nec saciant oculi eius diuicijs: nec recogitat dicens. Cui laboro & fraudo aiam meam bonis. In hoc quoq; vanitas est & afflictio pessima. Melius est ergo duos esse simul q̄ vnum. Habent enim emolimentum societatis sue. Si vnus ceciderit ab altero fulcietur. Ve soli quia cū ceciderit nō habet subleuantem. Et si dormierint duo fouebunt mutuo: vnus quomodo calefiet. Et si quispiam preualuerit cōtra vnum: duo resistunt ei. Funiculus triplex difficile rumpit. Melius est puer pauper & sapiens: rege sene & stulto: qui nescit prouidere in posterum q̄ de carcere cathenisq; interdum egrediat quis ad regnum: & alius natus in regno inopia consumat. Auarus nō implebit pecunia: & qui amat diuicias fructus nō capiet ex eis. Et hoc ergo vanitas. Vbi multi sunt opes: multi & qui comedunt eas. Et quid prodest possessori nisi q̄ cernit diuicias oculis suis. Dulcis est somnus operanti: siue parum siue multum comedat. Saturitas aūt diuitis nō sinit eum dormire. Est & alia infirmitas pessima quam vidi sub sole diuicie obseruate in malum dñi sui: percunt enim in afflictione pessima. Generabit filium qui in summa egestate erit. Sicut egressus est nudus de vtero matris sue: sic reuertet & nihil auferet secum de labore suo. Miserabilis prius infirmitas quomodo venit: sic reuertet. Quid ergo prodest ei qui laborauit inuentum: cūctis diebus vite sue comedit in tenebris & in curis multis: & erumna atq; tristicia. Hoc itaq; visum est mihi bonum vt comedat quis & bibat & fruat letitia ex labore suo quo laborauit ipse sub sole numero dierum vite sue: quos dedit

ei deus: ⁊ hec est pars illi⁹: ⁊ omni ho/
mini cui dedit deus diuicias atq; sub/
stantiam potestatēq; ei tribuit vt come
dat ex eis ⁊ fruat parte sua: ⁊ letetur de
labore suo hoc est donū dei: non enim
satis recordabit dierum vite sue eo q;
deus occupet delicijs cor ei⁹. Tu aūt.
Nota q; in kal. septembris iuxta tabu/
lam impositionuz hystoriarū vt supra
imponit iob cuz hystoria sua. Si bona.
⁊ legit p duas ebdomadas ad vs. ℟.
Auditu auris. cū his añis. Cum audisset
iob. ⁊ sequentib⁹ alijs. Ita q; prima ca/
rum scilicet Cum audisset iob. erit cantā/
da in prima dñica in priori vs super
mgt. Alie cantāde sunt in ferijs super
benedict⁹ vel ad vesperas super mgt.
Ita dico si dominicales añe defecerit.
Ultima añ. scilicet Quātas habeo reser
uanda est super mgt ad secūdā dñicā.
Añ. Cum audisset iob nunciorū verba: susti
nuit patienter ⁊ ait: si bona suscepimus de
manu dñi: mala aūt quare nō sustineamus:
in omnibus his nō peccauit iob labijs suis
neq; stultū aliquid contra deū locutus est.
Añ. In omnibus his non peccauit iob la/
bijs suis: neq; stultū aliquid contra deū lo
cutus est. Añ. Cines mei vermes sunt: cut
tis mea aruit deuorata caro: os meum pu/
truit nimis datus sum in opprobriū mūdo
⁊ iam non cognoscor ab amicis meis. Añ.
Cum egrotasset iob: fleuit ⁊ dixit: noti mei
⁊ ꝑpinqui mei dereliquerūt me: cines mei
vermes sunt: caro mea immutata est: dies
mei breuiabunt: videte omnes populi si est
dolor similis sicut dolor meus. Añ. Nocte
illā tenebrosus turbo possideat non compu
tet in diebus anni: nec numeret in mensib⁹
sit nox illa solitaria nec laude digna: in qua
dictū est conceptus est homo. Añ. Auditu
auris audiui te: nūc aūt oculus me⁹ videt
te: idcirco me reprehēdo ⁊ ago pñiam in fa
uilla ⁊ cinere. Añ. Quantas habeo iniqui
tates ⁊ peccata responde mihi: cur faciē tuā
abscondis ⁊ arbitraris me inimicū tibi.

Sequit liber Job. Lectio prima

Vir erat in terra hus nomine iob.
Et erat vir ille simplex ⁊ rect⁹ ac
timens deū: ⁊ recedēs a malo. Natiq;
sunt ei septem filij ⁊ tres filie. Et fuit
possessio eius septem milia ouiū: ⁊ tria
milia camelor: quingenta quoq; bouz
iuga: ⁊ quingenti asine: ac familia mul/
ta nimis. Eratq; vir ille magnus inter
omnes orientales. Et ibant filij eius ⁊
faciebent conuiuiuz per domos vnus/
quisq; in domo sua: mittētes vocabāt
tres sorores suas vt comederēt ⁊ bibe/
rent cū eis. Cūq; in orbem transissent
dies cōuiuij: mittebat ad eos iob ⁊ san
ctificabat illos: consurgensq; diluculo
offerebat holocausta per singulos dies
Dicebat enim. Ne forte peccauerint fi/
lij mei ⁊ benedixerint in cordibus suis
Sic faciebat iob cunctis diebus. Tu
aūt domine. ℟. Si bona suscepimus de
manu dñi: mala autem quare non sustinea/
mus: dñs dedit dñs abstulit. Sicut domi/
no placuit ita factum est: sit nomen domini
benedictum. ℣. In omnibus his non pec/
cauit iob labijs suis: neq; stultum qui d cō
tra deum locutus est. Sicut domino.

Quadam autem die cuz venissent
filij dei vt assisterent coram dño:
affuit inter eos etiaz sathan. Cui dixit
dñs. Unde venis. Qui respondēs ait
circuiui terram ⁊ pambulaui eam. Di/
xit dominus ad eum: nunquid consi/
derasti seruum meum iob q; ei non sit
similis in terra homo simplex ⁊ rectus
⁊ timens deum: ac recedens a malo.
Cui respondēs sathan ait: Nunquid
frustra iob timet deum. Nonne tu val
lasti eum ac domuz eius: vniuersamq;
eius substantiam per circuitum: operi
bus manuum eius benedixisti ⁊ posses
sio eius creuit in terra. Sed paululum
extende manum tuam: ⁊ tange cuncta
que possidet: nisi in faciez benedixerit
tibi. Tu autez domine miserere nostri.

℟. Antequã comedã suspiro ⁊ tanq̃z inundantis aque fit rugitus meus q̃ timor quẽ timebaz euenit mihi: ⁊ quod verebar accidit. Nonne dissimulaui: nonne silui: ⁊ iam quieui ⁊ venit sup me indignatio tua dñe. ℣. Nolo multa fortitudine cõtendat mecuz nec magnitudinis sue mole me premat equitatẽ proponat contra me. Nonne.

Dixit autem dñs ad sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tantũ in eũ ne extendas manũ tuã Egressusq̃z est sathan a facie dñi. Cũ aũt quadã die filij ⁊ filie eius comederent ⁊ biberent vinuz in domo fratris sui primogeniti. Nũcius venit ad iob qui diceret boues arabant ⁊ asine pascebant iuxta eos: ⁊ irruerũt sabei tulerũtq̃z omnia ⁊ pueros percusserũt gladio ⁊ euasi ego solus vt nunciarẽ tibi. Cũq̃z adhuc ille loqueret venit alter ⁊ dixit ignis cecidit e celo: ⁊ tactas oues pueroscq̃z consumpsit ⁊ effugi ego sol⁹ vt nunciarez tibi. Sed ⁊ adhuc illo loquẽte venit alius ⁊ dixit. Chaldei fecerunt tres turmas ⁊ inuaserunt camelos ⁊ tulerunt eos: necnõ ⁊ pueros p̃cusserunt gladio ⁊ ego fugi solus vt nunciarem tibi. Tu aũt dñe. ℟. Vtinã appenderent peccata mea quib⁹ iram merui. Et calamitas quã patiar in statera. ℣ Quasi arena maris hec grauior apparet vnde ⁊ verba mea dolore sunt plena. Et calamitas

Adhuc loquebat ille: ⁊ ecce alí⁹ intrauit ⁊ dixit: filijs tuis ⁊ filiabus vescentib⁹ ⁊ bibentib⁹ vinum in domo fratris sui primogeniti repente vent⁹ vehemens irruit a regione deserti ⁊ cõcussit quatuor angulos dom⁹ que corruens oppressit liberos tuos et mortui sunt ⁊ effugi ego solus vt nunciarẽ tibi. Tũc surrexit iob et scidit vestimẽta sua ⁊ tonso capite corruens in terraz adorauit ⁊ dixit. Nudus egressus suz de vtero matris mee: ⁊ nud⁹ reuertar illuc: dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factum est: sit nomen dñi benedictuz. In omnib⁹ his non peccauit iob labijs suis: neqz stultũ quid contra deũ locutus est. Tu. ℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis ad increpanduz verba cõponitis ⁊ subuertere nitimini amicum vestrũ. Verũtamen que cogitastis explete. ℣. Milicia est vita hominis sup terram: ⁊ sicut mercenarij dies eius. Verũtñ.

Factũ est aũt quadam die cum venissent filij dei: ⁊ starẽt coram dño venisset quoq̃z sathan inter eos ⁊ staret in conspectu ei⁹: vt diceret dñs ad sathan vnde venis. Qui respondens ait. Circuiui terram ⁊ perambulaui eã Et dixit dñs ad sathan. Nunquid cõsideraſti seruũ meũ iob q̃ non sit ei similis in terra: vir simplex ⁊ rectus ac timens deũ ⁊ recedens a malo: et adhuc retinens innocentiam. Tu aũt cõmouisti me aduersus eum: vt affligerem euz frustra. Cui respõdẽs sathan ait. Pellem ꝓ pelle et cuncta que habet homo dabit pro anima sua. Alioqn mitte manũ tuã et tange os eius et carnez: et tũc videbis qõ in faciẽ benedicat tibi. Dixit aũt ad sathan. Ecce i manu tua est Verũtamen aiam illius serua. Tu. ℟. Induta est caro mea putredine ⁊ sordibus pulueris cutis me aruit ⁊ ꝓtracta est. Memento mei dñe quia ventus est vita mea. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerunt: ⁊ ego sicut fenum arui. Memento mei.

Egressus igit sathan a facie dñi percussit iob vlcere pessimo a planta pedis vsq̃z ad verticẽ eius. Qui testa saniem radebat: sedens in sterquilinio Dixit aũt illi vxor sua. Adhuc pmanes in simplicitate tua. Benedic deo ⁊ morere. Qui ait ad illam. Quasi vna de stultis mulierib⁹ locuta es. Si bona suscepim⁹ de manu dñi: mala aũt q̃re nõ sustineam⁹ In oĩb⁹ his nõ peccauit iob labijs suis. ℟. Memẽto mei de⁹ q̃ vẽr⁹ est vita mea. Nec aspiciat me visus hois

℣. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocez meam. Nec aspiciat ℟. Paucitas dierũ meorum finiet breui dimitte me dñe: vt plangam paululũ dolorez meũ. Antequã vadã ad terraz tenebrosam ⁊ opertã mortis caligine. ℣. Ecce in pulvere sedeo ⁊ in puluere dormio ⁊ si mane me quesieris nõ subsistam. ℟. Nunqnid dñs supplantat iudiciũ aut omnipotẽs subuertit quod iustũ est: libera me dñe ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiusvis manꝰ pugnet cõtra me. ℣. Apprehende arma ⁊ scutum ⁊ exurge in adiutoriũ mihi. ℟. Nocte os meũ perforatur doloribus ⁊ qui me comedũt non dormiunt a multitudine eoꝝ cõsumit vestimẽtum meũ. Comparatus sum luto ⁊ assimulatus sum fauille ⁊ cineri. ℣. O custos hominũ quare posuisti me cõtrariũ tibi: ⁊ factus sum mihimetipsi grauis parce mihi dñe nihil enim sunt dies mei. Cõparatus. ℟. Ne abscondas me dñe a facie tua: manũ tuam longe fac a me. Et formido tua non me terreat. ℣. Voca me ⁊ respõdebo tibi aut certe loquar ⁊ tu responde mihi Et. ℟. Quis mihi tribuat vt in inferno ꝓtegas me ⁊ abscondas me donec pertranseat furor tuus dñe nisi tu qui solus es deus. Et constituas mihi tempꝰ in quo recorderis mei. ℣. Nũ quid sicut dies hominis dies tui: vt queras iniquitatem meam cum sit nemo qui de manu tua possit eruere. ℟. Scio dñe qꝛ morti me traditurus es vbi constituta est omnis domus viuentiũ spero in te dñe: quia non ad consumptionem emittis manuz tuam ⁊ si in profunduz inferni dimersus fuero. Inde me liberabis. ℣. Si ascendero in celum tu illic es ⁊ si descendero ad infernũ ades. Inde. ℟. Versa est in luctum cythara mea ⁊ organũ meũ in vocem flentiũ. Parce mihi dñe nihil enim sunt dies mei. ℣. O custos hominũ quare posuisti me contrarium tibi ⁊ factus suz mihimetipsi grauis. Parce ℟. Nonne cognoscit deꝰ vias meas: ⁊ cũctos gressus meos dinumerat qꝝ si ambulaui in vanitate aut festinauit ĩ dolo pes meꝰ appẽdat me in statera iusta. Et probet deꝰ innocentiaz meam. ℣. Quis det vt veniat petitio mea: ⁊ qõ expecto tribuat mihi deꝰ. Et. ℟. Adesto dolori meo deus nimiũ fatigor: ⁊ cecidit in luctum cythara mea ⁊ cantatio mea in plorationez. ℣. Versa est in luctum cythara mea ⁊ organũ meum. ℟. Auditu auris audiui te nunc autem oculꝰ meꝰ videt te: idcirco ipse me rephendo. Et ago pnĩam in fauilla ⁊ cinere. ℣. Unũ locutus sum quod vtinam non dixissem ⁊ alterum quibus vltra vnum non addam: sed ponã digito ori meo. Et ago. ℟. Qui consolabat me recessit a me quero quod volui ⁊ nõ inuenio: fundant oculi mei lachrymas. Quia repletus sũm amaritudine. ℣. Fletum deduxerunt oculi mei ⁊ palpebras meas cooperuit vmbra mortis. Quia. ℟. Inclinãs faciem meã ingemisco cõmouebor omnibꝰ membris meis: scio enim dñe quia impunitum me non dimittis. Et si sum impius quare non suz mortuus sed laboro. ℣. Que est enim fortitudo mea vt sustineam aut quis finis meus vt patienter agam. Et.

Lectiones per ebdomadam

In diẽ audientes tres amici iob omne malum quod accidisset ei venerunt singuli de loco suo eliphasthemanites ⁊ baldathsuites ⁊ sopharnaamathites. Condixerant enim sibi: vt pariter venientes visitarent eum ⁊ consolarent. Cumqz elevassent procul oculos suos non cognouerunt eum ⁊ exclamãtes plorauerunt. Scissisqz vestibꝰ sparserunt puluerem super caput suum in celum ⁊ sederunt cum eo in terra septem diebus ⁊ septem noctibꝰ ⁊ nemo loquebat ei verbum. Viderunt enim dolorẽ esse vehementẽ. Post hec aperuit iob os suum ⁊ maledixit diei suo ⁊ locutus est. Pereat dies in qua natꝰ sum: ⁊ nox in qua dictum est conceptus est homo dies illa vertatur in tenebras ⁊ non requirat eam deus desuper. ⁊ non sit in recordatione nec illustretur lumine.

Obscurēt eam tenebre ⁊ vmbra mortis occupet eam caligo ⁊ inuoluat eam amaritudine. Noctem illam tenebrosus turbo possideat nec computet in diebus anni: nec numeret in mensib⁹. Sit nox illa solitaria nec laude digna. Maledicant ei qui maledicunt diei: qui parati sunt suscitare leuiathan. Obtenebrent stelle celi caligine eius. Expectet lucez ⁊ non videat: nec ortum surgētis aurore quia non conclusit hostia ventris q portauit me nec abstulit mala ab oculis meis. Quare non in vulua mortu⁹ fuz egressus de vtero non statim perij Cur exceptus genub⁹: cur lactat⁹ vberibus. Nunc enim dormiens silerem: ⁊ somno meo requiescerem cum regibus ⁊ consulibus. aut cum principibus qui possident aurum ⁊ replent domos suas argento. Aut sicut abortiuum absconditū non subsisterem vel qui concepti nō viderunt lucem. Ibi impij cessauerunt a tumultu: ibi requieuerūt fessi robore: ⁊ quondam vincti pariter sine molestia. Non exaudierunt vocem exactoris paruus ⁊ magnus ibi sunt: ⁊ seruus liber a dño suo. Lu.

Dñica decimaquarta. Lectio. j.

Quare data est misero lux: ⁊ vita his qui in amaritudine aie sunt. Qui expectant mortē ⁊ nō venit quasi effodientes thesaurū gaudentq vehementer cum inuenerint sepulchrū. Viro cuius abscondita est via ⁊ circūdedit euz deus tenebris. Antequā comedam suspiro: ⁊ quasi inundantis aque sic rugitus meus: quia timor quem timebam euenit mihi ⁊ quod verebar accidit. Nonne dissimulaui: nonne silui: nonne quieui: ⁊ venit sup me indignatio. Respondens aūt eliphat themanites dixit. Si ceperimus loqui tibi: forsitan moleste accipies. sed conceptum fermonē quis tenere poterit. Ecce docuisti plurimos ⁊ manus lassas roborasti: vacillantes cōfirmauerūt sermones tui. ⁊ genua tremētia roborasti. Nūc aūt venit sup te plaga ⁊ defecisti: tetigit te ⁊ conturbatus es. Ubi est timor tuus ⁊ fortitudo tua: patientia tua ⁊ perfectio viarum tuaruz. Recordare obsecro te quis nunq̄z innocens perijt aut quando recti deleti sunt quin potius vidi eos qui operant iniquitatez ⁊ semināt dolores ⁊ metuunt eos: flante deo perisse ⁊ spiritu ire eius esse cōsumptos. Rugitus leonis ⁊ vox leene: ⁊ dentes catulorum leonū contriti sunt Tigris perijt eo q̄ nō haberet predaz ⁊ catuli leonis dissipati sunt. Porro ad me dictum est verbum absconditū: ⁊ quasi furtiue suscepit auris mea venas susurrij eius. In horrore visionis nocturne quando solet sopor occupare homines pauor tenuit me ⁊ tremor: ⁊ omnia ossa mea pterrita sunt. Et cū spiritus me presente trāsierit: inhorruerunt pili carnis mee. Stetit qui dā cui⁹ non agnoscebam vultū imago coram oculis meis ⁊ vocem eius quasi aure lenis audiui. Nunquid homo dei cōparatiōe iustificabit aut factore suo purior erit vir. Ecce qui seruiunt ei non sunt stabiles: ⁊ in angelis suis reperit prauitatem: quantomagis hi qui habitant domos luteas qui terrenū habent fundamētū cōsument velut a tinea de mane vsq̄z ad vesperaz succident. Et quia nullus intelligit: in eternū peribūt qui aūt reliqui fuerint: auferent ab eis morient ⁊ non in sapientia. Voca ergo si est qui tibi respōdeat: ⁊ ad aliquē sanctorum conuertere. Virum stultum interficit iracundia: ⁊ paruulū occidit inuidia. Ego vidi stultū firma radice ⁊ statim maledixi pulchritudini ei⁹ statim. Longe fiant filij eius a salute: ⁊ cōterent in porta: ⁊ nō erit qui eruat: cui⁹ messem famelic⁹ comedet: ⁊ ipm rapiat armat⁹ ⁊ bibēt sicientes diuitias eius

Nihil in terra fit sine causa: et de humo non egredietur dolor. Homo nascit ad laborem: et auis ad volandum. Quam obrem deprecor dñm et ad deū ponam eloquium meū: qui facit magna et mirabilia et inscrutabilia absq; numero. Qui dat pluuias sup faciem terre: et irrigat aquis vniuersa. Qui ponit humiles in sublime: et merentes erigit sospitate Qui dissipat cogitationes malignor ne possint implere manus eorum quod ceperant. Qui apprehendit sapientes in astucia eorum: et consilia prauorum dissipat Per diē incurrēt tenebras et q̄si in nocte sic palpabūt in meridie. Porro saluū faciet egenū a gladio oris eorum et de manu violenti pauperem. Et erit egeno spes: iniquitas aūt cōtrahet os suum. Beatus homo qui corripit a dño: increpationē ergo ne reprobes quia ipe vulnerat et medet percutit et manus eius sanabunt. In sex tribulationibus liberabit te: et in septima nō tanget te malū. In fame eruet te de morte et in bello de manu gladij. A flagello lingue absconderis et non timebis calamitatē cū venerit in vastitate et fame ridebis: et bestias terre nō formidabis. Sed cū lapidibus pactū tuum et bestie terre pacifice erunt tibi. Et scias q̄ pacem habeat tabernaculū tuum et visitans speciem tuā nō peccabis. Et scies quoniā multiplex erit semē tuū et progenies tua quasi herba terre. Ingrederis in habūdantia sepulchrū sicut infert aceruꝰ tritici in tempore suo. Ecce hoc vt inuestigauimus ita est quod auditū mente pertracta. Respondens aūt iob dixit. Vtinā appenderent peccata mea quibus iram merui et calamitas quam patior in statera: quasi harena maris hec grauior apparet. Tu aūt domine.

Lectiones p ebdomadam.

Vide et verba mea dolore sūt plena: quia sagitte dñi i me sunt quarū indignatio ebibit spiritū meū: et terrores dñi militant contra me. Nunq̄d rugiet onager cū habuerit herbam aut mugiet bos cū ante presepiū plenū steterit: aut poterit comedi insulsum q̄ nō est sale conditū: aut pōt aliquis gustare quod gustatū affert morte. Anime enī esurienti etiā amara dulcia esse vident. Que prius tangere nolebat aia mea: nunc pre angustia cibi mei sunt. Quis det vt veniat petitio mea: et quod expecto tribuat mihi deus: et qui cepit ipse me cōterat: soluat manū suam et succidat me. Et hec mihi sit consolatio vt affligens me dolore nō parcat nec cōtradicam sermonibꝰ sancti. Que est enim fortitudo mea vt sustineam: aut quis finis meus vt patiēter agam: nec fortitudo lapidū fortitudo mea: nec caro mea enea est. Ecce non est auxiliū mihi in me: ne cessarij quoq; mei recesserūt a me auersa est a me misericordia: et iustificatio dñi mei despexit me Qui tollit ab amico misericordiā suam: timorē dñi derelinquit. Fratres mei preterierunt me sicut torrens qui raptim transit in cōuallibus. Qui timēt ruinā: irruet sup eos nix: tempore quo fuerint dissipati peribunt: et vt incaluerint soluent de loco suo: Inuolute sunt semite gressuū eorū ambulabūt in vacuum et peribunt. Cōsiderate semitas theman itinera saba et expectate paulisper, confusi sunt: quia speraui. Venerunt quoq; vsq; ad me et pudore cooperti sunt. Nunc venistis et modo videntes et plagam meam timetis. Nunquid dixi: afferte mihi: et de substantia vestra donate mihi vel liberate me de manu hostis: et de manu robustorum eruite me: docete me et ego tacebo: et si quid forte ignorani instruite me. Quare detraxistis sermonibus veritatis cū e vobis nullus sit qui possit me arguere. Ad increpandū tm̄ eloga concinnatis et in ventū verba profertis.

Sup pupillū irruitis ⁊ subuertere ni/
timini amicū vīm. Verūtamen qđ ce/
pistis explete:prebete aurē:⁊ videte an
mentiar. Respondete obsecro absq; cō
tentione ⁊ loquentes id quod iustū est
iudicate:⁊ nō inuenietis in lingua mea
iniqtatez nec in faucib⁹ meis stultícia p
sonabit. Lu. Finitis duab⁹ septimanis
legit thobias cum hystoria. Peto dñe.
per vnā ebdomadā tantū cū his añis
Ne reminiscar. Añ. Omni tpe. Añ. De
mor esto. quarum prima videlicet. Ne
reminiscaris. cantanda est in tercia ebdā
ad priores vs sup mgt. Alie due in ea
dem ebdomada cantande sunt sup be/
nedc. vel ad vs si dñicales añe defece/
rint. Sz qr Rx̄ia de hac hystoria. Peto
dñe. non sufficiūt in dñica ad matutz.
de hystoria Judith tria Rx̄ia hac sola
nocte sumant ibi scz prima tria que ni/
hilominus repetenda erunt in sequen/
ti dñica videlicet quarta ⁊ cuz fuerint
ibi vltima tūc erūt prima. ⁊ ita in q̄rta
dñica imponēd⁹ est liber iudith cū hy
stori. Adonay dñe. cum hac añ. Adonay
domine. que cantāda est eadez nocte su/
per mgt. Ad hoc autē p̄dicti libri sunt
legendi hoc tēpore: quia homines hi
quor mentionē ibi facim⁹ aduersa mū
di queq; sustinuerunt. sic ⁊ nos in hac
vltima etate qua mundus finiet debe
mus aduersa quecq; pro dño ficilla pa
tienter tollerare. Hystoria thobie Ad
vs Rx̄. Benedicite deū. Ad mgt añ. Ne
reminiscaris dñe delicta me vel parentum
meor neq; vindictam sumas de peccatis
meis. Añ. Omni tempore benedic deum
⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat ⁊ omni tē
pore consilia tua in ipso permaneant. Añ.
Memor esto fili quoniā pauperē vitā ge/
rim⁹: habebis multa bona si timueris deū.

Ca. I.

Thobias ex tribu ⁊ ciuitate nepta/
lim que est in superioribus parti/
bus galilee supra naason post viā que
ducit ad occidentem: in sinistro habēs
ciuitatem sephet. Cum captus esset in
diebus salmanasar regis assyrioz in
captiuitate tamen positus viam verita
tis nō deseruit: ita vt omnia que habe/
re poterat quottidie captiuis fratribus
qui erant ex ei⁹ genere impartiret. Cū
esset iunior omnib⁹ in tribu neptalim:
nihil tamē puerile gessit in opere. Lu.
Rx̄. Peto domine vt de vinculo impro/
rij huius absoluas me: aut certe desup ter/
rā eripias me. Ne reminiscaris delicta mea
vel parētū meorū: neq; vindictā sumas de
peccatis meis: quia eruis sustinentes te do
mine. ℣. Omnia iudicia tua iusta sunt ⁊ om
nes vie tue misericordia ⁊ veritas: ⁊ nunc
domine memento mei: Ne. Lectio.

Omniq; cum irent omnes ad vitu
los aureos quos icroboam fece/
rat rex israhel. hic solus fugiebat cōsor
tia omniū ⁊ pergebat ad hīm ad tem/
plum dñi: ⁊ ibi adorabat dñm deū isrl'
Omnia primitiua sua ⁊ decimas suas
offerens fideliter ita vt in tercio anno
pselitis ⁊ aduenis ministraret omnez
decimationē. Hec ⁊ his similia ſm le/
gem dei puerulus obseruabat. Lu. Rx̄.
Omni tempore benedic deuz ⁊ pete ab eo
vt vias tuas dirigat. Et omni tempore cō/
filia tua in ipso pmaneant. ℣. Memor esto
fili quoniā pauperem vitaz gerimus: habe
bis multa bona si timueris deum. Et omni

Cum ergo fact⁹ fuisset vir accepit
annam vxorem suam de tribu sua
genuitq; ex ea filium nomen suū impo
nens ei: quem ab infantia timere deuz
docuit ⁊ abstinere ab omni peccato: igi
tur cum per captiuitatē deuenisset cum
vxore sua ⁊ filio suo in ciuitatez niniue
cum omni tribu sua ⁊ cum omnes ede/
rēt ex cibis gentiliū iste custodiuit aiaz
suā ⁊ nunq; cōtaminat⁹ est in escis eor
Rx̄. Memor esto fili mi quoniā pauperē vi
tam gerim⁹. Habebis multa bona si timue/
ris deū. ℣. Fiducia magna erit coraz sūmo
deo elemosina oībus qui faciūt eā. Habeb.

ET quoniã memor fuit dñi in toto corde suo: et dedit illi deus grã in conspectu regis assyriorꝝ et dedit ei potestatẽ quocũqꝫ vellet ire habens libertatẽ quecũqꝫ facere voluisset: pergebat enim per omnes qui erant in captiuitate: et monita salutꝫ dabat eis. Cũqꝫ venisset in rages ciuitatẽ medorũ: et ex his quib⁹ honoratus fuerat a rege habuisset decem talenta argenti: et cũ multa turba generis sui gabelum egentẽ videret qui erat ex tribu ei⁹: sub cyrographo dedit illi memoratum pondus argenti. Tu. ℟. Sufficiebat nobis paupertas nostra vt diuicie computarent nunquã fuisset pecunia ista pro qua misisti filiũ nostrum. Baculum senectutis nostre. ℣. Ideu me fili mi vt quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum. Baculum

POst multum vero temporis mortuo salmanasar rege: cuꝫ regnaret sennacherib filius eius pro eo: et filios israhel habuisset exosos in conspectu suo: thobias quotti die per oẽm cognationẽ suã pgebat et consolabat eos: diuidebatqꝫ vnicuiqꝫ ꝓut poterat de facultatibus suis: esurientes alebat: nudis vestimẽta prebebat: et mortuis atqꝫ occisis sepulturam sollicitus exhibebat. Deniqꝫ cũ reuersus esset rex sennacherib fugiens a iudea plagam quam circa cum fecerat deus propter blasphemiam suam: et iratus multos occideret ex filijs israh: thobias sepeliebat corpora eoꝝ. Tu. ℟. Benedicite deũ celi: et coram omnibus viuentib⁹ confitebimur ei. Quia fecit nobiscum misericordiam suam. ℣. Tempus est vt reuertar ad eum qui me misit vos aũt benedicite deum. Quia.

ET vbi nunciatum est regi iussit eũ occidi: tulit omnem substantiam eius. Thobias vero cũ filio suo et cuꝫ vxore sua fugiẽs nudus latuit: qr multi diligebant euꝫ. ꝓpost dies vero. xlv. occiderunt regem filij ipsius: et reuersus thobias ad domũ suam: omnisqꝫ facultas ei restituta est. ꝓpost hos dies vero cum esset dies festus dñi et factuꝫ esset prãdiũ bonũ in domo thobie dixit filio suo. vade et adduc aliquos de tribu nostra timentes deum vt epulentur nobiscum. Cũqꝫ abijsset reuersus nunciauit ei vnũ ex filijs israh iugulatuꝫ iacere in platea: statimqꝫ exiliens de accubitu suo: relinquens prandiũ ieiun⁹ puenit ad corpus: tolleꝫ illud portauit ad domũ suam occulte: vt dum sol occubuisset caute sepeliret eũ. ℟. Tempus est vt reuertar ad cũ qui me misit: vos aũt benedicite deũ. Et enarrate oia mirabilia eius. ℣. Benedicite deũ celi et coram omnib⁹ viuentib⁹ cõfitebimur ei. Et. ℟. Adonay dñe. ℟. Tribulationes ℟. Recordare dñe mei.

Lectiones p cbdam.

QUmqꝫ occultasset corp⁹ mãducauit panẽ cũ luctu et merore: memorans illũ sermonẽ quem dixit dñs per amos ꝓphetã. Dies festi vestri cõuertent in lamentationẽ et luctũ. Cũ vero occubuisset sol: abijt et sepeliuit euꝫ. Murmurabant aũt illum oẽs ꝓximi sui dicẽtes. Jam hui⁹ rei causa interfici iussus es et vix effugisti mortis imperiũ et iterũ sepelis mortuos. Sed thobias pl⁹ timens deũ qꝫ regez rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua: et mediis noctibus sepeliebat ea. Contigit aũt vt quadã die fatigatus a sepultura veniẽs domũ iactasset se iuxta parietẽ et obdormiuisset et ex nido hyrundinũ dormiẽti illi calida stercora caderẽt sup oculos ei⁹: fieretqꝫ cecus. Hãc igit tẽptationẽ ꝓmisit dñs ideo euenire illi vt posteris daret exẽplũ patiẽtie ei⁹: sicut et sancti iob. Nã cũ ab infantia sua semp deũ timuit: et mandata ei⁹ custodierit: nõ est cõtristat⁹ contra deũ qꝫ plaga cecitatꝫ euenerit ei: sꝫ imobilis in dei timore pmãsit agẽs grãs oib⁹ diebꝫ vite sue. nã sic bt̃ iob insultabãt reges

ita isti parẽtes ⁊ cognati eius irridebãt vitam ei⁹ dicentes. Ubi est spes tua ꝑ quo elemosinas ⁊ sepulturas faciebas Thobias vero increpabat eos dicens Nolite ita loqui quoniã filij sanctoꝝ sumus: ⁊ vitã illam expectam⁹ quã de⁹ daturus est his qui fidem suã nunquã mutant ab eo. Anna vero vxor ei⁹ ibat ad dexternũ opus quotidie: ⁊ de labore manuũ suarũ victũ quẽ consequi potuit deferebat. Unde factũ est vt hedus capraru accipiẽs detulisset domi cui⁹ cũ vocẽ balãtis vir eius audisset dixit Uidete ne forte furtiuus sit: reddite eũ dñis suis: quia non licet nobis aut edere ex furtu aliquid aut contingere. Ad hec vxor ei⁹ irata rñdit. Manifeste vana facta ẽ spes tua ⁊ elemosine tue modo apparuerũt: atq; his ⁊ alijs huiusmodi verbis exprobrabrat ei. Tu aũt.

a Se hystoria iudith. Hec aũt hystoria tñ durat p ebdam. Oñica. xvj. ℟. Laudate dñm. Ad mgt añ. Adonai dñe deus magne ⁊ mirabilis qui dedisti salutẽ in manu femine exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ.

Ca. I. Arphaxat itaq; rex medoꝝ subiugauerat multas gentes impio suo ⁊ ipse edificauit ciuitatẽ potentissimaz quã appellauit egbathanis ex lapidibus quadratis ⁊ sectis fecit muros ei⁹ in altitudine cubitoꝝ septuaginta: ⁊ in latitudine cubitoꝝ trigita: turres vero eius posuit in altitudine cubitoꝝ centũ ꝑ quadrũ vero caruz latus vtrũq; vicenoꝝ pedum spacio tendebat: posuitq; portas ei⁹ in altitudinez turriuz. Et gloriabat potens in potẽtia exercitus sui ⁊ in gloria quadrigarum suaruz Tu ℟. Adonai dñe deus magne ⁊ mirabilis qui dedisti salutẽ in manu femine. Exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ. ℣. Qui regis israꝫ intende qui deducis velut ouẽ ioseph. Ex.

Anno igitur duodecimo regni sui nabuchodonosor rex assyrioꝝ q regnauit in niniue ciuitate magna: pugnauit cõtra arphaxat ⁊ obtinuit eũ in campo magno q appellat ragau circa eufraten ⁊ tigrin ⁊ vadasan in campo erioth regis elycorũ. Tũc exaltatũ est regnũ nabuchodonosor: ⁊ cor eius eleuatũ est: ⁊ misit ad omnes qui habitabãt in cilicia ⁊ damasco ⁊ lybano: ⁊ ad gẽtes que sunt in carmelo ⁊ cedar ⁊ habitantes in galilea in campo magno esdrelon: ⁊ ad oẽs qui erãt in samaria: ⁊ trãs flumẽ iordanis vsq; irlm: ⁊ omnẽ terrã yesse quousq; pueniat ad mõtes ethyopie. Tu ℟. Tribulationes ciuitatũ audiuimus quas passe sunt ⁊ defecimus timor ⁊ ebetudo mẽtis cecidit super nos ⁊ sup liberos nostros. Ipsi montes nolũt recipere fugam nostrã dñe miserere. ℣. Peccauim⁹ cũ patribus nostris: iniuste egimus iniquitatẽ fecim⁹. Ipsi modo.

Ad oẽs hos misit nũcios nabuchodonosor rex assyrioꝝ qui omnes vno anio contradixerunt ⁊ remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt Tũc irat⁹ est rex nabuchodonosor aduersus oẽm terrã illam: ⁊ iurauit per regũ ⁊ thronũ eius q̃ defenderet se de omnib⁹ regionibus his. Tu aũt dñe. ℟. Recordare mei dñe omni potẽtatui dominans: da sermonẽ rectum ⁊ bene sonantem in os meum: vt placeant verba in conspectu principis: cuerte cor eius in odium repugnantium nobis: ⁊ in eos qui consentiunt eis]. Nos aũt libera in manu tua de⁹ noster iu eternum. ℣. Cadat virtus eorum in iracundia tua qui promittunt se violare sancta tua. Nos aũtem. Lectio. Ca. II.

Anno decimotercio nabuchodonosor regis vicesimo ⁊ secũdo die mensis primi. Factũ est verbũ dñi i domo nabuchodonosor regis assyrioꝝ vt defenderet se. vocauitq; omnes maiores natu: omnesq; duces ⁊ bellatores suos: habuitq; cũ eis misteriũ consilij sui: dixitq; cogitationẽ suã in eo esse vt oẽm terrã suo subiugaret impio. Tu.

℟. Nos alium deum nescimus preter dñm in quo speramus. Qui non despiciet nos neq; ämouet salutem suam a genere nostro ℣. Indulgentiam eius fusis lacrimis postulemus & humiliemus illi aias nostras. Qui.

QUod dictū cum placuisset oibus vocauit nabuchodonosor rex holofernem principem militie sue: & dixit ei. Egredere aduersum omne regnum occidentis: et contra eos precipue qui contempserunt imperium meum. Non parcet oculus tuus vlli regno: omnēq; vrbem munitam subiugabis mihi. Tu. ℟. Benedixit te deus in virtute tua qui per te ad nihilum redegit inimicos nros. Ut nō deficiat laus tua de ore hominū. ℣. Benedictus dñs qui creauit celum & terram: quia hodie nomen tuum magnificabit. Ut. Le.

TUnc holofernes vocauit duces et magistratus virtutis assiriorum: & ānumerauit viros in expeditionē sicut preceperat ei rex. cxx. milia peditū pugnatorum: & equites sagittarios. xij. milia omnēq; expeditionem suam: fecit pīre multitudinem innumerabilium camelorum cum his que exercitibus sufficerent copiose: boum quoq; armenta: gregesq; ouiū quorum non est numerus: frumentū ex omni syria in transitu suo parari constituit. Aurū vero et argentū de domo regis assumpsit multū nimis & profectus est ipse & omnis exercit⁹ cum quadrigis & equitib⁹ & sagittarijs qui cooperuert faciē terre sicut locuste. Tu. ℟. Dñator dñe celorum et terre: creator aquarum: rex vniuerse creature. Exaudi orationē seruorum tuorum. ℣. Tu dñe cui humilium & mansuetorum semper placuit deprecatio. Exaudi. ℟. Dñe deus qui conteris bella ab inicio eleua brachium tuū super gentes q̄ cogitāt seruis tuis mala. Et dextera tua glorificet in nobis. ℣. Erige brachium tuum sicut ab inicio & allide virtutes eorum. Et. ℟. Vos qui in turrib⁹ estis aperite portas domin⁹ oipotens fecit virtutē. Et victoriam dedit de inimicis nostris. ℣. Laudate dñm deum nostrū qui non deseruit sperantes in se. Et ℟. Laudate dominū deum nostrū qui non deseruit sperantes in se. Et in me adipleuit misericordiam suam quam promisit domui israhel. ℣. Laudate dominū omnes gentes & collaudate eum omens populi. Et.

Lectiones per ebdomadam.

QUinq; pertransisset fines assiriorum venit ad mōtes magnos agne qui sunt a sinistro cilicie. ascenditq; omnia castella eorum: & obtinuit oēm munitionē Effregit aūt ciuitatem opinatissimam melothi: predatusq; est omnes filios tharsis & filios israhel qui erant contra faciem deserti: & ad austrū terre celeon. Et trāsiuit eufraten & venit mesopotamiam: fregitq; oēs ciuitates munitas q̄ erant ibi a torrente mambre vsq; quo perueniat ad mare: & occupauit terminos eius a cilicia vsq; ad fines iaphet qui sunt ad austrū. Adduxitq; omnes filios madian: ac predatus est omnem locupletationem eorum: omnesq; resistētes sibi occidit in ore gladij Et post hec descendit in campos damasci in diebus messis & omnia sata succendit: omnesq; arbores & vineas fecit incidi & cecidit timor eius sup omnes qui inhabitabant terrā. Tunc misit legatos suos vniuersas vrbium & prouinciarū reges & principes syrie sc; & mesopotamie & syrie sobal & libie atq; cilicie: qui venientes ad holofernē dixerunt. Desinat indignatio tua super nos. melius est enim vt viuētes seruiamus nabuchodonosor regi magno et subditi simus tibi: q̄ morientes cum interitu nro ipsi seruitutis nostre damna patiamur: sis nobis pacificus dñs: et vtere seruicio nostro sicut placuerit tibi. Descendens aūt holofernes de montib⁹ cum equitibus in virtute magna obtinuit omnē ciuitatem & omnem inhabitantē terram de vniuersis autem vrbibus assumpsit

lcto. 2.

ca. 3

lcto 3

sibi auxiliatores viros fortes ⁊ electos ad bellum: tantusq; metus prouincijs illis incubuit vt vniuersaꝝ prouinciaꝝ ⁊ vrbiū habitatores principes ⁊ honorati simul cum populis exierūt venīeti obuiam: excipientes eum cum coronis ⁊ lampadib⁹ ducētes choros in tibijs ⁊ tympanis hec ista tñ facientes ferocitatem pectoris eius mitigare nō potuerunt. Preceperat enim ei nabuchodonosor rex vt omnes deos terre exterminaret: videlicet vt ipse solus diceretur deus ab his nationib⁹ que potuissent holofernis potentia subiugari. Pertransiens autez siriam sobal et omnem appamiam omnemq; mesopothamiā venit ad ydumeos in terra gabaa: accepitq; ciuitates eorū ⁊ sedit ibi per .xxx. dies in quib⁹ diebus adunari precepit vniuersum exercitum virtutis sue. Lu

De hystoria hester hec similiter tantū per vnā ebdomadā. Ad vs ℟. Spem in aliū. Ad m̄t añ. Dñe rex omnipotens in ditione tua cuncta sunt posita: et non est qui tue possit resistere voluntati. In mat̄ sic ordinabis primū ℟. Dñe rex omnipotens. alia quinq; vltima videlicet de hystoria iudith. deide septimū octauū nonum de hystoria hester. Lectio. j.

In dieb⁹ assueri regis qui regnauit ab india vsq; ethiopiaz sup centū viginti ⁊ septem puincias qñ sedit in solio regni sui Suza ciuitas regni eius exordium fuit. Tercio igitur anno imperij sui fecit grande conuiuiū cunctis principibus et pueris suis fortissimis persarum inclitis ⁊ medoz et prefectis prouinciarum coram se: vt ostenderet diuitias gl̄e regni sui ac magnitudinez atq; iactantiam potentie sue multo tpe centum ⁊ octoginta dieb⁹. Lu. ℟. Dñe rex omnipotens in ditione tua cuncta sunt posita: ⁊ non est q̄ possit resistere tue voluntati. Libera nos propter nomen tuum. ℣. Exaudi orationē meam ⁊ conuertere luctū nostrum in gaudium. Libera. Lectio.

Quinq; implerentur dies conuiuij inuitauit oēm populuz qui inuentus est susis a mario vsq; ad minimū: ⁊ septem diebus iussit conuiuium preparari in vestibulo orti et nemoris: qō regio cultu ⁊ manu consitū erat. et pendebāt ex omni parte tentoria aerei coloris ⁊ carbasini et iacinctini sustentata funib⁹ byssinis atq; purpureis qui eburneis circulis inserti erant columnis marmoreis. Lectuli quoq; aurei et argētei super pauimentū smaragdino ⁊ pario stratum lapide dispositi erant qō mira varietate pictura decorabat. Bibebāt autez qui inuitati erant aureis poculis et alijs atq; alijs vasis cibi inferebant. Vinum quoq; vt magnificentia regia dignum erat abundans: et precipuum ponebat: nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum. Sed sic rex statuerat preponens mēsis singulos de principib⁹ suis vt sumeret vnusquisq; qō vellet. Vasci quoq; regina fecit conuiuiū feminarū in palacio vbi rex assuerus manere cōsueuerat. Itaq; die septimo cū esset rex hilarior: et post nimiam potationem incaluisset mero: precepit naumā et bazatha et arbona ⁊ bagatha et abgatha et zaratha et carchas septem eunuchis qui in conspectu eius ministrabāt vt introducerent reginam vasci coram rege posito sup caput eius dyademate vt ostenderet cunctis populis ac principibus illius pulcritudinez. erat enim pulcra valde. Erat vir iudeus in susis ciuitate nomine mardocheus nomine yair filij semey: filij cys de stirpe gemini qui translatus fuit de iherusalem eo tempore quo iechoniam regem iuda nabuchodonosor rex babilonis trāstulerat qui fuit nutricius filie fratris sui edisse: que altero nomine hester vocabatur: et vtrūq; parentez amiserat pulcra nimis ⁊ decora facie. mortuisq; pre

eius ⁊ matre: mardocheus sibi eam ad
optauit in filiaz. Cunqz percrebuisset
regis imperium: ⁊ iuxta mandatū illi⁹
pulcre virgines multe adducerentur.
Susan ⁊ egeo traderent eunucho. Ha-
ster quoqz inter ceteras puellas ei tra-
dita est vt seruaret in numero feminaz
Que placuit ei: ⁊ inuenit grām in con-
spectu illius: ⁊ precepit eunucho vt ac-
celeraret mundam muliebrem ⁊ tradēt
ei partes suas: ⁊ septem puellas specio
sissimas de domo regis: et tam ipsam
qz pedissequas eius ornaret atqz exco
leret. Que nolui ei indicare populum
et patriam suam. Mardocheus enim
preceperat ei vt de hac re omnino reti-
ceret. Qui deambulabat quotidie ante
vestibulū dom⁹ in qua electe virgines
seruabantur curam agens saluti hester
⁊ scire volēs quid ei acciderct. Tu aūt
℟. Confortа me rex sanctorum primatum
tenens. Et da sermonem rectum ⁊ beneso-
nantem in os meum. ℣. Da nobis domine
locum penitētie: ⁊ ne claudas ora canentiū
te domine. Et. ℟. Spem in alium nunqm
habui preter in te de⁹ israhel. Qui irascer
⁊ propicius eris: ⁊ omnia peccata hominum
in tribulatione dimittis. ℣. Domine deus
celi ⁊ terre respice ad humilitatem nostram
Qui. ℟. Memento mei deus in bono: ⁊ ne
deleas miserationes meas qs feci in domo
dei mei ⁊ in cerimonijs eius. ℣. Memento
verbi tui seruo tuo in quo mihi spem dedi
sti. Et.

Lectiones per ebdomadam.

Cunqz autem venisset tempus sin
gularum per ordinem puellarum
vt intrarent ad regē: expletis omnibus
que ad cultum muliebrem pertinebant
mensis duodecimus versabat. ita dū-
taxat vt sex menses oleo vngerent mir
rino: ⁊ alijs sex quibusdam pigmentis
⁊ aromatibus vngerentur. Ingredien-
tesqz ad regem: quicquid postulassent
ad ornatum pertinens accipiebant. Et
vt eis placuerat composite de triclinio
feminarū ad regis cubiculū transibant
Et que intrauerat vespere egrediebat
mane atqz inde in secūdas edes dedu
cebantur que sub manu sagaci eunuchi
erant qui concubinis regis preerat: nec
habebat potestatem ad regem vltra re-
deundi nisi rex voluisset ⁊ eam vocasse
iussisset ex nomine. Euoluto autez tpe
per ordinem instabat dies quo hester
filia abiahel fratris mardochei quam
sibi adoptauerat in filiaz intrare debēt
ad regem: que non quesiuit muliebrem
cultum: sed quecunqz voluit egeus eu-
nuchus custos virginum hec ei ad or-
natum dedit. Erat enī formosa valde
⁊ incredibili pulcritudine omniū ocul'
gratiosa: ⁊ amabilis videbatur. Ducta
est itaqz hester ad cubiculū regz assueri
mense decimo qui vocatur thebeth se-
ptimo anno regni sui. Et adamauit eā
rex plusqz omnes mulieres: habuitqz
gratiam ⁊ misericordiaz coram eo sup
omnes mulieres. Et posuit dyadema
regni in capite eius: fecit eam regnare
in loco vasci: ⁊ iussit conuiuium prepa
rari permagnificū cunctis principib⁹
⁊ seruis suis pro ꝓiunctione ⁊ nuptijs
hester. Et dedit requiem vniuersis ꝑ
uincijs ac dona largit⁹ est iuxta magni
ficentiam principalē. Cunqz secundo
quererentur virgines ⁊ congregarētur
manebat mardocheus ad regis ianuā
nec dum prodiderat hester patriam et
populum suum iuxta mandatum eius
Quicqd enim ille ꝑcipiebat obserua-
bat hester: et ita cūcta faciebat vt eo tpe
solita erat: quo eam paruulā nutriebat.
Eo igitur tempore quo mardocheus
ad regis ianuam morabatur: irati sunt
bagathan ⁊ thares duo eunuchi regis
qui ianitores erant: ⁊ in primo pallacij
limine residebant: voluerunt qz insur-
gere in regem ⁊ occidere eum: qō mar-
docheum non latuit: statimqz nūciauit
regine hester: ⁊ illa regi ex nomine mar

dochei qui ad se rem detulerat quesitū est et inuentum: et appensus est vterq; eorum in patibulo. Et iussit rex vt in libro memoriali scriberet vt p vita sua aliquid repēsaret ei. Mandatumq; est hystorijs ⁊ annalibus traditum coram rege. Tu. Al kalēn. octobris vsq; ad kalēn. nouembris leguntur libri machabeorum. Ad vesperas ℟. In hymnis ⁊. Ad mḡt añ. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua ⁊ in preceptis suis: ⁊ faciat pacē in diebus nostris. Añ. Da pacem domine in diebus nostris: quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. Añ. Extende dñe brachium tuum ⁊ libera animas nostras ne pereamꝰ. Añ. Libera nos deus in mirabilibꝰ tuis: ⁊ da gloriam nomini tuo ꝓpredictas añ. cantabis sabbatinis noctibus super mḡt. Ideo autem in hoc mense hec hystoria legit: quia iste mensis octauus leticiam mentis significat. Et sicut iudei finitis prelijs et templo restituto in hymnis et confessionibus benedicebant dominū. Sic ⁊ in gloria resurrectiōis extinctis prelijs dyaboli sancti ⁊ iusti gaudebunt in domino.

Liber machabeorum. Lectio prima.

Et factum est postq; percussit alexander philippi macedo rex qui p̄mus regnauit in grecia: egressus de tracethim percussit darium regem persaꝝ et medorum: constituit prelia multa: et omniū obtinuit munitiones. Et interfecit reges terre: et pertransijt vsq; ad fines: ⁊ accepit spolia multitudīs gentium: ⁊ siluit terra in cōspectu eius. Et congregauit virtutez ⁊ exercitum fortē nimis ⁊ exaltatus est ⁊ eleuatum est cor eius: ⁊ obtinuit regiones gentium ⁊ tyrannos: ⁊ facti sunt illi in tributuz. Tu. ℟. Adaperiat dominꝰ cor vestrum in lege sua ⁊ in preceptis suis ⁊ faciat pacē in diebꝰ nostris. Concedat nobis salutem ⁊ redimat nos a malis. ℣. Exaudiat dominꝰ oratiōes vr̄as et reconciliet vobis: nec vos deserat in tempore malo. Concedat. Lectio.

Et post hec decidit in lectum: ⁊ cognouit quia moreretur: et vocauit pueros suos nobiles qui secū erant nutriti a iuuente sua: ⁊ diuisit illis regnuz suum cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim ⁊ mortuus est. et obtinuerunt pueri eius regnum vnusquisq; in loco suo: ⁊ imposuerunt sibi omnes dyademata post mortē eiꝰ et filij eorum post eos annis multis. et multiplicata sunt mala in terra. Tu. ℟. Exaudiat dñs orationes vestras ⁊ reconcilietur vobis. Nec vos deserat in tpe malo dominꝰ deus noster. ℣. Adaperiat dominꝰ cor vestrum in lege sua et in preceptis suis ⁊ faciat pacem. Nec. Lectio.

Et exijt ex eis radix peccati. Antiochus illustriz filius antiochi regz qui fuerat rome obses: et regnauit āno centesimo tricesimoseptimo regni grecorum. In diebus illis exierunt ex israēl filij iniqui ⁊ suaserunt multis dicentes Eamus et disponemus testamentum cum gentibus que circa nos sunt: quia exquo recessimꝰ ab eis inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. ⁊ destinauerunt aliqui de populo ⁊ abierūt ad regem: ⁊ dedit illis potestatē vt facerent iusticias gentium. Tu. ℟. Tua est potētia: tuum est regnum domine tu es super oēs gentes. Da pacem domine in diebꝰ nostris. ℣. Creator omnium deus terribilis ⁊ fortis iustus ⁊ misericors. Da. Lectio.

Et edificauerunt gymnasium iherosolimis ꝑm legem nationum: et fecerunt sibi prepucia: ⁊ recesserunt a testamento sancto: ⁊ iuncti sunt nationibꝰ ⁊ venundati sunt vt facerēt malum. Et paratum est regnum in conspectu antiochi: et cepit regnare in terra egipti vt regnaret super duo regna. Et intrauit egiptū in multitudine graui: in currib⁹ ⁊ elephantibus et equitibus et copiosa

multitudine nauium. Et cõstituit bellũ aduersus ptolomeum regem egipti: et veritus est ptolomeus a facie eius ⁊ fugit: ⁊ ceciderunt multi vulnerati. ⁊ comprehendit ciuitates munitas in terra egipti: accepitq; spolia terre egipti. Tu

℟. Refulsit sol in clipeos aureos ⁊ resplenduerũt montes ab eis. Et fortitudo gentiũ dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde ⁊ fortis: et appropinquabat iudas et exercitus eius ad prelium. Et.

Lectio.

Et conuertit antiochꝰ postq; percussit egiptũ in centesimo quadragesimotercio ãno: ⁊ ascendit ad israhel ⁊ ascendit iherosolimis in multitudine graui. Et intrauit in sanctificationẽ cũ superbia: ⁊ accepit altare aureum ⁊ candelabrum luminis: ⁊ vniuersa vasa eius ⁊ mensam propositionis: ⁊ libatoria et phialas: ⁊ mortariola aurea: ⁊ velum ⁊ coronas: ⁊ ornamentum aureum quod in facie templi erat: ⁊ cõminuit omnia. Tu. ℟. Impetum inimicoꝝ ne timueritis memores estote quoniam salui facti sunt patres vestri. Et nunc clamemus in celum et miserebitur nostri deus noster. ℣. Memento mirabilium eius que fecit pharaoni et exercitui eius in mari rubro. Et.

Lectio.

Accepit ergo aurum ⁊ argentum ⁊ vasa concupiscibilia: ⁊ accepit thesauros occultos quos inuenit: ⁊ sublatꝫ omnibus abiit in terram suaꝫ. Et fecit cedes hominuꝫ: ⁊ locutus est superbia magna. Et factus est planctus magnus in israhel ⁊ in omni loco eorum. ⁊ ingemuerunt principes ⁊ seniores: iuuenes ⁊ virgines infirmati sunt: ⁊ speciositas mulierum imutata est. Omnis marit⁹ sumpsit lamentum: et qui sedebant in thoro maritali lugebãt. Et cõmota est terra sup inhabitantes in ea: ⁊ vniuersa domus iacob induit confusionẽ. Tu.

℟. Ornauerunt faciem templi coronis aureis ⁊ dedicauerũt altare domino. Et facta est leticia magna in populo. ℣. In hymnis ⁊ confessionibus benedicebãt dominũ. Et.

℟. In hymnis ⁊ confessionibus benedicebant dominum. Qui magna fecit in israhel ⁊ victoriam dedit illis dominꝰ omnipotẽs. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis et dedicauerunt altare domino. Qui.

℟. Cõgregati sunt inimici nostri ⁊ gloriant' in virtute sua: contere fortitudinem illorum domine ⁊ disperge illos. Ut cognoscant qa non est aliꝰ qui pugnet pro nob nisi tu deꝰ noster. ℣. Disperge illos in virtute tua et destrue eos protector noster domine. Ut.

℟. Hic est fratrum amator ⁊ populi israhel hic est qui multum orat pro populo ⁊ vniuersa sancta ciuitate iherusalem. ℣. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit. Hic.

℟. Dixit iudas symoni fratri suo: elige tibi viros et vade libera fratres tuos in galilea: ego autem ⁊ ionathas frater meus ibimus in galadithim. Sicut fuit voluntas in celo sic fiat. ℣. Et nunc clamemus in celuꝫ ⁊ miserebitur nr̃i deus noster. Sicut. ℟. Aperi oculos tuos dñe ⁊ vide afflictionem nostrã circũdederunt nos gentes ad puniendum nos. Sed tu domine extende brachiuꝫ tuũ ⁊ libera aiãs nostras. ℣. Congregate sunt gentes in multitudine vt pugnent contra nos. Sed tu domine.

℟. Congregate sunt gentes in multitudine vt dimicent contra nos: et ignoramus quid agere debeamus. Domine deus ad te sunt oculi nostri ne pereamus. ℣. Aperi oculos tuos domine et vide afflictionẽ nostram. Domine.

℟. Dirumpam vincula populi mei dicit dominꝰ: et dispersam omnia mala que induxi super eum. Et auferam vniuersum laborẽ a facie terre ⁊ a ciuitate ista. ℣. Ego sum protector tuus qui deleo iniquitates tuas. Et. Esa. 14.

℟. Tu domine vniuersorum qui nullam habes indigentiam voluisti templum tuum fieri in nobis. Conserua domum istam imaculataꝫ in eternum domine. ℣. Tu domine cui humilium semper ⁊ mansuetorum placuit deprecatio. Conserua.

Lectiones per ebdomadam.

ET post duos annos dierum misit rex antiochus principez tributoz in ciuitates iuda: z venit in iheruſalem cum turba magna: z locutus eſt ad eos verba pacifica in dolo: z crediderũt ei Et irruit ſuper ciuitatem repente z percuſſit eam plaga magna: z perdidit populum multũ ex iſrahel: z accepit ſpolia ciuitatis et accendit eam igni: et deſtruxit domos eiꝰ: z muros eius in circuitu: z captiuas duxerunt mulieres et natos: z pecora poſſiderunt: z edificauerunt ciuitatez dauid muro magno z firmo z turribus firmis: z facta eſt illis in arcem: z poſuerunt illic gentem peccatricez: viros iniquos: z conualuerũt in ea: z poſuerunt arma z eſcas: et congregauerunt ſpolia iheruſalẽ z reposuerunt illic: z facti ſunt in laqueũ magnũ z factum eſt hoc ad inſidias ſanctificationi: z in dyabolum malum in iſrahel Et effuderunt ſanguinem innocentem per circuitum ſanctificationis: z contaminauerunt teſtamentum: z fugerũt habitatoꝛes iheruſalem propter eos: z facta eſt habitatio exteroꝛũ: z facta eſt extera ſemini ſuo: z nati eius reliquerunt eam. Sanctificatio eiuſ deſolata eſt ſic̃ ſolitudo. Dies feſti eius conuerſi ſunt in luctum: z ſabbata eius in opprobriũ honoꝛes eius in nihilum: ſm gloriam eius multiplicata eſt ignominia eius: z ſublimitas eius conuerſa eſt in luctum Et ſcripſit rex antiochus omni regno ſuo vt eſſet omnis populus quaſi vir vnus: z reliquerunt vnuſquiſq; legem ſuam: z conſenſerũt omnes gentes ſm verbũ regiſ antiochi: z multi ex iſrahel conſenſerunt ei: z ſacrificauerũt ydolis z coinquinauerunt ſabbatum. Et miſit antiochus rex libroꝛ per manus nunciorum in iheruſalem z in omnes ciuitates iude vt ſequerentur legem gentiũ terre: z prohiberent holocauſta z ſacrificia: z placationes fieri in templo dei: z prohiberent celebrari ſabbatũ z dies ſolennes: et iuſſit coinquinari ſancta et ſanctum populũ iſrahel. Et iuſſit edificari aras z templa z ydola: z imolari carnes ſuillas z pecoꝛa cõmunia: et relinquere filios ſuos incircumciſos: et coinquinari animas eoꝛum in omnibꝰ imundicijs et abhominationibꝰ ita vt obliuiſcerentur legem: et imutarent iuſtificationes dei.

Dominica decimanona. Lectio ꝓma

ET quicunq; non feciſſent ſm vba regis antiochi moꝛerẽtur: ſm hec verba omnia ſcripſit omni regno ſuo. Et ꝓpoſuit principes populo qui hec fieri cogerẽt: z iuſſerunt ciuitatibꝰ iude ſacrificare. Et cõgregati ſunt multi de populo ad eos qui dereliquerant legẽ domini: z fecerunt mala ſuper terram: z effugauerunt populum iſrahel in abditis z in abſconditis fugitiuoꝛ locis. Die quin decimo mẽſis caſleu quinto z quadrageſimo et centeſimo anno edificauit rex antiochus abhominandum ydolum deſolationis ſuper altare dei z p vniuerſas ciuitateſ iude in circuitu edificauerunt aras: et ante ianuas domoꝛum: et in plateis incẽdebant thura et ſacrificabant: libroꝛ quoq; legis dei combuſſerunt igni ſuccendentes eos: z apud quemcunq; inueniebant libri teſtamenti domini: et quicunq; obſeruabant legem dei ſm edictum regis trucidabant eos. In virtute ſua faciebant hec populo iſrahel qui inueniebantur in omni menſe in ciuitatibus. Et viceſimoquinto die mẽſis ſacrificabãt ſup aram que erat cõtra altare: et mulieres que circũcidebant filios ſuos trucidabantur ſm iuſſum regis antiochi: z ſuſpendebant pueros a ceruicibꝰ p vniuerſas domos earum: et eos qui circũciderant illos trucidabãt. Et multi de populo iſrahel diffiniebãt apud ſe vt non manducarent imunda: z elegerunt

magis mori q̄z coinquinari cibis im/
mundis:et noluerunt infringere legem
dei sanctam: et trucidati sunt. Et facta
est ira super populum magna valde.

In diebus illis surrexit mathathias
filius iohānis filij symeonis sacerdo/
tis ex filijs ioarim ab iherusalez: ⁊ con
sedit in monte modin. Et habebat fi/
lios quinq̄ iohānam qui cognomina
batur gaddis: ⁊ symeonem qui cogno
minabatur tharsi: ⁊ iudaſ qui vocabat̄
machabeus: ⁊ eleazarus qui cognomi/
nabatur abaron: ⁊ ionathas qui voca/
batur aphus: hi videbant mala que fie
bant in populo iuda ⁊ iherusalez. Di/
xitq̄ mathathias. Ve mihi vt q̄d nat⁹
sum videre contritionem populi mei:
⁊ contritionē ciuitatis magne: ⁊ sedere
illic cum datur in manibus inimicorū.
Et scidit ipse ⁊ filij eius vestimēta sua
et operuerunt se cilicijs: et planxerunt
valde. Et venerunt illuc qui missi erāt
a rege antiocho vt cogerent eos qui cō
fugerant in ciuitatem modin immolare:
et accendere thura: ⁊ a lege dei discedē
Et multi de populo israhel consentiē
tes accesserūt ad eos: sed ⁊ mathathias
et filij eius constanter steterunt. Et re/
spondentens qui missi fuerant ab anti/
ocho dixerunt mathathie. Princeps
et clarissimus ⁊ magnus es in hac ciui
tate ⁊ ornatus filijs ⁊ fratrib⁹: ergo ac/
cede prior ⁊ sacrifica et fac iussum regis
sicut fecerunt omnes gētes ⁊ viri iuda
qui remanserunt in iherusalem: et eris
tu ⁊ filij tui inter amicos regis: ⁊ ampli
ficatus auro et argento: et muneribus
multis. Tu autem domine.

Lectiones per ebdomadam.

Respondit mathathias nūcijs re
gis ⁊ dixit voce magna. Et si oēs
gētes regi antiocho obediunt vt disce
dat vnusquisq̄ a seruitute legis patrū
suorum ⁊ cōsentiat mandatis ei⁹. Ego
autē ⁊ filij mei ⁊ fratres mei obediem⁹
legi patrum nostroz: propiciuſ sit nob
de⁹. Non est nobis vtile relinquere le/
gem ⁊ iusticias dei: nō audiem⁹ verba
regis antiochi: nec sacrificabim⁹ trans
gredientes legis nr̄i mandata vt eam⁹
altera via. Et vt cessauit loqui verba
hec: accessit quidam iudeus in omniū
oculis sacrificare ydolis super aram in
ciuitate modin sm iussum regis: ⁊ vidit
mathathias ⁊ doluit: ⁊ contremuerunt
renes eius: ⁊ accensus est furor eius sm
iudicium legis: ⁊ insiliēs trucidauit eū
super aram. Sed ⁊ virum quē miserat
rex antiochus qui cogebat immolare oc
cidit in ipso tempore: ⁊ aram destruxit
⁊ zelat⁹ est legem sicut fecit finees zam
bri filio saloni: et exclamauit voce ma/
gna mathathias dicens. Omnis qui
zelum legis habet statuens testamentū
exeat post me: ⁊ fugit ipse ⁊ filij eius in
montem: ⁊ reliquerunt omnia quecūq̄
habebant in ciuitate. Renunciatum est
itaq̄ viris regis ⁊ exercitui qui erant in
ciuitate dauid iherusalem: quoniaz di
scessissent viri quidā qui dissipauerūt
mandatum regis in loca occulta in de/
serto ⁊ abijssent post illos multi: ⁊ statim
perrexerunt ad eos ⁊ constituerunt pre
lium aduersus eos in die sabbatorum
et dixerunt ad eos dicētes. Resistitis ⁊
nūc adhuc exite ⁊ facite sm verbū regis
⁊ viuetis: ⁊ dixerūt. Non exibim⁹ neq̄
faciemus verbum regis vt polluamus
diem sabbatorum: ⁊ concitauerunt ad/
uersus eos prelium: ⁊ non responderūt
eis: nec lapidem miserunt eis: nec opi
lauerunt loca occulta dicentes. Mo/
riamur omnes in simplicitate nostra: et
testes erunt super nos celum ⁊ terra q̄
iniuste perditis nos. Tu autem dñe.

Dominica vicesima. Lectio prima.

Et intulerunt eis bellum sabbatis
⁊ mortui sunt ipsi et vxores eorū
et filij eorum: et pecora eorum vsq̄ ad
mille animas hominum. Et cognouit

mathathias ⁊ amici eius: et luctum habuerunt sup eos valde:⁊ dixit vir proximo suo. Si omnes fecerimus sicut fratres nostri fecerunt ⁊ non pugnauerimus aduersus gentes pro animabus nostris ⁊ iustificationib⁹ nostris:citius disperdent nos a terra:⁊ cogitauerunt die illa dicentes. Omnis homo quicūq; venerit ad nos i bello die sabbatoꝝ pugnemus aduersus eos vt non moriamur omnes sicut mortui sunt fratres nostri in occultis. Tunc congregata est ad eos synagoga iudeoꝝ fortis viri⁹ ex israhel. Omnis voluntarius in lege ⁊ omnes qui fugiebant a malis additi sunt ad eos:et facti sunt illis ad firmamentum:⁊ collegerunt exercitum:⁊ percusserunt peccatores in ira sua:⁊ viros iniquos in indignatiōe sua:⁊ ceteri fugerunt ad nationes vt euaderēt. Et circuiuit mathathias ⁊ amici ei⁹: ⁊ destruxerunt aras:et circumciderunt pueros incircumcisos quotquot inuenerunt in finibus israhel in fortitudine. Et persecuti sunt filios superbie:⁊ prosperatū est opus in manib⁹ eorum: ⁊ obtinuerūt legē de manibus gentium ⁊ de manib⁹ regum:⁊ non dederūt cornu peccatori: ⁊ appropinquauerunt dies mathathie vt moreretur:et dixit filijs suis. Nunc confortata est superbia et castigatio: et tempus euersionis: ⁊ ira indignatiōis Nūc ergo o filij emulatores estote legi ⁊ date animas vestras pro testamento patrum:⁊ mementote operum patrum que fecerunt in generationibus suis: et accipietis gloriam magnam et nomen eternum. Vos ergo filij confortamini et viriliter agite in lege:qa cum fecerit que precepta sunt vobis in lege a dño deo vro in ipsa glorioſi eritis. Et ecce symeon frater vester scio qꝝ vir cōsilij est ipsuz audite semp:⁊ ipse erit vobis pater. Et iudas machabeus fortis viri⁹ a iuuentute sua sit vobis princeps militie:⁊ ipse aget bellum populi:⁊ adducetis ad vos omnes factores legis ⁊ vindicate vindictam populi vestri:⁊ retribuite retributionem gentibus:⁊ intendite preceptum legis. Et benedixit eis: et appositus est ad patres suos: et defunct⁹ est centesimo quadragesimo sexto anno: et sepultus est in sepulcris patrum suorum a filijs suis in modin: ⁊ planxerunt eū omnis israhel planctu magno. Et surrexit iudas qui vocabat machabeus filius eius pro eo: ⁊ adiuuabant eum omnes fratres eius ⁊ vniuersi qui se coniunxerant patri eius: et preliabant prelium israhel cum letitia ⁊ dilatauit gloriā populo suo: ⁊ induit se lorica sicut gigas:⁊ succinxit se arma bellica in prelijs:⁊ protegebat castra gladio suo. Similis fact⁹ est leoni in operibus suis: ⁊ sicut catul⁹ leonis rugiēs in venatione. Et persecut⁹ est iniquos perscrutans eos: ⁊ qui conturbabāt populum suum succendit flāmis. Et repulsi sunt inimici eius pre timore eius ⁊ omnes operarij iniquitatis cōturbati sunt:⁊ directa est salus in manu eius: ⁊ exacerbabat reges multos:⁊ letificabat iacob in operib⁹ suis:⁊ in seculum memoria eius in benedictione. Et perambulabat ciuitates iuda: et perdidit impios ex eis:et auertit iram ab israhel: ⁊ nominatus est vsqꝝ ad nouissimū terre et congregauit perentes. Tu aūt dñe.

Lectiones per ebdomadam.

Et congregauit appollonius gentes ex samaria virtutem multam ⁊ magnam ad bellandum contra israhel et cognouit iudas et exijt obuiam illi:⁊ percussit et occidit illum. Et ceciderūt vulnerati multi et reliqui fugerunt:⁊ accepit spolia eorum. Et gladium appol

lonij abstulit iudas et erat pugnans in eo omnibus diebus. Et audiuit seron princeps exercit⁹ sirie q congregasset iudas congregationem fidelium et ecclesiaz secum: et ait. Faciam mihi nomē et glorificabor in regno: et debellabo iudam et eos qui cum ipso sunt qui spernebant verbum regis. Et preparauit se et ascenderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarij vt facerent vindictam in filios israhel: et appropinquauerūt vsq; bethoron: et exiuit obuiam illis iudas cum pauc;. Vt autem viderunt exercitum sibi venientez obuiam dixerūt iude. Quomodo poterim⁹ nos pauci pugnare aduersus tantam multitudinē et tam fortem: et nos fatigati sumus hodie ieiunijs: et ait iudas. Facile est concludere multos in man⁹ paucor: et nō est differentia in conspectu dei celi liberare in multis vel in paucis: qa non in multitudine exercitus victoria belli: sed de celo fortitudo eius. Tu aūt domie.

Dominica vicesimaprima.

Lectio prima.

Ipsi autem veniunt ad nos in multitudine contumaci et supbia vt disperdāt nos et vxores nostras et filios nostros et vt spolient nos. Nos vero pugnabimus pro animabus nostris: et ipse dominus conteret eos ante faciez nostram. Vos autem ne timueritis eos Et vt cessauit loqui insiluit in eos subito: et contritus est seron et exercitus eius in conspectu ipsius. Et persecut⁹ est cū in descēsu bethoron vsq; in campum: et ceciderunt ex eis octingēti viri reliqui autem fugerunt in terram suam Et cecidit timor iude et fratrum eius et formido sup omnes gentes in circuitu eorum: et peruenit ad regez nomen ei⁹ et de prelijs iude narrabāt omnes gentes in circuitu eorū. Ut autem audiuit antiochus rex sermones istos: turbat⁹ est animo: et misit antiochus et congregauit exercitū vniuersi regni sui: castra fortia valde: et aperuit erarium suum: et dedit stipendia exercitui manuum: et mandauit illis vt essent parati ad oia. Et vidit q defecit pecunia de thesauris: et tributa regionis modica propter dissensionem et plagam quam fecit in terra vt tolleret legitima que erāt a primis diebus. Et timuit ne non haberet et semel et bis in sumptus et donatiua que dederat ante larga manu: et abundauerat sup reges qui ante eum fuerāt et consternat⁹ est animo valde. Et cogitauit rex antiochus ire in persidez vt acciperet regionum tributa: et congregaret argentū multum: et reliquit lysiā hominez nobilem de genere regali sup negocia regia a flumine eufraten vsq; ad flumē egipti: et vt nutriret antiochū filium suum donec rediret: et tradidit ei medium exercitum et elephantes: et mandauit ei de omnibus que volebat et de inhabitantibus iudeam et iheruſalem: et vt mitteret ad eos exercitū ad conterendā et extirpandam virtutez israhel et reliquias iheruſalem: et auferendam memoriaz eorum de loco. Et vt constitueret habitationes filios alienigenas in omnibus finibus eorum: et sorte distribueret terram eorum. Tu a. Et rex assumpsit partem exercit⁹ residui et exiuit ab antiochia ciuitate regni sui anno centesimo q̄dragesimoseptimo et transfretauit eufraten fluuium: et perambulabat superiores regiōes: et elegit lysias ptolomeum filium dorim et nycanorem et gorgiam viros potentes ex amicis regis: et misit cum eis q̄draginta milia virorum et septem milia equitum vt venirent in terrā iudā et disperderēt eam sm iussum regis: et processerunt vt

irent cum vniuersa virtute sua: et venerunt et applicuerunt ammaum in terra campestri. Tu autem domine.

Lectiones per ebdomadam.

Audierunt mercatores regionū nomen eorum: et acceperunt aurū et argentum multum valde et pueros: et venerunt in castra vt acciperēt filios israhel in seruos: et additi sunt ad eos exercitus sirie et terre alienigenarū. Et vidit iudas et fratres eius: quia multiplicata sunt mala: et exercitus applicabat ad fines eor: et cognouerunt verba regis que mandauerat populo facere in interitum et consumationez: et dixerūt vnusquisq; ad proximum suum. Erigamus detectionē populi nostri et pugnemus pro populo nostro et sanctis nostris. Et congregatus est conuentus vt essent parati ad preliū: et vt orarent et peterent misericordiā et miserationes Et iherusalē non habitabatur: sed erat sicut desertuz: non erat qui ingrederet et egrederetur de natis eius: et sanctum conculcabatur: et filij alienigenarū erāt in arce vbi erat habitatio gentiū: et ablata est voluptas ab iacob: et defecit ibi tybia et cythara. Et congregati sunt et venerunt in masphat contra iherusalē quia locus orationis erat in masphat anteq; in israhel. Et ieiunauerunt illa die: et induerūt se cilicijs: et cinerem in capite suo imposuerūt: et dissuerunt vestimenta sua: et expanderunt legis libz de quibus scrutabantur gentes similitudinem simulacrorum suorum: et attulerunt ornamenta sacerdotalia et primicias et decimas: et suscitauerunt nazareos qui impleuerant dies: et clamauerunt ad dominū voce magna dicentes Quid faciem⁹ istis et quo eos ducem⁹ Et sancta tua conculcata sunt et contaminata sunt. et sacerdotes tui facti sunt in luctum et in humilitatez. Et ecce nationes conuenerunt aduersum nos vt nos disperdant. Tu scis que cogitant in nos: quomodo poterimus subsistere ante faciez eorum nisi tu deus adiuues nos. et tubis exclamauerūt voce magna Et post hec constituit iudas duces populi tribunos et centuriones et pentacontarchos et decuriones. et dixit his qui edificabant domos: et sponsabant vxores: et plantabant vineas et formidolosis vt redirent vnusquisq; in domum suam fm legem. In kalendis nouembris vsq; ad aduentuz domini legitur prima dominica ezechiel per vnam ebdomadā: et in terminandis lectionib⁹ dicitur. Hec dicit dominus deus conuertimini ad me et salui eritis. Sicut in aduētu domini. In secunda dominica legitur daniel in quo dicitur. Tu autez domine. quia plus hystoricus q; propheticus esse videtur. In sequentes vero ebdomadas leguntur duodecim prophete minores vsq; in aduentum dñi in quibus terminantur lectiones p Hec dicit dominus. et canitur hystoria Vidi dominum. per easdem quatuor septimanas. Ideo aūt prophete hoc tempore leguntur ante aduentum domini quia ipsi saluatorez mundi de virgine nasciturum predixerūt. Ad vespas Sustinuimus pacem. Sequentes ane dicuntur sabbatinis noctibus super mḡt durante hystoria p̄dicta. Ant Vidi dñm sedentē super solium excelsum: et plena erat omnis terra maiestate ei⁹: et ea que sub ipso erant replebant templuz. Ant. Sup muros tuos iherusalem constitui custodes tota die et tota nocte non tacebunt laudare nomen domini. Ant. Qui celoz contines thronos et abyssos intueris dñe rex regum: montes ponderas: terram palmo concludis: exaudi nos deus in gemitibus nostris alleluia. Ant Sustinuimus pacem et non venit domine: quesiuimus bona et ecce turbatio: cognouimus domine peccata nostra: non inueretur num irascaris nobis domine deus israhel.

Ad matutꝫ ſolū prima dñica hyſtorie ꝓdicte canitur hoc. Inuitꝫ. Laudabilez virū adorem⁹ in altis. Quem vidit ſedere ezechiel ſuper alas cherubin.

Ezechiel prophęta.

ET factum eſt in triceſimo anno in quarto in quinta menſis: cū eſſem in medio captiuorū iuxta flumen chobar: aperti ſunt celi ⁊ vidi viſiones dei in quinta menſis ipſe eſt annus quint⁹ tranſmigratiōis regis ioachim. Et factum eſt verbum domini ad ezechielē filiū buzi ſacerdotis in terra chaldeoꝝ ſecus fluuium chobar. ⁊ facta eſt ſuper eum ibi man⁹ domini. Hec dicit dñs. ℟. Vidi dominum ſedentem ſuper ſolium excelſum et eleuatum: et plena erat omnis terra maieſtate ei⁹. Et ea que ſub ipſo erāt replebāt templuz. ℣. Seraphin ſtabant ſup illud ſex ale vni ⁊ ſex ale alteri. Et. Lectiō

ET vidi et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilōe: ⁊ nubes magna et ignis inuoluēs: ⁊ ſplēdor in circuitu eius: et de medio ei⁹ quaſi ſpecies electri id eſt de medio ignis: et ex medio eius ſimilitudo quatuor animalium: ⁊ hic aſpectus eorum ſimilitudo hominis in eis: et quatuor facies vni: et quatuor penne vni: ⁊ pedes eorum pedes recti ⁊ plante eorum ꝗſi planta pedis vituli et ſcintille quaſi aſpectus eris candētis Hec dicit dñs. ℟. Aſpice domine de ſede ſancta tua et cogita de nobis: inclina deus meus aurem tuā ⁊ audi. Aperi oculos tuos et vide tribulationem noſtram. ℣. Reſpice domine de ſanctuario tuo et de excelſo celorum habitaculo. Aperi. Lectio.

ET man⁹ hominis ſub pēnis eorū in quatuor partibus: et facies ⁊ pēnas per quatuor partes habebant. iunctęꝫ erant penne eorum alterius ad alterum. Non reuertebātur cū incederēt: ſed vnūquodꝫ ante faciem ſuam gradiebatur. Similitudo aūt vultus eorū facies hominis et facies leonis a dextris ipſorum quatuor: facies autem bouiſa ſiniſtris ipſoꝝ quatuor: et facies aquile deſuper ipſoꝝ quatuor. Hec dicit dñs ℟. Aſpice domine quia facta deſolata eſt ciuitas plena diuitijs: ſedet in triſticia dña gentium. Non eſt qui cōſoletur eam niſi tu de⁹. ℣. Plorās ploraut in nocte ⁊ lacrime eius in maxillis eius. Non. Lectio.

ET facies et penne eorū extente de ſuper: due penne ſingulorum iungebantur: et due tegebant corpora coꝝ Et vnumquodꝫ eorum coram facie ſua ambulabat: vbi erat impetus ſpūs illuc gradiebātur: nec reuertebantur cū ambularent. Et ſimilitudo animalium ⁊ aſpectus eorum quaſi carbonū ignis ardentium: et quaſi aſpect⁹ lampadaꝝ Hec dicit dñs. ℟. Sup muros tuos ihe/ruſalem cōſtitui cuſtodes. Tota die ⁊ nocte non tacebunt laudare nomen dñi. ℣. Qui reminiſcimini dominū ne taceatis ⁊ ne detis ſilentium ei. Tota. Lectio.

HEc erat viſio diſcurrēs in medio animaliuz ſplendor et ignis: et de igne fulgur egrediens. Et aialia ibant et reuertebantur in ſimilitudinem fulguris choruſcantis. Cunctꝫ aſpicerem animalia apparuit rota vna ſup terraz iuxta animalia habens quatuor facies et aſpectus rotarum et opus earum ꝗſi viſio maris. Hec dicit dñs. ℟. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos domie et armis tue potentie protege nos ſemper. Libera domine deus iſrahel clamantes ad te. ℣. Erue nos deus in mirabilibus tuis ⁊ da gloriam nomini tuo. Libera. Lectio.

ET vna ſimilitudo ipſarū quatuor et aſpectus earum: et opera quaſi rota ſit in medio rote. Per ꝗtuor ptes earum ibant: et non reuertebantur cum ambularent. Statura quoꝫ erat rotis et altitudo et horribilis aſpectus. Et totum corpus plenū oculis in circuitu ipſarum quatuor. Hec dicit dominus ℟. Suſtinuim⁹ pacē ⁊ non venit: ꝗſiuimus

bona ⁊ ecce turbatio: cognouimus domine peccata nostra. Non imperpetuum obliui/scaris nos. ℣. Peccauimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatez fecimus Non. ℟. Misit dominus angelum suum ⁊ conclusit ora leonum ⁊ non me contaminauerunt. Quia coram eo iusticia inuenta est in me. ℣. Misit deus misericordiam suam ⁊ veritatem suam: animaz meam eripuit de medio catulorũ leonum. Quia. ℟. Angustie mihi sunt vndiqz ⁊ quid eligam ignoro Melius est mihi incidere in manus hoĩm q̃z derelinquere legem dei mei. ℣. Si enim hoc egero moꝛs mihi est: si autem nõ egero nõ effugiam manus vras. Meluſ. ℟. Laudabilis populus quem dominus exercituũ benedixit dicens. Opus manuum mearum tu es hereditas mea israhel. ℣. Beata gẽs cuius est dominus deus populus quem elegit in hereditatẽ sibi. Op⁹. ℟. Genti peccatrici populo pleno peccatis. Miserere dñe deus. ℣. Esto placabilis super nequiciam populi tui. Miserere. ℟. Redemit dñs populum suum et liberauit eum: et venient et exultabunt in monte syon: ⁊ gaudebunt de bonis domini super frumento vino ⁊ oleo. Et vltra non esurient. ℣. A fructu frumẽti vini et olei sui multiplicati sunt. Et. ℟. A facie furoꝛis tui deus cõturbata est omnis terra: sed tu dñe miserere mei. Et ne facias consumationem. ℣. Conuerte nos deus salutaris noster ⁊ auerte iram tuam a nobis. Et. ℟. Fluctus tui super me transierunt et ego dixi expulsus sum ab oculꝫ tuis. Putas videbo templum sanctum tuũ. ℣. Abyssus vallauit me: ⁊ pelag⁹ cooperuit caput meũ. Putas vi. ℟. Indicabo tibi homo quid sit bonũ aut quid dominus requirat a te. Facere iudicium ⁊ iusticiam ⁊ sollicitum ambulare cum deo tuo. ℣. Spera in domio ⁊ fac bonitatem ⁊ inhabita terram et pasceris in diuitijs eius. Facere. ℟. Ciuitatem istam tu circunda domine ⁊ angeli tui custodiant muros eius. Exaudi domine populum tuũ cum misericoꝛdia. ℣. Auertatur furoꝛ tuus a populo tuo ⁊ a ciuitate sancta tua. Exaudi. ℟. Qui celoꝛ contines thꝛonos ⁊ abyssos intueris dñe rex regum montes ponderas terram palmo concludis. Exaudi nos deus in gemitibus nostris. ℣. Non enim in iustificationibus nostris prosternimus precem ante faciem tuã: sed in miserationib⁹ multꝫ Exaudi. ℟. Precipita domine omnes operarios iniquitatis et diuide linguas eoꝛum quoniam vidi iniquitatez ⁊ contradictionẽ aduersus sanctã ciuitatez sanctã tuam irrm Muro tuo inexpugnabili circũcinge nos domine deus noster. ℣. Tu autez in nobis es domine ⁊ nomẽ tuum inuocatum est sup nos ne derelinquas nos. Muro.

Lectiones per ebdomadam.

Quãdiu ambularẽt animalia ambulabant ⁊ pariter rote iuxta ea: et cũ eleuarent animalia de terra eleuabant̃ simul et rote. Quocunqz ibat spiritus: illuc ⁊ rote pariter leuabantur sequẽtes eum. Spiritus enim vite erat in rotis: cum euntibus ibant: ⁊ cum stantib⁹ stabant: ⁊ cum eleuatis de terra eleuabant̃ pariter ⁊ rote sequentes ea. Et similitudo super capita animalium firmamẽti q̃si aspect⁹ cristalli hoꝛribilis: ⁊ extenti sup capita eoꝛ desuper. Sub firmamento autem pẽne earum recte alterius ad alterum vnumquodqz duabus alis velabat coꝛpus suum: ⁊ alterum similiter velabatur. Et audiebam sonum alarũ quasi sonum aquarum multaruz: quasi sonum sublimis dei. Cum ambularẽt quasi sonus erat multitudinis vt son⁹ castroꝛum: cum starent demittebantur pẽne coꝛum: nam cum fieret voꝛ sup firmamentum qđ erat super caput eoꝛ stabant ⁊ submittebant alas suas: ⁊ sup firmamentũ quod erat imminens capiti eoꝛum quasi aspectus lapidis saphiri similitudo thꝛoni: ⁊ sup similitudinẽ thꝛoni similitudo q̃si aspect⁹ homis desuper Et vidi q̃si spẽm electri velut aspectũ ignis intrinsecus eius per circuitum a

lumbis ei⁹: ⁊ desup ⁊ a lumbis ei⁹ vsq; deorsum: vidi q̄si speciem ignis splendentis in circuitu velut aspectum arc⁹ cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris per girum: et hec visio similitudinis glorie domini.

Dominica vicesimatercia. Incipit daniel prophęta.

Anno tercio regni ioachim regis iuda venit nabuchodonosor rex babilonis iherusalem ⁊ obsedit eam: et tradidit domin⁹ in manu ei⁹ ioachim regem iude: ⁊ partez vasorum domus dei: ⁊ asportauit ea in terraz sennaar in domuz dei sui: ⁊ vasa intulit thesauris dei sui. Et ait rex affenem ꝓposito eunuchorum suorum vt introduceret de filijs israhel ⁊ de semine regio ⁊ tyrannorum pueros in quib⁹ nulla esset macula: decoros forma: et eruditos omni sapientia: cautos scientia: ⁊ doctos disciplina: et qui possent stare in pallacio regis vt doceret eos literas ⁊ linguam chaldeorum. Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis ⁊ de vino vnde bibebat ipe: vt enutriti tribus ānis postea starent in conspectu regis. Fuerunt autem inter eos de filijs iuda daniel ananias azarias ⁊ misahel Et imposuit eis prepositus eunuchorꝝ noia danieli balthasar: ananie sidrach misaheli misach: et azarie abdenago. Proposuit autē daniel in corde suo ne pollueret de mensa regis neq; de vino potus eius: ⁊ rogauit eunuchorum prepositum ne contaminaretur. Dedit aūt deus danieli gratiam ⁊ misericordiam in conspectu principis eunuchorum. ⁊ ait princeps eunuchorum ad danielez Timeo ego dominū meum regem qui constituit vobis cibum et potum: qui si viderit vultus vestros macillentiores pre ceteris adolescentib⁹ coetus vestrz condemnabitis caput meum regi. Et daniel ad malasar quē cōstituerat princeps eunuchorum super danielez ananiam azariam et misahelem. Tempta nos obsecro seruos tuos diebus decē ⁊ dentur nobis legumia ad vescendū: ⁊ aqua ad bibendū: ⁊ contemplare vultus nostros ⁊ vultus puerorum qui vescuntur cibo regio ⁊ sicut videriz facies: sic fac cum seruis tuis. Qui audito sermone huiusce modi tēptauit eos decez dieb⁹ quib⁹ tēptatis apparuerūt vult⁹ eorꝝ meliores ⁊ corpulentiores pre omnibus pueris qui vescebanꝝ cibo regio Porro malasar tollebat cibaria ⁊ vinū potus corū: ⁊ dabat eis legumina. Pueris autem his dedit deus scientiam ⁊ disciplinam in omni verbo ⁊ sapientia Danieli autem intelligentiaz omnium visionum et somniorum. Completis itaq; diebus post quos dixerat rex vt introducerentur: introduxit eos prepositus eunuchorum in conspectu nabuchodonosor.

Lectiones per ebdomadam.

Cumq; locutus fuisset eis rex non sunt inuenti de vniuersis tales vt daniel ananias misahel ⁊ azarias: ⁊ steterunt in cōspectu regis. Et omne verbum sapientie ⁊ intelligentie quod sciscitatus est rex ab eis inuenit in eis decuplum super cūctos ariolos ⁊ magos qui erant in vniuerso regno eius. Fuit autem daniel vsq; ad annum primum cyri regis. In āno secdo regni nabuchodonosor vidit nabuchodonosor somnium ⁊ conterritus est spiritus eius: et somniū ei⁹ fugit ab eo. Precepit ergo rex vt conuocarentur arioli et malefici ⁊ magi ⁊ chaldei vt indicarēt regi somnia sua. Qui cum venissent steterūt coram rege. ⁊ dixit ad eos rex. Vidi somnium ⁊ mente cōfusus ignoro quid viderim. respondeūt chaldei regi syriace Rex in sempiternū viue: dic somnium seruis tuis ⁊ interpretationē ei⁹ indicabimus tibi. et rīdens rex ait chaldeis.

Sermo recessit a me nisi indicaueritis mihi somniū ⁊ coniecturam eius: peribitis vos ⁊ dom⁹ vestre publicabunt. Si autem somnium ⁊ coniecturaz eius narraueritis: premia ⁊ dona ⁊ multum honorem a me habebitis. Somnium igitur ⁊ interpretationem eius indicate mihi. responderunt secundo atqz dixerunt. Rex dicat somnium seruis suis: ⁊ interpretationem eius indicabim⁹. respondit rex ⁊ ait. Certe noui: quia tps redimitis scientes qz sermo recessit a me Si autem somnium non indicaueritis mihi vna dies detur vobis: ⁊ vna sententia qz interpretationē quoqz fallacē ⁊ deceptione plenaz composueritis: vt loquamini mihi donec temp⁹ pertranseat. Somniū itaqz dicite mihi vt sciā qz interpretationem quoqz eius veraz loquami. Respondentes ergo chaldei coram rege dixerunt. Non est homo sup terram qui sermonem tuum rex possit implere. sed neqz reguz quisqz magn⁹ ⁊ potēs verbum huiuscemodi scisitat ab oñi ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo enim quem tu queris rex grauis est nec reperietur quisqz qui indicet illum in conspectu regis: exceptis dijs quoz non est cum hominibus conuersatio.

Dominica vicesimaquarta.

Osee propheta.

Verbum domini quod factum est ad osee filiuz beri in diebus ioathan achas ezechie regum iuda. et in diebus ieroboam filij ioas regis israhel: principium loquendi dominuz in osee. ⁊ dixit dominus ad osee. Vade sume tibi vxorē fornicariam: quia fornicans fornicabitur terra domino. Et abijt ⁊ accepit gomer filiam de balaim ⁊ concepit ⁊ peperit filium. ⁊ dixit dñs ad eum. Voca nomē eius iesrahel: qm̄ adhuc modicum ⁊ visitabo sanguinez iesrahel super domum iheu: et quiescē faciam regnum domus israhel in valle iesrahel. Hec dicit dñs. Et concepit adhuc ⁊ peperit filiaz: et dixit ei. Voca nomen eius absqz misericordia: quia non addam vltra miserere domui israhel: ⁊ obliuione obliuiscar eorum: ⁊ domui iuda miserebor et saluabo eos in domino deo suo: ⁊ non saluabo eos in arcu ⁊ gladio ⁊ in bello ⁊ in equis et in equitibus. Et ablactauit eam que erat absqz misericordia: et concepit ⁊ pepit filium: ⁊ dixit ei. Voca nomen eius nō populus me⁹: ⁊ ego ero non vester dominus. Et erit numerus filioz israhel quasi arena maris que sine mensura est ⁊ non numerabit: ⁊ erit in illo loco vbi dicetur eis. Non populus meus vos dicetur eis filij dei viuentis. Hec dicit domin⁹. Et congregabūtur filij iude: ⁊ filij israhel pariter: et ponent sibimet caput vnum ⁊ ascendent de terra: quia magnus dies iesrahel. Dicite fratrib⁹ vestris populus meus: et sorori vestre misericordiaz consecuta. Judicate matrem vestraz iudicate quoniā ipsa non vxor mea ⁊ ego non vir eius. Auferat fornicationes suas a facie sua: ⁊ adulteria sua de medio vbez suorum: ne forte expoliem eam nudam: et statuam eam ſm diem natiuitatis sue: ⁊ ponam eam quasi solitudinez: ⁊ statuam eam velut terram inuiam: ⁊ interficiam eam siti: ⁊ filiorum illius non miserebor quoniaz filij fornicationum sunt: quia fornicata est mater eorum. Hec dicit dominus.

Johel propheta.

Verbum domini quod factum est ad iohel filium phatuel. Audite hoc senes et auribus percipite omnes habitatores terre. Si factuz est istud in diebus vestris aut in diebus patrum vestrorum. super hoc filijs vestris narrate: ⁊ filij vestri filijs suis: et filij eorū generatioi alteri. Residuū eruce comedit locusta: et residuuz locuste comedit bruc⁹: ⁊ residuū bruci comedit rubigo

Expergiscimini ebrij: et flete vllulate omnes qui bibitis vinū in dulcedine: quoniam perijt ab ore vestro. Gens ascendit super terram meā fortis et innumerabilis. Dentes eius vt dētes leonis: et molares eius vt catuli leonis. Posuit vineam meam in desertum: et ficum meam decorticauit: nudans spoliauit eā et proiecit: albi facti sunt rami ei⁹. Plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis tue. Perijt sacrificium et libatio de domo domini. Luxerunt sacerdotes ministri domini depopulata est regio Luxit hum⁹: qm̄ deuastatū est triticū: confusum est vinū et elanguit oleū. Confusi sunt agricole vllulauerunt vinitores super frumēto vino et oleo: quia perijt messis agri. Vinea cōfusa est: ⁊ ficus elanguit: malogranatum et palma malum: ⁊ omnia ligna agri aruerunt: quia confusum est gaudium a filijs hominuz. Accingite vos ⁊ plangite sacerdotes: vllulate ministri altarij ingredimi: cubate in sacco ministri dei mei: qm̄ interijt de domo dei vestri sacrificium ⁊ libatio. Sanctificate ieiunium: vocate cetum: congregate senes: omnes habitatores terre in domum dei vestri: ⁊ clamate ad dñm: Ala a diei: quia prope est dies domini ⁊ q̄si vastitas a potente veniet. Nunqd non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo dei vestri leticia et exultatio: computruerunt iumenta in stercore suo: demolita sunt horrea: dissipate sunt apothece quoniaz confusum est triticum. Hec dicit dominus.

Lectiones per ebdomadam.

Amos prophēta.

Verba amos qui fuit i pastoralib⁹ thecue: que vidit super israhel in dieb⁹ ozie regis iuda: ⁊ in diebus ieroboam filij ioas regz israhel: ante duos annos terremotus: ⁊ dixit dñs de syon rugiet: ⁊ de iherusalē dabit vocē suam Et luxerunt speciosa pastorum: ⁊ exiccatus est vertex carmeli. Hec dicit dñs super tribus sceleri⁹ damasci et super quatuor non conuertam eum: eo q̄ triturauerūt in plaustri ferreis galaad. Et mittam ignem in domum azahel: ⁊ deuorabit domos benadab. Et conterā vectem damasci: ⁊ disperdam habitatorem de campo ydoli: ⁊ tenentem sceptrum de domo voluptatz: ⁊ transferet populus syrie ⁊ cyrene. Hec dicit dñs Super tribus sceleribus gaze ⁊ super q̄tuor non conuertā eum eo q̄ transtulerit captiuitatem perfectam vt concluderet eam in ydumea. Et mittam ignē in murum gaze ⁊ deuorabit edes eius. Et disperdam habitatorem de azoto: ⁊ tenentez sceptrū de ascalone. Et conuertam manum meam super accaron: ⁊ peribūt reliquie philistinoz. Hec dicit

Abdias prophēta.

Visio abdie. hec dicit dñs de⁹ ad edom. Auditū audiuimus a dño et legatum ad gentes misit. Surgite et consurgamus aduersus eum in prelium ecce paruulum dedi te in gentib⁹: contemptibilis tu es valde. Superbia cordis tui extulit te habitantem in scissurz petrarū exaltantē solium tuū. qui dicis in corde tuo: qui detrahet me in terraz. Si exaltatus fueris vt aquila: ⁊ si inter sidera posueris nidum tuum: inde detraham te dicit dominus. Si fures introissent ad te: si latrones per noctem: quomō conticuisses. nōne furati essent sufficientia sibi. Si vindemiatores introissent ad te: nunquid non saltem racemos reliquissent tibi. Quomō scrutati sunt esau inuestigauerūt absconditā eius vsqz ad terminū emiserūt te. Oēs viri federz tui illuserunt tibi: inualuerūt aduersum te viri pacis tue: qui comedent tecum ponent insidias subter te: non est prudentia in eo. Hec dicit dñs

Jonas prophēta.

FActum est verbum dñi ad ionaz filiū amathi dicens. Surge vade in ciuitatez grandem niniue: z predica in ea: quia ascēdit clamor malicie eius coram me. Et surrexit ionas vt fugeret in tharsis a facie dñi: z descēdit in ioppen: z inuenit nauem euntez in tharsis z dedit naulum eius z descendit in eaz vt iret cum eis in tharsis a facie domi. Dñs autem misit ventum magnum in mare: z facta est tēpestas magna i mari z nauis periclitabat: z timuerunt naute valde. Et clamauerunt viri ad deum suum: z miserūt vasa que erant in naui in mare vt alleuiarentur ab eis: et ionas descendit ad interiora nauis: z dormiebat sopore grauī. z accessit ad eum gubernator z dixit ei. Quid tu sopore deprimeris: surge inuoca deū tuū si forte recogitet de⁹ de nobis z non peream⁹ z dixit vir ad collegam suum. Venite z mittamus sortes z sciamus quare hoc malum sit nobis: et miserunt sortes: et cecidit sors sup ionam. Hec dicit dñs

Micheas propheta.

VErbum dñi quod factum est ad micheam morasthitē in diebus ioathā: achas ezechie regum iuda quod vidit super samariaz iuda z iherusalē Audite omnes populi: z attendat terra z plenitudo eius: z sit vobis dñs deus in testez domin⁹ de templo sancto suo Quia ecce egredietur dñs de loco scō suo: et descēdet z calcabit super excelsa terre: z consumentur montes subtus eū z valles scindent sicē cera a facie ignis sicut aque que decurrūt in precips. In scelere iacob omne istud: z in peccatuz dom⁹ israhel: quod scelus iacob nōne samaria: z que excelsa iude: nōne iherusalem. Et ponam samariaz q̄si aceruū lapidum in agro cum plantatur vinea z detrahaī in vallem lapides eius: et fundamenta eius reuelabo: et oīa sculptibilia eius conterentur: z oēs merces eius comburentur igni: z omnia ydola eius ponam in pditione: quia de mercedibus meretricis congregate sunt: et vsqz ad mercedē meretricis reuertent Hec dicit dñs.

Naum propheta.

Sequentes prophetas apposui propter pluralitatem dominicarum.

ONus niniue liber visionis naum helthesey de⁹ emulator z vlciscēs dñs: vlciscens dñs z habens furorem vlciscens dñs in hostes suos: z irascēs ipse inimicis suis: dñs patiēs et magn⁹ fortitudine: z mundās non faciet innocentez: dñs in tempestate z turbine viecius: z nebule puluis pedū eius: increpans mare et exiccans illud: et omnia flumina ad desertum deducens. Infirmata est basan z carmelus: z flos libani elanguit. Montes cōmoti sunt ab eo: z colles desolati sunt: et contremuit terra a facie ei⁹ z orbis: z omnes habitantes in eo ante faciem indignationis eius. Quis stabit: quis resistit ire furoris ei⁹ Indignatio eius diffusa est: ignis z petre dissolute sunt ab eo. Hec dicit dñs.

Habacuck propheta.

ONus qō vidit abacuck propheta Vsqz quo dñe clamabo z nō exaudies. vociferabor ad te vim patiens et nō saluabis. Quare ostendisti mihi iniquitatem z laborem: videre predam et iniusticiam contra me. Quare respicis contēptores z taces: cōculcante impio iustiorez se: z facies hoies quasi pisces maris: z q̄si reptilia non habētia ducē. Et factum est iudicium z contradictio potentior: propter hoc lacerata est lex: z non peruenit vsqz in finem iudicium quia impius prevalet aduersus iustum propterea egreditur iudicium peruersuz Aspicite in gentibus z videte z admiramini z obstupescite: quia opus factum est in diebus vestrīs quod nemo crederet cum enarrabitur. Quia ecce ego suscitabo chaldeos gentem amarā z velocē

ambulantem super latitudinez terre vt possideat tabernacula nó sua horribil' z terribilis est ex semetipsa: iudicium z onus eius egredietur: leuiores pardis equi ei9: velociores lupis vespertinis: z diffundentur equites eius. Hec dicit

Sophonias prophete.

VErbum dñi quod factum est ad sophoniam filium chusi: filij godolie: filij amazie: filij ezechie in diebꝰ iosie filij amón regis iuda. Congregãs congregabo oia a facie terre dicit dñs: cõgregans hoiem z pecus: congregãs volatilia celi z pisces maris: z ruine impiorum erunt: z disperdaz homines a facie terre. Extendens manũ meã sup iudam z sup omnes habitatores irlm: z disperdã de loco hoc reliquias baal z nomina edituorum cum sacerdotibꝰ z eos qui adorant super tecta militiam celi: z iurant in dño: z iurant in melchõ z quia verruntur de post tergum dñi: z qui non quesierunt dñm: nec inuestigauerunt eum Silete a facie dñi dei: quia iuxta est dies dñi: quia preparauit dñs hostiam: sanctificauit vocatos suos: et erit in die hostie dñi visitabo sup principes z super filios regum z super oẽs qui induti sunt veste pegrina. Hec dic

Aggeus prophete.

IN ãno secundo darij regis persaz in mense sexto in die vna mensis factum est verbum dñi in manu aggei p phete ad zorobabel filiũ salathiel ducẽ iuda: z ad ihesum filiũ iosedech sacerdotem magnum dicens. ait dñs exercituum. Populus iste dicit. Nondum venit tempus domus dñi edificande: z factum est verbuz dñi in manu aggei prophete dicens. Nunquid tps vobis est vt habitetis in domibus laqueatis: z domus ista sit deserta: z nuc hec dicit dñs exercituum. Ponite corda vestra super vias vestras: seminastis multum z intulistis parũ: comedistiz non estis saciati: bibistiz et nó estis inebriati: operuistis vos et non estis calefacti: et qui mercedes cõgregit misit eas in sacculũ pertusum. Hec dicit dominus.

Zacharias prophete.

IN mense octauo in anno secundo darij regis, factum est verbum dñi ad zachariam filiũ barachie filij addo prophetaz dicens. Iratus est dñs sup patres vros iracundia magna: z dices ad eos. hec dicit dñs exercituũ. Conuertimini ad me et ego conuertam ad vos dicit dñs exercituũ. Ne sitis sicut patres vestri ad quos clamabant prophete priores dicentes. hec dicit dñs exercituũ. Conuertimini de vijs vris malis z cogitationibꝰ vestris pessimis z non audierũt neqz attenderũt ad me dicit dñs. Patres vestri vbi sunt z p phete: nunquid in sempiternum viuẽt verũtamen verba mea z legittima mea que quondã mandaui seruis meis prophetis. nunquid non comprehenderũt patres vestros: z conuersi sunt z dixerũt Sicũ cogitauit dñs exercituũ facẽ nob sm vias nras z sm adinuentiões nras fecit nobis. In die vicesima z qrta vndecimi mensis sabbach in ãno secũdo darij factum est verbum dñi ad zacharíam filiũ barachie filij addo pphetã dicens. Vidi per noctẽ: z ecce vir ascendens super equum ruffum z ipse stabat inter murteta que erant in profundo: et post eum equi ruffi varij z albi: et dixi. Qui sunt isti domine mi: et dixit ad me angelus dñi qui loquebat in me. Ego ostendaz tibi quid sint hec: z rñdit vir qui stabat inter murteta et dixit. Isti sũt quos misit dñs vt perambulent terraz z responderunt angelo qui stabat inter murteta z dixerunt. Perambulauimus terram: z ecce omnis terra habitatur et z quiescit. Hec dicit dominus.

Malachias prophete.

ONus verbi dñi ad israhel i manu

ee

malachie ꝓphete. dilexi vos dic̄ dñs
ꝛ dixistis. In quo dilexisti nos. nonne
frater erat esau iacob dicit dñs ꝛ dilexi
iacob: esau autem odio habui: et posui
seyr montes eius in solitudines: ꝛ he/
reditatē eius in dracones deserti. Eō
si dixerit ydumea destructi sumus: sed
reuertentes edificabimus que destru/
cta sunt. hec dicit domin⁹ exercituum.
Ipsi edificauerūt ꝛ ego destruam: ꝛ vo
cabuntur termini impietatis: ꝛ popul⁹
cui iratus est dns vsq; in sempiternuz
ꝛ oculi vestri videbunt: et vos dicetis.
Magnificetur domin⁹ super terminū
israhel. Filius honorat patrem: ꝛ seru⁹
dñm suum timebit. Si ergo pater ego
sum vbi est honor meus: et si dns ego
sum vbi est timor meus dicit dominus
exercituū ad vos o sacerdotes qui de/
spicitis nomen meū: ꝛ dixistis. In quo
despeximus nomen tuuz: offertis vos
super altare meum panem pollutum: ꝛ
dicetis. In quo polluimus te: in eo q̄
dicitis. Mensa domini despecta est si
offeratis ccecum ad imolandum: nōne
malum est. Et si offeratis claudū ꝛ lan/
guidum: nonne malum est. offer illud
duci tuo si placuerit ei: aut si susceperit
faciem tuam dicit dominus exercituū.
Et nunc deprecamini vultum dñi: vt
misereat vestri. de manu enim vestra
factū est hoc: si quomodo suscipiat fa/
cies vestras dicit dominus exercituū.
Maledict⁹ dolosus qui habet ī grege
suo masculum: ꝛ votum faciens imolat
debile domino suo. Hec dicit domin⁹
Iste lauō videlicet. Indutus est dñs. di
cuntur tote in vltima dñica ante aduen
tum dñi vel in precedenti si in vltima
fuerit festum per quod impediatur cū
añ super beneō Exepit nobis.

Omnica prima post penthece/
sten ad vesperas ꝛ ad horas capi
tulum ad priores vesperas.

Quarissimi de⁹ caritas est: in hoc co
gnouimus caritatem dei in nobis: qm̄
filium suum vnigenitum misit deus in
mundum vt viuamus per eum. Cap̄.
Quarissimi in hoc est caritas dei: nō
quasi nos dilexerimus deum: sed
quoniam ipse prior dilexit nos: ꝛ misit
filium suum propiciationem pro pec/
catis. Deo gratias. Capitulum.
Si deus dilexit nos: ꝛ nos debem⁹
inuicem diligere. Deo gratias.
Capitulum.
Si dilgamus inuicē deus in nobis
manet: ꝛ caritas eius in nobis per
fecta est. Deo gratias. Collecta.
Deus in te sperantium fortitudo
adesto propicius inuocationib⁹
nostris: ꝛ quia sine te nihil potest mor/
talis infirmitas: presta auxilium gratie
tue vt in exequendis mandatis tuis: et
voluntate tibi ꝛ actione placeam⁹. p ō.
Scōm lucam.
In illo tpe d.i.d.s. Homo quidam
erat diues: ꝛ inducebatur purpura ꝛ
bisso: ꝛ epulabat quotti die splendide.
Et rel. Omelia beati gregorij pape.
In verbis scī euangelij fratres ca/
rissimi prius prosequenda est veri
tatis hystoria: et postmodū inquirēda
spiritualis intelligentia allegorie. Dūc
nanq; fruct⁹ suauiter allegorie carpit:
cum prius hystoria in veritatis radice
solidat. Sed quia nōnunq; allegoria
fidem edificat: ꝛ hystoria moralitatem
nos qui auctore deo iam fidelibus lo/
quimur non ab re credim⁹ si ipsum lo/
quendi ordinē postponam⁹. Quatenꝰ
qui fidem iam firmaz tenetis prius de
allegoria aliq̄d breuit audire debeatz ꝛ
q̄ō vobis de moralitate hystorie valde
necessariū est hoc in expositōis ordine
nostre seruetur extremum. quia ea ple/
rūq; solent meliuſ recoli que contingit
postmodum audiri. Sensus ergo alle
goricos sub breuitate transcurrimus vt
ad moralitatis latitudinē citius venire

Allegoria fidem Edificat
Hystoria moralitat
Hola q̄ ctra Iudeos dicū nō
solū dnm sed & ꝓias vomuerūt
Phes q̄ iudei in
fres seculoꝝ vēur
Dns pat⁹ vorm⁹
Futuro offend⁹
pollunt⁹ nob⁹

diues ppe haud das parat fabule vestes potas

valeam⁹. Homo quidā erat diues ꝛc. quē frēs carissimi diues iste qui induebatur purpura ꝛ bisso ꝛ epulabaꝫ quotidie splendide: nisi iudaicū populum signat qui cultuꝫ vite exterioris habuit qui accepte legꝭ delicijs ad nitorē vsus est non ad vtilitatē. Diues iste non abstulisse aliena reprehēditur: sed ꝓpria non dedisse: nec dicitur quia vi quēqꝫ oppressit: sed quia in acceptis rebus se extulit. Hinc ergo sūmope colligendū est qua pena mulctandus sit qui aliena rapit si inferni damnatione percutitur qui propria non largitur. Et sunt non nulli qui cultū subtilium preciosarūqꝫ vestium non putant esse peccatum: qō si in eis culpa non esset nequaqꝫ sermo dei tam vigilāter exprimeret q diues qui torquebatur apud iferos purpura et bisso indutus fuisset. Tu. Dñicales añe sequentes dicantur super benedc et ad mgt. Si vero nō possunt sic dici ꝓpter festa sanctorum dicātur ad horas quod ꝛ faciendū erit de alijs omnibus añis dñicalibus de euangelijs aliaruꝫ dñicarum vsqꝫ ad aduentum domini Añ. Homo quidā erat diues et induebaꝫ purpura ꝛ bisso ꝛ epulabaꝫ quottidie splendide: ꝛ erat quidam mendicus noīe lazarus qui iacebat ad ianuā eius vlceribꝰ plenus cupiens saturari de micis que cadebant de mensa diuitis ꝛ nemo illi dabat: sed ꝛ canes veniebant ꝛ lingebant vlcera eius alleluia Añ. Factum est autem vt moreretur mendicus ꝛ portaret̄ ab angelis in sinū abrahe Añ. Eleuans autem diues oculos suos cū esset in tormentis vidit abraham alongē ꝛ lazarum in sinu eius et ipse clamans dixit: pater abrahā miserere mei. Añ. Pater abraham miserere mei ꝛ mitte lazarum vt intingat extremum digiti sui in aquam vt refrigeret linguam meam: quia crucior in hac flāma. Añ. Rogo ergo te pater vt mittas eum in domū patris mei: habeo enī quinqꝫ fratres vt testetur illis ne ꝛ ipsi veniant in locum hunc tormentorum. Añ. Diues ille guttam aque petijt qui micas panis lazaro negauit. Nota q dñicis diebus finita tercia cantor incipiat añ. Asperges me domie. ps. Miserere mei. añ repetaꝫ. Interea qui celebraturus est missam aspergat altare clerum ꝛ populum. Finita añ sacerdos ibidem dicat ℣. Domine apō te est fons vite. Dñs vobiscuꝫ. Oremꝰ Presta nobis quesumus dñe per huiꝰ Deinde cātor incipiat ℟. Benedic dñe domum istam. Et fiat processio per ambitum. finito ℟io absqꝫ versu nisi necessitate requiratur imponitur ℟. Absolue do. ꝛ trāseat ꝓcessio ad capellā canonicor. quo finito sacerdos officiās cum ministrꝭ incipiat ps legere videlꝭ De ꝓfundis. deinde chorus secundū ℣. ꝛ sic alternati ipsum cōpleant absqꝫ Gloria patri. Deinde sacerdos dicat. Requiem eternaꝫ. Dominꝰ vobiscum. Oremus. Deus venie largitor. quibꝰ finitꝭ cantor incipiat ℟. Sūme trinitati. et redeat processio in chorum. Et iste modus processiōis semp est seruandꝰ ab octaua corporis xpi dñicis diebus vsqꝫ ad aduentum si die dominico nō fuerit festum alicuius sancti de quo sit plenum officium medium festū vel sūmum. Si die dñico fuerit festum aliqꝰ sancti vt tam dictum est: finita coll'. ad aspersionem aque cantor incipiat añ. Sancta maria. ꝛ trānseat processio ad capellam cpi. Finita añ imponitur illa añ Saluator mundi. Deinde imponitur de sancta maria que placet de istis añis. Descendi in ortū. Anima mea. Ista est speciosa. Nigra sum. O flores rosa. Finita añ de beata virgine sacerdos dicat coll'. ipsius quam voluerit ꝑmissō ℣. competenti Deinde redeat ꝓcessio ad chorum cum ℟io de sancto qō ad vesperas pridie cantabaꝫ. Et ille modus est etiā seruandus vsqꝫ ad aduentum domini Officium prime dñice. Dñe in tua mis.

ps. Usq; quo. Col. Deus in te sperant. Secūda de sancta trinitate. Tercia. A cunctis. Epla Deus caritas est. Grad Ego dixi. ℣. Beatus qui intelligit. Alla. ℣. Dñe deus. Euangel. Homo quidā erat diues. Offert. Intende. Prefatio de sancta trinitate que omni dominica ab octaua penthec. vsq; ad aduentum domini est dicēda nisi occurrerit festū quod habeat propriam prefationem. Cōm. Narrabo omnia.

Dominica secunda. Capitulum.

Carissimi nolite mirari si odit vos mundus: nos scimus qm̄ translati sumus de morte ad vitam: quoniā diligimus fratres. Deo ḡ. Capitulum.

Omnis qui odit frēm suum homicida est: et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam eternaz in se manentem. Capitulum.

Qui habuerit substantiā hui⁹ mōi z viderit fratrē suum necessitatez habere et clauserit viscera sua ab eo: quō caritas dei manet in eo. Deo ḡ. Cap.

Filioli mei non diligamus verbo neq; lingua: sed opere z veritate. Deo gratias. Oratio.

Sancti nominis tui dñe timorē pariter z amorem fac nos habere ppetuum: quia nunq; tua gubernatiōe destituis quos in soliditate tue dilectionis instituis. Scōm lucam.

In illo tpe d.i.d.s. parabolā hanc. Homo quidam fecit cenaz magnā z vocauit multos. Et misit seruū suuz hora cene dicere inuitatis vt venirent quia parata sunt omnia. Et reliqua.

Omelia beati gregorii pape.

Hoc distare fratres carissimi inter delicias cordis et corporis solet: q̄ corporales delicie cum non habentē graue in se desiderium attendūt. Cum vero auide eduntur: comedentem protinus per sacietatē in fastidium vertūt: ac contra: spūales delicie cum non habent in desiderio: tantoq; a comedēte amplius esuriuntur: quanto z ab esuriente amplius comeduntur. In illis appetitus placet: experigētia displicet. in illis appetitus vilis est: expigentia magis placet. in illis appetitus saturitatē saturitas fastidium generat: in istis appetitus saturitatem: saturitas appetitū parit. Augent enim spirituales delicie desiderium in mēte dum saciant: quia quanto magis earum sapor percipitur eo amplius cognoscit q̄ auidi⁹ amet z ideo non habite amari non possunt: quia caruz sapor ignorat. Quis enim amare valet qd̄ ignorat. proinde psalmista nos admonet dicens. Gustate z videte quia suauis est dñs: ac si aperte dicat. suauitatē ei⁹ nō cognoscit̄ si hāc minime curatis: sed cibū vite ex palato cordis tangite: vt probantes eius dulcedinez amare valeatis. Has ergo homo delicias tunc amisit cū in paradiso peccauit. Tu. Dñicales añe. Quidam homo fecit cenaz magnā z vocauit multos z misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirent: quia oīa parata sunt alla ℣. Exi cito in plateas z vicos ciuitatis z pauperes ac debiles: cecos z claudos compelle intrare vt impleatur domus mea alla ℣. Dñe factum est vt imperasti et adhuc locus est. ℣. Dico autem vobis q̄ nemo virorz illorz qui vocati sunt gustabit cenaz meam alleluia. Officium. Factus est dñs ps. Diligam te dñe. Coll. Sancti nois tui. Epistola. Carissimi nolite mirari. Grad. Ad dñm cum tribularer. Alleluia. ℣. Deꝰ iudex. Euangel. Homo quidā fecit cenam magnam. Offert. Domine conuertere. Cōm. Cantabo domino.

Dominica tercia. Capitulum.

Carissimi: humiliamini sub potēti manu dei vt vos exaltet in tēpore visitationis: omnem sollicitudinez vestram proijcientes in eum: quoniā ipsi cura est de vobis. Deo ḡ. Capitulum.

Nō 5 causas: qbꝫ defendit̄ dñs meus ihc̄ q̄ ꝑ
pmas 5 dñicas nobiscꝫ ihc̄ cō. du. u. 5.

FRatres aduersario resistite fortes in fide scientes eandem passionē ei qui in mundo est vestre fraternitati fieri. Deo gratias. **Capitulum.**

SObrij estote ⁊ vigilate: qa aduersarius vester dyabolus tanq̄ leo rugiens circuit querens quem deuoret cui resistite fortes in fide. Deo ḡ. **Cap̄**

DEus omnis gr̄e qui vocauit nos in eternam suam gloriam in x̄po ihesu modicum passos ipse perficiet: cōfirmabit solidabitq̄: ipsi gloria ⁊ imperium in secula seculoꝝ. Deo ḡ. **Col̄.**

PRotector in te sperantiū deus sine quo nihil est validū: nihil sanctū multiplica super nos misericordiā tuā vt te rectore: te duce sic transeamus per bona tpalia vt nō amittam⁹ eterna. p ō

Scōm lucam. I

IN illo tempore. Erant appropinquantes ad ihesum publicani ⁊ peccatores vt audirent eum. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

ASTiuum tempus qō corpori meo valde contrarium est loqui me de expositiōe euangelij longa mora interueniente ꝓhibuit. Sed non qa lingua tacuit: ardere caritas cessauit. Hoc etenim dico q̄ vnusquisq̄ vestrū apud se recognoscit: plerūq̄ caritas quibusdam occupationib⁹ ꝓpedita: ⁊ integra flagrat in corde: ⁊ tamen non monstrat in ope. Si sic esse occupata caritas solet vt intus vim sui ardoris ēicerit: ⁊ foris flāmas operis non ostendit: quia ⁊ si sol nube tegitur non videtur in terra et tamen ardet in celo. Sed quia nunc temp⁹ ad loquendum redit: vestra me studia accendāt vt mihi tanto amplius loqui libeat: quanto hoc vestre mentes desiderabilius expectant. Audistis in lectiōe euangelica fratres carissimi qa publicani et peccatores accesserunt ad redemptorez nostrum: ⁊ non solum ad colloquendū: sed etiā ad conuescendū recepti sunt: quod videntes pharisei indignati sūt. Ex qua re colligit̄ q̄ vera iusticia compassionem habet: falsa iusticia dedignationem: q̄us ⁊ iusti soleant recte peccatorib⁹ indignari. Sed aliud est qō agitur tipo superbie: aliud qō zelo disciplīe. Dedignantur etenī sed non dedignantes desperāt: sed nō desperantes persecutionem cōmouent sed amantes: qa ⁊ si foris increpatiōes per disciplinaz exaggerant: intus tamē dulcedinem per caritatē seruant sibi in animo ipsos plerūq̄ quos corrigunt: meliores cē existimāt eos quoq̄ quos iudicant. quod videlicet agentes ⁊ per disciplinam subditos ⁊ per humilitatē custodiunt semetipsos. Alt ꝓtra hi qui de falsa iusticia superbire solēt: ceteros quosq̄ despiciunt: nulla infirmantib⁹ misericordia condescendunt: et quo se peccatores esse non credunt: eo deteri⁹ peccatores fiunt. Tua. **Dñicales añe.**

QUis ex vob̄ homo qui habet centū oues et si perdiderit vnam ex illis nōne dimittit nonagintanouem in deserto ⁊ vadit ad illā que perierat donec inueniat illam alleluia. **Añ.** Congratulami mihi quia inueni ouez meā que perierat dicit dominus. **Añ.** Que mulier habens dragmas decem: ⁊ si perdiderit dragmā vnam nōne accendit lucernā ⁊ euertit domum ⁊ querit diligenter donec inueniat. **Añ.** Dico vobis gaudium est angelis dei super vno peccatore penitentiam agente. **Officiū.** Respice domīe. **pś.** Ad te domine leuaui **Coll̄.** PRotector in te sperantium. **Epla.** Humiliamini sub potenti. **Grad.** Jacta cogitatū. Alleluia. **ỽ.** Diligam te. **Euangelium.** Erant appropinquantes. **Offert.** Sperent in te. **Cōm.** Ego clamaui.

Dominica quarta. **Capitulum.** Rō. 8.

FRatres existimo enim q̄ non sint condigne passiones hui⁹ tpis ad futuram gloriam que reuelabitur in nobis. Deo gratias. **Capitulum.**

Vide q̄d nō sit temerarium iudicium

VAnitati enim creatura subiecta est non volens: sed propter eum qui subiecit in spe: quia ⁊ ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptiōis in libertatem glorie filiorū dei. Deo g̃. Cap̄.

FRatres expectatio creature reuelationem filioz dei expectat in xp̄o ihesu domino nostro. Deo. g̃. Cap̄.

SCimus q̄ omnis creatura ingemiscit ⁊ parturit vsq; adhuc: nō solū autem illa: sed ⁊ nosipsi spiritus primicias habentes. Deo gratias. Collecta.

OAl nobis quesumus domine vt ⁊ mūdi cursus pacifice nos tuo ordine dirigatur: et ecclesia tua trāquilla deuotione letetur. per dominum.

Scōm lucam.

IN illo tempore dixit ihesus discipulis suis. Estote misericordes sic et pater vester misericors est. Et reliq.

Omelia lectionis eiusdem.

IN hoc loco nihil aliud precipi existimo: nisi vt ea facta que dubia sūt quo animo fiant in meliorē partem interpretemur. qō enim scriptum est. Ex fructib⁹ eorum cognoscetis eos: de manifestis dictū est que nō possunt bono animo fieri: sicut sunt stupra vel ebrietates vel blasphemie vel furta: et si qua sunt similia: de quibus nobis iudicare permittitur. De genere autez ciborum quia possunt bono aīo et simplici corde ⁊ sine vicio concupiscentie quicūq; humani cibi indifferenter sumi: ꝓhibet apostolus iudicari eos qui carnib⁹ vescebantur ⁊ vinum bibebant ab eis qui se ab huiusmodi alimētis temperabāt Qui manducat inqt non manducantē non spernat: et qui nō manducat manducantem non iudicet. Ad hoc etiam illud pertinet qō in alio loco dicit. Nolite ante temp⁹ iudicare quoadusq; veniat dominꝰ qui ⁊ illuminabit abscondita tenebrarum: et manifestabit cogitatiōes cordis. Sunt ergo quedā facta media que ignoram⁹ quo animo fiant quia et bono et malo fieri possūt: de quibus temerariū est iudicare maxime vt condemnemus. Horum aūt veniet tempus vt iudicentur cum dominꝰ illuminabit abscondita tenebrarū: et manifestabit cogitatiōes cordis. Quo aūt sunt in quib⁹ temerarium iudicium cauere debem⁹: cum incertū est quo aīo quicquid factum sit: vel cum incertum est qualis futurus sit qui nunc vel malꝰ vel bonus apparet. Dimittite ⁊ dimittemini: date et dabitur vobis: quia misericors ⁊ miserator dominus qui nos semper sua misericordia preuenire dignatus est inter cetera benignitatis sue documenta misericordes nos esse docuit ⁊ precepit. Sicut ergo dei bonitas eterna bona pro bōnis tēporalib⁹ reddere nobis cupit. Ita etiam pro malis actibus nostris non penam: sed veniā nobis penitentib⁹ et confitentib⁹ dare promisit: et sua nobis benignitate pro malis nostris potius eterna bona dare concupiscit. Tu. Ēnicales aīe. Estote ergo misericordes quia ⁊ pater vester misericors est alleluia. Ān. Nolite iudicare vt non iudicemini: in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs. Ān. Mensuram bonam et confertam ⁊ coagitatam et superefluentem dabunt in sinum vestrum alleluia. Ān. Eijce primum ypocrita trabē de oculo tuo ⁊ tunc videbis vt educas festucam de oculo frīs tui alleluia. Ān. Fratres existimo enī q̄ non sint condigne passiones huius temporis ad futuram gloriam: que reuelabitur nobis alleluia. Officiuz. Dominus illu. ps. Qui confidunt. Coll. Da nobis quesum⁹. Epistola. Fratres existimo. Grad. Propicius esto. Alleluia ỽ. Domie in virtute. Euangel. Estote misericordes. Offertorium. Illumina. Cōm. Dominus firmamentum.

Dominica quinta. Capitulum.

6. Euāgel' post trinitat'

Carissimi: omnes vnanimes i ora
tione estote compatientes: fraterni
tatis amatores: misericordes: modesti
humiles: non reddētes malū pro malo
vel maledictū pro maledicto: sed econ
trario benedicentes. Deo ḡ. Capitulū
In hoc enim vocati estis fratres vt
benedictionem hereditate possi de
atis. Deo gratias. Capitulum.
Quis est qui vobis noceat si boni
emulatores fueritis: sed ⁊ si quid
patimini propter iusticiam beati. Deo
gratias. Capitulum.
Timorem eorū ne timueritis vt nō
conturbemini: dominum aūt xp̄m
sctificate in cordib⁹ vr̄is. Deo ḡ. Col'.
Deus qui diligentibus te bona, in
uisibilia p̄parasti: infunde cor di
bus nostris tui amoris affectus vt te in
oīb⁹ et super omnia diligentes: pro
missiones tuas que omne desiderium
superant assequamur. per dominum.

Scōm lucam.

In illo tēpore. Cum turbe irruerēt
ad ihesum vt audirent verbum dei
⁊ ipse stabat secus stagnum genazareth
Et rel'. Omelia venerabilis bede p̄sbi
Stagnum genazareth idem dicūt
esse qđ mare galilee vel mare tybe
riadis: sed mare galilee ab adiacēte p
uincia dicitur: mare tyberiadis a pro
xima ciuitate que olim zenereth voca
ta: sed ab herode detrarcha instaurata
in honore tyberij cesaris: tyberias est
appellata. Porro genazareth a laci ip
sius natura qua crispantibus aquis de
seipso sibi auram excitare perhibetur.
Greco vocabulo quasi generans sibi
auram dr̄. Neq; enim in stagni more
sternitur aqua: sed frequentibus auris
spirantib⁹ agitatur: haustu dulcis ⁊ ad
potandū abilis. Sed hebraice lingue
consuetudine omnis aquarum congre
gatio siue dulcis siue salsa mare nuncu
patur. Qui lacus interfluente iordane
centum quadraginta stadijs in longitu
dinem: ⁊ quadraginta extenditur in la
titudinez: quia ergo stagnum siue mare
presens seculum designat. Q̄s secus
mare stat postq; labentis vite mortali
tatē deuitans: in ea qua passus est car
ne stabilitatem perpetue quietis adipi.
Turbarum couentus ad eum gentium
in fide concurrentiū typ⁹ est: de quib⁹
ysaias. Et fluēt inquit ad eum omnes
gentes: et ibunt populi multi et dicent.
Venite ascendamus ad montē domini
Et vidit duas naues stantes secus sta
gnum. Due naues secus stagnū posite:
circumcisionem et prepucium figurant
quas bene iheſus vidisse perhibetur:
quia in vtroq; populo nouit domin⁹
qui sunt eius eorūq; cor a fluctibus se
culi huius ad future vite tranquillitatē
quasi ad soliditatem littoris videndo
hoc est misericordit visitando ꝓcepit
Q̄ñicales añe. Cum turbe irruerent ad
iheſum vt audirent verbū dei: ⁊ ipse stabat
secus stagnū genazareth: ⁊ sedens docebat
turbas alleluia. Añ. Preceptor per totam
noctez laborantes nihil cepimus: in verbo
autem tuo laxabo rethe. Añ. Cum audisset
petrus quia dominus est tunica succinxit se
et misit se in mare et clamauit voce magna
dicens: exi a me domine: qa homo peccator
sum. Añ. Dixit autem domin⁹ symoni: noli
timere: ex hoc enim homines eris capiens
alleluia. Officium. Exaudi dñe. ps̄. Dñs
illuminatio. Col'. Deus qui diligen.b⁹
Epistola. Omnes vnanimes. Grad.
Protector noster. Alla. ℣. In te dñe spaui
Euangeliuz. Cum turbe irruerent ad.
Offert. Benedicā dño. Cōm. Anā petij
Dominica sexta. Capitulum.
Fratres quicūq; baptisati sumus
in xp̄o iheſu: in morte ipsius bap
tisati sumus. Deo ḡ. Capitulum.
Si complantati facti sumus simili
tudini mortis eius: simul ⁊ resurre
ctionis eius erim⁹. Deo ḡ. Capitulū

cc iiij

In p̄s quidē dic Vna petij a dño ꝛ hanc rq̄ ꝓ ꝑtē ꝑtē gētilē
fr̄i dic vnū petij q̄ ad vnū finē ꝛ ad hanc dic
dna petenda petit rq̄ ea. dic ꝛ

Consepulti enim sumus cum xpo per baptismum in mortem ipsius vt quomodo resurrexit a mortuis xps per gloriã patris: ita & nos in nouitate vite ambulemus. Deo ḡ. Capitulum.

Fratres existimate vos quidē mortuos esse peccato: viuentes autem deo in xpo ihesu domino nostro. Deo gratias. Collecta.

Deus virtutum cui⁹ est totum qō est optimum: unsere pectorib⁹ nostris amorem tui nominis: et presta in nobis religionis augmentū: vt q̄ bona sunt nutrias: ac pietatꝫ studio que sunt nutrita custodias. per dominum.

Scōm matheum.

In illo tempore dixit ihesus discipulis suis. Amen dico vobis: quia nisi abundauerit iusticia vestra plusq̄ scribarum & phariseorū non intrabitis in regnum celorum. Et reliqua.

Omelia beati augustini episcopi.

Nisi abundauerit ⁊c. idem si non solum illa minima legis precepta impleueritis q̄ inchoant homines: sed etiam ista que a me minime adduntur qui non veni soluere legem sed adimplere: non intrabit in regnum celorum. Sed dices mihi: si de illʒ mandatis minimis cum superius loqueretur dixit: minimum vocari in regno celoꝝ: quisquis vnum eorum soluerit: & sm suam solutionem docuerit: magnum autem eum vocari: quisquis ea fecerit & sic docuerit: & ex eo iam in regno celorum futurum esse: quia magn⁹ est. Quid op⁹ est addi preceptis legis minimis si in regno celorum potest esse: quia magn⁹ est quisquis ea fecerit & sic docuerit. Q. Quapropter ita accipienda est illa sententia. Qui autez docuerit & fecerit sic: magnus vocabitur in regno celorum: idem non sm illa minima: sed sm ea q̄ ego dicturus sum. Que sunt autez ista vt abundet inquit iusticia vestra super scribarum & phariseorū. Justicia phariseorum est vt non occidant. Justicia eorum qui intraturi sunt in regnuz dei est vt fratrib⁹ non irascantur sine causa. Minimum ergo est nō occidere: & qui illud soluerit: minim⁹ vocabitur in regno celorum. Qui autem illud impleuerit vt non occidat: non continuo magnus erit & ydone⁹ regno celorum: sed tamen ascendet aliquem gradum: perficietur autem si non irascat sine causa. Nō si pfecerit multo remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet vt non irascamur: non soluit legem ne occidamus: sed implet potius. vt & foris nō occidimus: & in corde dum nō irascimur innocentiam custodiamus. Audistis ergo inquit quia dictū est antiquis: non occides: qui autē occiderit iudicio reus erit. Ego autez dico vob quia omnis qui irascitur fratri suo sine causa reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo racha reus erit consilio. Qui aūt dixerit fatue reus erit gehēne ignis. Qui autez dixerit fatue duo subaudiuntur: & fratri suo: & sine causa hoc est vnde defenditur q̄ apostol⁹ ad galatas vocat stultos quos etiam fratres nominat: nō eni id fecit sine causa. Tu.

Ōñicales añe. Amē dico vobis nisi abūdauerit iusticia vestra plusq̄m scribarum et phariseorum non intrabitis in regnū celoꝝ

Añ. Audistis quia dictum est antiquis: nō occides: qui aūt occiderit reus erit iudicio

Añ. Si offers munus tuum ante altare et recordatus fueris quia frater tu⁹ habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuū ante altare & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuū alla

Offic. Dñs fortitudo. pṡ. Ad te domine clamabo. Coll'. Deus virtutum. Epla. Quicunq̄ baptisati. Grad. Cōuertere dñe. Alla. ℣. Omnes gentes. Euangeliū Amen dico vobis nisi abundō. Offert. Perfice gressus. Cōm. Circuibo:

Dominica septima. Capitulum.

FRatres humanū dico propter infirmitatem carnis vestre: sicut enī exhibuistis membra vestra seruire immundicie ⁊ iniquitati ad iniquitatē: ita ⁊ nunc exhibite membra vestra seruire iusticie in sanctificationē. Deo gratias

Capitulum.

QUam serui estis pcti: liberi fuistis iusticie: quē ergo habuistis fructū tunc in quib⁹ nunc erubescitis: nā finis illorum mors est. Deo gratias.

Capitulum.

LIberati igitur a peccato: serui aūt facti deo habetis fructum vestrum in sanctificationem: finem vero vitam eternam. Deo gratias. Collecta.

DEus cuius prouidentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus vt noxia cuncta submoueas: ⁊ oia nobis profutura pcedas. p

Scōm marcum. S.

IN illo tpe. Cum turba multa esset cum iheſu: nec haberent qđ manducarent: conuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

IN hac lectione consideranda est in vno codēq redemptore nostro distincta operatio diuinitatis ⁊ humanitatis: atq error eutichetis qui vnam tm operationem in xp̄o dogmatisare presumit: procul a xp̄ianis finibus expellendus. Quis enim nō videat hoc qđ sup turbam misereatur dominus: ne vel inedia vel lōgioris vie labore deficiat affectum esse ⁊ compassionē humanā fragilitatis. Q. ō vero de septē panib⁹ ⁊ pisciculis pauc⁹ quatuor milia hoīm saturauit: diuine op⁹ esse virtutis. Mistice autez hoc miraculo designatur q viam presentis seculi aliter incolumes transire nequimus: nisi nos gr̄a redemptoris nostri alimēto sui verbi reficiat. Hoc vero typice inter hanc refectionē ⁊ illam quinq panum ac duorū pisciū distat q ibi litera veteris testamenti spirituali gratia plena esse signata est. Hic aūt noue veritatis ac gratia testamenti fidelibus ministranda monstrata est.

HAnc vtraq refectio i mōte celebrata est vt aliorum euangelistaruz narratio declarat: quia vtriusq scriptura testamenti recte intellecta altitudinez nobis celestium et preceptorum cōmendat et premiorum. vtrūq altitudinē xp̄i qui est mons dom⁹ dñi in vertice montiū consona voce predicat. Qui enim edificatam super se ciuitatez siue domum domini id est ecclesiam in alta bonorū extollit operum: et cunctis manifestam gentibus exhibet: ipse hanc ab infimis delectationib⁹ abstractam pane celi reficit: atq ad appetitum superne suauitatis dato pignore cibis spiritalib⁹ accendit. Misereor inquit super turbam qa ecce iam triduo sustinent me: nec habent qđ manducent: et si dimisero eos ieiunos in domū suā deficient in via. Tu. Ōnicales añe. Misereor sup turbā: quia iam triduo sustinent me: nec habēt qđ manducent: ⁊ si dimisero eos ieiunos deficient in via alleluia. Añ. Precepit iheſus turbe discumbere super terram: ⁊ accipiens septem panes gratias agens fregit: ⁊ dedit discipulis suis vt apponerent: et apposuerūt turbe alleluia. Añ. Erant autem qui manducauerant quasi qtuor milia ⁊ dimisit eos

Offic. Omnes gentes. Coll, predicta. Epla. Fratres humanum dico. Grad Venite filij. Alla. ℣. Eripe me. Euangel Cū turba multa esset cū iheſu. Offert Sicut in holocausto. Cōm. Inclina aurē.

Dominica octaua. Capitulum.

FRatres debitores sum⁹ non carni vt fm carnē viuamus: si enim fm carnē viueritis moriemini: si aūt spiritu facta carnis mortificaueritis viuetis. Deo gratias. Capitulum.

NOn enim accepistis spiritum seruitutis iterum in timore: sed accepistis spiritum adoptionis filiorum in qua clamem⁹ abba pater. Deo g̃. Cap̃. SI cum peccatores essemus ad hoc xps pro nobis mortuus est: multo magis nunc in sanguine ipsi⁹ salui erimus ab ira per xpm. Deo g̃. Collecta. DAr gire nobis quesumus domine semper spm̃ cogitandi que recta sunt propicius et agendi vt qui sine te esse non possumus secm te viuere valeamus. per. Scom matheum. In illo tempore dixit ihesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimẽtis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et rel̃. Omelia origenis. QUod paulo superius spaciosam & latã viam nominauit. Hoc aũt apertius falsos ꝓphetas ostendit: per quos multi in perditionem abhominabilem abierunt qui ꝓmo in iudea multi apparuerunt: et modo perfidia totum mundum repleuerunt. Sed illi prius falsi prophete fuerũt: veriſſimosq̃ domini prophetas vsq̃ ad mortem persecuti sunt sicut ieremiam et micheam aliosq̃ multos. Isti autez nunc falsi ꝓphete et falsi christiani sunt qui veraces xpianos sine misericordia persequunt̃ & opprimunt: aliquando si detur copia etiam gladijs sine intermissione etiam suis prauis moribus & exemplis. Ideo circo omnes preueniens dominus adhortatus est dicens. Attendite a falsis prophetis: attendite diligentius: obseruate cautius vt non seducamini: vt nõ circumueniamini: vt non fallamini. Attendite ergo hoc est ꝓsiderate: quia nõ sunt oues: sed lupi in vestimentis ouiũ quia nõ sunt religiosi: sed irreligiosi in figura religiositatis q̃ non sunt xpiani sed veritate vacui xpianorum persecutores. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium intrisecus autem sunt lupi rapaces: ipsos etiam beatus apostolus ad ephesios loquens designabat dicens. Scio enim quia post discessum meum intro ibunt in vos lupi graues. Lupi vero graues nominantur omnes infideles & heretici qui grauiter sanctam ecclesiam opprimunt & persequuntur. Sequitur. Intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces: de omnibus hoc intelligi potest qui aliud habitu ac sermõe promittũt: aliud opere demonstrãt. sed specialiter de hereticis intelligendum est qui videntur continentia castitate ieiunio quasi quadam pietatis se veste circundare. Intrinsec⁹ vero habentes animum venenatũ simpliciorum fratrum corda decipiunt. Ofñicales añe. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimẽtis ouiũ intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos alleluia. Añ. Non potest arbor bona fructus malos facere: neq̃ arbor mala fruct⁹ bonos facere. Añ. Non omis qui dicit mihi domine dñe intrabit in regnum celorũ: sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est ipse intrabit in regnum celorum alleluia. Offic̃. Suscepimus deus. Col̃. predicta. Epla Fratres debitores sumus. Grad̃. Esto mihi in deũ. Alla. ỽ. Te decet. Euangel̃. Attendite a falsis prophetis. Offert. Populũ humilẽ. Cõm. Gustate & videte.

Dominica nona. Capitulum.

FRatres fidel̃ de⁹ est qui nõ patit̃ vos temptari supra id qd̃ potest̃ sed faciet cum temptatione prouentu vt possitis sustinere. Deo g̃. Capitulũ FRatres non sim⁹ concupiscentes malorum sicut & illi concupierũt: neq̃ efficiamini ydolatre sicut quidam ex ipsis: quemadmodum scriptum est. sedit populus manducare et bibere: et surrexerunt ludere. Deo gratias.

Capitulum.

Itaq; qui se existimat stare videat ne cadat: temptatio vos nō apprehendat nisi humana. Deo g̃. Collecta

Prēat aures misericordie tue dñe precibus supplicantū: & vt petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. per dñm.

Scōm lucam.

In illo tempore dixit ihesus discipulis suis similitudinem hāc. Homo quidaz erat diues qui habebat villicū et hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona illius. Et reliqua.

Omelia beati ieronimi.

Qualis sit villicus iniqtatis qui dñi voce laudatur: cuius cum vellem scire rationē: & de quo fonte processerit reuolui volumen euangelicum: et inter cetera reperi q̄ appropinquantib⁹ saluatori publicanis et peccatorib⁹ vt audirent eum: murmurabant pharisei et scribe dicentes. Quare hic peccatores recipit et manducat cū illis: qui locut⁹ est eis parabolam centū ouium et vni⁹ perdite: que inuenta pastoris humeris est reportata. Et cur esset ꝓposita stati intulit. Dico vobis q̄ ita gaudium erit in celo super vno peccatore penitentiā agente q̄z supra nonagintanouem iustz qui non habent opus penitentie. Aliā quoq; parabolam decem dragmarum quas quare ꝓposuerit sic intulit dicēs Dico vobis gaudium erit coram angelis dei super vno peccatore penitentiam agente. Terciaz quoq; parabolā proposuit hominis habentis duos filios et diuidentis inter eos substantiā Cunqz iunior facultatib⁹ ꝑditis egere cepisset et comedere siliquas porcoruz cibum: reuersus ad patrem suscept⁹ est ab eo: frater quoq; inuidens senior patris voce corripitur q̄ letari debuerit: et gaudere quia frater eius mortuus fuerat et reuixit: perierat et inuentus est. Has tres parabolas contra phariseos et scribas locutus est qui nolebant recipere penitentiam peccatorum et publicanorum salutem. Que est ergo parabola ad clementiam discipulos prouocantis: hec profecto. Homo quidam erat diues qui habebat villicū: villicos dicimus eos qui pecunias habent nō tamen dominos sue sed aliene potius rei dispensatores esse putandos. Qui si iuxta huius serui sedulo finiende villicationis ac rationis reddende temp⁹ preuiderent: facile terrenorum delectatione simul & dilectiōe nudati: plus de amicis sibi conquirendis in futuro q̄z diuitijs in presenti colligendis prospicere curabūt. Fodere non valco &c. Ablata quippe villicatione fodere non valem⁹: quia finita hac vita in qua tantuz licet operari: nequaq̄z vltra bone conuersationis fructum ligone compuncti onis licet inquirere. Tu.

Ofﬁcales añe

Dixit dom⁹ villico: quid hoc audio de te: redde rationem villicatiōis tue alleluia

Añ. Quid faciam: quia dñs meus aufert a me villicationem: fodere non valeo: mendicare erubesco: scio quid faciam vt cum āmotus fuero a villicatiōe recipiant me in domos suas. Añ. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis vt cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. Offic

Ecce de⁹ adiuuat. Col. predicta. Epla

Frēs non sim⁹ concupiscentes. Grad.

Domine deus noster. Alla. ℣. Attendite.

Euangeliū. Homo quidā erat diues.

Offert. Justicie. Cōm. Primuz querite.

Dominica decima. Capitulum.

Fratres notuz vob facio q̄ nemo in spū dei loq̄ns dicit anathema ihesu: et nemo potest dicere dominus ihesus nisi in spiritusancto. Capitulū.

Vnicuiq; dat manifestatio ad vtilitatem: alij quidem per spiritum datur sermo scientie: alij autem sermo sapientie sm eundem spiritum.

Capitulum.

Diuisiones vero gratiarum sunt: idem autem spiritus ⁊ diuisiones ministrationum sunt: idem autem dñs et diuisiones operationum sunt: idem vero deus qui operatur omnia in omnibus. Deo gratias. Capitulum.

Fratres omnia spūalia dona operatur vnus atq; idem spiritus diuidens singulis prout vult. Deo ḡ. Col

Deus qui omnipotentiam tuam maxime parcendo ⁊ miserando manifestas: multiplica sup nos misericordiam tuā vt ad tua promissa currentes celestium bonoꝝ facias esse consortes. per dñm. Scōm lucam.

In illo tpe. Cum appropinquaret dominus iheſus iherusalē: videns ciuitatē fleuit super illaz dicēs. Quia si cognouisses ⁊ tu. Et reł. Omł. grego.

Lectionem sancti euangelij breuē: breui si possum volo sermone percurrere vt illis in ea detur prolixior intentio qui sciunt ex paucis multa cogitare. Quod flente domio illa iheroſolimorum subuersio describit que a vespasiano et tyto principibus romanis facta est: nullus qui hystoriam euersiōis eiusdem legit: ignorat. Romani enim principes denunciantur cum dr. Quia venient dies in te ⁊ circūdabunt te inimici tui vallo: et coangustabunt te vndiq; et ad terram prosternēt te ⁊ filios tuos qui in te sunt. Hoc autez qđ dicit Et non relinquent in te lapidez super lapidem: etiam ipsa iam eiusdem ciuitatis transmigratio testatur: quia dum nunc in eo loco est constructa vbi extra portam dominus fuit crucifixus: prior illa iherusalem funditus est euersa: cui et qua culpa euersionis suę pena fuerit illata subiungit. Eo q; non cognouisti tempus visitatiōis tue. Creator quippe hoim per incarnationis sue misteriuz hanc visitare dignatus est: sed ipsa timoris ⁊ amoris illius recordata nō est vnde etiam per prophetaz in increpatione cordis humani aues celi ad testimonium deducuntur cum dr. Milus in celo cognouit tempus suum: turtur ⁊ irundo et cyconia custodierunt tempus aduentus sui: populus autez meus nō cognouit iudiciuz dei. Sed querendū prius est quid sit qđ dicitur. Videns ciuitatem fleuit super illam dicēs. Quia si cognouisses ⁊ tu. Fleuit etenim pius redemptor ruinam pfide ciuitatis quā ipsa sibi ciuitas nō cognoscebat esse vēturam. Tu. Sñicales añe. Cum appropinquaret dñs iherusalem videns ciuitatē fleuit super illaz ⁊ dixit: quia si cognouisses ⁊ tu: quia venient dies in te ⁊ circūdabunt te ⁊ coangustabunt te vndiq; et ad terram prosternēt te eo q; non cognouisti tempus visitationis tue alleluia. Añ. Videns dñs ciuitatem iherusalē fleuit super illam dicēs quia si cognouisses que ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Añ. Scriptū est enim: quia domus mea domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncā latronum: ⁊ erat cottidie docens in templo. Officium. Dum clamarem. cum col. predicta. Epistola. Fratres scitis qm̄ cum. Grad. Custodi nos dñe. Alleluia. ℣. Exultate. Euangel Cum appropinquaret iheſus. Offert Ad te domine. Cōm. Acceptabis sacrif

Dominica vndecima. Capitulum.

Fratres notum vobis facio euangeliuz quod predicaui vobis: qđ ⁊ accepistis: in quo ⁊ statis: per quod ⁊ saluamini. Deo gratias. Capitulum.

Certus sum ego enim ipse de vob qm̄ ⁊ ipsi pleni estis dilectione: repleti omni scientia. Deo ḡ. Capitulū.

Si quis existimat se aliq̄d scire: nōdum cognouit quēadmodū oportet eum scire: si quis aūt diligit deum: hic cognit⁹ est ab eo. Deo ḡ. Collecta.

Omnipotens sempiterne deus qui abundantia pietatis tue: et merita

ſupplicum excedis ⁊ vota: effunde ſup nos miſericordiaz tuam vt dimittas q̄ conſcientia metuit: ⁊ adijciaſ qđ oratio non preſumit. p̄ ō. Scđm lucam.

IN illo tpe dixit ihēſus ad quoſdaz qui in ſe confidebant tanq̄z iuſti: et aſpernabantur ceteroſ: parabolā iſtam Duo homines aſcenderunt in templū vt orarent: vnus phariſeus: ⁊ alter publicanus. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede preſbiteri.

QUia parabolaz dñs qua ſemper orare et non deficere docebat ita cōcluſit vt diceret: veniente iudice difficile fidem in terra reperiendaz: ne q̄s ſibi forte de ſuperuacua fide cogitatōe vel ꝓfeſſione blandiretur. Adiecit altera iuncta parabola diligentius oſtendit a deo non fidei verba examinando: ſed opera. Inter que nimiruz opa maxime regnat humilitaſ: vnde ⁊ ſupra: cū fidē grano ſinapis minuto quidē: ſed ex cō tritione fragranti compararet: quaſi exponendo ſubiunxit. Cum feceritis oia que p̄cepta ſunt vobis: dicite. ſerui inutiles ſumus: quo contra ſuperbi cum nequaq̄z omnia: ſed modicū quid eoz que precepta ſunt faciant: nō ſolū mor de ſua iuſticia p̄ſumunt: ſed ⁊ infirmos quoſq̄z deſpiciūt: atq̄z ideo quaſi fide vacui cum orauerint non exaudiuntur Duo homineſ aſcenderunt in templū vt orarent vnus phariſeus alter publicanus ⁊c. ℣Publicanus qui humiliꝰ orabat ad illa p̄fate vidue hoc eſt eccleſie membra ptinet: de quibuſ dicitur. Deꝰ autem non faciet vindictam electoꝝ ſuoꝝ clamantium ad ſe. ℣Phariſeus autem merita iactans ad ea de quibus terribilis in concluſione ſententia ſubditur. Verūtamen filius hois veniens putas inueniet fidem ſup terrā. ℣Phariſeus ſtans hec apud ſe orabat. Deus gr̄as ago tibi: quia non ſum ſicut ceteri hominū raptoreſ iniuſti adulteri velut etiā hic publicanꝰ. Quatuoꝝ ſunt ſpēs quibus omnis tumoꝝ arrogantium demonſtratur. Cum autē bonum a ſemetipſis habere ſe eſtimant: aut ſibi datuz deſuper credunt: ac pro ſuis hoc accepiſſe meritis putant. ac certe cū iactant ſe habere qđ non habent: aut deſpectis ceteris ſingulariter videri appetūt hr̄e quod habent. Qua phariſeus iſte iactantie peſte quaſi ſingulariter tribuēs ſibi merita operum bonoꝝ oranti: publicano ſe pretulit dicēs. Jeiuno bis in ſabbato: decimas do omniū que poſſi deo. Tu. Sñicales añe. Duo homines aſcenderunt in templum vt orarent: vnus phariſeus: ⁊ alter publicanꝰ: phariſeꝰ ſtans hec apud ſe orabat: deus gratias tibi ago: quia non ſum ſicut ceteri hominū raptoꝝ iniuſti adulteri velut etiam hic publicanus Añ. Publicanus autem ſtans percutiens pectus ſuū dicens: deus ꝓpicius eſto mihi peccatori. Añ. Stans alonge publicanus nolebat ad celum oculos leuare: ſed percutiebat pectus ſuum dicens: deus propicius eſto mihi peccatori. Offic. Deus in loco. Col. Omniptens ſempiterne deꝰ qui ha. Epla. Notum vobis facio. Grad In deo ſperaui. Alleluia. ℣. Dñe deus ſa. Euangeliū. Dixit ihēſus ad quoſdaz. Offert. Exaltabo te. Cōm. Bonora dñz

Dominica duodecima. Capitulum.

FRatres fiduciaz talem habemus per xp̄m ad deum: non q̄ ſufficientes ſimꝰ cogitare aliquid a nobis q̄ſi ex nobis: ſed ſufficientia noſtra ex deo eſt. Deo gratias. Capitulum.

DEus ydoneos nos fecit miſtros noui teſtamenti non litera ſed ſpiritu: litera enim occidit: ſpiritus autem viuificat. Deo gratias. Capitulum.

QUod ſi miniſtratio mortis eſt in gloria: multo magis abundat miniſteriū iuſticie in gloria. Deo g̃. Col.

OMnipotens ſempiterne deus: de cuiuſ munē venit vt tibi a fidelibꝰ

tuis digne ⁊ laudabiliter seruiat: tribue quesumus nobis vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. ꝑ dñm

Scdm matheum.

In illo tpe. Exiēs ihesus de finib⁹ tyri venit per sydonē ad mare galilee int̄ medios fines decapoleos. Et reliq̄. Omelia venerabil' bede ꝓsbiteri

Surdus ille ⁊ mutus quē mirabilr curatus a dño modo cum legeret euangeliū audiuimus: genus significat humanum in his qui errore dyabolice deceptionis diuina merentur gratia liberari. Obsurduit nanq; homo ab audiendo vite vbo: postq; mortifera serpentis verba contra deum tumid⁹ audiuit. Mut⁹ a laude conditoris effect⁹ est: ex quo cum seductore colloquiū habere ꝓsumpsit. Et merito clausit aures ab audienda inter angelos laude creatoris quas ad audiendam eiusdē virtuperationez sermonibus hostis incaut⁹ apuit. Merito clausit os a predicanda cum angelis laude creatoris: qō velut ad meliorandum eiusdem opus creatoris cibi vetiti preuaricatione supbus impleuit. Et heu miser humani generis defectus quod de radice viciosum germinauit: viciosius multo dilatari cepit in propagine ramorum: ita vt veniēte in carne dño: exceptis paucis de iudea fidelibus totus pene mundus ab agnitione ⁊ confessione veritatis surdus erraret ⁊ mutus. Venit nanq; dominus ad mare galilee vbi nouerat egrotum quem sanaret: venit sue gratia pietatis ad tumentia turbida ⁊ instabilia gentiū corda in quib⁹ nouerat esse que ad suā gratiam pertinerent. Et bene inter medios fines decapoleos ad mare galilee vbi egrotum sanaret venisse perhibet: quia relicto ob perfidiam populo qui decalogi mandata accepat: exteras venit ad gentes vt sicut iohānes ait. filios dei qui erant dispsi cōgregaret in vnū.

Et adducunt ei surdum inquit ⁊ mutū et deprecabantur eum vt imponat illi manum: quia ille mutus saluatorez agnoscere nequibat ⁊ rogare: adducūt eū amici ⁊ pro eius salute dñm supplicāt. Tu. Sñicales añe. Dum transiret dñs per medios fines tyri surdos fecit audire: ⁊ mutos loqui. Añ. Quanto eis precipiebat tanto magis predicabāt ⁊ eo amplius āmirabantur dicētes: bene omnia fecit: surdos fecit audire: ⁊ mutos loqui. Añ. Bene oia fecit: surdos fecit audire: ⁊ mutos loq̄. Officium. Deus in adiutoriū. Col. Omni potens sempiterne deus cuius munere Epla. Frates fiduciam talem habem⁹ Grad. Benedicam domino. Alleluia. V. Domine refugium. Euangeliū. Exiens ihesus de finibus tyri. Offert. Precat⁹ est moyses. Cōm. De fructu operum.

Dominica decimatercia. Capitulum

Fratres abrahe dicte sunt ꝓmissiones ⁊ semini eius: non dicit ⁊ seminibus quasi in multis: sed q̄si in vno ⁊ semini tuo qui est xps. Deo g̃. Cap.

Deo testamentuz confirmatum a deo que post quadringentos ⁊ triginta ānos facta est lex: non irritū facit ad euacuandum promissionem. Cap.

Propter transgressionem posita est lex donec veniret semen cui ꝓmiserat ordinata p angelos in manu mediatoris. Deo g̃. Capitulum.

Fratres conclusit scriptura omnia sub pctō vt promissio ex fide dñi nostri ihesu xpi daret credentib⁹. Col

Omnipotens sempiterne deus da nobis fidei spei ⁊ caritatis augmētum: ⁊ vt mereamur assequi quod promittis: fac nos amare qō precipis. p ō

Scdm lucam.

In illo tpe d.i.d.s. Beati oculi qui vident que vos videtz. Dico enim vob q̄ multi reges et ꝓphete voluerūt videre que vos videtis ⁊ non viderūt ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nō audierūt. Et rel

Euangelium 14 post Trin

Omelia beati ambrosij.

In hac lectione exponuntur hi qui legisperiti sibi videntur: qui verba legis tenēt ⁊ vim legis ignorant. Et ex ipso primo legis capitulo ihesus docet ipsos esse ignaros: probans q̄ in principio statim lex patrem ⁊ filium prędicaverit: incarnationis quoq; dominice annunciaverit sacramentū dicens. Diliges dominū deum tuum et proximū tuum sicut teipsum. vnde ⁊ ait ad legisperitum. Hoc fac ⁊ vives. At ille quasi nesciret proximum suum: quia non credebat in xp̄m. respōdit. Quis est me⁹ proximus. Itaq; qui xp̄m nescit: nescit et legem. Quomodo potest enim scire legem cum veritatem ignorat: cum lex annunciet veritatem. Homo quidā ex iherusalez descendebat in iericho vt eum locū qui prepositus est nobis planius possimus absoluere veterem ciuitatis iericho repetamus hystoriam. Ideminim⁹ itaq; q̄ iericho sicut legimus in libro qui scribitur iesu naue: magna ciuitas fuerit muralibus septa parietib⁹que non ferro quia non arieti possit esse penetrabil. In ea raab habitasse meretricez q̄ exploratores quos direxerit iosue hospicio recepit: ꝓsilio instruxit: postulantibus ciuibus abisse respondit: abscondit in tecto vt ⁊ se suosq; vobis excidio possit eripe: coccuz in fenestra ligauit ⁊c. Hec simplicis hystoria veritatis est que si altius consideretur admirāda signat misteria. Beati oculi qui vident ⁊c. non oculi scribarū ⁊ phariseorum qui corpus tantum dñi viderūt: sed illi beati sunt oculi qui ei⁹ possunt cognoscē sacramenta de quib⁹ dicitur. Et reuelasti ea paruulis. beati oculi paruulorum quibus ⁊ se ⁊ patrez filius reuelare dignatur. Tu autē dñe.

Dñicales añe. Dico autē vobis q̄ multi reges ⁊ prophete voluerūt videre que videtis ⁊ non viderunt: ⁊ audire que auditis ⁊ non audierunt. **Añ.** Homo quidā descendebat ab iherusalez in iericho ⁊ incidit in latrones qui etiam despoliauerunt eum: et plagis impositis abierunt semiuiuo relicto **Añ.** Samaritanus quidam iter faciens et vidēs eum semiuiū relictum misericordia motus est: et appropians alligauit vulnera eius infundēs vinum ⁊ oleum duxit in stabulum ⁊ curaz eius egit. **Añ.** Quis tibi videtur proximus fuisse illi qui incidit in latrones: et ait illi: qui fecit misericordiam in illum: vade ⁊ tu fac similiter alla. **Officiū** Respice dñe. **Coll. predicta. Epistola.** Frēs. abrahe dicte. **Grad.** Respice dñe. Alleluia. **℣.** Venite exultemus. **Euangel'** Beati oculi qui vident. **Offert.** In te speraui. **Cōm.** Panem de celo.

Dñica decimaquarta. Capitulum.

Fratres spū ambulate: ⁊ desideria carnis non perficietis: caro enim concupiscit aduersus spiritum: ⁊ spūs aduersus carnem. Deo ḡ. **Capitulum**

Hec enim sibi inuicem aduersant vt non quecunq; vultis illa facia tis. Deo gratias. **Capitulum.**

Qui autem sunt xp̄i: carnem suam crucifixerunt cum vicijs ⁊ concupiscentijs. Deo ḡ. **Capitulum.**

Fructus spūs est caritas gaudiuz pax paciētia longanimitas benignitas bonitas mansuetudo spes fides modestia continētia castitas aduersus huiusmodi non est lex. **Collecta.**

Custodi quesumus dñe ecclesiam tuam propiciatiōe perpetua: ⁊ qa sine te labitur humana mortalitas tuis semper auxilijs ⁊ abstrahatur a nocijs ⁊ ad salutaria cuncta dirigatur. p dñm

Scōm lucam. 17

In illo tempore. Cum iret ihesus in iherusalem transibat per mediā samariam ⁊ galileam. Et cum ingrederetur quoddam castellum occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

Hepros non absurde intelligi pñt qui scientiaz vere fidei non hñtes varias doctrinas profitentur erroris. Non enim volunt abscondi imperitiã suam: sed pro sũma peritia proferũt in lucem: et iactantiam sermonis ostentãt. Nulla porro falsa doctrina est que nõ aliq̃ intermisceat vera, vera ergo falsis inordinate pmixta in vna disputatiõe vel narratione homis: tanq̃z in vnius corporis colore apparentia significat lepram: tanq̃z veris falsisq̃z colorz locz humana corpora variantẽ atq̃z maculantem. Hi aũt tam vitandi sunt eccle vt si fieri potest longiꝰ remoti: magno clamore xpm interpellent. vnde ꝛ apte subiungitur. Qui steterunt alonge ꝛ leuauerunt vocẽ dicẽtes. Jhesu pceptor miserere nostri. et bene vt saluent: ihm preceptorez nominant. Quia enim in eius verbis se errasse signant: hunc saluatorem humiliter atq̃z preceptorẽ nominant. Cunq̃z ad agnitionem precez ptoris redeunt: mox ad formam salutz recurrũt, Nam sequitur. Quos vt vidit dixit. Jte ostendite vos sacerdotibus. Et factum est dum irent mundati sunt. Nullus dñs corz quiꝰ hec corporalia bñficia pstitit inuenit missse ad sacerdotes nisi leprosos: qz videlicz sacerdotiũ iudeorz figura erat futuri sacerdotij regalis qđ est in ecclesia quo cõsecrant omnes pertinẽtes ad corpus xpi sũmi et veri principis sacerdotum. Tu aũt.

Dñicales afie. Cum intraret ihesus in qđ dam castellum occurrerũt ei decem viri leprosi qui steterunt alonge: ꝛ leuauerũt vocẽ dicentes: ihesu preceptor miserere nri. **Añ** Unus aũt ex illis vt vidit quia mundatꝰ est egressus est cũ magna voce magnificãs deũ **Añ.** Nõne decez mõati sunt: ꝛ nouem vbi sunt: non est inuentus qui rediret et daret gloriam deo nisi hic alienigena: vade quia fides tua te saluũ fecit vade i pace. **Offic** Protector noster. **Col. predicta. Epla.** Fratres spũ ambulate. **Grad.** Bonum est confidere. Alla. **Ỽ.** Cũ deus magnus. **Euangeliũ.** Cum iret ihesus in ĩrlim. **Offert.** Immittit angelus. **Cõm.** Panis quem ego. **Dominica. xv. Capitulum.** Fratres. si spiritu viuimus spiritu ꝛ ambulemus: non efficiamur inanis glorie cupidi inuicẽ prouocantes: inuicem inuidentes. **Capitulum.** Si quis existimat aliquid se esse cũ nihil sit: ipse se seducit. Deo gras **Capitulum.** Fratres si ꝓoccupatꝰ fuerit homo in aliquo delicto: vos qui spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis. Deo g̃. **Capitulum.** Opus suum ꝓbet vnusquisq̃z ꝛ sic in semetipso tm̃ gloriam habebit: ꝛ non in altero. Deo g̃. **Collecta.** Ecclesiam tuam quesum9 domine miseratio ꝓtinuata mundet ꝛ muniat: ꝛ quia sine te non potest salua consistere: tuo semper munere gubernet. p **Scõm matheum.** In illo tpe d.i.d. suis. Nemo potest duobus dominis seruire: aut vnuz odio habebit: ꝛ alterum diliget. Et rel' **Omelia venerabilis bede presbiteri.** Nullus enim vt dñs ait potest duobus dñis seruire: quia nõ valet transitoria simul ꝛ terrena diligere. Si enim eternitatẽ diligim9 cuncta tpalia in vsu nõ in affectu possidem9. aut enĩ vnũ odiet: aut vnũ diliget: aut vni adhẽbit: aut alterz ꝓdẽnet. hec vba diligẽter ꝓsiderãda sunt. nã qui fũt duo dñi consequenter exponit dicens. Non potestis deo seruire et mãmone. Audiat hoc auarus: audiat qui censetur vocabulo xpiano non posse simul mãmone hoc est diuitijs xpoq̃z seruire. Et tamẽ non dixit. Qui habet diuitias: sed qui seruit diuitijs. Qui enim diuitiarum seruus est diuitias custodit vt seruus. Qui autem seruitutis excussit iugum:

distribuet eas vt dñs. Sed qui seruit mãmone: illi vtiq; seruit: qui reb⁹ istis terrenis merito sue peruersitatis ꝓpositus princeps hui⁹ seculi a dño dicit. Ergo aut vnũ odiet: ⁊ alterum diliget vt fieri debet: odiet scz diabolũ diliget deũ. Aut vni adherebit: ⁊ alterꝫ contẽnet Adherebit scz diabolo cũ quasi ei⁹ premia tẽporalia sectat. Contẽnet aũt deũ. Non dixit odiet. Sed sicut solent minas ei⁹ postponere cupiditatib⁹ suis qui de bonitate ei⁹ ad impunitatez sibi blandiunt. Quib⁹ ꝑ salomonẽ dicit fili ne adijcias peccatũ sup peccatũ ⁊ dicas misericordia dei magna est. Tu.

Gñicales añe. Cõsiderate lilia agri quomodo crescunt nõ laborãt neq; nent: dico aũt vobis quoniã nec salomon in omni gloria sua coopertus est sicut vnũ ex istis. **Añ** Nolite solliciti esse dicentes quid manducabimus aut quid bibemus scit enim pater vester celestis quid vobis necesse sit alleluia. **Añ.** Querite primũ regnum dei ⁊ iusticiaz eius ⁊ hec oĩa addicient vobis alla. **Officiũ.** Inclina dñe aurẽ. **Coll.** predicta. **Epla** Si spũ viuim⁹. **Grad.** Bonũ est cõfiteri. **All'a.** Paratũ cor. **Euangeliũ.** Nemo põt duob⁹ dñis. **Offert.** Expectans expec. **Cõ.** Qui manducat.

Dñica. xvi. Capitulum.

Fratres obsecro vos ne deficiatis in tribulationib⁹ meis ꝓ vobis q̃ est gloria vestra. **Cap.** Huius rei gra flecto genua ad patrẽ dñi mei ihesu xpi: ex quo oĩs paternitas in celo ⁊ i terra noiat. **Cap.** Videte ne vos quis seducat per philosophiã ⁊ inanẽ fallaciaz ꝑm traditionẽ hominũ ꝑm elemẽta huius mundi ⁊ non ꝑm xpm. **Coll'** Da nos dñe quesum⁹ gra semper preueniat ⁊ sequat ac bonis operibus iugiter prestet esse intentos. ꝙper. In illo tpe. Ibat ihesus in ciuitatẽ que vocat naym ⁊ ibãt cũ eo discipuli ei⁹ ⁊ turba copiosa. Et rel. **Omel. vene. bede ꝓby.** Naym ciuitas est galilee in secundo miliario thabor mõtis cõtra meridiez iuxta endor qui est vicus grãdis in quarto miliario ciusdẽ montis ad meridiẽ. Cuz aũt approp̃inquaret parte ciuitatis: ecce defunct⁹ efferebat fili⁹ vnicus matris sue: defunct⁹ quippe qui extra portã ciuitatis est multz intuentib⁹ elatus: signat hoicm letali criminũ vulnere soporatũ. Tandẽq; insuper aie mortẽ non cordis adhuc cubili tegentẽ: sed ad multor noticiã plocutionis operisve iudiciuz quasi ꝑ sue ostia ciuitatis ꝓpalantẽ. Qui bene filius vnicus matris sue fuisse ꝓhibet: quia licet e multis collecta ꝑsonis vna sit ꝑfecta ⁊ immaculata virgo mater ecclesia. Singuli quiq; tamẽ fideliũ vniuersalis se ecclesie filios rectissime fatent. Nam ⁊ elect⁹ quilibet quando ad fidem imbuit fili⁹ est: quãdo alios imbuit mater est. In non materno erga paruulos agebat affectu qui ait filioli mei quos itez parturio donec formet ĩ me xps in vobis. Porta ciuitatz qua defunct⁹ efferebat: puto aliquẽ de sensib⁹ corporeis. Qui eniz seminat inter fratres discordias q̃ iniquitatẽ in excelsa loquit ꝑ oris sui portam extrahitur mortu⁹. Obsecro te dñe ihesu: vt cunctas mee ciuitatz portas iusticie facias vt ingressus in eas ꝓfitear nomini tuo tucq; maiestati cum ministris celestib⁹ eam crebri⁹ visitãti nõ fetor elati cadauer occurrat: sed occupet salus muros illi⁹ ⁊ portas ei⁹ laudatio. Tu. **Gñicales añe.** Ibat ihesus in ciuitatez naym ⁊ ibant discipuli ei⁹ cũ eo ⁊ turba copiosa: cũ aũt approp̃inquaret porte ciuitatz ecce defunctus efferebat fili⁹ vnicus matris sue. **Añ.** Accessit ihesus ad loculũ ⁊ ait adolescenti: tibi dico surge ⁊ resedit qui erat mortu⁹ ⁊ cepit loqui alla. **Añ.** Accepit aũt oĩs

timor ⁊ magnificabāt deū dicentes q⁹ pro/
pheta magn⁹ surrexit in nobis ⁊ q⁹ deus vi
sitauit plebem suā. Añ. Prophet magnus
surrexit in nobis: ⁊ quia deus visitauit ple
bem suaz. Officium. Miserere mihi dñe
Coll. Tua nos dñe Epistola. Fratres
obsecro vos. Grad. Timebūt gētes. Al
leluia. ℣. In exitu isr̄l. Euāgelium. Ibat
ihs in ciuitatē naym. Offert. Dñe in
auxilium meum. Cōmu. Dñe memo.

Dñica decimaseptima capitulum.

Fratres. Obsecro vos ego vin/
ctus in dño: vt digne ambuletis
vocatione qua vocati estis. Cap.
Fratres cū omni humilitate ⁊ mā
suetudine cū patientia supportan
tes inuicē in caritate. Cap.
Fratres vnū corpus ⁊ vnus spūs
sicut vocati estis in vna spe voca
tionis vestre. Collecta.
Oal quesum⁹ dñe populo tuo dia/
bolica vitare contagia: ⁊ te soluz
deū pura mēte sectari. p. Scōm lucā
In illo tpe. Cū intraret ihesus i do
mū cuiusdā principis phariseorū
sabbato māducare panē: ⁊ ipsi obserua
bant eū. Et ecce qui dā ydropicus erat
ante illum. Et reliqua.

Omel. venerabilis bede presbyteri.

Dropis morb⁹ ab aquoso humo/
re vocabulū trahit. Grece enī idor
aqua latine vocat. Est aūt humor sub
cutane⁹ de vicio vesice natus: cū infla/
tiōe turgēte ⁊ anhelitu fetido ꝓpriūq;
ydropici est vt quāto magis habūdat
humore inordinato: tanto amplius si/
tire dicit. Et ideo recte compat ei quē
flux⁹ carnaliū voluptatū exuberās ag/
grauat. Compat etiā diuiti auaro qui
quāto est copiosior diuitijs quib⁹ non
bene vtit: tanto ardentius talia cōcupi
scit. Et respōdēs ihs ad legisperitos
⁊ phariseos licet sabbato curare. At il/
li tacuerunt. Qd dicit respōdisse ihs
ad hoc respicit qō ꝑmissuz est ⁊ ipi ob
seruabant eū. Dns enī nouit cogitatio/
nes hoīm. Sed merito interrogati ta/
cent qui cōtra se dictuz quicqd dixerit
vident. Nā si licet sabbato curare: q̄re
saluatorē an curet obseruāt. Si nō licet
quare ipsi sabbato peccora curant. Ipe
vero apprehēsuz sanauit eū ac dimisit
Prouida dispēsatione dns ante legis
peritos ⁊ phariseos ydropicū curat ⁊
mor cōtra auariciā disputat vt videlz
ꝑ hui⁹ egritudinē corpis in illis expri
meretur egritudo cordis. Benigz post
multa disputationis ei⁹ hortamēta sub
iunctū est. Audiebāt aūt hec oia phari
sei q̄ erant auari ⁊ deridebāt illuz. Tu.

Dñicales añe. Duz intraret ihesus i do/
mū cuiusdam principis phariseor sabbato
manducare panē: ⁊ ecce homo quidā ydro/
picus erat ante illū ipse vero apprehēsum
eū sanauit ⁊ dimisit. Añ. Cū vocat⁹ fueris
ad nuptias recūbe in nouissimo loco: vt di
cat tibi qui te inuitauit: amice ascēde supe/
rius ⁊ erit tibi gloria corā simul discūbenti
bus alla. Officiū. Justus es dñe. Coll.
Da q̄sdñe populo. Epla. Frēs Obse
cro vos ego. Grad. Beata gens. Alla.
℣. Dilexi q̄m. Euangeliū. Cū intraret
ihs in domū. Offert. Oraui deū meū.
Cōmu. Vouete ⁊ reddite.

Dñica decimaoctaua Capitulū.

Fratres gras ago deo meo semp
pro vobis: in gratia dei que data
est vobis in xpo ihu: q⁹ in oib⁹ diuites
facti estis in illo: in omni verbo ⁊ in oi
sciētia. Deo gras. Cap.
Sicut testimoniū xpi cōfirmatū est
in vobis: ita vt nihil vobis desit i
vlla gratia expectātes reuelationē dñi
nostri ihesu xpi. Capitulū.
Spiritus cōfirmabit vos in fine si
ne crimine in die aduent⁹ dñi nri
ihu xpi. Deo gras. Collecta.
Drigat corda nra quesumus dñe
tue miserationis operatio: q⁹ tibi
sine te placere non possumus.

Euangeliū. 19 post trinitat

Scōm matheum. zz.

In illo tpe. Accesserunt ad ihesum phariſei ⁊ interrogauit eū vnus ex eis legiſdoctor temptās eū. Magiſter qō eſt mandatū magnū in lege. Et reľ

Omeľ. iohannis epiſcopi.

Conuenerūt itaq; phariſei vt multitudine vincerent: quē rone ſupare nō poterāt. A veritate ſe nudos eſſe pfitenť: qui multitudine ſe armauerūt Dicebāt enim apud ſe. Vn⁹ loquať p omnib⁹ ⁊ omnes loquamur p vnū. Vt ſiquidem vicerit: oēs videamur victores. Si aūt vict⁹ ferit vel ſolus videať confuſus. O phariſei que omnia propter hoīes cogitatis ⁊ facitȷ. Primum quidē venientes cū vno: vincēdi eſtis p vnuz. Tamen puto: quia victo vno hoīes non intelligunt omnes vos eſſe victos. Nunquid cōſcientie veſtre nō ſentiunt ſe eſſe confuſas. Leuis eſt conſolatio: qui in ſeipſo cōfiſus eſt: quod ab alijs ignorať. Magiſter qō eſt mandatuz magnū in lege. Magiſtrū vocat cui⁹ non vult eſſe diſcipul⁹. Simpliciſſimus interrogator ⁊ malignißim⁹ inſidiator de magno mādato interrogat qui nec minimū obſeruat. Ille enī debet interrogare de maiore iuſticia qui iaz minorē compleuit. Oūs aūt ſic ei rndit vt interrogationis ei⁹ fedam cōſcientiā primo reſponſo pcuteret dicēs Diliges dnm deum tuum ex toto corde tuo ⁊ ex omnib⁹ viribꝰ tuis: ⁊ ex omni mente tua id eſt nō ſicut tu qui deuotionē oſtendis in ore: ⁊ fraudē meditaris in corde. Omnia mādata que vnū mandatū eſſe videnť: ita ſibi coherent vt vnū ſine altero eſſe non poſſit. Perfecte deuz diligere nō poſſum⁹: niſi receſſum⁹ ab amore rerū mundaliū. Qui enīz pfecte deū diligit: omne bonū credit deuz ſicuti eſt: ⁊ extra deū nihil eſſe bonū. Dūicales afic. Magiſter quod eſt mandatū magnuz in lege at illi ihesus diliges dnm deum tuū ex toto corde tuo alta. Añ. Quid vobis videť de xpo cuius filiꝰ ſit dicūt ei oēs dauid: dicit eis ihesus quomodo dauid in ſpiritu vocat eum dnm dicēs: dixit dns dno meo ſede a dextris meis Añ. Omnes enī vos frēs eſtis: ⁊ patrē nolite vocare vobis ſup terrā: vn⁹ eſt enī pater veſter qui ī celis eſt nec vocemini magiſtri: quia magiſter veſter vn⁹ eſt xps. Añ Unus eſt enim magiſter veſter qui in celis eſt dicit domin⁹. Añ. Qui maior eſt veſtrū erit miniſter veſter: qz omnis qui ſe exaltat humiliabiť dicit dns. Officium. Da pacē ps. Letatus ſum Coll. predicta. Epla. Gratias ago deo. Grad. Letatus ſum. Alta. ℣. Laudate dnm. Euangeliū. Accesserunt ad ihesum phariſei. Offertȷ. Sanctificauit. Cōmu. Tollite.

Dūica. rir. Capitulum.

Fratres. Renouamini in ſpū mentis veſtre: ⁊ induite nouū hoīez q̄ ſcōm deum creatus eſt ī iuſticia ⁊ ſanctitate veritatis. Cap.

Ponentes mendaciū: loquimini veritatē vuuſquiſq; cum pximo ſuo qm̄ ſum⁹ inuicē mēbra. Cap. Epłe. 4

Qui furabať iam nō fureť: magis autem laboret operādo manib⁹ ſuis quod bonū eſt vt habeat vnde tribuat neceſſitatem patienti. Cap.

Fratres iraſcimini ⁊ nolite peccare: ſol nō occidat ſup iracundiaz veſtrā ⁊ nolite locū dare diabolo. Col

Omnipotēs ⁊ miſericors de⁹ vniuerſa nobis aduerſantia ppiciat⁹ exclude vt mēte ⁊ corpore pariter expediti: que tua ſunt liberis mētib⁹ exequamur. Per. Scōm mathei

In illo tpe. Aſcēdēs ihs in nauicū lam trāſfretauit: ⁊ venit in ciuitatez ſuam. Et ecce offerebāt ei paraliticum iacentem in lecto. Et reľ.

Omeľ. beati iohannis epiſcopi.

Christū in humanis actib⁹ diuina geſſiſſe miſteria: ⁊ in reb⁹ viſibili-

bus ſuiſibilia exercuiſſe negocia: lectio hodierna demõſtrauit. Aſcẽdit inquit in nauiculã ⁊ transfretauit ⁊ venit in ciuitatẽ ſuã. Nõne ipſe eſt qui fugat̃ fluctib⁹ mar̃: pfunda nudauit: vt iſrahelitic⁹ popul⁹ inter ſtupentes vndas: ſicco veſtigio: velut montiũ cõcaua trãſiret. Nõne hic eſt qui petri pedib⁹ marinos vertices inclinauit: vt tunc iter liquidũ humanis greſſib⁹ ſolidũ pberet obſequiũ. Et quid eſt qõ ipe ſibi mar̃ ſic denegat ſeruitutẽ: vt breuiſſimi lac⁹ tranſitũ ſub mercede nautica tranſfretaret. Aſcendit inquit in nauiculã ⁊ trãſfretauit ⁊ venit in ciuitatẽ ſuã. Ut quid mirũ frẽs: xp̃s venit ſuſcipere infirmitates nr̃as ⁊ ſua nobis cõferre remedia auferre aũt tedia ſanitatis: qr medicus qui non fert infirmitates curare neſcit. Et qui nõ fuerit cũ infirmo infirmat⁹ infirmo nõ põt conferre ſanitatẽ. Xp̃s ergo ſi in ſuis manſiſſet virtutibus cõmune cum hominib⁹ nil haberet ⁊ niſi impleſſet carnis ordinẽ i illa eſſet ociosa ſuſceptio. Marcus nõ hoc in ciuitatem ci⁹que nazareth dicit̃: dicit factuz ſed in capharnaũ: niſi forte poterit dici tota galilea ciuitas xp̃i in quocũqz i ea oppido eſſet xp̃s. In galilea enĩ nazareth ⁊ capharnauz habent̃: mare qõ dñs tranſiuit: ſeculum iſtud ſignificat. Nauis vero in quam aſcendit aliquotiens corp⁹ xp̃i: aliquociẽs crucẽ: aliqñ aiaz ſanctã ſpecialiter. Generaliter vero ſanctã ſignificat eccl̃iam. Et ecce offerebant ei paraliticũ. Curatio hui⁹ paralitici: anime poſt diuturnaz illecebre carnis inertiã ad xp̃m ſuſpirantẽ indicat ſaluationẽ. Tu. Dñicales añe. Et vidẽs iheſus fidez illoz dixit paralitico tolle lectũ tuũ ⁊ vade i domũ tuã. Añ. Cũ vidiſſet iheſus fidez illoz dixit palitico ſurge. tolle lectũ tuũ ⁊ vade i domũ tuã: qr fides tua te ſaluuz fecit vade in pace. Añ. Dixit dñs paralitico: pfide fili: remittunt̃ tibi peccata tua. Añ. Tulit ergo lectũ ſuũ i quo iacebat magnificãs deũ ⁊ oĩs plebs vt vidit dedit laudẽ deo. Officiũ. Salus populi. Coll̃. pdicta. Epl̃a. Renouamini ſpũ Grad. Dirigat̃ oratio. Alla. ℣. Dextera dñi. Euangeliũ. Aſcendit ih̃s in nauiculaz. Offert̃. Si ambulauero. Cõ. Tu mandaſti. Dñica viceſima cap̃.

FRatres videte quõ caute ambuletis: nõ quaſi inſipientes ſed vt ſapientes redimẽtes temp⁹ quoniã dies mali ſunt. Deo gratias. Cap̃.

FRatres nolite fieri imprudentes ſed intelligẽtes q̃ ſit volũtas dei.

FRatres nolite inebriari vino: i quo eſt luxuria: ſed impleamini ſpũſancto. Capitulũ.

GRatias agite ſemp pro omnib⁹ in noĩe dñi noſtri ih̃u xp̃i deo ⁊ patri ſubiecti inuicẽ in timore xp̃i. Coll̃.

Largire q̃ſum⁹ dñe fidelib⁹ tuis indulgentiã placat⁹ ⁊ pacem vt pariter ab omnib⁹ mundent̃ offenſis: ⁊ ſecura tibi mente deſeruiant. ℘er.

Scõm Matheum

In illo tpe. Loquebat̃ ih̃s cũ diſcipulis ſuis in parabolis dicens. Simile factũ eſt regnũ celorũ homini regi qui fecit nuptias filio ſuo Et reł.

Omeł beati gregorij pape.

Certum lectionis euãgelice fratres chariſſimi volo ſi poſſum ſub breuitate tranſcurrere: vt ſi in fine eius valeam ad loquendũ largi⁹ vacare. Sed prius querendum eſt an hec apud matheũ ſit lectio que apud lucam ſub appellatione cene deſcribit̃. Siqui dẽ ſũt nõnulla que ſibi diſſona eſſe videntur quia hic prandiuz illic cena memorat̃ Hic qui ad nuptias non dignis veſtibus intrauit repulſus eſt. Illic null⁹ q intraſſe dicit̃ repulſus eſſe perhibetur Qua ex re colligit̃ qp ⁊ hic p nuptias preſens eccleſia: ⁊ illic per cenaz eternũ conuiuium ⁊ vltimuz deſignat̃: quia ⁊

ad ha nc nonnulli exituri intrant: ⁊ ad illam quisquis semel intrauerit vlteri⁹ non exibit. Quod vero p illum cena p hūc aūt prandiū dicit nequaq3 vel intelligentie nostre obsistit: qr cum ad horam nonam apud antiquos quotti die prandiū fieret: ip̄m quoq3 prandiū cena vocat. Sepe aūt iam dixisse me memini q3 plerūq3 i sacro eloquio regnū celoz p̄sens eccl'ia noīat. Congregatio quippe iustoz regnū celoz dicitur. Quia eni p̄ phetā dñs dicit. Celum mihi sedes est. Et salomō ait. Anima iusti sedes sapiētie. Paulus etiā dicit xp̄m dei virtutē ⁊ dei sapiētiā liquido colligere debemus quia si de⁹ sapiētia anima aūt iusti sedes sapientie dum celum dicit sedes dei celum ergo est anima iusti hinc p psalmistā de sanctis p̄dicatorib⁹ dicit. Celi enarrāt gloriam dei ⁊c. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias ⁊ nolebant venire. Misit semel misit iterū quia incarnationis dñice p̄dicatores pri⁹ ⁊ pphetas: ⁊ postmodū ap'los misit. Tu aūt.

Dñicales añe. Dicite inuitatis ecce prāndiū meum paraui: venite ad nuptias dicit dñs. **Añ.** Nuptie quidem parate sunt: sed qui inuitati erant non fuerunt digni: ite ad exitus viarū ⁊ quoscūq3 inueneritis vocate ad nuptias dicit dñs. **Añ.** Amice quomodo huc intrasti nō habens vestē nuptialem: at ille obmutuit: rex autē dixit: ligatis manibus ⁊ pedibus mittite illū i tenebras exteriores. **Añ.** Multi eni sūt vocati pauci vero electi dicit dñs. **Officiū.** Omnia que fecisti nobis. **Collecta.** Largire q̄sumus. **Ep'la.** Fratrs videte quō caute. **Grad.** Oculi oīm. **Alla. ℣.** Qui cōfidunt **Euangeliū.** Loquebat ihesus cū discipulis suis. Simile est regnū. **Offert'.** Super flumina. **Cōmu.** Ademēto verbi.

Dñica. xxi. Capitulum.

Fratres. Confortamini in dño: ⁊ in potētia virtutis eius: ⁊ induite vos armaturā dei vt possitis stare aduersus insidias diaboli. **Cap.**

Fratres. Accipite armaturam dei vt possitis resistere in die malo: ⁊ in omnib⁹ pfecti stare. Deo. **Cap.** Eph. 6.

State subcincti lumbos vestros in veritate: ⁊ induti loricaz iusticie: ⁊ calciati pedes in p̄parationez euāgelij pacis. Deo gr̄as. **Cap.**

Non est nobis colluctatio aduersus carnez ⁊ sanguinē: sed aduersus principat⁹ ⁊ potestates: aduersus mundi rectores tenebrarū harū contra spiritales negcias in celestib⁹ **Col.**

Familiā tuam quesum⁹ dñe continua pietate custodi: vt a cūctis aduersitatibus te p̄tegente sit libera: ⁊ in bonis actib⁹ tuo nomini sit deuota.

Scōm iohannem. 4.

In illo tpe. Erat quidam regulus cuius fili⁹ infirmabat capharnaū hic cuz audisset quia ihesus aduenisset a iudea in galileam abijt ad eum: ⁊ rogauit eum vt descēderet: ⁊ sanaret filiū eius. Et rel'. **Omel'. dñi gregorij pape.**

Lectio sancti euangelij quā modo fratres audistis: expositione non indiget. Sed ne hanc taciti p̄terisse videamur: exhortando pot⁹ q3 exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc autez solūmodo de expositione video esse requirendū cur is qui ad salutem filio petendam venerat audiit: nisi signa ⁊ prodigia videritis non creditis Qui enim salutez filio querebat: p̄cul dubio credebat. Neq3 enim ab eo quereret salutem quem non crederet salutatorem. Quare ergo dicit. Nisi signa ⁊ prodigia videritis non creditis: q ante credidit q3 signum videret. Sed mementote quid petijt: ⁊ aperte cognoscetis quia in fide dubitauit. Deposcit nāq3 vt descenderet ⁊ sanaret filiū eius Corporalem aūt p̄sentiam dñi querebat: qui per spiritum nusq3 deerat.

Dominus itaq; in illum credidit: q; nō putauit salutez posse dare: nisi presens esset z corpore. Si enim perfecte credidisset: proculdubio sciret: quia nō esset locus vbi non esset deus. Et magna ergo parte diffusus est qui virtutem nō dedit maiestati sed presentie corporali Et salutem itaq; filio pecijt: z tamen in fide dubitauit quia eum ad quem venerat z potentem ad curandū credidit z tamen morienti filio esse absentez putauit. Sed dñs qui rogat vt vadat: q; nō desit vbi inuitat iudicat: solo iussu salutem reddidit qui volūtate omnia creauit. Tu autem dñe. **Dñicales añe.**

Erat quidaz regulus cuius filius infirmabat capharnaum: hic cum audisset quia ihesus veniret in galileam rogabat eum vt sanaret filium eius. **Añ** Dñe descende vt sanes filiū meum priusq; moriat dicit ei ihesus: vade filius tuus viuit alla. **Añ** Cognouit aūt pater: q; illa hora erat in qua dixit ihesus: vade filius tuus viuit: z credidit ipse z domus eius tota. **Officiū.** In volūtate **Coll** Familiam tuam quesumus dñe. **Epla** Confortamini. **Grad.** Dñe refugiū. Alla. **℣** De profundis. **Euangeliū** Erat qui dā regulus. **Offert.** Dirigat **Comu** In salutari tuo.

Dnica. xxij. Capitulum.

Fratres confidimus in dño ihesu quia qui cepit in vobis: opus bonum perficiet vsq; in diem ihesu xpi. **Tes** Testis est mihi deus quo **Cap.** modo cupiam vos omnes in visceribus ihesu xpi. **Cap.**

Phili. 1. Eph. 6

Fratres est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis eo q; habeam vos in corde z in vinculis meis z in defensione z confirmatione euangelij: socios gaudij mei oēs vos esse. **Fra** Fratres. Oro vt charitas **Cap.** vestra magis ac magis habū det: **Ora** in scia z in omni sensu. **Coll.** Deus refugium nostrum z virtus adesto pijs ecclesie tue precib⁹ auctor ipse pictatis z presta: vt quod fideliter petimus efficaciter cōsequamur. ℣per.

Scōm Mathеum 18

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnuz celorum homini regi: qui voluit rationē ponere cum seruis suis Et reł. **Omeł. hieronymi p̄sbyteri**

Familiare est syris z maxime palestinis ad omnem sermonē suuz parabolas iungere: vt quod per simplex preceptum teneri ab auditoribus non potest: per similitudinē exempli teneat. ℣precepit itaq; dñs petro sub cōparitione regis z dñi z serui: qui decez miliū talentoruz a dño veniam rogās impetrauerat: vt ipse quoq; dimittat conseruis suis minora peccantib⁹. Tu Si enim ille rex z dñs seruo debitori decem milia talentorum tam facile dimisit: quanto magis serui cōseruis suis debēt minora dimittere. Quod vt manifesti⁹ fiat: dicamus sub exemplo. Si quis nostrū cōmiserit adulterium: homicidium: sacrilegium: ceteraq; maiora crimina: decem milia talentoruz nobis rogantibus dimittunt: si z ipsi dimittamus minora peccātibus. Tu aūt Si aūt ob factam contumeliam simus implacabiles: z propter amarius verbum perpetes habeamus discordias. Nonne nobis videamur recte redigē/di in carcerē: z sub exemplo operis nostri hoc agere: vt maiorum delictorum nobis venia non relaxet. Oblatus est ei vnus qui debebat decem milia talēta. Scio quosdam istum qui debebat decem milia talenta: diabolū interpretari cuius vxorem z filias venundatos perseuerante illo in malicia insipientis z malas cogitationes intelligi volunt. Sicut enim iusti vxor sapientia dicit sic z vxorem iniusti z peccatoris appellari stulticiam. Tu aūt dñe. **Dñicales**

adstrictato viris

añe. Dixit aũt dñs seruo: redde quod debes: p̃ocidens aũt seruus ille rogabat eũ dicens patientiã habe in me: ⁊ omnia reddam tibi. Añ. Serue nequã omne debitũ dimisi tibi quoniam rogasti me: nõne ergo oportuit ⁊ te misereri ꝓserui tui: sicut ⁊ ego tui misertus sum dicit dñs. Añ. Patientiã habe in me dñe peccaui ⁊ omnia reddam tibi. Officiũ. Si iniquitates. Coll'. Deus refugium. Epla. Confidimus. Grad. Ecce quã bonũ. Alla. ỽ. Lauda aia. Euãgeliuz. Simile est regnũ celoꝝ hominiregi. Offertz. Recordare mei. Cõmu. Dico vobis gaudiũ. Vñica. xxiij. capi.

Ecce dies venient dicit dñs ⁊ suscitabo dauid germen iustuz: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit: ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iusticiam in terra. Capitulum.

In diebꝰ illis saluabitur iuda: ⁊ isrl' habitabit confidenter: ⁊ hoc est nomen quod vocabunt eum: dñs iustus noster. Deo gratias. Cap.

Ecce dies venient dicit dñs: ⁊ nõ dicent vltra viuit dñs qui eduxit israhel de terra egypti: sed viuit dñs qui eduxit ⁊ adduxit isrl' de terra aquilonis: ⁊ de cunctis terrꝭ ad quas eiecceram eos illuc. Deo gras. Coll'.

Excita quesumꝰ dñe tuorum fidelium voluntates vt diuini operis fructũ ꝓpensius exequentes: pietatis tue remedia maiora percipient.

Scõm matheum.

In illo tpe. Cuz subleuasset oculos ihesus ⁊ vidisset: quia multitudo maxima veniret ad eum: dicit ad philippum. Unde ememus panes vt mã ducent hi. Et rel'. Omel'. augustini epi

Miracula que fecit dñs noster ihesus xp̃s sunt quidem diuina opera ⁊ ad intelligendum deum: de visibilibus ãmonet humanã mentez. Quia enim ille non est talis substantia que videri oculis carnalibus possit: ⁊ miracula eius quibus totum mundum regit: vniuersamqz creaturam administrat: assiduitate viluerũt ita vt nemo digne tur attendere opera dei mira ⁊ stupenda in quolibet seminis grano ꝼm ipaz suam misericordiam seruauit sibi quedam que faceret oportuno tempore: ꝑter vsitatum cursum: ordinẽqz nature: non vt maiora: sed insolita videndo stuperent quibus quotidiana viluerunt. Maius enim miraculũ est gubernatio totius mundi: qz saturatio quinqz milium hominũ de quinqz panibus ⁊ tamen hoc nemo mirat illud mirant hominesꝫ non quia maius est: sed quia rarum est. Quis enim ⁊ nunc pascit vniuersum mundũ: nisi ille qui de paucis granis segetes creat. Fecit ergo quomodo deus. Unde cui multiplicat de paucis granis segetes inde in manibꝰ suis multiplicauit quinqz panes. Potestas enim erat in manibus christi. Panes aũt illi quinqz quasi semina erant: non quidẽ terre mandata: sed ab eo qui terram fecit multiplicata. Hoc ergo ad motuz est sensibus quo erigeret mens ⁊ exhibitum oculis vbi exerceret intellectus: vt inuisibilem deum per visibilia opera miraremur: ⁊ erecti ad fidem ⁊ per fidem purgati etiam ipsum visibiliter videre cuperemus quem de rebus visibilibus inuisibilem noscerem9 Nec tamen hec sufficit intueri in miraculis xp̃i. Interrogemus ipsa miracula quid nobis loquant de xp̃o habent enim si intelligant linguam suam. Nã quia ipse xp̃s verbum dei est. Etiam factũ verbi verbum nobis est. Cu aũt.

Vñica. Cũ subleuasset oculos ihesus ⁊ vidisset maximã multitudinẽ venientem ad se: dicit ad philippuz: vnde ememꝰ panes vt manducent hi: hoc autez dicebat temptans eũ: ipse enim sciebat quid esset facturus. Añ. De quinqz panibus ⁊ duobus piscibus saciauit dñs quinqz milia hominũ Añ. Saciauit dñs quinqz milia hominuz

de quinq panibus ⁊ duobus piscib⁹. Alñ. Illi ergo homines cuz vidissent q̄ fecerat signum dicebant: quia hic est vere ꝓpheta qui venturus est in mundum. Officium. Dicit dñs ego cogito. Coll. Excita q̄sumus dñe. Epla. Ecce dies venient. Grad. Liberasti nos deus. Alla. ℣. Qui sonat. Euangelium. Cum subleuasset. Offert. De profundis. Cōmu. Amen dico vobis quicquid oran.

De sanctis post octauā penthecostes. Petronelle virginis añ. tñ. Veni spon sa xp̄i. cum Collecta.

DEus q̄ nos beate petronelle virginis tue ānua solēnitate letificas: cōcede ꝓpicius vt eius adiuuemur meritis cui⁹ castitatis irradiamur exemplis. q̄

In matut. añ. Quinq prudētes. cū collecta p̄dicta. Si festū istud fuerit infra octauas penthecostes sufficit collectaz continuare precedēti colllecte sub vna cōclusione. Nicomedis martyris añ. Beatus vir. Collecta.

OEus q̄ nos bt̄i nicomedis martyris tui merit. ⁊ intercessione letificas concede ꝓpicius: vt qui ei⁹ beneficia poscimus dono tue gratie cōsequamur. Ad mat. añ. Dic vir despiciēs

MArcellini ⁊ petri tres lectiones. Ad vs. ps. feriales. Cap. Sancti p fidē. Hymnus. Rex glorioſe martyrū. ℣. Letamini in dño. In euangelio añ. Absterget deus. Coll.

OEus qui nos annua beatoz martyrū tuoz marcellini ⁊ petri solēnitate letificas p̄sta quesum⁹: vt quorū gaudem⁹ meritis ꝓuocemur exemplis. In matut. Inuitat. Regē martyz

nocturnus ferialis cum suis añis. ℣. Letamini in dño. Benedictiones feriales p̄ma tria ℟ia de hystoria. Absterget deus omnem. Lectio p̄ma.

ROme sanctoz marcellini p̄sbyteri ⁊ petri exoziste sub diocletiano iudice seuero factū est duz tenerent beatus petrus in obscurissimo carcere vinculis ferreis astrictus: ⁊ custos carceris noīe arthemius haberet filiā demoniacā: quā vnice diligebat. Cui vir dei petrus ait. Audi consiliū meum arthemi ⁊ crede vnigenitū filiū dei viui dñm nostrū ih̄m xp̄m: qui est liberator omniū in se credentiz. Si crederis saluabit filia tua. Qui arthemi⁹. Audiroz prudentiā ꝓsilij tui. Te deus tuus liberare non p̄t: cū illi credas ⁊ quotidie p̄o eius nomine plagas ⁊ vincula perferas: quō poterit filiam meam liberare si credidero. Si me vis credere deo tuo: ecce ego duplicabo super te cathenas ⁊ claustra omnia carcer. muniam: teip̄m aūt in ipsa yma tenebrosa solū includam: si de his omnib⁹ liberauerit te deus tuus credam ei. Qui vir dei beatus petrus assensum dedit promittens se venturū in domū illi⁹. Hoc inquit faciā nō ad libitū temptationis tue: sed ad declarationē deitat. dñi nostri ih̄su xp̄i. Algitās caput arthemi⁹ dixit. Iste homo nimis passionib⁹ fatigatus. Aliena loquitur ⁊ hec dicens abscessit narrauitq̄ gesta ⁊ dicta vxori sue candide. Et ecce subito noctis initio adest homo dei petrus arthemio ⁊ candide: indutus vestib⁹ candidis tenens in manu sua triūp̄hū crucis. Tu. Te deū laudam⁹. nō dicit. Laudes añ. Oēs sancti. sola. Cap. Reddet deus. ℣ Mirabilis de⁹ in sanct. suis. Ad bñd. añ. Tradiderūt corpora sua. Oro vt supra. Ad p̄mā añ. Justoz aīe. Ad terciā añ. Sanctoz velut. Cap. Sancti p fidem. ℟ Letamini in dño. Ad sextam añ Coz/

poꝛa ſanctoꝝ. Cap. Sancti vo ludibria ℟. Exultēt iuſti. Ad nonā añ. Fulgebūt iuſti. Cap. Expectatio iuſtoꝝ ℟. Juſti aūt. ℣. Mirabilis deus. Officiū. Exclamauerūt ps. Benedicā. Kyrieel. feriale. Epla. Juſti aūt. Grad. Clamauerunt. Alla. ℣. Juſti aūt. Euāgeliū. Beſcēdēs iheſus de monte. Offert. Letamini in dño. Cōmu. Juſtoꝝ aie. Miſſa cuz Benedicamus dño claditur.

Eraſmi epi ⁊ martyris hyſtoꝛia. In veſperis ſup ps añ. Inſignis martyr eraſmus anthiocenes antiſtes que erant dicta in tenebꝛis: in lumine dixit: ⁊ q̄ in aure audiuit predicauit ſup tecta non timens eos qui occidūt coꝛpus: aīam aūt nō poſſunt occidere. ps oia laudate. Cap. Ecce ſacerdos magn⁹. vel. Beat⁹ vir ℟. Trecentis triginta martyrio coꝛonatis beati eraſmi monitis. Voꝛ de celis audita eſt. ℣. Via iuſtoꝝ recta facta eſt ⁊ iter ſanctoꝝ preparatū eſt. Voꝛ.

Hymnus

O pater alme clemens atq; pie da
te laudem⁹ ardēter amemus: nūc
reuoluto martyrꝫ in feſto ſancti eraſmi
Hic pi⁹ prudens ydola deludēs: ſed
deum celi animo fideli voce fateꝫ nec
minis terreꝫ impatoꝛis. Tentus inſignis preſul a malignis: mente non ſanus dioclecian⁹: hūc dei ſanctū carceꝛis in antrū ferro ligauit. Huſtibus ceſus ſulphureq; leſus: hīc calefacto plūbo reſoluto preſul addictus nec p̄ hec eſt victus fortꝫ adletha. O martyr digne preſul ⁊ benigne nos tue laudi vacantes exaudi: noſq; cōmenda deo ⁊ emenda crimina noſtra. Oño regum canam⁹ in cuum qui coꝛonauit ſanctoſ ⁊ beauit: quoꝝ obtentu noſtroq; cōuētu celica deneꝫ. Amen. Canteꝫ ſicut Utqucāt laxis. ℣. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. In euāgelio añ. Magnificem⁹ dñm deum noſtrū qui reſpiciens humilitatē martyris ſui eraſmi fecit potentiā in bꝛachio ſuo: diſpergēs ſuperbos mente coꝛdis ſui: deponēs potentes de ſede ⁊ exaltauit humiles. Collꝫ.

Deus cuius virtute beat⁹ eraſm⁹ martyr ⁊ pontifex tuus vniuerſa inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ tormentoꝝ genera ſuperauit: tribue q̄ſum⁹ vt cūctas inimicoꝝ noſtroꝝ inſidias ſuperemus ⁊ a pauꝑtate ⁊ moꝛte ꝑpetua liberemur. Per. Inuitatꝫ. Regi regum deo noſtro. Jubileus in triūpho martyris ſui eraſmi. In primo noct. añ. Egregi⁹ adletha xp̄i eraſmus martyrio coꝛonād⁹: montē adijt libanū: vt roſeū fulgoꝛē candoꝛ lilij venuſtaret Añ. Alter helyas coꝛuo miniſtrāte paſcit: pullos paſturus coꝛuoꝝ deū inuocantes. Añ. Angelico fruebaꝫ alloquio angeloꝝ aptādus collegio. ℣. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. ps. ⁊ ℣. vt de vno martyre. Lectio. j.

Facta eſt perſecutio xp̄ianoꝝ ſub diocletiano impatoꝛe: vt ſi quis inuent⁹ fuiſſet qui non ſacrificaret dijs multis ſupplicijs interiret. Hoc audiens beatus eraſmus ꝛeremum petiuit annis ſeptem: multa mirabilia fecit in mōte qui diciꝫ libanus die ac nocte deprecans deum. Nam ⁊ eſca ei per coꝛuum veniebat. Multas enim virtutes domin⁹ per eum faciebat: ita vt angeli cum eo loqueꝛenꝫ. Diuerſe etiam fere veniebant in cellulam eius ⁊ ꝓſterne bant ſe ad veſtigia eius. Tu aūt dñe. ℟. Celebꝛe feſtum diei colit eccleſia. Quo feſtiuus dei martyr eraſmus triumphali celos petit laurea. ℣. Dies leticie ⁊ exultationis dies honoꝛis ⁊ iubilationis.

Et facta eſt voꝛ ad eum de celo dicens. Eraſme deſcende ad tuam ciuitatem. Cūq; deſcendiſſet multi q̄ vexabanꝫ a ſpiritibus immundis occurrebant ei. Tunc beatus eraſin⁹ imponebat eis man⁹ in noīe dñi: ⁊ ſtatim ſani fiebāt. Multi etiā p̄ baptiſmū cōuertebanꝫ ad dñm. Tu. ℟. Ceſus plumbatis eraſmus. Gꝛatias agens exultat intrepid⁹. ℣. Gloꝛiaꝫ in tribulationib⁹ gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonandus. Gꝛatias agens.

Hoc audiens diocleciañ⁹ impera
tor iussit beatū erasmū teneri ⁊ p/
sentari sibi. Cūq; introduceret sede/
te imperatore pro tribunali: interroga
uit eum dicens. Quid vis esse: aut de
quo genere es. Beatus erasm⁹ dixit.
xp̄ian⁹ sum: ⁊ xp̄m confiteor. Erat aūt
beat⁹ erasm⁹ non solū spiritu: sed ⁊ cor
pore pulcher: vultus etiā eius angeli/
cus: loquela ei⁹ sine omni offensione.
Securus respōdebat ⁊ nō trepidabat.
Tu aūt dñe. ℟. Post flagra blandicijs la
cessit erasm⁹ agonista magnificus. Promis
sis impetit ⁊ muneribus. ℣. Sed nec aduer
sis frangit nec ꝓsperis emolit. Promissis.
In secūdo noct. añ. Celesti sollicit⁹ oracu
lo: expleto in agonia septēnio: reuersus ad
brauiū festinauit. Añ. Tentus martyr insi/
gnis erasmus: tribunali impatoris assistitur
impatori impaturus. Añ. Pulcher aspectu
pulchrior fide: pulcherrimus moribus: elo
quio promptus constantia securus. ℣. Po
suisti domine. Lectio quarta.
Ad quem ait impator. Acquiesce ⁊
sacrifica dijs meis: ⁊ nō male mo
riaris. Dicit ei beat⁹ erasmus. Hoc im
perator nunq; ero facturus vt lapidi/
bus ⁊ sculptilibus: quib⁹ tu similis es
sacrificem. Sz ego sacrifico deo viuo
qui fecit celū ⁊ terrā: mare ⁊ omnia que
in eis sunt. Ipsi soli seruiet anima mea
tibi nunq; consentio. Tu. ℟. Fustibus
hinc cesus ter duris martyr obesus: perma
net illesus. Hoc dedit ipse iheſus. ℣. Dño
nāq; iheſu flectit omne genu. Hoc.
Tunc imperator furore replet⁹ ius/
sit a ministris plumbatis tundi la/
tera ei⁹. Qui cū cederet respexit in ce/
lum dicens. Gratias tibi ago dñe ihe
su xp̄e qui es vita in te credētiū q; per/
ueni ad quod desiderauit anima mea
Adiuua me seruū tuum vt non absor/
beat me abissus mortis. Tu autē dñe.
℟. Ingresso templū ionis adletha xp̄i mar
tyr erasmus. Statua liquefacta resoluit. ℣.
In virtute dñi nostri iheſu xp̄i. Statua.
Tunc imperator dixit. Erasme vi
deo te iuuenē sapientē ⁊ pulchrū
cōsule anime tue: ⁊ sacrifica dijs meis
⁊ dabo tibi aurū ⁊ argentū ⁊ vestem in
estimabilē: ⁊ faciaq; te nobilē in palacio
meo. Dicit ei beatus erasm⁹. Lupe ra/
pax: seductor animaruq; nō premia tua
separant me a charitate xp̄i. Maq; aurū
⁊ argētū tuū ⁊ vestes inestimabiles tue
sint tecum in die perditionis tue. Ego
aūt habeo loricā fidei quaq; infern⁹ nō
pōt corrūpere. Tu vero cum patre tuo
diabolo eris in igne eterne arsurus. ℟.
Beatus dei athleta erasmus iheſu xp̄i secu
tus vestigia viriliter. Pro temporali ⁊ bre
ui molestia adeptus est gaudia sempiterna.
℣. In memoria eterna erit iustus ab audi/
tu malo nō timebit. Pro. In tercio noct.
añ. Angulis ferreis lateribus attrectatus:
psalmū deo canebat erasmus. Añ. Resolu
tis plūbo pice ⁊ sulphure resina cera ⁊ oleo
xp̄i martyr pfusus quasi balneo lotus exul/
tat. Añ. Terremotus subito cum fulminis
fragore facto incredulox pars magna pe/
rijt. ℣. Magna est gloria. Euangelium.
Si quis vult venire post me. ℟. Ana/
stasij primarij defunctū. Qui efferebat: ad
vitā reuocat filiū parētes ⁊ populū ad dei
cultū. ℣. Cultor dei martyr erasmus virtu
tib⁹ insignis. Qui. ℟. Adletha xp̄i erasm⁹
maximiani principis. Ad tribunal raptus
xp̄m constanter confessus est. ℣. Confessio
⁊ pulchritudo in conspectu eius. Ad tribu
nal. ℟. Candentis olle feruorem crucis re
frigerauit signaculo. Inuictus martyr era/
smus psallens ⁊ dicens. ℣. Vox domini su/
per aquas deus maiestatis intonuit super
aquas multas. Inuictus. Te deū laudam⁹
Laudes añ. Laudibus canoris deum no
struq; magnificemus: in triumphali festo san
cti martyris erasmi. Añ. Jubilet deo om/
nis terra laudans ⁊ glorificans eum: in ad/
letha suo erasmo. Añ. Letentur omnes fi/
nes terre in solennitate martyris erasmi.

Añ. Hymnum dicite deo deorum omnes serui eius in victoria militis sui erasmi. Añ. Laudate dñm in tympano & choro laudate eum in cordis & organo: i beati erasmi festivo preconio. Cap. Justus cor suū. vel. BEatus vir qui in sapientia morabit: & qui in iusticia meditabitur: & in sensu cogitabit circūspectionē dei. ℣. Justus vt palma. Ad hȳn. añ. Quasi granū frumenti cadens in terrā: beat⁹ erasmus tollerantia passionū mortificatus est: & per victoriam triumphalem: multuz fructū attulit.

Collecta.

DEus qui beatum erasmū martyrem tuum atq; pontificem: de ardore sulphuris & picis misericorditer liberasti: te rogam⁹ suppliciter: vt des nobis victū & vestitū sine humana confusione & terrena derisione: absq; periculo corporis & anime: p nomē & passionem sancti erasmi martyris tui atq; pontificis: & per ihm xp̄m filiū tuum. Qui. Ad primā añ. Sancte erasme martyr eximie suscipe preces supplicantis familie: te laudantes protege: orātes refoue: deuotis assiste: festinis succurre vt te patrono gaudeamus semper quem iesu xp̄i martyrem veneremur. Ad terciā añ. Receptis i ergastulo & ferreis vinculis onustas signatis claustris ab humano solatio: in hymnis esse iubemur. Ad sextam añ. Orante xp̄i martyre erasmo resplenduit lumen in carcere quo chorusc̄ate angelica presentia disruptis: cepit psallere vinculis. Ad nonaz añ. Adductus ab angelo martyr insignis erasmus signato carcere in italiam delatus est. Officiū Letabitur iustus. Coll. De⁹ cuius virtute. Epla. Justus cor suum. tradidit. Grad. Dñe preuenisti eum. Alleluia. ℣. Protege. Sequentia Mundi renouatio. Euangelium. Si quis vult venire post me. Offert. Posuisti dñe. Cōmu. Qui vult venire post me. In secundis vesperis laudes. Laudibus canoris. p̄s. de vno martyre cap. hymn⁹ vt supra in prima vs. In secundis vs ad mḡt añ. Sancte erasme. vt s. Alia. Te deus eterne votis precibusq; rogam⁹ martyris erasmi meritis succurre caducis.

DEus qui beatū erasmū martyrē tuū atq; pōtificē tormētis creptū angelico pane saciasti: tribue quesum⁹ vt eius meritis & p̄cibus cunctas inimicoz insidias superare ab hostiūq; anime & corporis insidijs triūphare valeamus & eterna dulcedine p̄ frui mereamur. Per dñm. Coll.

BOnifacij & sociorum eius añ. Absterget deus omnem.

DEus qui sanctoz martyrū tuorū bonifacij & sociorū eius nobis intercessione succurris: da quesumus vt eorū exultem⁹ meritis & patrocinio p̄tegamur. Per dñm.

PRimi & feliciani cantetur vt supra de sanctis marcellino & petro Col.

FAc nos q̄s sanctoz tuoz primi & feliciani festa sectari: quorū suffragijs p̄tectiōis tue dona sentiam⁹ Per

ROme in monte celion natale sanctoz primi & feliciani sub diocletiano & maximiano imp̄atorib⁹. Qui cū apud imp̄atores eosdem q̄ xp̄iani essent incusati fuissent & inquisiti. Erāt enim ciues romani: & adducti sunt in cōspectu imp̄atorū: & iusserunt eos ferro vinctos recludi vbi affuit eis angelus dñi qui eos cōsolabat. Post aliquos vo dies iusserūt eos suis aspectibus p̄sentari & iusserūt militibus vt ducerent eos ad fanum herculis: vt si sacrificare nollēt fortiter eos penis affligerēt. Cū aūt nulla possent rōne moueri: sed pro xp̄i nomine magis optarent mori extenderunt cos milites & virgis fortiter mactaucrunt. Tu aūt dñe. Et cum renūciassent imperatoribus milites que gesta sunt irati valde iusserunt eos tradi primoto p̄sidi ciuitatis numenta nec vt diuersis eos penis interficeret.

Et accipientes eos milites: duxerunt in viam que dicit numentanea miliario. viij. ferro vinctos: et miserunt eos in carcerē iuxta forū ciuitatis: vbi etiaz angelica visitatione releuabant. Tu. Post multū vero temporis: iussit sibi primogenitus preses in foro ciuitatis tribunal preparari. Et cum intromissi fuissent prim⁹ et felician⁹ et iubente preside fuissent post responsionē ab inuicem sepati. Primo beatū felicianū iussit preses cum plumbatis cedere dicēs ei. vt quid non deponis istam insaniā pectoris tui: vt eligas dies bonos et iocundos: et non tormentis diuersis corpus tuū maceret. Beatus felician⁹ dixit octoagita annos vite habeo: sūtqz anni triginta qz agnoui veritatē dei: et nihil de blandimētis mundi cogitans elegi seruire creatori meo eterno omnipotenti deo. Tu. Officiū. Sapiam sanctorū. ps. Exultate iusti. Epla. Bñ dict⁹ Gra. Justoz aie. Alla. ℣. Justi aūt. Euāgeliū. Egrediēte ihu. Offert. Gloria bunt. vel. Mirabilis deus. Cōmu. Ego vos elegi.

BArnabe apli. ir. lectiones. In primis vs ps. feriales. Cap.

QUm venissem paulus in irlm temptabat se iūgere discipulis: et oēs timebāt eū: barnabas aūt apphensum illum duxit ad apostolos. &c. Fuerunt sine querela. Hymn⁹. Exultet celuz. ℣. In oēm terrā. Ad mīt añ. Ecce ego mitto vos. Collecta.

BEati barnabe apli tui qsum⁹ dūe festa tueantur: et tuc maiestati eius nos cōmendet oratio venerāda. Per.

Si festum sancti barnabe infra penthecosten et ascēsionem euenerit omnia de ipso vt supra de sancto marco canent Exceptis hymno alleluia et sequentia q̄ de ascensione sunt cantanda et in matutinis cōe de aplis. Si infra octauam corpis xpi venerit festū sancti barnabe añ. mñ dicit. Sic etiā de sancto erasmo vito et achacio: sed postea obseruant diebus aptis. Lectio prima.

BArnabas leuita qui filius cōsolationis interpretat. Consolabat enim pauperes et desolatos. Cognomento ioseph dicit agrū suum vendidit: et preciū aplis dedit et se omni pro pietate expoliauit. Cypri⁹ genere audax corde vnus de septuagintaduob⁹ discipulis dñi fuit. Ab hystoria actuū in multis extollit et laudat. Nam cum esset barnabas in yconio ciuitate: iohānis eius cōsobrino vir quidām splendidus apparuit dicens. Johannes constans esto: quia āmodo non iohannes sed excelsus vocaberis. Quod cū ille barnabe retulisset: rñdit ei. Caue diligenter ne cuiqz qđ vidisti reuceles: naz et mihi similiter hac nocte dñs apparuit dicens. Cōstans esto barnaba: qz eterna premia recipies eo qp gentē tuā reliquisti: et aiam tuā pro nomine meo tradidisti corp⁹. Cum ergo barnabas et paul⁹ diu i anthiochia pdicassent angel⁹ quoqz dñi apparuit paulo dicēs Festina venire irlm quia quidam frēs prestolant aduentū tuuz ibidē. Cū ergo barnabas cypri⁹ vellet pgere et parentes suos inuisere. Paul⁹ aūt in ihe rusalē pperare vellet: sancto sic instigāte spū ab inuicē discesserūt. Cerū cuz paulus barnabe qđ sibi dixerat angel⁹ indicasset: rñdit barnabas. Fiat voluntas dñi. nūc aūt cypri⁹ vado: et ibidem vitam finiens te amplius non videbo et cū flens se eius pedib⁹ humiliter voluteret: cōpaciēs ei paul⁹ dixit. Noli flere: quia sic voluntas dei est: nā et mihi dñs in hac nocte apparuit dicens. Ne phibeas barnabā venire cypri⁹ quia multos ibidē illuminabit: et martyriū consumabit. Pergens igit barnabas cypri⁹ cum iohāne: et euangeliū sancti mathei secuz detulit: et super infirmos

ponens multos dei virture sanauit.
Cum aũt de cypro exissent inuenerũt elymam magũ quez paul⁹ lumine oculorũ ad temp⁹ priuauerat qui eis restitit: t phanũ intrare prohibuit. Die igit quadã vidit barnabas hoies t mulieres nudas currẽtes t sua festa pagẽtes vnde indignat⁹ templo maledixit t subito pars ei⁹ corruens multos oppressit. Landẽ salaminã venit t ibidẽ contra eum predict⁹ magus seditionẽ non modicaz concitauit. Comprehẽdẽtes igit iudei barnabã: multz affectuz iniurijs trahebãt t iudici ciuitatis puniendũ tradere festinabãt. Comperto aũt q eusebi⁹ vir magn⁹ t potens de genere neronis roman⁹ illuc venisset: timuerũt iudei ne e manib⁹ eoz eriperet eum t sic liberũ abire permitteret. Ligantes igit funem in collũ ei⁹ extra portaz euz traxerũt t protin⁹ combusserũt. Nec iudei sic saciati ossa ci⁹ i quodã vase plũbeo recluserũt in mare cadez pcipitare volentes. Johãnes aũt discipul⁹ ei⁹ cũ duob⁹ alijs nocte consurgẽs ea rapuit t in quadã cripta occulte sepeliuit. Lu Euangeliũ. Designauit domin⁹. Lau des añ. Hoc est pceptũ meũ. sola. Cap.

Barnabas erat vir bon⁹ t plenus spũsancto t fide t apposita est ab eo turba multa dño. Capitulum.

Ministrantib⁹ aplis dño t ieiunãtibus dixit spũssanctus. Segregate mihi barnabam t paulũ in opus ad quod assumpsi eos. Ad horas lauð. de aplis cũ cap. t coll. pdictz. Officiũ Odihi aũt nimis. p totũ. Kyrieel. dñicale Coll. pdicta. Epistola. Cõuenit vniuersa ciuitas. Require sabbato penth. Grad. Nimis honorati. Alla. ℣. Jam nõ estis hospites. vel Celi enarrant. Sequẽtia Clare sanctoz. Euãgeliũ. Designauit dñs. Credo in vnũ. Offertz. In oẽm terram. Prefatio de aplis Sanct⁹ Agn⁹ dei t Ite missa est. dñicali melodia. Cõ.

Cos qui secuti. In sedis vs de aplis.

Basilidis cyrini ꝛc. tres lectiones ad oes horas vt supra de martyrbus marcellino t petro. Coll.

Sanctoz martyrũ tuorũ basilidis: cyrini: naboris t nazarij quesum⁹ dñe natalicia nobis votiua resplẽdeãt t quod illis ptulit excellentia sempiterna: fructib⁹ nostre deuotionis accrescat per dñm. Lectio prima.

Nazarius genitus est a patre affricano t genere t patria affer: matre vo ppetua: ciue romana baptizata scz per manus apostoli petri symone iam deuicto. Cum esset annorũ nouez beatus nazarius orauit ad dñm dicẽs per religionem matris mee t per baptisimum beatri petri apli demonstret mihi de⁹ vt cognoscam recte iustificationes eius. Annuit aũt dñs orationi nazarij spiritussanctus adhesit ei t anima matris eius exultauit super eum.
Affricanus aũt pater ci⁹ dicebat intra semetipsum. Hic puer poterit in vbe romana implere misterium religionis mee. Puer vero studebat litteris diligenter. Venit aũt affricanus pater eius post multos dies t gauisus est super filium suum t dixit ei. Nazari tibi dabo misterium religionis mee: t seruabis illud in secula: t nominabit fili⁹ affricani glorioslus apud vbem romanam. Subridens aũt nazari⁹ patri suo. Saluus sum. Si aũt diligis me pater: quete rogo volo vt fiant. Deum enim colens debes omnino sapiens esse. Nullus hominuz cognoscit celorum signa t cursum solis t ordinez lune t omnia que sub celo sunt nisi qui fecit ea priusqz fieret homo: ipe est deus qui fecit te patrem meum t matrem meaz ipse mihi ostendit que iusta sunt t viam suaz quomodo oporteat me ingredi t egredi coram ipso. Si vero es dei cultor t curam de filio tuo habes. concede

mihi accipe baptismū beati petri apostoli: in quo est baptizata mater mea. Hoc audito affrican⁹ pater eius cū tristicia dixit ei. Fili nazari in omni dignitate mea cōtēdo vt viuas mihi multis annis: ⁊ deū colas more meo: ⁊ excites mihi semen de vxore quā dobo tibi cū coronis ⁊ choris cū gaudio toti⁹ rome ⁊ tu dicis vt discas baptisma petri: propter qō occisus est. **Officiū.** Intret i cōspectu. **Epla.** Lingua sapientū **Grad.** Iudica dñe. Alla **℣.** Exultent iusti. **Euāgeliū.** Cum audierit⁊ prelia. **Offert⁊.** Exultabūt sancti. **Cō.** Posuerūt mortalia

Iti modesti ⁊ crescentie. ix. lectiones. Ad vs. ps. feriales. Cap. Sancti p fidē. **℟.** Isti sunt sci. **Hymn⁹.** Rex gloriose martyx. **℣.** Letamini i dño **In euāgelio.** Sanctū est verū lumē. **Col'**

Martyx tuox viti modesti ⁊ crescētie nos q̄sum⁹ dñe intercessio gloriosa cōmēdet: vt qō nostris actib⁹ nō meremur eox p̄cib⁹ asseq̄mur. **vel.**

Omnipotēs sancte de⁹ q gloriosos martyres vitū modestū ⁊ crescentiā p̄ imaculate fidei cōstantia ⁊ agone martyrij coronasti: da q̄sum⁹ ppici⁹ ⁊ placat⁹: vt oēs qui cox passiones solēnia cū amore recolim⁹ a cūctis mundi perturbationib⁹ liberati: celestis etiā vite p̄mia cōsequamur. **Lectio prima**

In puincia licye tpibus diocletiani ⁊ anthonini impatox: mīras virtutes opabat in infantia sua beatissim⁹ vitus timēs deū celi ⁊ terre: die ac nocte deprecās dñm: ⁊ cōuertēs animas nō credētiū: elemosynis vacās: viduis ⁊ orphanis tribuēs. Erat aūt ex nobili genere ⁊ diuicijs magnis. Erat enim in oratione cilicio indut⁹ ⁊ xp̄m depcabat dicens. Fac misericordiā cū seruo tuo: ⁊ ne repellas me a mādatis tuis: ne segreges me a cōgregatione iustorum. Erat aūt pater ei⁹ sacrilegus ⁊ impius qui a cultura idolox nō recedebat. Facta est aūt illi vox de celo dicens. Vite exaudita est oratio tua ecce faciā tecū misericordiā tuaz sicut petisti. Suadebat aūt ei pater ei⁹ ylas: vt ad culturā ydolorū accederet. Cui beat⁹ vitus dixit. Ego nō scio aliū deū eē: nisi vnū deū verū qui manet in eternū: cui⁹ spūs vebat sup aquas: qui sepauit lumen a tenebris ⁊ vocauit lumē: ⁊ facta est lux: ⁊ vocauit tenebras: ⁊ facte sunt tenebre cui ego deseruio: ipm regē angelorū q fecit celuz ⁊ terrā mare ⁊ oia que in eis sunt: ipm ego confiteox omnibus diebus vite mee. Hoc audiens pater eius iussit infantem cathenis cedi dicens ei Quis te docuit hoc confiteri. Aut nescis si audierint hoc p̄cipes peribis. Beat⁹ vit⁹ dixit. Ista que me audis loqui: xp̄s me docuit: cui⁹ ego seru⁹ sum. Tunc vocans pater modestū papatē ei⁹ ammonuit eū dicēs. Vide ne aliqñ ista verba loquat puer. Cui sanct⁹ vit⁹ dixit. Hec mihi dulcedo est bona sm ppheta dicentē in psalmo. Bonū mihi lex oris tui sup milia auri ⁊ argenti. Apparuit aūt angelus dñi infanti dicens. Datus sum tibi custos vt custodiam te ad diē exitus tui: ⁊ omnia que cūq̄z petier⁊ a dño dabunt tibi. Planxit aūt pater filium: quia vnicus erat ei ⁊ mollib⁹ verbis suadebat ei: vt ad culturam deorum accederet. Cui sanctus vitus dixit. Quibus dijs iubes me sacrificare. Cui respondens pater ei⁹ dixit. Nescis deos esse iouem ⁊ mineruā quibus p̄rincipes subditi sunt. Tu aūt Beatus vitus dixit. Ego nunq̄z audiui plures deos esse: scio enim vnū deū esse patrem ⁊ filium ⁊ spiritūsanctum quod est trinitas insepabilis xp̄m qui passus est p̄o peccatis nostris: p cui⁹ sanguinem redempti sumus: quem tu ignoras pater: vtinaz si voluisses consentire: ⁊ scires qualis est xp̄s fili⁹ dei: agn⁹ qui tollit peccata mūdi. Tu aūt.

Offerta in cristo. s. Viti ch̄ianis cōfirmetur timor

Euangeliũ. Cũ ꝓsequent vos in vna ciuitate. Officiũ. Clamauerũt iusti. Epistola. Lingua sapientũ. Grad. Glorio/sus deus. Alla. ℣. Fulgebũt iusti. Sequẽtia. Agone triũphali. Euangeliũ. Cũ ꝓsequent vos. Offert. Mirabilis deus Cõmu. Justorũ aie. In secũdis vs añ. Virgã virtutis cũ ref. Hymn⁹. Rex glorioſe martyrũ. ℣. Letamini in dño. Ad mgt añ. Gaudent in celis.

Marci & marcelliani martyrũ tres lectiones vt supra de sanctis marcellino & petro. Collecta.

PReſta qsum⁹ oꝑs deus: vt q beatorũ martyꝝ tuoꝝ marci & marcelliani natalicia colim⁹ a cunctis malis imineñtib⁹ eoꝝ intercessionib⁹ liberemur.

ROme via ardeatina natalis sanctoꝝ martyꝝ marci & marcelliani ꝑclarissimi generis trãquillini & marcie filioꝝ: qui primo carcerem ꝓ fide xꝑi passi. ꝓpostmodũ a fabiano insanissimo duce sunt tenti. quib⁹ & dixit. Tam diu vincti stabitis: qꝺiu debitũ reddere dijs debeatis officiũ. Tũc ambo fratres in vno ligno cõfixi psallebãt inter se dicentes. Ecce qꝺ bonũ & qꝺ iocũ dñi habitare frẽs in vnũ. Dicit eis fabianus. Infelices & miseri deponite amẽtiam & liberate vos a cruciatib⁹ imineñtib⁹ sup vos. Qui respõdentes ambo dixerũt. Nunqꝺ taz bene epulati sum⁹ modo cepim⁹ esse fixi in amore xꝑi vtinã vos essetis sicut & nos sum⁹: tam diu nos esse ꝓmittat de⁹ in dilectione ipsi⁹ qꝺ diu tegimur hui⁹ corporis in dumẽto. Cũqꝺ trãsisset vna noꝝ & dies: & in hymnis & psalmis perseuerarẽt: iussit eos impijssim⁹ fabian⁹ in loco orationis vbi stabãt lanceis ꝓ latera vulnerari: sic & ꝓ martyrij gloriã ad sidera migrauerũt. Sepulti sunt aũt i via appia miliario secũdo ab vrbe in loco q vocat ad arenas qñ criptc arenaruz illic erãt: ex qb⁹ menia vrbis cõstruebant.

Officiũ. Sal⁹ autẽ. ꝑs. Emulari. Epla. Oꝝas agere debem⁹. Grad. Aia nra. Alla. ℣. Exultent iusti. Euãgeliũ. Attendite. Offer. Aia nra. Cõ. Amẽ dico vob

Geruasij & prothasij martyrũ tres lectiones. Collecta.

DEus q nos annua sanctoꝝ martyrũ tuoꝝ geruasij & pthasij solẽnitate letificas: cõcede ꝓpici⁹ vt quoꝝ gaudem⁹ meritis accẽdamur exemplis ꝑ dñm. Lectiones

MEdiolani natale sanctorum martyrũ geruasij & prothasij: qui beatissimi martyres cum per decẽ annos in vno cenaculo conclusi: lectionib⁹ ac orationib⁹ atqꝺ ieiunijs vacassent vndecimo anno ad palmam martyrij ꝓuenerunt. Eodem tempore superueniente astasio comite qui proficiscebatur ad bellũ quod a marchomãnis fuerat excitatum. tunc occurrerunt comiti astasio cultores ydolorum cum suis sacerdotib⁹ dicentes. Si vis letus ad augustos nostros reuerti & victor: geruasiuz & prothasium dijs nostris sacrificare compelle. nam dij nostri vehementer eorum contemptu cõmoti sunt responsa nobis dare contemnunt. Tu autem audiens hoc comes astasi⁹ iussit eos teneri & adduci ad se. Cũqꝺ perducti fuissent ad illum: ait illis comes. Horror vos vt a deorum nostroꝝ iniurijs temperantes ad imolandũ eis deuote studeatis assistere: vt expeditio mea nauiter celebret. Sanctus geruasi⁹ respõdit. Victoriam de celo debes ab omni potenti deo inquirere: non de simulachris vanis que oculos habent sine lumine: nares sine odoratu: os sine sermone. Tũc indignat⁹ comes iussit sanctũ geruasiũ tãdiu plumbatis cedi quousqꝺ exalaret spiritũ: quo remoto iussit astare ꝓthasiũ cui & dixit. Miser studeviuẽ & noli biothanat⁹ fieri sicut frater tu⁹ geruasi⁹. dicit ei ꝓthasi⁹. Quis est

miſer. Ego q te nō timeo: aut tu q me timē ꝓbaris. Aſtaſi⁹ comes dixit. Si ſer homo ego quō te timeam. Sanct⁹ ꝓthaſi⁹ reſpōdit. In hoc timere ꝓbaris me ⁊ ledi: ſi nō ſacrificauero. ſi autē nō timebas te ledi a me: ad ſacrificium ydolor cur me cōpellebas. **Officium** Loquet dñs. **Epla** Qui timēt dñm. **vl** Sancti q fidē. **Grad.** Gloriosus deus. **Alla.** ℣. Justi aūt. **Euangeliū** Attendite. **vel** Egrediente. **Offert.** Letamini i dño. **Cōmu.** Posuerunt mortalia.

A Chacij ⁊ sociorꝝ ei⁹ hystoria ad vs supꝝ ps. añ. Letet ecclesia q ꝓ dena milia tyronū credentiuꝝ plebs creuit fideliū. ps. Omnia laudate. **Cap.** Sancti q fidē. ℟. O felix exercit⁹. **Hymn⁹**

A Jdelis vniuersitas collaudet dei filiū: adest sacra festiuitas sanctorū decē miliū. Sub hermolao presule cū suis dux achaci⁹: sacro lotus baptismate fidē seruat viuaci⁹. His adrianus imperat cesar vt libēt ydolis: quē dux insignis supat cū parib⁹ xp̄icolis. Morte pastoris igit̄ prorsus imaginaria: grex xp̄i crucifigit̄ assūt ⁊ signa paria. Nam mortis in doloribꝰ spem salutarem impetrāt: cūctis suis memoribus letiq̄ celos penetrant. Nam forti ꝓ victoria triūpho pro tam inclito: sit deo patri gloria ꝓliq̄ cum paraclito. Amen. ℣. Letamini in dño ⁊ exultate iusti Et gloriami oēs recti corde. **Ad mḡt añ.** O preclari xp̄i milites: o fecundi palmites vere viti inherētes: o stelle lucifere nos in mortis vespere feliciter gaudentes angelicis agminib⁹ xp̄o assistentib⁹: vestris salutaribus adiuuate precibus. **Coll.**

D Eus qui ad imitandū passionis tue exemplū decē milia martyrū achaciū cū socijs suis crucis patibulū subire fecisti: tribue q̄sum⁹: vt quorum passionē veneramur in terris: passiōis tue remedia ꝙsequamur in celis. Qui cū deo. **Inuitat.** Jubilemus regi deo glorioso qui tropheo coronauit achacium suumq̄ collegiū. **In primo noct. añ.** Cū iri sancti cōsilia impia sprenerunt: cū dijs sacrificia offerre noluerūt. ps. ⁊ ℣. de martyrib⁹. **Añ.** Singulari spe letati: pace sancta dormiūt dum hi sancti tribulati vultuꝝ xp̄i sitiunt. **Añ.** Bellatores incliti scuto coronant: assecuti meriti premiū letant. ℣. Letamini in dño. **Lectio prima**

P Assio ⁊ memoria decē miliū martyrum venerat̄ ⁊ colit̄. x. kal. iulij: qui oēs vna die ꝓ xp̄i noīe interempti sunt: sub adriano impatore ⁊ alijs sex regib⁹ qui illi venerant in adiutoriū Hi sanctissimi martyres cū ab impatore ad sacrificadū idolis compellerent̄ dixerūt ydolis surdis ⁊ mutis. O imperator thura nō offeram⁹: sed sacrificiū viuū ⁊ imaculatū nosmetipos offerim⁹ xp̄o regi imortali: qui de celis dignatus est descendere: ⁊ de virgine nasci: ad vltimū ꝓ nobis crucifigi quem tu cesar ignoras. Tu. ℟. Orthodoxe fidei naui laborante: adriano veri dei hoste imperante. Baptismi dena milia sunt ablu ti gratia. ℣. Se cū suis abnegant mundi pōpam religant constanti fiducia. Baptismi.

T Anc irat⁹ imperator iussit eos diu torqueri ⁊ multis malis affligi: ⁊ omnia tormēta que passus est dñs noster ihs xp̄s: etiā illata sunt eis: que illi fide firmissima pro xp̄o sustinuerunt. Inter quos passus est sanct⁹ hermola⁹ archiepiscop⁹ qui eos dē martyres baptizauerat. Al quib⁹ vero passi sunt sancti martyres regū exercit⁹ fuerūt triginta milia. Tu. ℟. Hermola⁹ presbyter veritatis his iter docendo monstrauit. Et ab idolatria vana ⁊ nepharia benigne reuocauit. ℣. Mox in fide stabiles serui fiunt abiles domus domini. Et ab idolatria.

L oc⁹ ergo in quo passi sūt mons est maxim⁹ ⁊ vocat̄ arararth distāt a ciuitate alexādria que est in armenia quasi stadijs quingentis hora vero se-

xta diei illius:terremot⁹ factus est magnus:petre scisse sunt:sol quoq; obscuratus est:monumēta aperta sunt:7 multa corpora mortuorū resurrexerūt. Et omnia signa que in veneranda dñica passiōe apparuisse credunt ctiā ibidē visa sunt. ℟. O mirandaz militaris turbe fortitudinem que in se vite secularis necat consuetudinē. Atq; pene tpalis paruipendit formidinē. ℣. Hi pugnaturi stadio se p̄cingunt strēnuo crucis xp̄i gladio. Atq;. **In secūdo nocť.añ.** Diuino dñi refugio sancti inheserunt duz regis imperio se non subdiderunt. **Añ.** Monte sancto quieuerunt zelo xp̄i dum arserūt cuius sine macula intrauerūt tabernacula. **Añ.** Beati vere martyres preclari xp̄i calicis heredes 7 participes iungite nos celicis.

TUnc sancti martyres fundētes suā ad deū orationē vno ore dicebant dñe de⁹ memēto nostri quesum⁹ in patibulo crucis 7 suscipe deprecationem nostrā 7 ea que a te exposcim⁹ clementer cōcedere digneris:vt quicūq; memoriā passionis nostre cū ieiunio 7 deuotione cordis 7 ore celebrauerint: mereant fructuosam mercedez: tribuēdo eis sanitatē corpoz medicamen aīaruz 7 domib⁹ eorū intus 7 foris bonorum omniū vbertatem concede. ℟. Imperator prelibatus vir ꝓphanus 7 elatus cum edictis friuolis. Dare iubet idolis thuris sacrificia fiant vt ꝓpicia. ℣. Seruos ergo xp̄i dire p̄cipit:demens rex punire. Dare.

PEtimus ctiā dñe vt si in plio fuerint:non eis nocere valeāt hostes visibiles 7 inuisibiles:te ꝓ eis pugnāte. Et sicut tibi dñe placet:armis tuis eos ꝓtege dieſq; coz in pace dispone felicē consumationē 7 vitaz eternā eis cōcede. ℟. Audiēſq; inclitus militū exercit⁹. In xp̄m simul crederet 7 sua iussa sperneret. ℣. At vesanos redarguit:reuocāre sic studuit. In xp̄m. **Lectio.**

OIesq; vnus ieiunij nostre passionis vnū annū penitēciaiem concludat quoniā laudabile 7 glorioſuz est nomē tuū in secula seculoz. Et dicentib⁹ omnib⁹ amen. Facta est voz de celo dicēs: que petiſtiz dilectissimi mei scitote vos impetrasse. Gaudete ergo 7 letamini: quia orationes vre coram rege imortali veraciter sunt exaudite. Et his dictis in cōfessione dñi emiserūt spm̄ sine dubio p̄cepturi gaudia sempiterna:pstāte eodē dño nostro ihesu xp̄o. Qui cū deo patre 7 spūsancto vi. 7 reg. Tu. ℟. Illis in fide xp̄i pstāter manentib⁹ dictaq; regi subsanātib⁹. Jubet oēs denudari 7 flagellis castigari. ℣. Furoz regi quos detexit hos diuin⁹ amoz rexit:7 ad palmam puexit. Jubet. **In tercio nocť.añ.** Eternas portas subijt militaris cuneus primū quas introiuit rex glorie deus. **Añ.** Oportuno tēpore tu preclara acies pios nos precamine vultu dei facies. **Añ.** Pro robustis agonistis decet laus te dñe:totus mund⁹ plaudet istis fuso ꝓ te sanguine. **Euangeliū.** Cuz audiritz p̄. ℟. Tūc inſepabiles cōprehēdit cesar tyrones spectabiles furoz hunc accendit 7 xp̄o amabiles. Famulos oēs crucibus appendit. ℣. Ad quorū mox occubitū sol clausit suū radiū. Famulos. ℟. Facti ergo socij xp̄i passionis rogant summi gaudij vt fruantur bonis. Memores martyrij sui pijs donis. ℣. Exauditos diuinit⁹ vox exclamat celit⁹. Memores ℟. O achaci deo grate adiunctis cōsortibus regez regum exorate pro vestris supplicibus. Deploratis vt amare:omnibus sceleribus valeam⁹ cō regnare supernis virtutibus. ℣ Carnis cū materia solo cōputrescat spiritus in gloria poli requiescat. Deploratis. ℟. O felix exercitus qui crucem imperterritus conscendis vnanimiter:te colētes suppliciter. Xp̄i cōmendans nomini: nos infer regno dñi. ℣. Memor esto ieiunantū tibi quos annū petisti complesse per hoc ieiuniū. **Laudes añ.** Dñs hec agmina induit decoze: larga dando premia suo pro laboze. **Añ.** Cordis

in leticia deo seruiem⁹ vt horum martyria pie recolam⁹. Añ. Hi carne cum spũ xpm sitiuerũt: forti sic anhelitu mortẽ subierũt. Añ. Sancti cũ humilib⁹ corde redẽptorez benedicant laudib⁹illis ad honorem. Añ. Cornu sui ppli xps exaltauit locũ sui tumuli signis dũ ornauit. Cap. Reddet deus vt. Sci vero ludibria. Ad bñd. añ. xpi miles achaci⁹ deos spernẽs audaci⁹cũ suis crucifigit: ⁊ angelis cõiungit qui cũctos tot victorib⁹assit suis me morib⁹. Coll. predicta. Alia añ. ad bñd. Benedict⁹ sis dñe qui tanta multitudine militũ sanctor decorasti regnũ: etheris pallatiũ quesum⁹ vt horum pio patrocinio iungamur celi gaudio. Ad horas laudes cũ Cap. ⁊ Reliqs de martyrib⁹ vel illas infra. Ad primas añ. Gaudet in celis acies fidelis que xpi se libere plebẽ fassa est crucis ꝓ ei⁹ amore tormenta libenter passa colere quos pure pietas non est cassa. Ad terciã añ. In xpo letamini martyres phẽniter in quo gloriami ni triũphãtes fortiter. Ad sextã añ. Verba tunc prevaluerũt iniquor sup hos: sed nunc isti puenerũt ad honores supos. Ad nonã añ. Morũ sanguis est effusus a cruci fixorib⁹ quos baptizãs psul vsus est equis honorib⁹. Officiũ. Gaudeam⁹. ps. Exultate iusti. Collecta ꝓdicta. Epla. Sancti p fidẽ. Grad. Gloriosus de⁹. Alla. ℣ Letamini. vel ꝓpriũ si habet. Sequentia Hodierne. vel O beata beator. Euãgeliũ Cũ audierit ⁊. Offert⁊ Letamini in dño. ꝓfatio solẽniter. Sanct⁹ Agn⁹ dei ⁊ Ite missa est. Cõ. Et si corã. In secũdis vs laud. Cap. Sancti p fidẽ. R̃. Salue acies idevicta: mortiq⁊ crucĩ addicta. Per victoriã trãsiẽs ad gloriã. ℣. Odor bonus xpi eras cui te obtulisti ipm imitans morte sua nos defende prece tua. Per. Hymn⁹. Fidelis vniversitas. ℣. Letamini in dño

Ad mgt añ. O felix tyrociniũ p sanctum achaciũ xpo aggregatũ o sacrũ collegium: forte p martiriũ celo laureatũ pacifica seculũ: salua cunctũ populũ: deo reddẽs gratũ.

~~In vigilia~~ beati iohãnis baptiste. in matut⁊. euangeliũ. Scõm lucam.

Factũ in diebus herodis regis iudee: sacerdos quidã nomine zacharias de vice abya ⁊ vxor illi de filiab⁹ aaron ⁊ nomẽ eius elizabeth.

Omel. venerabilis bede presbyteri.

Venturus in carne dñs ac redemptor noster multos dispẽsationis sue testes pmisit: ⁊ nuncios qui diversis tpibus diversis israhelitice plebis tribub⁹ orti nõ diversa fide sed vno eo dẽq⁊ sensu per omnia eius dẽ incarnationis ei⁹ misteriũ ꝓphetando pcinerent. Hor vltim⁹ ⁊ quasi limes quidaz legis ⁊ euangelij figure ⁊ veritatis iohannes apparuit: dño attestante q̃ ait: lex ⁊ ꝓphete vsq⁊ ad iohannẽ: ⁊ ex eo regnum dei euangelizabat. vnde etiaz plusq⁊ propheta dictus est: quia quez ceteri alonge ꝓphetando soluz prediverant: ille ⁊ primo venturũ prophetãdo signauit ⁊ mox venientẽ ostendẽdo monstrauit. Qui certe gratia dispensationis nõ solum iustis: sed de pontificali stirpe ortis parentib⁹ natus asseritur. Fuit enim sacerdos sicut ex lectione euangelica audiuim⁹: nomẽ zacharias de vice abya ⁊ vxor illi de filiab⁹ aaron: ⁊ nomen eius elizabeth. Erant autez ambo iusti ante deuz. Justis quidem parentib⁹ est genitus: vt eo confidenti⁹ iusticie precepta populis daret quo hoc ipse non quasi nouicia didicisset: sed velud hereditario iure a progenitorib⁹ accepta seruaret. De sacerdotali prosapia ortus est: vt eo potentius imitationẽ sacerdotij preconaret quo ipsum ad sacerdotale genus pertinere clarescceret. Redemptor enim noster in carne apparens: sicut rex nobis fieri dignatus est: regnũ celeste tribuẽdo. Jta etiam pontifex fact⁹ est semetipsum pro nob offerendo: hostiã deo in odorem suauitat⁊: vnde scriptuz est.

Jurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū ſm ordinē melchiſedech. Melchiſedech quippe vt legimus ſacerdos dei ſummi lōge legalis ſacerdotij tpa pceſſit offerēs deo panē ⁊ vinū. Et ideo redēptor noſter ſacerdos cē dicit ſm ordinē melchiſedech quia oblatis victimis legalib⁹ idē ſacrificij gen⁹ in miſteriū ſui corporis ⁊ ſanguinis in nouo teſtamēto offerendum inſtituit. Tu. Nec ad matutī. nec ad alias horas fit mētio de vigilia: ſed i miſſa tm̄ que poſt ſextā dicenda eſt: horas eū pcib⁹ ⁊ genuflexione dicim⁹. Offm̄. Ne timeas. Coll. Præſta q̄s ops deus: vt familia tua. Epla. Factum eſt verbū dñi. Grad. Fuit hō miſſus. ℣. Ut teſtimoniū. Alla. nō dicit niſi fuerit dñi co tunc dicit. Alla. ℣. Juſtus germinabit. Euangelium. Fuit in dieb⁹ herodis. Offert. Gloria ⁊ hono. Prefatio quotidiana. In dñico tunc dicit de ſancta trinitate. Cōmu. Magna eſt gloria eius.

Festus ſancti iohannis tria habet officia ſcōm veteres. In vigilia. In crepuſculo id eſt in exordio diei. ⁊ in die. Quia trib⁹ erat inſignis: pcurſoris officio: baptiſte miſterio: ⁊ nazare⁹ pmanſit ex vtero. Si feſtū iohānis baptiſte venerit infra octauas corpis xpi oia de ſancto iohāne agant tam in primis vs̄ q̄z in officio ⁊ ſecūdis vs̄ cum ſuffragijs de corpe xpi. Excepto ipſo die corpis xpi ⁊ ei⁹ octaua i quib⁹ duobus dieb⁹ omnia de corpe xpi cuz ſuffragijs de ſancto iohanne: proxime ſic erūt cantāde ſi feſtū iohānis infra octauas venerit ſup pſs. añ. Elizabet. Hymnus. Tantuz ergo. Cap. de corpe xpi. R̄. Xpe fili ⁊c. Qui nat⁹. Ad terciā hymnus. Tātū ergo. Añ. Innuebāt patri ei⁹. Cap. Hec dicit dñs formans me. R̄. Gloria ⁊ honore. Ad ſextam ⁊ nonā de ſancto iohāne excepto hymno qui erit Tantū ergo: In veſpis ſuper pſs. añ.

Deſcendit angelus dñi ad zachariā dicēs accipe puerū in ſenectute tua: ⁊ habebit nomē iohānes baptiſta. pſs. Dia lauō. Cap. Priuſq̄z te formarē i vtero noui te: ⁊ anteq̄z exires de ventre ſanctificaui te: ⁊ pphetā in gentib⁹ dedi te. R̄. Inter natos mulierū non ſurrexit maior iohanne baptiſta. Qui viā dño pparauit i heremo. ℣. Fuit homo miſſus a deo cui nomē iohannes erat. Hymn⁹.

Ut queāt laxis reſonare fibris: mira geſtor⁹ famuli tuor⁹: ſolue polluti labij reatū: ſancte iohannes. Nuncius celſo veniens olimpo: te patri magnū fore naſciturū: nomē ⁊ vite ſeriem gerēdc: ordine promit. Ille promiſſi dubi⁹ ſuperni: pdidit pmpte modulos loquele: ſed reformaſti genit⁹ percmpte organa votis. Ventris obſtruſo poſit⁹ cubili: ſenſeras regē thalamo manētē: hinc parēs nati meritī vterq̄z abdita pandit. Intra deſerti teneris ſub annis: ciuiū turmas fugiēs petiſti ne leui ſaltē maculare vitā famine poſſes. Prebuit hiſtū tegimē camelus: artub⁹ ſacris: ſtrophēū bibentis: cui later haustū ſactātā paſtum: mella locuſtis. Ceteri tantū cecinere vatū corde pla/go iūbar affuturū: tu quidē mundi ſcelus auferentē indice prodis. Non fuit vaſti ſpaciū p orbis: ſanctior quiſq̄z genit⁹ iohanne: qui nephas ſecli meruit lauantem: tingere limphis. Omnis felix meritiq̄z celſi neſciens labem niuei pudoris ppotēs martyr heremiq̄z cultor marie vatū. Serta ter denis alios coronāt aucta cremētī duplicata quoſdam: trino centeno cumulata fructu: te ſacer ornant. Hinc potēs noſtri meritis opimis pectoris duros lipidcs repelle aſperū planans iter ⁊ refletos: dirige calles. Ut pi⁹ mundi ſator ⁊ redēptor: mētib⁹ pulſa liuione purī rite dignet veniēs ſacratos ponere greſſus. Laudib⁹ ciues celebrāt ſupni: te deus

simplex piterq; trine supplices ac nos venia pcamur parce redepte. G loria patri resonem⁹ oes: et tibi xpe genite super ne cū qb⁹ sanct⁹ simul et creator spirit⁹ regnat. Amen. ℣. Gloria et honore. **Ad mgt añ.** Ingresso zacharia templum dñi apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incensi. **Coll.**

PResta quesum⁹ ops de⁹ vt familia tua p viā salutis incedat: et bti iohānis pcursoris hortamēta sectando: ad eum quez pdixit secura pueniat. Dñm nrm ihm. **Ad cōpl. pmittat coll. similiter et in prima iste. ℣.** Fuit hō missus. **Jnuitz** Regez pcursoris dñm. Venite adoremus **In primo nocte añ.** Priusq; te formarē in vtero noui te: et anteq; exires sanctificaui te. **pſ.** Beat⁹ vir. **Añ.** Ad oia que mittaz te dicit dñs ibis: ne timeas et oia que mandauero tibi loqueris ad eos. **pſ.** Quare fre. **Añ.** Ne timeas a facie eoz: qz ego tecū sum dicit dñs. **pſ.** Dñe quid multi. **℣.** Gloria et honore. **Sermo matutini epi.**

SOlēnitatē nobis diuersoz martyrū frēs carissimi vite pñtis occasus et susceptа ab eis p xpi noīe passio cōsecrauit. Multimoda nāq; veteruz relatione didicim⁹: nōnullos martyz pstratos gladio: alios igne crematos qplures bestiarū dentib⁹ dilaceratos Jnnumeros etiā varijs tormētoz cruciatib⁹ affectos: spreta sui corpis morte: xpiane fidei testimoniū reddidisse. Beat⁹ vero iohannes baptista cuius nunc festiuitate letamur: celestia mūdo gaudia sterili ab vtero hodie natus inuexit. **℟.** Fuit homo missus a deo cui nomen iohānes erat hic venit vt testimoniuz phiberet de lumine. Et pare dño plebē pfectā. **℣.** Erat iohānes in deserto predicās baptisimum penitentie. Et parate.

ET illi quidē indubitata iaz gloria regnante cōfessi sunt filiū dei: hic aūt et nasciturū dñm ppetalis spirit⁹ preuidit illuminatione et natū priuilegio gratie singulariz ostēdit. Jn tm aūt spūalis in eo pfulsit electio vt ante nūciare mereret dñm q̄z nascēdi initium vel linguā que nūciare posset accipet. Genitq; elizabeth vet⁹ illa mulier et nouа mater que ante partū suuz de futuri filij letabat officio: venicnte ad se beata maria in ipso salutatiōis occursu ait Et quo facta est vox salutationis tue i aurib⁹ meis: exultauit infans i gaudio in vtero meo. **℟.** Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohannē baptistā pcursorē dñi. Qui viaz dño pparauit in heremo. **℣.** Fuit homo missus a deo: cui nomē iohānes erat. Qui viam dño. **Lectio**

QUid est hoc miraculi frēs que tā tox est nouitas gaudioz vt habere se in vtero elizabeth testaret infantē qui necdum sementim sentiēs dñicum iam sentiret aduentū. vere hic omniuz beatissim⁹ paruuloz qui intra materna viscera adhuc inclusus ad se saluatorē mūdi: qz necdum sermone poterat: pphetico gaudio reuelabat. Null⁹ ignorat charissimi oēm paruulum materno ab vtero pdeuntē inter ipsa lucis exordia mestis cōcrepare vagitib⁹. Solus baptista dñi vltra legē nascentiū natiuitatē suā leticie exultatione preuenit. **℟.** Priusq; te formarē in vtero noui te: et añq; exires de ventre sanctificaui te. Et ppheta in gentib⁹ dedi te. **℣.** Ne timeas a facie eoz quia ego tecū sum. Et. **Jn secūdo nocte. añ.** Misit dñs manū suā et tetigit os meū et ppheta in gentib⁹ dedit me dñs. **pſ** Cū inuocarē. **Añ.** Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te super gentes et regna. **pſ.** Verba mea. **Añ.** Dñs ab vtero vocauit me de vētre matris mee recordatus est nominis mei. **pſ.** Dñe dñs nr. **℣.** Posuisti domine super. **Lectio.**

ET quātū decuit fratres vt de matre sterili nasceret qui fecunditatē virginis reuelabat: quatenꝰ mirabilez partum mirabiliter natus ostenderet.

Baptiste dñi

Illud etiã ꝙ stupendũ ꝙꝙ magnifi/
cũ ꝙ sacerdos zacharias pater futur⁹
pphete:qz hoc ipm qđ gerebaꝫ ange/
lo loquẽti nõ credidit:vsum loquendi
amisit:donec ꝓmissione cõpleta: nat⁹
noui hominis preco paterne lingue vi
cula relaxaret. ℟. Descendit angelus dñi
ad zachariã dicẽs:accipe puerũ in senectu/
te tua.Et habebit nomẽ iohãnes baptista.
℣. Iste puer magn⁹coꝝ dño : nam ꝛ man⁹
eius cum ipso est.Et. Lectio.

OS enĩ qđ angel⁹ clauserat : ꝓmis/
sus ab angelo fili⁹ reserauit. Nam
cũ de nũcupatione filij cognatoꝝ vici/
norũꝙ hesitaret arbitriũ ꝓprietatẽ ve
ri nominis ei⁹qđ angelo dictãte didi/
cerat:recepta subito facultate pristini ser
monis pater mut⁹ aperuit:vt cui⁹ nati/
uitatẽ ꝓceptiõe celesti tacit⁹ expectabat
nati vocabulũ loqꝛet:ꝛ agnosceret an/
tius senex: ꝙ eum se sibi redditũ quem
de se nõ crediderat nasciturũ:nec dubi
taret vltra celit⁹ illũ vel ꝓmissuꝫ fuisse
vel natũ cui⁹ causa ꝛ amisisse probat ꝛ
recepisse sermonẽ. ℟. Hic p̃cursoꝝ dile/
ctus ꝛ lucerna lucẽs ante dñm: ipse est enim
iohannes qui viã dño p̃parauit in heremo
Sed ꝛ agnũ dei demõstrauit ꝛ illuminauit
mẽtes hoĩm. ℣. Ipse p̃ibit ante illũ in spiri/
tu ꝛ virtute helye. Sed ꝛ agnũ

QUid hac frẽs religione glorios⁹
quid hac insigni⁹ fide:in qua ste/
rilis ꝯcepit:virgo parturit:mut⁹ loqui
tur:ꝛ in secreto maternoꝝ viscerũ puu/
li toti⁹ mundi gaudia ꝓludunt futura.
Nec enĩ poterat veteri sub lege ordinẽ
suum mortalis seruare natura:qñ ꝙ no
uã natiuitatis gr̃am nouũ saluti oĩum
misteriũ ꝓbaꝫ. Hic est ergo iohannes
de quo ꝓphetauit ysaias dicẽs. Vox
clamãtis in deserto parate viã dño:re
ctas facite semitas dei nr̃i. Vox inquit
clamãtis in deserto : ꝙꝙ bene vox dicit
qui venientẽ de celestib⁹ in carne hois
vnigenitũ dei pleno ore let⁹ clamabat.
℟. Innuebũt pr̃i ei⁹: quẽ vellet vocari cũ
ꝛ postulãs pugillarẽ scripsit dicẽs.Johãnes
est nomẽ ei⁹. ℣. Apertũ est os zacharie ꝛ ꝓ
phetauit dicẽs.Johãnes. In tercio noct
añ. Posuit os meũ dñs quasi gladiũ acutũ
in vmbra manꝰ sue ꝓtexit me. ℘. Dñe qs
habi. Añ. Formans me ab vtero seruum
sibi dñs in lucem gentiũ vt sim salus ei⁹ ab
extremis terre. ℘. Dñe in virtute. Añ.
Reges videbunt ꝛ consurgent principes ꝛ
adorabũt dñm deum tuũ qui elegit te. ℘.
Bonũ est cõfiteri. ℣. Magna est gloria.

ELizabeth impletũ Scõm lucã.
est temp⁹ pariẽdi ꝛ peperit filiũ: ꝛ
audierũt vicini ꝛ cognati et⁹:qz magni
ficauit dñs misericoꝛdiã suã cuꝫ illa: ꝛ
cõgratulabant ei. Et reliqua.

Omel. venerabilis bede presb yteri.

PRecursoris dñi natiuitas sicut sa/
cratissima lectionis euãgelice pro
dit hystoria:multa miraculoꝝ sublimi
tate refulget. Quia numirũ decebat vt
ille quo maioꝛ inter natos mulierũ ne/
mo surrexit maioꝛe p̃ ceteris sanctis in
ipso moꝛ ortu virtutũ iubare clarescꝛe/
ret. Senes ac diu infecũdi parẽtes do
no nobilissime ꝓlis exultant:ipsi patri
quẽ incredulitas mutũ reddiderat: ad
salutandũ noue gratie preconẽ os ꝛ li/
gua reseraꝫ:nec solũ facultas deũ bene
dicendi restituit sed de eo etiam virt⁹
pphetandi augeꝫ. ℟. Precursoꝝ dñi ve
nit de quo ipse testaꝫ. Nullus maioꝛ inter
natos mulierũ iohãne baptista. ℣. Ipse pre
ibit ante illũ in spũ ꝛ virtute helye. Null⁹.

EXcitati fama facti oẽs vicini ãmi
ratione ac metu p̃cellunt:oĩm qui
tũc audiere circũquaqꝫ ad aduentũ no
ui ꝓphete coꝛda p̃parant :vnde meri
to ꝙ orbẽ sancta ecclesia que tot beatoꝝ
martyrũ victorias qb⁹ ingressuꝫ regni
celestis meruere frequẽtat: hui⁹ tantũ/
modo post dñm etiã natiuitat; diẽ ce/
cebrare ꝓsueuit:qđ nullaten⁹ sine aucto
ritate cuãgelica in cõsuetu dinẽ venisse

credendū est: sed attenti⁹ aīo recōdēdū q: sicut nato dño pastorib⁹ angel⁹ apparēs ait. Ecce euāgelizo vobis gaudiū magnū qđ erit oi populo: q: nat⁹ est nobis hodie saluator q est xp̄s dñs ℟. Gabriel archāgelus apparuit zacharie dicēs: nascet tibi fili⁹ nomē ei⁹ iohānes vocabit. Et multi in ntīate ei⁹ gaudebūt. ℣. Erit enī magn⁹ coram dño: nā & man⁹ ei⁹ cum ipso est. Et multi. **Lectio.**

Ita ctiā i dē angel⁹ nasciturus p̄dicās zacharie iohannē. Et erit inqt tibi gaudiū & exultatio: & multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. Erit enī magn⁹ coram dño Iure igit vtriusq; ntītas deuotione festa celebrat: sed in illi⁹ tanq; in xp̄i dñi tāq; in saluatoris mūdi: tanq; in filij dei oipotētis: tāq; in solis iustitie ntīate: omni populo gaudiū euāgelizat. In hui⁹ aūt tāq; p̄cursoris dñi i serui dei eximij: in lucerne ardētis & lucētis exortu multi gauisuri esse memorant. Iste magn⁹ coram dño esse narrat de illo ppheta testat. Qm̄ magn⁹ dñs & laudabilis nimis & magnitudinis ei⁹ nō est finis. Iste peccatoz cōsortia declinās ab omni qđ inebriare pōt abstinebat. Ille inter peccatores cōuersat⁹ peccati ois īmunis pmansit. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. Qui viā dño p̄paranit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomē iohānes erat. Qui. Te deū laudam⁹. ℣. Fuit homo missus. **p̄mittat lauđ. Laudes añ.** Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohannē baptistam p̄cursorē dñi. **Añ.** Innuebāt patri ei⁹ quē vellet vocari eum & scripsit dicēs: iohānes est nomē ei⁹. **Añ.** Johannes vocabit nomē ei⁹: & multi in ntītate ei⁹ gaudebūt. **Añ.** Johānes est nomē ei⁹: vinuz & sicerā nō bibet: & multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. **Añ.** Iste puer magn⁹ coram dño: naz & man⁹ eius cū ipso est. **Capitulum**

Audite insule & attēdite populi de longe: dñs ab vtero vocauit me: de vētre matris mee recordat⁹ est nois mei. ℣. Justus vt palma florebit. **Ad bñ/añ.** Apertū est os zacharie & pphetauit dicens bñdict⁹ dñs de⁹ isr̄l **que videlz cantet vsq;** Prophetauit dicēs **Deinde p̄s** Benedict⁹ dñs. **Collecta.**

Deus qui p̄sentē diem honorabilē nobis in bti iohānis natiuitate fecisti: da populis tuis spūaliū gratiaz gaudioz: & oim fideliū mentes dirige in viā salutis eterne. p̄. **Ad horas lauđ. hymni solēniter. Ad terciā cap.**

Hec dicit dñs formās me ab vtero seruū sibi: dedi te in lucem gentiū vt sis sal⁹ mea vsq; ad extremū terre. ℟. Gloria & ho cū rel̄. & oratio predicta ad horas. **Ad sextā Cap.**

Misit dñs manū suam & tetigit os meū & dixit dñs ad me: ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce cōstitui te super gētes & regna. **Ad nonā Cap.**

Reges videbūt & p̄surgēt p̄incipes & adorabūt dñm deū tuū & sanctū isr̄l q elegit te. **Officiū. post terciaſ.** De ventre ma. **p̄s.** Bonū est p̄fi. **Col.** De⁹ q p̄nītē diē. **Epla.** Audite insule. **Grad.** Priusq; te. ℣. Misit dñs & repetat. Priusq;. Alla. ℣. Erat iohānes. **vel** Justus vt pal. **Sequētia.** Sci baptiste. **Euāgeliuz.** Elizabeth impletū est. Credo **nō dr̄ ni si sit dñic⁹ dies. Offert.** Justus vt pal. **p̄fatio quotidiana solēniter.** Sanct⁹ et Agn⁹ Ita missa ē **solēniter. Cō.** Tu puer **In scōis vs lauđ añ.** Elizabeth zacharie **cū rel̄. p̄s.** Dixit. Cōfitebor. Beat⁹ vir Deprofūdis. Memēto. **Cap.** Hec dicit dñs formās me. ℟. Tu puer ppheta altissimi vocaberis. Preibis enī ante faciē dñi parare vias ei⁹. ℣. Ad dandā sciam salutis plebi ei⁹ in remissionē pcōz eorum. **Hymn⁹.** O nimis felix. ℣. Gloria & ho **In euāgelio añ.** Puer qui nat⁹ est plusq; ppheta est: hic est enī de quo saluator ait: inter nat⁹ mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. **Oro vt s. Ad cōpl. hym⁹** Te

lucis ante. simplici melodia. Sup nūc añ. Salua nos dñe. post Bñdicam⁹ dicit̄ ps. Laudate dñm in sanctꝯ ei⁹. Infra octauam dicat̄ vna añ. illarū infra'positarū tā ad matꝯ. qꝫ ad vs. cū oratione ipsi⁹: ꝛ ad missaz fiat ei⁹ cōmemoratio sīl̄r añ. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohānē baptistā. Añ. Nazare⁹ vocabit̄ puer iste: vinū ꝛ sicerā nō bibet: ꝛ omne īmūdū nō mādducabit ex vtero matris sue. Añ. Ex vtero senectutis ꝛ sterili iohānes nat⁹ est p̄cursor dñi. Añ. Ipse preibit ante illū in spū ꝛ virtute helie parare dño plebē pfectā. Añ. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis p̄ibis ante dñm pare vias. Añ. Pro eo q̄ nō credisti verbis meis eris tacens ꝛ non poteris loqui vsqꝫ in diē ntitatis ei⁹.

OEus q nos bti iohānis baptiste ꝓcedis natalicio pfrui: ei⁹ nos tribue meritis adiuuari. ꝑcr. Colt. Iohānis ꝛ pauli. ad vs ferialcs. ps. Hi sunt viri misericordie quoꝝ iusticie obliuionem nō acceperūt cū semine eoꝝ pmanēt: bona hereditas sancta nepotes eoꝝ. Ry. Isti sūt due olive. Hymn⁹. Rex gloriose mīrm. ℣. Letamini in dño. In euāgelio añ. Isti sunt due olive ꝛ duo cādelabra lucentia añ dñm: habēt ptātem claudere celū nubib⁹: ꝛ aperire portas ei⁹: q̄ lingue eoꝝ claues celi facte sunt. Collecta

QUesum⁹ oīpotēs de⁹ vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat: q̄ de beatoꝝ iohīs ꝛ pauli glorificatione ꝓcedit quos eadē fides ꝛ passio vere fecit esse germanos. Ad matꝯ. ser Ry. Absterget de⁹. Passio eoꝝ.

SUb diocleciāo gallicano duce romani exercitus: psarum gens que syriā uastauerat: victa ꝛ viriliter subiugata. Qui cū triūphalib⁹ infulis sublimatus accept⁹ esset: ꝛ carus filiā ei⁹ sacratissimā virginem cōstantiā poscebat in vxorē: ꝛ hoc nō mediocri instantia flagitabat: tpe quo iminebat gens scytica q̄ ꝛ dacias ꝛ tracias occupauerat: qm̄ erat bene potēs oīm potestatū comites ac p̄fecti cū oi populo id fieri postulabant. Constātin⁹ vo augustus cōtristari cepit ꝛ cē mestissim⁹ sciēs filiā suam positā esse in sancto ꝓposito facili⁹ occidi posse q̄ vinci. Que cū patris solicitudinē studio scītatis conaret excludere: dixit ad patrē suū. Si certissime nō habere q̄ me non deserat de⁹: recte formidini mee ꝛ solicitudini tue cederet loc⁹. Cū vero certa sim de deo ponere oēm solicitudinē tuā: ꝛ te daturuz me illi cōiugē repromitte: ita vt si scytarū supauerit gentē victor me simul ꝛ cōsul accipiat. Hui⁹ aūt ꝓmissionis gr̄a vt duas filias suas virgines quas ex amissa cōiuge natas habet: mecū vsq̄ ad nuptiarū diē esse ꝓmittat: secū vero ꝓpositū ꝛ primiteriū iohānē ꝛ pauluz esse gratāter admittat vt ille p meos familiares alloq ꝛ cognoscē me valeat: ꝛ ego illi⁹ p ei⁹ filias votū mores ꝛ instītutū cognoscā. Hacta sūt hec oia sicut virgo xp̄i disposuit ꝛ velut sub arrabonis loco dant̄ duo frēs eunuchi ex latere auguste: ꝛ due sorores gallicani filie ipsi auguste tradunt̄ ita liberalibus erudite: vt vix illis pares scientie in virorū numero sapientiū inueniri potuissent: quarū vna ethica: altera arthemia dicebat̄. Qualiter aūt cōstantia ethicā arthemiamq̄ cōuertit: studio celeriter narrādi: martyriū gallicani p̄tereo. Postq̄ cōstantinus fili⁹ cleucij impatoris mortu⁹ est: ꝛ secuta est filia ei⁹ constātia: essetq̄ cesar pessim⁹ iulian⁹ a cōstantio nepote ꝯstantini factus: puenit ad eū q̄ duo frēs eunuchi paul⁹ ꝛ iohannes omni die turbas xp̄ianoꝝ pauperū recrearēt ex his opib⁹ quas scissima virgo xp̄i cōstantia reliq̄rat. Et misit qui eos cōuenirent dicens debere sibi eos adherere. Illi vo dixerūt. Viri xp̄ianissimi augustoꝝ memorie cōstan

tius ⁊ constans ⁊ nepos eoꝝ constanti
nus: cū auguste dignitatis apicem or/
dinarēt: ⁊ seruos xp̄i se esse gloriarent
nos eoꝝ imperio famulabamur. ℙ er/
gentes igit̄ in ecclesiaꝫ: excusso dyade
mate deū se ad adorādū prosternebāt
in terram. ℙostq̄ vero mundus non
fuit dign⁹ tales habere augustos ⁊ celi
eos inter angelos susceperunt. ℜeman
sit aūt nepos cōstantini constantius: q̄
ex quo tibi soliū regni tradidit: reliqui
sti religionē virtutib⁹ plenā ⁊ sequeris
ea que optime nosti a deo penitus nō
possideri. ℙro hac iniquitate a tua sa/
lutatione desistim⁹: ⁊ a societate impe/
rij tui nosmetipsos oīno subtraximus
Sum⁹ enim nō falsi xp̄iani sed veri.
Q uib⁹ iulianus hec mādauit. Ego ec
ce clericatuꝫ in ecclesia obtinui: ⁊ si vo/
luissem ad primū graduꝫ ecclesie pue/
nissem: sed considerans vanū esse: reli
ctis reb⁹ ⁊ vtilib⁹ ⁊ necessarijs: incertiaꝫ
sectari ⁊ ocium: bellicis reb⁹ animū tra
didi: ⁊ dijs fautorib⁹ sacrificaui: ita vt
ad imperij festigiū p̄uenirez. Unde cō
siderare debetis: quia ⁊ vos regali au/
la nutriti nō debetis deesse lateri meo:
vt habeā vos primos in palacio meo
q̄ si a vobis contēptus fuero nihil mi
hi erit agere nisi vt contēni nō possim.
Johānes ⁊ paulus dixerūt. Nō tibi fa
cim⁹ iniuriā vt preponam⁹ tibi qualē/
cūq̄ aliā p̄sonā: nisi deū tibi p̄eponi/
mus qui fecit celum ⁊ terrā mare ⁊ oīa
que in eis sunt. Tu. Euāgeliuꝫ. Atten
dite a fermēto. Require in cōi. ℟. Isti
sunt duo viri misericordie. Qui assistūt an/
te dn̄m dn̄atorē vniuerse terre. ℣. Isti sūt
duo oliue ⁊ duo candelabra lucentia ante
dn̄m. Qui ℟. Isti sunt due oliue ⁊ duo can
delabra lucentia ante dn̄m: habent ptātem
claudere celū nubib⁹ ⁊ aperire portas eius
Quia lingue eoꝝ claues celi facte sunt. ℣.
Justi aūt imppetuū viuent ⁊ apud dn̄m est
merces eoꝝ. Quia. ℟. Beati martyres xp̄i
iohānes ⁊ paul⁹ dixerūt iuliano: nobis aūt
alius nō est nisi vn⁹ de⁹. Pater ⁊ filius ⁊ spi
ritussanct⁹. ℣. Unus spūs ⁊ vna fides erat
in eis. Pater. Laudes añ ℙ aulus ⁊ iohā
nes dixerūt ad iulianū: nos vnū deum coli
mus qui fecit celū ⁊ terrā. Añ. Paul⁹ ⁊ io/
hānes dixerūt ad terēcianū: si tuus dn̄s est
iulianus habeto pacē cū illo nobis ali⁹ non
est nisi dn̄s iheſus xp̄s. Añ. Johānes ⁊ pau
lus cognoscentes tyrannidē iuliani facultа
tes suas pauperib⁹ erogare ceperunt. Añ.
Sanctispūs ⁊ aie iustoꝝ hymnū dicite deo
alta. Añ. Johānes ⁊ paulus dixerūt ad gal
licanū: fac votū deo celi ⁊ eris victor meli
or'q̄z fuisti. Capitulum. Ap. 7
H I sunt qui venerūt ex magna tri/
bulatione: ⁊ lauerūt stolas suas: ⁊
dealbauerunt eas in sanguine agni. ℣.
Mirabilis deus. Ad bn̄d. añ. Astiterunt
iusti ante dn̄m ⁊ ab inuicē nō sunt sepati: ca
licē dn̄i biberūt ⁊ amici dei facti sunt. Col
lecta p̄dicta. Ad horas laudes cū cap.
⁊ coll'. de sanctꝫ. ~~Officiū.~~ Multe tribu/
lationes. p̄s. Benedicā. Coll'. predicta.
Epla. Hi sūt viri misericordie. Grad
Ecce q̄z bonū. ℣. Sicut vngentū. ℣. Mā
dauit. Alta. ℣. Justi epulent. Sequentia.
Agone triūphali. Euangeliū. Attēdite.
Offertꝫ. Gloriabunt. Sanctus ⁊ Agnus
dn̄icali melodia. Cō. Et si corā. In se/
cūdis vs añ. Virgā virtutꝫ cū reł. Cap
G Eneratio sanctoꝝ nō derelinque
tur in secula: corpa eoꝝ in pace se/
pulta sunt. Hymn⁹. Rex glorioſe mar
tyrū. In euāgelio añ. Isti sunt sci qui ꝓ
dei amore minas hoīm ptēpserūt sci marty
res in regno eterne exultant cū angelis. O
q̄z p̄ciosa est mors sanctoꝝ qui assidue assi/
stunt ante dn̄m ⁊ ab inuicem nō sunt sepati
alta. Coll'. p̄dicta. ~~Ut comes pape añ.~~
Sacerdos ⁊ pontifex. Coll'.
O Eus qui beatū leonē pontificez
sanctoꝝ tuorū meritis adequasti
cōcede ꝓpicio⁹ vt qui cōmemorationis
ei⁹ festa p̄colim⁹: vite quoq̄ imitemur

exempla. ℣per. ℭodē die vigilia apl̄o
rū petri ⁊ pauli ~~Si vigilia apl̄oz̄ vene~~
~~rit in diē dn̄icū~~ de dn̄ica dicet̄ ꝑ totuz
⁊ de vigilia legat̄ euangeliū ꝑ nona le
ctione: neq; aliq̄ alia mentio fiat in ho
ris de ea dē: sed tm̄ in missa. ℣d mat̄.
euangeliū sc̄m iohannem.

In illo tpe. d. i. symoni petro. Sy/
mon iohānis diligis me pl⁹ his:
dicit ei etiaz: dn̄e tu scis q; amo te. Et
rel̄. ℳeł. vene. bede p̄sbyteri.

Virtutē nobis perfecte dilectiōis
frēs p̄sentis euāgelij lectio cōmē
dat. ꝑfecta enī dilectio est qua deum ex
toto corde: ex tota aia: tota virtute: pri
mū aūt tāq; nosmetip̄os diligere iube
mur: ⁊ neutra harū dilectio sine altera
valet esse ꝑfecta: q; nec deus vere sine
primo: nec sine deo vere pōt ꝓxim⁹
amari. Unde dn̄s toties interrogato
petro an se diligeret: ⁊ illo respōdente
q; cū ipso teste diligeret: adiungebat p
singula: ita cōcludēs. ℣pasce oues me/
as siue agnos meos: ac si apte diceret
Hec sola ⁊ vera ꝓbatio est integri amo
ris in deū: si erga fratres studueris cu/
ram sollicitā exercere laboris. Nam q
cūq; fratri opus pietatis qō valet im/
pendere negligit min⁹ iuste conditorē
se diligere ostēdit cui⁹ mandatū in su/
stentanda necessitate proximi contēnit
que ꝑfecto caritas qm̄ sine diuine gra/
tie illuminatione mīme haberi pōt: ta/
cite quodāmodo dn̄s insinuat. qui pe
trū de illa interrogās symonē illuz io/
hānis qui nusq; alias cognomiat. Sy
mon inqt iohānis diligis me plus his
vbi q̄uis simpliciter mētio facta terre
ni parētis ei⁹ posset intelligi: non tm̄ ab
re est: si qs noie iohannis donū supne
retributionis ⁊ generationis mistice in
dicatū velit accipere. De quo iohānes
apl̄s admonēdo testat̄. Carissimi di/
ligam⁹ inuicem: qm̄ caritas ex deo est ⁊
oīs q; diligit ex deo nat⁹ est ⁊ cognoscit
deū. Symon nāq; obediēs: iohannes
gr̄a dei interp̄tat̄. Propterea recte pri
mus apl̄oz̄ cū de amore suo requirit̄.
Symō iohānis id est obediēs dei gr̄e
vocat̄: vt liquido cūctis ostendat̄: hoc
qō maiore p̄ ceteris obediētia donum
iussis obsequit̄: q; ardētiori illū carita
te amplectit̄: nō humani meriti sed mu
neris esse diuini: vnde ⁊ apl̄s paulus
eadē gr̄a cōfortatus aiebat. Quia cari
tas dei diffusa est in cordibus nostris
per spm̄sanctū q; datus est nobis. Qui
ergo ceteris flagrātius dn̄m amare ꝓ/
bat̄ filius hominis cognominat̄ quia
nimirū virtus eiusdē amoris non nisi
per gratiā spiritus percipit̄ qui tamen
ipse notandū quā caute ⁊ circūspecte te
stimoniuz suo reddat amori cum dn̄o
scisitanti an se plus aliis diligeret: nō
est ausus respondere. Tu scis q; amo
te plus his. Sed tempata ac simplici
voce Etiā inquit dn̄e tu scis q; amo te
℣post primā col̄. dicat̄ añ. de sc̄o leone
Serue bone. cū coll̄. ipsius. Deinde oīa
suffragia. ℣ēs hore dicant̄ cū p̄cib⁹ ⁊
genuflexiōe: nec fiat mentio alia de san
ctis. De vigilia officiū. Dicit dn̄s. Col̄
℣resta q̄s op̄s de⁹. ⁊ de sc̄o leone sub
vna cōclusione. Sc̄da dn̄icalis vel de
sc̄o iohe baptista tercia. ℣pietate. Epl̄a
℣petr⁹ ⁊ iohes ascē. Grad. In oēm terrā
℣. Celi enarrāt. Alla. nō dr̄ nisi sit dn̄ico
die tūc canit̄ Alla. ℣. Celi enarrant. vel
Jam non estis. Euāgeliū. Dixit ihs pe/
tro. Offert̄. Nihi aūt. p̄fatio de apl̄is
Cōmu. Symon iohannis.

℣Etri ⁊ pauli ~~ad vs̄ super p̄s. añ.~~
In plateis ponebant infirmi i lectu
lis vt veniente petro saltim vmbra illius
obūbraret quēquā illoz̄ ⁊ liberarent̄ ab in
firmitatib⁹ suis. p̄s. oīa laudate. Añ. Ait
petr⁹ p̄cipib⁹ sacerdotū ihesuz quē vos in
teremistis suspēdētes in ligno: hūc deus su
scitauit ⁊ principē ac saluatorē exaltauit ad
dandā penitētiam in remissionē peccatorū.

Añ. Petrus apostol⁹ dixit paralitico: enea sanet te dñs iheſus xp̃s: surge ⁊ sterne tibi qui continuo surrexit ⁊ oēs qui videbant cōuersi sunt ad dñm. Añ. Factū est vt quedam discipula noīe thabita plena operibus bonis ⁊ elemosynis infirmata moreret: miserūt aūt discipuli ad petrū rogantes ne pigriteris venire vsq; ad nos Añ. Aduenīē te petro circūsteterūt eū oēs vidue flentes ⁊ ostendentes tunicas ⁊ vestes quas faciebat illis dorcas. Capitulū Actus

IN plateis eiecerūt infirmos ⁊ posuerūt in lectulis ⁊ grabatis vt veniente petro saltē vmbra illius obumbraret quēq; illor ⁊ salui fiebant. Deo ℟. Petre amas me tu scis dñe quia amo te Pasce oues meas. ℣. Simon iohannis diligis me plus his tu scis dñe quia amo te. Pasce oues meas. Hymnus

AUrea luce ⁊ decore roseo lux lucis omne pfudisti seculū: decorās celos inclito martyrio: hac sacra die que dat reis veniam. Ianitor celi doctor orbis pariter iudices secli: vera mū di lumina per crucē alter: alter ense trium phans: vite senatū laureati possident: Iam bone pastor: petre clemens accipe vota precantū ⁊ peccati vincula resolue: tibi potestate tradita: qua cunct; celum verbo claudis aperis. Doctor egregie paule mores instrue: ⁊ mēte polum nos transferre satage: donec perfectū largiat plenius: euacuato quod expte gemim⁹. O liue bine pietatis vnice: fide deuotos spe robustos maxime fonte repletos caritatis gemine post/ mortem carnis impetrare viuere. Sit trinitati sempiterna gloria honor potestas atq; iubilatio in vnitate cui manet imperiū: ex nūc ⁊ modo per eterna secula. Amē. ℣. In oēm terrā. Ad mgt añ Quem dicūt hoies esse filiū hominis dixit iheſus discipulis suis: respondēs petrus dixit: tu es xp̃s filius dei viui: ⁊ ego dico tibi quia tu es petrus ⁊ sup hanc petrā edificabo ecclesiā meam. Coll.

DEus q̄ nos beator ap̄lor tuorū petri ⁊ pauli natalicia glorioſa p̄ ire cōcedis: tribue q̄s eor nos semp ⁊ beneficijs p̄ueniri ⁊ orationib⁹ adiuuari. ℣per. In cōpl. sup nūc di. añ. Symō bariona tu vocaberis cephas qō interp̄tat petrus ianitor celi: pulsantib⁹ aperi: supra modū peccanim⁹ oēs: dimitte septuagies septies. ℣. Parce tuis ouibus quas raptor vexat iniquus post Carnis resurrectionē dī ℣. Tu es petr⁹. Et sup hāc petrā edificabo eccl̄iam meā. Coll. Deꝰ qui dicm discernis. Inuit. Regē regū adorem⁹ dñm. Qui in celo ⁊ in terra primū sctō dono dedit petro ius ligandi atq; soluendi. In primo nocl. añ. Petr⁹ ⁊ iohānes ascē debāt in templū ad horā orationis nonam ps. ⁊ ℣. de ap̄lis. Añ. Claud⁹ quidā cuz vidisset petrū ⁊ iohannez: cepit rogare eos vt elemosinā acciperet. Añ. Argentū ⁊ aurū nō est mihi: quod aūt habeo hoc tibi do

Sermo leonis pape.

OMniū quidē sanctarū solēnitatū dilectissimi totus mund⁹ est particeps ⁊ vni⁹ fidei pietas exigit vt qcqd p̄ salute vniuersor recolit gestū cōmunib⁹ vbiq; gaudijs celebret: verūtamē hodierna festiuitas p̄ter illā reuerētiaz quā toto orbe terrarū promeruit: spāli ⁊ ꝓpria romane vrbis exultatione venerāda est: vt vbi p̄cipuor ap̄lor glorificat⁹ est exit⁹: ibi in die martyrij eor sit leticie principatus. ℟. Symon petre anteq; de naui vocarē te noui te: ⁊ sup plebem meā principē cōstitui te. Et claues regni celor tradidi tibi. ℣. Quodcūq; ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quod cūq; solueris sup terrā erit solutū ⁊ in celis

ISti enim sunt viri p̄ quos tibi euāgelium christi roma resplenduit: ⁊ qūc eras magistra erroris: facta es discipula veritatis. Isti sunt sancti patres tui: verioq; pastores qui te regnis celestibus inferendam multo melius:

multoqz felici⁹ cõdiderũt qz illi quorũ studio primo meniuz tuoz fundamẽta locata sunt. Et quib⁹ his q tibi nomen dedit fraterna te cede fedauit. Isti sunt q te ad hãc gloriam ꝓuexerũt vt gens sancta popul⁹ elect⁹: ciuitas sacerdotalis ⁊ regia: p sacrã bti petri sedẽ: caput orbis effecta lati⁹ ꝑsideres religiõe diuina qz dñatione terrena. Quãuis enĩ multz aucta victorijs: ius impij tui: terre mariqz ꝓtuleris: min⁹ tñ est qđ tibi bellic⁹ labor subdidit: qz qđ pax xp̃iana subiecit. ℟. Si diligis me symon petre pasce oues meas: dñe tu nosti q: amo te. Et aiam meaz pono ꝓ te. ℣. Si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Et.

Deus nãqz bon⁹ iustus oipotens qui misericor: diã suã humano generi nũqz negauit: oẽsqz in cõc mortales ad cognitionẽ sui habũ dantissimis semp beneficijs eruditi: volũtariã errantiũ cecitatẽ: ⁊ ꝓcliuẽ deteriora: neqz ciã secretiori cõsilio ⁊ altiori pietate miserat⁹ est: mittẽdo verbũ suũ equale sibi atqz coeternũ: qđ caro factũ est. Ita diuinã naturã nature vniuit humane: vt illi⁹ ad infima inclinatio nra fieret ad sũmũ ꝓuectio. Ut aũt hui⁹ inenarrabilis gre p totũ mundũ diffunderet effect⁹ romanũ regnũ diuina ꝓuidẽtia ꝓparauit cui⁹ ad eos limites incremẽta ꝓducta sunt quib⁹ cunctarũ vndiqz gentiũ vicina ⁊ cõtigua esset vniuersitas. ℟. Tu es petr⁹ ⁊ sup hãc petrã edificabo eccliam meã ⁊ porte inferi nõ ꝓualebũt aduersus eã. Et tibi dabo claues regni celorũ. ℣. Qcũqz ligaueris sup terrã erit ligatũ ⁊ in celis: ⁊ qcũqz solueris sup terrã erit solutũ ⁊ in celis. Et. In secũdo nocturn. Ant. In noie ihesu xp̃i surge ⁊ ambula in pace. Ant. Exiliẽs claudus ⁊ ambulabat ⁊ intrauit cũ illis ambulãs ⁊ laudãs deũ. Ant. Vidit populus claudũ ambulantẽ ⁊ laudantẽ deũ: ⁊ repleti sũt stupore ⁊ exthasi in eo qđ cõtigerat illi. Sermo maximi epi.

Gloriosissimos xp̃iane fidei principes annuis solẽnitatib⁹ honorãtes frẽs charissimi: ipm dñm nr̃m qui hui⁹ auctor est fidei: debita religiõe veneremur. Apli nãqz latino sermone dicunt missi. Qui ergo honorat missos manifestũ est honorare eos mittentem. Qm̃ dignitas que defert ministris illi sine dubio cui⁹ ministri sunt exhibet vt ait ipe saluator ad discipulos suos. Qui vos audit me audit: ⁊ qui vos recipit me recipit. ℟. Dñe si tu es: iube me venire ad te sup aquas ⁊ extẽdẽs manũ ap̃hẽdit eũ. Et dixit ihesus modice fidei q̃re dubitasti. ℣. Cũqz vidisset ventũ validũ veniẽtẽ timuit ⁊ cũ cepisset mergi clamabat dicẽs dñe saluũ me fac. Et dixit.

Vere beatoz apl̃orũ merita in quibus se xp̃s ⁊ recipi se ꝓdicat ⁊ audiri bti ⁊ mhilomin⁹ illi quoz deuotio delata apl̃is recurrit ad xp̃m. Tenẽtes itaqz frẽs tãte hui⁹ ꝓmissiõis fidẽ: tenẽtes de supplicijs patrũ nr̃oz ꝓ xp̃i ꝓfessione: susceptz fidelib⁹ gaudijs exultem⁹ qm̃ q de morte martyrũ letant̃ martyres nõ dubitant cũ xp̃o regnare post mortẽ. ℟. Surge petre ⁊ indue te vestimẽtis tuis: accipe fortitudinẽ ad saluãdas gẽtes. Quia ceciderũt cathene de manib⁹ tuis. ℣. Angel⁹ dñi astitit: ⁊ lumẽ refulsit in habitaculo carceris: ꝑcussoqz latere petri excitauit eũ dicẽs surge velociter. Quia.

Nos vo eccliarũ oĩum reuerẽdissimos patres: petrũ dico ⁊ paulũ pijssimis studijs honorem⁹. Erat vtiqz eis xp̃s viuere: qb⁹ vita nõ erat sine xp̃o: erat eis xp̃s viuẽ qz totũ xp̃i ꝓficiebãt ecclijs qđ viuebãt. Erat aũt ⁊ eis lucrum mori: quia tali morte vitaz sibi mercabant̃ eternam. Erat aũt eis mori lucrum quorum corruptioni incorruptio succedebat: ⁊ damna ꝓsentium temporum lucra perpetua sequebant̃. Hic itaqz est petr⁹ q xp̃m dñz viui dei cẽ filiũ: validissima iuictaqz nobis cre

dēdi fundamēta ꝓstituit. ℟. Tu es pa/
stor ouiuꝫ princeps apl̄oꝝ tibi tradidit deꝰ
oia regna mūdi. Et ideo tradite sūt tibi cla
ues regni celoꝝ. ℣. Q̄cūqꝫ ligaueris sup
terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ q̄cūqꝫ solueris
sup terrā erit solutū ⁊ i celis. Et. In tercio
nocł. añ. Petrꝰ autē seruabat in carcere: ⁊
oratio fiebat ꝑ eo sine intermissione ab ec/
clesia ad deū. Añ. Dixit angelꝰ ad petrum
circūda te vestimētū tuū ⁊ sequere me. Añ
Misit dñs angelus suum ⁊ liberauit me de
manu herodis alta. Scōm matheū.
IN illo tpe venit ihs i ptes cesaree
philippi ⁊ interrogauit discipulos
suos dicēs. Quē dicūt hoīes eē filiuꝫ
hois. Et rel. Omeł. venc. bede p̄sby.
LEctio sci euāgelij quā modo frēs
audistis tāto intentiꝰ cogitāda ac
sine obliuione est iugiter retinēda quā
to cōstat: qꝛ nobis magnā fidei pfectio
nē cōmēdat magnū eiusdē pfecte fidei
cōtra oia tēptamēta robur eque denun
ciat. Si enim scire volumꝰ: quō in xp̄m
credi oporteat qd lucidiꝰ eo qō ait ad
eū petrꝰ. Tu es xp̄s filiꝰ dei viui. Rur
sum si audire delectat: quātū hec fides
valeat: quidꝫ aptiꝰ eo qō dñs ait de ec/
clesia q̄ sup eū edificāda erat. Et porte
inferi nō pualebunt aduersus eā. Sed
hec in locis suis pleniꝰ exponent. ℟.
Quē dicūt hoīes eē filiū hois dixit ihesus
discipulis suis: rīdens petrꝰ dixit: tu es xp̄s
filius dei viui: et ego dico tibi: qꝛ tu es pe/
trꝰ. Et sup hāc petrā ędificabo eccl̄iam meā.
℣. Beatꝰ es symon petre: qꝛ caro ⁊ sanguis
nō reuelauit tibi: sꝫ pater meꝰ qui ī celis est
NUnc aūt reuertētes ad explanan/
dā ex ordine lectionē dñicā ꝓpri
mo de loco videamꝰ in quo habita me
morant. Venit inqt ihs i ptes cesaree
philippi. ꝓphilippus vt lucas testat
erat detrarcha iturce ⁊ traconicidis re/
gionis. Hic ergo statuēs ciuitatē in lo/
co vbi iordanis ad radices orit libani
montis ⁊ est terminꝰ iudee cōtra septen
trionē: appellauitqꝫ eā cesareā philip
pi in memoriā videlꝫ sui nois piterqꝫ
i honorē tyberij cesaris sub quo ipe re
gnabat. In huiꝰ ptes veniēs ihs inter
rogabat discipulos suos dicēs. Quē
dicūt hoīes esse filiū hois. Nō aūt q̄si
nesciēs finiam de se vel discipuloꝝ vel
extraneoꝝ inqrit: sed ideo discipulos
qd de se sentiāt: interrogat vt cōfessio
nem recte fidei illoꝝ digna mercede re
muneret. ℟. Ego ꝓ te rogaui petre vt nō
deficiat fides tua. Et tu aliqñ cōuersus cō/
firma frēs tuos. ℣. Caro ⁊ sanguis nō reue
lauit tibi: sed pater meꝰ qui est in celis. Et.
NAm sicut interrogatꝫ generaliter
oibꝰ petrꝰ rīdit vnꝰ ꝓ omnibus
ita qꝫ petro dñs rīdit in petro oibꝰ re
spōdit. Ideo qd alij de se sentiant inq
rit vt expositis primo sententijs erran
tiū discipuli ꝓbarent veritatē sue con
fessionis nō de opinione fulgata Sed
de ipō pcepisse dñice reuelationis ar/
cano. Quē inqt dicūt hoīes eē filiuꝫ
hois: pulchre hoīes appellat eos qui
de filio hois tm̄ loqui nouerāt qui di/
uinitatis eiꝰ archana nesciebāt. ℟. Pe/
tre amas me tu scis dñe quia amo te Pasce
oues meas. ℣. Symon iohānis diligis me
plus his tu scis dñe quia amo te. Pasce. ℣
Tu es petrꝰ p̄mittat laud. Laudes añ.
Petre amas me pasce oues meas: tu scis
dñe quia amo te. Añ. Symon iohānis dili
gis me plus his tu scis dñe qꝛ amo te. Añ.
Ego ꝓ te rogaui petre vt nō deficiat fides
tua ⁊ tu aliqñ cōuersus cōfirma frēs tuos.
Añ. Significauit dñs petro: qua morte cla
rificaturꝰ esset deū alta. Añ. Tu es petrus
⁊ sup hāc petrā edificabo eccl̄iam meā Cap.
PEtrus dixit argentū ⁊ aurū nō est
mihi: qd̄ autē habeo hoc tibi do.
Ad bñd. añ. Tu es pastor ouiū: princeps
apl̄oꝝ tibi tradite sunt claues regni celoꝝ
DEus qui hodiernā diē Coll.
apl̄oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli marty/
rio cōsecrasti: da ecclesie tue eoꝝ in om

nib⁹ sequi p̄ceptū: p quos religiōis sū/
pſit exordiū. ℣er. Ad horas hymni
ſoleniter. Ad primā añ. Ponēs petr⁹ ge
nua ſua orabat ⁊ cōuersus ad corpus dixit:
thabita surge: ⁊ illa aperuit oculos ⁊ viſo pe/
tro resedit: dansq; illi manū ⁊ erexit eam: ⁊
sanctis ac viduis assignauit eā viuā. ℣. Tu
es petrus. p̄mittat̄ coll̄. D̄ñe de⁹ pater.
Ad terciā añ. Corneli⁹ cētu rio vir religio
sus ac timēs deū: vidit manifeste angelum
dei dicentē sibi: corneli mitte ⁊ accersi ſymo
nē qui cognomiat̄ petr⁹ hic dicet tibi quid
te oporteat facere. Capitulum.

PEtrus quidē seruabat̄ in carcere:
oratio aūt fiebat sine intermissiōe
ab eccl̄ia ad deū p eo. ℟. In oēm terrā.
cū rel̄. Ad horas coll̄. p̄dicta. Officiū
Nūc scio vere. Col̄. p̄dicta. Epl̄a. Adi
sit herodes rex. Grad̄. Cōstituet eos p̄i
℣. Pro patrib⁹ tuis. Alla. ℣. Tu es petrus
Alli⁹. ℣. Beat⁹ es ſymon. Sequēcia. Pe
tre summe. Euāgeliū. Venit iħs i ptes
ce. Credo. dicit̄. Offert̄. Cōstitues eos.
p̄fatio de aplis. Sanctus ⁊ Agnus ⁊ Ite
missa est. ſoleniter. Cō. Tu es petr⁹. Ad
sextā añ. Aperiēs petr⁹ os suū dixit in veri
tate cōperi: q; nō est p̄sonarū acceptor de⁹
sed in oi gente qui timet deū ⁊ opat̄ iusticiā
acceptus est illi. Cap̄.

PEtr⁹ ad se reuersus dixit: nūc scio
vere q; misit dñs angelū suū ⁊ eri
puit me de manu herodis: ⁊ de oi ex/
pectatiōe plebis iudeor. Ad nonā añ.
Adhuc loquēte petro: cecidit spūssanct⁹ su/
per oēs qui audiebāt verbū: ⁊ erāt loquen
tes linguis ⁊ magnificātes deū: tūc petr⁹ iuſ
sit eos baptizari i noīe dñi iheſu xp̄i. Cap̄.

DEus aplos nouissimos nos ostē
dit tāq; morti destinatos: q; spe/
taculū facti sum⁹ huic mūdo ⁊ angelis
⁊ hoib⁹. In ſcōis ℣s añ. Jurauit dñs.
cū rel̄. Cap̄. ℣petr⁹ ad se reuer. Hymnus.
Aurea luce. ℣. In oēz terrā. In euā
gelio añ. Glorioſi principes terre quō in
vita sua dilexerūt se ita ⁊ in morte nō sūt se
parati. Coll̄. p̄dicta. Infra octauas tā ad
vs q̄z ad matut̄. dicat̄ hec añ. Petrus
apl̄s ⁊ paulus doctor gētiū ipſi nos docue/
runt legem tuā dñe. cum Collecta.

PResta q̄s op̄s de⁹ vt nullis nos p
mittas pturbationib⁹ cōcuti quos
in aplice cōfessionis petra solidasti. p.
In cōmemoratiōe ſci pauli Jnuitat̄
Regē apl̄oz festiuale. In primo noct̄.
Nota q; finito quolibet ps. versus pri
nēs ad añ. primo canit̄ demū imedia/
te sequit̄ ipa añ. Qui operat⁹ est petro in
aplatu: opat⁹ est ⁊ mihi inter gentes. Et co/
gnouerūt gr̄az q̄ data est mihi a xp̄o dño. ℣
Qui me segregauit ex vtero matris mee: ⁊
vocauit p gr̄az suā. ps. ⁊ ℣. de aplis. Añ.
Scio cui credidi ⁊ cert⁹ sum: q; potens est
depositū meū seruare i illū diē iustus iudex
℣. De reliquo reposita est mihi corona iu/
sticie. Añ. Mihi viuere xp̄s est ⁊ mori lu/
crū gloriari aūt me oportet in cruce dñi nr̄i
iheſu xp̄i. ℣. Per quē mihi mund⁹ crucifix⁹
est ⁊ ego mūdo. ℣. In oēm terrā. Queri
cur poti⁹ añe de scō paulo ⁊ de scō lau/
rentio adiunct̄ versib⁹ cantent̄ q̄z de
alijs q̄ nō sine causa sciat̄ esse statutū
Sed iō q; p̄ceteris apud paupes libe/
rales extiterūt. Nā sanct⁹ paul⁹ sepius
milia talentor paupib⁹ irlin misit: lau
renti⁹ vo tradita a sancto sixto egenis
diuisit. Sermo iohānis epi.

BEat⁹ paul⁹ qui tantā vim huma
ne alacritat̄ ostēdit: vt ad celum
quoq; ipm valeat subuolare: p̄termit/
tens angelos ⁊ archāgelos aliasq; vir
tutes. Alliqñ quidē suo exēplo xp̄i nos
fieri imitatores iubet dicēdo imitato/
res mei estote: sicut ⁊ ego xp̄i. ℟. Qui
opat⁹ est petro in aplatu: opat⁹ est ⁊ mihi in
ter gētes. Et cognouerūt gr̄az que data est
mihi. ℣. Gr̄a dei in me vacua non fuit sed
gratia eius in me semp manet. Et.

ALiqñ vero de se reticens ad ipſi⁹
nos dei imitationē nos dirigit di
cēs. Estote imitatores dei sicut filij ca

fides domi. dei est

rissimi. Jam vo demõstrans qz nihil hãc imitationẽ pariat quaz si ita viuat aliquis vt bonuz ei⁹ in cõe cunctz ꝓficiat: atqz vniuersis vtiliora ꝓuideat: adiecit ꝛ ait: ambulate in charitate. ℟. Scio cui credidi ꝛ certus sum: qz potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diẽ. ℣. Reposita est mihi corona iusticie quã reddet mihi dominus. In. **Lectio.**

IDeo cũ dixisset imitatores mei este: cõtinuo de charitate disseruit: qz hec precipue virt⁹: hoies deo ꝓximos facit. Quãtecũqz enĩ sunt virtutes inferiorẽ locum tenẽtes cũcta erga hoĩm studia versanť: vt est cõtra cõcupiscentiam pungna: vt qõ aduersus gulã geriť bellũ: vt in auaritie interitũ acies ordinata: vt cũ iracũdie furore cõflictus diligere vero deo nobisqz est cõmune ℟. Bonũ certamẽ certaui cursum cõsumaui: fidẽ seruaui. Jdeoqz reposita est mihi corona iusticie. ℣. Scio cui credidi ꝛ certus sum quia potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diez. Jdeoqz. **In secũdo nocť. añ.** Tu es vas electionis sancte paule predicator veritatis in vniuerso mũdo. ℣. Per quẽ oẽs gẽtes cognouerũt grãm dei. **Añ.** Magn⁹ sanct⁹ paul⁹ vas electionis vere digne est glorificandus qui ꝛ meruit thronũ duodecimũ possidere. ℣. In regeneratione cũ sederit fili⁹ hoĩs in sede maiestatis sue. **Añ.** Bonũ certamẽ certaui: cursum cõsumaui fidẽ seruaui. ℣. De reliquo reposita est mihi corona iusticie. ℣. Cõstituet eos pricipes

PRopterea ꝛ dñs impabat. Orate ꝓ psequẽtib⁹ ꝛ calũniantib⁹ vos: vt sitz filij patrz vestri q i celis est. hoc igiť paul⁹ cũctor intelligẽs esse caput bonor oĩm i se studio exprimẽ curauit Nemo enĩ ita dilexit inimicos: nemo i sidiatorib⁹ suis ita bñficijs fuit: nemo ꝓ afflictorib⁹ suis tanta ppessus est. ℟. Reposita est mihi corona iusticie quã reddet mihi dñs in illũ diem. Justus iudex. ℣. Scio cui credidi ꝛ certus sum qz potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diẽ. Justus

NOn enĩ illa q̃ patiebať: sed natura copula cogitabat: quãtoqz amplio⁹ efferebanť inimici: tantomagis eorũ miserabať insaniã. Scõm vasis electionis ꝓfessionẽ ꝛ doctrinã qm̃ fides misericordie dei donũ est: lectionib⁹ cãticis: sermõib⁹ diuinis: ꝛ qõ est ꝑcipuũ gr̃a sua edificiat cor dñs vr̃m: ꝛ vt vex auditz nõ audiatz ad iudiciũ sed ad ꝓmiũ. Faciet hoc qm̃ q ꝓmisit potẽs e ꝛ facere. Jta credidit abrahaz deo dans gloriã deo. ℟. Audistis enĩ cõuersationẽ meã aliqñ in iudaismo qm̃ ꝓficiebã. Supra multos coetaneos meos in genere meo. ℣ Abundantio⁹ enĩ emulator existens paternarũ mearũ traditionũ. Supra.

POst crucẽ petri ꝛ elisionẽ simonis magi: beatissim⁹ paul⁹ apl̃s q ad hoc a corona martyrij beatissima dispositione subtractus est, vt ꝑ eũ in oẽs gẽtes euãgelij ꝓdicatio impleret: i vbe libera manẽs custodia: ibi duob⁹ annis fere: iudeis ꝛ vniuersis gentib⁹ verbũ dei ꝓdicauit: vt reiecta supstitiõe ꝛ ydolor cultu oẽs sciam veri luminis ꝑcepissent. Cũ igiť neroni comptũ est mor iussit eũ gladio trucidari: ꝛ cuz ei de morte illi⁹ tardi⁹ nũciareť: misit duos ex armigeris suis seregaz ꝛ partheniũ ad detinẽdũ eũ. Illi aũt abeũtes i uenerũt cũ cũ magna fiducia ꝛ libtate vniuersuz populũ de xp̃i mirabilib⁹ instruentẽ. ℟. Sancte paule apl̃e ꝓdicator veritatis ꝛ doctor gentiũ. Intercede ꝓ nobis ad deũ qui te elegit vt digni efficiamur gr̃a dei. ℣. Tu es vas electionis sc̃e paule apl̃e ꝓdicator veritatis in vniuerso mũdo. **In tercio nocť. añ.** Saulus qui ꝛ paulus magnus ꝓdicator a deo cõfortatus cõuale scebat ꝛ confundebat iudeos. ℣. Ostẽdes quia hic est xp̃s fili⁹ dei viui. **Añ.** Ne magnitudo reuelationũ extollat me: datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane vt me colaphiset ꝓpter qõ ter rogaui dñm

Post passionẽ pitej & Eli
sionem Simonis Magi
Duobus Annis pdicauit
& nõ vno die vt aiunt

Commemoratio pauly

vt auferet a me: ⁊ dixit mihi dñs: saule sufficit tibi gratia mea. ℣. Nam virtus in infirmitate perficit. Añ. Reposita est mihi corona iusticie quaz reddet mihi dñs in illũ die iustus iudex. ℣. Cooperãte gra spũssancti.

Euangeliũ scom Matheum.

IN illo tpe dixit symon petrus ad iheſuz. Ecce nos reliquim⁹ omnia ⁊ secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis. Et reł. **Omeł. hieronymi pſbyteri**

GRãdis fiducia petr⁹ piscator erat diues nõ fuerat: cibos manu ⁊ arte querebat: ⁊ tamẽ loquit confidenter reliquim⁹ omnia. Et quia non sufficit sua tantũ relinquere: adiungit qõ perfectum est: ⁊ secuti sumus te fecim⁹ quod iussisti: quid igit nobis dabis premij. Tu. ℟. Gratia dei sum id quod sum ⁊ gratia eius in me vacua non fuit. Sed semp in me manet. ℣. Bonũ certamen certaui cursum consumaui: fidem seruaui. Sed.

IHesus autẽ dixit illis. Amen dico vobis qz vos qui secuti estis me in regeneratione cũ sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos super sedes duodecim iudicãtes duodecim tribus isrł. Non dixit qui reliquistis omnia. Hoc enim ⁊ socrates fecit pHus: ⁊ multi alij qui contẽpserunt diuicias. Sed qui secuti estis me qõ proprie apłoz est atq credentium. Tu. ℟ Saulus aũt magis ac magis cõualescebat ⁊ confundebat iudeos qui habitabãt damasci. Affirmans qm hic est xps. ℣. Fuit autẽ cum discipulis qui habitabant damasci per dies aliquot ⁊ cõtinuo in synagogis predicabat iheſum. Affirmans.

Lectio

IN regeneratione cũ sederit filius hominis in sede maiestatis sue: id est quando ex mortuis de corruptione resurgenti incorrupti: sedebitis ⁊ vos in solijs iudicantiũ: condemnantes duodecim tribus isrł quia vobis credentibus: illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domũ vel fratres aut sorores aut patrem aut matrẽ: aut vxorẽ aut filios: aut agros ꝓpter nomẽ meũ centuplum accipiet ⁊ vitã eternã possidebit. Multi erunt nouissimi primi: ⁊ primi nouissimi: locus ille cũ illa sentẽtia cõgruit in qua saluator loquit. Nõ veni pacem mittere sed gladiuz. Veni enim separe hominẽ a patre suo: ⁊ matrẽ a filia sua: ⁊ murũ a socru sua: ⁊ inimici hois domestici ei⁹. Qui ergo ꝓpter fidem xpi ⁊ predicatione euangelij omnes affect⁹ contẽpserint atq diuicias ⁊ seculi voluptates isti centuplũ accipiũt ⁊ vitam eternam possidebunt ℟. Magn⁹ sanct⁹ paul⁹ vas electionis vere digne est glorificãdus qui ⁊ meruit thronũ duodecimũ possidere. ℣. A xpo de celo vocatus ⁊ in terrã, pstrat⁹: ex psecutore effectus est vas electionis. ℣. Tu es vas electionis sancte paule apłe ꝑdicator gentiuz ⁊ doctor veritatis in vniuerso mũdo. **Premittat laud. Ad laudes añ.** Ego plantani: apollo rigauit: de⁹ aũt dedit incrementũ alla. ℣. Unusquisq ꝓpriã mercedẽ accipiet ꝑm suũ laborẽ. Añ. Libẽter gloriabor in infirmitatib⁹ meis vt inhabitet ī me virtus xpi. ℣. Quãdo enī infirmor tũc fortior sum ⁊ potens. Añ. Sancte paule apłe ꝑdicator veritatis: ⁊ doctor gentiuz intercede ꝓ nobis ad deũ qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gra dei. Añ. Gra dei in me vacua nõ fuit: sed gratia ei⁹ in me semp manet ℣. Gratia dei sum id qõ sum. Añ. Damasci ꝑpositꝰ gentis arethe regis voluit me cõprehẽdere a fratrib⁹ ꝓ murũ submissus suz in sporta ⁊ sic euasi man⁹ eius in noie dñi. ℣. Deus ⁊ pater dñi mei iheſu xpi scit qz non mentior.

Capitulum.

OMnib⁹ omnia factus sum vt omnes saluos faccrẽ oia aũt facio ꝓpter euãgelium vt ꝓticeps ei⁹ efficiar. ℣. Dedisti hereditatẽ. **Ad bñd. añ.** Vos qui reliquistis oia ⁊ secuti estis me cẽtuplũ accipietis ⁊ vitã eternã possidebitis. ℣. Cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue.

DEus qui multitudinē gentiū beati pauli aplī p̄dicatione docuisti: da nobis q̄sum⁹ vt cui⁹ natalicia colim⁹ eius apud te patrocinia sentiam⁹. ℣per. Ad horas hymni mediocri melodia. Et laud. absq; versibus cū ſeijs de aplis ⁊ coll. p̄dicta cū his Capitulis.

NOtum vobis facio euāgeliū qđ euangelizatuz est a me: q⁹ non est fm hoiem: neq; enī ab homine ego accepi illud neq; didici: sed p reuelationem ihesu xp̄i. Capitulū

AVdistis cōuersationē meā aliquā do in iudaismo q̄m ꝓficiebaz supra multos coetaneos meos in genere meo: abundanti⁹ emulator existens paternarū mearū traditionū. Cap.

EGo sum minim⁹ aplorū q̄m non sum dign⁹ vocari apls: q̄m p̄secutus sum ecclīam dei: gratia aūt dei suz id quod sum. Ad vs capitulū

MIhi omniū sanctoz minimo data est gratia hec in gentibus euangelizare inuestigabiles diuicias xp̄i. In prima p̄mittit ℣. coll. de aplis quē volucris. Officiū. Scio cui credidi. Kyrieel. de aplis. Coll. predicta. Epla. Notū vobis facio. Grad. Qui operat⁹ est. Alla. ℣. Nō vos me elegistis. Sequē/tia Clare sanctoz. Euāgeliū. Ecce nos reliquim⁹. Credo dicit. Offert. In omnē terrā. p̄fatio de aplis. Sanct⁹ ⁊ Agn⁹ mediocriter. Cō. Amē dico vob q̄ vos qui reliquistis. In secūdis vs an. Juravit dns. cū rel. Cap. Mihi oīm sanctorū. Hymn⁹ Doctor egregie. cū vnimo versu. Regre supra petri ⁊ pauli. ℣. In oēm terrā. In euangelio añ. O glorioſuz lumē oīm ecclesiarū sole splendidi⁹: o vere aplicū fidu s altissimū sancte paule qui eterni solis spl endorē tenebris gentiū infudisti qui ī terra posit⁹ celoz secreta petisti ⁊ que non licet homini loqui puidisti: illuc supplices tuos post hui⁹ carnis terminū p̄ducere dignare quos fecisti veritat⁊ lumē agnoscere. Coll. qua dicta imponit de scō iohāne baptista añ. Et factū est in die octauo venerūt pater ⁊ mater ⁊ cognati ei⁹ ad circūcisionē pueri ⁊ vocabāt eū noīe patris sui zachariā: ⁊ dixit mater ei⁹: nequaq̄z: sed vocabit iohānes. ℣. Fuit hō missus a deo Cui nomē erat iohannes. Coll.

QOncede q̄s op̄s de⁹ vt qui beati iohānis baptiste solēnia colimus ei⁹ apud te intercessionib⁹ muniamur. ℣per. Compl. sicut p̄uat⁊ die b⁹. post benedictionē dicit p̄s. Laudate dnm. In matut⁊. Inuit⁊. Regez p̄cursoris domini melodia. Nocturn⁹ cū suis añis ℣. Gloria ⁊ honore. Legende de euangelio. Elizabet. Lectio.

IN die circūcisionis iohannis baptiste quādo ⁊ nomē accepit: fact⁹ est timor sup oēs vicinos eoz ⁊ super oia mōtana iudee diuulgabāt oia verba hec. ℣erumo in tpe dnice resurrectionis: vbi misso desup spūsco: gloria nominis ei⁹ p aplos mundo innotuit timor ꝓtinuo saluberrim⁹ nō solū iudeorū q erāt vicini vl sitū videlicet loci vl scia legis: sed ⁊ ceterarū vsq; ad fines terre gentiū corda p̄cussit. Nec tñ cuncta mōtana iudee: verū etiā oia mūdani regni mūdaneq; sapie culmina: virtutis ei⁹ fama transcendit: ita vt relicta vbiq; cultura ac priori vita ad p̄cipiē da fidei illi⁹ sacramēta cōfluerēt. Tu. Reia. Fuit homo. Elizabeth. Inter natos mulierum. Require supra in die. Recte enī circūcisiōis dies dnice resurrectionis imaginē p̄fert: q⁹ ⁊ hec octaua die hoc est post sabbatū facta est Et sicut illa a reatu ꝑpetue mort⁊ absoluere solebat: ita ista p̄fectā vite īmortalis nouitatē ⁊ in auctore nr̄o exhibuit: ⁊ ī nobis sperādā mōstrauit Qđ vero inter hec īplet zacharias spūsco ac de redēptore nr̄o sil ⁊ nr̄a redēptione ꝓphetat signat mistice q⁹ mlti de stirpe sacerdo-

tali qui a ꝓfessione xpi diuti⁹ora conti
nuerant:postmodum per susceptionez
fidei illius spūssancti virtute replendi
dono ꝓphetie sublimādi:z magisterij
pastoral officio pplis essent ꝓferendi.
Quinctorū quidem prophetarum frēs
carissimi venerāda recordatio est. Be
atus aūt iohānes baptista cuius hodie
dies circūcisionis colitur in tantū illoz
omniū singulari quodāmodo merito
supgressus est gloriam: vt dīm iheſuz
saluatorem nostrū non solum esse ven/
turum:sed aduētasse iam z cohabitare
hominib⁹ veritate presentis testimonij
reuelaret. Tu aūt. **Laud̄ premittitur ℣**
Fuit homo missus. **Laudes añ.** Elisabeth
zacharie. **vt supra in die sola. Capitulū**
Posuit me dñs q̄si gladium acutū
in vmbra manus sue protexit me.
Deo g̃. **℟.** Just⁹ vt palma. **Ad benedic añ**
Apertū est os zacharie z prophetauit dicēs
benedictus dñs deus israhel. **Collecta.**
Concede quesumus omnipotens
de⁹ vt familia tua per viaz salutis
incedat: z beati iohānis p̄cursoris hor
tamenta sectando ad eū quem predixit
secura pueniat dñz. **q̄ dī adoēs horas**
Laud ad horas cū cap.p̄dict. Offic̄
De ventre matris mee. **per totū.** Kyrie.
feriale. Coll'.predicta. Epl'a. Alleluia
z Euangeliū vt in die sancto.
~~Nota in octaua sc̄i iohānis baptiste in~~
sc̄dis vs̄ ponit hystoria de visitatiōe
marie z est sūmum festū:z agitur plenū
officium per totam ebd̄am cum tribus
lectionibus. Ad vesperas super p̄s añ
Accedunt laudes virginis admirande
indagims nouiter promulgate:en vi/
sitat elizabeth maria mater ipsamet celica
probitate. **p̄s.oia.** Laudate. **Añ.** Diuo
replet munere cum filiuz concepit: surrexit
ab oraculo statim in montis calculo abijt z
perfecit. **Añ.** Accendit ardor spūs mariam
tangens celit⁹ de nazareth migrando: mox
ad montana transtulit vbi tumultu caruit
supna degustando. **Añ.** Monstrans culmē
dulcedims maria sm̄ sanguims elisabeth sa
lutat:stantem in domo proxim:propinqua
templo domini deuote subministrat. **Añ.**
Carisma sanctispiritus diffudit se diuinitus
in puerum cum sensit conceptum salutiferū
marie sibi obnium elisabeth ꝓsensit. **Cap̄.**
Ego mater pulcre dilectionis et ti
moris z agnitiōis z sancte spei: in
me omnis gratia vie z veritatis: in me
omnis spes vite z virtutis. Deo g̃. **℟.**
Elisabeth congratulans profunde se humi
lians in aduentu messie. Unde ait:p̄deceat
q̄ mater dei veniat ad me cum plausu vie.
℣. En felix salutatio duplata exultatio da/
batur vi sophie. Unde. **Hymnus.**
Ihū mariam vite viam matrē veraz
viuentiū:pie venit qui redemit pec
cata delinquentiuz. Gressum cepit dū
concepit maria multum properās:visi
tauit confortauit elisabeth compatiens
Salutat inflāmatur elisabeth z filius:
inaudita fiunt ita de dono sanctispūs.
Impgnata grauidata fit mater olim
sterilis:infans datus nondū natus ex/
ultat xpo iubilis. Seruit maior gaudet
minor maria fert solaciū:visitatis pre/
paratis ad spūm prophēticū. Precur
sorem et doctorē maria manu indicat:
qui rectorez purgatorē digito mundo
nūciat. Ueua gregē duc ad regē maria
cunctos visitās:vt saluetur z letetur cū
tu sis mater medians. Amē. **℣.** Specie
tua. **Ad mḡt añ.** Accelerat ratio in puero
nondum nato instinctu sacri pneumatis di
uinitus sibi dato: nouit presentem dīm in
virgine clam latentez:adorauit cum iubilo
ad seruulum venientem. **Collecta.**
Omnipotens sc̄e de⁹ qui ex abun
dantia caritatis beatā mariam tuo
filio impregnatam ad salutationē elisa
beth inspirasti: p̄sta q̄sumus vt per ei⁹
visitationē donis celestib⁹ repleamur:
z ab oibus aduersitatibus eruamur.p.
Deinde de sctis ꝓcesso z marcimano

añ ⁊ col. imponitur quaz post presentē hystoriā cum ipsoz legenda inuenies Ad cōplet. añ. Miserere mei. Hymn⁹.

Ait porta xpi peruia referta plena gra: transitqz rex ⁊ pmanet clausa vt fuit per secula. Genus supni lumis pcessit aula virginis: sponsus redem ptor conditor sue gigas eccle. Honor matris ⁊ gaudiuz: imensa spes creden tium: per acra mortis pocula: resoluit nostra crimina. Amen. Capitulum.

Multe filie pgregauerunt diuitias tu sola supergressa es vniuersas. Deo g. ℣. Custodi nos. Añ super nunc. Tota pulcra es amica mea ⁊ macula nō est in te. post. Carnis resurrectōz. ℣. Sentiāt omnes tuum lenamen. Collecta.

Concede misericors deus fragili tati nostre presidium vt qui sancte dei genitricis marie visitationem cele bramus: intercessionis eius auxilio a no stris iniquitatibus resurgamus. per eū que dicitur per totam ebdomadaz ad complet. ⁊ ad primā. Inuit⁹. Reginam celi mariam pcorditer adoremus. Que vi sitans elisabeth spem contulit vt laudem⁹. In primo nocturno añ. De celo velut ra dius descendens sacer spiritus elisabeth in trauit: mox benedictam virginez sanctitat⁹ propaginez prophetice clamauit. ps. Dñe dñs noster. Añ. Inter turmas femineas ⁊ sanctarum excubias maria collaudat pro pter fructum qui queritur quo iure mund⁹ emitur ⁊ plene visitat. ps. Celi enarrant. Añ. Vocat hanc matrē nomine dñi primo famine elisabeth vi superna qō fuit clausū alijs in velatis misterijs noticia in eterna. ps. Dñi est terra. ℣. Specie tua. Lectio

Beatissima dei genitrix vgo a suis primordijs dño consecrata: pro pter beneficia ei⁹ inaudita exhibita po pulo inuocanti: oēs in necessitate con stituti ad eam pfugiunt tanqz ad singu lare remediū vbi humanū non sufficit subsidium requisitum. Disponit enim omnia inferiora sua sapiētia: prudētia industria ⁊ gratia ppulsata: vbi guber natrix seculi et terrene potētie in maria vbi mater misericordie et imperatrix venie in maria: vbi mater militantis ecclesie in maria: vbi aduocatrix seculi i maria Tu. ℟. Surgens maria grauida migrauit per cacumina in ciuitatem iudee. Intrauit domum propere zacharie cum opere salut⁹ consobrine. ℣. Vt audiuit elisabeth salutē mox de nazareth exclamat miratiue. Intra

Huius consideratione rei vban⁹ roman⁹ pontifex sext⁹ dure ferēs materiā scismatis occurrentē: perp en dēsqz animo perspicaci q beatissima virgo sit paratissima aduocata delin quentiuz: viatorū repatrix: sagacissima discrepantium animorum: ⁊ visitatrix diligentissima errantium singulorum: pro gratia extinctionis scismatis impe tranda pie statuit hoc festū celebrandū qō licet festū visitationis marie de eli sabeth illo tpe quo annunciatio dñica colitur debuerit celebrari: quo ipsa san ctam elisabeth visitauit propter maxi mas inibi virtutes operatas. Tua. ℟. Dixit verba prophetica elisabeth celicola de virgie maria: beata est que credidit. In hac fient que dicit a dño mente pia. ℣. Venit ex te sanctissimus vocatus dei filius sicut predixit angelus sue matri in via. In.

Quod cū ecclesia illo tēpore circa officium q̄dragesimale aut passi onem xpi specialiter occupat: ne tanta officij solēnitas pretermittat ad laudē ⁊ gloriam visitationis marie: idem vr banus pie statuit prefati festi memoriā in crastino octauaruz ioh̄anis baptiste cum octauis sequentibus de festo visi tationis marie a cunctis fidelibus cele brari. Tu. ℟. Elisabeth congratulans p funde se humilians in aduētu messie. Unde ait cōdeceat q mater dei veniat ad me cū plausu vie. ℣. En felix salutatio duplata ex ultatio dabatur vi sophie. Unde. In scō

Instituto festi indulgentiaz cp: tuentes ⁊ festo cōpl q̄ iiiios & xxx dies iij

nocturno añ. Nō fuit xps oneri nec grauis moles pueri viscerib⁹ matris digne sed ignara de pondere cū corporali robore transilijt benigne. pś. Eructauit. Añ. Transiit in itinere maria multum prospere monticulos scandendo: euitauit lasciuias ꝓpter morum constantiam colloquia spernendo. pś. Deus noster refugium. Añ. Longaz viam pertransijt maria montes circuit hilaris laborādo: honores mundi respuit deuotionē tenuit celica meditando. pś. Fundamenta. ℣. Diffusa est gra in labijs tuis.

Ut autē omnis multitudo fideliū ad memoriam prefate visitatiōis marie de elisabeth artius ⁊ dēuoti⁹ excitetur. voluit idem romanus pontifex vrbanus sextus vt omnibus vere confessis ⁊ contritis dictum festum visitationis marie celebrantib⁹ cum octauis loco distributionuz materialium in ecclesijs fieri consuetis de thesauro spirituali ecc̄le tantum sic̄ in festo corporis xp̄i cū octauis vere indulgentie futuris temporib⁹ effectualiter largirent. Tu. ℟. Maria parens filios plangens querit deperditos in scelere mortali. Clamans clamat vt releuet manū ponit vt subleuet ne pena ruant mali. ℣. Elisabeth quesierat iohannē doctū nouerat de vita supnali. Cla.

Visita⁹ colūna ma visitet nos pie

Cum igitur angel⁹ ānunciauit marie ꝙ inuenit gratiam apud dn̄m ⁊ ꝙ conciperetur de ea filius dei ad salutem omnium populoruz: ꝙcito ipsa credidit statim cōcepit in vtero verbū dei. Et post gratias exhibitas de tāto beneficio sibi facto ex magna pietate et caritate studuit suam cognataz visitare elisabeth iam sex mensibus grauidatā in iherusalem salutare ⁊ sibi compati ⁊ seruire. Tu. ℟. Rosa de spinis ꝓdijt vga de yesse florzuit maria visitauit. Vis odoris diffunditur: tota dom⁹ perficitur gratia cū intrauit. ℣. Mirāda salutatio fit plebi gratulatio que fructum expectauit. Vis. Lec.

Ad gaudia etna: fructat nob. visitat & male

Qui de dicitur de eadē. Exurgens maria abijt in montana cum festinatōe in ciuitatem iude: ⁊ intrauit domū zacharie et salutauit elisabeth. Abijt igit̄ maria in montana cum festinatione qa ab angelo in itinere faciliter ducta fuit spiritussancti inflāmatiōe per abrupta montium ducebatur: que ciusdez spūs motione suauit̄ fuit agitata. Beata igit̄ maria in dño cfidens hilariter trāsmigrauit sup montana sicut passer in asperitate itineris ꝓgaudebat per viam suauitatez colloqui aspernebat bona montium in iherusalem in montanis celerrime capiebat. Noluit ibi iueniri in publico vel videri sed abijt festinant̄. Abijt igitur cum festinatione in ciuitatem iuda vt iohānes precursor domini in vtero statim sanctificaret̄: vt xp̄i incarnatio in ciuitate magis publica pandere t̄: ⁊ vt de loco illo ad fines terre tantorum misteriorū declaratio vberibus portaret̄. Et intrauit domuz zacharie ⁊ salutauit elisabeth. Tu. ℟. Stella sub nube regitur: maria mundo premit̄ rutilās in splendore. Elisabeth ꝓducitur ad solamē lux spargitur roborans in vigore. ℣. Luna soli cōiungitur: elisabeth deuoluitur estuās in amore. Elisabeth. In tercio nocturno añ Tunc ad sermonez virginis dabatur donū flamis matri simul et proli: hic gaudebat in vtero: hec prouidit de puero et de regina poli. pś. Cantate. j. Añ. Adest mira credulitas ac virginis fecūditas per exemplū monstratur: concepit prius sterilis que vox est impossibilis nisi per verbum datum. pś Dñs regnauit exultet. Añ. Fit nature ꝓpinquius ꝙ sterili fit filius q̄z vgo fiat pregnans: sed nihil impossibile deo nec infactibile per verbum suum dictans. pś. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo

Scōm lucam. ℣.

In illo tpe. Exurgens maria abijt in montana cum festinatiōe in ciuitatem iuda: ⁊ intrauit domuz zacharie ⁊ salutauit elisabeth. Et reliqua.

Omelia beati ambrosii.

Orale est omnibus vt qui fidem exigunt: fidem astruant. Et ideo angelus cum abscondita nunciaret vt fides astrueretur exemplo senioris femine ⁊ sterilis conceptū marie virgini nunciauit vt possibile deo omne quod ei placuerit assereret. Tu. ℟. Occasum virgo nescijt: velut lux mundi profluit de sūmo fundens lumen. Elisabeth applicuit: deuotos sibi attrahit de celo pandens numen. ℣. Spiritus rapit simbola celestibus conformia tanq̄z aquarū flumen. Elisabeth

Vbi audiuit hoc maria non quasi incredula de oraculo: nec q̄si dubitans de exemplo: sed quasi leta pro voto: religiosa pro officio: festina pro gaudio in montana perrexit Quo enī iam deo plena nisi ad superiora virgo cū festinatiōe ascenderet. Nescit tarda molimina spiritussancti gratia. Discite et vos mulieres sancte sedulitatez quā pregnantib⁹ debeatz exhibere cognatz Maria que ante sola in intimis penetralibus versabat: non a publico virginitatis pudor: non a studio asperitas montium: non ab officio prolixitas itineris retardauit. In mōtana cum festinatiōe virgo officij memor: iniurie immemor: affectu vrgēte non sexu relicta perrexit in domum. Tu. ℟. Thronum lucis prosperat: qui vt aurora fulserat sole mane splendēte. Elisabeth vbi audiuit verbaq̄z palā protulit speculo suadente. ℣. In marie presentia plura patent latentia elisabeth dicente. Elisabeth. Lectio.

Discite sacre virgines non circumcursare per alienas edes: non cōmorari in plateis: nō aliquos i publico cōmiscere sermones. Maria in domo sero festina in publico mansit apud cognatam suam tribus mensibus: etenim que propter officiū venerat inherebat officio: mansit mensibus tribus: non ꝙ dom⁹ eā delectaret aliena: sed frequentius videri in publico displicebat. Discite ergo virgines pudorem marie: discite humilitatem. Venit ꝓpinqua ad proximam: iunior ad seniorez: nec solū venit: sed etiam prior salutauit. Decet enim vt quanto castior virgo sit: tanto humilior. Tu. ℟. Elisabeth ex opere signorum dat pro pignore mariam inuocare. Quam gratia contraxerat ⁊ pietas cōmouerat vetulā visitare. ℣. Nullus diffidat hodie ad mariam confluere sibiq̄z supplicare. Quam. Ad laudes añ. Sacra dedit eloquia maria responsoria elisabeth laudanti: clamauit deo canticum magnificando dñm desursum bona danti. Añ. Tunc exultauit animus cum ipsius sit filius angelo nunciante: ancilla dei credidit confestim verbuz genuit maria supplicante. Añ. Vera humiliatio fuit xp̄i conceptio deo respiciente: ex hoc laudabunt singuli mariam matrē seculi ipsamet sic dicente. Añ. Magna pfecit dominus in marie virtutibus deum concipiendo: fit mater plena gratie ⁊ impatrix venie omnibus miserando. Añ. Maria trib⁹ mensibus quasi stetit laborib⁹ elisabeth subdendo: conferebat de angelo et verborum misterio que protulit salutando: mutum audiuit eloqui prophetias domini de xp̄o declarando: plura vidit de puero mirabili ab vtero precursorem vocando. facta post reuerentia reuersa est ad propria maria contemplando. Capitulum.

Ego sum radix yesse ⁊ gen⁹ dauid stella splendida ⁊ matutina. Deo g̃ ℣. Elegit eam deus. Ad benedicamus añ. Adiutrix visitatio ⁊ freq̄ns ministratio elisabeth oblata mariam dat propiciam ad impetrandam gratiaz cum fuerit vocata: nam mater est ecclesie fluctuātis naujcule: subditos gubernando ꝓmptos suo regimini dirigētiqz flāmini deuios visitando. Col. predicta Deide de scō ꝓcesso ⁊ martiniano añ Tradiderunt. cum col. ipsorum. Ad horas laudes. Ad sextam capitulum.

SUrge ꝓpera amica mea ſpecioſa mea ⁊ veni: columba mea in foraminib⁹ petre: in caucrna macerie oſten de mihi faciem tuam: ſonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis: et facies tua decora. **Ad nonam capitulũ**

SUrge propera amica mea colũba mea formoſa mea ⁊ veni: iam enĩ hyems tranſijt: ymber abijt ⁊ receſſit: flores apparuerũt in terra nr̃a: tps putationis aduenit. Deo g̃. **Offic.** Gaudeamus. **ps.** Cantate dño. **Col. predicta Ep̃la.** Ecce iſte venit ſaliens. **Grad.** Bñdicta et ve. **℣.** Virgo dei. Alleluia. **℣.** In mariam benignitas. **Sequentia.** Veni precelſa domina. **Euangeliũ.** Exurgẽs maria. Credo. **dicit. Offert.** Recordare **vel.** Filie regum. **Prefatio** Et te in viſitatione. **ſolẽniter** Sanctus ⁊ Agnus. **ſolenniter. Cõm** Beata viſcera. **In ſecũdis veſperis laud. ps de virginib⁹. Cap.** Ego mater pulcre. **Hymn⁹.** In mariã vite viam. **℣.** Specie tua ⁊. **Ad mg̃t añ.** Jheſu redẽptor optime ad mariam nos imprime vt mundi aduocata pari forma nos viſitet ſicut fecit eliſabeth per ſũmam pietatem: mores ⁊ actus dirigat ⁊ ad celos alliciat per gratiam collatam. **Item per octauas tegũtur lectiones infra ſcripte que ex diuerſis ſermonibus ſanctorum doctorum ſunt collecte.**

EXquiſita mũdo gaudia hodierne feſtiuitat̃ nouitas mult̃ occultata retro ſeculis matrum ſc̃z pia humilis: officioſa ſalutationis viſitatio euangelice veritatis auctoritate dudũ firmata inſtitutis ſalutaribus renouauit. Poſt allocutionẽ ſiquidem ⁊ viſionẽ angelibꝰ dei genitrix veteris cognate domũ cum feſtinatione montana ſubiens humiliter intrauit. Et eliſabeth quam precurſorem dñi parituram nouerat congratulãdo de domo cognate ⁊ ſeni miniſtratura iuuencula viſitat et ſalutat. Audiuit enim maria ab angelo ſterilis ꝓceptũ femine leta ꝓ voto: religioſa ꝓ officio: feſtina cum gaudio: relicta domo ꝓpria: vrgente veteris affectu cognate in montana perrexit. Quo enĩ iam deo plena: niſi ad ſupiora virtutũ culmina feſtinanter conſcenderet: que ſupernorũ ciuium obũbratione virtut̃ altiſſimi ſuauitatẽ deguſtauit. **Alia die**

LEtanter igitur ad ſalutandum eliſabeth virgo in mõtana abijt portans in vtero filiũ dei: regez glie: dñm maieſtatis: venit propinq ad proximã iunior ad ſeniorem: rex ad militem: ſuperior ad inferiorẽ: maria ad eliſabeth ip̃s ad iohannem: vt virtus debilium a fortioꝛib⁹ roboretur. Occurrit eliſabeth ⁊ antique ſterilitat̃ carens oppꝛobrijs amicũ ſponſi: ſolis aurorã: ſeruũ dñi: iudicis preconem: vocem verbi: prophetaz altiſſimi feliciſſimo ventre deportat. O q̃z digna ⁊ felix ſanctarũ occurſus feminarũ: o q̃z beatiſſime matres beatiſſimoꝛ paruulorum: o q̃z ſtupenda ſatis humilitaſ virgo mater ſaluatoris domini: matrem viſitat ſerui ⁊ p̃curſoris. Salutat prior maria ita fortaſſe inquiens. Gaudium tibi ſemper ſit cognata dilectiſſima: et forte aliquo ſermone congruo grates referens: reſalutat eliſabet ſancta: ſalutãte matre x̃pi repletus eſt ioh̃es ſpũſctõ. **Tercia die**

VOcem ꝓr eliſabeth audiuit: ſed ioh̃anes prior gratiam ſenſit: ⁊ cũ replet⁹ ſpiritu ſancto exultaret in vtero repleuit ⁊ matrez. Junguntur amplex⁹ matrum venit ad oſcula: felices vteri copulantur: regemq̃z ⁊ militem nõ niſi duo tenerrimi parietes ſeiungũt. Eliſabeth ſalutantez matrem domini eſſe cognouit ⁊ eam cũ veneratione debita venerata eſt: ioh̃anes eum qui virgis portabatur vtero eſſe deuz intellexit: et quia lingua non poterat: animi exultatiõe ſalutauit: ⁊ officij promptitudinez nonduz nato domino quibus valebat

iudicijs intimauit. Et quia eum aduenisse gaudebat qui conceptus ex carne matris virginis filiꝰ altissimi vocaret & esset: et illum quem vbiqꝫ presentem nouerat: etiaz corporaliter eum adesse sentiebat: magna vocis deuotione matrem laudans & filiū clamabat: bñ dicta inquit inter oēs mulieres. Quarta die Benedicta maiori benedictiōe incomparabiliter insignis que & diuini germis gloriā suscepisti non amittens integritatis coronam: per te maledictio prime matriz excluſa est que sola fuisti particeps benedictiōis: & expers maledictionis omnium mulierū. Benedicta tu in vtero propter singularez fructum: in mundo propter humilem cultum: in celo propter excellentissimū premium. Sed & benedictꝰ fructꝰ ventris tui: non generali more sanctorum benedictus: sed super omnia benedictꝰ in secula. Ille inquaz fructus per quē & semen incorruptiōis & superne hereditatis quam in adam perdidimꝰ: virginalis ventris fructum recepimꝰ qui ad saluandum mundum venit in noie dñi: merces nostra filius tuus fructus ventris benedictus.

In octaua lectiones.

Sancta admoduz elisabeth vetus mulier & noua mater venientez ad se: mox vt vidit matrē domini sui esse cognouit: sed nihil in se talis meriti reperiens: quo digna fieret a tāto hospite visitari dicebat. Et vnde mihi hoc qp veniat mater dñi mei ad me. O quāta in corde ꝓphetisse erat humilitas. nimirum & ille spiritus qui ei prophetie donum contulit: munus etiam prestitit humilitatis: quo circūplexa minus dignam se aduentum matris domini sui recognouit. Prophetico enim repleta spiritu quasi ignoraās hoc protulit: sed qsi non humani hoc meriti: sed diuine gratie munus esse cognoscat: vt mater prophete a matre domini ad profectū sui pignoris saluteꝫ: hoc propterea dixit. vnde mihi hoc: hoc est quantū bonum accidit non cognosco meū: vnde hoc mihi. Quia enim iusticia quibus factis: pro quibꝰ meritis vt veniat mr̄ domini mei ad me: miraculum sentio: cognosco misterium. Auscultate quid senserit aut quid cognouerit: ecce inqt vt facta est vox salutatōis tue in auribꝰ meis: exultauit infans in gaudio in vtero meo. O qꝫ sancta salutatio: o mirāda & subita operatio spiritussancti vt vno eodemqꝫ momēto cum voce salutantiz gaudiuz noscatur paruuli nondū nati. Statim enī dum vox puenit ad aures corporales virtꝰ spiritalis cor intrauit audientis. Intellexit elisabeth eodem quo impleta erat spiritu reuelāte quod exultatio sui significaret infantis illius ad se venisse matrez cuius infans eius precursor futurus existeret. Poterant ne mater & infans ab exultatiōe vacare et quocunqꝫ miraculo quibus presens aderat prelentia regnātis & mater mōi redemptoris. O qꝫ glorioſissimū preconis officiū qui inter materna adhuc concluſus viscera affuturum iam saluatorem mundi quē sermone nō poterat spiritu prophetico exultans reuelabat. O ī stupenda dignatio que pueruꝫ no uiter conceptum in motum exultatōis prorumpere: eoqꝫ gratanter occurrere seruicio dulciori quem in vtero virginali diuinitus senſit fusum a seculo nō est auditū qp exultauerit quis sicut hic paruulus in vtero matris: beata anima que in via peccatorum nō stetit: sed secretiori semita de celestibꝰ officinis egrediens inaudite ꝓgratulationis sortita est dulcedinem: felix elisabeth ad quam mater properat redēptoris quā salutationis obsequijs celorum imperatrix honorat. Tu autem domine.

Scōm lucam.

In illo tpe. Surgens maria abijt in montana cū festinatione in ciuitatē iude: t intrauit domum zacharie t salutauit elisabeth. Et reliqua.

Omelia beati ambrosij epi.

Meliores ad deteriores veniūt vt ex aduentu suo aliquid tribuāt emolimenti. Sic t saluator venit ad iohannem vt sanctificaret baptisma illi9 t maria statim vt audiuit angelum annunciantem q̄ conciperet saluatorem: t q̄ elisabeth cognata sua h̄ret in vtero ꝓsurgens cum festinatiōe abijt in montana: t ingressa est domum zacharie et salutauit elisabeth. Ihesus enī qui in vtero virginis erat iohannē adhuc in ventre matris posituz sctificare festinabat: deniq̄z anteq̄z veniret maria t salutaret elisabeth nō exultauit in vtero ei9 infans: sed statī vt maria locuta est verbum quod filius dei matriz ventre suggesserat exultauit infans in gaudio Et tunc primū suum precursorem fecit ꝓphetam ihesus. Oportebat quoq̄z mariam cum dignissima prole sua post alloquium angeli ad montana conscendere t in sublimioribus cōmorari: debuit etiam cum esset sollicitudine, non pigra properare sollicite: et spiritusctō plena ad sublimiora perduci: t virtute dei protegi a qua iam fuerat obūbrata. Venit ergo in ciuitatez iuda t intrauit domum zacharie t salutauit elisabeth. Et factum est cum audisset salutationē marie elisabeth exultauit infans in vtero eius: et repleta est spiritusancto: ꝓpter filiū fuit repleta: neq̄z enī mater primū spiritumsanctū meruit: sed cum iohes adhuc clausus in vtero spiritūsanctuz recepisset: tunc t illa post sanctificatiōz filij repleta est spiritusctō. spiritu itaq̄z sancto tūc repleta est maria qñ cepit in vtero habere saluatorem: statim enim spiritumsanctū accepit dñici corporis conditorem: vt cum filius dei cepit esse in vtero etiam ipsa impleta est spiritusancto. Tu autem domine.

Processi t martiniani tres lectiōes t canetur vt supra de martirib9. Col.

Deus qui nos sanctorum tuorum processi t martiniani ꝓfessionib9 gloriosis circūdas t ꝓtegis: da nobis t eorū imitatione proficere t intercessione gaudere. per. **Lectio prima.**

Tempore quo symō mag9 crepuit medius t impiissimus nero tradidit beatissimos apostolos xp̄i petrum t paulum: paulino viro clarissimo magisterie potestatis: eo tempore paulin9 mancipauit beatissimos apostolos in custodia mamurtini. Et veniebant ad eos multi xp̄iani infirmi: t curabantur ab infirmitatib9 suis atq̄z alij a demonibus obsessi liberabant̄ per orationes apostolorum. Erant autem custodientes eos dē beatissimos apostolos multi milites inter quos erant duo magistri āmelli principis processus t martinianus: hi cum viderent mirabilia que faciebat per beatos apostolos suos dñs ihesus xp̄us mirari ceperunt dicentes Viri venerabiles nostis: qa hic imperator nero iam in obliuione recessit a personis vestris: ecce enim nouez menses sunt q̄ in custodia estis: rogam9 itaq̄z vos vt ambuletis vbi volueritis tantū in huius noīe cuius vos cognouimus facere virtutes magnas nos baptisate Tunc dixerunt eis beatissimi apostoli petrus t paulus. Vos credite ex omni corde t mente vestra in noīe trinitatis: t vosipsi potestis facere que nos facere cognouistis. Hec audiētes omnes qui in custodia erāt clamauerūt vnanimit̄ dicentes. Donate nobis aquā: quia siti periclitamur. Eadem autem hora beatissimus petrus apostol9 in ipsa custodia mamurtini dum esset dixit ad oēs Credite in deum patrez omnipotentē t in deum nostrum ihesum xp̄m filiuz

Per Nonem Mensis petrus & paulus martirizati sūt

Ablactatio infantis
ppicia

cius vnigenitum ⁊ in spiritum sanctus ⁊ omnia ministrabuntur vobis. Eadē autē hora miserunt se omnes prostrati ad pedes apostolor rogantes vt baptismum ab eis percipierent. Tu. Offic Judicāt sancti. Epla. Justorum anime Grad. Exultabūt sancti. Alleluia. ℣. Exultent. Euangelium. Cum audieritis. Offert. Gloriabunt. Cōm. Anīa nra sic.

Item cum festum sancti vdalrici semp infra octauas visitationis beate virgis veniat celebrandum: illud iuxta chorū patauien. suo loco pagitur: ⁊ in primis vesperis dicuntur ps videlicet. Dixit dominus. cum reliqs de beata virgine cū laudibus scilicet. Sacra dedit quibꝰ finitis dicitur de sancto vdalrico cap. ℟. hymnus. ℣. ⁊ alia. ⁊ deinde de scto martino: ⁊ demū de beata virgine suffragia dicātur. similiter ⁊ matutz ⁊ oēs horę preter primā que de beata virgie absq; tamen añ sup ps dicitur que erit Ecce sacerdos. Etiam secunde vespere de sancto vdalrico dicuntur.

Vdalrici episcopi nouem lectiones Ad vesp̄as añ. Sacra dedit eloqa. cum rel. ps. Dixit. Laudate. Letatus. Nisi ⁊c. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Sint lumbi vestri. Hymnus. Iste confessor. In euangelio añ. Sacerdos et pontifex. In matutz cōmune de confes ⁊ pontif. Legenda eius postea habetur.

Collecta.

Deus qui conspicis. Tel.

Adesto supplicationibꝰ nostris misericors deus qui inter cetera miracula sancti martini meritum etiaz in translatione sacri corporis illius angelica reuelatiōe populo tuo demonstrasti: presta nobis petentibus huius patroni suffragantibꝰ meritis: vt que tibi sunt placita digno effectu: ac deuotis mentibꝰ exequamur p. Deinde. Jhesu redemptor. Lectio.

Egregius xpi confessor vdalricus ecclesie augustē. episcopus ex ala manorus prosapia extitit orundꝰ: qui beatissimus pontifex fm huius seculi dignitatē nobiles parentes habuit: sed fide atq; religione diuina multo clariores atq; nobiliores: qui talis ac tante dignitatis prole diuinitus ditati. mox eundem cuidam fideli ad alendum vt mos est cōmendauerūt nutrici: ac interipsa mundi primordia natiuitatis celestia nō defuere auspicia. nam licet blando nutriretur affectu: quedā tamen macies apparebat in vultu. Qua ex causa dum nimiū tristes efficerentur eius parentes in angustijs eorum pectoribus cure versarentur ingentes: quidaz hospes peregrinus officio clericus: fm qꝫ illorum ostium semper viatori patuit: benigne ab ipsis suscipitur: per aliquot spacium temporis humane tractatur. Cum idem quadā die hora refectiōis residens predictum infantuluz nondū duodecim ebdomadaruz dies ab ortu ad plenū habentem: audiuit intra vagitus vocem emittentem: ex qua prouidus futurorz tale edidit oraculum: nisi infans iste celeriusꝫ fuerit ablactatꝰ non poterit esse saluus. Sed cum semel ac secundo fuissent āmoniti: ⁊ minus tāti preconis edicta vellent exequi. Tercia demum die cum predictū infantulum exhibita aure percepisset adhuc infir/

miorem: hanc presagam coram oibus intulit voce. Sciatis pro certo: nisi cō/tinuo fuerit a lacte suspensus in hac no cte erit morturus. Amōtus igit a lacte cepit corpore et animo in āmirationez omnium proficere. Adeptus est post annorū curricula pontificatus honorē qualis quātusue extiterit: nullus sermo ad integrum explicare valebit. Totus semper erat in oratione deuotus: in le/ctione attendens: quibus virtutum or/namentis apostolus describebat epūm decoratū esse debere: vbi sic ait. Opor tet enim episcopuz sine crimine esse sic dei dispensatorem: non superbum: nō iracundū: non vinolentū: nō percussorē: non turpis lucri cupidū: sed hospitalē benignū sobriū iustū sanctū continentē amplectentē eum qui fm doctrinā est: fidelem sermonem vt potens sit exhor tari in sana doctrina: et cos qui contra/dicunt arguere. Nec pretereundus est qualiter celestis signi visiōe ipm etiam dns voluerit mirificare: naz in sctō die pasche multa fratrū caterua astante dū diuina misteria celebraret: dextera dni apparuit que cum ipsius dextera sacra menta diuina sacrificauit. Expletz vo missarum solemnijs quidam henricus presbiter qui eodem die officium can/toris gerens tanto miraculo interfuit: sequens episcopum vsqz ad cubiculuz ad pedes ciusdē procidit: atqz in psentia plurimarum personarum candez visi/onem min9 caute recitauit. Qui vir dei ait. Absit inquit est tacere eqz talia in aure vulgi recitare: ille mox rubore per fusus exijt: et in cubil' vestibulo residēs cum lacrimaretur lumē oculorū amisit Vir eni dei memor sue fragilitatis ca/uebat fauores humane laudis ne cadēt in precipicium elationis: semper gras agens deo sup inenarrabili eius dono Qui et āno domini. dccc. lxxv. episco patus sui āno quinquagesimo feliciter ad dominum migrauit. Tu. Euangel' Sint lumbi vestri pcincti. Deinde im/ponat de sancto martino añ. Martin9 abrahe sinu letus excipit: martin9 hic paup et modicus celuz diues ingreditur: hymnis celestibus honorat. Deinde de beata vir/gine añ. Adiutrix visitatio. ℣. Elegit eam Coll'. Omnipotens. Ad primam añ. Ecce sacerdos. Cap'. Ego sapientia ex ore. Post. Carnis resurrectionē. Sentiāt omnes. Coll'. Concede misericors de9 ℣. Exultabūt sancti. Ad terciam añ. Nō est inuentus. Cap'. Ecce sacerdos. ℣. Gloria et honore. Coll'. de sancto vdal/rico et sic de reliquis. Offic'. Statuit ei. Oratio predicta. secunda de scto mar/tino. Epist'. Omnis pontifex. Grad'. Ecce sacerdos. Alleluia. ℣. Jurauit dns. Sequentia. Hic oculis. vel si habet pro priam. vel. Ad laudes saluatoris. Euan gelium Sint lumbi vestri pre. Offert'. Veritas. Com'. Beatus seru9. In scōis vesperis laudes. Ecce sacerdos. ps de confess cum cap'. Añ super mgt. Gloriā mundi spreuit. Deinde de beata virgine Jhesu redēptor. In octaua apostolorz ad vesperas super ps añ. Non vos me elegistis. ps. omnia. Laudate.

Capitulum. Apō. iii.

Isti sunt due oliue et duo candela/bra lucentia ante dominum habent potestatem claudere celum nubibus et aperire portas eius: quia lingue corū claues celi facte sunt. Deo g̃. R̄. Isti sūt due oliue et duo candelabra lucentia ante dominum habent potestatez claudere celū nubib9 et aperire portas eius. Quia lingue corum claues celi facte sunt. ℣. In omnez terram exiuit sonus eorū. Quia. Hymn9. Oliue binc. ℣. In oēm terram. Ad mgt añ. Isti sunt due oliue et duo cādelabra lu/centia ante dnm habent potestatē claudere celū nubibus et apire portas eius: qa lingue

eorum claues celi facte sunt. **Collecta.**

DEus cuius dextera beatū petrū ambulantem in fluctibus ne mergeretur erexit: ac coapostolū eiꝰ paulū tercio naufragantem de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propicius et concede vt amborum meritis ⁊ precibꝰ eternitatis gloriam consequamur. per. **Sermum de beata virgine.** Jhesu redē. **Jnuitatz.** Regem apostolorum. **Alia de hystoria.** Ecce ego mitto vos.

Sermo maximiani.

QVam omnes beati apostoli parem apud dominum gratiaz sanctitatis obtineāt: nescio tñ quo pacto petrus et paulus videntur pre ceteris peculiari quadam in saluatore fidei virtute precellere: quod quidez ex ipsius domini iudicio possumꝰ approbare: naz petro sicut bono dispensatori clauem celestis regni dedit: paulo autē tanq̄ ydoneo doctori magisterium ecclesiastice institutionis iniunxit scz vt quos ille erudierit ad salutem: iste suscipiat ad requiē vt quorū corda paulus patefecerit doctrina verborū eorum animabus petrꝰ aperiat regna celorum. Clauem autez quodāmodo a xpo scientie paulus accepit. Clauis enim dicenda est qua ad fidem peccatoꝝ dura corda reserantur secreta mentium panduntur: ⁊ quicqd interius clausum tenetur totū in palmā irrationabili manifestatiōe producit. Clauis inquaz est doctrina pauli apostoli que ⁊ conscientias nostras ad confessionem aperit peccati: et gratiam ad eternitatez salutis inducit. Ambo igit̄ a dño claues perceperunt iste scientie: ille potentie. diuitias imortalitatis ille dispensat: scientie thesauros ille largit̄ Sunt enī thesauri scientie sicut scriptū est. Jn quo enim sunt omnes thesauri sapientie ⁊ scientie abscondit̄i: ergo bti petrus ⁊ paulus apostoli eminent inter vniuersos aplos: ⁊ peculiari quadam prerogatiua precellūt. Verū inter eos apostolos quis cui preponatur incertū est. Puto enī illos equales esse meritis: qui equales sunt passione: et simili eos fide ⁊ deuotione vixisse quos simul videmus ad martirij palmaz peruenisse Non enim sine causa factum putamus q̄ vna die: vno in loco: vnius tyranni tolerauere sententiam. Una autem die passi sunt vt ad xpm pariter pueniret vno in loco ne alteri roma deceēt. Sub vno persecutore vt equalis crudelitas vtrūq̄ pstringeret. Dies aūt p merito locus pro gloria: persecutor decretꝰ est pro virtute. Et in quo tandē loco martirium ptulerunt: in vbe roma que prīcipatum et caput obtinet nationum scz vt vbi caput erat superstitionis: illic caput quiesceret sanctitatis. Et vbi gentilium principes habitabant: illic ecclesiarum principes morerentur. Quius autez meriti sint beatissimi apostoli petrus ⁊ paulus hinc possumus intelligē q̄ cum dominus regionem orientis p pria illustrauerit passione: occidentis plagam ne quid minus esset vice sua apostolorum sanguine illuminare dignatus est. Et licet illiꝰ passio nobis p ficiat ad salutem: tamen etiam horum martiriū nobis ptulit ad exemplū. Tu

Euangelium fm matheum.

IN illo tempore. Jussit ihesus discipulos suos ascendere in nauiculaz et precedere eum trans fretum: donec dimitteret turbas. Et reliqua.

Omelia beati augustini episcopi.

AUdiuimus euangelium ⁊ quodā modo vidimus in lectione p̄senti nauiculam periclitantem: christum periclitantibus succurrentem: petrum venienti christo occurrentem: quibus omnibus miraculū spectauimus: nunc misterium requiramus. Quando enim possumus de diuinis operibus que leguntur ipso aspirante qui faciet intelle

ctum alicui⁹ mistice significatiõis scrutari: quasi de obscuris fauorum cellis mella producimus: vel quasi discipulos imitantes spicas manib⁹ confricamus: vt ad latentia grana pueniamus **A**scendit ergo sicut audistis domin⁹ ihesus christus in montem solus orare mons altitudo est. Quid autez in hoc mundo altius celo: quis vero in celum ascenderit: nouit optime fides vestra. Cur autez solus ascenderit si requiras cito respondeo. Quia nemo ascendit in celũ nisi qui de celo descendit: filius hominis qui est in celo: q̃uis in fine cũ venerit z nos omnes sua membra collegerit et leuauerit in celum etiam tunc solus ascendit: quia caput cum corpore suo vnus est xp̃us. Tunc tamen solum caput ascẽdet mediator dei z hominũ: homo xp̃s ihesus ipse ascendet interpellare pro nobis. Uerũtamen carissimi dum orat in excelso: nauicula turbatur in profundo in fluctibus: quia cũ insistũt fluctus potest nauicula turbari: sed quia christ⁹ orat: non potest mergi Nauiculam illam quippe ecclesiam cogitate turbolentam: mare hoc seculum. Quando rex aliquis impie voluntaꝯ maxime potestatis psecutionez indicit ecclesie: quantũ in ipso est nomen christianum conatur extinguere super nauiculam christi grandis vnda consurgit. Sed in his tempestatibus erigitur antemna z suspensa arbori crucez figuret. hanc xp̃ianus respiciãt z non deficiat: quoniam sicut dicit apostolus petrus. X̃ps passus est pro nobis relinquens vobis exemplũ vt sequamini vestigia eius: dicit z alius testis eius. Sicut eni pro nobis animaz posuit: sic z nos debemus animas pro fratribus ponere. **T**u. **Ad laudes añ.** Hoc est preceptum meum. **tote.** **Capitulum.** etũ ℣

REspondens petrus z apostoli dixerunt: obedire oportet deo magꝯ q̃ hominib⁹. Deo g̃. **In euangelio añ** Dum steteritis. **Col.** p̃dicta. **Ad horas laudes cum cap̃.** z **col.** ipsorũ. **Ad primas añ.** Hoc est preceptum meum. **Cap̃.** Ego sapientia. ℟. X̃pe fili dei z̃. Qui natus es z̃. ℣. **Post** Carnis resurrectiõz. Sentiant omnes. **Ad terciam añ.** Maiorem caritatem. **cum cap̃.** z **coll.** de apostolis. **Officium.** Sapientiam sanctorũ. Kyrie. **de apostolis. Col.** Deus cui⁹ dextera **Epistola.** Hi sunt viri miscõie. **Grad** Justoꝝ anime. Alleluia. ℣. Jam non estis **Sequentia.** Clare sanctorum. **Euangel.** Jussit ihesus. Credo. dicitur. **Offert.** Exultabunt. **℣ Prefatio de aplis.** Sanct⁹ z Agnus. **mediocriter. Cõm.** Justorum anime. **In secundis vespis añ.** Juranit dominus. **cum reliquis. Capitulum.**

SApientiam sanctorum narrant populi: z laudem eorum pronunciat ois ecclesia. Deo g̃. **Hymnus.** Oliue bine. ℣. In oẽm terraz. **In euangelio añ** Isti sunt viri sancti quos elegit domin⁹ in caritate non ficta: z dedit illis gloriam sempiternam: quorum doctrina fulget ecclesia vt sol z luna alleluia. **Coll. predicta: qua dicta imponitur de sancto ~~vvilibaldo~~ añ.** Sacerdos z pontifex. **Collecta.**

OEus tuorum gloria sacerdotum psesta quesum⁹ vt beati vvilibaldi confessoris tui atqꝯ pontificis cuius festa gerimus: sentiamus auxilium. p. **Ad matutiñ tres lectiones** z **tria ℟a de hystoria.** Euge serue. **~~Si octaua apostolorum in dominicã euenerit de octaua canitur sicut dictum est: de dñica vero añ tantum z col. dicatur.~~**

Lectio prima.

ORiginem egregij confessoris xp̃i atqꝯ pontificis vvilibaldi saxonica tellus suscepit: z tanta fecundata plc felix feliciter exultauit. Uerum cũ post salsiuaga ponti limpha plambens: orientis partibus destinauit: vt quem illa meruit per naturã: bauaria per gratiaz

Antenna z vlue wereh holz am segelpaum dar an man henckt den segel Et gport. M. añ z annis

mereretur habere. Is igitur cum lepidis in primordio delicate tenerit udis educantium foueretur adulationibus: blandoq; parentum precipue affectu puerulus nutriretur: prospero dierum rotantiū cursu triennij venit ad calcez. Ergo cum ad quinquēnij metam temporis rota deuolueret: et speciale in eo germen tāq; feliciter pullularet: parentes desiderabiles: voti non immemores sui: ad sacre cenobialis vite rudimenta eum parare festinant: vt quem christus salutari reddiderat vite: per vexillum crucis viuifice viuendū cū ℣ nō moriendum eum iam spiritualiter inēternū contemplatiue tradent vite. Affectum deniq; animi promptū comitatur effectus. cōmendant nāq; eum cui diuina gratia iam fuerat preuia cui dā nomine theodo ad cenobium destinanduz: de se suisq; omnibus dispensare prouide et disponere rogantes: totus nanq; in amorem dei conuersus: nil temporale nil voluit carnale hre: excepto qō nata labil' carnis haut potuit denegare. Tu

Kyliani ℣ sociorz eius hystoria. Ad vs̄ super ps̄ añ. Sancti per fidem. **cum reliqs. ps̄. omnia.** Laudate. **Cap̄** Sancti p fidē. **℟.** Mirabant. **Hymn⁹.** Sanctorz meritis ℣ Letami. **Ad mḡt añ** O xpi martir sctē kyliane q̄ pro dei noīe certando coronaz eterni decoris meruisti: oēs tua celebrantes solēnia tuo interuentu gaudiū in celis exultant se hre perpetuū. **Col**

PResta quesumus omnipotens de⁹ vt beatorum martirum tuorum kyliani ℣ sociorū eius solēnia recensentes meritis ipsorz protegamur ℣ precib⁹. p **Inuitat̄.** Chorus resonet iubilantiuz inuictissimo regi martirū. Qui beato kyliano cum socijs suis victoriaz contulit passionis **In primo nocturno añ.** Iter beatitudis beatus kylianus per fructū boni operis instituit: fructificauit velut lignū quod plantatum secus decursus aquarū in augmento proficit. **ps̄ et ℣ vt de martiribus. Añ.** Socios assumpsit itineris qui eodez feruebant animo seruirent in timore domini: q̄a beati omnes qui confidunt in eo. **Añ.** Per gētes simul mirificati sunt sancti viri signis ℣ virtutum opere: ℣ signatum est super eos lumen vultus tui domine. **℣.** Letamini in domino ℣ exultate iusti. **Lectio prima.**

BEatus igitur kylianus scotorum genere: nobilibus parentibus: diuine tamen gratie factus est nobilitate clarissim⁹. Scotia que ℣ ybernia dicit̄ insula est marꝯ occeani: fecunda quidē glebis: sed sanctissimis clarior viris: ex quib⁹ beato columbano gaudet ytalia sancto gallo ditat̄ alamania: beato kyliano teutunica nobilitatur francia. Tu

℟. Beat⁹ kylian⁹ a romano pōtifice in presulatus officium constitut⁹. Cum sacerdotecolonato ℣ totnano leuita populo veritatꝯ erogauit semina. **℣.** Quia rectuz est verbū dñi ℣ omnia opera eius in fide. Cum. **Lec.**

QUi vt dixim⁹ nobili prosapia edit⁹ a puericia liberalib⁹ studijs traditus simul cū literarū incrementis diligēter cepit indagare viam veritatꝯ Tandem preueniente se gratia diuine pietatis: spretis humanarum literaruz studijs: omnibusq; mundi huius illecebris: monasterium petijt: ℣ abnegans semetipsum: tulitq; crucem suam et secutus est xp̄m. Tu. **℟.** Comprobato per sanctos viros veritatꝯ iudicio roborata est sacre fidei religio: recepta est in fonte baptismatis peccatorūz remissio. Destructa est execrabilis ydolorūz superstitio. **℣.** Perijt memoria eorum cum sonitu et dominus in eternum permanet. Destructa. **Lectio.**

IN monasterio igit̄ positus quante obedientie q̄nteq; fragilitatis: quātisq; vigilijs et orationibus insteterit: vite presentis terminus declarauit. Quis etenim martirij palma magis constat per gratiam q̄z per meritum bonis operibus tamen adimplet̄ur. Tu autē

℟. Mirabantur oēs suauitatem doctrine ⁊ exuberantiam eloquentie. Facundiā sermonum comitabatur efficatia virtutuꝫ. ℣. Concreuit in pluuia doctrina fluxit vt ros eloquium. Facundiaꝫ. **In scō o nocturno añ.** Gloriati sunt in domino presul sacer kylianus et eius socij coronati sunt vt scuto bone voluntatꝭ domini. **Añ.** Nomen tuū sanctum est domine ⁊ in vniuersa terra predicatur admirabile: qui etiam ex viris insulanis perfeciſti laudem vt destrueres inimicum ⁊ vltorez. **Añ.** Predicando verbū dei locuti sunt veritatem in corde suo: nec egerunt dolum in lingua sua: nec malū proximo.

Lectio.

Videntes autez fratres monasterij in virtutum profectibus eius constantiam. Primo eū per ecclesiasticos gradꝰ ad presbiterij officiū ascendere. Deinde eiusdez monasterij regiminis curam sumere cogerūt. Ille autē sciens perfectionē caritatis sine dilectione ꝓximi perfecte stare nō posse: passus est in proprijs se aliquantulum minorari vt fratrum prodesset vtilitati: imitatus apostolum cupientez anathema fieri a xp̄o pro fratribus ⁊ cognatis sm carnē Verūtamen cum beati viri fama longe lateꝫ crebesceret metuēs ipse ne fauor popularis macule sibi rugam infigeret cepit meditari qualiter notos ⁊ propinquos relinqueret: peteretꝫ longe sepositas terras vbi obscurus fama ⁊ vilis genere posſit hr̄i quo liberius diuinis cultibꝰ vacare valeret. Tu. ℟. Preclarꝰ pontifex kylianus prout diuinitus manifestauit reuelatio. Presciuit martirij causam ex illicito principis coniugio. ℣. Beatus homo quem tu erudieris domine ⁊ de lege tua docueris eum. Presciuit.

Lectio.

Deliberatiōe itaqꝫ recedendi peracta: collectis fratribus in quibꝰ idem feruor ardebat: ad vicinaꝫ scotie britaniam peruenit: et galliam attigit. Que primeta in ꝓuinciam germanie deuenit que ab incolis terre ipsius orientalis francia vocatur. Ibiqꝫ in vrbe herbipoli se morari disposuit: non veritus incredule gentis experiri veritatē eo ꝙ intrepidus optaret coronā martirij. Porro in eodē loco cepit paulati pabula diuini verbi incredulis populꝭ ministrare. Tantam enī ei dñs gratiaꝫ contulit vt in breui tempore gentis loquelaz ꝓdisceret et eis proprio sermōe semina veritatis erogaret. Tu. ℟. Persuasit adletha dei kylianus principi ne diutius adhereret fratris coniugi. Docens qa non vocauit nos deus in īmundiciam: sed in sanctificationis gratiam. ℣. Lex domini īmaculata conuertens animas testimoniuꝫ domini fidele sapientiam prestās parvulis. Docens.

Lectio.

Mirabantur omnes non solum nouitatem doctrine: sed exuberantiā eloquentie facundiam etiam sermonis comitabatur efficatia virtutis. Sed cū iam semina diuina succresceret ⁊ plebs gradatim minueret errore gentilitatis aduscꝫ principes populi scti viri fama peruenit: ⁊ ducem quoqꝫ prouincie nō lateret. qui eundez virum sanctum sibi p̄sentari iussit experiri cupiens que eēt hec doctrina quaz predicabat hactenꝰ sibi incognita. Tu. ℟. Armabat furore mulier improba circunquaqꝫ ventilans furoris consilia. Tandem reperit duos carnifices qui clam interficerent sctōs martires ℣. Iniquitatem meditata est in cubili suo: astitit omnium vie non bone: maliciam aūt non odiuit. **In tercio nocturno añ.** O qꝫ preclara in sanctꝭ martiribus hereditas restituta vbi cum vultu tuo domine sunt adimpleti leticia. **Añ.** Ista est generatio querentium dominū quos in eternales portas introduxit celeste desideriū. **Añ.** Letare p̄sul ⁊ p̄ eximie martir kyliane: exulta ꝓ eqli gloria sacerdos dei colonate: gloriare pro victoria pari leuita totnane pces simul fundite pro nob testes inuictissimi redēptoris.

Euangeł. Ecce ego [illegible] vos. Reqre in cómuni de apostolis. Ꝛ. Bi preclari viri possunt helie ⁊ iohanni digne compari quos pari modo femineꝰ furor impugnauit Quia prohibebant quod illicitum fuit. ℣. Narrantes laudes domini ⁊ virtutes eius Quia. Ꝛ. Carnificuꝫ alter interijt se laniãs dentibus alter se perimit effusis per gladiũ visceribus. Ipsa cruenta mulier demonibꝰ arrepta transijt a presentibꝰ ad eterne mortis torméta. ℣. In inferno sunt positi mors depascet eos. Ipsa. Ꝛ. Precelsi meriti presulem kylianum comparis gratie sacerdotũ colonatum: et eiusdem sacramenti leuitam totnanum quicũqꝫ sinceritate cordis invocant pro suis necessitatibus exaudiri se confidant. Ipsos toto veneremur affectu precantes vt eorũ subleuemur interuentu. ℣. Gloria virtutis eorum tu es domine: et in beneplacito tuo exaltasti eos. Ipsos. Ad laudes añ. Beatos martires kylianum et eius socios induit dominus fidei decorem: firmauit passionis fortitudinẽ: triumphi precinxit virtute. Añ. Introibant portas eius in confessione peruenerunt ad gloriaꝫ eius sanguinis effusiõe. Añ. Quaꝫ multipliciter tibi domine desudauit caro martirum quos suscepit dextera tua per gratiam ⁊ meritum Añ. Hymnus idem non defuit tribus istis martiribus: voto martirij quem cantabant in ignis camino tres pueri. Añ. Quãto laudis gloria hec est dei sanctis qua preciosus martirum kyliani colonati atqꝫ totnani declaratur effusus sanguis: ꝗa omnes qui sincero corde requirunt eorum presidia subsequitur pro necessitatibus suis apud deum bona voluntas et misericordia. Cap. de martiribꝰ. Ad benedˉ añ. O precelsi bellatores dei kyliane colonate atqꝫ totnane: supplicum vota xpo representate: vt sicut mirifice miraculis et virtutibus declarata sunt vestre sanctitatis merita: ita pro meritis vestris gram obtineat ecclesia. Ad horas laudes cum cap. de martiribus et collˉ predicta. Hymni solenniter cantentur Offic. Clamauerunt. Kyrieł. Ite missa est cũ collˉ predicta. Epistola. Sancti per fidem. Grad. Clamaurrunt. Alleluia. ℣. Letamini. Sequentia. O beata beatorum vel ppria. Euangeł. Ecce ego mitto. Offert. Mirabił. Prefatio cotidiana Sanctus ⁊ Agnus. solenniter. Cõm. Et si coram. In secundis vesperis laudes ps de martiribꝰ. Quarta añ erit. Añta laudis. Quinta añ. O pcelsi. Cap. Scti per fidem. Hymnus. Rex gloriose. ℣. Letamini in domio. In euangelio añ. Letare presul ⁊ pater eximie martir kyliane: exulta ꝓ equali gloria sacerdos dei colonate gloriare ꝓ victoria pari leuita totnane preces simul fundite pro nobis testes inuictissimi redemptoris. ¶ De translatiõe sancti nicolai hystoria. Ad vs super ps añ. Sancte nicolae pfessor dñi preciose adesto nostris precibus pius ac propicius. ps. oia Laudate. Cap. Ecce sacerdos. Ꝛ. Beatus nicolaus iam triumpho potitus nouit suis famulis prebere celestia comoda: qui toto corde poscunt eius petitionem. Illi nimirum tota nos deuotione oportet cõmittere. ℣. At apud xpm eius patrocinijs adiuuemur semper. Illi. Hymnus.

PLaudat leticia lux hodierna: vox celi iubilet: terra resultet ꝓmat laude pia gaudia digna. Presul precipuꝰ qua nicolaus defert ad dominuꝫ vota precantũ: pellens ipse prece noxia ꝗqꝫ Hic agnus domini pabula verbi donat corporee tẽpore vite: dispensando fide pondus herile. Seruans militie castra superne: predones cohibet: demones arcet: astans exiguis causa salutis. Virtutis valide tu nicolae: prompto seruicio semp ab alto: nos orando foue nocte dieqꝫ. Rerum sũme deus: vernula fidus a te promeruit filius: vt sit terre progenies celicꝰ heres. Laus vni dño nomine trino: laudent hunc hodie condita queqꝫ: decantemus eũ nunc ⁊ in euũ. Amen. ℣. Sta et honore.

Ad mgt añ. O xpi pietas omnium prose/quenda laude qui sui famuli merita longe lateqz declarat: nam ex tumba eius oleum manat: cunctosqz languidos sanat. **Coll.** DEus qui popl'o tuo eterne salutz beatum nicolaum ministrū consti tuisti: presta quesumus vt quē doctorē vite habuimus in terris intercessorem semp hre mereamur in cel'. p. **Alia col'** DEus qui beatum nicolaum piuz confessorem atqz pontificē innu/meris decorasti miraculis: tribue que/sumus vt eius meritis z precibus a ge henne incendijs liberemur. p. **Deinde de sancto kyliano añ.** Letare presul. **cum ỹ. z col.** **Completi. vt in medijs festis Ad matutz Inuitatz.** Confessorē regem adoremus. Qui celestis regni meritū z glo riam pcessit sancto suo nicolao. **Hystoria.** Euge serue **cum añ z Rcijs.** **Lectio. j.** ASt varis ciuitas apulie que dicit vna esse ex decem et octo prouin/ciarum ytalie. Quidam aūt varensiū illustres viri atqz sapientes decreuerūt causa mercationis cum tribus ratibus iunctis etiam socijs cū nauib⁹ oneratz frumēto ceteriscqz mercibus antiochiā pergere. Et hoc consilium inierunt di uina vt creditur inspiratione qualiter euntes siue redeuntes tollē possent cor pus brissimi nicolai de mirrea ciuitate tradētes se suaqz periculo pro tali desi derio. Qui cū cognouissent socios qui erant ex alijs ciuitatibus velle idipsuz facere: et ferrea instrumēta ad hoc op⁹ habere preparata sūmo festinabant stu dio eos preuenire: z sua interim negli/gentes negocia pmisserāt ad rapiendū corpus beati nicolai quadragintasaptē viros īstructissimos armis simul atqz fiducia ceteris qui remanserāt nō min⁹ paratis vigilantia atqz armorū instru/ctione ad custodiendas naues propter metum precipue thurcorum qui illam inuaserant regionē crudeliter depopu lantes. Qumqz venissent isti. xlvij. viri ad sanctam pi confessoris ecclesiā qua tuor illi ibi tantum repertis custodibus intrabant humiliter ad adorandaz cūsī ante altare diuinā clementiaz. Expletz autem sue deuotionis supplicationib⁹ pio feruentis desiderio requirebant a custodibus vbi conditum fuerit sancti nicolai corpus. Illi putantes causa orōnis seu oblatiōis eos ista requirere ostendebant eis prius locum: vnde cū pēniculo solebant sanctum liquorē tra/here. Deinde qualiter ibidez delitescēt corp⁹ venerabile. post hec cū vidissent eos quedam alia agere ex quibus con/ijciebant velle eos sacrum corp⁹ tollē. Quid inquunt vultz facere: scitote nos hoc vobis minime cōsentire: imo ante mori velle cqz tolli eum permittere. Et cū ipsi custodes cognoscerēt varenses adhuc dubios esse de sacri loci certitu dine: et propterea preces sup ostensiōe eius multiplicare: ne labor eorū vacu⁹ videretur remanere. Penitet inquiunt nos liquoris sacri et corporis indicia vobis patefecisse. Et tamē vtrum hoc vel in alio loco requiescat sacruz corp⁹ intactum: multis temporibus nequaqz vos permittet sanctus confessor se con tingere. ideoqz anteqz hoc ciuium per cutiat aures discedite. Varenses autez videntes eos neqz precibus posse mo ueri nec pmissionib⁹ flecti: vt pro qua licunqz precio proderent corpus beati nicolai ad callida se verterē argumēta: fingentes pro nimio acquirendo desi/derio corpus hoc pie deuotionis vba Scitote aiunt papam romane vrbis in varim ciuitatē nostrā cū multis archi/episcopis multoqz clero z populo ve/nisse: ipsumqz nos misisse in ptes istas vt transferam⁹ illi hoc corpus ad locū sacrū eo qp idem confessor dei in som/nis apparens ei: pcepit se nostris trans uehi regionibus. Tu autem domine.

℟. Beatus nicolaus iam triumpho potit⁹ nouit suis famulis prebere celestia comoda qui toto corde poscunt eius petitiões. Illi nimirũ tota nos deuotione oportet cõmittere. ℣. At apud xpm eius patrocinijs adiuuemur semp. Illi. Euangeliũ. Homo quidam nobilis. ℟. Iste homo perfecit. ℟. Iste homo ab adolescẽtia. Require in cõmuni de confes et pontific. in tercio nocturno. ℟. Ex eius tũba marmorea sacrũ resudat oleum: quo limiti sanantur ceci: surdis anditus redditur. Et debilis quisquis sospes resilijt. ℣. Lateruatim ruunt populi cernere cupientes que per eum fiunt mirabilia. Et. vel. ℟. Dum mirensium quidam antistes pulsus ob inuidiã esset de sede sua Stillicidium statim manare olei sacri desijt ℣. Tamdiu quippe ille salutaris liquor manare cessauit quousq; presul ille idẽ cathedram suam reciperet. Stillicidiũ. Ad laud̃ añ. Beatus nicolaus pontificatus infulis decoratus talem se exhibuit vt ab omnib⁹ amaretur. Añ. Ecclesie sancte frequentãs limina sacro pectori mandata condebat sagaciter. Añ. Infãtia teneriori decursa corpus ieiunijs macerabat. Añ. Sancte et iuste viuendo ad honorẽ sacerdotij meruit reuelari diuinitus. Añ. Sancte nicolae cõfessor domini preciose adesto nostris precib⁹ pius ac propicius. Cap. Omnis pontifex. Ad benedic̃ añ. O per omnia laudabilez virum cuius meritis ab omni clade liberantur qui ex toto corde querunt illum. cum col. predicta. Ad horas hymni solẽnit. Laud̃ eius añ. Beatus nicolaus. cum cap. de confes et pont. Offic. Statuit ei. Kyrie. Coll. Misericordiam tuam. Require damasci pape. vel col. predicta. Epla Ecce sacerdos. Grad. Ecce sacerdos. Alleluia. ℣. Jurauit dominus. Seqntia. Laudes xpo debitas. Euangeliũ. Homo quidam nobilis. Offert. Veritas mea. Prefatio quotidiana solẽniter nisi fuerit dominico die. Cõm. Beatus seru⁹ In secundis vs laud̃ añ. Beat⁹ nicola⁹ cum rel. ps de confes et pont. Hymn⁹ Plaudat letitia. ℣. Gloria et honore. In euangelio añ. Gloriam mundi sprenit cũ suis oblectationibus: et ideo meruit puehi ad sũmum sacerdotij gradũ. Col. p dicta. Deinde imponit añ de septẽ fratrib⁹.

Hec est vera fraternitas que nũq; potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt dominũ contemnentes aulam regiam peruenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum: habitare fratres in vnum.

Colleta.

PResta quesumus omnipotens de⁹ vt qui gloriosos martires fortes in sua cfessione cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. p. Igitur natalis septem fratrum filiorũ felicitatis ianuarij felicis philippi siluani alexandri vitalis et marcialis sub pfecto vrbis publice passi tpe anthonij principis. E quib⁹ ianuarius post verbera virgarum et carcerez et plumbatas occisus est. Felix et philippus fustibus mactati. Siluanus precipicio interemptus est. Alexander vitalis et marcialis capitibus cesi sunt. Horum nomina idcirco interserere curauim⁹: ne q̃s putet esse fratres machabeos de quib⁹ legit in libro machabeorum qui ab antiocho rege iherosolimis martirio sunt coronati: quorum noia fere ignorat ecclesia beatã felicitatẽ vocat gregorius plusq̃ martirem: quia septies passa in septem filijs et octauo in proprio corpore.

Ad matutinas Jnuitat. Regem martirum. Nocturnus ferialis. ℣. Letamini in dño

Scõm matheum. x

In illo tempore loquente ihesu ad turbas. Ecce mater eius et frẽs stabant foris querentes loqui ei. Et reliq̃

Omelia beati gregorij pape.

Sancti euangelij frẽs carissimi breuis est lectio recitata: sed magnis misteriorum ponderib⁹ grauida. Jhesus eni conditor et redẽptor noster se nosse

matrem dissimulat: & que ei mater sit: & qui ppinqui non p cognationē carnis sed per coniunctionem spūs designat: dicens. Quis est mater mea: et qui sunt fratres mei. Quicūqz enim fecerit voluntatem patrꝭ mei qui in celis est: ipse meus frater soror & mater est. Quibus nobis verbis quid aliud innuit: nisi qp obsequentes iussionib⁹ suis multos ex gentilitate collegit: et iudeam ex cuius carne est genitus non agnoscit. Unde & mater eius cum quasi non agnoscitur foris stare perhibet: qa videlicet synagoga idcirco ab auctore suo non recognoscitur: quia legis obseruantiā tenēs spūalem intellectum perdidit: & sese ad custodiam litere foris fixit. Nam dum is qui fecerit voluntatez patris: soror & frater dñi dicitur propter vtrūqz sexū qui ad fidem colligitur non est mirum Mirandū vero valde est quomodo & mater dicitur. Fideles enim discipulos suos fratres vocare dignatus est dicēs Ite nūciate fratrib⁹ meis. Beata ergo felicitas plusqz martir fuit que tot ante se morientibus filijs pro xpo freqnter occubuit: quia ad amorē illius sola sua mors eius minime sufficit. Consideremus frēs hanc feminā: consideremꝰ & nos qui membris corporis sumus in cuius compatione quid estimabimus. Sepe nanqz agenda aliqua bona proponimus: sed si vnus contra nos leuissimꝰ sermo ab ore irridentis erupit: ab intentione actiōis nostre fracti protinꝰ confusi resilimus. Ecce nos plerūqz a bono opere verba reuocant: felicitatez vero a bona intentiōe frangere nec tormenta poterant. Tu. Quartū quintuz & sextum ℟ de hystoria. Absterget deꝰ. Laudes añ. Omnes sancti. sola. Cap. Reddet deus. ℣. Mirabilis deus in san. Ad benedˉ añ. Tradiderunt corpora sua. Ad horas laudˉ cum cap. & coll. ipsorū Officiū. Laudate pueri. Col. predicta. Epistola. Mulierem fortem. Grad. Vindica dñe. Alleluia. ℣. Laudate pueri. ℣. Sit nomen. Euangeliuz. Loquente ihesu ad turbas. Sequitur feria quarta prime ebdomade q̄dragesime. Offert. Anima nra. Com. Quicūqz fecerit volun. Translatio sancti benedicti añ tantum Similabo eum. Collecta.

Interc̄essio nos quesumus domine beati benedicti abbatꝭ: vt quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur. per dominum.

Margarethe vginis hystoria. Ad vesp̄as sup̄ ps̄ añ. O margaretha celorum virgo secreta iam cōscendisti suauissima victima xp̄i ora p nobis virtꝰ quo crescat amoris. ps̄. oia. Laudate. Cap. Confitebor. ℟. Quadam die. Hymnꝰ Jhesu corona virginum.

Vel proprius hymnus.

Laudes soluat armonia qp in celi hierarchia: sūma regnat cū sophia: margaretha virgo pia. Hec cū annos iuueniles: gessit actus spreuit viles: et effecta xp̄i miles: tactꝰ ptempsit viriles Amans veri sponsi thoꝛi: cultꝰ spreuit ydoloꝛum: nec ob ictus tormentoꝛum: deum negauit deoꝛum. Nec virgaruz hec ceſuras: flāmarum neqz leſuras: expauebat licet duras: propter fidez paſſuras. Triumphalem per agonez: superauit hec draconez: & in fine per mucronem: mortis tulit passionem. Eya martir trabeata: ad celos nunc ordiata vota xp̄o funde grata: nra vt recedant petā. Ergo laudes vt tenemur: deꝰ & vt nos saluemur: vnum deum veneremur: quem nos trinum confitemur. Amen. ℣. Specie tua. Ad mgt añ. Magnificemus dñm saluatorez omnium in spū exultantes: hoc festū celebrātes beate margarethe ancille humilis sue: nos vt eiusdez precibꝰ criminū expurgemur feciꝰ. Col.

Deus qui beatā margarethā virginē tuā hodierna die p martirij

palmam ad celos peruenire feciſti: cō/
cede queſumus nobis vt eiuſ exempla
ſequentes ad te venire mereamur. per.
Ad complet. et ad primaz prentttatur
coll'. ℣. de virginibus quem volueris.
Jnuitatz. Auctorē vite xp̄m laudare ve/
nite. Cui margaretha conregnat in ethere
leta. **Jn primo nocturno añ.** Hec virgo
p̄dicans nomen tuū iheſu bone: a te meruit
coronari gloria z honore. **p̄s z ℣ de virgz**
Añ. Teſtimonium dñi fidele ſapientiaz pre
ſtitit paruule: hoſtis ideo ſeuiſſimuſ non do
minatus eſt eius. **Añ.** Jnnocentiā retinēs
mundumqz cor diligens per penas tpales
portas introiuit eternales. **℣.** Specie tua.

POſt paſſionē z reſurrectionez dñi
noſtri iheſu xp̄i: et glorioſam eius
aſcenſionem ad patrem omnipotentez
in illius noīe multi martires paſſi ſunt
z coronati: z inumerabiles coronati ſūt
in nomine dñi noſtri iheſu ſaluatoris:
z vicerunt hunc mundū: z ſupauerunt
tyrannos et carnifices. Adhuc tamen
obtinebat inſania dyaboli homīes ra/
paceſ ydola muta z ceca z ſurda manu
hominuz facta adorantes que nec illis
proderant: nec ſibi. **Tu. ℟.** Felix igitur
margaretha ſacrilego ſanguine progenita.
Fidem quam ſpūſancto percepit viciorum
maculis minus infecit. **℣.** Ibat de virtute
in virtutē ardenter ſitiens aīe ſalutē. Fidez

BEatiſſima autez margaretha erat
theodoſij filia qui erat gentilium
patriarcha z ydola adorabat: ille vnaz
habebat filiam de ſe natā: illa vero ſpū
ſancto repleta eſt: mox vt nata eſt data
eſt in quadaz ciuitate ſtadijs quindeci
ab antiochia nutrici que eaz ſuſceperat
ad nutriendū. **Tu. ℟.** Hec modica q̄dez
in malicia ſed mire vigens pudicicia. Pre/
uenta gratia redēptoris ouiculas paſcebat
nutricis. **℣.** Simplex fuit vt columba: quē
admodum ſerpens aſtuta. Preuenta **Lec.**

QUando aūt mortua eſt mater bea
tiſſime martiris margarethe: am
plioꝛi deſiderio tenebatur a nutrice ſua
quia formoſa erat et xp̄um adorabat et
inuocabat. Erat nanqz beata margare
tha annorum quindecim et delectabat
in domo nutricis ſue: audiuitqz omniū
martirū certamina: quia multꝰ ſanguis
iuſtoꝛ effundebatur in iſtis temporibꝰ
pro nomine iheſu xp̄i. **Tu. ℟.** Quadaz
die olibrius moleſtuſ deo z hominibꝰ dum
tranſiens viſum in illā ſparſit. Mox in con
cupiſcentiaz eius exarſit. **℣.** Erat enī nimiū
formoſa in vultu ſez floꝛuit vt roſa. Mox.
Jn ſcō nocturno añ. Deſiderans ſpēm
eius benedixit eā deus trahenſ illam ad ſe
in leticia z exultatione. **Añ.** Virtutuz dñs
ſuſceptoꝛ illius arcū potentis contriuit qui
carnaliter eaz occidit. **Añ.** Jn medio tēpli
regis ſempiterni miſericordiaz ſuſcepit qua
iugiter gaudebit. **℣.** Diffuſa eſt gratia in.

ISta vero ſpū ſancto repleta totam
ſe tradidit deo: qui reddidit eā ca/
ſtam caſtioꝛēqz ceteris omnibus. Jpſa
vero paſcebat ouez nutricis ſue cum ce/
teris puellis coetaneis ſuis. Jn diebꝰ
illis tranſijt olibrius prefectus de aſia
in antiochiam ciuitatem: veniebat aūt
perſequi xp̄ianos: z deos ſuos vanos
adorare ſuadebat: z vbi audiebat quia
aliquis xp̄m noiabat ſtatim euz ferreis
nexibus conſtringebat. **Tu. ℟.** Audiit
protinus clientes ad requirendos eius pa
rentes. At ſi libera probaretur in coniugiū
ſibi copularetur. **℣.** Sed hanc qui deſpon/
ſauerat non ita xp̄s preordinauerat. At.

QUidens itaqz beatam margarethā
propinquo paſcentē ouez nutricis
ſue: ſtatim concupiuit eam: dixitqz mi/
niſtris ſuis. Jte feſtinanter comprehen
dite illam puellam: et interrogate eam:
ſi eſt libera accipiā eam mihi in vxorē:
ſi autem ancilla dabo precium pro ea z
erit mihi cōcubina: bene erit enim ei in
domo mea propter pulcritudinē eius
Tu. ℟. Cum tyrannuſ intellexit q̄ eū vso
deſpexit. Juſſit eandez iratus ſuis p̄ſentari

Paſſio Margarethe et martiris: ſfremer & 1 mob

tribunalibus. ℣. Quam sperans puellaruz moze nimis flecti subiuncto terroze. Jussit. CAm autez comprehenderent eam milites qui missi fuerãt a prefecto cepit beata vgo inuocare deũ z dicere. Miserere mei deus miserere mei: z ne perdas cum impijs animam meam: et cum viris sanguinũ vitam meam. Fac me semper letari domie ihesu xpe et te collaudare: ne permittas animã meam cõtaminari ne polluatur fides mea: nõ imutetur sensus meus: nec sciẽtia mea: non proijciatur margarita mea in lutũ non imutetur sensus meus ad turpitudinem iniquam z in insipientiam dyaboli. Lu. ℟. Virgo veneranda in magna stans constantia verba contempsit iudicis. Nil cogitans de rebus lubric. ℣. Celestis premij spe gaudens in tribulatione erat patiens. Nil. In tercio nocturno añ. Dicta sũt gloziosa de te virgo speciosa sis memoz hinc nri deuotos quos tibi nosti. ps. Fundamenta. Añ. In populis annunciemus mirabilia que fecit de9 ac in beata martire quia vixit absqz crimine. ps. Dns regna. exultet. Añ. Tubis inductilib9 psallat ois spiritus iudicatura cũcta secula in quo iam exultat hec agni pedissequa. ps. Cantate ij. Euangeliũ. Simile est regnũ celoz̃ decem virginib9. ℟. Post carceris squalorem carnisqz macerationem. Xpi dilecta tenebrosis denuo recludit in locis. ℣. Nomen dñi laudare non desinẽs et glorificare Xpi. ℟. Sancta martire precãtibus instãte draco fetoze plenus apparuit. Qui hanc inuadens totam absoꝛbuit. ℣. Quem per medium signo crucis discidit et de vtero eius illesa exiuit. Qui. ℟. Fortis agonista secuz meditatur vt ista astitit exoꝛat: demon sua crimina prodat. Cogitur afflictus: discedit deniqz victus. ℣. Fratrem truncatũ dolet ac sese superatũ. Cogitur. Ad laudes añ. Martir insignis margaretha iuxta prefecti decreta ocius carceri subtrahit eiusqz ꝓspectibus assistit. Añ. Cũqz nullis blandicijs ad cõsensum molliret iudicis: furoze nimio inflãmatus precepit eã accendi lampadib9. Añ. Ministri statim tenelle coꝛp9 combuꝛebant puelle: sed hec oratione facta igne ꝑ mansit intacta. Añ. Vas immensum aqua plenum preses imperauit afferri: et in illud virginem ligatã dimergi. Añ. Laudabilis dñs in suis virtutibus vincula manuũ relaxauit: suamqz famulã de morte liberauit. Cap. Dñe deus meus. vel. Liberasti. Ad lauꝺ et ad hoꝛas cap. et ℟ia vt de vgine z martire Ad benedˉ añ. Videtes hec mirabilia baptisati sunt quinqz milia: quos capite plecti cẽsuit ira prefecti: quib9 est addicta xpi testis inuicta: bñdicens deũ deoꝛum in secula seculoꝛum. Col. ꝑdicta Ad hoꝛas laudes z in secũdis vesꝑis laudes cum cap. et ps de virginibus. Hymnus. Laudes soluat. vel. Virgis proles. Ad mgt añ. Sanctum nomẽ dñi magnificent omnes populi qui margarethe fusa ad deum vltima prece: promisit se daturum vite premia eius digne recolentib9 solemnia quoꝛũ nos consoꝛtes in dilectióe foꝛtes faciat ad suam laudẽ per infinita secula amen. qua finita col. imponitur de sctõ heinrico. Añ. Iste cognouit iusticiã. Col. Exaudi domine preces nostras premisso ℣. Dispersit dedit pauperibus. Offic. btẽ margarethe. Offic. sabine. Cognoui de. Kyriel. Epistola. Domine deus meus. Grad. Specie tua. Alleluia ℣. Audi filia. Seqntia. Exultent filie syõ vel propria. Gratulet oꝛbis. Euangel. Simile est regnũ celoz̃ decẽ virginib9 Offert. Filie regum. Prefatio soleniter Cõm. Principes persecuti sunt me gratis. Ad sancto heinrico nouẽ lectiões Inuitat. Regem confessoꝛum. Ad nocturnũ añ vt de simplici confessoꝛe. ℟ia sic ordinabis. primũ ℟. Iste sctus secundum ℟. Justus germina. tercũ ℟. Desiderium aie. quartũ ℟. Iste cognouit quintũ ℟. Stolam iocunditatis. sextũ ℟. Coꝛonã aureã. septimũ ℟. Posuit coꝛonã

octauū ℟. Gloria et honore nonum ℟. Justum deduxit. Ad laudes añ. Qui me confessus. sola. Cap. Justus cor suum. Ad benedˉ añ. Serue bone. vel. Iste cog. Ad horas laudes. Qui me confessus fu. cum cap. de simplici confeſſ. In ſcdis veſperis añ. Jocundus homo. cum reſ. Hymnus. Iste confessor. Ad mgt añ. Iste homo ab adolescentia sua. Officium. In virtute tua letabitur. Coll. Exaudi domine pces nostras. Epistola. Qui parce seminat. Grad. Domie prevenisti Alleluia. ℣. Domine in virtute. Secꝛta Eya pr nos agnosce. Euangeliū. Homo quidā nobilis. Offert. Gloria r honore Com. Magna est gloria eius. sic dicitur de eo ſm breuiarium. Collecta.

DEus qui nos huius dici sanctaz festiuitatē beati heinrici confessoris tui celebrare fecisti: adesto familie tue precibus: r da vt cuius hodie festa celebramus: eius meritis r intercessiōe adiuuemur. per. Lectio prima

ANno ab incarnatiōe domini milesimo primo: ab vrbe autem condita millesimo octingentesimo quinq; gesimo secūdo ottone primo rome defuncto vacāte regni solio cum de principe surrogando ageretur omniū vota nutu diuino ad eum inclinant: qui tūc in regno habebatur potissimus. Fuit nanqz per idem tempus dux bauarox heinric⁹ tam bonitate qz nobilitate regia conspicuus: r vniuersa morum honestate preclaruſ: hic ab omnibus pari voto r cōmuni sensu in regnuz asciscit diuina vtiqz disponente clementia vt per tēporalis regni fastigia ad culmen celestis regni attingeret. Terrena enim bona oia sicut vsu malo a salute alios ꝓpediunt: ita alios vsu bono ad salutē ꝓmouent. Unctus igitur in regē beatissimus dei famul⁹: temporalis regni non ꝓtentus angustijs pro adipiscēda imortalitatis corona sūmo regi cui seruire regnare est militare disposuit. sūmam enim diligentiam in ampliando cultum religionis habuit: ecclesias ditare possessionibus r imensis ornatib⁹ augere cepit. Sedes autē episcopales meydeburg: argentinā: mīnam: r merseburch que barbarica imanitate adiacentium sclauorum vastate fuerant restaurauit: r tam ipsis qz alijs episcopatibus per vniuersum regnū in possessionibus r ornatibus inumerabilia contulit. Beniqz episcopatū babenbergen ex integro in suo domate fūdauit in terminis videlicet adiacentib⁹ episcopatibus legittimo concambio cōmutatis Aliunde vero episcopatū principibus apostolorum petro et paulo et precio-sissimo georgio attrytulatuz spēali iure romane ecclesie contradidit vt prime sedi debitum impenderet diuinit⁹ honorem. Et suam plantationē tanto patrocinio firmiuſ cōmuniret: quanta ei⁹ munificentia: quanta erga deū extiterit liberalitas tam i illa ecclesia qz in alijs qz pluribus locis manifestis operū declaratur indicijs. Solum quippe deū sibi elegit heredem: quatenus r ipse in consortium eterne hereditatis eū assumere dignaret: liberos enim ſm carnē non habebat nec expectabat: quoniam quidez eam quam pro coniuge habere videbatur kunegundē nomine cognouisse nunqz: sed quasi sororez dilexisse certissime comprobatum est. Euangel Homo quidam nobilis.

In diuisiōe apostolorum hystoria Ad vesperas super ps añ. Nō vos me elegistis. ps. omnia. Laudate. Cap. Ibant apostoli. ℟. Ite in orbē vniuersū r predicate dicentes alla. Qui crediderit r baptisat⁹ fuerit saluus erit alleluia alleluia alleluia. ℣. In nomine patris et filij r spūs sancti. Qui. Hymnus. Exultet celum. ℣. In omnem terram exiuit. Ad mgt añ. Euntes in mundum vniuersum predicate

euangelium omni creature alleluia: qui crediderit et baptisatus fuerit saluus erit: qui aũt non crediderit condemnabitur. Col.

DEus qui per beatos apl̃os tuos ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternam ꝛ proficiendo celebrare: ꝛ celebrando proficere. p. Vel.

DEus cuius preconia sancti apli tui confessi sunt per orbem diuisi da nobis famulis tuis vt quorum gaudemus doctrinis: eorum meritis ꝛ precibus adiuuemur in celis. p. In matut̃ cõmune de apostol. Euangel. MIsit ihesus duodecim discipulos. Require in cõmuni de apl̃is. vel istud euangel. Conuocatis ihesus duodeci apostol̃ qõ require in ebdomada pẽthecostes Ad horas laudes cum cap. de apostol̃ ꝛ col̃. predicta. Officium. Mihi autem Coll̃. predicta si non habetur dicatur col̃. symonis ꝛ jude. Epistola. Corde creditur. Grad. Constitues eos. Alleluia ℣. Non vos me elegistis. Sequntia. Celi enarrant. Euangeliũ. Euntes in mõm Require in ascensione dñi ꝛ sic incipe. In illo tpe dixit ihesus discipulis suis Euntes in mundũ. illum versum non lege. Et dominus quidẽ ihesus. vsq; Illi autem profecti. lege vsq; in finem Credo in vnum deũ. dicitur. Offert. In omnem terram. Prefatio de apostol̃ solenniter. Com. Ego vos elegi. In sedis vesperis añ. Iurauit dominus. cum rel̃. Hymnus. Exultet celum laudibus. ℣. In omnez terram. Ad mgt añ. Illi autez profecti predicauerũt vbiq; deo coopante ꝛ sermonẽ confirmante sequentibus signis alleluia alla. vel añ. Beati eritis cum maledixerint vobis. Sermo beati augustini episcopi. Lec.

SI oĩm sanctorum martirũ nobis debet esse grata solennitas fratres carissimi ãnto gratior eorũ qui secuti sunt principem martirum. si agnorum quãto magis arietum. Illoz enim filij non generatione carnis: sed imitatiõe virtutis facti sunt omnes qui posteri9 vsq; ad mortez confessi sunt christum hos obtulerunt populi gentiũ: de quibus psalmista ante cantauit dicens. Afferte domino filios arietum. His primum dominus cum ad confessionem sui nos hortaretur: non solum se promisit victorie coronatorem: sed ꝛ certaminis adiutorẽ: etiam in ipsis ꝛ in posteros admonebat: qm̃ quod dicebat: scriptũ posteris relinquebat. illis ergo ait exhortans eos. Cum autẽ adducẽt vos ad principes ꝛ potestates nolite cogitare quid respondeatis: aut quid loquamini. nõ enim vos estis qui loquimini: sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis. Oditari vetuit: sed confiteri precepit. Maluit aũt auferre presumptionem humanam: ꝛ gratiam dare diuinam vt in semetipsis timidi: ꝛ in deo essent audaces: vnde ꝛ in alio psalmo vox martirũ dicit: quasi ex pte humane fragilitatis verendo. Eripe me de inimicis meis deus meus: ꝛ ab insurgentibus in me libera me. ꝛ paulo post de auxilio diuino confidẽs dicit. Fortitudinem meam ad te custodiam. Supra ceteras enim turbas fidelium necnon antiquorũ iustorum ꝛ prophetaz eminentes apostolos suos volens domin9 ostendere dixit ad eos. Beati oculi qui vident que vos videtis: ꝛ aures que audiunt q̃ vos auditis. Multi enim iusti ꝛ prophete voluerũt videre que vos videtis ꝛ non viderunt: ꝛ audire que auditis ꝛ non audierũt. Item alibi. Jam inquit nõ dicã vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. Vos autẽ dixi amicos: quia quecunq; audiui a pr̃e meo nota feci vob Item in alio loco dicit. Quecunq; alligaueritis super terram erunt ligata ꝛ in celo: ꝛ q̃cunq; solueritis super terrã erũt soluta ꝛ in celis. Tu. Item alibi

ii iij

diuisioz apl̃oz cetꝰ: q nos ad q̃ collegit tramos
Ad gaudia ẽtna: ꝑduct apl̃oz agmia

Eo modo (gra Diuina cooperante
pr̃ 8 mr̃ Ioīs Baptiste
sepachare Ehabeth fecerūt

scisitante petro: quid sibi ꝛ socijs suis ꝓfuisset reliquisse omnia ꝛ sequi redẽptorem: respondit dicens. Amen dico vobis ꝙ vos qui secuti estis me in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis ꝛ vos super sedes iudicãtes duodecim tribꝰ israhel. Isti sunt lux mũdi: quia per ipsos lumen fidei ꝛ vere scientie primus huic mundo dominus contulit: ꝛ ab errorum ꝛ peccatoꝝ tenebris gentes eruit et populos. Isti sunt sal terre: quia per eos terrigene condimentũ saporis vite eterne perceperunt vt restringerent lasciuiaꝝ carnis. Tu. **Euangeliũ.** Misit ihesus duodecim discipulos. **Require in cõmuni de apostolis.**

ODe sancto allexio confessore tres lectiones. **Ad vespas ps̃ feriales Cap̃.** Dilectus deo. **Hymn̄.** Iste confessor. **℣.** Gloria et honore. **Ad mḡt añ.** Similabo eum viro sapienti. **Collecta.**

O Deus sancte humilitatis ꝛ deuote paupertatis amator: cui sanctꝰ allexius in sua humilitate valde complacuit: eius interuentu fac nos quesumus humiles ꝛ deuotos tibi semp existere: vt deuotis actibus ꝛ pijs mentibꝰ placere valeamus. p. **Inuitat.** Regem confessorum. **minus. Lectio prima.**

A Dit vir rome magnus et nobilis eufemianus nomine diues valde ꝛ primꝰ in palacio impatoris: erantꝙ ei tria milia puerorũ qui zonis aureis cingebantur et sericis vestibus induebantur. Hic nanꝙ erat iustus ꝛ misericors elemosinas multas pauperibꝰ erogans. Per nanꝙ p singulos dies mẽse preparabãtur in domo eius orphanis viduis ꝛ peregrinis et iter agentibus. Ipse vo hora nona cũ viris religiosis comedebat. Tu. ℟. Euge serue bone. ℣. Dor vero illiꝰ aglaes nomine religiosa ꝛ timens deum: ꝛ non erat illis filiꝰ eo ꝙ aglaes esset sterilis: vnde nimis merentes imensas quotidie largiebãtur elemosinas: orõmbus quoꝙ insistentes deprecabantur deum dare filiũ sibi qui tante familie atꝙ substantie heres existeret. Deus ergo ꝑm suam bonitatem cotritionẽ eorum aspiciens recordatus operum suorum: exaudiuit eos: ꝛ dedit eis filium quẽ vocauerunt allexium: vnde nimium gaudẽtes deo gratias egerunt atꝙ statuerunt vt deinceps caste ꝛ sancte reliquum vite sue tempus ducerent vt deus gauderet de illis ꝛ de filio quem dederat eis. Tu a ℟. Justus germinabit. **Lectio.**

P Uer aũt cum ad etatem discipline congruam perueniret tradiderunt eum ecclesiasticorum sacramentorum: ac liberalium artium magistrꝭ a quibꝰ ita deo largiẽte edoctus vt in omnibꝰ philosophie ꝛ maxime spiritalibꝰ floreret studijs: sed parẽtes eius cum nuptialibus eum insulis aptũ iudicarent elegerunt ei puellam de domo imperiali: ornauerunt thalamum: et imposite sunt singule corone in templo sancti bonifacij martiris per manus honoratissimorum sacerdotuꝝ: ꝛ sic cum gaudio ꝛ leticia letum duxerunt diez. Uespere autem facto dixit eufemianus filio suo allexio. Intra in cubiculum fili ꝛ visita sponsam tuam. Ut autez intrauit in cubiculum cepit sponsam suã de contemptu huius mundi instruere: ꝛ plurima ei sacramẽta disserere: deinde tradidit ei annulum aureum ꝛ reudam id est caput balthei quo cingebatur inuoluta in brandeo ꝛ sudario purpureo ꝛ dixit ei Suscipe hec ꝛ cõserua vsqꝙ dum dño placuerit et sit dominus inter me et te. Post hec accepit de substantia ꝛ discessit ad mare ascendensqꝙ nauem deo ꝓsperante peruenit laodiciaꝝ ꝛ inde iter arripiens abiit edissam syrie ciuitatez vbi sine humão opere imago domini nostri ihesu xpi in sindone habebatur.

Quo perueniens omnia que habebat pauperibus erogauit: et inducens se vilissima vestimenta cepit sedē cū ceteris pauperib⁹ ad atriū sancte dei genitricis marie. Tu. ℟. Desiderium. Ad laudes añ. Qui me confessus. sola. Ad benedˉ añ Serue bone. Ad horas laudˉ cum cap. de confes non pontific. et col. predicta Offic. Os iusti. Col. predicta. Epla. Dilectus deo. Grad. Os iusti. Alla. ℣. Beatus vir qui timet. Euangeliuz. Vigilate. Offertoriū. Desiderium. Cōm. Magna est gloria eius.

Braxedis virginis cap. Qui gloriatur. Hymn⁹. Jhesu corona v. ℣. Specie tua. Ad mgt añ. Veni sponsa christi. Collecta.

Deus qui nos beate braxedis virginis tue ānua solēnitate letificas concede ppicius vt eius adiuuemur meritis cuius castitatis irradiamur exemplis. per dñm. Lectio prima.

Rome natalis sancte braxedis virginis hec cum sorore sua potentiana vel pudētiana a sanctissimo patre pudente qui fuit edoct⁹ in fide ab apostolo paulo in omni castitate et lege diuina erudita: paulo post transitum parentis vigilijs et orationibus atq; ieiunijs assidue vacans omne patrimoniū suum simul cum predicta sorore in sustentationem pauperum et xpi sanctor erogauit. In tytulo vero quem pr eax pudens noie in honore beati pastoris dedicauit: vna cum filio beati pij sedis apostolice episcopo fontez construxerūt baptismi: vt familia earum die sancto pasche baptisaretur in quo nonaginta sex numero manumissis: beatus pius aquis salutarib⁹ abluens. Tu aūt. ℟. Concupiuit. Lectio.

Inde post innumera pietatis opera post multorum martirū sepulturas inter quos beatū symetrium presbiterz cum alijs viginti duobus apud tytulū supradictū manibus suis sepeliuit qui per martirij palmaz ad regna celorum transierunt. Eadem beatissima virgo braxedis migrauit ad dñm: coronam iusticie receptura. xij. kalēdˉ augusti. sepulta vero in cimiterio pristille via salaria iuxta sororem suam apud sanctū patrem pudentem est posita. Tu a. ℟. Hec est virgo. Lectio.

In gallijs ciuitate marsilia natalis sancti victoris qui persecutionē diocleciani et maximiani cum esset diues nec militare nec ydolis imolare vellet primū a tribuno suo asterio in carcerez trusus: sed omni nocte ad visitandos et psulandos infirmos ab angelo eductus est. Deinde iussu euticij prefecti retortis brachijs: loris subtilib⁹ ligatus: et pedibus func constrictus per media contractus est ciuitatem. Passi sunt cū eo tres milites alexander felicianus et longinus: qui cum eū nocturno silentio in carcere custodirent: visitantib⁹ illuz sanctis angelis tante claritatis fulgore obstupefacti: atq; ad eius genua ꝓpoluti: credentes in xpm eadem nocte in mari baptisati sunt: et sequenti die ante consumationē beati martiris iugulati. Tu. ℟. Regnum mundi. Ad laudes añ Hec est virgo sapiens. sola. Ad benedˉ añ Quinq; prudētes. Ad horas laudes cū cap. et ℣. de virginibus et col. predicta Offic. Loquebar. Epla. De virginib⁹ preceptū nō. Grad. Dilexisti iusticiam. Alleluia. ℣. Specie tua et. Euangelium. Simile est regnum celorum thesauro. Offerto. Diffusa est gratia in labijs tuis. Cōm. Simile est regnum celorum.

Marie magdalene hystoria. ad vs super ps añ. Rogabat iheszuz quidā phariseus vt manducaret cum illo: et ingressus domuz pharisei discubuit: et ecce mulier que erat i ciuitate peccatrix vt cognouit q accubuisset in domo pharisei attulit alabastrum vngenti. Capitulum.

Manus mee stillauerunt mirram: ⁊ digiti mei pleni mirra probatissima. Deo gra. ℟. Accessit ad pedes ihesu peccatrix mulier maria. Et osculata est ⁊ lauit lacrimis ⁊ tersit capillis ⁊ vnxit vngẽto ℣. Dimissa sunt ei peccata multa quoniam dilexit multum. Et.

Hymnus.

Iesu christe auctor vite: qui in tuo sanguine peccatũ lauisti ade: marie magdalene tribuisti salutarem fructum penitentie. Preciosam margaritã stellamq; clarissimam eam locasti in arce vranice curie: vt esset cuidẽs tue exemplum clementie. Interuentu ergo eius nobis propicius ac nostra dele peccata: et da vite gaudia qui regnas cum deo patre ⁊ spiritu compare. Almẽ. ℣. Specie tua. **Ad mgt añ.** Suauissime vniuersorum domine: misericordiarũ pater mitissime qui omnia sub peccato cõcludis vt omnũ miserator miserearis misereri tuorũ in omnibus miseraminuz: nos memores te pietatis nimie te fontem rogam⁹ supplices vt apud te potẽti beate marie magdalene suffulti precamine: eius te solũ exemplo mereamur diligere multum: vt ⁊ remittas nobis quod heu in multis tibi soli peccauim⁹ multum.

Collecta.

Deus qui per beatã mariam magdalenam dominice resurrectiõis gaudium primuz sanctis apostolis innotescere voluisti: tribue quesumus vt eius presidijs infirmitas nostra roboretur in terris: de cuius profectu angeli gratulantur in celis. per. **In completo. premittat collecte** ℣. Dimissa sunt ei peccata multa. **Inuitatz.** Stellam xpm matutinam cum maria prestolantes ne sola stet foris plorans nos cum ea vigilem⁹. Ut per noctem quem in somnis queritando dilexerat hunc inuentuz omnes vna procidentes adoremus. **In primo nocturno añ.** Ingressus ihesus domum symonis pharisei cum egrotis medic⁹ discubuit: ⁊ ecce maria mulier egrota in domum ad medicũ salutis desiderio facta impudens audacter irrupit **ps.** Domie dominus noster. **Añ.** Que cum lacrimosa ad eum medullitus ingemuerat a peste mox curat qua misere lãguerat septẽ quippe nequicijs verbo medicus effugatis: igniuit cor eius incendio ardentissime caritatis **ps.** Celi enarrãt. **Añ.** Incendit plene maria peccati rubiginem que arsit tam incomparabiliter per inextinguibilem sctissime dilectionis ignem. **ps.** Dñi est terra. ℣. Specie tua ⁊ pulcritudine tua

Lectio.

Narrat iosephus q̃ beata maria magdalena que post ascensionez domini saluatoris nostri ihesu christi: pre ardente caritate ⁊ tedio visionis ipsius nunq; virum aut hominem voluisset videre: et idcirco confestim in heremum reaccessit: et ibi triginta annos hominibus incognita pmansit: ⁊ nullũ cibum aut potum humanum manducauit neq; bibit: sed horis canonicis sctꝰ angeli eam in aera vchentes cum oratione impleret: iterũ eam semper ad suam habitationez restituebant. Tua. ℟. Septem ergo maria demonia habuit q̃ vniuersis vicijs plena fuit: sed ecce q̃a turpitudinis sue maculas aspexit. Lauanda ad fontẽ misericordie cucurrit conuiuanteq; non erubuit. ℣. Quia semetipsam grauiter intus erubescebat nihil quod foris verecũ daretur esse credebat. Lauanda.

Lectio.

Mos vero erat cuidam sancto presbitero qui pastor fuerat puo cuidam conuentui religiosorum fratrum secedere in heremum semper quadragesimalibus diebus ante pascha: ibiq; in sctissimis ieiunijs et obsecrationib⁹ valde desudans deũ placare lacrimis non cessabat. Cum autem ex more illic

cõmorar̃etur per reuelationem diuinã donatum est ei non solum audire vocẽ celebrem ꝛ iocundam leticiam veri hominis in aere ex choro angelorum: sed etiam licebat ei suis corporalib⁹ oculis videre diligenterqꝫ intendere in quẽcunqꝫ locum illum hominem deportarent. ℣. ℟. Accessit ad pedes ihesu peccatrix mulier maria. Et osculata est et lauit lacrimis ꝛ tersit capillis et vnxit vngento. ℣. Dimissa sunt ei peccata multa quoniam dilexit multum. Et. **Lectio.**

QUade contigit illi cum festinanter artum locum inuestigasset: cunqꝫ curiosis oculis inspexisset: inuenit ibi cauernam quandã vndiqꝫ conclusaz: et hic quasi pre foribus ostij eiusdem spelunce se deuotissime prosternẽs clamauit per lacriamas dicens. Rogo et adiuro hunc verum hominem qui in hoc loco est in nomine patris et filij et spiritussancti quem mihi dominꝰ reuelauit: et quis esset mihi specialiter non ostendit vt per saluationem suam propriam mihi indicet quis sit et vnde: et cur semper hic bestiarũ heremi in habitaculis cõmoret. ℣. ℟. Celestis medicus egram quã sanauerat per pietatis sue sententiaz confirmat: fides tua inquiens te saluam fecit. Uade in pace. ℣. Fides etenim eam saluam fecit que hoc quod postulauit posse se ab eo percipe non dubitauit. Uade

In scõo nocturno añ. Intendens porro maria vnum qõ est necessarium: sororemqꝫ linquens solam circa frequens ministeriuz secus pedes domini sedebat ꝛ verbum illiꝰ semp audiebat. ℘s. Eructauit. **Añ.** Ihesus dum vocat mariam per sororez nunciã surgit illa cito ꝛ exijt ei obuiam: et cum venisset vbi erat ad pedes eius plorans procidebat. ℘s. Deus noster. **Añ.** Fundans syon in saphiris rex christe altissime ac propugnans iaspidibus te ex fide scientibꝰ me mor raab ꝛ babilonis cũ maria magdalena confer nobis que et illis pietatis magnalia vt ex corde penitẽtes nos alienigenas his quandoqꝫ colletari miserator perficias. ℘s Fundamenta. ℣. ℟. Diffusa est gratia. **Le.**

QUam vo illuc diutissime adorasset facto silencio respondit ei vox constanter de spelunca inquiens. Nunqꝺ legisti in sanctorum euangelistarum libris aliquam miseram peccatricez mulierculam nomine mariaz magdalenaz fuisse de qua dominus eiecit septẽ demonia: at ille respondit. Scio illam et legi. Illa vero adiecit dicens. Si bene legisti: illa ipsa est sine dubio que i hac ꝯcluditur spelunca. ℣. ℟. Ambrosium tunc reuera locum verus ceruoz hinnulus cubile sibi et pascua querunt in meridie qñ supercelestis ille transmigrationis ydtum in corde marie penitentis quod ab estu carnalium desideriorum ex toto celitus temperatum inuenit. Delectabatur tam desiderabiliter requiescere. ℣. Ad ipsius q̃ppementem exultum confugerat quam post viciorum ignem penitentie temperies refrigerabat. Delectabatur. **Lectio.**

IEcirco vero in hoc desertum peruenit: quia nõ potui virum aut vllũ hominez conspicere postqꝫ vidi dñm crucifixum: resurrectionẽqꝫ eius ex sepulcro: ꝛ ascensionẽ eius in celum. Ab illo autem die nullam vocem hominũ audiui vsqꝫ in hunc diez. Tu vero qa petisti me implere debes quod postulo hoc est non te pigeat deportare a cellula tua comata vestimenta tua: quia post paucos dies oportet me migrare ad dominum: ꝛ in cellula tua permanebit mihi sepulcrum vsqꝫ in diem iudicij. Tu autez dñe. ℟. Audit maria duos angelos in albis sedentes vnum ad caput: ꝛ vnum ad pedes vbi positum fuerat corpus ihesu. Dicũt ei illi: mulier quid ploras

℣. Dicit eis: quia tulerunt dominū meum ⁊ nescio vbi posuerunt illum. Dicunt. Le. SAcerdos vero iudas cognomine ex templo pergens: ⁊ ad instar volantis auis siue similitudinez alicuius pecudis animalis: sine mora iterum reuertitur cum stola postulata. Illis autē vestimentis depositis ad ostium spelunce assignatis ipse iterum seorsum secessit vsqz quo mulier induceret se vestimentis illis: quibus etiam caput cum corpore vultumqz velabat eo q̄ facies hominuz non potuisset intendere que in presentia dei ānis triginta plenis cū angelis pmansit in carne. Quid plura iudas ipse presbiter cum ipsa celebrat paschalem solennitatez more xp̄ianoz et cum missa publica finita fuisset: ipsa sancta maria accepit cōmunionem corporis ⁊ sanguinis ihesu xp̄i iuxta altare stans eleuatisqz oculis in celū: manib⁹ sursum erectis emisit spiritum. Tu. ℟. Maria plorās ad monumentū foris stans ⁊ flendo se inclinans in monumentum denuo prospiciebat. Quamuis quidez vacuū viderat: tamen iterum videre desiderabat ℣. Non sufficiens sibi semel aspexisse vis amoris multiplicauit in ea intentionem inquisitionis. Quamuis. In tercio nocturno ān. Cum esset bethanie ihesus venit maria habens alabastrū vngenti nardispicati pretiosi: et fracto alabastro effudit super caput eius. p̄s. Cantate. j. Ān. Maria ergo accepit libram vngenti nardispicati preciosi: ⁊ vnxit pedes ihesu: ⁊ capillis suis extersit: ⁊ domus impleta est ex odore vngenti. p̄s Dominus regnauit exultet. Ān. Amen dico vobis vbicunqz fuerit predicatū hoc euangelium in toto mundo dicetur q̄ hec fecit in memoriā eius. p̄s. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. Deus in.

Scōm lucam.

IN illo tpe. Rogabat ihesum quidā phariseus vt manducaret cum illo ⁊ ingressus domuz pharisei discubuit. Et rel. Omelia beati gregorij pape. COgitanti mihi de marie penitentia flere magis libet q̄ aliqd dicē Cuius enim vel saxeum pect⁹ ille huius peccatricis mulieris lacrime ad exemplū penitendi non emolliant. Considerauit nanqz qd fecit: sed noluit moderari quid faceret. Sup conuiuantes ingressa est: nō iussa venit inter epulas lacrimas fudit: dicite quo dolore ardet que flere: et inter epulas non erubescit: hanc vero quam lucas mulierem peccatricem iohannes nominat mariam: de qua marcus septez demonia ciecta fuisse testatur. Tu. ℟. Post hec conu[illegible] est retrorsum vt videret ihesuz: ⁊ qui[illegible]na bat ⁊ adhuc de resurrectione ei⁹ dubitabat Videbat quidem: sed non cognoscebat eū. ℣. Quem illi nimirum ⁊ amor ostenderat: sed dubietas quis esset absconderat. Videbat. Lectio. ET quid per septem demonia nisi vniuersa vicia designātur. Quia enim septem dieb⁹ omne hoc opus cōprehenditur: recte septenario numero vniuersitas figurat. Septem ergo demonia maria habuit que vniuersis vicijs plena fuit. Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauanda ad fontē misericordie cucurrit: conuiuantes non erubuit. nam quia semetipsam grauiter erubescebat: int⁹ nihil esse credit quod verecundaretur foris. Quid igitur miramur fratres mariam veniētem an dominum suscipientez. suscipientem dicam an trahentem: dicam melius trahentem ⁊ suscipientem: quia nimirum ipse eam per misericordiaz traxit intus qui per mansuetudinem suscepit foris. Sed iam textum sancti euangelij percurrētes: ipsum quoqz ordinē quo venerit sananda videamus. Tu. ℟. Adest testis diuine misericordie beata

maria que lauans lacrimis maculas crimis
susceptoris sui tetigit vestigia ac praua sua
derelinquēs itinera huic post hec assistebat
verbumq3 illius audiebat. Quenti adhe/
rebat: mortuum querebat: viuentē reperit
quem mortuum q̄siuit. ℣. Tantumq3 apud
eum locu3 gratie inuenit vt hunc ipsis quo
q3 apostolis verax ei9 apostola resurrexisse
nunciaret. Quenti. **Lectio.**

ATtulit alabastrum vngēti ⁊ stans
retro secus pedes domini iheſu:
lacrimis cepit rigare pedes eius: ⁊ ca/
pillis capit3 tergebat: ⁊ osculabatur pe
des eius et vngento vngebat. Liquet
fratres q9 illicitis actibus mulier prius
intenta: vngentū sibi pro odore suc car
nis adhibuit. Quod ergo sibi turpiter
exhibuerat: hoc iam deo laudabiliter
offerebat. Oculis terrena concupierat
sed hos iam per penitentiaz conterēs
flebat. Capillos ad compositionē vul
tus exhibuerat: sed iam capillis pedes
quos lacrimis rigauit tergebat. Ore su
perba dixerat: sed pedes domini oscu
lans hec in redemptoris sui vestigia fi
gebat. Quot ergo habuit in se oblecta/
menta tot de se inuenit holocausta. cō/
uertit ad virtutum numerum: numerū
criminum vt totum seruiret deo in pe/
nitentia quicquid ex se deum contem/
pserat in culpa. Igitur phariseus non
solum venientem peccatricē mulierem
sed etiam suscipientem dominū repre/
hendit dicens intra se. Hic si esset pro
pheta sciret vtiq3 q̄ ⁊qualis est mulier
que tangit cu3 quia peccatrix est. Ecce
phariseus veraciter apud se superbus
⁊ fallaciter iustus egram reprehendit de
egritudine: qui ipse quoq3 de elatiōis
vulnere egrotabat ⁊ ignorabat. Tu. ℟
Sūme propiciator christe iheſu ⁊ suscepto:
peccatorum qui mariam peccatricem cōmi
serans liberasti rabie septenaria spirituum
malignor: tu in digito dei eijciens ex nobis
vicior omnium demonia. Configna corda
nostra propicius septiformis spiritꝰ tui san
ctimonia. ℣. Conferens nobis miserator p̄
marie intercessionē veram de peccatis no/
stris penitentiam ⁊ remissionem. Configna.
℣ iste premittatur. Dimissa sūt ei peccata
multa. Quoniaz dilexit multum. **Ad laud̄
añ.** Una sabbati maria magdalena venit
mane cum adhuc tenebre essent ad monu/
mentum iheſu alleluia. **Añ.** Videns lapidē
sublatū a monumento maria cucurrit ⁊ ve/
nit ad symonē petrum ⁊ ad alium discipulū
⁊ dicit eis: tulerunt dominū de monumēto
alleluia. **Añ.** Stans autez foris plorans in
clinauit se ⁊ prospexit in monumentū maria
⁊ vidit duos angelos in albis sedentes al/
leluia. **Añ.** Dicunt ei illi: mulier q̄d plorꝰ
dicit eis: quia tulerunt dominum meum et
nescio vbi posuerunt eū alleluia. **Añ.** Hec
cum dixisset conuersa est retrorsum ⁊ vidit
iheſum stantem et nesciebat quia iheſus est
alleluia. **Capitulum.**

DIlectus meus ascendit in ortum
suum ad arcolā aromatis vt pa/
scatur in ortis: ⁊ lilia colligat. Deo gras
Ad benedic añ. Dicit ei iheſus: mulier q̄d
plorꝰ quē queris: dicit ei: domine si tu su/
stulisti eū dicito mihi vbi posuisti eu3 ⁊ ego
eum tollam alleluia alleluia. **Col. p̄dicta
Ad horas laudes. Hymni solenniter
cum his capitulis.**

IN lectulo meo per noctem quesiui
quem diligit ania mea quesiui illū
⁊ nō inueni: surgam ⁊ circuibo ciuitatē
per vicos ⁊ plateas querens quem di/
ligit anima mea. Deo g̃. **Capitulum.**

INuenerunt me vigiles qui custodi
unt ciuitatez: num quem diligit aia
mea vidistis: paululum cum pertran/
sissem eos inueni quem diligit anima
mea. Deo gratias. **Capitulum.**

TEnui dilectum meū nec dimittaz
eū donec introducaz illū in domū
matris mee: et in cubiculum genitricis
mee. Deo g̃. **Offic. ppria est.** Dilexisti
iusticiam. **Sed solennius est.** Gaudeamus

Kyrie. Coll. predicta sola. Epla. In lectulo meo. Grad Specie tua. Alleluia ℣ Audi filia. vel. Maria hec est illa cast. Sequentia Laus tibi xpe. discantus ab illo sumat Hec sunt conuiuia. Euangel Rogabat ihesum. Credo. dicit. Offert Filie regũ. Prefatio quotidiana. Sctus Agnus ⁊. Ite missa est. solenniter. Cõm. Dico vobis gaudium est. In secũdis ve speris laudes. Capitulum.

Olectus meus candidus et rubicundus: electus ex milibus: caput eius aurum optimum: come eius sicut elate palmarũ. Deo. gr. Flauit auster ⁊ fugauit aquilonẽ quando lauit cor marie penitentis ymber sanctispiritus. Liquefecit ⁊ refecit resolutã in lamentis verbũ missuz celitus. ℣ Fluminis impetus ciuitatez dei letificat. Liqfecit. Hymn⁹. Hui⁹ obtẽtu. Require ibi videlicet. Virgis proles. vel de sequentia versus sequentes.

Hec sunt cõuiuia que tibi placẽt o patris sapiẽtia. Natus de vgine qui non dedignar⁊ tangi de peccatrice Pharisco es inuitatus: marie ferculs saturatus. Multum dimittis multum amãti: nec crimen postea repetẽti. Demonijs eam septẽ mundãs septiformi spiritu. Ex mortuis resurgentem: das cunctis videre priorem. Hanc christe proselitam signans ecclesiaz: quam ad filiorum mensam vocas alienigenam. Quam inter conuiuia legis ⁊ gre sper nit phariseꝰ factꝰ lepra vexat hereticа. Qualis sit tu scis tangit te: quia peccatrix: qa venie optatrix. Quid nam haberet egra si non accepisset: si non medicus adesset. Rex regũ diues in oẽs: nos salua peccatorũ tergens cuncta crimina: sanctorum spes ⁊ gloria. Amen ℣ Specie tua. Ad mgt añ. Fidelis sermo ⁊ omni acceptione dignus: quia xps ihesus venit in hunc mundum peccatores salnos facere: ⁊ qui nasci dignat⁹ de maria virgine tangi non dedignatus est de maria peccatrice: hec est illa maria cui dimissa sunt peccata multa quia dilexit multum: hec est enĩ illa maria que resurgentẽ a mortuis prima omnium videre meruit dominum nostrum ihesum xpm quez pro nostris reatibus oret quesumus ineternum. Col. predicta. Deinde de sctõ appollinari añ. Sacerdos ⁊ pontifex. Collecta.

Mlestatem tuam beat⁹ martir tu⁹ atqz pontifex appollinaris p nos quesumus exorare dignetur: vt qõ nostris meritis non valemus: eius precibus conseqmur. p. In matut⁊ Inuit⁊ Regem confessorum. min⁹. Nota qp appollinaris rome ordinatus est ab apostolo petro ⁊ rauennaz ad predicandũ episcopus est missus: ⁊ ideo canitur de sacerdotio: quod nõ fit de ceteris epis ⁊ martiribus: tria prima ℟ia de hystoria Euge serue bone. Lectio.

In diebus claudij cesaris veniens petrus apostolus ihesu xpi ab antiochia in vrbem romanaz: ⁊ multi cum eo xpiani ãministrantes ei romam venerunt qui stati ad sinagogas hebreoz accedentes: dedit eis noticiam petrus dicens: qp ⁊ ipse hebre⁹ esset: ⁊ a iudea propter filiorum caritatem adueniss̃et. Cum ergo per multos dies sermocinaretur cũ iudeis introducebat de nomine ihesu qp vere esset dei filius qui saluum fecit genus humanum indicãs illis quantam operationem et virtutez fecisset in isrl̃ sm prophetica voces. Post multũ vero temporis ait beatus petr⁹ appollinari discipl̃o suo. Quid sedes nobiscum: ecce erudit⁹ es de omnibus que fecit ihesus: surge accipe spiritumsanctum simulqz pontificatum ⁊ perge ad vrbem que vocatur rauenna multitudo enim populorũ illic morat̃ pdica eis de noie ihesu: et ne formidaueriz. cũ ergo pueniss̃et btũs appolliar⁊ non longe ab vrbe rauẽna mãsit apud quendã militẽ astacium noĩe yponeũ:

cui cum idicasset vnde veniret: aut qd ageret: ait ad eum miles hospes. Fili⁹ meus cecatus est: sed si qua virtus predicationis tue est adhibe medicinam vt videat et sequatur dominum deum tuum credens in cum. Q. uem pucrum appollinaris duci ad se alacriter iussit videntibus cunctis qui aderant: nihil appollinaris aliud nisi signum sancte crucis super oculos ceci faciens dixit. Deus qui non localiter sed vbiqz es tu intromitte cognitionez filij tui domini nostri in istam ciuitatem vt non solum istos oculos corporales illumines: sed etiaz interiores oculos gentiliū in isto loco cōmorantium aperias vt celeriter agnoscentes filium tuum ihesuz sciant esse suum deum: z locus mihi predicationis tribuat. Quibus expletis vidit cecus z prouolutus pedibus eius vna cum parentib⁹ suis credentes baptisati sunt in fluuio nō longe ab vrbe rauēna **Ad laud añ.** Ecce sacerdos, **sola. Cap.** Ecce sacerdos. **Ad bened añ.** Serue bone. **Ad horas laudes cū cap. de confes z pontifi. z col. predicta. Officiū.** Sacerdotes dei. **Col.** Concede q̄sum⁹ omnipotēs deus vt beati appollinaris **Epla.** Justus si morte preoccupatus. **vel.** Doctrinis varijs. **Grad.** Inueni dauid. **Alla. ℣.** Elegit te dñs. **Euangeliū** Si quis vult venire. **vel.** Facta est contentio. **Offert.** Veritas mea. **Cōm.** Semel iurau. Benedicamus dño.

O Christine virginis añ tantum. Veni sponsa xp̄i. **Collecta.**

O Deus qui inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martirij contulisti: concede ꝓpicius vt cuius natalicia colimus per eius ad te exempla gradiamur. p dñm **Eodē die de vigilia sancti iacobi. Ad horas non facimus mentionez vigilie sed preces cum genuflexione dicimus Officium. Ego autem. per totum. Col.** Concede quesumus omnipotens de⁹ ven. **Epla.** Beatus vir qui inuentus **Euāgel.** Circuibat. **Ad vs sup ps añ** Gloriosa splendet orbi btī fides iacobi ꝓ qua cesus ab herode regnū scandit ad celeste **ps. oia. Laudate. Capitulū.** Benedictus deus z pater domini nr̄i ihesu xp̄i qui benedixit nos in omni benedictione spūali in celestibus in christo: sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem vt essemus scti z imaculati in cōspectu eius in caritate deo g̃. **℟.** Insignis athleta dei iacobus salutare xp̄i poculum qō par amor sitiebat fratrum dum bibere meruit primus ac desideratam regni sedem. Conscendit torque z purpura decorat⁹. **℣.** Nos prece ducat eo quo gaudēs ipse tropheo. Cōscēdit. **Ymn⁹** Exultet celum laudibus. **℣.** In omnem terram. **In euangelio añ.** Congaudendū est claritati tue xp̄i confessor inclite cui cum fratre clarissimo iohāne desideras conregnare: preciosum eius sanguinem elegisti bibere: o beate iacobe tue cōsortes glorie fac nos sancta intercessione. **Collecta.**

O Concede quesumus omnipotens de⁹ venturaz beati iacobi apostoli tui solēnitatem congruo preuenire honore: z veniētē digna celebrare deuotione. p. **Deinde de sancto christoforo añ.** Beatus vir qui suffert. **Collecta.**

O Deus qui nos btī christoferi martiris tui ānua solēnitate letificas: ꝓcede propicius vt cuius natalicia colimus: etiaz actiones imitemur. p. **Ad nūc añ.** Cum prece deuota iacobo demus pia vota: poscere non segni per mortē gaudia regni. **vel.** Vigila. **Inuitaz.** Veneremur xp̄m regez. Quo iacob⁹ iam perhennē ꝓmeruit regni sedem. **In primo nocturno añ.** Ut celestis firmamenti intonuit vox iacobi dum gloriam narrat dei. **ps et ℣ de apostolis. Añ.** Verbo dei confirmatus et spiritu oris eius cunctis fulsit virtutibus. **Añ.** Dō a deo constitutus princeps

terre fit iacob⁹: hermogenes sensit magus.
℣. In oẽm terram exiuit sonus eorum. ℟.
Apostol⁹ domini nostri ihesu xpi iacobus frater iohannis apostoli ⁊ euangeliste per omnẽ iudeam ⁊ samariam ambulabat ⁊ visitabat ingrediẽs per omnes synagogas ym scriptas sanctas ostendebat omnia que a prophetis predicta erant de xpo in ipso fuisse cõpleta. Tu. ℟. Fulget sole splendidi⁹ inter primates iacobus. Qui in carne reuerenda xpi viderunt gloriam. ℣. Tres pre cunctis, sunt electi quorum felices oculi. Qui. ℟.
Accidit autem vt quidaz hermogenes magus discipulũ suum nomine philetum mitteret ad eum. Qui cum veniss̃et cum aliquantis pharisceis ad iacobum conabatur asserere q⁹ non dei verus esset filius xpus nazarenus: cuius se iacob⁹ esse apostolum memorabat. Jacobus autem in spiritusancto confidenter agens: oẽs sermones suos euacuabat: ostendens ex scripturis sanctis hunc esse verũ filium dei. Tu. ℟. Cum tropheum saluatoris predicaret synagogis. Ars magorũ fit obnia qui docebant contraria. ℣. Quos reuincens per spirituz conuertit hos ad dominum. Ars. Lectio.
Reuersus autem ad hermogenem philet⁹ dixit ei. Jacobũ qui seruũ xpi nazareni se asserit ⁊ apostoluz eius scias omnino superari non posse: nam in nomine eius vidi demones eum ab obsessis corporibus ejicientez: vidi eũ cecũ illuminantẽ: leprosos mundantez Asserunt etiam amicissimi mei vidisse iacobum mortuũ suscitantẽ. Sed quid multis imoramur omnes scriptas sanctas memoriter retinet: ex quib⁹ ostendit non alium esse filium dei nisi hunc quem iudei crucifixerũt. Placeat ergo tibi consilium meum ⁊ veni ad ipsum: ⁊ postula tibi indulgentiam ab eo. Ó si non feceris scias tibi artem tuam magicam in nullo penitus profuturã. Ade autem scias ad ipsum reuerti et petere vt eius merear esse discipulus. Tu. ℟.
Ab iosia fune vinctus ad herodem est perductus. Dum bibere iam felicem xpi sitiret calicem. ℣. Qui vt iudeis placuit: hunc decollari statuit. Dum. In scõo nocturno añ.
Glorioſus princeps iſte deo coniunct⁹ abrahe triumphante gaudet hoſte. Añ. Vere ditatem tu deus per iacobum credentibus dediſti in celeſtibus. Añ. Intellexit dei facta ⁊ que de nati gloria intonuit vox pr̃na. ℣. Conſtitues eos principes. Lectio.
Hermogenes hoc audiẽs replet⁹ est zelo: ⁊ fixit philetũ ita vt se mouere non posset: ⁊ dicebat ei. Videam⁹ si iacobus absoluat te ab his vinculis. Tunc philetus misit puerũ suum festinanter ad iacobum. Qui cum veniss̃et et nunciass̃et ei: statim sudarium suum misit ad eũ dicens. accipiat hoc ⁊ dicat Dominus ihesus xpus erigit elisos: ⁊ ipse soluit cõpeditos. Tu. ℟. Admirans xpi gratiam iosias poscit veniam. Clamans o sancte iacobe fac me xpum agnoscere. ℣. Fundẽs preces cum lacrimis ad pedes ei⁹ procidit. Clamans. Lectio.
Statim autẽ vt sudario suo tetigit eum: is qui attulerat resolutus est a vinculis magi: currẽsq; venit ad iacobũ insultãs maleficijs magistri. Herodes autem archelaus rex cum iam moliret in discipulos domini insidias: cupiẽs placere iudeis iussit decollari eũ. Tu. ℟. Quanta refulsit gratia in iosia os eius pugnis ceditur. Quia xpm cõfitebatur. ℣. Dignus ergo cum iacobo adiudicatur gladio. Quia. Lectio.
Cumq; duceretur ad decollationẽ: vidit paraliticum iacentem et clamantez sibi. Sancte iacobe apl̃e ihesu xpi libera me a doloribus quib⁹ omnia membra mea cruciantur: tunc ait ad eũ sanctus iacobus. In nomine domini nostri ihesu christi crucifixi: pro cuius fide vado ad decollatiõez exurge san⁹

& benedic creatorem tuum: qui protinꝰ surrexit & cepit gaudens currere & bene dicere nomen dñi nostri ihesu xpi. Tu ℟. Jam ad dictuꝫ secum pene dum iacobꝰ lauat fonte xpi. Firmat & fide hoc triũphãs comitante. ℣. Dans osculum illi pacis sig/ nansqꝫ caput martiris. Firmat. In tercio nocturno añ. Ipsius nanqꝫ merita sunt a deo exaltata: peccatorum fronte trita. Añ. Per iacobum in iudea lux fidei fulsit: orta rectis corde leticia. Añ. Xpo cuius mente tota seruauit testimonia: ideo iam pregnat in secula. ℣. Nimis honorati sunt amici tui

Scom matheum.

In illo tempore. Accessit ad ihesuꝫ mater filiorꝫ zebedei cum filijs suis adorans & petens aliqd ab eo. Et reł.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

Dominus conditor & redemptor noster vulnera superbie nostre sa nare desiderans: et ipse cum in forma dei esset forma hominis accepta humi liauit semetipsum factꝰ obediens vsqꝫ ad mortẽ. Et nos quoqꝫ si culmẽ vere sublimitatis conscendere volumꝰ: iter humilitatis arripe premonuit. Tu. ℟. Immẽso saluatoris amore feruebat iacobꝰ cum iohãne. Dum petit dextera leuaqꝫ illi regnanti assidere. ℣. Unde et si error iure corripitur: pfundi tñ amor non mereł. Dũ.

Nos si vere cupimus videre vitã & aduersa queqꝫ seculi presentis: & ipsam mortem patienter ferre ꝑcepit promisit nobis dona glorie: sed ꝑmisit certamina pugne: dixit ꝓmittens. Erit merces vra multa: & eritis filij altissimi sed predixit iubens. Diligite inimicos vestros: benefacite his qui vos odẽt et mutuum date nihil inde sperantes. Ita igitur premia pollicetur celestia vt & digna premijs merita demonstret: et sic vitam donet eternaꝫ vt per angustã portam & per artam viam ad hanc pre uenienꝺũ esse decernat: vnde ait. Con tendite intrare per angustam portam: contentiõe etenim non parua opus est si quis ad alta velit ascendere. Naꝫ cũ tãto sudore vertices montiũ subeamꝰ: quantuꝫ necesse est conari vt conuersa/ tionem in celis habere: & in monte sctõ dñi: de quo canit psalmista mereamur quiescere. Tu. ℟. Egregijs fratribus vt declarat magister benignus meritum tante dignitatis. Nescitis inquit quid petat. ℣. Quia mecũ regnare non potestis nisi menꝫ calicem bibatis. Nescitis. Lectio.

Matheus scribens hec matrem fi/ liorꝫ zebedei cum filijs suis dñm postulasse pro illis: sed matrem ipsorꝫ desiderium atqꝫ consilium nolens ma nifestare: tacet de infirmitate matris: et ipsos potius dicit postulare. Deniqꝫ dominus ꝑm vtrũqꝫ euangelistam nõ matri: sed ipsis respondit. Nescitis in quit quid petatis: potestis bibere calicẽ quem ego bibiturus sum: aut baptismo quo ego baptisor baptisari: at illi dixe/ runt. Possumus: nesciunt quid petũt: qui sedem glorie a dño quam nonduꝫ merebantur inquirunt. Jam enim dele ctat eos culmen honoris: sed prius ha bebant viam exercere laboris: desiderabãt regnare sublimiter cum xpo: sed prius pati humiliter cũ xpo debuerãt. Tu. ℟. Fraterna mens pio flagrans desi/ derio: non terretur amaritudinis poculo. Per qõ paratus est a ꝑre regnare cum xpo ℣. Ecce qꝫ bonum & qꝫ iocundum sitire fra tres hoc poculum. Per. Ad laudes añ. Auctori celebres pãgat pia contio laudes alterniqꝫ chori iacobi famulentur honori. Añ. Cuius in ecclesia micat vt sol plenaqꝫ luna: vita fides meritum: virtus doctrina tropheum. Añ. Ad cristi vocem cum naui rethia patrem: et mundo si quid possiderat omne reliquit. Añ. Cum facies christe tua splenduit affuit iste: astitit et celle qua red/ dita est vita puelle. Añ. Sacra voce tonãs iacobus: siguisqꝫ chorusceans filius est toni truus digne cum fratre vocatus. Cap.

DEus gratificauit nos ī dilecto filio suo in quo habem⁹ redemptionem per sanguinem eius: remissionē peccatorum ſm diuitias gratie sue que abundauit in nobis per ihesum xp̄m dominus nostrum. Deo g̃. Alliud cap̄. Benedictus deus. Ad benedō añ. Jam signis ⁊ virtutib⁹ hostē supplantans iacob⁹ dum pro te fuso sanguine tecū regnat ihesu criste: nos ipsius per merita tua fac dignos gratia. Collecta.

ESto dñe plebi tue sanctificator et custos vt apli tui iacobi munita p̄ fidijs ⁊ conuersatione tibi placeat ⁊ secura deseruiat. p. Deinde de sc̄to christofero añ. Hic vir despiciens mundum ⁊ terrena triumphans: diuitias celo condidit ore et manu. cum sua oratione vt s. Ad horas laud cū cap̄. ⁊ col. de die. Hymni solēniter. Ofic̄. Mihi autem. Kyrie⁹ de apostolis. Col. predicta ⁊ de sancto christofero sub vna conclusiōe. Epla. Bñdictus de⁹ ⁊ p̄r̄. Grad. Constitues eos. Alleluia. ℣. Jam non estis. Seq̄ntia. Clare sanctorum. vel propria. Euangel' Accessit ad ihesum mater. Credo. dicit Offert. In omnem terram. Prefatio de apostolis solēniter. Com̄. Dico autem vobis amicis. vel Vos qui secuti. Est aūt hoc festuz. viij. kalend̄ augusti: non qa tūc obierit occisus. Nam sus est circa pascha ab herode vt habetur in hac epla Misit herodes rex manus. Sed quia in festo principis nō poterat fieri festū satellitis: translatum est huc: ⁊ precipue pro constructione vel dedicatione basilice que illi hac die a regina lupa cōpostelle facta est. In secundis vesperis laud. ps̄ de apostolis. Capitulum.

DEus qui nos p̄destinauit in adoptionez filioz̄ per ihesum xp̄m in ipsum ſm propositū voluntatis sue in laudem glorie et gratie dei. Deo g̃. Alliud cap̄. De⁹ g̃tificauit nos. Regre supra. Ky. O caritas āmiranda qua ferues xp̄i victima. Dū hosti poscis veniā regniq; tecū gloriam. ℣. Nunc ergo gregē adiuua qua precellis clementia. Dum. Hymnus Exultet celum. ℣. In omnē terram. Ad mḡt añ. O beate dei adletha iacobe: o preclarum decus apostolice turme qui primus suauissima factus hostia xp̄i: ad regnum pro thomartir inclite pueniſti: tu pro nobis que sumus sacris preuenias precibus maiestatē dei. Oratio vt supra.

ANne matris marie hystoria. Ad vesperas añ. Anne facte celebrem⁹ inclita solēnia vt per eam impetremus nate patrocinia. ps̄. oia. Laudate. Capitulū

MUlierem fortē quis inueniet, pcul ⁊ de vltimis finibus precium ei⁹ confidit in ea cor viri sui: ⁊ spolijs non indigebit. Deo g̃. Ky. Jhesu xp̄e cuius nepos tu es: ob amorem huius moles tergēs peccatorum. Regno transfer nos polorum ℣. Fecundatos inclitis castitatis meritis. Regno. Hymnus.

AVe vite vitis aua xp̄i mitis: anna tu dignare nos te collaudare Su mens nr̄a vota que mente deuota: tibi resonamus audiq; rogamus. Solue mortis lora: xp̄m nobis ora: ān̄a prece g̃ta ostende placata. Monstra vite viā factam per mariam: xp̄m quez gestauit ipsumq; lactauit. Virgo vite porta: p quam lux est orta: annam extollamus: hymnos concinamus. Vitam presta puram: mundi parituā: leti transeam⁹ celos conscendam⁹. Sit laus deo p̄ri sūmo xp̄o decus: spirituisancto honor trinus ⁊ vnus. Amen. ℣. Specie tua et. Ad mḡt añ. O beata xp̄i aua: sordes nostras prece laua: tue nate interuentu: vt loceamur in conuentu beatorum oīm. Coll'.

DEus qui beate anne tantaz g̃ram conferre dignatus es: q̄ mariam matrē tuā in suo vtero portare meruit: da nobis per intercessionem matris et filie tue propiciationis abundantiā vt quaz memoriā pio amore prosequmur

carum precibus ad celestem iherusalē puenire valeamus. qui cū deo. Inuitz
Bit laus deo salutari. Qui per annā generari matrem sibi voluit. In primo nocte. añ. Anna pia virgo mūda diu tñ infecūda copulatur ioachim. ps̄ 7 ℣ de virginib⁹ Añ. Simul ergo que habebāt peregrinis diuidebant templis 7 egentibus. Añ. Sic per annos duodenos pagebant 7 octenos celibe connubium. ℣. Specie tua. Lectio
POstulatis filie iherusalem: postulatz sorores dilectissime vt si quid alicubi foret in grecis voluminibus de sancta anna beatissima matre dei genitricis inueniam ad eius gloriā 7 laudē latino sermōe depromam. Sed valde incongruū credo vt quod de genitrice regine mundi: quod de matre cūctipotentis dei inuenitur tam vili tanqz despectabili stilo digeratur. Tu. ℟. Ex nazareth originem ioachim produxerat annā sed in bethleem. Clara stirps genuerat. ℣. Ambos eq̄ nobiles deuotos 7 dapsiles. Cla
ERgo mulieres virgines xp̄i: non me arguat sanctitas vestra: si sūme vestre petitioni non obtempaui: libellumqz grecū depostulatū qui dei prouidentia man⁹ in vestras incidit in latinū sermonē non cito transtuli. Fateor enim pro dei magnitudie nihil dignū scribere: neqz ad tanti negocij translationem indignum esse. Tu. ℟. Quadā die soli stanti angelus apparuit. Et ne fleret cōtristanti ioachim ꝓhibuit. ℣. Exauditas nunciat p̄ces quas obtulerat. Et. Lectio.
VErūtamen quoniaz me vestre petitioni obtempare cogitis: magis in sancta confidens oratione vestra q̄z in nostra sciētie facultate: qō postulatz pro viribus conatus longum 7 incomparabili de educatu theotocoe: 7 de natiuitate dñi nostri iesu xp̄i pretermittendo tractatuz pulcre 7 preclare compendioseqz a beato iheronimo editū. Tu. ℟. Joachim ex nuncio tremiscēs angelico. Senem sese cogitabat intra se sic hesitabat. ℣. O prolixa tempora 7 extincta semora. Senem. In secundo nocturno añ Illis non habentib⁹ prolem cum gemitib⁹ dño vouerunt. Añ. Se daturos tenerum habiturū puerum templo seruiendum. Añ Assecuti proprium tandem desideriū celit⁹ vouerunt. ℣. Diffusa est gratia. Lectio.
ERgo mulieres sancte virgines et viduc xp̄i sponse: in ꝓposito differendo deuote man⁹ cū moyse extendite vt petitiōis adimpletio labore superato vestrarū orationum sit fructus. Rem fratres de qua agim⁹ res est precelsa: res preclara: res oi laude digna. Tu. ℟. In exemplū statim saram angelus proposuit: edidit enim prolem caram. Nec etas prohibuit. ℣. Sic racheli factum fuit ioseph quando genuit. Nec. Lectio.
HEc est enī arbor bona de qua virga excisa per se diuinitus florzuit. Hec est terra sancta que rubum visum ardere et incombustum permanentem germinabat. Hec est celum excelsuz de quo maris stella ad ortū processit. hec est sterilitas fecunda: 7 simplicitas sctā que ab angelis in templo frequentata: 7 ab eisdem in eodem quasi columba domestica educata. Tu. ℟. Fidem ergo cō fer dictis nec discredas vt confictis. Anne nanqz grauidus nunc apparet vterus. ℣. Felix illa dies erit prolē cū genuerit. Anne
OE qua salomō in canticz. Surge propera amica mea colūba mea: formosa mea 7 veni: hec est radix colēda de qua egressa est vga: vnde ysaias Egrediet virga de radice yesse: 7 flos de radice ei⁹ ascendet: 7 requiescet sup eum spiritus timoris dñi. Hec est que inter mulieres est benedicta: 7 inter matres beata. Tu. ℟. Cum ꝓducet illa fetū mundum totum reddet letum. Inde salus prodiet que nunqz deficiet. ℣. Dignet emi filiā gra plenissimā. Inde. In tercio nocte añ. Legis improperiuz dum ad sacrificium

simul eunt audiũt. Añ. Infecundos arguit sacerdos: et respuit oblatum munusculum. Añ. Hunc z illaz consolatur angelus dum spes donatur nascituræ sobolis. Euangeł Liber gñationis. Require in natiuitate marie. Rx. Letus ergo prestolaꝛ vt affectu compleatur promissuz mirificũ. Allatũ per angelum. ℣. Sic z vxor grauida partũ expectat auida. Allatũ. Rx. Tandem anna sobolem pturiuit nobilem. Cui iuxta oraculũ indidit vocabulum. ℣. Que pacto triẽnio templi dicaꝛ obsequio. Cui. Rx. Jhesu xpe cuius nepos tu es ob amorez huius molestergens peccatorum. Regno transfer nos polorum. ℣. Fecundatos inclitis castitatis meritz. Regno. ℣. Adimuabit eã deꝰ vultu suo. Deus in medio. Premittitur laudibꝰ Laudes añ. Sedem anna dño decoram parauit: intra quam a seculo manens se locauit. Añ. Terra laudet dñm virginez qui virginẽ nasci de anna statuit. Añ. Obstruxit deus oim os ioachim dicentium male/dicte legis obnoxium. Añ. Jsraheli q̃uenit deo benedicere: qui de ipso voluit matrez sibi sumere. Añ. Nobis syon filie magne sint leticie dei p hospicio ppato filio Cap Gratia mulieris sedule delectat virum suũ z ossa illius impinguabit deo g̃. Ad benedꝰ añ. Miserendi tpus patribus aduentabat mariam cum angelus venturam monstrabat: que cum matre postulet vt nos pie visitet oriẽs ex alto. Col' predicta. Ad horas lauꝺ. Hymni solẽniter cum his capitulis.

Disciplina illius datũ dei: mulier sensata et tacita non est imutatio erudite anime. Deo g̃. Aliud capitulũ Gratia super gratiaz mulier sancta z pudorata: ois autẽ ponderatio non est digna continentis anie. Deo g̃ Officium. Dum medium silencium. vel. Gaudeamꝰ. Kyriel. Col. ꝑdicta. Epla. Gratia mulierz sedule. Grad. Dilexisti Alleluia. ℣. O q̃z casta est generatio. vel. Specie tua. vel. Audi filia. Sequentia. Celi regem. Euangeł. Liber gñationis Offert. Filie regum. Prefatio quotidiana solẽniter. Sanctꝰ. Aguus z. Jte missa est. Cõm. Simile est regnum. vel. Diffusa est gratia. In secũdis vesperis laudes. ꝑs de virginibꝰ Cap. Gratia mulierz sedule. Hymnus. Aue vite vitis aua xp̃i. ℣. Specie tua et. Ad mgt añ. Anna sonans gra nob gratiosa sis obtenta venia ne nos criminosa vltra p̃mat actio: sed det satisfactio loca gaudiosa. Coll'. predicta.

Panthaleonis martiris noue lectiones. Ad vs ꝑs feriales. Cap. Beatꝰ vir qui suffert. Rx. Justũ deduxit dñs. Hymnus. Deus tuorum militum ℣. Gloria et honore. Ad mgt añ. Adest beati panthaleonis festiua solẽnitas qui senatoris filius factꝰ est senator curie celestis letetur ecclesia: exultet clerus: gaudeat populus: beate panthaleon martir xp̃i intercede pro nobis. Collecta.

Presta quesumus oipotens deꝰ vt qui bti panthaleonis martiris tui temporali solennitate gaudemus: vite gaudijs pfruamur eterne. p. Collecta.

Deus qui beatum panthaleonem martirem tuũ inter vincula libez inter tormenta securum gratie tue vbertate fecisti: quesumus clementiam tuaz vt in nobis flãmas corporalium passionum miscõie tue ymbre restringas: et rore beate caritatis semper accende. p. In maturz cõmune de vno martire et capitulum. Lectio prima.

In nicomedia ciuitate maximianꝰ imperator multos xp̃ianos persequebatur propter fidem z regnum dñi nri ihesu xp̃i: z multi se abscondebãt in montibus z speluncz pessime vitã suaz consumantes: alij vero in ciuitate morabantur abscõse. Senator quidã noie eustorius morabatur in eadem ciuitate habens vnicum filium literis magnis eruditũ quẽ tradidit archiatro cuidaz noie eufrosino magistro eiꝰ qui omne

palacium habuit suscептum: et frequenter ducebat eum secum ad palacium. At vides cum imperator dixit eufrosino magistro eius. Per salutem deoz magnum et speciosum discipulum habes Fuit enim ita speciosus vt nullus eo pulcrior esse posset. eufrosin⁹ dixit. Filius est eustorij senatoris cuius mater olim defuncta est. Pater autez eius tradidit mihi eum vt discat arte medicine. Imperator aut et qui cum eo erant dixerut Per salutem deorum quia est puer iste dign⁹ in palacio seruire. Tunc imperator comendabat eum magistro eius vt omni diligentia disceret artem medicine: volens eum secu habere in palacio. Eodem tpe fuit quida presbiter noie hermolaus absconsus in domo sua cum alijs xpianis. Transibat aute panthaleon frequenter ante domu presbiteri: et videns eum presbiter per singulos dies cu omni diligentia transire intellexit per spiritumsanctu: quia vas electionis futurus esset. Quadam aut die vocauit eum presbiter ad se: et duz ingressus fuisset domuz eius salutauit eum dices. Gaudeas iuuenis panthaleon: respondit. Gaudeas et tu pater sanctissime omni honore dignus. At presbiter tenens manuz eius fecit eum sedere: dixitqz illi. Fili qd vis esse: vel quid agis. panthaleon respondit. Fili⁹ sum custorij senatoris: mater aute mea eubula dicta est: et iam multum temp⁹ est exquo xpiana defuncta est. Pr̄ aute meus vsqz nunc pagan⁹ est. dixit presbiter. Tu aut fili quam legem sectaris patris an matris. panthaleon respodit Duz adhuc viueret mater mea voluit me secum habere. Pater autem meus in palacio me esse delegauit: et ego cupiebam cum matre mea esse. post cui⁹ decessum comendauit me pater meus vt arte docear medicine. Dixit ei presbiter. Vocabo te: quia nihil sunt escu/lapi⁹ neqz ypocras neqz galien⁹ neqz alij dij quos colit imperator: sed veni fili cosenti verbis meis et crede in xpo per cuius inuocatione languores hominum curare possis. ipse mortuos suscitauit: ceccis visu restituit: languentes sanauit: demonia eiecit: de aqua fecit vinu: et multa mirabilia quotidie ostendit: quoru non est numerus: nunqz derelinquit seruos suos: sed liberat eos de tribulatione. Panthaleon sicut arbor fructifera suscipiens fructu ita suscepit verba presbiteri et dixit ei. Ista omnia verba tua q̄ narrasti mihi sepius a me mea audiui et vidi eam xp̄m orantem quem tu predicas. hermolaus p̄sbiter dixit. Si credis in eu eris dignus medicus hominuz: quia non derelinquit sperantes se. Accipe ergo baptismum salutis: quotidianis ergo dieb⁹ frequentabat panthaleon domum presbiteri et melius ac melius cofortabatur in fide. Tu. Euangeliuz. Si quis vult venire post me. Laudes añ. Qui me confessus sola. Cetera vt de vno martire. Offic Letabitur iustus. Epla. Justus si morte vel. Nemo militans deo. Grad. Posuisti dñe. Alleluia. ℣. Beatus vir qui suffert Sequentia. Spe mercedis. Euangeliu. Si quis vult venire post me. Offert. Posuisti domine. Com. Qui vult venire In secundis vs añ. Jocundus homo. cum rel. Ad mgt añ. Hic est vere martir Col. vt s. Deinde de sanct⁹ simplicio faustino et beatrice añ. Absterget de⁹ omnem lacrimam. Collecta.

Infirmitatem nostram respice omnipotens deus: et quia pond⁹ proprie actionis grauat: beati felicis martiris tui atqz pontificis intercessio gloriosa nos protegat. per. Collecta.

Presta quesumus dñe vt sicut populus xpianus martirum tuorum simplicij faustini et beatricis temporali solenitate congaudet: ita pfruatur etna

et quod votis celebrat: comprehendat effectu. per. Ambe sub vna conclusione.
Ad matutinas Feria de hystoria. Abstergeret deus omnem lacrimam. Lectio.

FUit in diebus constantini principis vsque ad constantinum augustum liberius quidam papa urbis rome qui tercio exilio deportatus est a constantio eo quod minime voluisset hereti arriane consentire. Et fuit in exilio annos tres et congregantes se sacerdotes cum vniuerso clero romano: ordinauerunt in locum eius felicem presbiterum urbis rome episcopum venerabilem virum Et fecit consilium idem felix: et inuenit duos presbiteros romanos consentientes constantio augusto arriano nomine vrsacium et valentem: et damnauit eos in concilio coram quadraginta et octo episcopis qui fuerant congregati. Hic condemnauit constantium filium constantini hereticum: et secundo rebaptisatum ab eusebio nycomedense iuxta nycomediam in aquilone villa. Pro hoc quoque declarato eijcit sanctissimus felix de episcopatu suo a constantio augusto filio constantini augusti: et ab eode decollatur. Hic fecit basilicam via aurelia: cum presbiterij honore fungeret et in eadez basilica emit agrum circa locum quem obtulit eccle quam fecit. post paucos autem dies zelo ducti vrsacius et valens presbiteri rogaueruit constantium augustum vt reuocaret liberium papam de exilio vt vnaz tantummodo communionem participaret: excepto rebaptisare. Simplicius et faustinus sancte beatricis fres p̄mlta ac diuersa supplicia decollant et eorum corpora per pontem lapideum in tyberim proijciuntur. Sozor eoruz beatrix cum crispo et iohanne presbiteris ipsos de flumine leuauit et honorifice sepeliuit. Tunc lucretius prefectus eā ydol̄ immolare fecit: que renuente nocte prefocatur. Infans ergo qui lactabat de gremio matris exclamauit. Lucreci occidisti: ecce dat⁹ es in potestate dyaboli: qui statim a demone prefocatur. Qui autem aderant ad fidem xpi conuersi sunt. Lu. Ad laudes et ad horas cap̄. de martiribus et coll̄. predicte sub vna conclusione. Officiū. Sacerdotes eius. Ambe coll̄. sub vna conclusione. Epistola. Plures facti sūt sacerdotes Grad. Sacerdotes ei⁹. Alla. Ỽ. Elegit te Euangel̄. Sint lumbi vestri. Offert. Veritas mea. Cōm. Beatus seruus.

ABdon et sennen tres lectiones: et cantetur de ipsis vt supra de martiribus. Collecta.

DEus qui sanctis tuis abdon et sennen ad hanc gloriam veniendi copiosum munus gratie contulisti: da famulis tuis suorum veniā peccatorū vt sanctorum tuorum intercedentibus meritis ab omnibus mereamur aduersitatibus liberari. per. Lectio.

DAtalis sanctorum martirum abdon et sennen quos decius cesar in ciuitate cordula persarum sibi iussit presentari dicens. Sic stulti facti estis vt non recordamini quia non colentes deos traditi estis in manus romanoz et nostras. cui beatus ait abdon. Nos magis victores sumus fauente deo et domino nostro ihesu cristo qui regnat inceternum. Quo iubente decio vincti sunt cathenis et recluſi in artam custodiā. tunc dixit abdon ad sennen. Ecce gloria quam semp optauimus. eodem die traditi sunt decio maximianus et olimpiades nobilissimi viri cristiani quos fustib⁹ mactatos: plumbatis cesos: in lectis ferreis super prunas ardentes cruciatos: capitibus eorum cū securi contusis martirio coronauit. Et post hec reuersus est romā ducēs secū beatissimos subregulos abdon et sennē cathenis obligatos pro nomine domini nostri ihesu christi et pro gloria eius eo

vna spe gtem
Rebaptisatis

q̄ nobiles essent ad spectaculū romanorum: ⁊ iussit valeriano prefecto oēs christianos publica auctoritate teneri ⁊ recludi. Tu. Officiū. Intret in ꝓspectu Epla. Gratias agere debem⁹. Grad. Gloriosus deus. Alleluia. ℣. Justi autem Euangel'. Descendēs ihesus de mōte vel. Cum persequentur. Offertorium Mirabilis de⁹. Cōm. Posuerūt mortalia.

Sequitur festum ad vincula sancti petri: ⁊ q̄re ita dicatur ratio est hec theodosia vxor theodosij impatoris: ihersolimā peregre proficiscens cum pertransisset alexandriam hoies illius terre festum quodd̄ faciebant ad honorem augusti cesarꝭ de triumpho habito de cleopatra et marco anthonio. Quod vidēs theodosia valde doluit graue ferens q̄ gētili ⁊ damnato tant⁹ honor exhiberetur. Cum aūt venisset ihersolimam date sunt ei cathene a quodam iudeo pro munere: quibus ligatus fuit sanctus petrus sub herode. Postea romā veniens consuluit dñm papam de hoc festo quod viderat in alexandria: et ostendit ei cathenas que date sibi fuerant ihersolimis. Tunc dominus papa iussit asportari cathenas quibus beatus petrus ligat⁹ fuerat sub nerone imperatore que dum tangerent alias coniuncte sunt cathene miraculose ac si semper idem fuissent. Hoc videns theodosia edificari fecit ecclesiam ad honorem sci petri de consilio domini pape predictas cathenas ibi pro reliquijs reponens. Et dedicata est illa ecclesia in honore beati petri kalend̄ augusti. ⁊ statuit dominꝰ papa vt festum quod hominum indiscreta voluntas prius faciebat principi mōdano modo pis christianorum deuotio per vniuersum mundum faceret principi apostolorū petro: et ita solēnitas petri cumpsit solennitatem augusti. Ad vs̄ super ps̄ añ. Solue iubente deo terrarum

petre cathenas qui facis vt pateāt celestia regna beatis. Capitulum.

Petrus quidem seruabatur in carcere: oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Deo g̃. R̄. Petre amas me. Require in festo apostolorū petri ⁊ pauli. Hymn⁹ Jā bone pastor petre. ℣. In oēm terram Ad mg̃t añ. Angelus dñi astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq̄ latere petri excitauit eum dicens: surge velociter: et ceciderunt cathene de manibus eius. Collecta.

Deus qui beatū petrum apostolū a vinculis absolutum illesum abire fecisti: nostrorū quesumus absolue vincula peccatorum: et omnia mala a nobis propiciatus exclude. p. Deinde imponatur de septem machabeis añ. Hec est vera fraternitas que nunq̄ potuit violari certamīe qui effuso sanguine secuti sunt dominum contemnientes aulam regiā peruenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce q̄ bonum ⁊ q̄ iocundum habitare fratres in vnum. Collecta.

Fraterna nos domine martirum tuorum corona letificet que ⁊ fidei nostre prebeat incitamenta virtutum: ⁊ multiplici nos suffragio consoletur. p. Ad completoriū super nunc añ. Symō bariona tu vocaberis cephas quod interpretatur petr⁹: ianitor celi pulsantib⁹ aperi supra modum peccauimus omnes dimitte septuagies septies. Col. Deus qui diem discernis. ꝑmisso ℣. Tu es petrus. Ad matutī hystoria. Symon petre. Require in festo eius. Lectiones.

Solennez obseruantiā festiue diei huius artibus gentilium superstitionum in religionem cōmutans eccl'a dei suscepit sicut ⁊ alia multa q̄ ad hoc ecclesiasticis annalib⁹ leguntur inserta vt sicut remunerabilia bonorum gesta dum legūtur recte gradientibus prec̄ viuentibus prosunt ad edificationem

ita damnabilia prauorũ facta: eorũq; pena proueniant ad correctionẽ. Hac nanq; de causa sancta ecclesia a primitiua sua institutione supstitiones ꝛ ritꝰ gentilũ aut ꝑphanos: aut execrabiles penitus respuens condemnauit: aut in spiritales ꝛ sobrios christiana religiõe cõmutauit. Hac igit felici cõmutatiõe huius sacre fidei obseruantia a supersticioso cerimoniarum ritu augusti cesaris in religiosã transiuit venerationẽ euangelici piscatoris vt liquido constaret: vt sicut huic concessit salutaris christi aduentus: ea suo tempore pace potiri: vt eius edicto describeret vniuersus orbis: ita ꝛ huic collatis clauibꝰ regni celestis donauit gratia christi primatum totius ecclesiastice dignitatis. Quomodo autez superstitiosus ritus gentilium qui augusto tot annis exhibebatur: septilibus annis in christianã transierit religionẽ: in promptu est audire: ita tñ vt sobrius auditor paucis contentus sit. Interfecto a senatu iulio cesare ob insolentiam morũ: octauianꝰ eius nepos ex sorore susceptit imperiũ qõ cum duodecim annis cũ anthonio ꝛ lepido consulibus bellicose ammini strasset: anthonius ipsius augusti repudiata sorore: reginam egipti cleopatrã duxit ~~sororem~~ uxorem: qõ ei ercialis audacie inicium attulit ꝛ finem. Nam opibus eius ꝛ copijs adeo intumuit vt nõ solũ romane vrbis: sed etiam totius orbis dominationem sibi se affectare tempta uerit: quod audiens augustus ab rundisio calabrie transijt in epyrũ vbi anthonius accyacum occupauerat littus copioso apparatu nauium. Vbi vero ad prelium ventũ est: ꝛ augusti classes turbauere nauigium: ꝛ bellicum contriuere apparatũ: prima dux fuge regina cum aurata puppe velocꝫ purpureo signum fuge dedit in altum: morꝫ eã anthonius secutus cum cadẽ se in alexandriam dedit. Augustus aũt vtrũq; est vestigio secutus: anthonium desperatis rebus in ferrũ compulit: ꝛ sic extricialibus eius ausis finẽ dedit. Regina autẽ forme sue confisa quam in duobꝰ iam principibꝰ erat experta oculos augusti temptare aggreditur: sed frustra: quia infra pudicitiam principis eius pulcritudo despecta redigit. Illa vo vbi desperauit: secꝫ triũpho reseruari cognouit in cautiorem nacta custodiaz in regium se recepit mansolũ. Eodez tempore apud cyprũ aurigabat currũ dei donatus episcopus magnitudine virtutum egregius qui illis diebus extinxit imanem expuens in os eius draconem quem vix octo iuga boum trahebant incendit: ne aerem putredo eiꝰ corrumperet ꝛ pestẽ pati populo inferret. Tua. Euangelium. Venit ihesus in ptes. Require in festo eius. vel illud Jussit ihesus discipulos suos. Reqre in octaua ipsorũ. Ad laudes capitulũ.

Angelus domini astitit ꝛ lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eũ dicens surge velociter: ꝛ ceciderũt cathene de manibus suis. Deo gr̃. Post col. sancti petri imponitur de machabeis añ. Tradiderunt corpora. cum coll. ipsorũ. Ad horas laudes cum cap. ꝛ coll. de festo. Offic. Nunc scio vere. per totũ. Kyriel de apostolis. Col. petri ꝛ machabeorũ sub vna conclusione. Epistola. Misit herodes rex. Sequentia. Petre summe pastor. Euangeliũ. Jussit ihesus discipulos suos. Require in octaua apostolorum. Prefatio de apostolis mediocriter. In secundis vesperꝫ añ. Juravit dominus. cum reliquis. Hymnus. Jaz bone pastor. Ad mgt añ. Symõ bariõa. Finita oratione imponit de sancto stephano papa añ. Sacerdos et pontifex.

Collecta.

Obtulit sacrificium pro eor: expiatione

DEus qui nos beati stephani martiris tui atq; pontificis annua solennitate letificas: concede propicius: vt cuius natalicia colimus: de eius dez etiam protectione gaudeamus. per do

Ad matutinū tria ℟ia de hystoria. Euge serue bone. **Lectiones.**

TEmporibus valeriani et galieni multi xp̃iani declinantes seuiciam tyrannorum occultabantur. Alij vero se ingerentes palmam martirij consequebantur. Data autē fuerat lex vt quicunq; proderet occultum christianum eius acciperet facultatē: ⁊ honore cui⁹ vellet militia potiret. Tunc beatus stephanus episcop⁹ vbis rome congregato vniuerso clero suo sic alloquitur dicens. Fratres ⁊ cōmilitones audiuistis p̃cepta dyaboli seua diuulgari vt si quis cristianus detentus fuerit a pagano: omnes facultates eius accipiat. vos itaq; frēs respuite facultates terrenas vt regnum celeste percipiatis. Nolite timere principes seculi: sed adorate dominuz celi ⁊ ihesum christum filium eius qui potens est nos omnes eripere de manibus inimicorum: et seuicia dyaboli: sueq; gratie sociare. prebiter bonus respondit. Nos desideramus facultates terrenas derelinquere: etiam ⁊ sanguinez propter nomen dñi nostri ihesu xp̃i fundere: si tamen eius gratiaz adipisci mereamur. cunq; hoc vterq; locuti fuissent: omnes clerici p̃strauerunt se ad pedes beati stephani dicentes. Vt si quis eorum quoscunq; infātes paganos in sua domo haberet vel proximorū suorum adducerent ad beatum stephanum vt baptisarentur. Iussit itaq; beatus stephanus vt altera die in cripta nepociana omnes cōgregarentur: ⁊ facto conuenticulo in ea dez cripta inuenta sunt promiscui sex⁹ viri ac mulieres numero centū et octo. quas eadem die in nomine dñi ihesu xp̃i sacri baptismatis misterijs consecrauit: et obtulit pro eorum expiatione sacrificium atq; participati sut omnes ℣ Alia autē die misit valerian⁹ multitudinem militum ⁊ tenuerunt beatum stephanum episcopum cum multitudine clericorum. Qui cum adductus fuisset plurimi christianorum sequebantur a longe cum lacrimis. Clemens igit̄ beatus episcopus: preceptum est vt solus ante tribunal introiret. cui valerianus ita ait. Tu es stephan⁹ qui rempublicā conaris euertere: persuasionibus atq; exhortationibus populum a deorum suades recedē cultu. Tu. **In laudibus cap̃.** Omnis pontifex. **Officiū.** Justus vt palma. **Ep̃la.** Ecce sacerdos. **Grad̃** Justus non conturbabitur. Alla. **℣.** Elegit te dominus. **Euangeliū.** Homo quidā nobilis. **Offerto.** Inuenі dauid. **Cōm.** Domine quinq; talenta.

In inuentione sancti stephani sum mum festum. Ad vesperas sup̃ p̃s añ. Sancti per fidem. **vt in festo kyliani cum reliquis. Cap̃.** Sancti per fidem ℟. Cum scirem ego gamaliel sanctitatē xp̃i adiethe stephani fidem eius ac deuotionez credens me in resurrectione partem habiturum cum eo. Feci cum sepeliri in monumento meo nouo. **℣.** Auditor domini nicodemus ibidem sepultus est ⁊ abybas filius meus mecum est repositus vbi iacet beat⁹ stephanus. Feci. **Hymnus.**

DEus deorum domine rex sempiterne glorie: rex inuictor̄ militum exaudi preces supplicū. Terra tegens absconditum: dulcis thesauri precium inuento prothomartire: mūdo reddit spem glorie. Omnes deuoti martires laudate ꝓthomartirē: vestris dignus est laudibus: vestri dux belli breuius. Donatur primus laurea in acie dñica quē prostratū lapidibus: dei assumpsit

filius. Iam prothomartir stephane: ꝓces devotas accipe: quib⁹ per te nos querimus: deo placere celitus. Quem pro persecutorib⁹ exaudiebat domin⁹: et pro tuis supplicibus exaudiet propicius. Nosq; iunctos nicodemo gamaliel et abybon: pro sine fine excessibus: finez non date precibus. Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio: cū spiritu paraclito et nunc et imperpetuum. Amen. ℣. Letamini in domio. Ad mḡt añ. Ostēdit sctūs gamaliel per visum luciano sacerdoti tres galathos aureos rosis refertos: et quartum argenteum croco plenū et dixit: hi sunt nostri loculi et nostre reliquie: hic autez sanguineas habens rosas loculus est sancti stephani qui sol⁹ ex nobis martirio meruit coronari.

Collecta.

Deus qui es sanctorū tuorū splendor mirabil' queq; hodierna die beati stephani prothomartiris tui sanctorumq; nicodemi gamalielis atq; abybe veneranbas reliqas reuelasti: da nobis in eterna leticia de corum societate gaudere. per. Anno domini. cccc. xviij. corpus sancti stephani et aliorum reuelata sunt. Nota q; inuentio scti stephani prothomartiris facta fuit ea die qua celebratur eius passio et conuersio Transmutatio tñ hec facta est duabus de causis. Prima est: quia prius natus est christus in terra vt homines nascerentur in celis. Alia ratio est: quia ad inuentionez eius maxima multitudo hominum conuenit: qui videntes miracula plurima que fecit deus in illius inuentione: maiori cultu celebrauerunt illum diem ānuatim q; diem passionis eius Statuerunt ergo sancti patres vt festū passiōis eius transferet ad hunc diem inuentionis: et festum inuentionis ad diem passionis: quod passionis festuz quia dignius est: maiori cultu illū diez annuati celebrare constituert: et populū hunc diem qui natalē domini sequitur feruentiori cultu celebrare q; festū eiusdem in augusto. Ad completoriū cap. Pacem et veritatem. Super nunc añ. Vigila super nos. coll'. premittatur ℣. de martiribus quez volueris. Inuitatoriū In inuentione corporis prothomartiris stephani. Regi regum iubilemus. cum cantoribus procedant alij duo. In primo nocturno añ. Luciano presbitero venerabili quiescenti in stratu suo de reuelatione sanctarum reliquiarum prothomartiris stephani talis diuinitus ostensa est visio. ps et ℣ de martiribus. Alū. Dum adhuc pene vigilaret vir venerandus tanq; in exthasi mentis est effect⁹. Añ. Vidit igitur assistere sibi virum etate senem: statura procerum: vultu decorum ℣. Letamini in dominoet exultate iusti Et gloriamini oēs recti corde

Lectio prima.

In Hierosolomis sancti stephani prothomartiris et sanctorum gamalielis nicodemi et abybe gloriosa celebratur inuentio q̄ reuelata est a beato luciano presbitero septimo honorij principis anno. Hic enim dum quiesceret in basilica i loco baptisterij vt custodiret ecclesiastica repetente factus est q̄si in exthasi: senem vidit virum longum sacerdotalem: barba prolixa: stola alba: pallioq; indutū: cui inerant gemule intrinsecus signum sancte crucis habens: et virgam in manu gestabat auream: qua et tetigit illum ter vocans. Luciane luciane luciane et post hec iquit. Vade in ciuitatem sanctam iherusalem et dic iohanni episcopo vt festinanter nobis aperiat monumentum: neglectasq; reliquias loco oratiōis condat vt per nos christus mundo periclitanti succurrat: et ait ad eum. Domine quis es tu: et qui

sunt tecuz: ⁊ ait ille. Ego sum gamaliel qui paulum apostolū xpi legem docui Sanctus autem stephanus iacet mecū in orientali parte monumenti qui a iudeis iherosolimis pro fide christi lapidatus est: iussuqz sacerdotū extra portā que dicitur cedar ad deuorandum bestijs ⁊ auibus derelict⁹: sed hoc ille omnino prohibuit: cui illesam fidē martir seruauit. Tu. ℟. Sanctus gamaliel doctoris gentium pauli didascalus apparuit xpi sacerdoti luciano in vestitu cādido amict⁹ pallio. Et virgam manu gestabat auream. ℣. Calciatus caligis in superficie deaurat' quasi deambulans coram eis. Et.

Lectio.

QUanqz igitur iaceret corpus sancti stephani foris expositum feris et auibus q̄z quis intactuz maneret ab illis Ego gamaliel feci illud p̄ noctez meo portari vehiculo in villam gaphargamalam que vicesimo secūdo lapide ab vrbe iherosolima distat: illicqz feci plāctum magnum fieri a diebus quadraginta: ⁊ precepi quecūqz erant necessaria ad planctuz ex meo dari: ⁊ sepeliui eum in orientali parte monumenti mei sperans me partē cum sancto viro habiturū. Ille vero qui huic loculo iacet contiguus: ipse est nepos meus nycodemus qui vt renasceret' ex aqua ⁊ spū audiuit a saluatore: ⁊ mox a petro ⁊ iohanne baptismi gratiam p̄cepit: vnde indignati principes sacerdotum subtracto ei principatus honore: multz eū plagis afflictum reliquerunt semiuiuū qui post paululum conualuit: qui ⁊ ad quietem optatū migrauit. cui exhibitis funeris obsequijs sepeliri eum feci ad pedes beati stephani prothomartiris Tu. ℟. Igitur dissimulata gamalielis deambulatione venit ad eum ⁊ virgam quaz manu tenebat tetigit illū vocans eum tercio. Luciane luciane luciane surge. ℣. Cui sacerdos respondit: quis es domine: at ille dixit ad eum. Luciane.

Lectio.

Ille quidez tercius qui etiam mecū quiescendi habet locū ipse est abybas filius meus qui vicesimum etatis habens annum vna mecum cristo credidit: ⁊ ex prefatis apostolis baptismi gratiam suscepit. Is dū esset legis doctrina plenius instructus: in templo dei orationibus cum paulo vacans: sedulo diuina precepta meditando: ab illo vicio cui se humanum genus subdere solet: protectione diuina liber extitit: et in hoc proposito castitatz in pace pausauit: cum quibus ⁊ ego iaceo: coniunx quoqz mea ethena: ⁊ sedecimis primo genitus noster cristo credere nolentes: verum vnitati ac fidei detrahentes in alia possessione sunt tumulati: non cui fuerunt digni nobiscū tumulari. Tunc venerabilis presbiter lucianus sanctuz gamalielem interrogauit dicens. Vbi vos queremus: qui ait illi. In agello nostro qui syriace delagabrica dicitur id est virorū dei: seu bonorū possessio que visio iterum ac tercio consimilis ei apparuit. Tu. ℟. Vade luciane ⁊ dic iohanni episcopo iherosolimitano: vsqzquo clausi sumus: vsqzquo non aperis nobis. Tuis enim temporibus reuelandi sumus. ℣. Aperi nobis velocius vt per nos ostium misericordie sue humão generi aperiat deus. In secundo nocturno añ. Vir dei gamaliel ait luciano: non mei solummodo causa sollicitus sum: sed potius pro illis qui mecuz sunt. Añ. Isti etenim maximo digni sunt honore venerari in terris quos in celo rex regum immensa cumulauit gloria. Añ. Cum ergo sint apud deum meritis

excelsi: apud homines loco tenent humili.
℣. Exultent iusti in conspectu. **Lectio.**

STarrexit autem et perrexit ad antistitem iohannem in ciuitatem ihe rusalem: et ostendit ei per omnia visiones sicut ipse a sancto gamalicle audierat. Ille vero audiens hec lacrimis pre gaudio perfusus dominum benedicens ait. Si ita se hec habēt carissime vt dicis oportet me inde trāsferre beatum prothomartirem stephanum qui tanc̄ angelus in contione hominū apparuit: qui prim⁹ apud iudeos dominica bella peregit: et ihesum a dexteris virtutis dei stantem videre meruit. Et hec dicens omnes episcopos ⁊ fratres vicinarum vrbium conuocauit. Cum ergo dignissimus deo presul: simulq̄ episcoporum manus predicto in loco fodē cepissent: terremotu facto: imensi odoris suauitas: tanta ex eo loco quo beatus stephan⁹ requieuit respersa est: quantaz nullorum hominum etas tunc tēporis sensisse meminit: ita vt putarēt se p̄sentes in paradisi amenitate fuisse. In ipsa autē hora de tanti odoris suauitate septuagintatres homines curati sunt a diuersis infirmitatibus. Translatum est autem corpus sancti stephani in sanctam ecclesiā syon cum hymnis ⁊ psalmis vbi quondaz archidyaconi functus est officio. Illo quoq̄ tempore cum prolixa ⁊ imensa siccitas esset: sufficiens a superna pietate pluuia descendit: quc sitientem madefaciens terram abundanter irrigauit. Cō meritis bti stephani nullus ambigit: populo periclitanti fuisse concessuz. Tu. ℟. Lucian⁹ presbiter dixit: domie tu quis es: ⁊ qui sunt tecū: at ille: ego sum gamaliel pauli doctor apostoli: qui autem iuxta me quieseit. Ipse est dominus stephan⁹. ℣. Qui a iudeis ihe rosolimis lapidatus ad lacerandum bestijs et auibus expositus per dei prouidentiam permansit intactus. Ipse. **Lectio.**

AD aquas tabilitanas episcopo asserente p̄iecto gloriosissimi martiris stepha'ni memoriaz veniebāt magne multitudinis concursu et occursu: vbi ceca mulier vt ad episcopum portantez duceretur orauit: flores quos dedit recepit et admouit protinus vidit: stupentib⁹ qui aderant preibat exultās viam carpēs: ⁊ vie ducem vlterius nō requirens. memorati memoriam martiris que posita est in castello sincēsi qō yponiensi colonie vicinum est eiusdez loci lucillus episcopus populo precedente ac sequente portabat. Fistula cui⁹ molestia iam dudum laborauerat: ⁊ familiarissimi medici qui eū secaret operiebatur manus illius pie sarcine vectatione repente sanata est: nam deinceps eā in suo corpore non inuenit. Eucherius presbiter ex hyspania calamie habitabat: veteri morbo calculi laborabat: per memoriam supradicti martirz quam possidens illo aduexit episcop⁹ saluus est fact⁹. Idem ipse postea alio morbo inualescente mortu⁹ sic iacebat vt ei pollices ligarentur: opitulatione beati martiris memorati cū de memoria eius reportata esset ⁊ super iacentis corpus missa ipsi⁹ presbiteri tunica saluatus est. Tu. ℟. Cum scirem ego gamaliel sanctitatem xp̄i adlethe stephani fidem eius ac deuotionem credens me in resurrectione partem habiturum cum eo. Feci eū sepeliri in monumēto meo nouo. ℣. Auditor domini nicodemus ibidem sepultus est ⁊ abybas filius meus mecum est repositus: vbi iacet beatus stephanus. Feci.

Lectio.

AVit vir ibi in ordie suo primari⁹ marcialis nomie cuo iam grauis ⁊ multū abhorrens a religione xp̄iana habebat sane fidelez filiam ⁊ generum eodez anno baptisatum: qui cum eum

p̄feta tpe⁹ f. stella in pthomāte rāi tas gfirme⁹ in nobis.

erogantem multis et magnis lacrimis rogarent vt fieret christianus prorsus abnuit: eosq; a se turbida indignatione submouit. Visum ergo est genero eius vt iret ad memoriam sancti stephani: vt illic pro eo quantum posset orare: vt deus illi daret mentem bonam qua credere non differret in christum. Fecit hoc ingenti gemitu & fletu: & sincerissimum ardentem pietatis affectu. Deinde abscedens: aliqd ab altari quod occurrit florum tulit: eiq; cum iam nox esset ad caput posuit. cum dormitum est: & ecce ante diluculum clamat vt ad episcopū curreret qui mecū tunc forte erat apud yponē. Cū ergo eū audiuisset absentē venire: p̄sbiteros postulauit venēt credere se dixit. Admirātib⁹ atq; gaudentibus omnibus baptisatus est. Tu ℟. Sacerdos dei lucianus prostrauit se in oratione laudans deum et dicens: domine iheſu christe si est hec visio ex te. Presta vt iterum ac tercio manifestetur mihi. ℣. Ut confisus: fiducialiter annunciem reuelationem sanctarum reliquiarum. Presta. **In tercio nocturno añ.** In ieiunijs & orationibus constituto apparuit iterū sanctus gamaliel luciano presbitero dicēs: quare dissimulas frater & non retulisti que dicta sunt tibi iohanni episcopo. **Añ.** Nonne vides quanta sit siccitas & tribulatio in toto mōdo et tu negligenter agis. **Añ.** Surge ergo et vade: & dic iohāni episcopo vt aperiat nob & faciat locum orationis vt per nostram intercessionem misereatur dominus populo suo ℣. Justi autem imperpetuum viuent.

Scōm matheum. & ℣.

In illo tēpore dicebat iheſus turbis iudeorum & principibus sacerdotū Ecce ego mitto ad vos prophetas et sapientes & scribas. Et reliqua.

Omelia beati ieronimi presbiteri.

Vt veniat super vos omnis sanguis iustus &c. Dicamus breuiter ꝙre sanguis abel iusti vsq; ad sanguinē zacharie filij barachie ab illa generatione queratur cum neutrum eorum occiderit. Regula scripturarum est duas generationes ponere bonor & malorū hoc est singulorum singulas: de bonis sumamus exempla. Quis ascendet in montē dñi: aut quis stabit & requiescet in monte sancto eius. Tu. ℟. Sanctus gamaliel in visu dixit luciano: diligenter animaduerte que dixi: & statī deposuit corā eo tres galathos aureos. Et quartus argenteus plenus erat croco. ℣. Unus ex tribus galathis rubētes habebat rosas tanq; sanguinem. alij vero referti erant rosis albis. Et quartus.

Lectiō.

Quanq; plures qui ascensuri sunt in montem descripsisset qui diuersis fuere etatibus: postea infert. Hec est generatio querentium dñm: querentium faciem dei iacob. & in alio loco de omnibus sanctis. Generatio iustorum benedicet. De malis vero vt in presenti loco. Generatio viperar. & requirent omnia a generatione ista. Et in ezechiele cum pctā terre descripsisset homo pphēticus adiecit. Si noe & iob & daniel ibi fuerint inuēti non dimitto peccata terre illi omnes iustos qui similes forent virtutibus eorum: noe et iob et daniel volens intelligi. Tu. ℟. Vides o frater luciane hos galathos: hic rosas habens pulcerrimas: loculus est preciosi martiris stephani. Qui solus ex nobis martirio meruit coronari. ℣. Introgressus in ostiū sepulcri inuenies eum in orientali parte. Qui solus.

Lectio.

Ergo & isti qui similia cayn & ioab contra apostolos gesserint de vna generatione esse referuntur: iherusalez iherusalem que occidis prophetas et lapidas eos qui ad te missi sunt: quotiens volui cōgregare filios tuos quē admodum gallina congregat pullos suos sub alas & noluisti. Hic etiaz oēs incredulos increpat. Et ita in sancta

ecclesia gallie more p sacros doctores agere necesse est vt alium blandimentis: alium vero increpationib⁹: alium suasionibus ad regni celestis gaudia indesinenter studeat conuocare. Tu a. ℟. Sanctus iohānes episcopus lacrimat⁹ pre gaudio benedixit deum: ⁊ dixit ad lucianum presbiterum: oportet me inde transferre beatum prothomartirem stephanum Qui tanq̄z angelus apparuit posit⁹ in contione hominū. ℣. Qui prim⁹ apud iudeos dominica bella peregit: ⁊ iheſum a dextris virtutis dei stantē videre promeruit. Qui ℣. Exultent. premittatur laudibus. Ad laudes añ. Egressus lucianus presbiter a sancto iohanne episcopo iussit vt consurgerent omnes diluculo ⁊ foderēt in aceruo illo vbi putabant esse corpora sanctorum. Añ. Apparuit sanctus gamaliel cuidā monacho nomine migecio innocēti et simplici viro dicens ad eum: vade ⁊ dic luciano: in uanum laboras in aceruo illo non ibi sum⁹ modo. Añ. Ibi olim positi fuimus exequiarum tempore planctus: nūc querē nos in illo loco qui dicitur bonor̄ viror̄ possessio Añ. Audiens ergo lucianus verba monachi migecij benedixit dñm: quia inuentus est et alius testis in reuelatione sanctorum. Añ. Dum inuentū esset sacratissimū beati stephani corpus statim terremotus factus est magnus: atq̄z omnes qui aderant odor̄ perfudit suauissimus. Cap. Reddet de⁹ ℣. Mirabilis deus in sanctis. Ad benedic añ. Ex odoris mira fragrātia sanitas egrotis emanauit maxima: septuaginta nanq̄z ⁊ tres tunc a varijs languoribus curati sunt homines in inuentione corporis stephani dilecti sui martiris deū benedicētes. Col. predicta. Ad horas laudes cum cap. de martiribus ⁊ coll. predicta. Hymni solenniter. ℣post terciam proceedat episcopus cum ministris solenniter indutis ⁊ ante ipsum portetur fons ⁊ rote subdyacono ferente plenarium. Rectores imponant añ. Asperges me domie ysopo qua finita ⁊ col. consueta fiat processio solennis vt in die pasche cū his ℟ijs Cum scirē ego gamaliel. Sanctus gamaliel Redeunte processiōe cum maior pars in monasterium intrauerit rectores imponant ℟. Sanctus iohannes episcopus statiōe facta i monasterio et finito ℟io rectores cantent versum. Qui primus. repetitio. Qui tanq̄z. absq̄z. Gloria patri Deinde imponitur hymnus. Sancte dei p̄ciose. sub quo ascendatur in chor̄ finito hymno rectores ponant Psalmē Etenim sederūt. per totum. Kyrieleeyson solenne. Coll. predicta sola: nisi fuerit dominica vel sexta feria tunc dicantur due coll. sub vna conclusione propter prefationē. Epistola. Stephanus aūt Grad. Sederunt principes. Alleluia. ℣. Ecce inquit stephanus. Sequentia. Exultemus ⁊ letemur. Euangeliū. Ecce ego mitto ad vos. quod si placet cantet p notas. Credo in vnum. non dicitur nisi sit dies dominicus. ℣Prefatio quotidiana solenniter: nisi fuerit dies dominica tūc dicetur de sancta trinitate. Si sexta feria dicatur de sancta cruce. Sanctus. Agnus ⁊. Ite missa. Q̄z festiue volueris. In secundis vesperis laud. D̄s de martiribus. Cap. Sancti per fidē. ℟. Sanctus iohannes episcopus. Hymnus.

SAncte dei preciose prothomartir stephane qui virtute caritatis circumfultus vndiq̄z dominum pro inimico exorasti populo. Hunde preces pro deuoto tibi nūc collegio: vt tuo p piciatus interuentu dominus nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus. Glia ⁊ honor deo vsq̄z quo altissimo: vna patri filioq̄z inclito paraclito: cui laus est ⁊ potestas per ētna secla. Almē ℣. Letamini in dño. Ad mat añ. Hodie sanct⁹ iohānes pontifex cum maximo cleri plebisq̄z tripudio preciosas prothomartiris stephani reliquias in sanctam transtulit ecclesiam syon vbi quondaz archidyaconi

Ne laudaueris hoīz in vita sua
tanq̄ si dicerē lauda post mortem
[illegible]

funct⁹ est officio: cuius pia apud deū sit pro nobis quesumus intercessio. Col'. p̄dicta Benedicamus domīo. Deinde fiat processio ad sanctum valentinū cum ℟io Beatus valentinus. Rectores incipiant ℣. At apud. repetitio. Illi nimirū maior cantor imponat añ. A progenie in prog. alter incipiat. Magnificat quo finito et añ. celebraturus missam dicat ℣. stans ante aram sancti valentini. Amauit eū dominus. Col'. Propiciare nobis que sumus domine. Benedicamus domīo ⁊ sic clauduntur vespe. Añ. A progenie in progenies fecit misericordiam dominus qui eduxit abrahaz de vr chaldeorum ⁊ de vltimis finibus terre vocauit sanctum valentinuz vt in hac terra nostra peregrinus esset ⁊ aduena: in illa vo patria celesti ciuis sanctoz ⁊ domesticus dei vbi nobis datus a deo patronus iugiter intercedat pro hac sancta plebe ⁊ vniuersis fidelib⁹ alīa. Col' Propiciare nobis quesum⁹ domīe famulis tuis per beati valētini cō/fessoris tui atq̄ pontificis qui in p̄sti requiescit eccl'a merita gloriosa vt eius pia intercessione ab omnibus protegamur aduersis. per dñm. Si festum sc̄i stephani venerit in dñicam: vel aliud solēne festum post col'. festi dicatur añ de dñica cum sua col'. ⁊ non descendit quia in magnis festiuitatib⁹ non decet dicere suffragia. Si festuz sancti fuerit sabbato in secundis vespis dicatur añ de dominica cum col'. sua premisso ℣. Vespertina oratio. De sancta cruce ⁊ de sancta maria nō dicantur suffragia: sed cum. Benedicamus domīo. clauduntur vespe in choro. Deinde processio fiat ad sanctū valentinū cum ℟io. Beatus valentinus. vt predictuz est. In compl. premittatur ℣. col'. Amauit eum dominus In matutiz Inuitz. Confessorum regem adoremus. Qui celestis regni meritum et gloriaz p̄cessit sancto suo valentino. Lect'a de hystoria. Ange serue. Lectio prima.

Ad sancti ac beatissimi patroni nr̄i valentini cuius hodie festa celebram⁹ frēs carissimi laudes addidisse aliq̄d descerpisse est atq̄ deducere cū virtutum eius gloria non sermonibus exponenda sit: sed operibus comprobanda sicut scripta dicit. Gloria p̄ris est filius sapiens. quante igitur huius patris sint glorie qui tantorum filioruz sapientia et deuotione letatur. In xp̄o enim ihesu per euangeliū ipse nos genuit. Quicquid igitur i hac sctā plebe potest esse virtutis et gratie: de hoc q̄si de quodaz fonte lucidissimo oim riuuloz puritas emanauit. Etenim quia castitatis pollebat vigore: qa abstinentie gloriabat angustijs: quia blandimentz erat preditus: lenitatis omnū ciuium in deum prouocauit affectum: quia cō/fessoris āministratione refulgens plures etiam discipulos reliquit sui sacerdotij successores. Bene aūt et congrue in hac die quam nobis beati patris nr̄i huius ad paradisum transitus exultabilem reddit presentz psalmi versiculū decantauimus dicentes. In memoria eterna erit iustus. Oigne igitur in memoriam vertitur hominū qui ad gaudium transit angelorū: qui iam gratiaz christi clarificatus inuenit: quia mūdi gloriam non quesiuit cauens illud qd̄ dicit sermo diuin⁹. Ne laudaueris hominem in vita sua tanq̄ si dicēt lauda post vitā: magnifica post ꝯsumationē Duplici enī ex causa vtili⁹ est homini magis memorie laudem dare q̄z vite: vt illum potissimū illo in tempore per merita sanctitatis extollas: quando nec laudantez adulatio nocet: nec laudatū temptet elatio. Lauda ergo post periculum cum ad portum peruenerit: predica securuz. Gratias igitur agite frēs carissimi oipotenti deo: ex speciali iocunditate gaudete: quia ad sancta solēnia protectoris nr̄i valentini conuenire

Laudā post periculum cum ad portum
peruenerit predica securū

meruistis cuius corp⁹ deus oipotens sua magna clementia pro nostra salute in hunc locu3 mittere dignatus est. Be gratia dei istum sanctum protectorem nostrum huc nobis ad auxilium dedit vt quicunq3 ad eius beatissimā requiē pro venia delictorum suorum orando veniret: eius spiritu apud deum inter/cedente ab omnibus mereatur absolui petis vt 7 ei⁹ nos cum sua prece apud deum adiuuaret in celis: cuius corpus cum nostr3 petitionib⁹ hic veneramur in terris. Nunc ergo fratres carissimi quia vobis ostendimus quale auxiliū ab illo habere possumus si eum digne veneramur: modo debem⁹ ānunciare quales nos ad eius solēnia preparare debemus. Si enī istū sanctū patronu3 nostrū placatu3 nobis habere volum⁹ inquantum deus vires dederit quan/tumcunq3 preualemus: debemus opa eius imitari. Ille enī homo sicut 7 nos sed cū bonis actibus promeruit vt tali honore hic corpus eiuſ veneraretur in terris: 7 anima eius cum multo maiori gloria regnet in celis. Ille enim con/tempsit omnes terrenas diuitias pro amore celestis desiderij. Ille enim cu/stodiuit se ab omnibus malis: nullum odiuit: nulli iniuriam intulit. et si quis fortasse illi iniuriā faciebat hoc p am/ore dei patiēter sustinuit: 7 multomag3 eū diligebat vt dilectione eu3 vinceret qui iniuria3 faciebat. Beatus ergo va/lentin⁹ omnes sincera puritate amauit omnes admonuit vt a malis operibus se abstinerent: omnes bona agere insti/gabat. Quicq3 autē in hac terra visus est possidere totum ecclesijs dei 7 pau peribus ministrauit. Tu. Sextum ℟. Beatus valētinus iam triumpho potitus nouit suis famulis p̄bere celestia comoda: qui toto corde poscūt eius petitiones. Illi nimirū tota nos deuotione oportet cōmit/tere. ℣. Ut apud x̄pm eius patrocinijs ad/iuuemur semper. Illi. Euangel. Homo quidam nobilis. Septimu ℟. Justum deduxit dñs. Requiē in cōmun vnius martiris in vesper3. Octauū ℟. Sūme dei presul valentine tuam caterua protege Nāq3 credimus tuis precib⁹ nos esse semp saluandos. ℣. Ora pro nobis sancte valen tine vt digni efficiamur gratia dei. Nāq3. Monum ℟. Sint lumbi vestri. Laud añ Ecce sacerdos magnus. tote. Cap. Dis pontifex. Ad benedic añ. O per oia lau/dabilem virū cuius meritis ab omni clade liberātur qui ex toto corde querunt illum. Col. predicta. Ad horas laud cū cap. Ecce sacerdos Ad horas hymni so/lenniter. In prima premittatur col. ℣. Amauit eum dñs. Post terciaz rectores incipiant ℟. Beatus valentinus. vt fiat processio solēnis ad monasterium. Si festū illud venerit in diem dñicam fiat processio solēnis vt priori die cū ℟ijs Beat⁹ valentin⁹. Postea. Justū deduxit Postea. Benedic dñe Facta statione in reditu in monasterio iponit ℟. Sūme dei presul. cum ℣. Ora pro nobis sancte. repetitione facta imponitur hymnus. Sancte dei pciose. et ascendat. Scōm antiquā consuetudinez non est standū in mōasterio ad missā, nisi eps celebret: q consuetudo mutata ē, de cōi consilio dñor, ad petitionē dñi eberhardi de lohens/dorff: qui ānuatim dare promisit vnā melioris vini de ciuitate: vt stet in mo nasterio quocunq3 dierum sit siue eps sit p̄sens siue absens. Offic. Statuit ei. Col. Propiciare. sola. Epla. Plures facti sunt sacerdotes. Grad. Ecce sacer dos. Alla. ℣. Ecce sacerdos. vel. Jurauit. Sequētia. Gloriosa fulget. Euangeliū. Sint lūbi vr̄i. vel. Homo qui dā nob. Offert. Veritas. Prefatio quotidiana Sctūs 7. Agnus. solēniter. Cōm. Beat⁹ seruus. In scōis vs lauō. Ecce sacerdos tote. ps de cōfes. Cap. Ecce sacerdos Hymnus. Iste confessor. ℣. Gloria et

honore. Ad mgt añ. Gloriaz mõi sprevit cum suis oblectationib9: z ideo meruit pro uehi ad sũmũ sacerdotij gradũ. Col. vt s

En dedicatione ecclesie ad vespas super ps añ.

SAnctificauit dñs tabernaculum suum hec est dom9 dei in qua inuocet nomẽ eius de qua scriptum est: erit nomen meum ibi dicit dñs. ps. oia. Laudate. Capitu.

VIdi ciuitatem sanctam iherusalẽ nouaz descendentẽ de celo a deo paratã sicut sponsam ornataz viro suo deo ꝯ. Rr. Visita quesumus dñe habitationem istam. Et omnes insidias inimici ab ea longe repelle. ℣. Benedic dñe domum istam z oẽs habitãtes in illa. Et. Hymn9.

URbs beata iherusalem dicta pacꝫ visio que cõstruitur in celis viuis ex lapidibus: z angel9 coronata vt sponsata comite. Noua veniens e celo nuptiali thalamo: preparata vt sponsata copulata domio: platee z muri eius ex auro purissimo. Porte nitẽt margaritꝫ abditis patentibus: z virtute meritorũ illuc introducitur omnis qui pro cristi nomine hic in mundo pmitur. Tunsionibus pressuris expoliti lapides suis coaptantur locis per manus artificis: disponũtur pmansuri sacris edificijs. Angulare fundamentum lapis xpus missus est q conpage parietũ in vtroqꝫ nectitur: quem syon sancta suscepit in quo credens pmanet. Omnis illa deo sacra z dilecta ciuitas plena modul' in laude z canore iubilo: trinum deũ vnicũqꝫ cũ fauore predicat. Hoc in tẽplo sume deus exoratus adueni: z clementi bonitate precum vota suscipe: largam benedictionẽ hic infunde iugiter. Hic pmereantur omnes petita accipere: z adepta possidere cum sanctis perhenniter paradisum introire translati in requiem. Gloria et honor deo vsqꝫquo altissimo: vna patri filioqꝫ inclito paraclito: cui laus est et potestas per cũcta secula. Amen. ℣. Hec est domus dnmini firmiter edificata z bene fundata supra firmam petraz. Ad mgt añ. O qz metuend9 est loc9 iste: vere nõ est hic aliud nisi dom9 dei z porta celi. Collecta.

DEus qui nos ad anniuersarium diem consecrationis huius eccle tribuisti venire: tribue quesum9 vt quic quid in tuo noie petituri intraucrimus sanctoz tuoz precibus impetremus. p Postea de scto valentino añ. Gloriam mundi sprevit. cum sua coll'. Deinde de sancto osualdo añ. Beat9 vir qui. Col'. Dipotens sempiterne deus qui hui9 diei. vel. Adesto domine. Require in vigilia laurentij. Ad completoriũ añ. Miserere mei domine. Hymnus. Hoc in templo. Capitulum.

TEmplum dei sanctum est qđ estis vos. Deo gratias. Aliud capitulum.

FUndamentuz aliud nemo potest ponere preter id quod positum est quod est christus ihesus. Deo ꝯ. ℣. Custodi nos dñe. Sup nunc añ. Tu dñe vniuersoz qui nullius habes indigentiam voluisti templum tuũ fieri in nobis: pserua domum istam imaculatam in eternum dñe. ℣. Domie dilexi decorem domus tue. Et locum habitationis glorie tue. premittat collecte. Collecta.

DOmum tuam quesum9 domine clementer ingredere: z in tuorum cordibus fidelium perpetuã constrvе mansionem. p. Benedictio solita. Ad matutꝫ procedant duo cantores cũ rectorib9. Inuitatꝫ. Templum hoc sanctũ ingredientes. Rex pie exaudi domine. In primo nocturno añ. Tollite portas principes vestras z eleuamini porte eternales. ps. Dñi est terra. Añ. Erit mihi domus in deum: z lapis iste vocabitur domus dei ps. Deus noster refugi. Añ. Edificauit moyses altare domino deo. ps. Magn9 dominus. ℣. Hec est domus domini.

Sermo beati augustini episcopi.

Recta festa ecclesie colunt qui se filios ecclesie esse cognoscunt. Hec enim omniū credentium mater est que natos ad mortem regenerat ad salutez per quam xp̄us plus restituit in gratia q̄z perijt in natura: z ade trāsgressoris degenerē prolem in adoptionē diuine paternitatis assumpsit: et de paradiso exhereditatos celi reddidit hered̄es. Hec est post synagogaz quidē vocata sed ante synagogaz promissa. Hec enī iam in primo hoīe prefigurata est: naz sic̄ ex ade latere fabricata est eua: ita ex xp̄i corpore redēpta creuit eccl̄ia. Tu. ℟. In dedicatione templi decantabat populus laudez. Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. ℣. Fundata est dom⁹ domini super verticez montium z venient ad eam omnes gentes. Et. Lectio.

Hec intra archā diluuio inundāte seruata crucis beneficia: z baptismatis misteriū prefigurauit: hanc sara sterilis et desperata in senectute vnico pignore fecunda p̄cinuit. Ecclesia enī vnicuz id est dilectissimū deo populū seculo iam senescente ꝑgenuit. Hec est regia illa de qua ad dn̄m dicit̄. Astitit regia a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate id est diuersarum circundata precioso decore virtutum. Hec est regia illa que venit de partib⁹ ethiopie audire sapientiaz salomonis sed non tam ex vna regione q̄z ex vniuersis mundi partibus reges paritura cōuenit: sicut euangelista dicit. Regina austri venit a finibus terre audire sapientiam salomonis. Tu. ℟. Fundata est domus dn̄i super verticez montium: z exaltata est super oēs gentes. Et dicent: gloria tibi dn̄e. ℣. Uementes autez venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et

Venit etiam ad redemptorē z eruditorez suū vt de stultitia erroris perciperet doctrinaz veritatis: de qua plenius regnorū describit hystoria ita dicēs. Et ingressa regina saba irlm cū multo comitatu et diuitijs: cū camelis portantibus aromata z aurum infinitū nimis z gēmas p̄ciosas venit ad salomonem: et locuta est ei vniuersa que habebat in corde suo. Ergo in figura regine huius ecclesia venit ex gentib⁹ z a finibus terre imponens finem cupiditatibus suis vicijsq̄ terrenis: audire sapientiā salomōis id est veri pacifici domi nostri ihesu xp̄i qui fecit vtraq̄ vnum soluens inimicitias inter deum z hominem in carne sua: venit post veteres et ꝑphanas supstitiones audire et discē de fidei illuminatiōe z iudicio futuro: de anime imortalitate: de spe resurrectionis z gloria. Tu. ℟. Sanctificauit dn̄s tabernaculum suum: quia hec est dom⁹ dei in qua inuocetur nomen eius de quo scriptum est. Et erit nomen meum ibi dicit dn̄s alleluia. ℣. Domus mea domus orationis vocabitur. Et. In scdo nocturno añ. Non est hic aliud nisi dom⁹ dei z porta celi. ps. Q̄ dilecta. Añ Uidit iacob scalā sūmitas eius celos tangebat: z descendētes angelos z dixit: vere iste locus sanctus est. ps. Fundamēta. Añ Erexit iacob lapidē in tytuluz fundens oleum desup. ps. Dn̄e deus salutis. ℣. Dn̄e dilexi decorē dom⁹ tue. Et locum habitationis glorie tue. Le.

Venit ergo in iherusalez cū multo comitatu id est non tam cum vna tantum gente iudeoz sicut prius synagoga solos habuit hebreos: sed cū totius mundi gentib⁹ diuersis nationib⁹ Uenit ergo exhibens munera dig̃ xp̄o aurū z gēmas p̄ciosas: z hoc camelis portantib⁹. id est ex gentili populo venientibus qui fuerant prius viciorum feditate distorti: et malorum oneribus curui: ac peccatoz prauitate deformes cum his tanq̄ muneribus regina hec ingreditur ad pacificum regem xp̄um Tu. ℟. Benedic dn̄e domum istaz quam edificaui nomini tuo. Uenientium in locuz

istum exaudi preces in excelso solio gle tue
℣. Domum tuam dñe decet sanctitudo in
longitudine dierum. Amen. Lectio
Exhibens secum fidei aurum puri
tatis incensum: pciosumq; splen/
dorem gemarum morũ insigna orna/
mentaq; virtutum. Et locuta est ei vni
uersa que hẽbat in corde suo. id est ape
ruit ei cor suum: manifestauit ei occulta
consciencie sue in cfessione ⁊ penitẽtia
precedentium delictorum. Videamus
quid agat hec regina: videns inquam
regina saba oẽm sapientiaz salomonis
⁊ domum quam edificauerat: et cibos
mense eius: ⁊ holocausta que offerebat
in domo dñi: non habebat vltra spũm
Quid erat rõnis vt prepotens regina
domum expensas ⁊ cibos regios tan/
topere miraretur. ergo hoc loco aliqua
maiora oportet nos inquirere. Tu ℟.
Adduxisti sanctos tuos in preparationem.
Quam preparauerunt manus tue dñe alla
℣. Altaria tua dñe virtutũ rex me⁹ ⁊ deus
me⁹: beati qui habitant in domo tua. Amẽ
Vidit ergo ecclesia ex gentib⁹ con/
gregata sapientiaz xpi. id est post
carnalia instituta gentilium post huma
nam ⁊ animalem doctrinam phorum:
accepit intellectũ salutis ⁊ vite: inspexit
spiritalium mirabilia bonorũ. agnouit
verum fabricatorẽ celi ⁊ terre: ⁊ poten/
tissimum humani generis conditorem
de cuius sapientia dr. Omnia in men
sura et pondere et numero constituisti.
Cum ergo peruenerit regina hec siue
ecclesia: siue queq; aia sancta in eternã
iherosolimam id est visionem pacis: ⁊
ingressa fuerit beatam requiez: ⁊ gloriã
celestium promissionuz: multoplura ⁊
magnificentiora perspiciet q̃s ei sibi in
hac terra per sacra eloqa: p prophetas
atq; aplos nũciata. Nunc enim tanq̃
in speculo ⁊ in enigmate: tunc aũt oculis
suis videbit id est facie ad faciem. Tu
℟. Terribilis est locus iste: nõ est hic aliud
nisi domus dei ⁊ porta celi. Vere dñs est in
loco isto ⁊ ego nesciebam. ℣. Cumq; euigi/
lasset iacob de somno ait. Vere. Alius ℣.
Vidit iacob in somnis scalam: sũmitas eius
celos tangebat: ⁊ angelos dei descendẽtes
⁊ ascendentes per eam ait. Vere. In tercio
nocturno añ. Qui habitat in adiutorio al
tissimi in protectione dei celi cõmorabitur.
pñs. Ipsum. Añ. Templum dñi sanctũ est
dei cultura est: dei edificatio est. pñs. Can/
tate i. Añ. Benedicta gloria dñi de celo
sancto suo alla. pñs. Dñs regnauit irascã.
℣. Beati qui habitant in domo tua domie
In secula seculorum laudabunt te.

Scõm lucam. 19.

In illo tpe ingressus ihesus peram
bulabat ihericho. Et ecce vir noie
zacheus: et hic erat princeps publica/
norum ⁊ ipse dives. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

Que impossibilia sũt apud hoies
possibilia sunt apud deum Ecce
enim camelus deposita gibbi sarcina p
foramen acus trãsit: hoc est dives ⁊ pu
blicanus relicto onere diuitiarum: con
tempto censu fraudium angustã portã
artãq; viam que ad vitam ducit ascen
dit. Videlicet aũt zacheus qui interpre/
tatur iustificatus credentẽ ex gentibus
pplm signat qui q̃nto curis secularib⁹
occupatior: tãto flagicijs deprimẽtib⁹
erat factus humilior: sed ablut⁹ est: sed
sanctificatus: sed iustificatus in nomie
domini ihesu xpi ⁊ i spiritu dei nostri.
Tu ℟. Mane surgens iacob erigebat la/
pidem in tytulum. Fundens oleum desup:
votum vouit domino. ℣. Cum euigilasset
iacob de somno ait: vere domin⁹ est in loco
isto. Fundens. Lectio.
Zache⁹ saluatorẽ ihericho intrantez
videre q̃rebat: sed pre turba non po
terat: quia gratiam fidei quam mundo
saluator attulit pticipare cupiebat: sed
inoblita viciorũ consuetudo obstiterat
perambulanti ihericho saluator venit

ad locū vbi p̄recurrēs zacheus arborē
ficcomorꝝ aſcenderat: qua miſſis per
mundū ſui verbi p̄conibus in quib⁹
ipſe nimirum loquebatur et ibat: venit
ad populū nationū qui paſſionis eius
fide iam ſublimis exiſtens: ꝛ diuinitatꝫ
eius ardebat agnita facie beari. Suſpi
ciens ihēſus vidit illū: quia per gr̄am
fidei a terrenis cupiditatibus eleuatū:
turbiſqꝫ infidelium ſupereminentē ele
git: ꝛ dixit ad eum. Zachee feſtinās de/
ſcende qa hodie in domo tua oportet
me manere: hoc eſt noue lucis gr̄a cho
ruſcātc in humili credentiū ꝛ nationuꝫ
quieſcere. Tu aūt. ℟. O qꝫ metuendus
eſt locus iſte. Vere non eſt hic aliud niſi do
mus dei ꝛ porta celi. ℣. Domū iſtaꝫ ꝑtege
dñe ꝛ angeli tui cuſtodiāt muros ei⁹. Vere

ET cum viderent omnes murmu/
rabant dicentes: qꝝ ad hominē pec
catorem diuertiſſet. Manifeſtū eſt iu/
deos ſemper gentium odiſſe ſalutem:
ſcriptum eſt enim. Sequenti vero ſab/
bato pene vniuerſitas ciuitatū cōuenit
audire verbum dei. Videntes aūt tur/
bas iudei repleti ſunt zelo: ꝛ contradi/
cebant his q̄ a paulo dicebātur: ꝛ alibi
contra paulum diſceptabant dicentes.
Quare introiſti ad viros p̄putium
habentes ꝛ manducaſti cū illiſ. Stans
autez zacheus dixit ad dominū. Ecce
dimidium bonorum meorum dñe do
pauperib⁹: ꝛ ait ihēſus ad eum. Quia
hodie ſalus domui huic facta eſt eo qꝝ
ipſe filius ſit abrahe. Filius abrahe dr̄
zacheus non quia de eius ſtirpe gene/
ratus: ſed quia eiuſdem fidem imitat⁹
vt ſicut abraham terram cognationem
domūqꝫ paternam ob ſpem future he
reditatiſ dño iubente deſeruit: ita ꝛ ille
qui vt theſaurū in celis acqreret: bona
ſua pauperib⁹ partienda reliquit. Tu.
℟. Vidi ciuitatem ſanctam iheruſalem no
vam deſcendentem de celo a deo paratam
ꝛ audiui vocem magnā de throno dicentē.
Ecce tabernaculuꝫ dei eſt cum hominibus
et habitabit cum eis. ℣. Et ait qui ſedebat
in throno: ecce noua facio oīa. Ecce. Te
deum laudam⁹. Ad incipiendas laud̄
dicat ℣. Beati qui habitant in domo tua
dñe. In ſecula ſeculorum laudabunt te.
Ad laudes añ. Domum tuam dñe decet
ſanctitudo in longitudie dierū. Añ. Domus
mea domus oratiōis vocabitur. Añ. Hec
eſt domus dñi firmiter edificata bene fun/
data eſt ſupra firmam petram. Añ. Bene/
fundata eſt domus dñi ſupra firmā petram
Añ. Lapides p̄cioſi omnes muri eius: et
turres iheruſalē gēmis edificabunt. Cap.

AUdiui vocem de throno dicentē
Ecce tabernaculū dei cum hoībus
ꝛ habitabit cum eis: ꝛ ipſi popul⁹ eius
erunt: ꝛ ipſe deus cum eis erit eoꝝ de⁹
Deo ḡ. ℣. Domum tuaꝫ dñe decet ſancti
tudo. In longitudine dierum. Ad benedc̄
añ. Mane ſurgens iacob erigebat lapidez
in tytulum fundens oleum deſuper: votuꝫ
vouit domino: vere locus iſte ſanctus eſt ꝛ
ego neſciebam. Collecta.

DEus qui nobis per ſingulos an/
nos huius ſancti templi tui cōſe/
crationis reparas diem: ꝛ ſacris ſemp
miſterijs repſentas incolumes: exaudi
p̄ces populi tui ꝛ p̄ſta vt quiſquis
hoc templū beneficia petiturus ingre/
ditur: cuncta ſe impetraſſe letetur. per.
Ad horas laudes. Ad primā hymn⁹
Jam lucis. Cap. Regi ſeculoꝝ. ℣. Hec
eſt domus dñi. p̄mittitur col. Dñe ſctē
pater oīpotens. Ad terciam hymnus
Nunc ſctē nobis. Cap. Vidi ciuitatē.
℟. Hec eſt domus dñi. Firmiter edificata:
℣. Benefundata eſt ſupra firmam petram
minor ℣. Domine dilexi decorez domus
tue. Collecta.

QUeſumus oīpotens deus vt hoc
in loco qui nomini tuo dedicat⁹
eſt: cunctꝫ petentibus aures tue pietatꝫ
accomodes. per. vel alia. Finita tercia
cantores incipiant. Aſperges me domīe

ꝛ fiat processio solēnis per zechā vt in die paschę cum ℟ys. Terribilis ꝛ. Benedic dñe. In introitu eccl'e imponit ℟ Visita quesumus dñe. cum ℣ ꝛ repetitōe ꝛ fiat statio in monasterio. Deinde imponitur hymn⁹. Hoc in tēplo. ꝛ ascendatur in chorū. Offic. Terribis est loc⁹ ps. Quam dilecta. Kyrie'. solenne. Col'. Deus qui nos ad anniuersarium. sola nisi sit dies dñica tunc ꝛ coll'. de sancta trinitate dicantur sub vna conclusione Epi'a. Vidi ciuitatē. Grad. Locus iste ℣. Deus cui. Alleluia. ℣. Vox exultatiōis Sequentia psallat ecclesia. Euangeliū Ingressus ihesus. Credo. dr. Offert. Dñe deus. Prefatio quotidiana solenniter nisi sit dñica tunc dicat de sancta trinitate. Sanctus. Agnus ꝛ. Ite missa est. solēniter. Cōm. Domus mea. Officiū in dedicatione altaris. Dicit dominus. Require clementis. Col'. Omnipotēs sempiterne de⁹ altare hoc. Epi'a. In die illa afferetur mun⁹. vel. Unusquisq; propriam mercedē. Grad. Exultabunt sancti. Alla. ℣. Vox exultatōis. Euangel' Si offers mun⁹ tuū. vel. Nō est arbor bona. Credo. dicit. Offert. Sctificauit moyses. Cōm. Acceptabilis sacrificiū. vel Introibo ad altare dei.

Ad sextam capitulum.

Vos estis templum dei viui sicut dicit deus qm̄ inambulabo in eis ꝛ inhabitabo ꝛ ero illorum deus: ꝛ ipsi erunt mihi in populū. Deo g̃. ℟. Dñe dilexi decorem domus tue. ℣. Et locū habitationis glorie tue. minor ℣. Beati qui habitant. Col'. Deus qui nobis per singulos.

Ad nonam capitulum.

Ponam tabernaculū meum in medio vestri ꝛ non abijciat vos vltra anima mea dicit dñs oipotens. Deo g̃ ℟. Beati qui habitāt in domo tua dñe. ℣ In secula seculoꝝ laudabunt te. minor ℣ Domū tuam domine decet sanctitudo. In longitudine dierum. Collecta.

Deus qui de viuis ꝛ electis lapidibus ineternū maiestati tue condis habitaculum: propiciare populo supplicanti vt qđ ecclesie tue corporalibus proficit spacijs sempiternis amplificetur augmentis. p. In secundis vespis añ. Vota mea dño reddā in atrijs domus dei nostri. ps. Credidi. Añ. In domum dñi letantes ibimus. ps. Letat⁹ sum. Añ. Nisi tu domine seruabis nos in uanuz vigilant oculi nostri. ps. Nisi dñs Añ. In conspectu angelorum psallam tibi deus me⁹. ps. Confitebor. Añ. Quomā portauit seras portarū tuarū. ps. Lauda irlm. Cap. Vidi ciuitatez. ℟. Benedic dñe domum istam et omnes habitantes in illa: sitqz in ea sanitas humilitas sictas castitas virtus victoria fides spes et caritas benignitas tempantia patientia spiritualis disciplina ꝛ obediēcia. Per infinita scla. ℣. Conserua dñe in ea timentes te pusillos cū maioribꝰ. Per. Hymn⁹. Urbs btā irlm ℣. Hec est domus dñi firmiter. Ad mḡt añ. Zachee festinans descende quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit ꝛ excepit illum gaudens in domum suaz alleluia: hodie huic domui salus a deo facta est alleluia. Coll'. Deus qui nos ad anniuersarium.

De sancto osualdo ad matutiz tria ℟ia de hystoria Iste sanctus. Collecta

Omnipotēs sempiterne deus qui huius diei iocundam beatāqz leticiam in sancti tui serui osualdi solennitate consecrasti: da cordibus nostris tui amoris caritatisqz augmentum vt cuius in terris sancti sanguinis effusionem celebramus: illius in celo collata patrocinia sentiamus. p dñm. Lectio.

Igitur beatus osuald⁹ rex anglorū desiderans totam gentez cui pfuit gratia dei fidei xpiane imbui: misit ad maiores natu scotoruz inter quos ipse baptismū cum his qui secum erant militibus suscepit: petens vt sibi antistes

mitteret: cui⁹ doctria ac mīsterio gens quam regebat anglorū dominice fidei ⁊ dona disceret: ⁊ susciperet sacramēta Venīēti igitur ad se episcopo: rex locū sedis episcopalis in insula vbi ipse pe tebat tribuit. Cum quodam tempore die sancto pasche cum p̄fato episcopo ad prandiuz sedisset: ⁊ positus esset in mensa coram eo discus argente⁹ rega/ libus epulis refertus: ⁊ iam iamq; esset man⁹ ad comedendū missuri: intrauit eius minister ⁊ dixit. Quia maxia mul titudo pauperum per plateas sederet: postulās aliquid a rege. Qui mox da pes sibimet appositas ⁊ discum argen teum confringi fecit: ⁊ dari egenis: cui episcopus congratulans: dexteramq; ei⁹ osculans dixit. Nunq; inueteraſcat hec manus nec marcescat: qđ ⁊ factum est: cum hodierna die in eius manu ele mosina ponitur: et ecclesiasticus illam vult accipere: man⁹ clauditur vsq; dū pauper veniat qui eam accipiet. Reg nauit autem osualdus vir xp̄ianissim⁹ nouē annis: naz in loco vbi pro patria pugnauit a paganis occisus est. Anno etatis sue tricesimotercio per pluuerez ipsum vbi corpus eius in terrā corruit multi infirmi curati sunt. Cum quidaz ibidem transiret cuius equ⁹ valde de/ bilitatur q̄ ire non poterat in terrā ce/ cidit ⁊ illum locum casu tetigit ⁊ sanat⁹ est: qui cum domum venisset: nūciauit hospiti de equo: qui et habuit filiam q̄ a nullo vnq; medico sanari poterat: et a patre eius ad locum illum ducta est ⁊ statim sanata est. Tu a. **Ad laudes añ.** Qui me p̄fessus fuerit. **sola. Cap̄.** Beat⁹ vir qui inuenit sapientiaz. **vel.** Justus cor suū. **Ad benedˉ añ.** Hic vir despiciēs **Col. predicta. Ad horas laudes cum cap̄. de vno martire. Officiū.** Dispersit dedit. **vel.** In virtute tua. **Col. predicta Epistola.** Beatus vir qui inuent⁹ est. **Grad.** Domine preuenisti. Alla. **℣.** Die in virtute. **Seq̄ntia.** Spe mercedis et co. **Euangel.** Si quis venit ad me ⁊ non odiſt. **Offert.** Gloria et honore. **Cōm.** Qui vult venire.

Sancti pape nouē lectiones. Ad vs̄ p̄s̄ feriales. Cap̄. Sancti p fidem **Rr.** Isti sunt sancti. **Hymnus.** Rex glorie **℣.** Letamini in dño. **Ad mḡt añ.** Sanctū est verum lumen. **In matut̄ cōmune de martiribus. Collecta.**

Deus qui conspicis quia ex nulla nr̄a virtute subsistimus: concede p̄picius vt intercessione beati sixti mar tiris tui atq; pontificis contra omnia aduersa muniamur. **Sub vna conclu/ sione. Collecta.**

Deus qui nos concedis sanctorū tuorum felicissimi ⁊ agapiti nata licia colere: da nobis in eterna beatitu dine de eor societate gaudere. per. **L.**

Tempore quo gabba mortuo: de/ cius a babilonia romam rediit et sanctos martires abdon ⁊ sennen sub/ regulos martirio coronauit: eodē tem pore decius cesar et valerian⁹ prefect⁹ iusserunt sibi sixtum episcopum vbis rome cū omni clero suo p̄sentari nocte intra ciuitatez intellude. Sixtus igitur apud athenas natus et doctus: prius quidem philosophus: deinde christi discipul⁹: dixit clero suo. Fratres ⁊ cō/ militones nolite expauescere: omnes sancti quanta passi sunt tormenta vt se curi perpetuā obtinerent palmam vite eterne. nam et dominus noster ihesus christus passus est pro salute nostra vt nobis exempluz relinqueret. Et voce clara dixit. Videte ne metuat̄ impior terrores. respondernnt felicissimus et agapitus ⁊ dixerunt. Et sine patre nr̄o quo ibim⁹. ⁊ presentat⁹ est nocte decio ⁊ valeriano cū duobus dyaconis suis dixit autez ad sixtum episcopum dec⁹ cesar. Scis quapropter tentus conuen tione publica nobis p̄sentat⁹ es. rn̄dit

sixt⁹ episcop⁹. Scio ⁊ bene scio. deci⁹ dixit. Ergo si scis fac vt vniuersi sciāt et vt tu viuas et clerus tuus augeatur. respondit sixtus episcopus. Vere feci vt clerus meus augeatur. decius dixit Ergo sacrifica dijs imortalibus ⁊ esto princeps sacerdotum. Beatus sixtus episcopus dixit. Ego semp sacrificaui et sacrifico deo patri oipotenti et dño nostro ihesu cristo filio eius et spiritui sancto hostiam puram et imaculatam. deci⁹ dixit. Senectuti tue consuluim⁹ itaq; consule ⁊ tu tibi ⁊ clero tuo. beat⁹ sixtus episcopus dixit. Usq; adeo cō/sultus sum mihi ⁊ clero vt de ꝑfundo mortis eterne coner omnes mecum eri pere. Decius dixit. Sacrifica dijs: nā si non sacrificaueris tu eris exemplum omnium. sixtus episcopus dixit. Jam semel tibi dixi: sacrificium semp offero deo meo et domino ihesu christo filio eius. deci⁹ dixit ad milites. Ducite eū ad templum martis vt sacrificet deo marti: quod si noluerit recludite euz in priuatā custodiam mamurtini. Et du xerunt eum ad templum martis: ⁊ coar tabant euz sacrificijs inquinari. Tunc beat⁹ sixt⁹ episcop⁹ dixit. O infelices qui non ploratis: sed adoratis ydola vana ⁊ manufacta muta et surda q̄ nec sibi nec alijs prosunt. Sed audite me filij et liberate vestras animas de sup/plicijs eternis: ⁊ nolite timere ista tor/menta: sed metuite illa ⁊ venite ad pe/nitentiam: quia nescientes sacrificastis ydolis vanis. Et iussu decij duxerūt eum in priuatā custodiam mamurtini cum duobus dyaconibus felicissimo et agapito. Unq; audiuisset beatus laurentius archidyaconus beatū sixtū episcopū iterum in custodiam recludi his eum appellare cepit verbis. Quo progrederis sine filio pater. quo sacer dos sancte sine dyacono properas. tu nunq; sacrificasti sine ministro: nec of/ferre cōsueueras. Quid in me ergo di splicuit paternitati tue. nunquid dege/nerem me probasti. experire certe vtrū ydoneum ministrum elegeris cui com misisti dñici sanguinis consecrationez sixtus episcopus dixit. Non ego te fili derelinquo: sed maiora tibi debentur pro fide christi certamina. Tu autem. Euangeliū. Ecce ego mitto vos. Re/quire de apostolis. Ad horas laudes cū cap̄. de martiribus. Nota q; in hac die est festum transfiguratiois domini non quia tali die trāsfiguratio facta fu erit. sed quia tunc ab apostolis qui fu/erant secum in monte sit manifestata et publicata. Preceperat enim dominus ne alicui dicerent donec a mortuis re/surgeret. Illi autem super hunc diem siluerunt. De hac transfiguratione con/stans est facta fuisse in hyemis fine circa principiuz veris quando scilicet de illa legitur illud euangeliū. Assumpsit petrum ⁊ iacobum ⁊ iohannem fratrez eius. Item nota q; eadem die contigit sanguis christi de nouo vino si haberi potest: aut aliquantum de matura vua que in calicem liquatur: et benedicunt racemi: ⁊ cōmunicant homies. Quare autez hoc fiat hec est ratio. In die cene dixit ihesus discipulis suis ⁊ alius aui cum eo cenabāt. Amen dico vobis nō bibam āmodo de hoc genimine vitis donec bibam illud nouum id est nouo meo regno patr̄ mei. Quia ergo dicit nouum: ⁊ transfiguratio domini perti net ad illum statū quem habuit post re surrectionē: ideo queritur in hoc festo nouum vinum. Item nota q; non de vno martire scilicet sixto: sed etiam de dyaconibus eius felicissimo ⁊ agapito est cantandū: vnde ⁊ orationes ad ho ras ⁊ ad missaz continuatim dicuntur Si placet de sancto sixto solo cantare sic erit Officiuz. Sacerdotes dei. Col. ambe sub vna conclusione. Epistola.

male

Omnis pontifex. Grad. Sacerdotes eius. Alleluia. ℣. Elegit te dñs. Euangel' Homo qui daz peregre. Offertorium Inuenit dauid. Com. Fidelis seruꝰ. Sed si placet de pluribus cantare qđ tamē magis competit cum vespere z maturꝫ z alie sint dicte de pluribꝰ sic cantabit. Officiuz. Salus autem. Ambe col'. sub vna conclusione. Epistola. Rememoramini. Grad. Justorū anime. Alleluia. ℣. Fulgebunt iusti. Sequēna. Agone triumphali. Euangeliū. Ecce ego mitto. Offert. Stabunt. Com. Ego vos elegi. Sequitur hystoria de transfiguratioe domini que celebratur tercia die post bartholomei. Quere in loco suo.

Afre martirꝫ hystoria. Ad vespas super ps̄ añ. Gratias tibi dñe ihesu christe referimꝰ īmensas quia in beata martire afra vbi abundauit iniquitas superabundauit z gratia tua. ps. oia. Laudate. Cap. Confitebor tibi domine rex. R̄. Martir sancta dei que flagras igne fidei: flāmas spreuisti tortorum victima xp̄i Qui fedant mores precibus restringe calores. ℣. Crescat vt in nobis diuini feruor amoris. Qui. Hymnus.

Gaude ciuitas augusta: redde deo vota iusta: a quo tuꝰ ad te missus est apostolus narcissus. Narcissus primo plantauit: dyonisius rigauit: deus dedit incrementū: christus manet fundamentum. Sub narcisso pontifice: z dyacono felice: credit afra cū puellis: z hylaria cum illis. Demon clamat et insanit: afra stupet p̄sul canit: orat p̄sul xp̄ianꝰ: fugit sathanas ꝓphanꝰ. Mox in fide confortatis: affinb9 z cognatꝫ: propter fidem comprehense: quinq viue sunt incense. Afra simul z consortes: stent pro nobis p̄ce fortes: vt purgatos a peccatis: sit portio cum beatis O narcisse cum felice: vos pro nobis vestra vice: z pro nostra prauitate: z ꝓ cunctis supplicate. Presta pater z patrone: presta fili pastor bone: p̄sta spūs amborum: medicina peccatoz. Amen ℣. Specie tua z pulcri. In euangelio añ. Gloriosa et beatissima christi martir afra q̄ per florem paradisi precios̄um presulē narcissum diuinitꝰ medicata mortiferos ydolatrie: et prisce turpitudinis morbos euasisti: teqz ipsam viuum z illibatū domino holocaustum per ignē passionis obtulisti nos q̄sumus q̄zuis sordidos: q̄zuis peccatores: tui nunc memoriam venerantes: sereno vultu respice: z cum beatis martirij tui consortibꝰ pro nostris reatibus intercede.

Collecta.

Deus qui beataz afram hodierna die ad celos per martirij palmaz venire fecisti: concede nobis quesumꝰ vt eius exempla sequētes ad te venire mereamur. p. Deinde de sct̄o sixto añ. Gaudent in celis. cum sua coll'. Deinde de sancto donato añ. Beatus vir qui.

Collecta.

Deus tuorum gloria sacerdotum presta quesumꝰ vt sancti martiris tui z episcopi donati cuiꝰ festa gerimꝰ sentiamus auxilium. per. Inuitatoriū. Vigili corde dominum adorantes venite Qui a sordibus purgataz sanctis martiribꝰ beataz sociauit afram. In primo nocturno añ. Cum sub dyocleciano tyranno seua persecutionis tempestas christi turbaret ecclesias beatus presul narcissus domino fauēte vindelicam venit augustā. ps̄ z ℣ de virginibus. Añ. In qua ciuitate cum puellis suis veneris sacris dedita tunc turpis: sed postmo duz sanctissima habitabat afra. Añ. Cuius prostibuluz cum felice dyacono suo sanctus presul ignorans narcissus ingressus pacem domui imprecatur: benigneq3 quasi pro turpi amatore suscipitur.

Lectio prima.

Apud prouinciam reciam in ciuitate augusta venit beatꝰ narcissus

tempore quo psecutio dyocleciani fer
uebat: neciens quo intraret profugus
ingressus est ad mulierē quandam no/
mine afram cum dyacono suo felice: q̄
videns honestos viros: et existimans
aduentores impudicos: cenam parat:
et omnia que more solito cum puellis
suis parare amatorib⁹ cōsueuerat. Tu
℟. Beatus pontifex narcissus cum beatas
feminas gratia diuina preuentas: capaces
verbi persensisset toto nisu frutices errorū
extirpare. Et veritatis frugem studuit inse
rere. ℣. Dño pro ipsis supplicans: ⁊ verbū
vite eis annuncians. Et. Lectio.

DEmens autez episcopus vt cibū
capet orare cepit ⁊ psallere. Afra
vero quia nunq̄ talia audierat: stupe/
facta cepit ingrere quis esset. Audiens
autez hunc esse episcopum xp̄ianorum
procidit ad pedes eius dicēs. Domine
indigna sum valde: ⁊ i ciuitate ista nulla
turpior me pōt inueniri. Tu. ℟. Sācto
presule precibus obnixus insistente demō
nigerrimus ⁊ horrore plenus apparuit. Ac
se mutriaz suis e sedibus pelli proclamauit.
℣. Mundi cordis amatorem nil in tam sor
didis habere vasis ,prestatur. Ac. Lectio

QUam ille blande alloquens con/
solansq̄z sic ait Saluator noster a
turpissime mulieris tactu inquinari nō
potuit: quia sanctitas eius sordes oēs
diluit. vnde ⁊ lux de celo veniēs id est
splendor solis dum circa cloacas ⁊ pla
teas lutulentas effulserit mund⁹ e celo
effunditur: ⁊ ad celum mundus leuat.
Tu. ℟. Hostis antiquus celesti virtute et
rationū veritate confutatus: victus tandē
aufugit. Et deditas iam christo feminas ei/
lans reliquit. ℣. Coactus a sancto pontifice
mortiferum in faucibus alpium draconem
premere. In secūdo nocturno añ. Cum
psalmis deo ⁊ hymnis sancti viri vota deo
persoluerent afra stupens ⁊ tremebunda in
soliti quid sibi hospites velint est āmirata.

Añ. Audiens vero beatum virum christi
anorum esse antistitem pedib⁹ eius proster
nitur: se turpem esse peccatricem: taliq̄z in/
dignam hospite profitetur. Añ. Quam vir
sanctus verbis euangelicis consolatur ad
penitentiam ⁊ confessionē cohortatur: eiq̄z
si credere ⁊ baptisari velit veniam ⁊ vitam
eternam pollicetur. Lectio.

IDe ⁊ tu filia suscipe in te lumen
fidei vt purificata ab oi crimine:
de meo introitu perpetua possis clari/
tate gaudere. afra respondit. Ego que
plura capitl̄i meis peccata cōmisi quo/
modo possem ab his mōari. narcissus
ait. Crede tantum et baptisare et salua
eris. post hoc conuocauit puellas suas
dicēs. Homo iste qui venit ad nos epi
scopus est christianorum ⁊ dicit mihi.
Si christo credideris ⁊ baptisata fuerz
ab omni peccato mundaberis. Quid
vobis videtur. respondētes digna eu/
nomia et eutropia dixerūt. Tu domia
nostra es ⁊ si secute sumus te ad inqui/
namenta facinorum: quomodo non se
quemur te ad indulgentiam peccatorū
tu caput nostrū es: quocūq̄z caput ierit
membra necesse est vt sequantur. Tu.
℟. Propulso post longū conflictuz erroris
prisci persuasore vir domini narcissus bea/
tas mulieres fide christi plenius instruxit.
Et salutari lauacro penitētia ⁊ ieiunijs pre/
parari fecit. ℣. Familiam totam cognatos
affines ⁊ amicos. Et. Lectio.

ET circa gallicantum lumen extin/
ctum est: et cucurrit afra vt lumen
incenderet. cui dyacon⁹ ait. Noli que/
rere lumē extinguibile: iam ostendetur
tibi inextinguibile. Et ecce oratione fa
ciente lumen totam domum implevit
vsq̄z ad diem. Die autem orto afra san
ctos dei ad suppliciuz a persecutorib⁹
requisitos sub lini fasciculos absc̄odit:
insidiatores p̄sensit. hinc ipsa egressa
matrem suam adijt: eiq̄z acta reuelat.

Illa ergo valde gauisa: vocauit narcis/ sum: eiusq; aduoluta pedibus veniam peccatorum petijt ⁊ baptismum. Tu a. ℟. Cum fonte vite sitientes ⁊ fide alacres per sensisset. Sanctus pontifex dño gratias referens christi baptismo gaudentes abluit omnes. ℣. Aasa prius ire in vasa emundās misericordie. Sanctus. **Lectio.**

QUi narcissus ieiuniuin per septem dies indixit ad capiendū veritatis verbum. Tunc hylaria genus ⁊ vitam referente scilicet qꝫ nata esset de cypro: venerem coleret: ⁊ vt eam haberet placidam filiam suā prostituit in lupanari Episcopꝰ cum dyacono orauit: ⁊ ecce apparuit prope stans egiptius nudus horrore plenꝰ qui dixit. O narcisse qd tibi causa mea: qd tibi cū ancillis meis quas semp in familia mea habui: deus tuus amat castos: nunqꝫ ego venio in locū castitatis. Ecōtra narcissus multū eū increpans dixit. Discede ab his mulieribus: quia pro his christus passus est. Tu. ℟. Mox omnibus in fide christi confortatis auunculum afre dyonisium episcopum eis prefecit. Et domum hylarie ecclesiam dedicauit. ℣. At vbi spurca prides cōmercia xpi deinceps frequentaretur misteria. Et. **In tercio nocturno añ.** Sācto pontifice in diuinis laudibus pernoctante lux celitus emissa ⁊ tenebras noctis excussit ⁊ cor afre splendore illuminauit. **Añ.** Cūqꝫ dulcem sane doctrine saporē pregustassent afra puellas suas allocuta ꝓmptas eas ad viam vite pedissequas inuenit. **Añ.** Afra priscam raab iherichontē secuta veri ihesu legatos ad supplicium a persecutoribus requisitos sub lini fasciculis superne ciuitatis futura ciuis occultauit. **Euangel.** Erant appropinquantes ad ihesum. **Require dominica secunda post penthecostes. Recto tytulo ab illo loco incipiat.** Audistis in lectiōe euangelica fratres mei quia publicani ⁊ peccatores accesserūt ad redemptorez. **vel aliud.** Accesserūt ad ihesum. ℟. Postqꝫ nouellaz conuersa afra beatus narcissus auguste fundauit ecclesiam nouam domino lucraturus familiā Hyspaniarum vrbem adijt gerundam. ℣. Vbi cum felice dyacono suo feliciter martirium consumauit. Hyspaniarum. ℟. Feruente interim īmani persecutionis seuicia beata afra comprehenditur. Et gay iudicis tribunalibus presentatur. ℣. Gaudens et tripudians coronamqꝫ martirij adipisci desiderās. Et. ℟. Multis hincinde sermonū conflictationibꝰ habitis: multis blandicijs minis et terroribus in cassum consumptis: beata martir interrita permanens. Omnia pro cristo perpeti tormentorum genera desiderabat. ℣. Christū libere confitens: xpm ardenter sitiens: dissolui et esse cum christo cupiens. Oīa. **Ad laudes añ.** Inuicta cristi testis afra varijs a iudice gayo modis attemptata: ab agnite veritatis confessione nulla potuit deterreri rōne. **Añ.** Constans animo persistens et libera tyrannum voce confundēs: crudeli postremo sentēcia viua ignibus est sancta martir addicta. **Añ.** In quandam itaqꝫ lici fluminis insulam ducta ardentem flāmis crepitantibus pyram leta cōspicatur: ⁊ vt a pristinis per hanc sordibꝰ expurgari mereretur: suppliciter saluatoris mundi pietatem precatur. **Añ.** Ignium flā mis circūdata dominum hymnisans benedixit: et inter gratiarum actiones martirio condidatū celo spūm reddidit. **Añ.** Sancti corporis reliquias beate eius puelle a flumine reductas: flebiles cū amicis exequias celebrantes sepelierūt: et super eas ediculā vilibus ex lignis cōstruxerunt. **Cap.** Qui gloriatur. **Ad benedicti añ.** Cum ad martirij sepulcrum xpo vota reddentes beate conuenissent mulieres: iussu tyranni ad cultum ydolorum a tortoribus frustra sunt coacte: sed fortes in fide mox ignibꝰ suppositis concremate: ad martirij triumphū ⁊ ipe parites puenere. **Col. predicta. Deinde de scō**

donato añ. Dic vir despiciens. cum coll' eius. Ad horas laudes cū cap. de virginibus. Hymni solenniter. Officium. De expectauerunt. Kyriel. Coll. sancte afre & sancti donati sub vna conclusione Epistola. Confitebor. Grad. Specie tua. Alleluia. ℣. Audi filia. vel propriu. Sequntia. Grates deo & hoibus. Euāgel Accesserunt ad ihesum publicani. vel. Erant appropinquantes. Offertoriū Filie regum. Prefatio. Sanctus. Agnus solenniter. Cōm. Dico vobis gaudiū est angelis. In secundis vesperis laudes. ps. de virginib⁹. Cap. Cōfitebor tibi ℟. Hostis antiquus. Hymnus. Gaude ciuitas. ℣. Specie tua & pulcritudine tua. Ad mḡt añ. O mirandam et laudandam mutationē dextrecelsi quam in beatis martiribus: quarum venerandam recolimus memoriam: domine ihesu christe misericorditer ostendisti pro qua debitas tibi grates referentes supplicamus vt ipsarum meritis suffragantib⁹ nos de vicijs ad virtutes mutare: & in adoptiones filiorum dei digneris trāsformare. Oratio vt supra: qua finita imponē de sancto cyriaco añ. Absterget deus omnem lacrimam. Collecta.

DEus qui nos ānua beati cyriaci martiris tui sociorūq; eius solennitate letificas: concede propicius vt quor natalicia colimus: virtutē quoq; passionis imitemur. p. Ad matutinū tria ℟ia de hystoria. Absterget deus omnez lacrimam. Lectiones.

CYriacus a marcello papa dyacon⁹ ordinatus cum socijs suis sysinnio largo & smaragdo ad thermas dyocleciani quas maximianus ad complacendum dyocleciano edificare cepit: iubet terram fodere: & suis etiam humeris deportare postea incarceratur: & cū multo tempore in custodia esset: et iam de eo obliuio esset facta multi christiani pergebant ad eum in custodiam: ceci illuminabantur: & multi egri illuc venientes sanabantur. Filia autem dyocleciani nomine arthemia cum a demonio vexaretur: clamabat in ea demō presente dyocleciano dicēs Non exeam nisi cyriacus dyaconus veniat: vnde ad eam ductus cyriacus cum demoni imperet respōdit. Si vis vt exeam da mihi vas vbi ingrediar. respondit cyriacus. Si potes corpus meum ingredere. cui demon. In vas tuum intrare non possum quia vndiq; clausum & signatum est. et cum coactus exisset: arthemia clamauit dicens. q̄p deū videret quem cyriacus predicat: & sic sanatā puellam cum patre & matre & multis alijs baptisauit. Post duos menses dyoclecian⁹ defunct⁹ est cui maximian⁹ successit irat⁹ de sorore sua arthemia eam interfecit: cyriacum cōprehendit & nudū cathenis ligatum ante currum suum trahi iussit: deinde iubetur cum suis socijs sacrificare: aut diuersis supplicijs interire. Caput ei⁹ liquata pice perfunditur: & in eculeo suspenditur: postea cū suis socijs decollatur. Quidam nostris temporibus in ecclesia sancti cyriaci rome caput eius sibi ostendi impetrauit: quo cum reuerentia ostenso: subito gutte sanguis eruperunt tanq; ea die decollato. Tu añt Laudes. Omnes sancti. sola. Cap. Reddet deus mercedē. Ad benedic añ. Tradiderunt. Ad horas laudes. Justorum anime. cum cap. de martiribus et coll. predicta. Officium. Timete dominum. Epistola. Benedictus deus. vel. Audituentes. Grad. Timete dñm. Alleluia. ℣. Exultent iusti. Euangel. Nihil opertū est. Offertorium. Letamini in domino. Cōm. Signa eos.

ROmani martiris añ. Beatus vir qui suffert. Collecta.

QUesumus domie deus noster vt nobis beati romani martiris tui

hodierna festiuitas salutis pstet incre/mentum: cuius gloriosa passio salutare prebet exemplum. per. Ad matutin añ. Hic vir. Eodem die vigilia sancti lau/rentij. de vigilia nihil ad horas dicit: sed tantum ad missam. Hore dicuntur cum precib9 z genuflexione. post sexta cantetur Officium. Disperſit dedit pau/peribus. sicut in missali continet. Coll. Adesto domine supplicati. Secunda col. de sancto romano. Tercia. Dictate tua. Epistola. Confitebor tibi. Grad. Disperſit dedit pauperibus. Euangeliu. Si quis vult. Offertoriu. Oratio mea. Com. Qui vult venire post me.

De sancto laurentio breuiter dicen/dum est. Beatus sixtus in hyspa/niam profectus: duos iuuenes secum inde romam adduxit scilicet sanctu laurentium z sanctu vincentium eius cog/natum: quorum vnus remansit cum eo scz beatus laurentius: z passus est gra/uissima tormenta z exquisita vt eius plene narrat hystoria. Beatus autez vincen/tius in hyspaniaz rediit z ibi glorioso martirio vitam finiuit. Hoc autez festu habet tria que magne solennitates ha/bere solent scz ieiunium: diem solenem z octauam. Ille enim solus sanctus inter martires ieiunium habet: ieiuniu dico institutionis non deuotionis. Secundu priuilegium est in octauis: quonia ipse z beatus stephan9 inter martires octa/uas habent: z beatus martin9 inter con/fessores. Tercium priuilegiuz est in re/gressibus versiculoru ad añ. vt beatus paulus habet. Iste sanctus laurentius habet propter sumam penam martirij Paulus vero propter excellentiaz pre/dicationis. Sunt autem tria priuilegia in ecclesia scilicet baptism9: predicatio z martirium. Sanctus vero laurentius habet priuilegium martirij: quia licet multi eque grauia tormenta sustinuerit: vt sanct9 vincentius: z beatus georgi9 z forsitan maiora z plura qz ille non in/ita generaliter tenet eccla quod dicitur de tormentis illoz: z etiaz propter loci dignitatem. Ad vesperas super ps añ

Luita laurentius bonu opus operat9 est: qui per signum crucis cecos illu/minauit. ps. omnia. Laudate.

Capitulum.

Diaconi qui bene ministrauerint bonum sibi gradum acquirent: et multam fiduciaz in fide que est in xpo ihesu domio nostro. Deo g. Rx. Beat9 vir laurentius qui post aurum nō abijt nec sperauit in thesauris pecunie. Fecit enī mi/rabilia in vita sua. V. Qui potuit trāsgredi z non est transgressus: facere mala z non fe/cit. Fecit.

Hymnus.

Martiris xpi colimus triumphum annuu tempus venerando cuius cernua voce: prece iam rotund9 orbis adorat. Pontifex sixtus monuit minis/trum fixus in ligno crucis: exequeris me cito penam patiendo magnaz ibis ad astra. Tortor iratus petit vt talenti pondus ignoti manifestet omne: mens/te vesana cupiens vorare aurea lucra. Spreuit hic mūdi peritura dona: fert opem nudis: alimenta claudis: diuidit numos miseris: cateruis corde flagrāti. Igne torquetur stabili tenore cordis accensus: superat minaces ignium flā/mas in amore vite semp opunc. Urit postqz latus omne testis: verte pfecto loquitur iocando corporis partem: la/niando coctam dentib9 acris. Spūm sumpsit chorus angelorum: intulit celo pie laureandum: vt scelus laxet hoim: precando oipotentez. Supplici voto rogitemus oēs sancte laurenti veniam preceris: qui tuū festuz celebrant vbiqz voce vel actu. Gloriaz patri resonem9 oēs: eiusqz nato iubilem9 apte cū qbus regnas simul z creator spūs alm9 Amē

℣. Gloria ⁊ honore coronasti eum domine
Ad mgt añ. Cōfitebor tibi dñe rex ⁊ col/
laudabo te qm liberasti me a pssura flāme q̄
circūdedit me: ⁊ ī medio ignis nō sū estuat⁹

Adesto domine supplicationibus
nr̄is: ⁊ intercessione beati laurētij
martiris tui: perpetuam nobis miseri/
cordiam benignus impende. per dñm

Alia collecta.

Adesto domine supplicationibus
nostris: et intercedente beato lau/
rentio martire tuo: ab hostium nos de
fende propiciatus incursu. per do. **In
completorio ⁊ in prima premittat̄ col.**
℣. Dispersit dedit pauperib⁹ Justicia eius
manet in seculuz seculi. **Inuitat̄.** Venite
adoremus regem regum. Qui beatū hodie
coronauit laurentium. **In primo nocturno
añ.** Quo progrederis sine filio pater: quo
sacerdos sancte sine ministro properas. ℣.
Beatus laurentius dixit. **Añ.** Noli me de
relinquere pater sancte: qa thesauros tuos
iam expendi quos tradidisti mihi. ℣. Quid
in me ergo displicuit paternitati tue. **Añ.**
Non ego te desero fili neqz derelinquo: sed
maiora tibi debent̄ pro fide cristi certamia
℣. Beatus sixt⁹ dixit, **ps et ℣ vt de vno
martire: excepto. viij. psalmo qui erit.**
Exaudi domine iusticiam meam.

Lectio.

Cum beatus sixtus in hyspaniam
profect⁹ esset duos iuuenes ibidē
reperit laurentium et vincentium eius
cognatum in omni actione preclaros:
ipsos secum romam duxit: quorū alter
scilicet laurentius secum rome mansit.
Vincentius vero in hyspaniam rediit
et ibi glorioso martirio vitam finiuit.
Beatus sixtus sanctum laurentium in
suum archidyaconuz rome ordinauit:
quem decius tradidit valeriano vt aut
thesauros ecclesie prodat ⁊ ydolis sa/
crificet: aut diris penis interimat. Va/
lerianus cum yppolito prefecto in cu/
stodiam tradidit: qui cum cum multis
alijs reclusit. Inter quos lucillus gen/
tilis erat qui plorando visum amiserat
hunc sanctus laurentius in christū cre/
dere docuit baptisauit et illuminauit:
vnde multi ceci ad eum veniebant ⁊ il/
luminabantur. Tu. ℟. Leuita laurentius
bonum opus operatus est qui per signum
crucis cecos illuminauit. Et thesauros ec/
clesie dedit pauperibus. ℣. Dispersit dedit
pauperibus: iusticia eius manet in seculum
seculi. Et. **Lectio.**

Hoc videns yppolitus dixit lau/
rentio. Ostēde thesauros. cui lau
rentius. Yppolite si in christum ihesuz
credis: thesauros tibi ostendo ⁊ vitam
eternam promitto. cui yppolitus. Si
dictis facta compensas faciam qō hor
taris. Tunc credidit yppolitus ⁊ bap/
tisatus est cum tota domo sua numero
decemnouem. Iterum valerianus the
sauros ecclesie requirit. laurentius pau
peres collegit: et eos coram decio pre/
sentauit dicens. Ecce isti sunt thesauri
eterni: horum enim manus in celū the/
sauros deportauerūt. Tu. ℟. Puer me⁹
noli timere: quia ego sum tecum dicit dñs
dum transieris per ignē flāma non nocebit
te. Et odor ignis non erit in te. ℣. Donec
ponam inimicos tuos scabellum pedum tu
orum. Et. **Lectio.**

Decius cesar iratus dixit. Afferte
lectum ferreū vt requiescat in eo
contumax laurentius. Ministri cū sup
cratem ferream extendunt vbi prunis
suppositz: cum furcis ferreis compres/
serunt. dixitqz laurenti⁹ valeriano. Bi/
sce miser: quia carbones tui mihi refri/
gerium prestant: tibi autem eternū sup/
plicium. Ipse enim dominus nouit:
quia accusatus non negaui cum: inter/
rogatus christum confessus sum: assat⁹
gratias ago. dixitqz decio hylari vultu
Ecce miser assasti vnam partem gyra

Versos p⁹ dic: qz ad maiorē laborē nōdū
vē de d⁹ finite

aliam ⁊ manduca: ⁊ gratias agẽs dixit Gratias tibi ago domie: quia ianuas tuas ingredi merear: ⁊ emisit spiritum Confusus decius cum valeriano recessit relicto corpore sup ignem qđ yp positus mane rapuit ⁊ cum sctõ iustino pbitero in agro verano sepeliuit. Tu ℟. Strinxerũt corporis membra posita in craticula subijcientibus prunas: exultat leuita xpi. Beate laurenti martir xpi intercede pro nobis. ℣. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratẽ ferream. Beate. In secundo nocturno añ. Beatus laurentius orabat dicens: domie iheſu christe deꝰ de deo miserere mei serui tui. ℣. Quia accusatus non negaui nomen sanctum tuum interrogatus te xpe pfessus sum. Añ. Dixit romanus ad beatũ laurentium: video ante te iuuenem pulcerrimum festina me baptisare. ℣. Afferens autez vrceum cum aqua misit se ad pedes eius. Añ Beatus laurentius dixit: mea nox obscurũ non habet: sed omnia in luce clarescũt. ℣. Quia ipse dominus nouit: quia accusatus non negaui nomen sanctum suum. Lectio

BEatissimi laurentij martiris cuiꝰ natalem hodie celebramus passionem nosse credo vos: ⁊ quãta in persecutione pertulerit: dilectionẽ vestraz scire posse non dubito. Tanta enĩ martirij eius glia extitit vt in passione sua mundũ illuminauerit vniuersum. Tu ℟. Quo progrederis sine filio pater: quo sacerdos sancte sine dyacono ꝓperas. Tu nunqz sine ministro sacrificium offerre consueueraſ. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tue: nunquid degenerez probasti experire certe vtrum ydoneum ministrum elegeris cui cõmisisti dñici sanguinis consecrationem. Tu. Lectio.

ILluminauit plane mundũ laurentius eo lumine quo ipse succensus est: ⁊ flãmas quas ipse pertulit omniũ xpianorum ad fidem corda patefecit. Quis enĩ hoc exemplo nollet ardere pro xpo cum laurentio vt posiit a xpo cum laurentio coronari: quis nolit ad horã sustinere ignẽ laurentij vt eternũ gehenne non patiatur incendium. Tu ℟. Noli me derelinquere pater sancte: ca. thesauros tuos iam expendi. Non ego te desero fili neqz derelíquo: sed maiora tibi debentur pro fide xpi certamina. ℣. Nos qsi senes leuioris pugne cursum accipimus te quasi iuuenem magnum glorioſior de tyranno triumphus expectat: post triduũ me sequeris sacerdotem tu leuita. Non. Lec.

BEati igitur laurentij exemplo ꝓuocamur ad martirium: accendimur ad fidem: incalescimus ad deuotionem: ⁊ si in nobis pſecutoris flãma deest. Honoremus igitur fratres carissimi beatum laurentium qui dum fide sua pſecutoris flãmas vincit: ostendit nobis per ignem fidei gehenne incendia superare: amore xpi diem iudicij non timere. Tu. ℟. Beatus laurentius clamauit ⁊ dixit: deum meum colo ⁊ illi soli seruio. Et ideo non timeo tormẽta tua. ℣. Mea nox obscurum non habet: sed omnia in luce clarescũt. In tercio nocturno añ. Strinxerũt corporis membra posita super craticulam ministrantibus prunas: exultat leuita christi. ℣. Carnificeſ vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. Añ. Igne me examinasti ⁊ non est inuenta in me iniquitas. ℣. Probasti domie cor meum et visitasti nocte. Añ. Interrogatus te domine confessus sum: assatus gratias ago. ℣. Gratias tibi ago domie iheſu christe: quia ianuas tuas ingredi merui.

Scõm iohannem.

IN illo tempore dixit iheſus discipulis suis. Amen amẽ dico vobis nisi granum frumenti cadens in terraz mortuũ fuerit ipsum solum manet. Et ret. Omelia beati augustini epiſcopi

SAluator noster frẽs carissimi ipse erat granum mortificandũ ⁊ multiplicandum. Mortificandum infide

litate iu deoꝛ: multiplicandum in fide omnium populoꝝ. Jam vero exhoꝛtans ad passiõis sue sectanda vestigia Qui inquit amat animã suam perdet eam. quod duobus modis intelligitur Qui amat perdit. id est si amas pdis. Si cupis vitam habere cum xpo noli timere mortem pati pro christo. Jtem alio modo. Qui amat animam suam perdet eaz: noli amare ne perdas: noli amare in hac vita ne perdas in eterna vita. Tu. ℟. Beatus laurentius oꝛauit ⁊ dixit. Dñe ihesu pastoꝛ bone suscipe spũm meũ. ℣. Gratias tibi ago dñe: quia ianuas tuas ingredi merui. Domine. **Lectio.**

Hoc autem quod posterius dixit magis videt habere euangelicus sensus. sequitur enim. Et qui odit aiaz suam in hoc mundo: in vitam eternaz custodit eam. ergo quod supꝛadictum est. Qui amat animam suam: subintelligitur in hoc mũdo ipse vtiqz perdet Qui autem odit vtiqz in hoc mundo in vitam eternã custodit eam. Ad magna enim ⁊ mira sententia quemadmoduz sit hois in anima sua amoꝛ vt pereat: odium ne pereat. Si male amaueris: tunc odisti: si bene oderis tunc amasti. felices qui oderit custodiendo ne perdant amando. Sed vide ne tibi surrepat vt teipsum velis interimere sic intelligendo ꝙ debes odisse in hoc mõdo animam suam. Tu a. ℟. In craticula te deum non negaui. Et ad ignem applicatus te dominuz ihesum xpm confessus sum. ℣. Pꝛobasti domine coꝛ meũ ⁊ visitasti nocte Et ad ignem. **Lectio.**

Hinc enim quidam maligni ⁊ peruersi et in semetipsis crudeliozes ⁊ sceleratioꝛes homicide flãmis se donant: aquis suffocãt: pcipitio collidunt et pereunt. Hoc xpus non docuit imo etiam dyabolo pꝛecipitium suggerẽti: redi inquit retro sathana. scriptum est. Non temptabis dominum deum tuũ Petro aũt dixit significans qua moꝛte clarificaturus erat dominũ: cum esses iunioꝛ cingebas te et ambulabas quo volebas: cum autez senueris extendes manus tuas ⁊ alius te cinget: et feret te quo tu nõ vis: vbi satis expꝛessit vt nõ a seipso sed ab alio debere occidi qui vestigia sequitur christi. vnde subdit. Si quis mihi ministrat me sequat: qd est me sequatur: nisi me imitetur: xpus enim pꝛo nobis passus est ait apostol⁹ petrus: nobis relinquens exemplu vt sequamur vestigia eius. Tu. ℟. Beat⁹ vir laurentius qui post aurũ non abijt nec sperauit in thesauris pecunie. Fecit enim mirabilia in vita sua. ℣. Qui potuit trãsgredi ⁊ non est trãsgressus: facere mala ⁊ non fecit Fecit. ℣. Dispersit dedit pauperibus. **Pꝛemittatur lauõ. Ad laudes añ.** Laurentius ingressus est martir ⁊ pfessus est nomẽ dñi ihesu xpi. **Añ.** Laurẽtius bonum opus operatus est qui per signũ crucis cecos illuminauit. **Añ.** Adhesit anima mea post te: quia caro mea igne cremata est pꝛo te deus meus. **Añ.** Misit dominus angelum suum et liberauit me de medio ignis et non sum estuatus. **Añ.** Beatus laurentius oꝛabat dicens: gratias tibi ago domine ꝙa ianuas tuas ingredi merui. **Capitulum.**

Vincenti dabo mãna absconditũ: ⁊ dabo illi calculum candidum: ⁊ in calculo nomen nouum scriptum qõ nemo scit nisi qui accipit. Deo gra. ℣. Justus vt palma florebit. **Ad benedõ añ.** In craticula te deum non negaui ⁊ ad ignẽ applicatus te criste confessus sum: pꝛobasti coꝛ meum ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti ⁊ non est inuenta in me iniqtas. **Col**

Oal nobis quesumus omnipotens deus viciozum nostroꝝ flãmas extinguere: qui beato laurentio martiri tuo tribuisti toꝛmentoꝝ suoꝝ incendia superare. per do **Que dicitur ad oẽs hoꝛas. Ad hoꝛas laudes. Hymni solenni melodia.**

Ad terciam capitulum.

De altitudine ventris inferi: et a lingua coingnata: et a verbo mendacij: a rege iniquo: et a lingua iniusta liberasti me domine deus me⁹. Deo ḡ

Ad sextam capitulum.

Qui parce seminat parce et metet: et qui seminat in benedictione de benedictionibus et metet. Deo gratias

Ad nonam capitulum.

Qui aũt administrat semen serenti et panem ad manducandum prestabit: et multiplicabit semen vestrum et augebit incrementa frugũ iusticie vr̃e. Deo ḡ. Officiũ. Confessio et pulcritudo. Kyriel. Coll. p̃dicta sola. Epla. Qui parce seminat. Grad. Probasti domine ℣. Igne me examinasti. Alla. ℣. Laurenti⁹ bonum opus. Sequentia. Laurenti dauid Euangelium. Nisi granum frumenti. Credo. non dicitur nisi sit dies dñicus Offert. Cõfessio et pulcritudo. Prefatio quotidiana. Sanctus. Cõm. Qui mihi ministrat me. In secundis vesperꝫ laud cum reliquis. Capitulum.

Omnisquisqꝫ prout destinauit in cor de suo: nõ ex tristicia aut ex necessitate: hilarem enim datorẽ diligit de⁹ Deo ḡ. Hymnus. Martires xpi colimus. ℣. Gloria et honore. Ad mgt añ. Beatus laurentius dum in craticula superpositus vreretur ad impijssimum tyrannuꝫ dixit: assatus sum iam versa et manduca: nã facultates ecclesie quas requiris in celestes thesauros manus pauperũ deportauerunt Coll: predicta: qua dicta imponit de sancto tyburcio añ. Inclit⁹ martir tyburcius cum nudatis plantis super prunas ardentes incederet fabiano prefecto dixit: videtur mihi qꝫ super roseos flores incedam in nomine domini mei iesu xpi. Collecta

Beati tyburcij martiris tui domine nos foueant continuata presidia: quia nõ desinis ꝓpicius intueri quos talibus auxilijs cõcesseris adiuuari. ꝑ. Per octauã dicitur de sancto laurẽtio añ et coll. tam ad vesperas qꝫ ad matutꝫ Inuitatꝫ. Regem martirum. minus: tria ℟ia de hystoria. Iste sanctus. Lectio.

Tyburcius inclitus martir fuit filiꝰ chromacij prefecti quem erudiert in fide sanctus sebastianus et sctũs tranquillinus ac glorioſus policarpus presbiter qui eũ et familiaꝫ eius promiscui sexus mille. cccc. cum eo pariter baptizauit: et cum ieiunasset et orationibus rome cũ sancto gayo papa occuparet quadaꝫ die transiens occurrit ꝯmini qui de alto lapsus ita caput et oĩa membra quassauerat vt de sola eius sepulta agerent parentes eius. Quibꝰ flentibꝰ accessit ad cum tyburciuꝰ et dixit supra vulnera eius dñicam orationeꝫ et symbolum: statimqꝫ factus est incolumis quasi nihil mali accidisset ei. Tenebãt ergo parentes illius sanctũ tyburcium dicentes. Veni vt ꝯabeas eum seruum nos et omnia bona nostra tibi tradimꝰ cum eo: quia ipsum iam mortuũ viuũ nobis reddidisti. Et videns animum eorum fixuꝫ fortiter in timore domini perduxit eos ad gayum papaꝫ et dixit Venerabilis pater ac diuine legis antistes: ecce quos ꝯdie per me lucratus est xps in quibꝰ fides mea velut arbuscula nouella prorupit in fructũ. Tunc sanctꝰ gayus papa baptizauit cum iuuenem et parentes eius deo gratias referentes: insidiabantur itaqꝫ infideles fidelibus: et iniquo furore tyburciũ decollauerunt. Tua. Ad laudes añ. Qui me confessus. Cap. Beatus vir qui su. Ad benedꝫ añ. Hic vir despiciens mundũ Col. predicta. Ad ꝯas laudes cum cap. et ℣ de vno martire. Offic. Justus vt palma. Epla. Justus cor suum tra. Grad. Os iusti. ℣. Lex dei eius. Alleluia ℣. Letabitur iustus. Euangeliũ. Nemo accendit lucernam. Offert. In virtute tua. Cõm. Posuisti domine.

Hystoria beate marie virgis niuis: cuius festū solemissime celebratur rome quinta die mensis augusti. Sed nos ꝓpter dedicationē ecclesie agim⁹ i octaua sctī osualdi. Ad vs sup ps añ

Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulcra: oculi tui columbarum. ps oia Laudate. Añ. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. Añ. Fauus distillans labia tua sponsa: ⁊ odor vestimentorū tuorum sicut odor thuris. Añ. Emissiones tue paradisus malorum punicorū cum pomorum fructibus. Añ. Fons ortorū puteꝰ aquarum viuentium que fluunt impetu de libano. Capitulum.

AB inicio ⁊ ante secula creata sum: ⁊ vsqꝫ ad futurum seculū non desinam: et in habitatiōe sancta coram ipso ministraui. Deo g. Rx. Illustris vero iohānes patricius propterea que sibi ⁊ vxori sue fuerant gesta ⁊ reuelata omnia que habebāt beate marie semp virgini ꝓferentes Ipsam basilicam sibi fecerunt heredez. ℣. Quam prefatam basilicaz idem liberius in honorem dei ⁊ beatissime genitricis marie consecrauit. Ipsam. Hymnus.

IHesu xpi mater virga stirpis yesse sponsa dei digna salue sal⁹ nostra. Ore corde voce cuncte create promūt laudis hymnuz tuc sanctitati. Honor nostri cultus ⁊ vera spes nostra: pietate plena preelecta mater. Alme quidem vbis digne curaz gerens: votū vouit virgo tue pietati. Nouum condit templum fide mēte pura: miro modo locū tēpli demōstrasti. Niues preter morē montē impleuerunt: turbe stupent: voces dulces extulerūt. Vt ad laudē tuaz sancta mater xpi: gratū fundat templū liberius papa. Salus virtus decꝰ sūmo deo pri: qui in arce poli per secula regnat. Amen. ℣. Inclina aurem nobis o regina celorū. Ad quam se pro nobis inclinauit dns dnorum. Ad mgt añ. Omnipotenti deo imensas gratias persoluere nos oportet: quia cum simus oim meritoꝝ sublimatione ꝑuati ad spēale sue genitricis marie obsequiū nos dignat⁹ est deputare. Col.

DEus qui hodierna die btē ⁊ gloriose virginis marie vginei candoris eiusqꝫ venerāde memorie habitaculū descēsu mirabili humoris niuei demonstrasti: ꝓcede propicius vt ipsi⁹ indeficientibus patrocinijs a nostroꝝ sordibus peccatorum super niuem dealbari mereamur. per. Alia collecta.

CONcede quesumus sctē pater omnipotens eterne deus vt qui serenissime dñe nostre matris filij tui semperqꝫ virginis marie excellentiā singularem veneramur: ei⁹ imperiali patrocinio glorieмur: ⁊ osculum sponsi per eam sumere mereamur. per. Inuitat. Christum regem adorемus dominū. Cui hodie placuit signo niuis matris sue habitaculum demonstrare. In primo nocturno añ. Placuit diuine prouidentie egregiam vrbez matris sue habitaculo decorare. ps de virginibus. Añ. Quem a populo frequenter venerat in terris: opem sue intercessionis de celis gaudeant adueniſſe. Añ. Quam stupendo miraculo sue sancte genitricis voluerit edificandā ecclesiam oibus demonstrare diuinis reuelationibus gestū esse replicemus. ℣ vt in vs. Lectio. j.

QUam ad cūm sanctoꝝ reuerentiam xpianorum cunctorū deuotio debeat excitari: ad beate marie virginis laudem ⁊ ꝓconia extollenda eo magis se debet humanus sensus crigere: qnto magis certū est per ipsam nobis reparationis nostre remedia proueniſſe: et celestis regni nobis aditum reseratum fuisse: quem primi parentis culpa sera dire mortis obstruxerat. Tua. Rx. Tpe quo volēs beata maria virgo dei genitrix locum edificande basilice hoibus demonstrare. ℣. Quadam nocte subito contra naturam temporis aer nimia frigoris congelatione constringitur. Lectio.

Hec siquidem est illa scala celestis quã eximius ille patriarcha iacob de terris vsq; ad celorum summitatez erectã: in somnis tante reuelationis inspexerat. Hanc etiam sacratissimã virginez virga illa signauit que a sue viriditatis radice confulsa: tẽpestiue maturitatis flores ⁊ poma perduxerat. Hec quoniam multis misteriorum signis ⁊ prophetarũ oraculi nunciata: humano tandem generi per fructum ventris sui reparationem indulsit: ⁊ salutẽ credentibus suis preciosis suffragijs acqsiuit Tu. ℟. Apparens igitur sanctissima maria virgo liberio sũmo pontifici. Tali eũ admonitionis oraculo voluit edocere. ℣. Opex tuorum intẽtio et circũspecte sollicitudinis vigilantia qua omnipotenti deo plurimuz placere cognosceris. Tali. Lectio.

Nam quanta nobis ipsius meritis ⁊ intercessionibus bñficia diuina proueniant: nullis vnq; potuerunt sermonibus explicari. Verum qualr infra romane vrbis menia: beatissima dei genitrix sibi specialem ⁊ singularẽ domũ elegerit atq; patrociniũ suũ sue dignationis alme vrbi pstare voluerit: quia id ratio flagitat dignũ duximus ignorantibus reserare. Tu aũt. ℟. Habebis siquidem ⁊ iohannem patricium in hoc opeydoneũ adiutorez qui ad te sũmo diluculo tuis preceptis pariturus venire ꝓcurabit. Cum quo simul ⁊ vniuerso clero et populo vrbis. ℣. Ad montez qui supaguis dicitur incunctanter accede. Cum. In scdo noctẽ añ. Hoc tibi impero faciendũ vt cum sũmo mane surrexeris ad liberũ papã festinanter accedas. Añ. Vt solennis perpetuo locus habeatur: voluntatez meam ingenti volui miraculo demonstrare. Añ. Cunq; et huic sue coniugi nomẽ suum sancta dei genitrix indicasset sancte reuelationis inspectio ab oculis eorum elabitur. ℣. Angelorum dña potentissima cunctoz. Esto nobis ꝓtectrix a fraude malignorum. Lectio.

Sic enim ex gestis antiquioribus ⁊ temporz serie legitur: ⁊ reperitur a temporib⁹ cõstantini qui primus inter augustos pro construendis ecclesijs licentiam relaxauit vsq; ad tpa iuniorispape liberij in honorem perpetue virginis dei genitricis marie: nulla vnq; intra vrbẽ fuerat ecclesia fabricata. Et quoniaz satis videbatur indignum vt vrbs que totius orbis caput esse dinoscitur et xpiane religionis: omniumq; ecclesiarũ obtinet principatum: a patrocinio ⁊ contuitione seu habitatione dei genitricis appareret imunis: placuit diuine prouidentie egregiam hanc vrbẽ mris sue habitaculo decorare quaten⁹ dum a populo frequẽter veneratur in terris opem sue intercessionis de celis sibi gaudebant aduenisse. Tu. ℟. Cũq; iohãnes patricius primo mane ianuas pallacij sui ad sũmum pontificem perrecturus exisset. Sicut in somnis audierat totũ locũ nive coopertũ inspexit. ℣. Qua de re apte visionis attestatione firmatus inbentis imperij anxius obedire curabat. Sicut. Lec.

Tempore quo prefatus papa liberius beati petri sedem prouida gubernatione regebat: quidam iohannes nomine alme vrbis principatus curaz gerens tam morum q; nobilitatz generositate preclarus: possessionuz ⁊ multarum diuitiarum opulentia locuples: cum filiũ non haberet vna cum cõiuge sua q̃ sibi diuina prouidẽtia tam morũ q; nobilitatis similitudine fuerat associata: beatissimam dei genitricez sibi in precipuã ac specialẽ dñam ꝓelegerant Ibi simul vno ore pariq; deuotiõe beatissime virgini vota soluentes dixerũt Regina celorum: domina angelorum: ⁊ saluatrix omnium tibi tante deuotiõis fragiles supplicamus: quanto viscera pietatis tue copiosius erga hoies benigna impendis. Tu. ℟. Omnipotẽti deo fili carissime imensas gratias nos psoluere

oportet. Quia cū simus indigni ad speciale
sue genitricis obsequium nos dignatus est
deputare. ℣. Jam nuncij ex nostra parte di
recti: populū simul ⁊ clerū totius vrbis ad
nos pariter vocauerūt. Quia.

QUadam igit nocte nonas mēsis
augusti: subito contra naturā tem
poris aer nimia frigoris congelatione
constringit: ⁊ tanta nubiū constipatio
ne densat: vt imbre de sup fuso in ipso
casu: niuiuz multitudo defluceret: q̄ so
lūmodo locū edificā de basilice coope
riens: miraculū pariter ad algorē sub
ministrauit. In ipsa deniqz nocte: pre
nominato pōtifici atqz iam dicto pa
tricio ⁊ vxori sue similē visionē sancta
dei genitrix voluit demonstrare: q̄ res
⁊ reuelatio miraculi firmaret aspectu ⁊
subitanea tpis īmutatio oculate visio
nis reuelatione nosceret. Tu. ℟. Cūqz
hec verba papa liberius cōplesset senatus
⁊ totius populi maiores pre foribus astite
runt. Pontificē cū magna instantia requirē
tes cū ex vocatione sua ⁊ etiā miraculi no
uitate plurimū cōcitati. ℣. Cū aūt summus
pontifex vna cū patricio ⁊ cardinalib⁹ vni
uersis exisset. In tercio noct. añ. Hodie
tamē eā diuinis muneribꝰ ⁊ spūalibꝰ donis
ampliare atqz decorare dignatus est. Añ.
Ecce frēs charissimi nix quā de celo in hoc
tpe cecidisse conspicitis diuini beneficij in
diciū declarat. Añ. Ut nullus possit ambi
gere īmensa nobis celitus diuina beneficia
prouenisse. ℣. Ab initio ordinata est mater
dei maria. Que vere dilexit deū toto cor
de sup omnia. Euāgeliū vt de cōmemo
ratione beate virginis. Require in vi
gilia assumptionis. ℟. Cūqz omnibus
liberius seriatim exponeret que sibi ⁊ iohā
ni patricio fuerāt reuelata. Oēs vnanimi
ter clamanerūt dicentes: benedictꝰ deꝰ. ℣.
Et ad predictū locū vna cū summo pōtifi
ce oēs exultantes diuinis laudibus prexe
runt. Oēs. ℟. Requirētes vero locū mox
liberius papa fossoriū accipiēs sicut nix de
signauerat ꝓprijs manibus terrā cepit effo
dere. Que ex tempe aperta est p circuitu. ℣. Immensi igit miraculi tam pontifex cuz
vniuersa curia quā clerus ⁊ populus admi
ratione repleti. Que. ℟. Illustris vo iohā
nes patricius ꝓpterea que sibi ⁊ vxori sue
fuerāt gesta ⁊ reuelata omnia que habebāt
beate marie semp virgini cōferētes. Jpam
basilicā sibi fecerūt heredē. ℣. Quā pfataz
basilicaz idem liberius in honorē dei ⁊ bea
tissime genitricis marie cōsecrauit. Jpsam.
Laudes añ. Marie virginis laudē ⁊ pre
conia venerāda: eo magis debet humanis
sensus extollere: quāto p ipsam certū est no
bis reparationis remedia ꝓuenisse Añ.
Aduocata benignissima multis misteriorū
sigms ⁊ ꝓphetarū oraculis nūciata: salutez
credentibus suis suffragijs acquisiuit. Añ.
Replicemꝰ igit deuotissimis sermonibꝰ quā
glorioso miraculo locū sue basilice fidelibꝰ
dignata sit demonstrare. Añ. In visione
summū presulē atqz iohannē patriciū edo
cuit quē sibi locū spāli prerogatiua reseruas
set. Añ. Atqz idem papa liberius dictā ba
silicā venerabiliter cōsecrauit: illustris ve
ro patricius oia que erant necessaria mini
strabat. Cap. Ab initio ⁊ ante secula. ℣
Dignare me laudare te. Ad bñd. añ. Ad
mitte virgo maria sanctissima tuoꝝ vota fi
delū ⁊ astantes tue laudis seruulos officio
precibus tuis sanctis adiuuge sanctoꝝ col
legio. Ad horas laudes ℟ia si placet
fm q̄ versiculi signati sunt in matut̄.

Ad sextam cap.

ET sic in sion firmata sum ⁊ in ciui
tate sanctificata similiter requieui
⁊ in iherusalem potestas mea. Deo.

Ad nonam cap.

ET radicaui in populo honorifi
cato: ⁊ in parte dei mei hereditas
illius: ⁊ in plenitudine sanctoꝝ detētio
mea Deo gras. In secūdis vs laudes
Cap. Ab inicio ⁊ ante secula. Hymnꝰ

QUem pia virgo genuit: sacro pfu
sa spiritu: regi perhennis gloric

hymnū canamus iugiter. Q uez semp
ſuper ſydera: laudat celeſtis curia: ſan
cte marie virgini: grates reddendo de
bitas. H ec virgo venerabilis prole fe
cunda nobili: locum elegit inclituz ſuo
ſacrandū nomini. Q uem preter morē
ſolitū: menſis auguſti tempore: preſſis
ſolis ardoribus: totū repleuit niuibus
I n viſione docuit tanti cauſaz miſte
rij: ſolēnis habitaculi: benigne pandēſ
ordinem. S ic templū ſolēniſſimū fun
dit papa liberius: opes diſpenſat lar
gius iohāneſqz patricius. N os tuos
ſalua fumulos: xp̄e natus de virgine:
qui pia feſta colim⁹: matris tue ſanctiſ
ſime. G loria tibi dñe. ℣. Dignare me
laudare te virgo ſacrata. Ad mḡt añ. Re
gina celoz̄ ⁊ ſaluatrix omniū: tibi tanto de
uotius fragiles ſupplicam⁹ quanto viſcera
tue pietatis copioſi⁹ benigna impendis: ac
cipe igit̄ ſanctiſſima mater virgo maria q̄ ti
bi ſincera fidei deuotiōe p̄ſoluim⁹: ⁊ ita vi
tam noſtrā ſolita miſeratione diſpone: qua
ten⁹ tibi iugiter ſeruire mereamur. Coll.
predicta. Officium. P lacuit diuine. vel
Salue ſancta. Coll. D eus qui hodie.
Epla. A b initio ⁊ ante. Grad. R equi
rentes locū. vel. B enedicta ⁊ venerabilis
A lla. ℣. Omnipotēti deo. vel. F elix nāqz.
Sequēcia. A d honorē marie. Euāgeliū
E xtollens vocez. Offert. F elix nāqz.
Cōmu. B eata viſcera marie virginis.

H Ypoliti ⁊ ſociorum eius hyſtoria
ad vs̄ ſup. p̄s. añ. S ancti p̄ fidē vi
cerunt. cuz reſ. p̄s. O mnia laudate. ℟.
S uadens decius hipolito dixit nūquid tu
non es cultor deoz̄ ſacrifica dijs: ⁊ fruere
palma milicie: reſpondēs hypolitus dixit.
M iles xp̄i ego ſum ⁊ veſtigia martyrū adi
piſci cupio. ℣. Juſſit decius militib⁹ dicēs
exuite hipolitū veſte ⁊ fuſtibus cedite: ⁊ dū
cederet ait. M iles. Hymn⁹. S anctorū
meritis. Vel proprius.

O Horus nouc iheruſalem promat
xp̄m laudabilem: p̄ martyrijs hi
politiqz gloria. Q ui diuino ſuffragio
exhortans naufragio: portulū eccleſie
ad portū venit glorie. S ed tempeſta
te preuia: ceſus tractus p̄ deuia: proba
tus paſſionib⁹: effectus eſt martyr in
clitus. V alerianū deciū ſpreuitqz om
ne ſupplicium: contēpſit ꝓpter dñm: qui
eſt ⁊ ſalus omniū. Q uius tota familia
cum nutrice cōcordia: p̄ martyrij ſup
plicia intrant cū palma gaudia. Q uo
rum nos xp̄e precibus culparū mūda
fecib⁹: ⁊ tranſfer ad gaudia vbi regnaſ
p̄ ſecula. Amen. ℣. Letamini in dño. In
euangelio añ. Juſſit valerianus in cōſpe
ctu hypoliti vt omnis familia eius capite
truncaret̄: ⁊ ſic eum per cardos ⁊ tribulos
trahi: qui dum traheret̄ emiſit ſpiritū alla.

D Eus qui hodiernā diē Cap.
ſanctoz̄ tuoz̄ hypoliti ⁊ ſacre ei⁹
familie conſecraſti: da nobis ſalutē mē
tis ⁊ corporis: vt ⁊ illorum paſſioni ſit
veneratio ex noſtra deuotione ⁊ nobiſ
auxiliuz proueniat de coz̄ ſanctiſſima
interceſſione. P er. vel.

O Al nobis q̄ſum⁹ op̄s de⁹ vt beati
hipoliti martyris tui ſociorūqz
ei⁹ veneranda ſolēnitas deuotionē nob
augeat ⁊ ſalutez. P̄er. Ad compl. ⁊ in
prima p̄mittat̄ coll. ℣. de martyribus
quē volueris. Jnuitat̄. A dorem⁹ regē
dñm xp̄m glorie. Qui beatū hypolitū lau
reauit hodie. In primo noct. añ. V aleri
anus tradidit hipolito laurentiū vt eū cu
ſtodiret. p̄s. ⁊ ℣. de martyrib⁹. Añ. V i
dens hypolitus a beato laurentio cecuz il
luminatū ſtatim credidit ⁊ baptizatus eſt.
Añ. B eatus laurentius dixit ad hipolitū
ambulem⁹ quia mihi ⁊ tibi gloria parat̄.

H Ypolitus poſtqz ſepeliuit ſanctū
laurētiū tercia die venit in domū
ſuā: ⁊ qñ ip̄e erat baptizat⁹ a beato lau
rētio: dedit pacē ſeruis ⁊ ancillis ſuis
⁊ cōicauerūt de ſacrificio altaris ſancti
laurētij qđ iuſtinus p̄ſbyter obtulerat
poſita menſa: priuſqz cibum ſumeret

tenet a militib⁹ ⁊ decio p̄sentat: qui dixit ei. Nunquid ⁊ tu magus fact⁹ es qui corp⁹ laurentij abstulisti: respondit hypolitus. Hoc feci non quia magus sed quia xp̄ianus. Tu. ℟. Beatus xp̄i martyr hypolitus duz baptisimi gratiā pce/pisset a beato laurentio: ponebat man⁹ su/per oculos cecoz. Et sanabat oēs. ℣. Ceco illuminato a beato laurentio hypolitus cre didit: ⁊ pcipe meruit baptisim sacramētū Et

TUnc decius cesar furore arreptus iussit vt lapidib⁹ os eius tunderet Expoliauitq; eū veste qua indut⁹ erat xp̄iana ⁊ dicit ei. Sacrifica dijs ⁊ vi/ues: aut peries p̄ tormenta sicut laurentius: hypolit⁹ dixit. Vtinā exemplum fieri mereat beati laurentij quem tu mi/ser ausus fuisti ore polluto noīare. Tu ℟. Cepit hipolitus tristis plozare: cui bea/tus laurenti⁹ ita dixit. Noli flere: sed magꝭ gaude ⁊ post dum clamauero: audi ⁊ veni quia vado ad gloziā. ℣. Respondens hipo litus dixit quare ego nō venio ⁊ vocifero: quia xp̄ianus sum ⁊ tecū occūbam. Noli.

TUnc decius iussit eū fustibus cedi ⁊ pectinibus ferreis laniari ⁊ dixit Recole milicie tue ⁊ esto noster amicus in conspectu nostro vtere milicia pristi na hypolitus dixit. Milicia mea xp̄ia nū firmū me demōstrat: vnde cupio ce lerem ad palmā cū fructu venire mar/tyrij. Decius ira repletus valeriano p̄/fecto cū tradidit vt oēs facultates eius reciperet: ⁊ diris tormētis eū interfice ret. Tu. ℟. Regressusq; hipolit⁹ post diez terciū venit in domū suā ⁊ dedit pacē omni bus etiā seruis suis. Et cōicanit de sacrifi/cio altaris beati laurentij martyris. ℣. Et posita mensa priusquā sumeret cibū vene/runt milites ⁊ tenuerūt eum ⁊ p̄duxerūt ad deciū cesarē. Et. In secūdo noct. añ. De cius cesar vocanit hipolitū ⁊ interrogauit: corpa sanctoz vt quid sepelisset. Añ. Re/gressus itaq; hypolitus in domū suā dedit pacē oībus: ⁊ a militib⁹ cōprehensus duce/bat ad deciū. Añ. Cūq; veniss̄et hipolitus in p̄sentiā decij subridēs deci⁹ dixit: tu ma gus factus es qui abstulisti corp⁹ laurentij.

ⵁEadem die valerian⁹ in domo hi/politi: oēm eius familiā xp̄ianam inuenit: in qua nutrix hipoliti concor/dia que p̄ro se ⁊ alijs: duz ad sacrificia hortarent: respōdit. Nos cū dño nro maluimus mori pudici. cui valerian⁹: Genus seruoz nisi cū supplicijs emē dat. Tunc iussit cōcordia p̄sente hi/polito plūbatis interfici: ⁊ aliā familiā diuersimode laniari Deinde extra por/tam tyburtinā hipolit⁹ cū familia sua ducit. ℟. O hypolite si credis in dñm ihe sum xp̄m. Et thesauros tibi ostendo ⁊ vitā eternaz promitto. ℣. Si dictis inquit facta compensas facia qō hortaris. Et.

HIpolitus aūt oēs confortans di/xit. Fratres nolite metuere q⁹ ego ⁊ vos vnū dñm habem⁹. Jussitq; va/lerianus vt in conspectu hipoliti oēs capite trūcarent. Et decollati sunt p̄o miscui sexus. xix. Hipolitus egit gras deo q⁹ cum p̄cessierat familia sua. De mū pedes sancti hipoliti ligant ad col la indomitoz equoz: ⁊ per carduos ⁊ tribulos trahitur: donec spīm exalauit. Corpora vo eorum p̄sbyter iust⁹ rapuit: ⁊ iuxta corp⁹ sancti laurentij se/peliuit. Tu. ℟. Requisitus a decio sanct⁹ hipolitus de corpore laurentij vt quid se/pelisset eū: respondēs hypolitus dixit: xp̄ia nus sum ego. Et xp̄i martyrem diligēter se/peliui. ℣. Miroz valde p̄ses vt quid ore polluto xp̄i martyrē nominasti. Et.

POst hec decius cum valeriano in curro aureo ad amphiatrū p̄gunt vt crucient xp̄ianos. Arrept⁹ aūt a de mone decius exclamauit. O laurenti vinctū cathenis asperis me ducis. Va lerianus etiam clamauit. O hypolite igneis cathenis me trahis ⁊ statum p̄/sente decio expirauit. Decius vo per triduum vexatus mortuus est. Quod

uxor eius triphonia videns dimissis omnibus xpianis qui erāt in vinculis perrexit cum filia cirilla ad iustinū presbyterū ⁊ baptizata est. Sequēti vero die orās in domo sua migrauit ad dominū. Tu aūt dñe. ℟. Suadens decius hypplito dixit: nūquid tu nō es cultor deorum sacrifica dijs: ⁊ fruere palma militie: respondens hypolitus dixit. Miles xpi ego sum ⁊ vestigia martyrum adipisci cupio. ℣. Jussit decius militibus dicens exuite hipolitū veste ⁊ fustibus cedite: ⁊ dum cederet ait. Miles. In tercio nocturno añ. Quo audito decius furore arreptus iussit os eius lapidibus contundi. Añ. Expoliauit veste decius hypolitum qua induebat in habitu xpiano. Añ. Decius dixit ad beatū hypolitum: sacrifica dijs vt viuas ne pereas per tormenta sicut laurentius. Euangelium. Attendite a fermēto. Require de martyrib⁹. ℟. Expoliauit veste deci⁹ hipolitū qua induebat in habitu xpiano ⁊ dixit ei. Sacrifica dijs ⁊ acquiesce preceptis meis ⁊ viue ⁊ fruere milicie palma. ℣. Dixit cesar ad hipolitū: quomodo insipiens factus es vt nuditatē tuam non erubescas. Sacrifica. ℟. Jussit decius militib⁹ dicēs: exuite hipolitū veste ⁊ fustibus cedite ⁊ dum cederet dixit. Miles xpi ego sum ⁊ verbera tua non reuereor. ℣ Hipolitus aūt clamabat ⁊ voce clara dixit. Miles. ℟. Jussit valerianus in conspectu hipoliti vt omnis familia eius capite truncaret ⁊ sic eum per cardos ⁊ tribulos trahi. Qui dum traheret emisit spiritū. ℣. Jussus est xpi martyr hipolitus ad colla ligari indomitor equorum. Qui. Ad laudes añ. Dixit hipolit⁹ ad decium: non me expoliasti sed magis vestisti. Añ. Preses dixit ad hipolitū: nunc factus es insipiens vt nuditatem tuam non erubescas Añ. Dixit cesar ad hipolitum: nunc magus factus es respondēs hipolitus dixit ad decium: non sum ego magus: sed seruus dñi mei iheſu xpi. Añ. Audita est vox infantiū ⁊ dicentium: gloria deo alta. Añ. Exemplum merear fieri consortij beatorum martyrum. Cap. Reddet deus mercedē. Ad bñd. añ. Orauit sanct⁹ hipolitus voce magna clamauit. ⁊ dixit: gratias tibi ago dñe iheſu christe: quia famulos meos in conspectu meo pati video. Coll. predicta. Ad horas laudes cum cap. de martyribus ⁊ collecta predicta. Officiū. Justi epulent. Kyriel. Coll. predicta. Epla. Rememoramini. Grad. Justorum anime. Alla. ℣. Letamini in dño. Sequentia. O beata beatorum martyrū. vel Agone triūphali. Euangelium. Attendite a fermento Offert. Anima nostra. Prefatio quotidiana solēniter. Sanctus. Cōmu. Dico aūt vobis amicis meis. In secūdis vs laudes cū ref. vs. de martyrib⁹. Cap. Sancti per fidem. Hymnus. Chorus noue iherusalē. vel. Rex glorioſe martyrum. ℣. Letamini in dño. Ad mgt añ. Aueraāde xpi testis hipolite qui deciū cōstantia superasti deifica: nos tui nūc memoriā venerantes: christo petimus sedule ꝓce nos cōmenda. Oratio vt s. Deinde de sancto eusebio. añ. Similabo eum. Col.

DEus qui nos annua beati eusebij confessoris tui solēnitate letificas concede propicius: vt cuius natalicia colim⁹: per eius ad te exempla gradiamur. ℘er. Lectiones.

BEatus eusebius presbyter cū presente constantino fidē katholicaz constantissime defensaret: ⁊ liberiū papam doleret arriane perfidie consensisse: ab irato constantino impatore arriano includit: in quodaz cubiculo domus sue: habente in latitudine pedes quatuor. ℟. Euge serue. Multz ergo ibi mensibus in oratione constanter perseuerauit ⁊ xix. kal. septembris post menses septem adhuc tamen inclusus dormitionem accepit. Cuius corpus collegerūt gregorius ⁊ orosius presbyteri ⁊ sepelierūt in cripta iuxta corpus beati sixti martyrz ⁊ ēpi via appia in cimi

terio calixti: hi ⁊ titulū scribentes ipsi⁹ posuerunt ita. Eusebij hominis dei. ℟. Justus germinabit. Audiens itaq; constantinus q̄ gregori⁹ sepelisset cor pus beati eusebij: in eadem cripta vbi cum considerans precepit viuū inclu di gregoriū: hunc semiuiuū noctu oro sius presbyter inde suscepit ⁊ post pau lulū defunctū iuxta corp⁹ beati eusebij sepeliuit: factaq; est persecutio grauis sima in eccl'ia catholica ab arrianis se dem aplicam tunc tenente liberio. Tu. ℟. Desiderium anime. Laudes añ. Qui me cōfessus fuerit. Ad bñd. añ. Serue bo ne. Ad horas laudes cū Cap. Dilect⁹ deo ⁊ hominibns. Eodez die vigilia assumptionis. Scōm lucam. ¶

In illo tpe. Extollens vocem q̄dā mulier de turba dixit ad ih̄m. Be atus vēter qui te portauit ⁊ vbera que suxisti. Et reliqua.

Omel. venerabilis bede presbyteri.

Algne deuotionis ⁊ fidei hec mu lier ostendit que scribis ⁊ phari seis dn̄m temptantib⁹ simul ⁊ blasphe mantibus: tanta eius incarnationē pre omnibus sinceritate cognoscit: tanta fi ducia confitet vt ⁊ presentium procez calūniā ⁊ futurorū confundat hereticorum perfidiā. Tu. Nam sicut tunc iu dei opera spiritussancti blasphemādo verū consubstantialēq; patri dei filiuz negabant: sic heretici postea negando mariam semper virginē: spūssancti cooperante virtute: nascituro ex mēbris hūanis vnigenitō deo carnis sue ma teriam ministrasse: verum consubstantialēq; patri filium hominis fateri nō debere dixerūt. Sed si caro verbi dei fm carnem nascentis a carne virginis matris pronūciat extranea sine causa venter qui eum portasset: vbera que la ctassent beatificant. Tu. Qua enim cō sequentia ci⁹ lacte credat nutritus cui⁹ semine negat esse cōcept⁹. Cū ex vni⁹ eiusdemq; fontis origine fm phisicos vterq; liquor emanare probet: nisi fortе putāda est sementinā carnis sue materiam nutriēdo in carne dei filio suggerere potuisse: incarnando aūt quasi maiori ⁊ insitato miraculo minime potuisse. Sed huic opinioni obstat aplis dicens. Quia misit deus filiū suum factum ex muliere factum sub lege. Neq; enim audiendi sunt qui legendū putāt natum ex muliere factū sub lege: sed factū ex muliere: quia cōceptus in vtero virginali carnē non de nihilo nō alium de: sed materna traxit ex carne Illiogn nec vere filius hominis diceret q̄ originē non haberet ex homine. Tu autē De vigilia assumptionis triplex est diuersitas. Quidam dicūt tres lectiones de sancto eusebio cum legenda eius ⁊ tantū orationē de vigilia. Quidaz tm̄ coll'. de sancto eusebio ⁊ missam de vigilia. Nos vero nullā mentionē faciētes de sancto eusebio nisi cū añ. ⁊ coll'. tm̄ tam ad priores vesperas q̄z ad matutz. Feriam dicimus ad omnes horas cum precibus ⁊ genuflexione nullā tamen mentionē de vigilia faciētes nisi in missa In matutz. Euāgeliū. Extollens vocē. post sextā missa agit. Officiū. Dilexisti iusticiā p̄ totuz. Coll'. Deq; qui virginalez aulam. Decūda de scō eusebio. Tercia. Pietate tua. Epla. Sapientia laudabit. Alia non dicitur. Euāgelium. Extollens vocez. quidā dicunt prefationē de sancta maria. Et te in assumptione. sed nos quotidianaz dicim⁹ ꝓpter ieiuniū cum quia feriali ter missam dicimus: nec Gloria in excelsis nec Credo dicit cum Benedicamus dño. missa claudit. Ad vs̄ sup p̄s. añ.

Odi speciosam sicut colūbam: ⁊ circūdabant eam flores rosarum ⁊ lilia cōuallium. p̄s. Omnia laudate. Añ. Veni electa mea ⁊ ponā i te thronū meū quia cōcupiuit rex speciē tuā. Añ. Ista est speciosa

inter filias irlm in cubilib9 ꝛ in ortis aroma tũ. Añ. Ornatã ĩ monilib9 filiã irlm dñs cõ cupiuit. Añ. Tota pulchra es amica mea: ꝛ macula non est in te. Cap.

SApiẽtia laudabit aiam suam: ꝛ in dño honorabit: ꝛ ĩ medio populi sui gloriabit: ꝛ ĩ ecclesijs altissimi aperiet os suũ: ꝛ in cõspectu virtutis illi9 gloriabit. ℟. Que est ista que ascẽdit per desertuz sicut virgula fumi ex aromatibus mirre ꝛ thuris. Et vniuersi pulueris pigmẽtarij. ℣. Ista est speciosa inter filias irlm: sicut vidistis cã plenã caritate ꝛ dilectione ĩ cubilib9 ꝛ in ortis aromatũ. Et. Hymn9

OQuã glorifica luce chorusca stirpis dauitice regia ꝑles sublimis residens virgo maria: supra celigenas etheris oẽs. Tu cũ virgineo matrꝛ honore angelorꝛ dño pectoris aulã: sacris viscerib9 casta parasti: natus hinc de9 est corpore xps. Quẽ cũctus venerãs orbis adorat cui nũc rite genu flectitur omne: a quo nos petim9 te mediãte abiectis tenebris gaudia lucis. Hoc largire pater luminis ois: natũ ꝑ ꝑpriuz flãmine sancto: qui tecũ nitida viuit in ethera: regnãs ac moderãs secula cuncta Amen. Hymnus.

QUem terra pontus ethera: colũt adorãt predicãt trinã regẽtẽ machinã claustrũ marie baiolat. Qui luna sol ꝛ oia deseruiũt p tpa: pfusa celi gratia gestãt puelle viscera. Beata mater munere cui9 supernus artifex mundũ pugillo continẽs vẽtris sub archa clausus est. Benedicta celi nũcio fecũda sanctospũ desiderat9 gentib9 cuius ꝑ aluũ fusus est. O gloriosa dña excelsa sup sydera: qui te creauit ꝑuide: lactasti sacro vbere. Quod cua tristis abstulit tu reddis almo germine intrẽt vt astra flebiles: celi fenestra facta es. Tu regis alti ianua ꝛ porta lucis fulgida: vitã datã p virginẽ: gentes redempte plaudite. Maria mater gr̃e mater misericordie tu nos ab hoste ꝓtege in hora mortis suscipe. Maria virgo virginũ: deposce nobis oim remissionẽ criminũ tuuz placando filiũ. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine cuz patre ꝛ sanctospũ in sempiterna secula Amẽ ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine. Ad mgt añ. Virgo prudẽtissima quo ꝓgrederis ꝙsi aurora valde rutilãs filia syon tota formosa ꝛ suauis es pulchra vt luna electa vt sol ꝓdicta añ. repetit ante mgt qõ ꝛ faciendũ erit semp in magnis festiuitatibus: ꝛ ꝑsertim qñ dñs cẽps: ꝓpositus: decan9: vel ali9 ꝓlatus vs̃ inofficiauerit. Collecta.

SAncte marie virginis semper dñe supplicatiõe tribue nos foueri vt cui9 veneranilẽ solẽnitatẽ preuenimus obsequio eius intercessionib9 cõmẽdemur ꝛ precib9. ℣. Per. Benedicamus dño Ad cõpl. añ Miserere mei do. Hymn9

HIt porta xpi peruia referta plena gr̃a: transitqz rex ꝛ pmanet: clausa vt fuit p secula. Genus supni luminis ꝓcessit aluo virginis spõsus redẽptor cõditor sue gigas ecclie. Honor matris ꝛ gaudiũ imensa spes credentiũ p acra mortis pocula resoluit nr̃a crimina. Gloria tibi dñe. Cap.

EGo quasi liban9 nõ incisus vapor raui habitationẽ meaz ꝛ ꝙsi balsamũ nõ mixtũ odor me9. Hac sola nocte: sed alijs noctib9 p cbõam dr̃. Cap

MUlte filie cõgregauerũt diuicias tu sola supergressa es vniuersas. ℣. Custodi nos dñe. Sup nunc añ. Tota pulchra es amica mea ꝛ macula nõ est in te fauus distillans labia tua mel ꝛ lac sub lingua tua: odor vngentorũ tuorũ sup omnia aromata: iã enĩ hyems transijt ymber abijt ꝛ recessit: flores apparuerunt: vinee florentes odorẽ dederũt ꝛ vox turturꝛ audita est in terra nostra: surge ꝓpera amica mea: veni de libano: veni coronaberis. hac sola nocte dr̃. ℣. Post partũ virgo. ꝑmittat.

QOncede misericors deus fragilitati nostre ꝑsidiuz: vt qui sancte dei genitricis marie requiez celebram⁹ intercessionis eius auxilio: a nostris iniquitatib⁹ resurgam⁹. Per eũ. que dicit ꝑ totã ebdam ad compl. ⁊ ad primaz. Si vigilia assumptionis in dñicã euenerit: omnia de dñica dicant. Prima coll. de dñica: secunda de vigilia: tercia de scõ eusebio. Ad matz. Jnuitatz. In honore beatissime marie virginis. Jubilem⁹ dño. Jn primo nocte. añ. Exaltata es sancta dei genitrix sup choros angelox ad celestia regna. ꝑs. ⁊ ℣. de virginib⁹. Añ. Paradisi porte per te nobis aperte sunt quas hodie virgo gloriosa cũ angelis triũphas. Añ. Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus vẽtris tui.

Sermo beati hieronymi ꝓsbyteri.

HOdie gloriosa semper virgo maria celos ascendit: rogo gaudete quia vt ita fatear ineffabiliter sublimata cũ xꝑo regnat in eternũ. Regina mũdi hodie de terris ⁊ de presenti seculo nequã eripit: iterũ dico gaudete: quia secura de sua imarcessibili gloria ad celi iam perucnit palaciũ. Exultate inqz ac gaudete: ⁊ letet omnis orbis: qz hodie nobis omnibus eius interucnientibus meritis sal⁹ aucta est: vobis quoqz diligentib⁹ eaz: honor ⁊ virtus vna cũ reliquis virginib⁹ sacris amplior prestat gratia. ℟. Vidi speciosam sicut columbam descendentẽ desuper riuos aquarum cui⁹ inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circundabant eam flores rosarũ ⁊ lilia conualliũ. ℣ Que est ista que ascendit per desertuz sicut virgula fumi ex aromatibus mirre ⁊ thuris

IDcirco dilectissime o paula ⁊ eustochiũ letamini ⁊ laudate qz si deum ore prophetico in sanctis suis laudare iubemur multomagis eũ in hac celebritate beate virginis matris eius: oportet cũ hymnis ⁊ canticis diligenti⁹ extollere ⁊ dignis deo iubilare ꝑconijs: ac misticis honorare muneribus. Nulli dubiũ quin totũ ad laudẽ xꝑi ⁊ gloriã nominis ei⁹ ꝑtineat: quicqd digne genitrici sue impensuz fuerit ac soleniter exhibitũ. Ex quo timeo satis ⁊ valde pertimesco: dũ vestris cupio parere ꝑfectibus: ne forte sicut improb⁹ ita ⁊ indignus laudator inueniar: ꝑfecto cuz nec sanctitas vel facundia suppetat vt beatã ⁊ gloriosaz virginẽ digne laudare queam. Tu. ℟. Sicut cedrus exaltata sum in libano: ⁊ sicut cipressus in mõte syon quasi mirra electa. Dedi suauitatẽ odoris. ℣. Et sicut cynamomũ ⁊ balsamũ aromatizans. Dedi suauitatẽ. Lectio

QUoniã vt verũ fatear: quicquid humanis dici põt verbis minus est laude celi: quia diuinis ⁊ angelicis excellenti⁹ est predicata ⁊ laudata ꝑconijs. A ꝓphetis quidẽ ꝓnunciata. A patriarchis figuris ⁊ enigmatib⁹ ꝓsignata: ab euãgelistis exhibita ⁊ demõstrata: ab anglo venerabiliter ac officiosissime salutata. Preterea q̃lis ⁊ quãta esset ab eodẽ diuinitus declarat cuz ait. Aue maria gratia plena dñs tecuz benedicta tu in mulieribus. Tu. ℟. Que est ista que processit sicut sol: ⁊ formosa tãqz irkm viderũt eã filie syon ⁊ beatã dixerunt ⁊ regine laudauerũt eam. ℣. Que est ista q̃ ascendit per desertuz sicut virgula fumi ex aromatib⁹ mirre ⁊ thuris. Viderũt. Jn secũdo nocte. añ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende, ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Añ. Adiuuabit eam deus vultu suo deus i medio eius non cõmouebit. Añ. Sicut letantiũ omniũ nostruz habitatio est in te sancta dei genitrix. Lectio quarta.

TAlibus nãqz decebat virginẽ obpignerari muneribus vt esset gratia plena que dedit celis gloriaz: terris deũ pacẽqz refudit: fidẽ gentib⁹: finez vicijs vite ordinẽ: moribus disciplinaz Et bene angelus ad virginẽ mittitur:

ii. legit[ur] ep̃la ꝑ ꝓ eccl̃ie in 7ua ad galatas. i
Gra vob⁹ & pax a deo ꝑe nro ⁊ dño ihũ xꝑo: q
dt semetip̃ ꝓ pctis nris: ut eripiat nos de ꝑsenti
seculo nequ. ⁊ Gal. 6 Gaudete in dño

quia semp angelis cognata est virgini
tas. Profecto in carne preter carnem
viuere non terrena vita est: sed angeli
ca: vnde angelicā in carne gloriā acq
rere maioris est meriti quam habere.
Esse enim angelum felicitatis est: esse
vero virginem virtutis est. Dum hoc
obtinere viribus nitit cuz gratia quod
habet angelus ex natura vtrūqz tamē
t esse angeluz vel virginem diuini mu
neris est officium non humanū. Tu.
℟. Beatam me dicent omnes generatio
nes: quia fecit mihi dñs magna qui potens
est. Et sanctuz nomen eius. ℣. Et misericor
dia eius a progenie in progenies timenti
bus eum. Et sanctum. Lectio.
Ave inquit gratia plena dñs tecuz
Et bene plena quia ceteris p par
tes prestat: marie vero simul se tota in
fudit plenitudo gratie: hoc quippe est
quod dauid canit. Descendet sicut plu
uia in vellus. Vellus itaqz cum sit de
corpore nescit corporis passionē. Sic
t virginitas duz sit in carne: carnis vi
cia nescit. Celestis plane ymber in vir
gineū vellus placido se infudit illapsu
t tota diuinitaz vnda se cōtulit in car
nem: quando verbum caro factum est:
t deinde per crucis patibulum expres
sum terris omnibus pluuiaz salutis in
fudit: t stillicidia gratie humanis pre
stitit mentibus. Tu aūt dñe. ℟. Diffusa
est gratia in labijs tuis. Propterea benedi
xit te deus in eternum. ℣. Specie tua t pul
chritudine tua: intende prospere procede
t regna. Propterea. Lectio.
Dominus tecum inquit: mira res
t iam erat cuz virgine qui ad vir
ginem mittebat angeluz: t precessit nū
cium suum deus: t tamen a deo non re
cessit: nec teneri potuit locis qui omni
bus habet in locis t totus vbiqz est si
ne quo nihil totum. Ergo verbum pa
tris nunquā a patre discedens: homo
pprie fieri dignatus est secreto suo mi
sterio quo ipse nouit. Qui quoniaz to
tum suscepit quod est hominis homo
totus est: t totum suscipiens quod dei
est omnino aliud qz qui nat9 est ex vir
gine esse nō potuit. Scit enim de9 oia
t potest propterea quia ita est sciuit se:
ac potuit in vtero virginis sine sui cor
ruptione ita miscere atqz vniri: vt esset
vnus xps deus t homo: vna persona
duplexqz substantia. Ob quod dei ge
nitrix electa t preelecta iure ab angelo
salutat t predicat gratia plena. Tu ℟.
Ornatam in monilibus filiam iherusalem
dñs cōcupiuit. Et videntes eam filie syon
t beatissimā predicauerūt dicentes vngen
tum effusum nomen tuū. ℣. Astitit regina
a dextris tuis in vestitu deaurato: circūda
ta varietate. Et vi. In tercio nocturno añ.
Gaude maria virgo cunctas hereses sola
interemisti in vniuerso mūdo. Añ. Digna
re me laudare te virgo sacrata da mihi vir
tutem contra hostes tuos. Añ. Post partū
virgo inuiolata permansisti: dei genitrix in
tercede pro nobis. Scōm lucam.
In illo tempore. Intrauit ihesus i
quoddā castellū: t mulier quedam
martha nomine excepit illuz in domū
suam. Et huic erat sororꝰ nomine ma
ria. Et reliqua.
Omel. beati augustini epi.
Sanctum euangeliū cum legeretur
audiuim9 a femina religiosa: susce
ptuz esse dñm in hospicio ea que mar
tha vocabat. Et cum esset occupata in
cura ministrādi: soror eius maria sede
bat ad pedes domini t audiebat ver
bum eius. Laborabat illa: vacabat ista
Illa erogabat: hec implebat. Verunta
men martha laborans multum in illa
occupatione t negocio ministrandi: in
terpellauit dominū: t de sorore sua cō
questa est: quod eam laborantem non
adiuuaret. Dominus aūt pro maria re

Ad gaudia etia ꝓsint assūpcōe mariē festa.

spondit martheː ⁊ ipse factus est ei⁹ ad uocatus qui iudex fuerat interpellatus Martha inquit circa multa es occupata quoniã vnũ est necessariuz. Maria optimam partẽ elegit que non auferet ab ea. Tu aũt dñe. ℟. Ista est speciosa inter filias irlm: sicut vidistis eam plenã charitate ⁊ dilectione. In cubilibus ⁊ in ortis aromatum. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. In cubilibus. **Lectio.**

Audiuimus enim interpellationẽ interpellantis: ⁊ sententiam iudicis. Que sententia interpellanti respõdit: susceptam defendit. Erat enĩ maria intẽta dulcedini verbi domini. Intenta erat martha quomodo pasceret dñm: maria quomodo pasceret a domino. Martha dño conuiuiuz parabat: in cuius conuiuio maria iocunda bat. Cum ergo maria suauiter audiret verbum dulcissimũ ⁊ corde intentissimo pasceret interpellato dño a sorore sua quomodo putamus eam timuisse ne diceret ei dñs: surge ⁊ adiuua sororem tuam. Mira enim suauitate tenebat que profecto est maior mentis q̃z vẽtris. Excusata est sedit securior. Tu aũt. ℟. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti domino perfecta sunt in te que dicta sunt tibi. Ecce exaltata es super choros angelorum: intercede pro nobis ad dñm ihesum xpm. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Ecce.

Quomodo aũt excusata: attendamus inspiciamus perscrutemur qõ possumus pascamur ⁊ nos. Quid ei putamus reprehensum esse ministerium marthe quam cura hospitalitaz occupauerat que ipsum dominum hospicio recepat. Quomodo recte reprehendebat que tanto hospite letabatur hoc si veruz est dimittant homines q̃ ministrant egentibus, eligant sibi partem meliorem que nõ auferetur ab eis vacent verbo inhient doctrine dulcedini occupentur circa scientiam salutarem nihil eis cure sit quisquis peregrinus inuito fit quis egeat pane quis indumento, quis visitandus quis redimẽdus: quis sepeliendus vacent opera misericordie: vni instetur scientie. Tu autem domine. ℟. Super salutem ⁊ omnem pulchritudinem dilecta es a domino ⁊ regina celoz vocari digna es. Gaudent chori angelorum consortes ⁊ concives tui. ℣. Paradisi porte per euam cunctis clausa est ⁊ per mariam virginem iterũ patefacta est. Gaudent chori. ℣. Speciosa facta es ⁊ suauis. In delicijs tuis sancta dei genitrix. **Premittatur laudibus. Ad laudes añ.** Assumpta est maria in celum gaudent angeli laudantes benedicunt dominum. **Añ.** Maria virgo assumpta est ad ethereum thalamum in quo rex regum stellato sedet solio. **Añ.** In odore vngentorum tuorum currimus adolescentule dilexerunt te nimis. **Añ.** Benedicta filia tua dño: quia per te fructum vite cõmunicauimus. **Añ.** Pulchra es ⁊ decora filia iherusalem: terribilis vt castrorum acies ordinata. **Capitulum.**

Sapientia in ecclesijs altissimi aperiet os suum ⁊ in conspectu virtutis illius gloriabitur. Deo gratias. ℣. Elegit eam de⁹. **Ad benedictus añ.** Que est ista que ascendit sicut aurora consurgẽs pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castrorum acies ordinata.

Collecta.

Famulorum tuorũ quesumus domine delictis ignosce: vt qui tibi placere de actibus nostris nõ valem⁹ genitricis filij tui dñi dei nostri intercessione saluemur. Pe⁊ eundem. **Ad horas laudes. Ad primã Cap.**

Ego sapiẽtia ex ore altissimi pdiui primogenita ante oẽm creaturã ℣ iste. Dignare me laudare te vgo sacrata

Que na sit pz: melio ꝫ tẽa eligenda
cepit. s. Augl

Da mihi virtutem contra hostes tuos.
premittatur Coll'.

DEus qui nos virginalē aulā beate marie virginis in qua habitatores eligere dignatus es da quesum9 vt sua nos defensione munitos: iocūdos faciat sue interesse festiuitati. Qui cū. hac sola die dicit. Ad terciā cap.

PUlchre sunt gene tue sicut turturis collū tuum sicut monilia: murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento. Ad sextam cap.

DIlectus meus loquit mihi surge ppera amica mea: colūba mea: formosa mea ⁊ veni. Ad nonā cap.

QUe est ista que ascēdit de deserto delicijs affluens ⁊ innixa sup dilectū suū. Officiū. Gaudeamus omnes prima die tantū. sed p ebdomadā dicat. Cultum tuū deprecabunt. Coll'. Generāda. hac die. Sed alijs dieb9. Famulox tuoxq. Epla. In omnibus requiem. Grad. Propter veritatē. ℣. Audi filia. Alleluia. ℣. Assumpta est. Sequētia. Congaudent angelorū. Euāgelium. Intrauit ihesus in quoddā Euāgeliū quod hac die legit de maria ⁊ martha nihil ad rem pertinere videt, cū nihil ibi sonet de beata virgine: sed non est sine causa: fiet enim propter misteriū q̄ scilicet in maria virgine fuit vtraq; vita tam actiua q̄ cōtēplatiua que due vite per mariā ⁊ martham intelliguntur Credo in vnū. Offert. Offerentur regi maius. Prefatio. Et te in assumptione. Sanctus Agnus ⁊ Ite missa est omnia soleniter. Cōmu. Dilexisti iusticiā. In secūdis vs laud. añ. Assumpta est. cuz reliq. ps. de virginibus. Cap.

SIcut cynamomū ⁊ balsamum aromatizās odorem dedi: quasi mirra electa dedi suauitatē odoris. Deo gr̄ vel de festo quod volueris. Hymn9. O quaz glorifica lu. vel. Quem terra pōtus. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua

Ad mḡt añ. Hodie maria vgo celos ascēdit gaudete quia cū xp̄o regnat ineternum Collecta. Famulox tuox. Infra octauā agit plenū officiū cum trib9 lectionibus. Ad matut. Inuitat. In honore tres ps. cum añ. ⁊ tria ℟ia p ordinē sicut in hystoria inuenies p ebdam dicunt; ⁊ lectiones de sermone predicto Cogitis me o paula. cum Te deū laudamus. Secunda die lectiones.

QUogitis me o paula ⁊ eustochium imo caritas xp̄i me compellit qui vobis dudum tractatibus loqui cōsueram vt nouo genere loquendi sanctis que vobiscum degunt virginibus: latino vtens eloquio: exhortationis gratia sermonem faciam de assumptione beate ⁊ gloriose semperq; virginis marie: more eorum qui declamatorie in ecclesijs loqui solent ad populum quod vtiq; genus docendi nec duz attigerā Sed quia negare quicquid iniungitis nequeo nimia vestra dilectione experiar q̄ hortamini affectu infantium more balbutientium quicūq; audierint fari gestiunt cum nec dum ad plenū possunt verba formare maxime quia propter simpliciores quasq; id me deprocere compellitis vt habeant sermone latino quibus se laudib9 occupent eadem die quibusue diuinis vacent lectionibus presertim cum ⁊ eadem in multis festiuitatibus multorum sanctorū: patrum studia miro cūderunt eloquio qui de hac vberius vbiq; in diuinis scripturis p̄dicta legunt. Tu aūt dñe. Quid enix aliud sonant euangelia nisi nascentez dominū ex intemerata virgine maria. Insuper ⁊ omnia eius incrementa quousq; fuit in mundo diuinis dumtaxat efferuntur preconijs. Porro ab exordio sancti euangelij gabrielem archangelū audistis colloquentem marie: ⁊ deinceps reliqua omnia pleni9 audistis ⁊ legistis. Ad presepe

quoqz o paula te teste: nato puero multitudinē angelorz inter crepundia nouipartus: z querelas nelcias ploratus ꝑfescenninis gloria in excelsis deo: z interra pax hominibus bone voluntatis cantantē audisti: z radiantē stellam vidisti: pastoribus insuper euangelizantibus credidisti: magos ꝓterea tria munera deferentes in visione beatis oculis conspexisti: ipsaqz eadem munera bene intelligendo votis omnibus deo obtulisti: nam z cum eisdez magis deū puerū in presepe adorasti. Sed forte conquesta me delatorem qz te prodiderim clamitabis. Ad hoc ego. Si hoc celatū esse cupiebas teste cōscientia mihi narrare ante presepiū vbi plurimū lachrymata es nō deberes quia vt verū fatear xp̄i ꝓconia etiā si voluero aduratus neqz tuas laudes omnino tacere nequeo. Idcirco z tuc te omnino interrogent filie quas quasi lacte nutris. Tu enī ea melius referabis que nescio si per speciez aliquā aut certe in spiritu vidisti. Tu aūt dñe. In lauḍ. añ. Assūpta est maria. sola. Cap̄.

Eo suz radix yesse genus dauid stella splendida z matutina. Deo gratias. Ad bn̄ḍ. añ. Que est ista q̄ ascendit sicut aurora consurgens: pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castrorz acies ordinata. per ebdomadam z ad horas lauḍ. cum Cap̄. de festo z coll. p̄dicta. Officiū. Vultum tuum. quottidie coll. ep̄la alla z euangelium vt in festo. Sequentia ab illo loco incipit. Ecclesia ergo cuncta. Sed in dñica z in octaua tota dicat. Prefatio. Et te in assumptione. z Sanctus. quottidie plenaliter canitur nisi cum dñica canit: tunc in ipa dñica secunda coll. dicit de sancta maria z ꝑfatio de sancta trinitate. Nam si officiū dñicale incidat ipsa cantet nisi adhuc aliqua seruāda sit eo anno. Horze tamē nō mutāt. Ad vs quottidie añ. Assumpta est. cum reł. Hymn⁹. O crux glorifica. vel. Qucm terra pontus. Si placet iste sequētes añe cantent ꝑ ebdomadā super mḡt. Añ. Dilecte mi apprehendaz te: z ducam te in domū patris mei z in cubiculū genitricis mee: ibi me docebis ꝓcepta dñi. Añ. Maria virgo semper letare que meruisti xp̄m portare celi z terre conditorē quia de tuo vtero protulisti mūdi saluatorem. Añ. Ortus conclusus est dei genitrix ortus conclusus fons signatus: surge ꝓpera amica mea. Añ. Quā pulchra es amica mea quam pulchra es z decora: oculi tui columbarū alla. Si dñica interuenerit ad priores vs erit. xr̄. Sup salutē. Ad mḡt añ. Descendi in ortū. vel. Anima mea. Require natiuitatz marie in vs. Finita collecta de sancta maria dicetur de dñica añ. tm̄ z coll. nisi festū interueniat tunc primū dicat de festo: postea de dñica. Itē nota si infra octauas assumptionis vel natiuitatz marie virginis dñica venerit tūc dñice sunt numerāde vsqz ad aduentū dñi asi dñicalia officia correspōdēt numero dñicarū absqz dñicis infra octauas: tūc sufficit qz dñicali officio satisfaciat ꝑ añ. z coll. z eadē coll. iterū resumat cū euāgeliū eiusdē dñice dicit: z ita ꝑm ordinē dñicalia officia dicant. Itē si dñica interuenerit in ꝓcessione canit xr̄. Que est ista. z fiat ꝓcessio in capellā sancte marie sub pictura. finito xr̄io imponit Alma redēptoris qua finita sacerdos dicat coll. Famulorum tuorz. premisso. ℣. Post partuz vir. deinde reuertat ꝓcessio cuz xr̄io. Sup salutē. z sic agit per totū. Nos vero canim⁹ ꝑ totam ebdam de beata virgine obmisso dñicali officio. ¶ In octaua sancti laurētij post coll. sce marie dicit añ. In craticula te deū nō negaui: z ad ignem applicatus te xp̄e confessus sum: probasti cor meū z visitasti nocte: igne me examinasti z non est inuēta in me iniquitas.

Collecta.

EXcita in ecclesia tua dñe spiritum cui beatus laurenti⁹ leuita seruiuit vt eodem nos repente studeam⁹ amare quod amauit: ⁊ ope exercere quod docuit. In matut̄. post coll'. sancte marie añ. Beatus laurenti⁹ dum in craticula positus vereť ad impijssimū tyrannū dixit assatus sum iam versa ⁊ manduca: nam facultates ecclesie quas requiris in celestes thesauros manus pauperuz deportauerūt Coll'. predicta semp premisso ℣. coll'. Dispersit dedit pauperib⁹. Officiū. Probasti dñe. licet hore omnes dicanť de sancta maria tamē officiū mutať. Collecta. Excita dñe in ecclesia. Secunda coll'. de assumptione. Epla ⁊ euāgeliū vt in festo. Grad. Justus nō cōtur. Alla ℣. Beatus vir qui suffert prefatio dicit de assumptione. Cōmu. Qui vult ve. Lectiones de beata virgine de sermone sancti hieronymi. Die tercia.

OLim assumptione tamen eius qualiter assumpta est: quia id vestra deposcit intentio presentia absens describere vobis curaui que absentia vobis presens deuotus obtuli vt habeat sanctū collegiū vestruz: in die tante solēnitat̄ munus latini sermonis in quo discat tenera infantia: lactis expiri dulcedinem: ⁊ de exiguis eximia cogitare quaten⁹ fauente deo p singulos annos tota hec dies expendať in laude: ⁊ cuz gaudio celebreť. Lu. Ne forte si venerit vestris in manib⁹ apocriphū illud de transitu eiusdem semper virginis dubie pro certis recipiatis: quod multi latinoruū pietatis amore studioq; legendi carius amplectunť presertim cū ex his nihil aliud experiri possit p certo nisi qp hodierna die gloriosa migrauit a corpore. Lu. Monstrať aūt sepulchrū eius cernentib⁹ nobis vsq; ad p̄sens in vallis iosophat medio: q̄ vallis est inter montem syon ⁊ montē oliueti posita: quaz ⁊ tu o paula oculis cō

spexisti: vbi ⁊ i ei⁹ honore fabricata est ecclesia muro lapideo tabulata in qua ⁊ sepulta fuisse: vt scire potestis ab omnibus ibi dem predicať. Lu. In secundis vs. añ. Assumpta est. vt supra post coll'. marie imponiť añ. de sancto agapito. Beatus vir qui suffert. Coll'.

DEteť ecclesia tua de⁹ beati agapiti martyris tui ꝓfisa suffragijs atq; eius precibus glorioſis ⁊ deuota pmaneat: ⁊ secura cōsistat. ℘er. In matut̄. añ. Hic vir despiciens. cum coll'. predicta. Ad missam post coll'. sancte marie dicať collecta sancti agapiti p secūda.

Die quarta lectiones

SEd nūc sepulchrū ei⁹ vacuuz esse cernētib⁹ cūctis ostendiť. Hoc id circo dixerim: qz multi nostroz dubitant vtrū assūpta fuerit simul cū corpe an obierit relicto corpe. Quomō autē vel quo tpe aut a quib⁹ psonis sanctissimū corp⁹ ei⁹ inde ablatum fuerit. vel vbi transpositū: vtrū ne resurrexerit ne sciť: q̄z quidā nonnulli astruere velint eam iam resuscitatā ⁊ beata cū xp̄o īmortalitate in celestib⁹ vestiri. Quod ⁊ de beato iohanne euāgelista theologo ei⁹ ministro: cui virgini virgo a xp̄o cōmissa est: plurimi asseuerant: qz in sepulchro eius vt ferť nō nisi mānna inueniť: qđ ⁊ scaturire cerniť: verūtamē quid horuz veri⁹ censeať ambigim⁹: meli⁹ tamen deo cui nihil ipossibile est cōmittimus q̄z vt aliquid temere diffinire velimus auctoritate nostra: qđ nō ꝓbam⁹. Sicut ⁊ de his quos cū dño teste euangelio resurrexisse credim⁹. Sed vtrū redierint in puluerē certū nō habem⁹ nisi qp legim⁹: quia multa corpa sanctoz q dormierāt surrexerūt ac venerūt in sanctam ciuitatem scilicet iherusalem ⁊ apparuerunt multis: de quibus profecto nonnulli doctorum senserunt etiam ⁊ in suis scriptis reliquerunt: qp iam in illis perpetua sit impleta resurrectio.

Vall' iosaphat in pdio getsemani q̄ dr̄ torr' ē i gratio Cathedonensi. Vbi q̄z by leo ꝑp statuit qp vō mānā Vñ dei appellare ⁊

Fatent enim qꝫ veri testes resurrectionis non essent nisi ꝛ vera esset eorum resurrectio. vnde ꝛ beatus petrus dixisse legit cum de dauid in testimoniū loqꝝret. Et sepulchrū inquit eius est apud nos quasi non sit ausus dicere qꝫ ipse aut corpꝰ eius apud nos est: sed tantum sepulchrū quo cōditus fuerat. Tu aūt

Die quinta lectiones.

Fatent enim qꝫ veri testes resurrectionis nō essent: nisi ꝛ vera esset eorū resurrectio: vnde ꝛ beatus petrus dixisse legit cum de dauid in testimoniū loqueret. Et sepulchrū inquit eiꝰ est apud nos: quasi non sit ausus dicere: qꝫ ipse aut corpꝰ eius apud nos est. sed tantum sepulchrum quo conditus fuerat. Tu. Hinc aiunt resurrexisse: ꝛ ipsum cū ceteris sanctis: ꝛ ideo vacuū remansisse mausoleū: vti nūc beate marie cernit: quod sane factū ꝛ de alijs q buslibet locis scripturarū conant affirmare qꝫ hi iam cū xpō regnent resuscitati in eterna societate. Tu. Quod qꝛ deo nihil impossibile: nec nos de beata maria factuz abnuimus quāqꝫ propter cautelam salua fide: pia magis desiderio opinari oporteat qꝫ inconsulte diffinire: quod sine periculo nescitur: dum ꝛ de his ex quibus certi sumꝰ tantisper loquamur ad exhortationē vestram in qualicūqꝫ sermone: ad edificationē ꝛ laudem nominis dei: vt ꝛ religio seruet ꝑ famulatu: ꝛ deuotio augeat ꝑ affectu.

Die sexta lectiones.

Quoniam enim hec est sola virgo que interemit vniuersaz hereticā prauitatē: sola fit post deū que nos cōfirmet in omni veritate: suisqꝫ cōmendet meritis: precibusqꝫ auxilietur: vt ꝛ ipsi digni inueniamur in eiꝰ laudibus. Quod si querit post ascensionez dñi: quid egerit: vnū pro certo est: quia virgo sancta corpore ac mente permansit: quā sane archangelꝰ gabriel ac celestis paranimphus intactā custodiuit: ꝛ iohannes apls atqꝫ euangelista: cui xps eam de cruce cōmendauit suisqꝫ ei deseruiuit obsequijs. Tu. Nō qꝫ eximiꝰ ille sanctoz aplorum chorus eaz deseruerit: inter quos post resurrectionē intrāſ ꝛ exiens familiariꝰ cōtulit de xpi incarnatione: tanto siquidē verius: quanto plenius per spiritū sanctū ab inicio cūcta didicerat: ꝛ perspexerat oculis vniuersa: licet ꝛ apli per eundē spiritū sanctū oia cognouerint: ꝛ in omnē edocti puenerint veritatē. Tu. Quā sane beatam virginē ꝛ si oēs venerati sunt discipuli: ciqꝫ famulabant officio dilectionis: iohannes tamē amplius ac specialius vsqꝫ i finē vite suē: qui sibi cōmissam accepit in sua quasi matrē filiꝰ venerabat cui benignus magister de cruce. Mulier inquit ecce filiꝰ tuus: ad discipulū autē. Ecce mater tua: vt virgo virgini cohereret ꝛ deseruiret cura officiosissime adoptionis. Tu aūt dñe.

Die septima lectiones.

Non enī pudicissima virginitas alicui discipuloz rectiꝰ qꝫ virgini cōmendat: vt esset ad inuicez grata societas ꝛ floridus aspectus: necnon ꝛ venustus ꝙuersandi vultus: vernāsqꝫ alternatim pudiciciarū splendor decoratus. vna si quidē virginitatis virtus in ambobus: sed altera ꝓportio in maria: altera quidem: quia fecundior: sed ipsa incorrupta: ipsa vero in iohanne sed altera qꝛ ꝛ si ipsa eadēqꝫ incorruptio: tamen fecunditas integritatis lōge glorioſior qꝫ virginitas. Idcirco ꝛ fecunditas tota i illa deifica est ꝛ virginitas: alioqn nusqꝫ ꝑm naturā nascē di virginitas vbi fecunditas predicat neqꝫ fecūditas vbi vginitas integra seruat. Ideoqꝫ totū supercellūt de illa q dicūt: qꝛ sūt diuina atqꝫ ineffabilia vī ꝛ virginitas ꝛ fecunditas prolis supereminens nouitas est: quāqꝫ humanus

quo vgo maria genuit & peperit

cernat ex carne quod nascit. Tu autez
Uerūtamen si magnificentior multū
virginitas in maria ppter gratie excel
lētiā: vna tamē integritas carnis & vna
virtus que ad inuicē quasi cognate so/
cianť. Hinc quoqz iohannes quicqd
est qđ maria genuit euangelizādo suo
cōmendat eloquio: verbū inquiens in
principio erat: & verbū erat apud deū
& deus erat verbum. Hoc quippe ver/
bū quod erat in principio & apud deū
erat: & de⁹ erat verbū ipm genuit nobis
beata & gloriosa virgo maria ex se car/
ne factum. Tu autez dñe. Si dñica
infra octauas fuerit. Lectiones.
Qaríssime quia iter salutis nostre i
laudib⁹ saluatoris est: hortor vos
& cōmonco in hac sacra solēnitate geni
tricis dei marie: nolite cessare a laudi/
bus: quod si virgo es gaude quia esse
meruisti: & tu quod laudas tantū cura
vt sis que digne laudare possis: qđ si
continens es & casta: venerare & lauda
quia non aliunde cōstat vt possis esse
casta qz ex gratia xpi que fuit pleniss/
me in maria quā laudas. Quod si cō/
iugata aut certe peccatrix es: nihilomi
nus cōfitere & lauda: quoniā inde om/
nibus misericordia profluxit & gratia
vt laudent. Et quāuis non sit speciosa
laus in ore peccatoris: noli cessare: qz
inde ꝓmittit tibi venia: vnde & omni/
bus vt laudes: alioquin nisi iuxta mo/
dulum ingenij nostri deum laudare in
sanctis suis studeam⁹ quomodo eum
secōm qꝺ canimus iuxta multitudinem
magnitudinis eius laudare poterim⁹:
omnino pretermittendū non est: quod
impleturi sumus quādoqz secōm qꝺ di
cit. Beati qui habitāt in domo tua do
mine: in seculū seculi laudabūt te. Inte
rim vero quia deus imensus est: quod
voce nō possumus nec facundia vale/
mus: exequamur votis & medullis cor
dis: quia magn⁹ & bonus est atqz imen
sus tantus & talis: quantū & quale ipse
se nouit: ore ac spiritu cōfitemur ad iu
sticiaz & laudem & salutem. Hinc ergo
omnes pariter festiuitatē gloriose sem
per vginis marie deuotissime celebre/
mus: quia hec est dies ꝑclara: & omni
seculo veneranda: in qua beata maria
meruit exaltari super choros angelor
et peruenire vltra cz nostre humilitaz
est natura: vbi non substātia tollit: sed
glorie magnitudo monstrat cum eleua
tur in dexterā patris: vbi xps ꝓ nobis
introiuit pōtifex factus in eternum: ad
celi videlicet palaciū. Tu aūt dñe.
In octaua assumptionis sancte ma
rie Ad vs añ. Assūpta est maria ps
Dixit dñs. cū reł. Capitulū.
Ego quasi vitis fructificaui suaui
tatē odoris: & flores mei fruct⁹ ho
noris & honestatis. Deo grās. ℟. Sup
salutem. Hymn⁹. Quem terra pontus
Ad mḡt añ. Virgo prudentissima. Collł.
Famulorum tuor. Deinde de sanc/
to thimotheo & simphoriano añ. Ab/
sterget deus. Collecta.
Axiliū tuum nobis quesum⁹ dñe
placatus impende: & intercedēti/
bus sanctis martyribus tuis dexteraz
super nos tue propiciationis extende.
Per. In matutz. omnia vt in festo.
Sermo Lectio prima.
Celebritas hodierne diei ammo/
net vt i laude virginis imorari de
beam⁹: quia reuera dignū est vt in die
tante genitricis laudes dñi non sileat
lingua carnis. In hac siquidē die com
petenter beata virgo maria sponso illi
celesti libere proclamat. Tenuisti ma/
num dexteram meā: & in voluntate tua
deduxisti me: & cum gloria assumpsisti
me. Tu aūt dñe. Hodie inqz & ipsa a
sponso suo cōgrue audit. Veni ꝓma
mea: columba mea: spōsa mea: quoniā
ecce hyems trāsijt: pluuia abijt: ipaqz
iam beata respōdit. Flores visi sunt in

terra nra: temp⁹ sectionis aducit: aia mea exultabit in dño: ⁊ delectabit sup salutari suo: ⁊ in dño laudabit anima mea: audiant mansueti ⁊ letent ⁊ credo videre bona dñi in terra viuentiu. Tu Uideamus itaq; frēs que sit hec virgo tam sancta ad quā spūssanctus venire dignatus est: que taz speciosa quā dñs elegit sponsam: que tam casta vt possit esse virgo post partū. Hec est tē plum dei fons ille signat⁹: porta in domo dñi clausa. Ad hanc itaq; sanctus descēdit spūs: huic virtus altissimi obumbrauit: ex ea potēs virtutū xps egredit. Hec est enim imaculata coitu: fecūda partu: virgo hec castitate concepit: non ex viro sed ex spūsancto hec peperit nō dolore sed gaudio. hec nutriuit angelorz cibum ⁊ hoim. Felix certe ⁊ omni laude dignissima que sine humano semine celestez panem ptulit. ⁊ mūdo genuit saluatorē. O fidei pactum. o fidei secretum. ptmittit angelus virgini filium nasciturū: virgo gaudet: cupitq; effici mater. Uere magnum ⁊ salutare misterium que sic peperit vt virgo dici possit ⁊ mater. Iacta maria creatorem tuum: lacta panem celi: lacta precium mundi: prebe lambenti māmillā vt pro te ipe prebeat percutienti maxillam: lacta ergo maria eum qui fecit te. qui talem fecit te vt ipse fieret in te. lacta eum qui fructū fecunditatis tibi dedit conceptus ⁊ decus virginitatis nō abstulit natus. Tu illi vt mater temporalem ministra substantiā vt ipse nobis ⁊ tibi vitā tribuat sempiternā. Tu aūt Euangeliuz. Intrauit iheſus. Ad laudes añ. Assumpta est tote. Cap

EGo mater pulchre dilectionis ⁊ timoris ⁊ agnitionis ⁊ sancte spei Deo gratias. Ad bñd. añ. Que est ista. post collectā sancte marie dicat añ. de sanctis. Tradiderunt cuz colt. eorū. Ad horas laudes cum his capitulis.

TRansite ad me omnes qui concupiscitis me ⁊ a generationib⁹ meis adimplemini. Deo. Cap.

MEmoria mea in generationes seculoz q edunt me adhuc esuriēt. Spirit⁹ me⁹ sup mel dulcz Cap. ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauum

QUi audiūt me nō con/ Cap. fundent: ⁊ qui operant in me nō peccabunt: qui eluciant me vitaz eternā habebūt. Officiū. Vultū tuū. Epla Ego quasi vitis. Cetera oia vt i festo. In secundis vs sup mgt añ. Tota pulchra es longior.

In vigilia sancti bartholomei apli post sextam. Officiū. Ego aūt p totum. Colt. Concede qsum⁹ ops deus ven. Epla. Beatus vir qui inuentus. Euangeliū. Ego sum vitis. Prefatio quotidiana. Ad horas aūt de vigilia nihil dicit. Sed preces ad horas dicātur cū genuflexiōe. In vs sup ps. añ. Nō vos me elegistis. ps. Dia laudate. Cap. Ibant apli. R. Fuerūt sine querela. Hymnus. Exultet celū laudib⁹. V. In omnem terram. Ad mgt añ. Ecce ego mitto. Collecta.

TUere nos misericors deus ⁊ beati bartholomei apostoli tui cuius natalicia preuenimus semper guberna p fidijs. Per. Lectio prima.

IN die tres ab hystoriographis asserunt. Prima est in dia q̄ ad ethiopiā mittit. Secūda q̄ ad medos. Tercia que ad finem mundi facit. Nam ex vno latere tenebrarū regionem mittit. Ex alio vero latere mare occeanū. In hāc vero indiam ingressus est bartholomeus apls templum in quo erat idolum astaroth. Et quasi peregrinus ibi manere cepit. In quo idolo demon talis erat qui diceret se curare languētes ⁊ cecos illumiare sine dubio quos ipe ledebat. Erant enī sine deo vero ⁊ necesse erat vt a deo falso ludificarentur

Deus enim falsus hac arte illudit cos qui verū deū non habent. Facit eis dolores infirmitates: damna & pericula & dat respōsa vt sacrificēt ei quasi sanent ab eo hoc videt stultis quod sanet eos Ille aūt nō sanando subuenit: sed a lesione cessando: & cū cessat ledere: curas se putāt. Unde factū est vt sancto bartholomeo aplo ibi manēte nulla respōsa daret astaroth: & nulli poterat ex his quos leserat subuenire. Cūq iam plenū esset languētib⁹ templū: & quottidie sacrificantib⁹: nullū daret astaroth responsum infirmi ex longinquis partibus multi adducti iacebant. Sed cū in ipso templo nullū posset dare demon responsum sed neq sacrificantib⁹ sibi subuenire: neq seipsos more suo laniantib⁹: prexerunt in aliam ciuitatē vbi aliud demoniū colebat: cui nomē erat berith. Et illi sacrificātes ceperūt inquirere: quare deus eor astaroth nō daret eis responsuz. Respondēs aūt berith dixit. Deus vester sic captus & ligatus cathenis igneis tenet strictus: vt neq suspirare neq audeat loqui: ex illa hora qua apostolus dei bartholome⁹ ibi ingressus est dicunt ei. Et quis est iste bartholome⁹. Respōdit demon. Amicus dei oipotentis: & ideo huc in istaz ꝓuinciā venit: vt omnia numina que colunt yndi euacuet. Dixerunt aūt cultores idolor: dic nobis signa eius vt possim⁹ inuenire euz: quia inter tot homines non possum⁹ cognoscere eum. Respondit demon & dixit. Capillo capitis nigro & crispo: caro candida: oculi grandes: nares equales & directe: aures cooperte crine capitis: barba ꝓlixa habēs paucos canos: statura equali: q̄ nec longa possit: nec breuis aduerti. Uestit collobio albo clauato purpura induit pallio albo quod singulas habet gemmas purpureas. Uiginti & sex anni sunt in quibus nunq̄ sordidant vestimēta eius. Cencies per diē flexis genibus: & cencies per noctem assiduc orat deū. Cor ei⁹ tanq̄ tuba vehemēs est. Factum est aūt cum apostolus xpi bartholome⁹ liberasset filiam polimij regis a demonio prefatus rex polimi⁹ cuz vxore filijs omniq̄ populo baptizat⁹ est & relicto regno discipulus apostoli est effectus. Tunc omnes templorum pontifices ad astragem regem fratrē eius venerūt & de amissione deorū suor & templi subuersione apostolorū accusant. Astrages rex indignat⁹: mille armatos ad capiendū aplm destinauit. Quo adducto dixit. Tu es qui fratrē meū euertisti. Ego nō euerti sed cō uerti. Cui rex. Sicut tu fecisti fratrem meū declinare deū suū: sic te faciā declinare deū tuū. Hec illo loquēte de⁹ suus baldach cecidit. Quo audito rex scidit vestem suam & fustib⁹ apostoluz cedi iussit & cesuz excoriari: & excoriatū decolari. Tu. Scōm lucam.

In illo tempore. Facta est cōtentio inter discipulos ihesu quis eor videret esse maior. Et rel.

Omel. venerabilis bede presbyteri.

Sicut boni moris esse solet in scripturis: semp exempla patrū precedentiū: quib⁹ ad meliora proficiant inquirere quib⁹ agnitis de suis actib⁹ humilient explorare. Sic ecōtrario reprobi si quid forte in electis reprehensibile reperiunt quasi suas ex eo nequicias obtecturi aut pro iusto defensuri libentissime solent amplecti. Ideoq̄ multo ardentius legunt q̄ facta est contentio inter discipulos xpi quis eor videret esse maior q̄ q̄ multitudinis credentiū erat cor vnuz & anima vna multiq̄ recolunt tenacius q̄ facta est distentio inter barnaban & paulum: ita vt discederent ab inuicem quā q̄ ideo paulus ait. Cum enim sit inter vos zelus & cōtentio nonne carnales estis: nōne ho-

mines estis: nō ergo vobis infirmitas sanctoꝝ imitanda ꝓponit. Sed illud potius quia cōualuerūt de infirmitate fortes facti sunt in bello hoc maxime i loco vbi ꝛ ipsa contentionis eoꝝ causa est nobis incognita. Non enī incredibile est iuxta hoc quod alibi precipit. Contendite intrare ꝑ angustiā portaꝝ honore se inuicē preuenientes certarit verum qualibet ex causa contenderint nos potius non carnales adhuc discipuli quid gesserint: sed spūalis magister quid iusserit videam⁹. Dixit autez eis. Reges gentiū dñant eoꝝ: ꝛ qui potestatē habent sup eos benefici vocant vos aūt nō ita. Sed qui maior est i vobis fiat sicut minor ꝛ qui precessor est: sicut mīstrator. Idcoqz nos omni studio contēdere debemus in bonis operibus: alius alium precedere cuz omni humilitate: sicut boni serui dei: atqz in omni ꝓfectu iusticie: vt de nobis possit dici illud qō in psalmo legit. Ibunt de virtute in virtutē sancti ꝛ electi dei. Certantib⁹ de prioratu discipulis pi⁹ magister non in itu contentionis eos arguit: sed formam quaz sequant humilitatis: modesta ratione monstrauit. In qua tamen forma ad optinendam humilitatē maiores ꝛ pcessores: id est doctores ecclesie nō modica discretione opus habent: vt videlicet ad instar regum gentiū dñari subiectis: seqz ab eis gaudeāt supuacuis laudib⁹ attolli. Sed ad exemplū regis eterni quasi iuniores eis quibus regendis presunt efficiant ac ministri. Ergo necesse est vt sic bene agentib⁹ prelati ꝑ humilitatez sint socij quaten⁹ contra delinquentiū vicia ꝑ zeluz iusticie sint erecti ꝛ vt bonis in nullo se preferant ꝛ cū prauoꝝ culpa exegerit potestatē protin⁹ sui pōratus agnoscāt. **Ad laudes añ.** Hoc est preceptū. **cū rel. Cap.** Scimus quoniā **℣.** Dedisti. **Ad bñd. añ.** Dum steteritis.

Oratio. Omnipotēs sempiterne de⁹ qui huius diei sanctam veneranda qz leticiaz in beati bartholomei apli tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue id amare quod credidit ꝛ pdicare qō docuit. **Ad horas laudes cuz cap. de festo. In secūdis vs añ.** Jurauit dominus. **cū rel. cetera de aplis i cōmuni. Officiū** Mihi aūt. **ꝑ totū. Coll. pdicta Epla.** Scim⁹ qm̄ di. **Grad.** In omnez terrā. **Alla. ℣** Nō vos me. **Seqnia.** Clare sanctoꝝ. **Euāgeliū.** Facta est cōtētio. **Credo in vnuz. Offert.** Constitues eos. **pfatio de aplis. Cōmu.** Amen dico vobis ꝙ vos. **Sequit hystoria de trāsfiguratione dñi. Ad vs sup ps. añ.** Ihesus ad discipulos iacētes accessit tetigit surgere pcepit ne timerēt dixit eis qui surgentes ꝑter ihesum neminē viderūt **ps. omnia** laudate. **Capitulum** Clarissimi notaz vobis facim⁹ dñi nostri ihesu xpi virtutē ꝛ pscientiaz sed speculatores facti illi⁹ magnitudinis: accipiēs enī a deo patre honorem ꝛ gloriam. **Cap. scōm chorū.** Saluatorē expectam⁹ dñm nostrū ihm xpm qui reformauit corpus humilitatis nostre configuratū corpori claritatī sue per operationē qua posit sibi subijcere omnia. **℟.** Assumēs ihesus petrū ꝛ iacobū ꝛ iohannem fratrem ei⁹ in montem excelsum cum eis seorsum ascēdit. Ibi se transfigurans suam claritatē eis ostendit. **℣.** Ne videntes eius passionem turbarent sed fortiori soliditate firmarent Ibi se. **Hymnus.** O Nata lux de lumine ihesu redemptor seculi: dignare clemens supplicū laudes ꝛ pces sumere. Qui carne quondam contegi dignatus est pro perditis: nos membra confer effici: tui beati corporis. Pre sole vultu flām⁹ vt nix amictu candid⁹: in mōte dignis testib⁹: apparuisti cōditor. Vates alūnis abditos tuis vetustos conferens

vtriſq; te diuinit⁹: deū dediſti credere
Concede nobis queſuu⁹ almis mica
re moꝛib⁹: vt ad poloꝛ gaudia: bonis
vehamur actib⁹. Laudes nos tibi pā/
gim⁹ eterne regū rex deus qui es trin⁹
& dñs p cuncta regnans ſecula. Amen.
℣. Adoram⁹ patrē & filiuz cū ſancto ſpiritu
Regnantē in maieſta te ſua. Ad mg̃t añ.
Miſionē quā vidiſtis nemini dixeritis do/
nec filius hoīs ſurgat a moꝛtuis. Coll'.
DEus qui hodierna die vnigeni/
tū tuū mirabiliter tranſformatuz
celitus vtriuſq; teſtamēti patrib⁹ reue/
laſti: da nobis q̃ſum⁹ beneplacitis tibi
actib⁹ ad eius ſemp contēplandam p/
tingere gloꝛiam: in quo tue paternitati
optime complacuiſſe teſtatus es. ℘er
eundē. Ad compl'.añ. Miſerere mei do
mine. Hymn⁹. Ec lucis ante terminū.
Cap'. ℘acem &. Sup nūc añ. Vigila ſu
per nos. poſt carnis reſurrectionem. ℣.
Magn⁹ dñs & magna virtus eius. Et ſapi
entie eius nō eſt numerus. Coll'. Deꝰ qui
diem. In matut'. Inuitat'. Xpm regē
regū hodie tranſfiguratū. Venite adoꝛem⁹
dñm. In primo nocť.añ. Aſſumpſit ihe/
ſus diſcipulos ſuos & aſcendit in montē: &
tranſfigurat⁹ eſt ante eos. p̄s. Dñi eſt ter.
ra. Añ. Hodie dñs iheſus xp̄s facie vt ſol
in monte reſplenduit & veſtimētis tāq; nix
candidis emicuit. p̄s. Afferte dño. Añ.
Ecce nubes lucida obumbꝛauit eos: pater
na voꝛ audita eſt hic eſt filiꝰ me⁹. p̄s. Deꝰ
noſter refugiū. ℣. Magn⁹ dñs & magna
virtus eius. Et ſapientie eiꝰ nō eſt numer⁹
HOdie dilectiſſimi ſolito ſereni/
oꝛ nob illuxit dies: q̃n celeſte lu/
mē in terꝛ emicuit: q̃n vera luꝛ moꝛta
liū tenebꝛas illuſtrauit. Q̃n diuin⁹ ful
goꝛ humanis oculis ſe viſibilē etiā coꝛ
poꝛaliter demonſtrauit: hodie eternuſ
ſol carne infirmitatis paululū remota
caligine: p moꝛtalie adhuc coꝛpus no/
uo & ſtupendo miraculo mirabiliter iꝛ
radiando effulſit. hodie verbum caro
factū & carnis einſdem ſibi vnice deifi
cationē vultus & veſtiuz clarificatione
oſtendit. Hodie vidim⁹ gloꝛiā ei⁹: glo
riā quaſi vnigeniti a patre voce clapſa
ſup cū huiuſcemodi a magnifica glo/
ria. Hic eſt filius me⁹ dilectus in quo
mihi bene complacui ipm audite. ℟.
Aſſumptis hodie dñs iheſus tribus diſci/
pulis in montez vt oꝛarent ſubijt excelſum
ſoluſq; oꝛans coꝛaz eius ttanſfiguratus eſt.
Facies eius vt ſol reſplenduit ac veſtimē/
ta eiꝰ vt nix facta ſunt candida. ℣. Ut autē
teſtimoniū haberet a lege & pꝛophetis hinc
inde cū eo moyſes & helyas viſi ſunt in ma
ieſtate. Facies. Lectio.
HEc eſt gloꝛia vnigeniti a patre:
cū eū pater vnigenitū recognouit
cum cum ignoꝛantib⁹ reuelauit: cū euz
diuinis operib⁹ ſuum eſſe filiū demō/
ſtrauit: cum ab adoptiuis eum diſcer/
nēs ſuū eſſe filiū de celis clamat dicēs
Hic eſt filius me⁹ dilectus: hic eſt inqt
filius meus dilectus. Sunt qui dē mi
hi & alij multi filij p gr̃am: ſed iſte me⁹
per naturam. Sunt & alij ex tempoꝛe:
iſte aūt ante omnia tēpoꝛa. Sunt & alij
facti: ſed iſte eſt genitus qui ſic eſt geni
tus vt ſit & vnigenitus: & ideo vnigeni
tus quia de mea ſubſtantia: nō plures
ſed ipſe vnus eſt genitus. ℟. Coꝛam tri
bus diſcipulis trāſfiguratus eſt dñs. Moy
ſe & helya hinc inde ſecū loquentibus oſtē/
dit ſe in maieſtate. ℣. Ut in oꝛe duoꝛuz aut
triū teſtiū ſtaret omne verbū. Moyſe.
HAnc gloꝛiā quaſi vnigeniti a pa/
tre vidit ipſe: viderūt & alij: audi
uit ipſe: audierunt & alij. Hanc glo/
riam quaſi vnigeniti a patre. Johan/
nes vidit cū ex deo deū agnouit. Euz
& ipſum in gloꝛia tranſformatū conſpe
xit & patrē de filio hominis inſtruentē
audiuit. Ideo ait: vidimus gloꝛiā ei⁹
gloꝛiam quaſi vnigeniti a patre. Nam
& petrus dixit hanc vocem nos audi/
uimus cum eſſemus cū illo in monte.

Que vt viderint vtrũue audierint sci cuãgeliste matheus marcus ⁊ lucas te/ stant̃. Assumpsit inquiũt iheſus petrũ iacobũ atq; iohãnẽ ⁊ duxit illos in mõ tem excelsum seorsum ⁊ transfiguratus est ante eos. ℟. Primogenitus prodijt ex ore patris feci vt orieꝛ lumen in terris ego in altissimis habitaui. Et thronus meꝰ i co lũna nubis. ℣. Priusq; montes fierent aut formareꝛ orbis terre a seculo ⁊ in seculum. In secũdo nocꝛ. añ. Petrus ⁊ qui cũ illo presentes erãt xpo letificati viderũt gloriã dei. pſ. Omnes gentes. Añ. Respõdẽs petrus ait ad iheſum: dñe si vis faciamꝰ hic tria tabernacula. pſ. Magnꝰ dñs. Añ. Accedẽtes discipuli ad dñm iheſum: patris vocẽ audientes: ceciderunt in facies suas. pſ. Jubilate deo ℣. Magnꝰ dñs ⁊ lauda bilis nimis Et magnitudinis eiꝰ nõ est finis

TErcius enĩ tante visionis testis ia cobꝰ addit̃ qꝛ scõm eiusdẽ dñi sen tentiã in oꝛe duoꝛũ vel trium testiũ: sta bit omne verbũ. Tantũ igit̃ verbũ: tã ta visio tam excellens negociũ: trium ⁊ summoꝛũ apostoloꝛũ confirmandum erat testimonio. Bñ ergo saluatoꝛ tres assumpsit discipulos: vt deitatis trini tas que apparebat: trinario discipuloꝛ/ rũ numero signareꝛ. Apparuit quippe pater ibi in voce: filiꝰ in glorificata car ne: spũssanctꝰ in lucida nube. Ecce ait cuãgelista. Nubes lucida obumbrauit eos. ℟. Claruit magnitudo dei ⁊ virtꝰ ap paruit discipulis: qm̃ sic voluit transfigura ri excelsus dñs. Ut in ipsa claritate ostẽde/ ret maiestatẽ. ℣. Assumpsit iheſus tres dis/ cipulos suos in montẽ ⁊ facta est coram eis fa cies eiꝰ sicut sol: vestimẽta eiꝰ sicut nix. Ut.

ADhuc lucida nubes spũssanctꝰ di/ cit̃: qui ab estu carnaliũ voluptaꝛ/ tũ mẽtes quas obumbrabat refrigerat qꝛ imbre supno quas aridas inuenit fe cundat lucidaꝛ: qꝛ fulgoꝛe suo obscura tenebrarũ illustrat: de cuius obumbraꝛ/ tione virgini matri ab angelo dicitur. Spiritussanctꝰ supueniet in te ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi. Tu. ℟. Dis/ cipuli xpi nube lucida obumbrati voceq; dei patris de nube clamantis. Perturbati in faciẽ ceciderẽ. ℣. Tante náq; reuerẽde visionis nouitate nõ ferentes. Per.

VIdete ergo fratres gloriã solẽni/ tatis: videte opus trinitat̃: vide te misteriũ resurrectionis. Clamat pa ter radiat filius: obumbrat spũssanctꝰ vident hoc apli sed non nisi post octo dies vere. Sic náq; ait lucas euange/ lista. Post hec verba vere dies octo as sumpsit iheſus petrũ iacobum ⁊ iohã nem. Tu aũt dñe. ℟. Sicut per vniꝰ diei trinitas p patris vocem per colũbe descen sum per baptizatũ in ioꝛdane filiũ declara/ ta est: sic eodem hodie transfigurato filio a patre clamatũ est. Hic est filius meus dile/ ctus in quo mihi complacui. ℣. Moyses ⁊ helyas prophete glorificati affuerũt glorio so dño dicentes excessũz eius quez comple cturus erat in irlm. Hic. In tercio nocꝛ. añ. Inter duos vates tresq; discipulos ap paruit iheſus xps dñs vt in oꝛe duoꝛ vel triũ testiũ staret omne verbũ. pſ. Dñs re/ gnauit. Añ. Celi aperti sunt super eum ⁊ vox patris audita est: hic est filius meus di lectus hunc audite. pſ. Cantate. ij. Añ. Quam discipuli vocem audierũt: audien/ tes valde timuerunt timentes in faciem ce ciderunt. pſ. Dñs regnauit iras. ℣. Be/ nedictus es dñe in firmamẽto celi. Et lau/ dabilis ⁊ glorioſus ⁊ superexaltatus in secu la.

Scõm matheũ. 17

IN illo tempoꝛe. Assumpsit iheſus petrũ ⁊ iacobum ⁊ iohannez fratrẽ eius ⁊ duxit illos in montez excelsum seorsuz: ⁊ transfigurat̃ est ante eos. Et reł.

Omel. bti leonis pape.

ASsumpsit iheſus petrum ⁊ iaco/ bum ⁊ iohannem fratrẽ eius: con scendit cum eis seorsum monte precel so: claritatez illis sue gloꝛie demonstra uit. Quia licet ipsi intellexissent in co

maiestatem dei: ipsius tamē corporis quo diuinitatis tegebat: potentiaz nesciebant. Et ideo proprie signanterqz promiserat quosdam de astantibus discipulis non prius gustare mortem qz viderent filiū hominis venientē in regno suo id est in regia claritate quā specialiter ad naturā suscepti hominis pertinentē: his tribus viris voluit esse cōspicuum. Nam illa ipsius deitatis ineffabilem et in accessibilē visionē que in eternā vitam mundis corde seruat nullo modo adhuc mortali carne circūdati intueri poterant z videre. Tu. ℟. Hodie pater de celis testificatus est filiū: quo audito discipuli timuerunt valde prostratiqz sunt ad vocem dicentem. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui. ℣. Celi aperti sunt super eum z vox patris audita est. Hic est filius.

Aperit enī dñs corā electis testibꝰ gloriā suam: z cōmunem illam cū ceteris corporibus formā: tanto splendore clarificat vt z facies eius solis fulgore similis: z vestitus candori niuiuz esset equalis. In qua trāsfiguratione illud quidez principaliter agebat vt de cordibꝰ apostoloz crucis scandalū tolleret: nec conturbaret corū fidem: voluntarie eorum humilitas passionis qbus reuelata esset abscondite excellentia spes sancte ecclesie fundebat: vt totum corpus xpi agnosceret quali esset cōmutatione donandu: z eius sibi honoris cōsortiū membra ꝓmitteret qui in capite prefulsisset: de quo idem dñs dixerat cū de aduētus sui maiestate loqueret. Tunc iusti fulgebunt sicut sol i regno patris sui. Tu. ℟. Descendētibꝰ illis de monte precepit ihesus dicens. Nemini dixeritis visionez quā vidistis donec filius hominis a mortuis resurgat ℣. Ne mors eius aliquo modo impederet si hec visio statim in populo diuulgaret. Nemi.

Confirmandis vero apostolis z ad omnē scientiaz prouehendis. Illa quoqz in illo miraculo accessit instructio. Moyses enī z helyas lex sz z ꝓphete apparuerūt cuz dño loquentes: vt verissime in illoz quinqz viroruz ꝓsentia compleret qđ dictū est. In duobus vel tribꝰ testibꝰ stabit omne verbū Quid hoc stabilius quid firmiꝰ verboꝝ in cuiꝰ predicatione veteris ac noui testamenti concinit tuba. Et cū cuā gelica doctrina antiquarū protestationū instrumēta concurrunt. Astipulant enim sibi in vtrius qz federis pagine: z que sub velamine misteriorum precedentia signa promiserant: manifestū atqz conspicuū presentiz glorie splēdor ostendit. Tu aūt dñe. ℟. Cōfirmādis z ad veri cultus scientiam prouehendis discipulis. Moyses z helyas cū domino loquentes apparuerunt. ℣. Quoniam xpi euāgeliū a lege z prophetis testimoniuz constat habere. Moyses. Te deum laudamus. ℣. Magnus dñs z laudabilis nimis Et magnitudinis eius non est finis. ꝑmittat laudibus. Ad laudes añ. Accessit ihesus z diuine vocis pauore prostratos tetigit discipulos suos dicens: surgite z noli te timere. Añ. Vt testimoniū haberet a lege z ꝓphetis in medio moysi z helye transfiguratus apparuit ihesus. Añ. Lex ꝑ moysen data est: z prophetie per helyam qui in maiestate visi sunt cū dño fulgentes in mōte z loquentes. Añ. Descendentibꝰ illis de monte precepit ihesus dicens: nemini dixeritis visionem donec a mortuis filius hominis resurgat. Añ. Celi aperti sunt super eum z vox facta est de celo dicēs: hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui alleluia.

Capitulum.

Saluatorem expectamus dñm nostruz ihesum xpm qui reformauit corpus humilitatis nostre cōfiguratuz corpori claritatis sue per operationez qua possit sibi subijcere omnia. Deo gratias. ℣. Benedictus dñs deus israhel

Qui facis mirabilia magna solꝰ. Ad bñd. añ. Tribus discipulis ex eius morte turbatis ne de sibi predicta resurrectione dubitarent transfiguratus dñs gloriam quam predixit ostendit. Coll. predicta. Ad horas laudes. Ad primam Cap. Regi seculoꝝ. minor ℣. Benedictꝰ qui venit in nomine dñi. post Carnis resurrectionem. ℣. Magnus dñs ⁊ magna virtus eius. Ad terciam Cap. Saluatorẽ expectamus. ℟. Magnus dñs. Et magna virtus eius. ℣. Et sapientie eius non est numerus. minor ℣. Magnus dñs ⁊ laudabilis. Ad sextam Cap. Notam vobis facimꝰ. ℟. Magnus dñs. Et laudabilis nimis. ℣. Et magnitudinis eius non est finis. minor ℣. Benedictꝰes dñe. Ad nonã Cap.

HAnc vocem nos audiuimꝰ de celo allatã cũ essemus cũ illo in mõte sanctoꝝ ⁊ habemꝰ firmiorẽ ꝓpheticũ sermonẽ cui benefacitis attendẽtes q̃si lucerne lucenti in caliginoso loco. ℟. Benedictus es dñe in firmamento celi. ℣ Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. minor ℣. Benedictus dñs deꝰ isrl. Qui facis mirabilia magna solus. Collecta

OConcede nobis dñe ad contuẽdã tue celsitudinis speciez puenire q̃ tuam hodie tuis in monte transfiguratus discipulis glorioſam pre solis claritate faciẽ reseraſti. Qui cũ. Officiũ. In excelso throno. Coll. Deus qui hodierna. Epla. Notam facimꝰ. Grad. Benedictꝰ qui venit. Alla. ℣. Dñs regnauit. Sequentia. Speciosus forma. Euãgeliũ. Assumpsit ihesus petrum. Credo dicit. Offert. Deus enim firmauit. Prefatio de ephia soleniter. Cõ. In splendoribus. In secũdis vesp̃is añ.

TEcum principiũ in die virtutis tue in splendoribꝰ sanctoꝝ ex vtero ante luciferũ genui te. ps Dixit dñs. Añ. Redẽptionẽ misit dñs populo suo: mandauit in eternũ testamentũ suum. ps. Confitebor. Añ Exortũ est in tenebris lumẽ rectis corde: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dñs. ps. Beatꝰ vir. Añ. Apud dñm misericordia ⁊ copiosa apud eum redemptio. ps Deprofundis. Añ De fructu ventris tui ponam super sedem tuã. ps Memẽto. Cap. Notam vobis facimus. Hymnꝰ. O nata lux de lumine. ℣. Adoramꝰ patrẽ ⁊ filium Ad mgt añ. Hodie ad patris vocem trãsfigurato dño moyses ⁊ helyas affuerũt splẽdidi excessum eius quẽ complecturus erat loquentes. Coll. ꝑdicta. De festo sancti augustini hac tm̃ inquisitiõe dignũ videmꝰ. Cum eadẽ die plura festa cõcurrant vt augustini hermetis iuliani cuiꝰ sancti officiũ potius cantari debeat illo die: huius questionis talis est responsio ⁊ de omnibus his similibus. Si oẽs martyres essent qui inter eos maioris nois esset: illiꝰ officiũ celebret Si verõ alius cõfessor ⁊ alius martyr vel martyres. Si cõfessor maioris eẽt nominis q̃ martyres: vel priuilegiatus sicut beatus martinꝰ ⁊ eiꝰ officium generaliter sit institutũ in ecclia. Dicẽdum est de confessore ⁊ memoria faciẽda est de martyre vel de martyribꝰ Augustini epi hystoria Ad vesperas super. ps. añ.

LEtare mater nostra iherusalem: quia rex tuus dispensatorẽ strennuũ ⁊ ciuẽ fidelissimum de seruitute babylonis tibi redemit augustinum. ps. Omnia laudate. Añ Huius mater deuotissima quem carne prius pepererat mundo caritatis visceribꝰ postmodum multo semine lachrymarũ genuit xpo. Añ. Distulit tamen diu baptismi gratiam: quia tumẽs inani philosophia volebat humana ratione comprehendere: qđ pia mens viuacitate fidei nitit apprehẽdere. Añ. Surgens aũt post multos circuitꝰ errorũ circuibat ciuitatem per vicos ⁊ plateas querendo verum anime virũ: ꝑ quo ne moreret dignum iudicaret mori vt eius semp inhereret amori. Añ. Inuentus igit a custodibus ciuitatis: ⁊ pallio vetustatis

exutus diligenter pertractata cū illis veritate: quaz desiderabat inuenit ⁊ castis eius amplexibus ardenter inhesit. Cap. Ecce sacerdos. R̄. Verbū dei vsqz ad ipsaz suā egritudinē impetermisse alacriter ⁊ fortiter sana mente sanoqz consilio in sancta ecclia predicabat: membris oibus sui corporis incolomis integro aspectu atqz auditu. Coram positis fratrib⁹ ⁊ oratib⁹ dormiuit cū patribus suis. ℣. Testamentū nullū fecit: qz vnde facere pauper xpi nō habuit. Coram.

MAgne pater augustine Hymn⁹ pces nras suscipe ⁊ p eas condi/tor nobis fac placabilē: atqz rege regē tuū sūmū decus presulū. Amatorē pauptatis te collaudāt pauperes assertorē veritatis: amāt veri iudices: frangis nobis fauos mellis de scripturis disserēs. Que obscura prius erant: nobis plana faciēs: tu de verbis saluatoris: dulcē panem conficis: ⁊ propinas potum vite: de psalmorū nectare. Tu de vita clericoz sanctā scribis regulaz quā qui amant ⁊ sequunt viam tenent regiā: atqz tuo sancto ductu redcūt ad patriā. Regi regum salus vita decus ⁊ imperiū: trinitati laus ⁊ honor sit per omne seculū: qui conciues nos ascribat supernorū ciuium. Amen. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mātt añ. Adest dies celebris quo solutus nexu carnis sanct⁹ presul augustin⁹: assumpt⁹ est ab angelis vbi gaudet cum prophetis: letat cū aplis quorum plen⁹ spiritu: quē predixerunt mistica fecit nobis peruia post quos secunda dispensandi verbi dei primus refulsit gra. Coll.

DEus qui ecclie tue p beatū augustinū antistitem tuū vere sapiētie archana propensi⁹ reseraſti eius nobis tribue meritz ⁊ sincere que docuit intelligere ⁊ efficaciter adimplere. p̄ dñm.

Vel illa collecta.

ADesto dñe supplicatiōib⁹ nris: ⁊ qbus fiduciā sperā de pietatis indulgēs: intercedente beato augustino confessore tuo atqz pontifice: consucte misericordie tribue benign⁹ effectum. p̄ dñm. Deinde imponit de sancto hermete añ. Beatus vir. Coll.

DEus qui beatū hermetē martyrē tuū virtute constantie in passiōe roborasti: ex eius imitatione tribue nobis pro amore tuo ꝓspera mundi despicere: ⁊ nulla ei⁹ aduersa formidare. p̄ dñm. In compl. ⁊ prima pmittat coll. ℣. Non est inuentus similis illi. Qui cōseruaret legem excelsi. Inuitat. Magnus dñs ⁊ laudabilis valde ⁊ sapientie ei⁹ non est numerus. Qui de tenebris gentium lumen ecclesie sue vocauit augustinum. In primo noc. añ. Aperuit augustin⁹ codicē apostolicū ⁊ cōiectis oculis ad primū capitulū legit: induimini dñm iesum xpm: ⁊ statim quasi infusa luce securitatis ab eo oēs dubietatis tenebre diffugerūt. pz̄. ⁊ ℣. vt de cōfes. ⁊ pontifi. Añ. Insinuauit ergo per litteras sancto viro ambrosio pīs votum suū vt moneret quid sibi de libris sanctis legendū esset quo percipiende xpiane gratie aptior fieret atqz paratior. Añ. At ille iussit ysaiā ꝓphetā quo pre ceteris euāgelij vocationisqz gentium sit pronunciator apertior. Lectio prima.

AGustin⁹ doctor egregius in prouincia affricana ciuitate carthaginensi ortus: ⁊ honestis valde parentibus scilicet patre patricio: ⁊ matre monica genitus: liberalibus artibus sufficienter edoctus fuit adeo vt summus philosophus ⁊ rhetor luculentissimus haberet: nam libros aristotelis ⁊ omnes libros liberaliū artiū quoscūqz legere potuit p se didicit ⁊ itellexit: sicut in libro cfessionū testat dicēs. Oēs libros artiū quas liberales vocant tunc nequissim⁹ malarū cupiditatū seruus per meipm legi ⁊ intelleri quoscūqz legere potui. R̄. Inuenit se augustin⁹ longe esse a deo in regione dissimilitudinis tanq̄ audiret vocem dei de excelso. Cibus sum

Augustin⁹ Cōm pestem detractōis hos stūpsit uersos
Qrīs aut dictus absentā rodē uita
Nāc mensam indignā nouerit esse sibi
Mimia pota cōfutebat ⁊ mitia bō opebatur
Obiit āno. 440. Etate sue. 76. Episcopat⁹ uō. 40 āno

grandium creſce ⁊ mãducabis me. ℣. Nec tu me mutabis in te ſicut cibum carnis tue ſed tu mutaberis in me. Libus.

ITem in eodem: quicquid eſt de arte loquendi ⁊ diſſerendi: quicquid de dimenſionibus figurarum ⁊ de muſicis ⁊ de numeris ſine magna difficultate nullo hominũ tradente intellexi. Scis tu dñe deus meus quia celeritas intelligendi eſt diſcendi acumen donũ tuũ eſt ſed non inde ſacrificabam tibi. Verum quia ſcientia ſine charitate nõ edificat ſed inflat in errorẽ manicheorum qui xp̃m fantaſticũ affirmant fuiſſe: ⁊ carnis reſurrectionẽ negãt incidit: ⁊ in eo annos nouem dum adhuc adoleſcens eſſet permãſit. Tu aũt dñe. ℟. Senſit igit ⁊ expertus eſt non eſſe miruz q̃ palato non ſano pena eſt panis qui ſano eſt ſuauis. Et oculis egris odioſa lux que puris eſt amabilis. ℣. Propter iniquitatẽ corripuiſti hominẽ ⁊ tabeſcere feciſti ſicut aranea animam eius. Et oculis.

AD has etiam nugas adductus eſt vt arborem ficus flere diceret cuz ab ea folium tolleret. Cum ergo eſſet annorũ viginti ⁊ quendam libruz philoſophorum in quo vanitas mũdi cõtemnẽda docebat perlegeret: ⁊ ex hoc quidem plurimũ ſibi placuit. Sed q̃ nomen ihesu xp̃i quod a matre imbuerat ibi nõ erat: dolere cepit. Mater vero eius plurimum flebat: ⁊ ipſum ad vnitatem fidei reducere ſatagebat. Tu aũt dñe. ℟. Dum vero inuiſibilia dei per ea que facta ſunt intellecta conſpexit: ſed aciem figere non valuit. Quia non ſecũ ferebat niſi amantez memoriã ⁊ quaſi olfacta deſiderantẽ que comedere nonduz poſſet. ℣. Quid aũt ſacramenti haberet verbum caro factum eſt: nec ſuſpicari quidem poterat. Quia. In ſecundo nocturno añ. Verũtamen primã huius lectionẽ non intelligens: totũq̃ tale arbitrans diſtulit repetẽdũ exercitacionẽ in dominico eloquio. Añ. Inde vbi tempus aduenit quo nomen eũ dare oportebat relicto rure mediolanuz remeans baptizatus eſt a beato ambroſio: fugitq̃ ab eo ſolicitudo vite preterite. Añ. Nec faciebat illis diebus dulcedine mirabili conſiderare altitudinem conſilij diuini ſuper ſalutem generis humani. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius Coronam.

QUadaz igit vice vidit ſe ſtare in quadam linea lignea licet triſtem ⁊ quidam pulcerrimus iuuenis ei aſtitit: ⁊ cauſam tante triſticie requiſiuit: q̃ cuz diceret. Perditionẽ filij mei auguſtinum deploro. ille reſpondit. Eſto ſecura: quia vbi tu ibi ille. Et ecce cõtinuo filiu ſuum iuxta ſe ſtare vidit: hec duz auguſtino retuliſſet ille ait. Falleris mater nec tibi ſic dictuz eſt: ſed vbi ego ibi tu. econtra illa dicebat. Non fili mi dictum eſt: vbi ille ibi tu: ſed vbi tu ibi ille. Tu aũt dñe. ℟. Itaq̃ auidiſſime legere cepit pre ceteris apoſtolũ paulum. Et perierunt ille queſtiones in quibus aliquando viſus eſt aduerſari teſtimonijs legis, prophetaz textus ſermonũ dei. ℣. Et apparuit ei vna facies eloquioruz caſtoz ⁊ exultare cũ tremore didicit. Et. Lectio.

ROgabat igit ſedula mater quaſi importuna quendam epm vt pro filio ſuo intercedere dignaret: cui tanta quodãmodo importunitate deuict⁹ prophetica voce reſpondit. Vade ſecura: quia impoſſibile eſt vt filius tantarũ lacrimarũ pereat. Cum apud carthaginem multis annis rethoricaz docuiſſet occulte matre neſciẽte romã venit ⁊ ibidem multos diſcipulos cõgregauit. Cuz enim mater vſq̃ ad portã cum ſecuta fuiſſet vt aut cuz retraheret aut ſecum iret ipſe eam decipiens nocte latẽter receſſit quẽ illa mane cõſiderans aures dei clamoribus implebat. Quolibet autẽ die mane ⁊ veſpere ad

ecclesiam ibat ⁊ pro filio orabat. Tu. ℟. Misit ergo dñs in mentē eius visumqꝫ est bonuz in conspectu eius pergere ad simplicianuz: qui dum ei bonus apparebat seruus dei. Et lucebat in eo gratia diuina. ℣. Audierat enim ꝙ a iuuentute sua deuotissime deo viueret ⁊ vere sic erat. Et.

HIs dieb⁹ mediolanenses a symacho prefecto romanorū petierūt sibi doctorem in rethorica destinari. ꝓcsulabat tunc inibi vir dei ambrosius: ⁊ ad preces mediolanensiū mittitur augustin⁹. Mater aūt eius quiescere non valens cum multa difficultate venit ⁊ ipsum iam nec vere manichēū nec vere catholicū reperit. Cepit autē augustinus beato ambrosio adherere: ⁊ eius predicationes frequenter audire. Erat aūt valde in predicatione suspensus ne quid cōtra ipsaz manicheorum heresim vel ꝑ ipsa diceret. Quadam eniz vice cōtra illū errorē ambrosius diutius disputauit ⁊ ipsum apertis rationibus ⁊ auctoritatibus confutauit: ita vt error ille a corde augustini penitus pelleret. Tu aūt dñe. ℟. Volebat enim conferre estus suos vt proferret quis esset aptus modus viuēdi: sic affecto vt ipse erat ad ambulanduz in via dei. In qua alius sic: alius sic ibat. ℣. Displicebat ei quicquid agebat in seculo pre dulcedine dei ⁊ decore domus eius. In. **In tercio nocturno añ.** Flebat aūt vberrime ī hymnis ⁊ canticis suaue sonantis ecclesie vocibus vehementer affectus. **Añ.** Voces igit ille influebant auribus eius ⁊ eliquebat veritas in cor eius ⁊ currebāt lachrγme eius: ⁊ bene illi erat cum illis. **Añ.** Adiunctus inde nebridio ⁊ enodio remeabat ad affricam querens quis eos ad beneuiuendū locus haberet vtilius: sed cū esset apud ostia tyberina pia mater eiꝰ defuncta est. **Euāgelium.** Sint lumbi vestri. ℟. Vulnerauit caritas xpi cor eiꝰ ⁊ gestabat verba eiꝰ ī viscerib⁹ quasi sagittas acutas. Et exempla seruorū dei quos de mortuis vinos fecerat tāquā carbones vastatores. ℣. Ascēdente a conualle plorationis ⁊ cātanti canticum graduum dederat sagittas acutas. Et. ℟. Accepta baptismi gra positus apud ostia tyberina cum matre sua: colloquebantur soli valde dulciter: ⁊ inhiabant ore cordis pariter in superna fluenta fontis vite. Vilescebatqꝫ mundus iste inter verba cuz delectationib⁹ suis. ℣. Tunc ait illa: fili mi nulla re iam delector in hac vita cū te contempta felicitate terrena videā seruū dei. Vilescebat. ℟. Verbuz dei vsqꝫ ad ipsam suam egritudinem imꝓtermisse alacriter ⁊ fortiter sana mente sanoqꝫ consilio in sancta ecclesia predicabat: membris ommbus sui corꝑis incolumis integro aspectu atqꝫ auditu. Coram positis fratribus ⁊ orantib⁹ dormiuit cum patribus suis. ℣. Testamentum nullum fecit: quia vnde faceret pauꝑ xpi non habuit. Coram. **Ad laudes añ.** Post mortem matris reuersus est augustinus ad agros proꝑios vbi cum amicis ieiunijs ⁊ orationib⁹ vacans scribebat libros ⁊ docebat indoctos. **Añ.** Comperta autez eius fama beatus valerius ypponēsis epꝰ eum ad se accersiri fecit: ⁊ licet inuitum presbyteruz ordinauit. **Añ.** Factus augustin⁹ presbyter monasterium clericorū mox instituit: ⁊ cepit viuere scōm regulā a sanctis apostolis constitutam. **Añ.** Sanctus autez valerius ordinator eius exultabat vberi⁹ hominem sibi talem datuz diuinitus qui in doctrina sana edificare ecclesiam esset idoneus. **Añ.** Eodem tempore fortunatus ꝑ presbyter manicheorūz versucia plurimos seducebat quem sanctus augustinus in conuentu omniū disputans publice superauit **Ad bñd. añ.** In diebus eius obsessa est ciuitas ypponensis ab exercitu barbarorum inter que mala fuerunt augustino lachrγme sue panes die ac nocte: atqꝫ sub hoc euentu ad extremā horam veniens obdor

S. Augustinus presbiter monasterium clericorum instituit

minit in pace. Coll'. predicta. Deinde de sancto hermete añ Hic vir despiciés cum sua Coll'. Ad horas laudes cum Cap'. de confessore ꝛ pontifice ꝛ coll'. predicta. hymni solēniter. Officium. Statuit ei. vel. In medio ecclesie. scōm ordinem Kyriel'. solēne. Collecta augustini ꝛ hermetis sub vna conclusione. Epla. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis suffulsit domū. vel. Optaui ꝛ datus est mihi sensus. Grad. Ecce sacerdos magnus. Alleluia. ℣. Ecce sacerdos. vel Filie syon letamini. Sequentia. Illuminare iherusalem. vel Gloriosa fulget. Euangelium. Homo quidam nobilis. scōm ordines Euangeliū. Vos estis lux mundi. Offert'. Veritas mea. Prefatio quotidiana. Sanctus ꝛ Agn9 dei ꝛ Ite missa est. solēniter. Cōmu. Beatus seruus. In secundis vesperis añ. laudes ps̄. de confess'. Cap'. Ecce sacerdos. Hymnus. Magne pater augustine. ℣. Gloria ꝛ honore coronasti eum domine. Ad mḡt añ. Hodie gloriosus pater augustinus: dissoluta huius habitationis domo: domū non manufactā accepit in celis: quam sibi cooperante dei gratia: manu lingua fabrefecit in terris: vbi iā quod sitiuit internum: gustat eternuz decoratus vna stola securusqz de reliqua. Collecta predicta. Deinde de sancto iohāne baptista añ. Arguebat herodem iohannes propter herodiadem quā tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣. Posuisti domine sup caput eius. Collecta.

SAncti iohannis baptiste ꝛ martyris tui domine quesumus venerā da festiuitas salutaris auxilij nobis p̄stet effectū. Per. Deinde imponit de sancta sabina añ. Veni sponsa xp̄i. Coll'.

DEus qui inter innumera gratie tue dona etiam in seru femineo tua operaris magnalia concede propicius: vt beate sabine virginis ac martyris tue precibus adiuuemur: cuius nō solum castitatis irradiamur exemplis vez etiā miraculoz gloria iocūdamur

Inuitat'. Regem martyrum dñm. de hystoria. Iste sanctus. cantent' nouē añe. ꝛ ser̄ Kia. Sermo iohānis epi.

HOdie nobis iohannis virt9: herodis feritas cū refert' cōfusa sūt viscera: corda tremuerūt: caligauit visus: obtauit intellectus: aufugit auditus. Aut quid constat in sensibus humanis quando perdit virtutū magnitudinē: criminū magnitudo. Herodes inquit tenuit iohannem ꝛ alligans posuit eum in carcerem. Johannes stola virtutū magisteriū vite sanctitatis forma: norma iusticie: virginitatis speculum: pudicitie titulus: castitatis exemplum: penitentie via: peccatorū venia fidei disciplina. Tu aūt dñe. Iohānes maior homine: par angelis: legis summa: euangelij sanctio: vox apostolorū: silentiū prophetarū: lucerna mundi: precurso: iudicis: xp̄i imitator: domini testis: totius medius trinitatis. Et hic tantus dat incestui tradit' adultere: addicitur saltatrici. Merito ergo confusa sunt viscera: corda tremuerut. At vero herodes prophanauit templum: sacerdotiuz sustulit: confudit ordinem: temerauit regnuz corrupit quic quid erat religionis quid legis: quid vite quid moruz quid fidei quid discipline perdidit ꝛ cōfudit. Herodes sicarius i ciues. In nobiles latro. In socios supplantator. In domesticos predo: plebis interemptor: occisor filiorū In extraneos homicida. In proprios parricida: inebrians terram cruore: insiti sanguinis permanebat. Tu autem dñe. Hinc est q̄ iohannes sanguinez pium in poculo credulitatis absorbuit Sed ista lectio iam loquitur: herodes inquit tenuit iohannem ꝛ alligauit cū.

Qui vincula peccatorum soluebat: peccatoris vinculis alligatur: vt vincta venia: locum venie non relinquat. Alligauit eum & posuit in carcerem: herodes tu adulterium facis: & in carcerem vadit iohannes. Sic iudicat sedes in loco iudicis reus: in loco vindicis innocentie persecutor. Tu autem dñe.

Rogo vbi rerum facies: vbi forma: vbi pudor: vbi existimatio publici cognitoris: vbi deus: vbi homo: vbi phas: vbi lex: vbi ipsius iura nature. Simul omnia sunt: herodes te agente: te iudicante: te confusa viuente. Tenuit inqt iohannem & alligans posuit in carcere herodes te petit causa: te arguunt vincula: te carcer accusat: te diuulgat carcer: & producta in publicum pena. Johannes iniuriat causaz custodie qui requirit: in te inuenit quod puniat: & in iohanne quod doleat. Tu aũt domine.

Iohannes orbi notus: fame virtute cognitus celebratissim⁹ sanctitate. Suz attrahit ad se inquisitores iniurie: facit vt tuus cunctis innotescat incest⁹ Igit vt te habeat confusio publica quez corrigere nõ valuit secreta conceptio & priuata herodem iohannes monitis: nõ accusatione pulsauit: vtpote amator castitatis: quem corrigere voluit nõ perire. Sed herodes facinus libidinis ardens: perire maluit qz redire & vxorez fratris illicite possidere & placere captiuis criminũ innocentie: inimicis odiosa fit semper libertas. Tu. Nam virt⁹ contraria viciosis sacrilegis exosa sanctitas: inimica castitas impudicis: corruptis integritas: pena luxuriosis aduersa fragilitas: crudelibus dura semper misericordia: impijs pietas nõ ferenda probat hec euangelista cum dicit. Dicebat iohãnes. Non licet tibi accipere vxorem fratris tui. Ecce vnde iohannes offendit. Ecce vnde herodes furit. Dicebat iohãnes quod erat legis quod iusticie: quod erat nõ odij sed amoris. Ecce qualem consecutus est ab ipso pro pietate mercedem. Tu

Scõm matheum.

In illo tempore. Audiuit herodes detrarcha famam ihesu & ait pueris suis. Hic est iohannes baptista & ipse surrexit a mortuis. Et rel.

Omel. venerabilis bede presbyteri.

Natalem fratres charissimi beati iohannis celebrantes: oportet vt non solum constantiam passionis illi⁹ pia deuotione recolamus: sed & eorum a quibus passus est: malicias nobis in arma vertamus salutis. Tunc etenim viriliter scripturis sanctis animum intendimus: cum non solum in eis virtutes ac premia iustorũ: verum etiam vicia vindictamqz reproborum ad incitamenta nobis bene agendi proponim⁹ Tu aũt dñe. ℟. Misit herodes rex manus & tenuit iohannem & vinxit eum in carcerem quia metuebat eum propter herodiadem. Quam tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣. Arguebat herodem iohannes propter herodiadem. Quam tulerat.

Hoc siquidem & ipsi⁹ domini docemur exemplo: qui vt humane superbie ceruicem frangat ac sublime nobis humilitatis iugum imponat: nõ sue tantum humilitatis formam quam sequamur insinuat dicẽs. Discite a me qz mitis sum & humilis corde: sed etiã angelice superbie deiectionem quam caucamus: ad memoriam nobis reducit dicens. Videbam sathanam quasi fulgur de celo cadentem quatenus nõ solum nos sue diuine bonitatis: sed demoniace prauitatis exemplo ad obseruantiaz summe virtutis accendat. Tu autem domine. ℟. Johannes baptista arguebat herodem. Propter herodiadem quam tulerat fratris sui philippi vxorem.

℣. Missso herodes speculatore ꝓcepit amputare caput iohānis in carcere. Propter.

AUdiuit ergo herodes tetrarcha famā ihesu ⁊ ait pueris suis. Hic est iohannes baptista: ipe surrexit a mortuis: ⁊ ideo virtutes opant in eo. Qui bene itellexit mortuū hominē posse resuscitari ad vitā. Bene de resurrectionis gloria sensit: qui iustos post resurrectionē maioris tantū gaudiū ꝓdixit potentie cū mortalis fragilitas capit: futuros esse pspexit. Sed misere desipuit quia quod de iohāne homine puro spōte credere potuit: hoc de deo homine credere: tot miraculis attestantibus: tantis ꝓdicatorū preconijs cōsonantib⁹: nulla rōne consensit. Tu autē.

℟. Metuebat herodes iohannē sciens eū virū iustū ⁊ sanctū: ⁊ audito eo multa faciebat. Et eū custodiebat ⁊ libenter audiebat

℣. Misit herodes rex man⁹ ac tenuit iohānem ⁊ vinxit eum in carcerē. post. Gloria patri. ℟. resumat quia Te deū laudam⁹. nec Gloria in excelsis nec Ite missa est dicit nisi sit dies dñica. Passio eius qz ante dñicam resurrectionē verā contigit absqꝫ his festiuis laubib⁹ minus festiue agit siue colit. Haz ipsa eius passio misit eum ad inferos quo ⁊ alij sancti ante xpm descenderūt quia nondū plene contigerat salus in israhel. Hatiuitas eius quia ab angelo prenunciata ⁊ quia ipse natiuitatem dñi prenūciās mundo exultans in vtero. Et quia tēpore eius regnum celorum vim patit ⁊ quia sanctus est natus vt beata virgo maria. Ideo solēnius celebratur. Ad laudes añ. Herodes enim tenuit ⁊ ligauit iohannem: ⁊ posuit in carcerem propter herodiadem. Añ. Puelle saltanti impetrauit mater: nihil aliud petas nisi caput iohānis. Añ. Domine mi rex: da mihi in disco caput iohannis baptiste. Añ. Da mihi in disco caput iohannis baptiste: ⁊ contristat⁹ est rex propter iuramentū. Añ. Petijt puella caput iohannis baptiste quo allato dedit matri sue. Capitulū.

EXpectatio iustorū leticia: spes aūt impioz peribit: fortitudo simplicis via dñi: ⁊ pauor his qui operant malū. Deo gratias. Ad bñd. añ. Missso herodes speculatore precepit amputare caput iohānis in carcere quo audito discipuli eius venerunt: ⁊ tulerunt corpus eius ⁊ posuerunt illud in monumentū. Collecta predicta. Deinde de sancta sabina añ. Quinq prudentes. cuz sua coll. Ad horas laudes cum his capitulis.

MEmoria iusti in cōpositione odoris facti opus pigmētarij in omni oze quasi mel indulcorabit eius memoria ⁊ quasi musica in cōuiuio vini. Deo gratias. Capitulū.

ADplificatus est quasi stella i medio nebule: ⁊ quasi luna i diebus suis lucet: ⁊ quasi sol refulgens: sic ille refulsit in templo dei. Capitulū.

IUstus de angustia liberat⁹ est: ⁊ tradetur impius pro eo: simulato⁹ oze decipit amicum suum: iusti aūt liberabunt scientia. Deo gratias. Officium. In virtute tua domine scōm alios. Sed scōs nos. Justus non conturbabit. quia priori die non poterat cantari. Prima collecta de sancto iohanne. Secūda de sancta sabina. Tercia quam volueris. Epla. Memoria iusti. Grad. Domine preueniſti. Alleluia. ℣. Justus vt palma florebit. Euangelium. Missit herodes. Offert. Posuisti dñe. Cōmu. Magna est gloria. Si hoc festum venerit in sabbatum secunde vespere nō dicunt de eo sed de sabbato. In secūdis vesperis añ. Jocundus homo. cum reſ.

DIuinitus directus Cap. in penitentiam gentis: ⁊ tulit abhominationes impietatis ⁊ gubernauit ad dominū cor ipsius: ⁊ in diebus pctōz corroborauit pietatē. Hymnus De⁹ tuoz. ℣. Gloria ⁊ ho. Ad mgt añ.

In medio carceris stabat beatus iohānes voce magna clamauit ⁊ dixit. Dñe de⁹ me⁹ tibi cōmendo spiritū meū. Coll. vt supra Deinde de sancto felice ⁊ adaucto añ. Absterget deus oēm. Collecta.

Maiestatē tuā dñe supplices dep/ camur vt sicut nos iugiter sancto rū tuoꝝ felicis ⁊ adaucti cōmemoratio ne letificas ita semp eoꝝ supplicatione defendas. ꝑ. In matu. tria ℟ia de hystoria. Absterget deus. Lectio. i.

Beatissimoꝝ martyruꝝ felicis ⁊ adaucti sub diocleciano ⁊ maxi/ miano impatoribus prefecto ⁊ iudice dracco rome passio celebrat: miliario secundo via hostiensi. Fuerūt aūt duo fratres nomine ⁊ ope felices ambo p/ sbyteri horū senior hic felix ex iussio/ ne imperatoꝝ cū ad secretariū iudicis esset perductus: ⁊ iuxta templū serapis cogeret ad sacrificādū. Exsufflauit in faciē statue ere ⁊ statim cecidit. Iterꝝ ducit ad statuam mercurij in alia edi/ cula simili modo exsufflauit in illam: ⁊ morꝝ cecidit. Itē ad simulachrū dyane qō pari modo cecidit. Reductus vero ad prefectū imponit eculeo: ⁊ inquirit quib⁹ hec maleficijs fecisset. Beat⁹ fe/ lix respondit. Non maleficijs diaboli sed beneficijs oipotentis dei mei hoc egi. Tu. Furore itaqꝫ p̄fect⁹ accensus iussit eū duci extra vrbē via hostiensi: qr illic arbor altissima demonib⁹ cōse/ crata fuerat. Quo pductus oratione fa cta: dixit ad arborē. In noīe ihesu xp̄i tibi p̄cipio vt radicitus corruas. Que statim ad verbū ei⁹ ita euersa est: vt ⁊ tē plū ⁊ simulachrū cōminueret. Tu aūt. Ad laudes añ Omnes sancti. sola Cap Reddet deus. ℣. Mirabilis deus. Ad bñd. añ. Tradiderunt corpora. Coll. vt supra ad horas laudes cuꝫ Cap. ⁊ ℣. de martirib⁹ ⁊ collecta p̄dicta. Officiū Sapiam sanctoꝝ. Epla. Lingua sapien tuꝫ. Grad. Gloriosus de⁹. Alla. ℣. Justi aūt. Euāgeliū. Nihil opertū. Offert. Letamini in dño. Cō. Quod vobis dico.

Hodie cōfessoris. ir. lectiones ad vs sup. ps. feriales Cap. Dilect⁹ deo. ℟. Seru⁹ me⁹. Hymn⁹. Iste cōfes/ sor. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mḡt añ. Si/ milabo eū. Coll. sancti galli in matu. cōmune vt de cōfes. nō pōtifi. Sequit hystoria ei⁹. Ad vs. sup ps. añ. O quā mirāda est clemētia saluatoris in merit⁹ bti egidij cōfessoris qui apud deum ⁊ hoies di gn⁹ memoria cū sanctis iā eterna tripudiat glia. ps. oia laudate. Cap. Dilect⁹ deo. ℟. Alme p̄fessor egidi amice ihesu xp̄i qui confitenti tibi regis peccata diluisti: suppli ces tuos expiatos a sordib⁹. Fac nos gau/ dijs frui celestib⁹. ℣. Que nec oculꝰ vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis ascē dit. Fac nos gaudijs. Hymnus.

Gaudet irlin fortis ad arma: gau/ det plaudit ouat: ciue recepto cui pariter nr̄m dat chor⁹ hymnū. Felix egidi⁹ visio pacis: victor celsa petens: hoste triūphat: gaudēt regna poli: ple na tropheis. Surgāt exanimes huc re uocati: lepre squalor cadit tactib⁹ hui⁹ nec restat p̄cib⁹ febris anhela. In vo cis iubilo machina mundi tali leticia p̄rome patrono ꝑ te nāqꝫ deū sedul⁹ orat. Sit patri gloria: laus hymn⁹ ho nor nato semp: idē pneumati sancto: q nunc pariter regnat trin⁹ ⁊ vn⁹ Amen. ⁊ canit sicut ꝑ laudat leticia. ℣. Glo/ ria ⁊ honore. Ad mḡt añ. Laus īmēsa dei sunt hui⁹ festa diei: in quo grecoꝝ flos scan dit ad alta poloꝝ inclitus egidius quia dul cia vota p ei⁹ vincula rumpunt tempesta/ tes reprimunt sedantur morbi totiqꝫ solus datur orbi. Collecta.

Deus qui beatum egidium mise ricordem fecisti intercessorem ꝑ peccatis oīm da nobis ipsius interuē tu peccatoꝝ nr̄oꝝ veniam ⁊ eterne bea/ titudinis optabilē leticiam. ꝑ dñm Inuitat. O comites vite dñm meditan/

do venite. Egidij meritis sic similes eritis
In primo noct. añ Beat⁹ egidi⁹ natione
grec⁹: nobilis erat genere sed nobilio⁹ san
ctitate. ps. ℣. De cõfes. non ponti. Añ.
Traditus igit liberalibus studijs: memori
ter cepit indagare viã veritatis Añ. Qua
dam die pergens ad eccliam: cuidã egroto
tradidit tunicam suaz. ℣. Gloria ℣ honore
coronasti eũ dñe. Lectio prima.

Sanctus egidi⁹ natione grecus de
regia stirpe genitus: liberalib⁹ stu
dijs eruditus quadã die duz ad eccle
siam pergeret cuidã egro in platea ia
centi ℣ elemosinã petenti: tunicã suam
tribuit: qua indutus sanitatẽ mox rece
pit: domũ reuersus ℣ vbi tunicam ami
sisset vt puer interrogatus est. Respon
dit quendã non sibi satis notũ abstulis
se. Cui⁹ rei facile sibi venia concedit:
quoniã a parentib⁹ quibus erat vnic⁹
tenerrime diligebat. ℟. Beatus egidi⁹
per diuinã potestatẽ sanauit miserũ quen
dam: qui a serpente percussus mortiferũ in
se habuit virus. ℣. Misericordia mot⁹ su
per eum sanauit eũ ac dimisit. Qui.

Quadã die duz ab ecclesia rediret
vir quidam a serpente percussus
eidem obuius extitit: sed oratione effu
sa. Egidi⁹ ptin⁹ virus fugauit. Quẽ
dam etiã demoniacũ in ecclesia cũ ce
teris consistentẽ: ℣ fideles clamoribus
suis turbantem. Egidius demone fu
gato sanauit: laudes hominũ ex mira
culoz rumoribus metuens: clam littus
maris petijt: ℣ nautas i mari periclitã
tes conspiciẽs facta oratione tempesta
tem omnẽ sedauit. Tu. ℟. Sanctus vir
egidi⁹ magnã fiduciã habẽs in domino. Li
berauit quendam pauperẽ arreptũ a demo
nio. ℣. Demon clamans ℣ multũ discerpẽs
discessit ab eo. Liberauit. Lectio

Postea iuxta flumen iordanis ve
nit in antrũ in cuius introitu fons
erat: triennio ibidez pro salute populi
orans: solis herbis ℣ aqua vixit quan
dam habuit ceruam diuinitus ibidem
preparatam in nutricem que certis ho
ris lactis alimoniã sibi prebebat. Sed
cum ibidem regis pueri venarent hãc
cum canibus insequunt: a quibus duz
vehementer vrgeret ad pedes sui fu
git alumni. Ille vero admirans cur p
ter solitum sic mugiret exiens ℣ venato
res adiens dñm exorauit vt quaz sibi
tribuerat nutricem seruaret. Tu autem
dñe. ℟. Sanct⁹ vir egidi⁹ inter alia: ter
re pellens sterilitatẽ. Infirmo cuidam to
tius corporis reddidit sanitatem. ℣. Reco
lẽs illud quod dicitur: quis infirmat ℣ ego
non infirmor. Infirmo. In secũdo noct.
añ. Secuta est ergo pietas pietatem: quia
dum eger ille indutus est tunica totius cor
poris recipere meruit sanitatem. Añ. San
ctus vir egidi⁹ nauim ingressus applicuit
ad marsiliam ℣ inde arealatum ibi cesarium
querens: cesarium siciens: cesarium adiit
episcopum. Añ. Sicut socrum petri febrici
tantem sanauit domin⁹ sic ibidem cuiusdaz
vidue filiam a febre liberauit eg dius. ℣.
Posuisti dñe super caput eius. Lectio.

Quius famam vero karolus vt au
diuit eius impetrato aduẽtu eum
reuerenter suscepit. Cũq; de mũdi de
spectu atq; virtutum appetitu frequẽ
ter sermocinaret: inter cetera salutz col
loquia rogauit eum rex vt pro ipso di
ligenter oraret: fecerat nãq; turpe faci
nus quoddaz quod nulli vnq; nec ipi
sancto confiteri auderet. Sequenti do
minica dum egidius celebrans pro re
ge oraret: in canone ei angelus dñi ap
parens cedulam super altare posuit in
qua scriptum erat regis peccatuz: ℣ egi
dij precibus iam esse dimissum si con
fitens ℣ penitens ab illo deinceps ab
stineret. Tu. ℟. O quã preclara dño mun
di lumina. Egidi⁹ ℣ veredemi⁹ signa i simul
operantes multifaria. ℣. Et seminauerunt
agros ℣ plantauerũt vineas. Egi.

Adiunctũq; erat in fine cartule q

quisquis sanctuz egidium p quocūqz cōmisso inuocaret: si tamen ab illo desisteret: cius meritis sibi remissum non dubitaret. Oblata sibi regi cedula peccato suo rex agnito: veniam humiliter postulauit. Postea prenūcians monasteriū suū ab hostib⁹ destruendū: romā iuit: z priuilegia ecclie sue. Quoqz ostia cypressina: in quib⁹ sculpte erant imagines apostoloz a papa impetrās: dimittensqz ea i tyberim diuino regimini cōmendauit. ℟. Veredemiū ergo coz/pore non mente derelinquēs desertū petiuit. Ubi herbis z aqua contentus solus soli dño seruuit. ℣. Qui p cozuū pascebat helyam: ipse egidiū pascebat p ceruā. Ubi.

QUmqz ad monasteriū rediisset: p dicta ostia in portu inuenit: gras deo egit qui ea inter tot marz pericula illesa seruasset: ea ad decus ecclesie sue z in monumentuz pacti romane sedis erexit. Tandē dns obitus sui diem sibi iminere p spiritum reuelauit: qō ille fratribus indicās vt pro se orarēt suppliciter deprecans in dño feliciter obdormiuit. Ubi chorus angeloz ei⁹ aiam in celū ferentiū plurimi se audiuisse testati sunt. Claruit circa annos dñi septingentos z trigitaquatuor. Tu. ℟. Sanctissime xpi confessoz egidi ora pro nobis in cōspectu dñi. Ut z de pteritis malis veniā: z de futuris semp mereamur habere custodiam. ℣. Qui arborē virtutū ascendisti cuz zacheo: p supplicib⁹ tuis dignanter supplica deo. Ut. **In tercio nocturno añ.** Sanctus egidi⁹ adiūctus est cuidā veredemio sanct⁹ sancto: vt sanctitas alteri⁹ cognosceret ab altero. **Añ.** Uir nō modice in xpo fidei ostia rome sibi tradita cōmisit tyberi q̄ ad monasteriū patris quasi petri per mare ferebant vestigijs. **Añ.** Serue dei viui miseroz pastoz egidi nunc pius exaudi quod nos canimus tibi laudi. **Euangeliū.** Uigilate. ℟. Jam dñm laudet qui se pie viuere gaudet vt pater hic vixit. Qui mundo se crucifixit. ℣. Dives enim pauper fuerat: moriēs quottidie in dño vivebat. Qui. ℟. Uox clamantis erat sibi dum deserta petebat. Ingrediendō vias heremi velut alter helyas. ℣. Associatus ei qui fons pius est requiei. Ingrediendo. ℟. Moribus vniti nos vere iūgite viti: z pater hic fuerit: qui mūdi gaudia spreuit. Fructifere vitis odoz vt per secula sitis. ℣. Pacis tranquille sitiētes gaudia mille. Fructifere. **Laudes añ.** Rex francoz karolus quoddaz ppetrauit facin⁹: quod nulli ausus dicere fuit: sci egidij cōmendauit precibus. **Añ.** Beato egidio pro karolo rege inter missam supplicante dño: peccatū regis z venia peccati p cartulam delata est ab angelo. **Añ.** Adiunctū erat in fine cartule q̄ sancti egidij meritis: quilibet peccatoz absoluat a peccatis si vlteri⁹ nō vult admittere. **Añ.** Sanct⁹ vir egidi⁹ ad karolū iens: demoniacū sanauit a karolo rediēs cuiusdā principis filiū a morte resuscitauit. **Añ.** Sit rex inuict⁹ de⁹ isr̄l benedict⁹ gentē galloz: q̄ fecit habere patronū egidiū: captos qui liberat erigit egros. **Cap.** Just⁹ coz suū tradet. ℣. Justus vt palma. **Ad bñd. añ.** O virū p oīa laudabilē z cunctis se inuocantib⁹ exorabilē qui ab antiquo hoste grataz deo referēs victoriaz qui hodierna die ppetuā trāsiuit ad gloriā **Coll. vt s. Ad horas laudes cuz cap. de cōfes. nō pōti. Officiū.** Os iusti me. **Epla.** Dilectus de⁹. **Grad.** Os iusti. Alla. ℣. Beat⁹ vir qui timet. **Euāgeliū.** Uigilate. **Offertz.** Desideriū. **Cō.** Beatus seru⁹. **In scdis vs añ.** Jocundus hō. vel laud. q̄ hystoria. **Hymn⁹.** Iste cōfessoz. vel p̄pri⁹. **In euāgelio añ.** Ad thronū regis francoz iunct⁹ ideis associando tibi superis: sanctoz nos cōfer egidi simus vt heredes vbi viti palmes inheres. **Coll. p̄dicta.** **Magni cōfessoris añ. tm.** Similabo eum. **Coll.**

OMnipotens sempiterne de⁹ qui es sanctoz tuoz splēdoz mirabilis: quiqz hodierna die beatū magnuz

cõfessorẽ tuum eterne beatitudinis gra vel gloria sublimasti: cõcede ꝓpicius vt cui⁹ merita veneramur in terris intercessionis ei⁹ auxilio: apud tuã misericordiã muniamur in celis. Per dñm

In matutz. añ. Serue bone. ¶ **In nativitate sancte marie ad vs sup. ps. añ**

Sancta maria virgo intercede ꝓ toto mũdo: qz genuisti regẽ orbis. **ps. oia laudate. Añ.** Omniũ rerũ creator miserere populo tuo per intercessionẽ genitricis tue: quia eam creasti ad vitã nõ ad mortez. **Añ.** Descendi in ortũ nucũ vt videre poma cõvalliũ: ⁊ inspicere si floruissent vinee: ⁊ germinassent malapunica: reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. **Añ.** Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est: quesiui ⁊ nõ inueni illũ: vocaui ⁊ nõ respondit mihi: inuenerũt me custodes ciuitatis: ꝑcusserunt me ⁊ vulnerauerũt me: tulerũt palliũ meũ custodes murorz: filie ihrlm nunciate dilecto: quia amore langueo. **Añ.** Tota pulchra es amica mea ⁊ macula nõ est in te: fauꝰ distillãs labia tua: mel ⁊ lac sub lingua tua: odor vngentorz tuorz sup oia aromata: iam enim hyems trãsijt: ymber abijt ⁊ recessit: flores apparuerũt: vinee florẽtes odorẽ dederũt ⁊ vox turturis audita est ī terra nostra: surge propera amica mea: veni de libano veni coronaberis.

Capitulum.

Dominꝰ possedit me ab initio viarũ suarum antequã quicquã faceret a principio: ab eterno ordinata sum ⁊ ex antiqs antequã terra fieret. **Rꝫ.** Felix nãqz

Hymnꝰ

Gaude viscerib⁹ mater in intimis felix ecclia: que sacra replicas scẽ festa marie: plaudẽt astra solũ mare. Cui⁹ magnifica est generatio cui⁹ vita sacris claruit actib⁹: cui⁹ finis honorẽ summũ sine tenet fine. Quem virgo pepit: virgoqz ꝑmanet: lactauit ꝓprijs vberib⁹ deũ portãtẽqz gerebat vlnis ꝓna tremẽtib⁹. Felix multiplici laude puerpa: regis porta sui clausa ꝑ heniter mũdi stella fluẽtis floris virgula regia. Te nũc suppliciter scã thcotocos regis ꝓpetui spõsaqz poscim⁹: vt nos semꝑ vbiqz miti munere ꝓtegas. Sanctz obtineas virgo ꝑcatib⁹ pacis ꝑsidiũ: dulce diutine nobis atqz beati regni dona phenia. Presta sume pater patris ⁊ vnice amborumqz simul spiritꝰ annue q regnas deꝰ vnꝰ oĩ tpe scculi. Amẽ. ℣. Specie tua. **Ad mgt añ.** Adest nãqz natiuitas sacratissime virginis q̃ ex regali ꝓgenie genita genuit xꝑm regẽ dñm: ipsa intercedat ꝓ peccatis nris. **Coll.**

Almulis tuis qs dñe celestis gratie munꝰ impartire: vt qb⁹ beate marie vginis partus extitit salutz exordiũ natiuitatis ei⁹ votiua solẽnitas pacis tribuat incremẽtũ. Per. **Deinde de scõ adriano añ.** Beatus vir. **Coll.**

Presta qs ops deꝰ vt q beati adriani martyris tui natalicia colim⁹: a cunctz malis iminẽtib⁹ ei⁹ intercessionibus liberemur. Per. **Deinde de sancto corbiniano añ.** Sacerdos ⁊ pontifex. **Collecta.**

Deus qui nos beati corbiniani cõfessoris tui atqz põtificis instantia: ad agnitionẽ tui nomis vocare dignatus est cõcede ꝓpici⁹ vt cui⁹ natalicia colim⁹ eius apud te patrocinia sentiam⁹. Per. **Ad cõpl. hymn⁹.** Fit porta xꝑi puia. **Cap.** Multe filie cõgregauerũt. **Super nũc añ.** Tota pulchra. **breuior. Coll.** Cõcede misericors deꝰ. **ꝑ missa. ℣.** Post partũ virgo. **Inuitz.** Hodie nata est btã vgo maria ex ꝓgenie dauid Gaudiũ sit in celo sacratissime ntitate. **In primo noc. añ.** Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarum **ps. ⁊ ℣. de virginib⁹. Añ.** Sicut liliũ inter spinas: sic amica mea inter filias. **Añ.** Fauus distillãs labia tua sponsa: ⁊ odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. **℣.** Specie tua ⁊ pulchritudine tu. Intende.

Lectio prima.

OSculet me oſculo oris ſui: q̃ me/liora ſunt vbera tua vino fragran tia: vngentis optimis: oleũ effuſum no men tuũ: ideo adoleſcentule dilexerũt te vox eccleſie. Trahe me poſt te: curre mus in odore vngentor̃ tuor̃. Introduxit me rex in cellaria ſua: exultabim⁹ ⁊ letabimur in te: memores vberũ tuorũ ſup̃ vinũ: recti diligũt te. Nigra ſum ſed formoſa filie ierl̃m: ſicut tabernacula cedar: ſicut pellis ſalemonis: nolite me conſiderare q̃ fuſca ſim: q̃ decolorauit me ſol. Tu. ℟. Hodie eſt nata virgo maria ex progenie dauid per quã ſalus mundi credẽtibus apparuit. Cui⁹ vita gloriosa lucẽ dedit ſeculo. ℣. Beatiſſime virginis marie natiuitatẽ deuotiſſime celebremus. Cuius. **Lectio ſecunda.**

ALij matris mee pugnauerũt contra me: poſuerũt me cuſtodẽ in vineis: vineã meã nõ cuſtodiui. Indica mihi quez diligit aĩa mea: vbi paſcas: vbi cubes in meridie: ne vagari ĩcipiã poſt greges ſodaliũ tuor̃: ſi ignoras te o pulchra inter mulieres egredẽ ⁊ abi poſt veſtigia gregũ: ⁊ paſce edos tuos iuxta tabernacula paſtorũ. Equitatui meo in currib⁹ pharaonis: aſſimulaui te amica mea: pulchre ſunt gene tue: ſicut turturis: colluũ tuũ ſicut monilia murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento. Tu. ℟. Beatiſſime virginis marie natiuitatem deuotiſſime celebremus. Ut ipſa pro nobis intercedat ad dñm iheſum xp̃m. ℣. Hodie nata eſt beata virgo maria ex pgenie dauid. Ut. **Lectio.iij.**

QUe eſt iſta que aſcendit p deſertũ ſicut virgula fumi ex aromatibus mirre ⁊ thuris ⁊ vniuerſi pulueris pigmentarij. En lectulũ ſalomonis ſexaginta fortes ambiunt ex fortiſſimis iſrl̃ omnes tenẽtes gladios: ⁊ ad bella doctiſſimi: vniuſcuiuſq̃ enſis ſup̃ femur ſuũ ꝓpter timores nocturnos. Ferculũ ſibi fecit rex ſalomõ de lignis libani colũnas eius fecit argenteas: reclinatoriũ aureũ aſcenſum purpureuz: media caritate conſtruuit propter filias irl̃m. Tu aũt dñe. ℟. Glorioſe virginis marie ortuz digniſſimũ recolẽtes. Cuius dñs humilitatẽ reſpiciens angelo nunciãte concepit redemptorẽ mundi. ℣. Beatiſſime marie virginis natiuitatẽ deuotiſſime celebremus. Cui⁹. **In ſecũdo nocł. añ.** Emiſſiones tue paradiſus malorũ punicor̃ cuz pomorũ fructibus. **Añ.** Fons ortorũz puteus aquarũ viuentiũ que fluuũt impetu de libano. **Añ.** Veniat dilectus meus in ortuz ſuum vt comedat fructũ pomorũ ſuorũ. ℣. Diffuſa eſt gratia. **Sermo auguſtini.**

ATtendite fratres cariſſimi ineffabilẽ diuine maieſtatz erga nos clementiã: attendite redemptionis noſtre mirabile miſteriũ: ⁊ q̃ dicunt̃ tota mentis intentione attẽdite ⁊ aure cordis intelligere curate. Adeſt nãq̃ dies ſacratiſſima: adeſt nãq̃ dies celeberrim⁹ in qua ſancta maria ſup̃ oẽs puellas benedicta generoſa natiuitate ſua mũdũ conſolat̃ vniuerſum. Tu. ℟. Diez feſtũ precelſe genitricis dei virginis marie ſolẽniter celebremuus. Quo inchoata eſt eius felix natiuitas. ℣. Natiuitatẽ hodiernã p/petue virginis ſoleniter celebrem⁹. Quo.

QUius ortũ neceſſariuz ⁊ ſingulare merituz dauid intuẽs p ſpiritum cã ex longinquo ad regnuz procedere inuitauit dicens. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna: ⁊ ꝓſecutus adiunxit dicẽs. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurẽ tuaz: quia concupiuit rex ſpeciẽ tuã. Tu. ℟. Corde ⁊ aĩo xp̃o canam⁹ gloriã in hac ſacra ſolẽnitate precelſe genitricis dei virginis marie. Ut ipſa pro nobis intercedat ad dñm iheſum xp̃m ℣. Cum iocũditate natiuitatẽ ſanctemarie ſolẽnite r celebrem⁹. Ut.

HOdiernã feſtiuitatez ſalomon p/uidens cũ ammiratione dicebat. O q̃z pulchra eſt caſta generatio cum

claritate: hodie processit virga de qua predixit ysaias propheta. Egredietur virga de radice yesse: et flos de radice eius ascendet. Quis igit digne valeat preconia illius laudis referre: ad cuius natiuitatē ois prior etas cum exultatōe prospicit: ⁊ cū oi gratulatione occurrit ⁊ vsq; in finem seculi sibi decantare nō cessabit. Tu. ℟. Regali ex ꝑgenie maria exorta refulget. Cuius precibus nos adiuuari mente spiritu deuotissime poscim⁹. ℣. Corde ⁊ animo xp̄o canamus gloriā in hac sacra solēnitate precelse genitricꝭ dei marie Cui⁹. In tercio nocturno añ. Veni in ortū meum soror mea sponsa: messui mirrā meā cum aromatibus meis. Añ. Comedi fauū cum melle meo: bibi vinum meū cum lacte mi[illegible] Liber generationis ihesu cristi filij an[illegible] dauid: filij abraham. Et reliqua.

Initium sancti euangelij ꝑm matheū.

Liber generationis ihesu cristi filij dauid: filij abraham. Et reliqua.

Omelia lectionis eiusdem.

In exordio huius lectionis euangelista ostendit generationem xp̄i ꝑm carnem se suscipisse narrandā. Scōm hanc enim xp̄us filius hominis est: qō etiam seip̄m sepissime appellat cōmendans nobis q̄ misericorditer dignat⁹ sit esse pro nobis: nam illa supna ⁊ etna generatio ꝑm quā filius dei vnigenit⁹ est ante omnem creaturā: quia omnia per ipsum facta sunt: ita ineffabil est vt de illa dictum a propheta ysaia intelligatur. Generationē ei⁹ quis enarrabit quanq; ⁊ de temporali eius natiuitate quia verbum caro factum est vt virgo spiritusancto grauida filium peperit ⁊ virgo ꝑmansit. hec ꝓphetica sentētia possit nō incōuenienter accipi ne sacre edificatiōis compago discors non inhereat. Tu. ℟. Natiuitas gloriose virgis marie ex semine abrahe: orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cui⁹ vita inclita cunctas illustrat ecclesias. ℣. Gloriose virgis marie ortum dignissimū recolentes. Cuius

Igitur matheus corrupto humani generis inicio per preuaricationē in primo noui testamenti libro rīdens primo libro veteris legis vbi scriptū est. Hic est liber generationis adc: ade videlicet veteris per quem totus mōs corruptus est. Adam opponens nouū in quo restaurata sunt omnia: et que in celo ⁊ que in terra consistunt dedit manifeste intelligi q̄ ipsius scripserit ꝑm carnem generationē: qui electos suos in filiorum dei assumeret adoptionem Tu. ℟. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū ānunciauit vniuerso mōdo: ex te enī ortus est sol iusticie xp̄us deus noster. Qui soluens maledictionē dedit benedictionē ⁊ confundens mortem donauit nobis vitā sempiternā. ℣ Aue maria gratia plena dominus tecum. Qui. Lectio.

Quare autē librum dixerit generationis cum paruā libri teneat particulam generatio: hoc intelligit q̄ cōsuetudinem gentis sue consecutus sit. Consuetudo enim hebreor est vt voluminibus ex eor principijs imponūt nomina vt est genesis exodus et ceteri libri legales. q̄ autem dicit ihesu cristi regalem ⁊ sacerdotalem in eo exprimit dignitatem. Tu. ℟. Felix nanq; es sacra virgo maria ⁊ oīni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie xp̄us deus noster. ℣. Ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum adiuuamen quicūq; celebrāt tuam natiuitatem. ℣ iste. Laude digna angelorum sanctorum. Et nos peccatores tibi deuotos intuere benigna. ꝓmittat laudō

Ad laud añ. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe: orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Añ. Natiuitas est hodie sancte marie virginis cuius vita inclita cūctas illustrat ecclesias. Añ. Regali ex ꝑgenie maria exorta refulget: cuius precib⁹ nos adiuuari mente et spiritu deuotissime

poscimus. Añ. Corde ⁊ animo xpo canam⁹ gloriam in hac sacra solẽnitate precelse ge/nitricis dei marie. Añ. Cum iocũditate na/tiuitatem sancte marie celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm nostrũ iheſuz christum. Capitulum.

BEatus homo qui audit me: ⁊ qui vigilat ad fores meas quotidie: ⁊ obseruat ad postes ostij mei. Deo gras Ad benedo añ. Natiuitatẽ hodiernam per petue virgis genitricis dei marie soleniter celebremus a quo celsitudo throni ꝓcessit alleluia. Coll. predicta. Deinde de sctõ adriano añ. Hic vir despiciens cum sua coll. Deinde de sancto corbiniano añ. Serue bone. cũ col. sua. Ad horas laudo Ad primã cap. Ego sapientia ex ore. ℣ Sentiant oẽs tuũ adiuuamen. Quicũqz celebrant tuam natiuitatẽ. premittat col. Cõcede miscricors de⁹ fragilitati nre. que dicatur per octauaz tam ad primã qz ad complet. Ad terciam cap. Dñs possedit me. Ad sextam cap. Beatus homo qui audit. Ad nonaz cap. Qui me inuenerit inueniet vitam et hauriet salutem a dño. cum coll. Famulis tuis quesumus. que dicat ad omnes horas Sic dicantur hore per ebdam. Offic. Gaudeamus. Kyriet. Col. Famulis tuis Secũda de sancto adriano. Tercia de sacto corbiniano. Epla. Dñs possedit me. Grad. Audi filia. Alla. ℣. Adducent vel. Natiuitas gloriose. Seqntia. Stirpe maria regia Euangel. Liber gnationis Credo. Offert. Filie regum. Prefatio. Et te in natiuitate. Sanctus ⁊. Agnus dei. soleniter. Cõm. Diffusa est gratia in labi. In sctis vs laudes preter quintam añ cuius loco hac sola nocte dicitur super quintũ ps añ. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium ãnunciauit vniuerso mõdo: ex te enim ortus est sol iusticie xps de⁹ noster qui soluens maledictionẽ dedit benedicti/onem: ⁊ confundens mortẽ donauit nobis vitam sempiternam. ps. Dixit dñs. cum rel. Cap. Dñs possedit me. Hymnus Gaude visceribus. ℣. Specie tua. Ad mgt añ. Qñ nata est ygo sacratissima tunc illuminatus est mundus stirps beata radix sancta ⁊ benedict⁹ fructus eius. Col. pre/dicta. Deinde imponitur añ de sancta kunegunde. Magnificet te dñe in beata kunegunde virgine omnis plebs fidelium per cuius sanctitatẽ recepit sanitatem mul/titudo languentium. Collecta.

OMnipotens ⁊ misericors de⁹ qui a gloria tua nullum excipis sexum nullamqz conditionẽ excludis: te dñe suppliciter exoramus vt sicut beate ku negundi virgini tue post terreni culmẽ imperij celestis regni solium contulisti ita meritis eius ⁊ precib⁹: nobis quoqz famulis tuis eterne felicitatis ꝑmia lar giaris. p. Deinde de sctõ gorgonio añ. Beatus vir qui suffert. Collecta

SAnctus tuus gorgonius quesum⁹ dñe sua nos intercessione letificet ⁊ pia faciat solẽnitate gaudẽ. p. Com/plet. vt prioi nocte per totam ebdam. In matut⁹ post col. sancte marie dicat de sancta kunede añ. In sctitate ⁊ iusticia contemnentes mundi vicia: seruiamus tibi dñe cum beata kunegunde virgine. cũ col eius. Deinde de sctõ gorgonio añ. Hic vir despiciens. cum col. eius. Infra octa uam agitur plenum officium de beata virgine cũ tribus lectionibus ⁊. Te deũ laudamus. Ad laudes añ. Natiuitas glo riose virginis marie. sola. Cap. Beatus homo qui. Ad benedo añ. Natiuitatem hodiernam. cum coll. predicta. Officiũ per totum vt in die. Kyriet. plenaliter. Sequẽtia incipiatur ab illo loco. Nos hac die. In secundis vs añ. Natiuitas gloriose virginis marie. cum rel. Hymn⁹ Gaude visceribus. ℣. Specie tua ⁊ pul. Ad mgt añ. Natiuitas tua dei genitrix. Sic dicantur vespere per octauaz nisi festũ interueniat maius vel dominica. Ad matut⁹ legatur pro lectionibus de

omelia vbi dimissum est.

Secunda die lectiones.

IHesus qui nominis huius prefagiū pretulit: primꝰ post moysen in populo israhel ducatuꝫ tenuit: ⁊ filios israhel in terram repromissionis induxit. Aaron vero mistico consecrātus: vngento primus in lege sacerdos fuit. Saluatorꝫ igitur noster quē vnxit deus oleo leticie pre omnibus participibus suis ⁊ rex ē: de quo dicit ꝓpheta. Multiplicabitur eius imperium: ⁊ pacis eiꝰ non erit finis: ⁊ angelus ad mariaꝫ potentiam regni eius demonstrās. Dabit inquit ei dñs deus sedem dauid patris eiꝰ: ⁊ regnabit in domo iacob inēternū ⁊ regni eius non erit finis. et sacerdos idē est de quo dicit psalmista. Jurauit dñs ⁊ non penitebit eū: tu es sacerdos ineternum sm ordinem melchisedech Filij dauid filij abrahā: ordo prepostерus: sed necessario cōmutatꝰ. Si enī primū posuisset abraham ⁊ postea dauid rursus ei repetendus fieret abrahā vt generationis series texeretur. Ideo autem ceteris premissis horum filium nuncupauit: quia ad hos tantum facta est de xpō promissio. Abraham deus inquit. in semine tuo benedicentur oēs tribus terre. ad dauid vō ait. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Exequit ergo humanā gnationē xpi mattheꝰ ab ipo ꝓmissiōis xpi exordio hoc est abrahā genitoris cōmemorās: quos perducit ad ioseph virum marie: de qua natus est xps. Abraham autem genuit ysaac: ysaac gaudium interpretatur. bene etiam pater omnium suorū effectus est populorum: quia in natiuitate eius angelus pastoribꝰ locutus est dicēs. Ecce euangelizo vobis gaudiū magnū qđ erit oi populo. Ita et nos p multiplicationē in pseuerantia bonorū operum gaudium nobis eterne vite cū sanctis angelis preparare debemus: et in eodem nos semper gaudio manere vt apostolus āmonet dicēs. Gaudete in domino semper: iterum dico gaudete vt subauditur. Ita de xpi nos natiuitate passione ⁊ resurrectione atq; in celos eius ascensione gaudere oportet vt ad gaudia eterna mereamur peruenire. Tu.

Tercia die lectiones.

LEgimus ysaac pīarche diuinitꝰ predictam natiuitatez: ⁊ hieremie ꝓphete antecꝫ exiret de ventre sanctificationem: et angelum zacharie sacerdoti p̄cursoris xpi beati iohannis baptiste inopinatū predixisse natalē. Magna hec omnia: et diuinorum operum plena sunt miraculis. Sed de hac natiuitate altius aliquid sciendum est: nam deus omnipotens ab eterno cuncta disponens: quam pre omnibꝰ elegit: pre omnibus sua allocutione adornauit. Mira siquidē dignatiōe et suauissima blanditate in canticis canticorum vox diuina eam glorificauit dicens. Surge amica mea: speciosa mea: colūba mea ⁊ veni ostende mihi faciem tuaz: sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis. O vera simplicitas: o stella clarissima que ita superno iudici placuit: cuiꝰ visioni nihil obstitit. Merito itaq; sic est nata beata virgo maria que stella maris nuncupatur: quia per eius castitatem non solum mōdo: sed ⁊ sedentibꝰ in regione vmbre mortis lux vera processura erat. Si quis vero signoꝝ differentiam quesierit: breuiter dicemꝰ. Signa sunt inumera que dñs per sanctos suos fecerat: sed soluz quod egerat per virginem miraculū precellit vniuersa. Tu aūt.

Quarta die lectiones.

ILla denicꝫ ad exempla proficiunt hominibus: istud autez eloquentiā penitus euincit humanaz. Quis enim excogitare vnq; valet q; mire sanctitatis fuerit: per quā totius mundi redemptio ānunciante angelo: superueniente

spiritusancto velut sponsus ꝓcessit de thalamo. Et ēd quia vt audistis hodierna festiuitas inestimabil' consistit dignitatis de nob ipsis cogitare debem⁹ q̄ splendidis moribus: q̄ nitidis operibus natiuitatē regine nr̄e suscipiam⁹. Ita etenim eam psalmigraph⁹ spiritu sancto preuent⁹ noiauit dicens. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Et licet nos condigne ad tantam celebritatē preparare minime valeamus: tamen quantū dñs posse cōcedat sūmo conamine nos studeamus adornare. Ante omnia autez fratres et super omnia diligamus dñm deum nostrū: ex toto corde: ex tota anima: et nihil eius voluntati preponam⁹ qui nos ad imaginem suam creauit: et spōtanea benignitate ꝓpr̄io sanguine redemit. Et proximos nr̄os sicut nosmetipsos diligamus: quia qui diligit proximum legem impleuit. Quisquis enim vere deum cupit diligere debet et proximum amare: quia nec deus vere sine proximo: nec proximus sine deo amari potest. de dilectione ꝓximi dñs alibi ait. Quecunq̄ vultis vt faciant vobis hoies: eadem et vos facite illis. Tu aūt.

Quinta die lectiones.

Mandemus nos precipue elemosinaruz largitate que magnā nobis prestat fiduciam eterne remunerationis dicente dño in euangelio. Date elemosinam et ecce omnia munda sunt vobis Quid ergo mundiciam sequatur: dñs in euāgelio ostendit dicēs. Beati mōdo corde: quoniam ipsi deum videbunt. Memenus nos omnium copia virtutū in hac sancta solēnitate: fide firma: spe certa: caritate nō ficta: humilitate vera ꝓstanti patientia: benignitate indefessa salubri modestia: sobrietate p̄clara: digna continentia: vnanimi concordia: castitate corporis et anie. Castitas corporis est a luxuria carnem restringere. Castitas vero anie sine odio et inuidia vitam seruare: ergo agite fratres freq̄ntemus ecclesias xpi: orationib⁹ incumbamus assiduis alacri mente: et tota virium facultate diuine clemētie et sancte marie vitaz nostrā condonare curem⁹ Cogitem⁹ subtiliter qualesz veniamus ante tribunal sūmi iudicis: quid operz nobiscum deferam⁹: q̄z necessaria tunc nobis sit preoccupata dei misericordia et beate marie intercessio venerāda: de spe et fiducia quam inde habem⁹ gaudeamus. De fragilitate et sollicitudine nostra nos pfundere ad consolationez nostram ne differamus: lacrime quidē veniam non postulant: sed merentur: vnde et saluator ait. Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Tu aūt.

Sexta die lectiones.

Certe si nosipsi curā nostri habere volumus: et datum temp⁹ non neglimus: res nostre ita deo preordinate sunt vt absq̄ dubietate ad verā consolationem ipso adiuuāte perueniamus Est enim in sancta maria carnis nostre substantia: et ihesu xpo filio eius vera humanitatis assumptio: et pulcerrima nostri portio. Ubi ergo portio est nr̄a: puenire nos credamus. quo confidēs psalmista ait. Credo videre bona dñi in terra viuentium. Quamuis simus peccatores de hac cōmunione gr̄e non diffidamus: quia et si peccata nos prohibent: substantia nos defendit: et si delicta propria nos eli dūt: necessario nature cōmunio nos reqrit. Quomodo igit̄ fieri valet vt non diligat deus carnem suam: membra sua. attendam⁹ qd inde sentiat apostolus. Nemo inquit carnem suam odio habuit: sed nutrit et fouet eam: sic et xp̄us ecclesiam. Nihil iam de venia desperemus fratres: habemus prerogatiuā saluationis nostre certitudinez. In xpo etenim substantia nostra nos protegit. sum⁹ qppe mēbra

eius et caro: vt apostol⁹ ait. Hoc nunc os ex ossib⁹ meis: et caro de carne mea. Sacramentū hoc magnum est: ego aūt dico in xpo et ecclesia. Tu aūt dñe.

Septima die lectiones.

EXultemus ergo fratres: exultem⁹ plane natiuitate celestis sponse venerantes: de cuius sanctissimo corpore talis nob effecta est adoptio: vt membra dei nominemur et simus. Caueamus ergo solliciti ne vlla seculi prosperitas vel ab hoste iniecta cupiditas illius ad optionis degeneres nos faciat exptes: sed fidei operibus muniti a prauis delectationib⁹ expediti: dei omnipotentꝭ misericordia adiuti: promissam nobis hereditatem capere festinemus. Quaz vas electionis nobis esse debitā affirmauit dicens. Si autem filij et heredes heredes quidem dei: coheredes autez xpi. Et speciosa illa hereditas vt nob decreta ciuitas: humana lingua minime poterit explicare: vnde iohānes in apocalipsi. Absterget deus inquit omnem lacrimam ab oculis sanctorum: et mors vltra non erit neqꝫ luctus neqꝫ clamor nec dolor erit vltra. Platee ciuitatꝭ aurum mundum tanqꝫ vitrum perlucidū et templum illius est et agn⁹. Et ciuitas illa non egebit sole neqꝫ luna: nam claritas dei illuminabit eam: et lucerna ei⁹ est agn⁹: et ambulabunt gentes in lumine eius: et reges terre afferent gloriam suā et honorem: et porte eius non claudent per diez: nox enī non erit illic. O vera felicitas vbi nō erit anxietas: vera vita vbi non erit mortꝭ miseria: vera reges vbi nō erit calamitas: vera sanitas vbi non erit infirmitas: vera exultatio vbi deus erit illuminatio: et sancti fulgebūt sicut sol in regno patris eorū. Hec frēs carissimi de cōmemoratione celestꝭ patrie dicta sufficiant: vbi maior est beatitudo qꝫ capere possit nulli⁹ sermo: maiores sunt diuitie qꝫ homo hic valeat inuestigare: attestante apostolo qui ait. O altitudo diuitiarum sapientie et scie dei qꝫ incomprehensibilia sunt iudicia eius: et inuestigabiles vie eius. Tu. **Si dominica infra octauā venerit. Ad vs̄ priores añe.** Natiuitas glorioſe. **cum rel' Cap̄.** Dñs possedit me. **Ꝟ.** Regali ex progenie. **Hymnus.** Gaude viscerib⁹. **Ꝟ.** Specie tua et. **Ad mḡt añ.** Natiuitas tua dei genitrix. **vel aliqua istarū.** Anima mea. Descendi in ortum. **Coll'.** Famulis tuis quesumus. **Complet. et matutꝭ vt in die cum lectionibus infra scriptis.** Impto vgt hmoi?

TU ergo sancta sanctorum domina pr̄is illi⁹ qui feminā nescit: sponsa nescia viri: mater verbi: et virgo spiritussancti: adiuua omnes fideles filij tui et speciali tibi deuotione supplicantes: speciali dignatione exaudi vt filius tu⁹ sicut potestate: ita deus noster sit voluntate. In mundo de crimine criminisqꝫ suspitione nos custodiat: in futuro aūt de tormētis eripiat: aut tormenta oīno euadere faciat: sanctorum cetib⁹ adiungat: te pro nobis interpellante domina nostra apud patrez cuius vnigenitum de spūsancto concepisti et genuisti mater et virgo. His igitur ptermissis loquamur aliqd in laudib⁹ sacratissime virginis: sed quid nos tantilli: quid actiōe pusilli: quid in eius laudib⁹ referam⁹: cum etiam si omniū nostrum membra verterentur in linguas eam laudare nō sufficerent. Nullus altior enim in celo est de qua loqui nitimur: abysso profūdior cui laudes dicere conamur: deuz enim quem omnis creatura non capit: ipsa imaculato vtero clausum gestauit Hec est enim que sola meruit mater et sponsa vocari: hec prime mr̄is damna resoluit: hec homini perdito redemptionem adduxit: mater enim generis nr̄i penaz intulit mundo: genitrix domini nostri salutem edidit mundo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua

occidendo obfuit: maria viuificando pfuit. illa peussit: illa sanauit. Hoc enī mirabili atq; inestimabili modo oīm rerum ꝛ suum peperit saluatorez. Que enī virgo est tam sancta ad quā venire dignaret spiritussanctus: que tam speciosa vt eam deus sibi eligeret sponsaz que tam casta vt esse possit virgo post partum. Hec est dei templum: et fons ille signatus: et porta in domo domini clausa. Ad hanc nanq; vt dixi: spiritus sanctus descendit: huic virtus obumbrauit altissimi: ꝛ hec est īmaculata coitu fecunda partu: virgo lactans: angelos ꝛ hoīm cibum nutriens. Merito itaq; beata virgo maria singulari a nobis p conio extollit que singulare cōmerciuz prebuit mundo. Deniq; tantum se ad celi fastigia sublcuauit vt verbuz quod erat in principio apud deum de supna arce celi susciperet. O felix maria et oī laude dignissima: o genitrix glorioſa: o sublimis puerpera cuius visceribus auctor celi terreq; cōmittitur O felicia oscula lactantis labijs impssa: cum int crebra iudicia reptantz infantie vtpote verus ex te hominis filius tibi matri alluderet: tamen verus ex patre filius dei vnigenitus tibi imperaret. nam auctorē tuum ipsa concipiēs edidisti in tēpore puberez quando habebas ante tēpora conditorem. O felix puerperium letabile angelis: optabile sanctis: necessariū perditis: congruū profugatis: qui post multas assumpte carnis iniurias: ꝛ ad vltimum verberatis flagris afflictus: potatus felle: affixus patibulo vt te verā matrem ostenderet: patiendo se verum hominem monstrauit. Sed quid dicā pauper ingenio cum de te quicquid dixero: minor laus est q̄z dignitas tua meretur. Si celum te vocē altior es: si matrem gentium dicam precellis: si formā dei appellem digna existis: si dominā angelorū vocem per oia esse probaris Quid ergo de te digne dicā: quid referam cum non sufficiat lingua carnis tuas enarrare virtutes: quas semp int9 ardenter profert anim9. Nunc nostras peto vt aures virgo dignissima doctrinarum tuarū demulceas organis: plaudant nunc tympanis sancte manus: et inter veloces articulos armonia puerpere ꝛcrepet. Concinant letātes chori ꝛ alternantib9 modulis dulcissona carmina misceantur. Tu. Ad horas lauō Ad processionem que fiat ad capellaz sancte marie sub pictura canet ℟. Regali ex progenie. In capella finito ℟io cantor incipiat añ. de sancta maria. Descendi in ortum. vel aliam competentem qua finita sacerdos celebraturus missā dicat col. Famulis tuis quesumus dñe premisso ℣. Laude digna angelorum. vel Post partuz. Deinde reuertat processio in chorum cum ℟io. Felix nanq; es sa. Officium vt in die: sed canetur dominicaliter: ꝛ sequentia tota. In secundis vesperis per totum vt alijs noctibus. Prothi ꝛ iacincti añ. Absterget de9 oēm lacrimam ab oculis eorum. Collecta.

BEati prothi ꝛ iacincti felicis ꝛ regule nos domine foueat preciosa cōfessio: ꝛ pia iugiter intercessio tueat. per dominū. In mat vost col. sancte marie imponitur añ. Tradiderunt corpa cum col. sanctorum septez dormientiū Añ. Hec est vera fraternitas que nunq̄m potuit violari certamīe: qui effuso sanguīe secuti sunt dominum contemnentes aulam regiam peruenerunt ad regna celestia. ℟. Ecce q̄z iocundum. ℣. Letamini in domīo ꝛ exultate iusti. Collecta.

OEus qui non dormis neq; dormitas: da nobis famulis tuis apō te septez dormientium sentire presidia quorum tibi placuit confessio glosa. ℣. Et nota q̄ antiquum breuiariuz ponit

de predictis sanctꝫ videlicet gorgonio pthoꝫ tiacincto et septem domicilibꝰ tres lectiões et spēalia officia: qa nihil de officio vel octaua beate marie antiquitus agebatur. Nos vero celebrātes festiuitatem natiuitatis beate marie per octauas cū pleno officio vt prescripsimus: ideo obmisso breuiario antiquo de predictis sanctis cōmemorationem duntaxat solum per añ. in vesperꝫ et in matutꝫ cum coll'. eorum annotauimus.

In exaltatione sancte crucis hystoria Ad vesperas super ps̄ añ.

PEr signum crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ps̄. oia. Laudate. Capitulum. gab ꝫ

FRatres quicunqꝫ volunt placere in carne hi cogunt vos circūcidi tantum vt crucis christi persecutionem non patiantur. Eco g̃. ℟. Hoc signū crucis erit in celo cum dominus ad iudicandū venerit. Tunc manifesta erunt abscondita cordis vestri. ℣. Cum sederit filius homis in sede maiestatis sue et ceperit iudicare seculum per ignem. Tunc. Hymnus.

SAlue crux sancta: salue mundi gla vera spes nostra: vera ferens gaudia: signum salutis: salus in periculis: vitale lignum: vitaꝫ portans omnium Te adorandam: te crucem viuificam: in te redempti: dulce decꝰ seculi: semp laudamus: semper tibi canimus: per lignum serui: per te lignū liberi. Originale crimen necans in cruce: nos a priuatis christe munda maculis: humanitatem miseratus fragilem: per crucem sanctam: lapsis dona veniaꝫ. Protege salua benedic sanctifica populum cunctum: crucis per signaculum: morbos auerte corporis et anime: hoc contra signum: nullum stet periculū. Laus deo patri: sit in cruce filij: laus coequalis sit sancto spiritui: ciuibus sūmis gaudiuꝫ sit angelis honor in mundo: sit crucis exaltatio. Amen. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. Cum dñs ad iudicandum venerit. Ad mgt añ. O crux gloriosa: o crux adoranda: o lignū pretiosuꝫ et admirabile signū per quod et dyabolus est victus: et mundus xpi sanguine redemptus. Finito mgt fiat pcessio cum añ predicta ad aram sci valētini: et ibi sacerdos dicat hāc oroꝫ

DEus qui vnigeniti filij tui domi nostri ihesu xpi precioso sanguie humanū genus redimere dignatus es pcede propicius vt qui ad adorandaꝫ viuificā eius crucem aduenimus: a peccatorum suox nexibus liberent. qui te. pmisso. Dñs vobiscū. qua finita ponitur de sancto cornelio et cypriano añ. Sanctum est verum lumen. et reuertatur processio. Finita añ dicat sacerdos ℣. Letamini in domino et exultate iusti. Et gloriamini omnes recti corde. Collecta.

IMfirmitatē nostraꝫ quesumus dñe propicius respice: et mala omnia q̃ iuste meremur: sanctorum tuorum cornelij et cypriani intercessione placatus auerte. p. Deinde de beata virgine añ. Natiuitas tua dei genitrix. cum col'. ipsi? Benedicamus domino. de apostolis Nota q̃ āmodo non descenditur ad stationem sabbatinis noctibus: et breuiores añe dicūtur ad suffragia sicut scripta reperies in vesperis sabbatinis noctibus. Completoriū dicatur de beata virgine consuetū. In matutꝫ Inuitatꝫ. Regem martiruꝫ. de hystoria. Absterget deus omnem lacrimam. Sex responsoria cum nouem añis. Lectiones.

ANno dñi sexingentesimo quinto decimo permittente domino flagellari populum suū per sentenciam paganorum. cosdroas rex persarum oia regna terrarū suo imperio subiugauit. Jheruſalē autem veniens ad sepulcrū domini territus rediit: sed tamen partem sancte crucis quā sancta helena ibi

reliquerat asportauit. Volens autē ab omnibus coli vt deus: turrim ex auro ⁊ interlucentibus gēmis fecit: et ibidem solis ⁊ lune ⁊ stellarum imagines collocauit: per subtiles etiā ⁊ occultos ductꝰ quasi deus desuper aquaz infundebat ⁊ subterraneo specu equi quadrigas trahentes in circuitu ibant: ⁊ quasi turrim mouerent: ⁊ tonitruum simularēt. Filio igitur suo regno tradito in tali phano prophanus residet: ⁊ iuxta se crucē dñi collocauit: appellari se ab omnibꝰ deū iubet. Et sicut legitur in libro naturali de officio: ipse cosdroas in throno residens tanqz pater: lignū crucis a dextris sibi posuit loco filij: ⁊ gallum a sinistris loco spiritussancti: se vero patrem iussit noiari. Tunc eraclius imperator exercitū copiosū collegit: ⁊ contra filiū cosdroe iuxta danubij fluuium dimicaturus aduenit. Tandem vtriszq principibus placuit vt ipsi supra pontez soli confligerent: et qui victor existeret ipse sine damno vtriuszq exercitus imperiū vsurparet. Decretū etiam exijt vt quicunqz principē suū iuuare presumeret: cruribus excisis et brachijs cōtinuo in mare mergeretur. Et eraclius totum se deo obtulit: ⁊ sancte cruci deuotōe qua potuit se cōmendauit. Imbobus itaqz in conflictu durantibꝰ: eraclio dominꝰ victoriam contulit: ⁊ cunctum exercitū suo impio subiugauit adeo qꝫ vniuersus populus cosdroe fidei christiane se subdidit: et sacrum baptisma suscepit. Cosdroas aūt ignorabat exitum belli quia cum ab omnibus odiret: sibi a nemine intimatur. Eraclius aūt ad eum peruenit: ⁊ in throno aureo eum sedere reperiens: ei dem dixit. Quia lignum sancte crucis ſm tuum modulū honorasti: si baptismum ⁊ fidem cristi susceperis adhuc vitam ⁊ regnum paucis a

Ad gaudia etna: poluat nos lignꝰ ꝛc vncta

te acceptis obsidibus obtinebis: si aūt hoc implere contempseris gladio meo te feriam: ⁊ caput tuū precidam. Cum igitur ille acquiescere nollet: extracto gladio cum protinus decollauit: ⁊ qui rex fuerat sepeliri precepit: filiuz vero suū decem annorum quem cum eo reperit baptisari fecit: et de sacro fonte ipsum suscipiens regnum paternuz ei dimisit Turrim vero illā destruens: ⁊ argentū in predam sui exercitus tribuens. aurū vero ⁊ gēmas ad reparandū ecclesias quas tyrannus destruxerat reseruauit. Sacram igitur crucem suscipiens iherosolimam reportauit. Tu autē dñe.

Scōm iohannem. Iz.

In illo tempore dixit iheſus discipulis suis. Ego si exaltatus fuero a terra oia trahā ad meipsū. Et rel.

Omelia beati augustini episcopi

Que omnia traxit dominus nisi ex quoz cordibus princeps mundi ejcitur foras. Non autez dixit omnes sed omnia: non itaqz hoc ad vniuersitatem hominum retulit: sed ad integritatem creature. id est spiritum animam ⁊ corpus. Trahit enim ⁊ illud quo intelligimus: ⁊ illud quo viuimꝰ: ⁊ illud in quo visibiles ⁊ contractibiles sumꝰ: qui enim dixit. Capillus capitis vestri non peribit: omnia trahit ad se. Aut si omnia ipsi homines intelligendi sunt omnia predestinata sunt ad salutē possumus dicere: ex quibus omnibus ait nihil esse periturum cum supra de suis ouibus loqueretur. Tu. ℟. Dulce lignū dulces clauos: dulce pondꝰ sustinuit. Que sola digna fuit portare preciū huius seculi. ℣. Hoc signum crucis erit in celo cum dominus ad iudicandum venerit. Que sola digna.

Lectio.

Oſeta ſ. crucis cui tas. roſurmetꝫ inob;

AUt certe omnia hominuz genera: siue in linguis omnib9:siue in gradibus honoz omnibus:siue in etatib9 omnib9:siue in diuersitatib9 ingenioz omnib9:siue in artium licitarũ z vtiliũ professionibus omnib9. Et quicquid aliud dici potest ſm inumerabiles differentias quibus inter se pter sola pctã hoies distant ab excellentissimis vsqz ad humilimos:a rege vsqz ad mendicum. Omnia inquit traham ad me vt sit caput eoz̃:z illi mẽbra eius. Sed si exaltat9 inqt fuero a terra: hoc est cum exaltatus fuero. Non enim dubitabat futurũ esse quod venit implere:hoc refertur ad illud qꝑ superius ait. Si autẽ mortuũ fuerit granum frumenti multũ fructum affert. Nam exaltationem suã quid aliud dixit nisi in cruce passionẽ: quod z ipse euangelista non tacuit. subiunxit enim z ait. Hoc autẽ dixit significans qua morte esset moritur9: respõdit ei turba. Nos audiuimus ex lege: quia christus manet ineternum:z quomodo tu dicis. Oportet exaltari filiuz hominis. Tu. ℟. Hoc signum crucis erit in celo cum dominus ad iudicandum venerit. Tunc manifesta erũt abscondita cordis vestri. ℣ Cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue z ceperit iudicare seculũ per ignem. Tunc.

Lectio.

MEmoriter tenuerunt iudei qꝑ dominus dicebat assidue se esse filiũ hominis:nam hoc loco non ait. Si exaltatus fuerit a terra fili9 hominis:sed superius dixerat quod hesterna die lectum est et tractatum:quando nunciati sunt gentiles illi qui eum videre cupiebant. Venit hora vt clarificetur filius homis: hoc itaqz isti animo retinẽtes z quod nunc ait. Cum exaltatus fuerit a terra: mortem crucis intelligentes q̃ sierunt ab illo z dixerunt. Nos audiuimus ex lege: quia christus manet inetternum:z quomodo tu dicis. Oportet exaltari filiuz hominis. Tu. ℟. O crux benedicta. Que sola fuisti digna portare regem celorum z hominum. ℣. Mihi autem absit gloriari nisi in cruce domini nri iheſu christi. Que. ℣. Mihi autem absit gloriari premittatur laudibus. Ad laudes añ. O magnũ pietatis opus mors mortua tũc est quando in ligno mortua vita fuit. Añ. Salua nos xpe saluator per virtutẽ crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis Añ. O crux admirabil euacuatio vulneꝝ restitutio sanitatis. Añ. Nos autẽ gloriari oportet in cruce domini nostri iheſu christi Añ. Crux bñdicta nitet domin9 qua carne pependit: atqz cruore suo vulnera nostra lauit.

Capitulum. gal. 3.

MIhi autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri iheſu christi per quem mihi mundus crucifixus est et ego mundo. Deo g̃. ℣. Mihi autem absit gloriari. Ad benedictus añ. Super omnia ligna cedroz̃ tu sola excelsior: in qua vita mundi pependit:z in qua christus triumphauit: z mors mortem superauit alleluia. Coll. sancte crucis et sanctoz̃ sub vna conclusione Deinde de sancta maria añ. Natiuitatem hodiernam. cum cõllecta ei9. Ad horas laudes. Ad primam capitulũ z collecta de sancta maria. Hymni solẽni melodia z capitula predicta. Ad terciam. ℟. Omnis terra adoret te. Et psallat tibi. ℣. Psalmũ dicat nomini tuo domine. minor ℣. Adoram9 te christe. Ad sextam. ℟. Adoramus te christe. Et benedicimus tibi. ℣. Quia per crucem tuam redemisti mundũ. minor ℣. Mihi autem absit gloriari. Nisi in cruce. Ad nonam. ℟. Mihi autẽ absit gloriari.

Capitulum

Christus pro nra, potut nõpe suo: sup lignum: ut pte mõtuj, iustitia vitaq: cuncõ lino re sanati sumus j

℣. Nisi in cruce domini nostri ihesu christi minor ℣. Hoc signum crucis. Officium Nos autem gloriari. Kyrie. de apostol. Prima coll. de sancta cruce. secūda de martiribus. tercia de sancta maria. vel ambe collecte simul si nō placet dicere plures. Epla Hoc enī sentite. Grad. Xps factus est. Alleluia. ℣. Dulce lignum. Sequentia Laudes crucis. vel. Serpens antiquus vicit. Euangel. Ego si exaltat⁹ vsq; ad illum locum. Credite in lucez vt filij lucis sitis. Require feria secūda dñice palmarū. Credo. dicitur. Offert Protege domine. Prefatio. Qui salutem solēni melodia Sanct⁹ z Agnus. Cōm Nos aūt. In secundis vesp̄is laud añ. O magnū. ps. Dilexi quoniā. Credidi Laudate dñm omnes gētes. Ad dñm cum tribularer. Leuaui oculos. Cap. Frēs quicūq; volūt. Hymnus. Salue crux. ℣. Hoc signum crucis. Ad mgt añ. Propter lignū serui facti sumus: z per sanctam crucē liberati sumus: fructus arboris seduxit nos: filius dei redemit nos alleluia Oratio vt s. Deinde de octaua sancte marie imponit añ. Adest nāq; natiuitas cum coll. sua: qua finita imponitur de sancto nycomede añ. Beat⁹ vir qui suffert temptationem.

Collecta.

Adesto domine populo tuo vt bti nycomedis martiris tui merita p clara suscipiens ad impetrandā miseri cordiam tuaz semper eius patrocinijs adiuuemur. p. In octaua sancte marie ad matutz per totum vt in festo ipsius.

Sermo beati augustini episcopi.

Lectiones

Adest nob dilectissimi dies octau⁹ beate z venerabilis semper virgis marie. ideo cū sūma exultatōe gaudeat terra nostra tante virginis illuminata exortu. Hec est enim nos cāpi de quo ortum est pcciosum lilium conualliuz per eius partum mutatur natura: prothoplasto⁹ delet̄ z culpa. Precisum est in ea illud cue infelicitatis eulogiuz In tristicia paries filios: quia ista in letitia dñm parturiuit. Qua enim luxit: ista exultauit. cua lacrimas: maria gaudium in ventre portauit. illa portauit peccatorē: ista edidit innocentē: virgo quippe genuit: quia virgo concepit: inuiolata peperit: quia in cōceptu libido non fuit: vtrobiq; miraculū z sine corruptione grauida: z in partu virgo puerpera. Aue inquit angelus ad eaz gra plena dominus tecuz. Impleta est gra et euacuata est culpa. maledictio eue: in benedictionez vertitur marie. Aue gra plena dominus tecum in corde: tecum in ventre: tecū in vtero: tecū in auxilio. Gratulare beata virgo christus e celo suo de excelso solio tuo gratulat i vtero: ex sinu patris in vterū dignatus est descendere matris. Benedicta tu in mulieribus que vitam z viris z mulieribus peperisti. Mater generis nostri penaz intulit mundo: genitrix domini nostri attulit gaudium mundo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidendo obfuit: maria viuificando p̄fuit. percussit illa: sanauit ista. Pro inobedientia enim obedientia cōmutatur: fides pro perfidia compensatur. Leta igitur mater maria gestat in fontem: exultans amplexatur filium: portat a quo portatur: nec fortuitu vt fingunt fabelliani repit paruulū: sed decursis nouez mensibus peperit christum. Plaudat nunc organis maria: z inter veloces articulos tympana puerpere concrepent concināt letantes chori: z alternantib' modulis dulcisona carmina misceant. Audite ergo quemadmodum tympanistria nostra cantauerit. Magnificat anima mea dominū. Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue. Ecce

Eufemie mab

etiam ex hoc beatam me dicent omnes generatões: quia fecit mihi magna qui potens est. Causam igit inualescentis errati: miraculum noui partus euicit: et euc planctum marie cantus exclusit. Oc̃q; post illi⁹ benedicibile angeli presaguz dum tacita secũ virgo mentz altricatione confligit qualis esset illa salutatio: nuncius interim celestz exequit Ne timeas maria inuenisti enim gr̃am apud dñm. Ecce concipies in vtero z paries filium: et vocabis nomen eius ihesum. At illa: quomodo inquit fiet istud quoniam virum non cognosco. z angelus ad eam. Spiritussanct⁹ sup uenet in te z virtus altissimi obumbrabit tibi. ideoq; qõ nascetur ex te sanctũ vocabitur filius dei. Jam audisti quo modo fiet hoc: responde nunc verbo: quomodo vitam reddas mundo. Tu Euangeliũ. Liber generationis ihesu Laudes tote: post col. sancte marie dicatur añ de sancto nycomede. Hic vir despiciens. cũ sua col. Cetera vt in festo per totuz. Hymni ad horas. Prefatio Kyriel. Sanctus. Agnus et. Ite missa est. mediocriter. Sequentia tota dicatur. In secundis vesperis laudes tote. Ad mgt añ. Natiuitas tua. vel. Tota pulcra. longior. Post orationem sancte marie dicatur de sanctis. Eufemia lucia z genimiano añ. Absterget de⁹. Collecta

OMnipotens sempiterne deus qui infirma mundi eligz vt fortia q̃q; confundas: concede propicius vt qui beate eufemie martiris tue solennia colimus: ei⁹ apud te patrocinia sentiam⁹ per dñm. Deinde sub eadẽ conclusiõe dicatur alia oratio.

PResta quesumus domine precib⁹ nostris cum exultatione profectũ: vt quorum diem passionis annua deuotione recolimus: etiam fidei constantiam subsequamur. per dñm. In matz tria lcia de hystoria. Absterget deus.

EUfemia dẽ ciuitate calcedonia filia senatoris fuit: mater ei⁹ dei cultrix erat. vidẽs xpianos tempore dyocleciani tam diuersis supplicijs laniari xpum publice confitetur. Tunc alapis diutissime ceditur z in carcere recludit quam iudex secutus ex libidine opprimere voluit: que consentire respuens: posita est sup rotam vt vectores corp⁹ virginis dissiparent: sed nutu dei ferramentum quo rota parabatur de manu eiusdem deridens artificem cõminuit eufemia stans sup rotaz illesa pmansit. Tunc parentes artificis lamentantes suppositio igne ipsam cum rota comburere voluerunt: qui oẽs paralitici facti sunt: sed rota cõbusta ab angelo soluta est. Preses vero virginẽ per capillos suspendit: sed imobilem permanentez sine cibo in carcerem recluditur. Ipsa vero ab angelo quotidie sanata cit: dũ septima die intra lapides durissimos posita esset: ad eius orationem ipsi lapides in cinerem redacti sunt. Unde preses a puella se victum erubescẽs: eã in foucam proijci iussit vbi tres tante imanitatis bestie erant que omnem hominem deglutirent: que statim ad virginem blandiendo concurrentes: z iunctis ad inuicem caudis ei quasi kathedram ad sedendum prebentes. Unde cum preses fere pre angustia moreret: ingressus carnifex gladiuz in latus suũ fixit z xpi martirem fecit. sed egrediẽs a leone deuoratur: preses mortuus inuentus est. Sancta eufemia in calcedonia est sepulta: cuius meritis oẽs iudei z gentiles in christum crediderũt. Tu. In laudibus ambe col. dicant sub vna conclusione. similter ad horas. Offic. dicitur de sancta eufemia. Cultum tuũ. Epistola. Sapientia vicit. vel. Sapia laudabit. Grad. Propt veritatẽ. Alla. y

Diffusa est gratia. Euangel. Simile est regnū celorū hoi negociatori. Offert. Offerent regi. Cōm. Quinq; prudentes.

Lampertus tres lectiones: ⁊ cantetur de ipso vt de vno martire cū coll. sancti vrbani: vel propria dicatur.

Oratio ⁊ ꝓsumatio totius bonitatis deus qui beatum lampertuz martirem tuum atq; pontificez tui amoris igne inflāmasti: presta vt qui eius solēnia celebramus: ipso interueniente ab omni aduersitate semper securi gaudeamus. p. Ad mgt añ. Magna vox laude sonora te decet per omnia: quo poli chorea gaudet aucta tali compare: terra plaudit et resultat digna tanto presuli: o sacer lampte martir vota nostra suscipe. Lectiones.

Lampertus nobilis genere: sed nobilior sanctitate vite: a pmeuo fue literis eruditꝰ adeo vt propter sui sanctitatez ab omnibus amabatur: vt post theodardum magistrū suum traiectēsi ecclesie in episcopū meruit promoueri quem dudum rex plurimuz diligebat ⁊ pre omnibus episcopis carum hēbat Sed crescente inuidorum malicia cuz sine causa impij expellētes honore debito priuauerunt: ⁊ feramundū in eius cathedram leuauerunt. Vt lampertus monasterium ingressus per octo ānos ibidē optime conuersatus est. Quadā vero vice ad orationem surgens in pauimento per ignorantiam sonum fecit: quod audiens abbas dixit. Quisquis hunc sonum fecit vadat ad crucē. Tūc lampertus illico nudis pedibus in cilicio ad crucem cucurrit: ibiq; tamdiu in niue ⁊ glacie fixꝰ stetit donec fratribꝰ post matutinas se calefacientibꝰ abbas eum decesse cognouit: quem introduci fecit: ⁊ ab eo cum monachis veniaz postulauit. Ille vero non solum clemēter indulsit: sed de bono patientie ei sublimiter predicauit. Post octo annos feramundus expulsus est: ⁊ lampertꝰ iubente pipino ad sedē propriam est reductus. Cum autem sicut prius verbo ⁊ exemplo polleret: insurgentes in eum duo maligni eū grauiter increpare ceperunt: quos amici pontificis cos vt meruerant occiderunt. Eo tēpore lampertus pipinum de quadam meretrice quam tenebat plurimū increpauit. Bodo autē consanguineus eorum qui occisi fuerāt ⁊ frater ipsius meretricis domesticus aule regie: cōgregato exercitu iniquo: statimq; irruentes sanctū lampertum in oratione prostratū peremerūt Cu aūt. Januarij ⁊ sociorū eius añ. Absterget deus. Col. Deus qui nos cōcedis. In ieiunio septēbris hoc obseruandum vt semp in tercia ebdomada septembris circa festum sancti lamperti agatur. Et ante conceptionē sancti iohannis vel in ꝯceptione que est octaua kalendō octobris celebretur. Si ꝯceptio sancti iohānis in sabbato superuenerit in ipso sabbato finietur ieiunium vltra nō descendit. Et si in ipso ieiunio aliq festa euenerint tñ in suo loco celebretur ieiunium. Si in feria ārta aut sexta aut sabbato festum nouem lectionum superueniat due misse agant missa festi post terciam cum. Gloria in excelsis. Altera post sextā cum genuflexiōe sub canone ⁊ prior missa de festo. secunda vero satisfaciat ieiunio. Nota q; si festū trium lectionuz in hoc ieiunio occurrat. feria dicatur de festo añ tantum ⁊ coll. et ad missaz secunda col. de festo. Notandū q; proxima feria ārta post exaltationez sancte crucis celebranduz est ieiunium septembris. ℣ Feria quarta in matutī euangelium ſm marcum. 19

In illo tempore. Respondens vnꝰ de turba dixit ad ihesū. Magister attuli ad te filium meum habentez spiritum mutum: qui vbicunq; eum apprehenderit allidit eum ⁊ spumat ⁊ stridet dentibus ⁊ arescet. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

LOca rebus congruunt: in monte dñs orat: trāsformatur discipulis archana sue maiestatis aperit. In inferiora descendēs turbe occursu excipit miserorum fletu turbatur. Sursum discipulis misteria regni reserat: deorsuz turbe peccata infidelitatis exprobrat. Sursum patris vocez his qui sequi se poterant pandit: deorsum spūs malos ab his qui vexabant expellit. Qui etiā pro qualitate meritoz nunc alijs ascendere: alijs descendere non desinit. naz terrenos adhuc z incipientes ḡsi ymapetentes confortat docet z castigat. perfectos autē quorū conuersatio in celis est sublimius extollendo glorificat: liberius de eternis instruit. Sequitur: z ecce spiritus īmundus appḥendit illū ⁊c. Demoniacū hunc quē descendens dñs de monte sanauit mathcus lunaticum: marcus surdū mutūqz describit signat cos de quib⁹ scriptū est. Stult⁹ vt luna mutat̄ qui nunqz in eodē statu permanentes nunc ad hec: nunc ad illa vicia mutati crescunt atqz decrescunt: muti non confitendo fidem: surdi nec ipsum aliquatenus fidei audiendo sermonem. Et rogaui discipulos tuos vt ejicerent illum: z non potuerunt: latenē hoc dicto accusat apostolos: cum impossibilitas curandi interdum non ad imbecillitatem curantium: sed ad eorū qui curandi sunt fidem referat̄. dicēte dño. Fiat tibi sm fidem tuaz. Respondens autem ihesus dixit. O generatio incredula atqz perucrsa: vsqzquo ero apud vos: qz diu vos patiar: nō q̄ tedio supatus sit mansuetus z mitis qui non aquit sicut agnus coram tondente os suū: nec in verba furoris erupit: sed quo in similitudinem medici si egrotū videat cōtra sua p̄cepta se gerere dicat Usqzquo accedam ad domum tuam: quousqz artis perdam industriam: me aliud iubente: z te aliud perpetrāte. In tantum autē non est homin uratus: sed vicio: z per vnum hominem arguit iu deos infidelitatis vt stati intulerit. Adduc huc filiuz tuū: z cū accederet: elisit illum demon z dissipauit: qa sepe conuersi ad deum post peccata: maiorib⁹ nouisqz pulsant̄ insidijs agendo videlicet vt vel odium virtutz incutiat: vel expulsionis sue vindicet iniuriaz. Tu autem domine. **Capitulum.** Amos. 9.

HEc dicit domin⁹ deus: ecce dies venient et comprehendet arator messorē: z calcator vue mittentē semen z stillabunt montes dulcedinem: z oēs colles culti erunt. Deo ḡ. **Capitulum.**

ACōuertam captiuitatem populi mei israhel: z edificabūt ciuitates desolatas z habitabūt in eis. Deo ḡ. **Cap̄** ibid

HEc dicit dñs deus: plantabunt vineas: z bibent vinum eorum: z facient ortos: z comedent fructus eorū Deo gratias. **Capitulum.**

PLantabo eos super humum suaz: z non euellā eos vltra de terra sua quam dedi eis dicit domin⁹ omnipotens. Deo gratias. **Collecta.**

MIserico⁹die tue remedijs q̄sum⁹ domine fragilitas nr̄a subsista t: z q̄ sua conditione atterit̄: tua clementia reparetur. p. **Preces dicuntur ad oēs horas cū genuflexione cum cap̄. z oratione p̄dictis. sed ad primā z complet dicantur solita cap̄. et oratiōes. Ad missa post sextam cantetur. Officiū.** Exultate deo. **ps.** Testimoniuz. **Prima col̄. absqz salutatione genuflexionem recipit z dr̄** Orem⁹. Flectam⁹ genua. Leuate. **Col̄** Miserēdie tue remedijs. **Prophetia.** Hec dicit dñs: ecce dies venet. **Grad** Quis sicut dñs. ℣. Suscitans. **Secunda col̄. cum salutatione sine genuflexione.** Dñs vobiscū. Orem⁹. Presta q̄sum⁹ dñe familie sup. **Postea aliaz col̄. quā volueris tñ tunc competentez. Tercia**

col'. ꝑietate tua. Epla. Congregatus est omnis popul⁹. Grad. Tribulatiões cordis. ℣. Vide humilitatem. Euangeliũ Respondens vnus de turba. Offert. Meditabar in mã. Cõm. Comedite ping

Feria quinta ad vesperas si feria occurrit. cap. Dñs dirigat corda. cum col'. dñicali absq; precib⁹ cum ps prostratis. Ad completorium preces cum genuflexione dicantur.

Feria sexta ad matut' euangeliũ. Rogabat ihesum quidã phariseꝰ Reqre in die sancte marie magdalene: preces dicantur ad omnes horas cum genuflexione ꝛ his capitulis.

Tollite vobiscuz verba ꝛ conuerti mini ad dñm: et dicite ei: omnem auferiniquitatem:ꝛ accipe bonũ: ꝛ reddemus vitulos labiorum nostrorum. Deo gratias. Aliud capitulum.

Osee

Sanabo contritiones eor:ꝛ diligã eos spontanee: quia auersus est furor meus ab eis ait dominus omnipotens. Deo gratias. Aliud capitulũ.

Conuertentur sedentes in vmbra viuent tritico:ꝛ germinabũt quasi vinea. Deo gratias. Collecta.

Presta quesumus omnipotens deꝰ vt obseruationes sacras annua deuotione recolentes et corpore tibi placeamus ꝛ mente. p. que dicitur ad oẽs horas preterq; ad primam ꝛ completorium. Officiuz. Letetur cor querentium. Dñs vobiscum. Oremus. Flectam⁹ genua. Leuate. ꝓsta quesum⁹ omnipotens deus vt ob. Secunda de sancta cruce. Tercia. ꝑietate. Epla. Conuertere israhel ad dñm deum tuũ. Grad. Conuertere dñe. Euangeliũ. Rogabat ihm quidam phariseus. Offerto. Benedic anima mea. Cõm. Aufer a me opprobriũ.

Sabbato in matut' euãgeliũ ẏm lucã. Iz.

In illo tpe d.i.d. suis. similitudinẽ hanc. Arborem fici habebat quidã plantatã in vinea ꝛ venit querens fructum in illa ꝛ non inuenit. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Dominus ac redemptor noster euangeliũ suum aliqñ verbis loquitur: aliqñ rebus: aliqñ aliud verbis atq; aliud rebus: aliquando hoc rebꝰ qđ ꝛ verbis. Duas etenim res ex euangelio fratres audistis. ficulneam infructuosam:ꝛ mulierem curuam: et vtriq; rei est pietas impensa. illud autez dixit per similitudinẽ: istud egit per exhibitionem. Sed hoc significat ficulnea infructuosa: qđ mulier inclinata ꝛ ficulnea reseruata: qđ mulier erecta. Dñs vinee tercio venit ad ficulneaz ꝛ fructum minime inuenit: ꝛ mulier q̃ erecta est decẽ et octo annis fuerat curua. Quia ergo premittendo sũmatim cuncta perstrinximus: nunc per lectionis ordinem singula disseramus arborẽ fici ꝛc. Quid per arborẽ fici nisi humanaz significat naturaz: qđ mulier inclinata nihil candẽ naturam designat: que ꝛ bene plantata est sicut ficus:ꝛ bene creata sicut mulier sed in culpam propriam sponte lapsa: neq; fructum seruabat opationis: neq; statum rectitudinis. Ad peccatũ qppe ex voluntate corruens: quia fructũ obedientie ferre noluit: statuz rectitudinis amisit. Que ad dei similitudinẽ ꝯdita dum in sua dignitate nõ psistit q; plantata vel creata fuerat seruare contẽpsit. Tercio dñs vinee ad ficulneam venit quia naturã humani generis ante legẽ sub lege sub gra expectãdo ãmonendo visitando requisiuit: dixit ad cultorem vinee. Ecce iã ãni tres sunt exquo venio fructũ q̃rens in ficulnea hac ꝛ non inuenio: venit ante legẽ: quia parcẽdo sustinuit. Et qa per naturalẽ intellectũ q; vnusquisq; exemplo sui: et qualiter erga proximũ agere debuisset innotuit Venit in lege: quia precipiẽdo docuit. Venit post legẽ per graz: quia pietatis sue presentiam exhibendo monstrauit

Rubrica vñ corrigit destruosus Turgot hom: xv. in alibi. Caue assigne qđ dy sign

Sed tñ in trib⁹ ānis fructū se non inue nisse conquerit: qa quorundā prauorū mētes nec inspirata lex natural corrigit nec precepta legalia eruditūt: nec incar/ nationis eius miracula conuertūt. Tu Ad omnes horas dicūtur preces cum genuflexione ⁊ his capitulis. Leui 23.

Locut⁹ est dñs ad moysen dicēs: decimo die mensis expiationum erit celeberrimus et vocabitur sanctus affligetisq; anias vestras in eo: et offe/ retis holocaustum dño. Deo g̃. Cap.

ibid. Omne opus non facietis in tēpore diei huius: qa dies propiciatiōis est vt propicietur vobis domin⁹ deus vester. Deo gratias. Capitulum.

Mich. 7. Omine deus noster pasce pplm in virga tua gregem hereditatis tue: habitātes terrā in salute iuxta dies antiquos. Deo gratias. Collecta.

Omnipotens sempiterne deus qui per continentiam salutarem ⁊ cor/ poribus medcris ⁊ mentib⁹: maiestatē tuam supplices exoramus vt pia iciu/ nantium deprecatione placatus: ⁊ pre/ sentia nobis subsidia prebeas ⁊ futa. p Hec dicat ad oēs horas preter prima Officium post sextam. Venite adorem⁹ ps. Quic vir despiciens. Ad quinq; coll. quinquies dicimus. Flectamus genua Et legantur quinq; pphetie. Prima coll. Omnipotens sempiterne deus. Prophetia. Locutus est dñs ad moy sen dicens: decimo die mensis. Grad. Propicius esto. Col. secūda. Da q̃sum⁹ oipotens de⁹ vt ieiunādo. Prophetia Locutus est dñs dicens: quintodecio die. Grad Protector noster. Col. tercia Presta q̃sumus oipotens de⁹ sic nos. Prophetia. Factum est verbū. Grad. Saluum fac populum. Col. q̃rta. Tuere quesum⁹ oipotens deus. Prophetia. Dñe deus noster. Grad. Dirigat. Col quinta. Ut nos domine. Prophetia. Angel⁹ dñi. Deinde tres pueri cantēt hymnū. Benedict⁹ es dñe. quo finito sacerdos salutat pplm. Dñs vobiscū. Orem⁹. Deus qui trib⁹ pueris. Secūda de sancta maria. Tercia. Omnipotēs sempiterne deus qui viuo. Epistola. Tabernaculuz. Tractus. Laudate dñm oēs gētes. Euangel. Arborē fici. Offer Offie deus salutis. Cōm. Mense septīo.

In vigilia sancti mathei: de vigilia nihil sed ferialiter dicit. Et preces cum genuflexiōe ad oēs horas dicant post sextam Officium. Ego autem. per totum. Coll. Da quesumus oipotens de⁹ vt bti mathei apli tui ⁊ euangeliste Secūda quaz volueris. Tercia. Pietate Epla. Beatus homo qui inuenit sap. Euangel. Vidit ihs publicanū noie. Si vigilia huius festi venerit in aliquā diem ieiuniq; quatuor temporum: post terciaz de vigilia: post sextā de ieiunio alij dicunt post sextam de ieiunio: post nonaz de vigilia. Similr obseruandū est de festo si venerit in aliquam diem ieiunij: de festo post terciam: post sextā vero de ieiunio agatur. Ea dē obserua tio erit de sctō mauricio si ita inciderit

Mathei apostoli summum festum. Ad vs super ps. Non vos me elegistis. ps. Laudate pueri. Capitulū pu. 3.

Beatus homo qui inuenit sapien tiaz: ⁊ qui affluit prudētia: melior est acquisitio eius negociatione auri et argenti primi et purissimi. Deo g̃. Qui sunt hi qui vt nubes volant. Et quasi columbe ad fenestras suas. Dorsa eorū plena sunt oculis: ⁊ scintille ac lampades in medio discurrētes. Et. Hymn⁹. Exultet celum laudib⁹. In oēm terram exiuit. Ad mgt añ. Conspicit in celis mens pru/ dens ezechielis: quatuor obscuris animalia stare figuris: prima leonina facies: sed teu/ tra bouina: trita hominem ostentat: aquilā detrarda retenta: ex his theologi celebran tes festa mathei: xpo dulcisonas resonemus carminis odas. Collecta.

Al nobis quesumus omnipotens deus vt beati mathei apostoli tui z euangeliste quam preuenimus veneranda solennitas z deuotionem nobis augeat z salutem. p. In matutꝫ cōmune de apostolis. Lectiones.

Erāt duo magi zaroes z arphaxat apud ethiopes in ciuitate eorum magna que dicit nadauer: in qua erat rex nomine eglipp⁹ hunc ludificabant hi duo magi: ita vt dicerēt se deos esse z credebat eis rex z omnis popul⁹ memorate vrbis: z ibat opinio eorum per totam ethiopiam: ita vt ex longinquis regionibus venirent z adorarent eos. Faciebant enī subito gressus hominuꝫ figi z tamdiu imobiles stare: qꝫdiu ipsi voluissent. Similiter z visus hominū z audit⁹ a suo officio refrenabāt. Imperabant serpentibus vt percuterent: z ipsi incantando curabāt. Et vt vulgo dici solet: malignis maior reuerētia exhibet timoris qꝫ benignis causa amoris. Curam ergo vt sepe diximus de⁹ hominum gerens matheum apostolū contra hos misit. Qui ingressus ciuitatem cepit detegere prestigia eor: oēs enim quos illi figebant: ipse in nomine ihesu xpi solucbat. quos illi cecabant: hic illuminabat. quibus illi auditū tulerant: ille reddebat. serpens etiā quos illi ad percutiendos homies excitauit hic conuertebat in somnium. Et hunc cū vidisset ethiops eunuch⁹ candacis nomie qui fuerat a philippo baptisat⁹ procidit ad pedes ei⁹ adorās z dicēs. Quia respexit deus ciuitatem istam vt liberaret eam de manu duorū magorū horum quos putant stulti homies deos esse: z suscipiebat eum in domum suaz. Et venicbāt ad eum omnes amici candacis eunuchi: z audientes verbū vite credebāt dño ihesu xpo: z baptisabant plurimi. Videntes qꝫ omnia que magi faciebāt mala hominib⁹: hec dei apls euacuaret. Predicabat autem populo veritatē dei vt omnes mirarentur eloquentiaz eius. Cum enim hec agerent venit quidaz dicens magos illos cum singul' draconib⁹ aduenire. Dracones aūt erant galeati: flatus eorū flāmi vero emanabat ardore: sulphur z estū expergebant auribus z naribus: quorū odor homies interficiebat. Tunc consignans se apostolus cepit exire securus ad eos Prohibebat aūt illum candacis eunuchus clausis ostijs dicens per fenestrā Si iubes loquere magis istis. dicit ei aplus. Tu mihi aperi: et per fenestraz tu considera magor istorum audaciaz Aperiens autē apostolus ostium: mox vt egressus est: ecce illi duo magi singulos ante se hñtes dracones venicbant Mox autē vt venerūt ambo dracones ante pedes apostoli obdormierūt. Tūc dicit illis apostolus. Vbi est ars vestra si potestis excitate eos. ego autem si nō rogassem dominū meum ihesum xpm omnem furorem quem in me exercere voluistis in vos retorqrent. quo facto rex eglippus cū vxore z omni populo statim baptisat⁹ est: z per vniuersas prouincias suas misit dicens. Venite z videte deum in effigie hominis latentez: Venerunt igitur cum coronis aureis z diuersis sacrificior generib⁹ volentes sibi sacrificare: quos mathe⁹ cōpescuit dicens. Viri quid facitis: ego non de⁹ sum: sed seruus eius. Illi ergo de auro z argento qō sibi attulerant: ipso iubēte ecclesiā fabricauerūt. Post hec yrtac⁹ regi successit qui post missaruz solēnia iuxta altare matheū stantē expansis in celū manib⁹ orantē gladio iussit interfici Oēs aūt prouincie ethiopum replete catholicis vsqꝫ in hodiernū diem benedicunt deū: z fiunt ibi miracula magꝫ ad confessionem beati mathei apli qui primus hebreor sermone scripsit euangelium dñi nostri ihesu cristi: qui cum

patre ⁊ spiritusancto viuit ⁊ regnat per omnia secula seculorum amen. Tu aũt

Scõm matheum. ℣.

IN illo tpe. Vidit ihesus hominẽ sedentẽ in theoloneo matheũ noie ⁊ ait illi. Sequere me. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

LEgimus aplo dicente: qa omnes peccauerunt: ⁊ egent gratia dei: iustificati gratis per gratiaz ipsius: qui ⁊ iterum inestimabile eiusdem gratie magnitudinem cõmendans ait. Vbi abundauit delictum supabundauit ⁊ gratia. Quia nimirũ quantũ grauiorem dñs in electis suis peccatoꝝ languorem curauit: tanto ampliorẽ cunctꝫ gratie medentis potentiã monstrauit. Vnde ex lectione euangelica audiuim⁹: quia sedentẽ in theoloneo matheũ ac tpalib⁹ lucris intentum: repente miseratus vocauit: et de publicano iustũ: de theolonario discipulũ fecit: quem etiam proficientibus eiusdez gratie incrementis de cõmuni discipuloꝝ numero ad apostolatus promouit gradum: nec solum predicandi: verũ etiam euangelij scribendi illi cõmisit misterium vt qui terrestrium obmiserat curam: celestium talentorũ esse dispensator inciperet. Quõ ob id vtiqꝫ prouidentia supna fieri disposuit vt nullũ enormitas suoꝝ: nullũ numerositas scelerũ a speranda venia reuocaret: cum hunc tantis mõi nerib⁹ absolutũ: tam celeste factuz conspiceret vt cõmunicato cum angelicis spiritib⁹ vocabulo euangelista noiaretur ⁊ apostolus: matheus inquit noie. Mathe⁹ hebraice latine dicitur donatus: quod profecto nomen illi apte congruit qui tantum superne gratie munus accepit. Nec pretereundum q̃ idem matheus erat binomius: nam ⁊ leui vocabat: quõ etiam nomen eidẽ gratie qua donatus est testimonium phibebat. Interpretat enim additus siue assumpt⁹ significãs quia assumpt⁹ est per electionez a dño ⁊ additus ad numerũ gradus apostolici. Tu. Ad laudes capitulum. Ephe. 4.

FRatres vnicuiqꝫ nostruz data est gratia ſm mensuram donationis xp̃i propter qõ dicit: ascendens in altũ captiuaz duxit captiuitatẽ: dedit dona hominibus. Deo g̃. Aliud capitulum

OMinus quidẽ quosdam dedit apostolos: quosdam quidẽ prophetas: alios vero euangelistas: alios autẽ pastores ⁊ doctores ad consumationem sanctorum in op⁹ ministerij: in edificationem corporis christi. Deo g̃

Aliud capitulum.

OMinus confirmabit vos vsqꝫ in finẽ sine crimĩe in die aduent⁹ dñi nostri ihesu xp̃i. Deo g̃. Collecta.

BEati euangeliste mathei domine precibus adiuuemur: vt qõ possibilitas nostra nõ obtinet: eius nobis intercessione donetur. ℟. Ad horas lauõ cum cap̃. ⁊ oratione predictis. Officiũ Os iusti. Kyriel. de aplis. Coll. Beati euangeliste. Epla. Vnicuiqꝫ nostrum. Require in vigilia ascensionis. Grad Beatus vir qui timet. Alla. ℣. Horsa cor Seq̃ntia. Plausu chorus. Euangelium. Vidit ihesus hoĩem sedentem. Credo. Offert. Posuisti dñe. vel. Inueni dauid. Prefatio de apostolis soleniter. Cõm Magna est gla. In scdis vs añ. Iurauit dominus. cum rel. Ad mgt añ. Ecce ego iohannes vidi ostium apertũ in celo: ⁊ ecce sedes posita erat in eo ⁊ in medio sedis: ⁊ in circuitu eius quatuor animalia plena oculis ante ⁊ retro: ⁊ dabant gloriam ⁊ honorem ⁊ benedictionẽ sedenti super thronũ viuenti in secula seculorum. Coll. predicta: qua dicta imponat añ de sancto mauricio.

OVere scti milites thebei fortes in agone fidei: pstantes in deuotione spei: feruentes in dilectione dei: terrena despicientes: celestia contemplantes: o qꝫ preciosa mors sanctorum que vitã merut angeloꝝ: qꝫ p̃clara

martirū gla que nihil metuit hostiū cuneos de quorū collegio dux sacer mauricius constans in passione socius: celestis militie municeps: factus est eterni regni particeps. Si nita añ premittatur coll'. ℣. Letammi in domino ⁊ exultate iusti. Colleta.

ADnue quesumus oīpotens deus vt nos sanctorum martirum tuoz mauricij exuperij candidi victoris innocentij ⁊ vitalis ac sociorz eorundem letificet festiua solēnitas: vt quoz gaudemus triumphis: subleuemur suffragijs. p. Deinde de sancto eñerāmo añ Beatus vir qui suffert tempta. Collecta.

DEus qui nos beati eñerāmi martiris tui atqz pontificis festiuitate letificas: da nobis quesumꝰ eius interuenientibus meritis ⁊ perpetua protectione muniri: ⁊ salutari gaudē ꝓfectu p. Bñdicamꝰ dño. ⁊ sic claudunt vs. Mauricij hystoria. Ad vs sup ps añ. Sancti per fidem. Regre in cōi. Cap. Sancti per fidez. Kr. Isti sunt scti Hymnus. Sanctoz meritis. ℣. Letami in dño. Ad mgt añ. O vere scti martires cū coll'. ꝑdicta. Deinde de scto matheo Ecce ego iohānes. cum sua coll'. Deinde de sancto eñerāmo añ ⁊ coll'. Ad completorium super nūc añ. Vigila sup nos ℣ premittatur coll'. Similr ⁊ ad primā de martiribus que placet. Ad matutz. Inuitatz. Regem martirū. maius. Lcta de cōmuni. Lectiones.

IN agauno natale sanctorū martirū thebeorū mauricij cum socijs suis qui sub maximiano passi gloriosissime pro xpo coronati sunt. Idem nāqz maximianus erga deum celi prophanus impietatem suam ad extinguendū xpi anum nomen armauerat. Sed qui tūc veri dei cultū ꝓfiteri audebāt: sparsis vsqz quaqz militum turbis: vel ad supplicia: vel ad necem trahebant. Mauricius itaqz in sancta legiōe que thebea dicitur dux fuit. Dicti sunt autez thebei a ciuitate sua que thebea vocata ē. Est autem ipsa regio in partibus orientis vltra fines arabie: abil' opibus: fructibꝰ fertilis: arboribus delectabilis. Hoīes vero illiꝰ regiōis sunt magni corporis armis strēnui: in bello fortissimi: callidi ingenio: sapientia locupletissimi. Ipsa autem ciuitas centum portas habuit: ⁊ sup nilum fluuiū qui de paradiso egredit sita. Hos iacobus frater dñi fidē perfecte docuit. Tunc dyoclecianus ⁊ maximianus volentes fidē xpi penitꝰ extirpare: per oēs prouincias miserūt vt omnes bellis apti romam venirent et omnes impio romano rebelles subiugarent. Litere autem ad populū thebeorū delate sunt: qui populus sm dei preceptū: que dei erant deo: ⁊ que erāt cesaris cesari reddebāt. Congregātes igitur militū legionem scz sex milia sex centum sexaginta sex quos ad imperatorem miserunt qꝫ in bellis iustis eum iuuarent: sed non contra xpianos. huic legioni dux erat mauricius: hi a sancto marcello papa exhortati sūt vt ante gladijs interirent qꝫ fidem xpi quam acceperant violarent. Cum igitur totus exercitꝰ montes alpiū transmeasset: iubet imperator vt oēs qui secum erant īmolarent: ⁊ contra rebelles imperio ⁊ maxime contra xpianos vnanimiter coniuuarent. Qd sancti milites audientes septem miliaribus ab exercitu secesserūt ⁊ in quodam loco ameno cui augaunū nomen est iuxta rodanum consederūt. Qd audiens maximianus missis militibus precepit vt ad deorū sacrificia cum alijs festinarent: qui se non posse responderunt: vtpote qui fidem cristi haberent. Igitur cognito thebeorum responso: maximianꝰ precipiti ira feruidus: ob neglecta imperia decimum quēqz ex eadem legione gladio feriri iubet: quo ceteri facilius metu territi cederent. reintegratisqz mandatū edixit:

vt rcliqui in persecutionez xpianorum cogantur. His itaq; sermonibus beatissimi viri armati maximiano adhuc insania estuante mandata mittunt sicut pia ita & fortia. Milites inquit sumus imperator tui: sed tñ serui: libere confitemur dei xpi nomen: tibi militiam debebemus: illi innocentiã. a te stipendiũ laboris accipimus: ab illo vite exordiũ sumpsim9. Sequi imperatorez in hoc non possum9 vt auctorẽ negemus deũ tenemus ecce arma & nõ resistimus: gamori q; occidere maluimus: & interijsse innocentes q; viuere noxij preoptam9 christianos nos fatemur: persequi cristianos non possumus. Cum et talia audisset: maximianus obstinatosq; in fide xpi cerneret animas virorum desperans gloriosam eorum constantiam posse recreare: vna sentẽcia interfici oẽs decreuit: & rem cõfici circũfusis militũ agminibus iubet. Qui cũ missi ad beatissimam legionem venissent: stringunt in sanctos impium ferrum mori nõ recusantes vite amore. Tu. Euangeliuz Cum audieritis. Regre in cõmuni. vel Videẽs ihesus turbas. Require omniũ sanctor. Ad laudes añ. Sanctus mauricius legionẽ sanctam premonuit vt ad celestia regna properarent: beatus exuperius miles candidus & victor iunctis meritis se sociauerunt. Añ. Sancta legio agaunensiũ martirũ dũ resisteret aduersarijs sacro duce mauricio interueniente: imortalitatis compendium acquisierunt. Añ. Ecce factus est sacer ille agaunensium locus per suffragia sanctor: salus presentiũ: presidium futuror Añ. Preciosa sunt thebeor martirum vulnera sancti mauricij cum socijs suis qui sub maximiano mortem decreuerunt suscipere Añ. Sanctor corpora sacri sanguis vnda perfudit: precioſor corpora societas conseruauit q; nobis rodanus inundãdo refudit. Cap. Reddet deus. Ad benedi añ. Triumphabant sancti martires xpi qui sub maximiano mortem decreuerũt suscipere: & cũ sancto mauricio regna celestia susceperunt. Col. predicta. Deinde de sancto eñerãmo añ. Dic vir despiciens. cũ sua col. Ad horas laud cum cap. de martirib9 & predicta col. sanctorum sola. Hymni soleniter. Officiũ. Multe tribulationes iustorum. Coll. Assit nobis quesumus dñe. Secunda de sancto eñerãmo col clementis. Tercia quã volueris. Epla Justorum anime. Grad. Justor anime Alleluia. v. Fulgebunt iusti. Sequentia. Agone triũphali. vel propriã. Euangel Cum audieritis. vel. Videns ihesus turbas. Offert. Letamini in dño. Com. Posuerunt mortalia. In secundis vs añ Virgam virtutis. cum rel. Hymn9. Rex gl'ose martiruz. vel. Laudes. Ad mgt añ. Flagrabat in beatissimis martirib9 glorioſus ardor: quia trucidati ferro colla submittunt qui sub maximiano perempti sunt quos multitudo angelor cum gaudio susceperunt. Col. predicta. Nota in crastino sancti mauricij qd est in die sancte tecle agim9 solẽnem cõmemorationẽ assumptionis beate virginis marie in quo est qdragesima dies ab ipsius assumptõe in qua etiã die a plerisq; creditr primo tunc assumpta fuisse anima et corpore: ergo et ipsius vt predixim9 solẽnem cõmemorationem facimus per omnia vti in ipsa assumptionis die.

In translatione sancti rudberti. Ad vesperas sup ps añ. Sancte rudberte cõfessor dñi precioſe adesto nostris precib9 pius ac ppici9. ps. Laudate pueri. Cap Ecce sacerdos magnus. R. Sint lumbi vestri. Hymnus. Iste confessor. v. Gla & honore. Ad mgt añ. Sacerdos & ponti. Col. Concede q̃sumus oipotens de9 Inuitatz. Confessorum regem. Hystoria Euge serue bone. per totum vt in sũmis festis confessorum. Sequitur hystoria eius. Ad vesperas super ps añ.

Repleuit sanctũ suum dominus spiritu

intelligentie: et ipse fluenta doctrine mini/
strauit populo dei. **Sed in festo eius vi/
delicet in q̄dragesima añ.** Hodie posito
corpore pater sanctus diues meritis pene/
trauit in sancta similis factus in gloria san/
ctorum. **pś.** Laudate pueri. **Lap̄.** Ecce
sacerdos. **℟.** Beatus rudbert⁹ quasi vas
auri solidum ornatus omni lapide precioso
fluenta gratie propinauit in populo. Et ac/
cepit stolā glorie in consumatione virtutis
℣. Factus est quasi ignis effulgens et quasi
thus redolēs in dieb⁹ estatis. Et. **Hymn⁹**

O Ya fratres extollamus odarū con
centib⁹ iminentis diem: toto cor/
mo celebrez: quo conduit inter choros
rudbertus angelicos. Qui presagus e/
metati carnalis terminij: erecta spe cele
bratis missarum solēnijs: resurrectiōis
die solutus est corpore. Hunc cuntem
stipant turme celestis milicie: spiritum
voce canora ferentes in ethera: sic suuz
contigit phase sacro pasche tempore.
Qui locatus patriarche in sinibus ab/
rahe: aurem nostrz̄ inuocat⁹ prebet sup
plicatibus: intercedens pro salute cor/
poris ⁊ aie. Huius tumbe prouolutus
salu⁹ redit langui d⁹: lumen admirant
ceci: claudi gaudent gressibus: fauces
clamant que veternis herebāt silencijs
M acte sūme confessorum cum christo
regnantium: gregis tui pastor pius ad
esto precatibus: criminumq̄z veternoz
resoluc cyrographū. Sit patri virtus
potestas: ppes sempiternitas eius con
crepet: ⁊ nato honor iubilatio: pneuma
ti sit laus perhennis seculorum seculis
Amen. **℣.** Gloria ⁊ honore. **Ad mḡt añ.**
Magnificauit sanctum suum dñs: et dedit
illi scientiam sanctorum vt consumarentur
in bonum opera eius: ⁊ pax eius super eum
ineternum. **Collecta.**

O Oncede quesumus omnipotens
de⁹ vt ecclesia tua beatū rudbertū
confessorez tuum atq̄z pontificez apud
tuā miscdiam pium sentiat intercessorē
quez eterne vite te largiente meruit hr̄e
predicatorez. p. **Inuitat.** In pfessione
laudis adorem⁹ dñm. Qui stola glorie con
fessorem suū decorauit rudbertū. **In prio
nocturno añ.** Vie viri sancti vie pulcre: ⁊
omnes semite eius pacifice: quia lignū vite
apprehendit. **pś ⁊ ℣ de confes pontific.
Añ.** Semitas iusticie viasq̄z sanctoz custo
diens vir beatus: cursum vite in pace cōsu
mauit. **Añ.** Benedictio dñi sup caput iusti
memoria eius in secula seculoz. **℣.** Gloria
⁊ honore coronasti eum dñe. **Legenda.**

T Empore hyldiberti reg̃ francoz
sanctus rudbertus confessor xp̄i in
vvormacia erat episcop⁹ qui ex regali
prosapta francorū ortus: nobilior fide
⁊ pietate fuit. Erat enī mansuetus cast⁹
simplex prudens ⁊ deuotus: plen⁹ spū
sancto: prouidus in consilio: iustus in
iudicio: virtutum armis munit⁹: gregi
suo forma bene agendi factus: quia q̄ō
verbis monuit: hoc ope impleuit: hinc
se frequētibus exercebat vigilijs: inde
cōtinuatim corpus macerabat ieunijs
opus suum misericordia ornabat: quia
thesauros dispersit vt sese egente pau/
peres ditescceret: qui suū soluz hoc esse
credidit q̄ō nud⁹ aut inops accepisset.
Tu. **℟.** Prima virtus viri sancti habitus
corporis sui q̄ō ita composite ⁊ vno semper
motu agebat. Vt nil appareret in eo quod
possit offendere intuentes. **℣.** Totum in eo
disciplinatum: totum insigne virtutis per/
fectionis forma. Vt. **Lectio.**

Q Vm ergo fama ei⁹ in fines terraz
exisset: q̄z plurimi illustres viri nō
solum a vicinis: sed ⁊ ab exteris natio/
nibus ad sanctissimā confluxerunt do/
ctrinam: vt vel illius sacratissimo allo/
quio in tristicia cuiusq̄z anxietatis con
solationez susciperent: vel ecclesiastice
religionis ab eo purā veritatē audirēt
vnde ⁊ multi illius benigna deuotione
a laqueis hostis antiqui liberati sunt: ⁊
viaſ perpetue vite ingrediebant. Sed

ifidcs qui plurimi erãt in regiõe vvormaceñ. illius ſanctitatem non ferentes multis cum ſupplicijs affectũ ⁊ virgis ceſum a ciuitate cum magna eiccerunt iniuria. ℣u. ℟. Mẽbat pater venerabilis in ſapientia doctrine claritatem ad turbas. et facies principum admirabantur eum. ℣. In vultu potentiũ amabilis erat: ⁊ memoriam ſui reliquit poſteris in bñdictione. ℣t

EOdem tpe theodo dux bauarox audiens beati viri ſanctitatẽ ⁊ miracula que faciebat: deſiderauit illũ videre: ⁊ miſſis optimatibuſ ſuis obnixe eum poſtulabat. vt regiones bauarorũ viſitaret: et eius ſalutifere credulitatis viaz inſinuaret. Sanctꝰ vero epiſcopꝰ vt tante legationis poſtulatiões pcepit ſciens hoc diuinitꝰ ꝓcedere. Deo gratias egit q̃ ſedẽtes in tenebriſ ⁊ vmbra mortis auctorez vite: lumen verũ xp̃m ihesum agnoſcere optarent. ℣u. ℟. In timore patriſ ſancti gloriatio ⁊ in ſenſu eius cogitatꝰ dei. ℣t omnis narratio eius in preceptiſ altiſſimi. ℣. Paſtor populi dei factus eſt in ſapientia ſermonis ſancti dei. ℣t. In ſecundo nocturno añ. Conſurgens diluculo ãſiuit bona pater ſanctus quaſi florẽs lilium germinauit. Añ. In teſtamentꝯ pacſtetit ſemen illius: ⁊ vſqz ineternuz ꝑmanet gloria eius. Añ. Exaltauit dñs ineternum cornu xp̃i ſui ⁊ dedit illi teſtamentum vite: ⁊ ſedem glorie eius. ℣. Poſuiſti dñe. ℣cc.

ITaqz cum eiſdẽ legatiſ ſacerdotes ſuos quaſi radios fidei ad eundez ducem p̃miſit: ⁊ ipſe non longo tẽpore poſt eos bauariam venit. Quod dum prefatuſ dux audiſſet magno perfuſus gaudio ſibi obuiaz ꝓpauit: ⁊ in vbe ratiſbona cum ſũma alacritate illum excepit. Tunc ibidem ſanctuſ rudbertus indicto ieiunio ducem in fide vera roborauit: ⁊ ydoloꝝ cultibꝰ abrenunciare fecit: eũqz baptiſauit. Baptiſati ſunt cũ eo optimates ſui ⁊ ꝑplſ non modicus nobilium ⁊ ignobilium: redemptorem mundi laudantes: qui eos de tenebris in admirabile lumẽ ſuũ vocare dignatus eſt ℣u. ℟. Lex veritatis in ore patris ſancti. ℣t iniquitas non eſt inuẽta in labijs ſuis. ℣. In pace ⁊ equitate ambulauit coꝝ deo. ℣t.

Lectio.

BAptiſato itaqz duce ⁊ poplo: ſanctus rudpertus naui per alueum danubij deſcendendo vicis ⁊ caſtellis euangeliũ xp̃i predicauit: ⁊ p terminos noricorum vſqz ad inferiorem pannoniam lumen fidei miniſtrando pcenit. indeqz per terram reuerſus laureacum intrauit in qua multos ab ydoloꝝ cultura conuertit ⁊ baptiſauit: plures etiaz varijs languoribus oppreſſos ſanauit Laureaco itaqz digreſſo in quocunqz loco amplius ferucre gentilitatiz errorẽ cognouit: illic intrepidꝰ acceſſit deſtruens ydola ⁊ ſimlacra cõmendãſ vbiqz ihesu xp̃i diuinitatẽ: ac ſacram eius incarnationez vt vnus idemqz deus eſſe crederetur. ℣u. ℟. Accepit vir ſanctus a dño poteſtatem in preceptis teſtimonia veritatis docere ſubditos. ℣t in lege dei lucẽ dare populo. ℣. Addidit ei gloriaz dñs hereditatem pacis poſſidere ineternum. ℣t.

EXijt inde ad flumen noie ſalczach vbi olim iuuauna ciuitas fuit: que antiquiſ mirabiliꝫ extructa temporibus inter bauaricas ciuitates eminebat nobiliſſima: ſed tunc pene dilapſa et virgultis cooperta erat: quez locum ſeruꝰ dei ad cathedram epiſcopalem conſideranſ ydoneũ eſſe: quippe inter montana cum ſũmo ſtudio reuocauit: conſtruens ibi baſilicam quam in honore ſancti petri apoſtolorum principis dedicauit: ⁊ clericorũ officijs rebuſqz neceſſarijs magnifice ditauit: ⁊ in ſupiori caſtro eiuſdem ciuitatis conſtruxit monaſterium: et ibidem ſanctimonialium congregationẽ: in quo ſanctam gerdrudem primam abbatiſſam fecit. ℣u. ℟. Virtute multa ⁊ ſcientia predituſ ſanctuſ dei

proximabat dignitati sanctorũ. Cum fructu operum proferens celestis sapientie verba ℣. A puericia requisiuit auctorem vite: et animũ dedit ad eloquia dei. Cũ. In tercio nocturno añ. Quasi oliua pullulans et ex pressus in altitudinem se tollens sicut vir beatus ad gloriaz sanctitatis ascendit. Añ Porrexit manum suam vir sanctus in libationem altaris: et de sanguine vue effudit odorem diuinũ excelso principi. Añ. Amplianit gentẽ suam vir iustus: adeptꝰ gloriã in conuersatione eius. Euangel. Homo quidam nobilis. ℟. Odoriferum lilium spargens vbiqz viuificum suauitatis odorẽ Cuius apud nos memoria in benedictione est: apud supos presentia in honore. ℣. Fac canẽtes te tante plenitudinis participio nõ puari. Cuiꝰ. ℟. O oliua fructifera in domo dei: o oleum leticie fouens beneficijs: chorruscans miraculis. Fac nos eius qua fruerĺ lucis suauitatisqz particpeſ. ℣. Introisti in potentias domini ꝛ iam potẽtior factus ad impetrandum. Fac. ℟. Testamentũ eternũ cum beato patre rudberto constituit dñs. Et iusticiam ac iudicia sua ostendit illi. ℣. Magnalia honoris dei vidit oculus eius. Et. Ad laudes añ. Domũ tuam domine decet sanctitudo in qua tante frequentatur memoria sanctitatis. Añ. Honorauit deuz vir sanctus in operibꝰ suis: ꝛ in oblectatiõe susceptus est ab eo. Añ. Extulit manꝰ suas pater venerabilis dare gloriã deo a labijs suis: ꝛ in nomĩe ipsius gloriari. Añ. Dedit dominꝰ sancto suo iocunditatẽ cordis fieri pacẽ in diebus suis in populo dei. Añ. Repleuit sanctũ suum dñs spiritu intelligentie et ipse fluenta doctrine ministrauit populo dei. Cap. Omnis pontifex. Ad benedañ. Benedictus dñs deus patris nostri qui eius doctrina ꝛ exemplo edificauit ecclesiã suam: eius felici assumptione supernam letificauit ciuitatẽ suaz: eius solẽni recordatiõe presentẽ consulat hodie familiaz suã. Col.

DEus eterne consolationis pater: da populo tuo per tui sancti confessoris atqz pontificis rudberti preces pacem ꝛ salutem: vt eius tota dilectiõe inhereant preceptis: et que tibi placita sunt tota perficiant voluntate. per. Ad primã añ. Beatus rudbertus ab infantia spiritum sortitus est bonum per quem erat puer docilis ꝛ amabilis valde. Ad terciaz añ. In disciplina morũ profectuqz virtutũ super docentes se in breui enituit vnctione magistri. Cap. de confeꝛ ꝛ pontific. Ad sextam añ. Crescente etate crescebat simul sapientia ꝛ gratia apud deum ꝛ hoies. Ad nonam añ. Repleuit sanctum suum. vt s. Offic. Statuit ei. Col. predicta. Epla Ecce sacerdos. Grad. Ecce sacerdos. ℣. Non est inuentus. Alleluia. ℣. Jurauit dñs. Seqntia. Glorioſa fulget. Euangel Homo quidaz nobil. Offert. Veritas mea. Prefatio quotidiana solenniter. Sanctus ꝛ. Agnus. Cõm. Beatus seruꝰ. In secundis vespis ps de confeꝛ. Añ Beatus rudbertꝰ. Añ. In disciplina. Añ Crescente etate. Añ. Dedit dominus. Añ Repleuit sanctũ suum. Cap. Ecce sacerdos. Hymnus. Iste confessor. vel pro prius. ℣. Gloria ꝛ honore. Ad mgt añ. Exultet in dño spiritus viri sancti qꝫ mole leuatus corporea totus pergit in deum: et adherens illi vnus fit cum eo spiritus in eternum. Collecta vt supra.

In translatiõe sancti virgilij plenus officium. Ad vesperas ps feriales Cap. Ecce sacerdos. ℟. Sint lumbi vri Hymnus. Iste confessor. Ad mgt añ. Sacerdos ꝛ pontifex. Collecta.

OMnium bonoꝝ institutor ꝛ rector deus qui beatũ virgiliũ confessorẽ tuum atqz pontificem ecclesie tue pesse voluisti: eius intercedentibus meritis ab omnibus peccatis nos emunda: ꝛ in tua voluntate confoꝛta. per. In matutĺ hystoria. Euge serue bone. Lectiones.

NOn cesset lingua carnis magnificentiã extollere saluatoris qui de lapidibus abrahe procreauit sibi filios

Innouanda enim signa ⁊ immutanda mirabilia: prophetā ⁊ sacerdotem magnum nobis diuina bonitas in beato confessore suo virgilio suscitauit: cuius virtutum signor potentia de lapidib⁹ filios abrahe. id est cōpunctos de perversis: ⁊ fideles de incredul' reformauit In vita enim sua fecit magna signa: et magnalia et mirabilia infinita. Unde non imerito quando ⁊ qualiter corpus beati virgilij inuentū intranslatū fuerit ⁊ miraculis claruit est memorie cōmendandum. Anno igitur dominice incarnationis Millesimo. lxxxj. xiij. kalen. marci sub alexandro papa tercio sancti spiritus cooperante corpus beati virgilij quod ob imensi tpis antiquitatez ignorabatur contigit reuelari. Quadā enim die factū est vt lapides de muro elapsi aliquantulum introspectandi aditum transeuntibus prebuissent: diligentius hoc aliquibus considerantib⁹ concauitatis patuerunt indicia: necnō illic visa fuerāt scemata deaurata ꝑ oro canonicis huius rei nouitatem perquirentibus: ⁊ latius eius dē muri aperturas patefacientibus: inuenta est beati virgilij octaui post sanctum rudbertuz salczburgen. episcopum tumba: ⁊ eiusdem imago depicta: ⁊ eiusdez imagis memoria superscripta virgili⁹ templū ꝑstruxit scemate pulcro. Ad tante igit' rei spectaculū plurimis nouarū rerum cupidis vt fieri solet confluentib⁹: non pauci sunt a diuersis doloribꝰ alleuiati Interea fama inuentionis sci presulis virgilij crebrescente: quidā dyaconus ⁊ eiusdez ecclesie canonicus dictū locū corde obstinato paruipendēs: nihil de sanctarum veneratione reliquiarū que tot annis intacte ac decenti veneratiōe latuerunt curabat: imo horum miraculorum incredulus: oblationes fideliuz que pia deuotione a plurimis illic deferebantur rape ⁊ suis vsibus attrahere non timuit: ac mulierculam quandam reliquias sancti patriz virgilij adorantē subsannans irreuerenter repellere presumpsit. Iusta igitur diuina vltione statim spiritus imundus cū vento vehemēti in specie vespertiliōis os eius introiuit: ⁊ sic correptus a demone oculis terribilibus: ore hyanti circūquaqz discurrens sacrariū introiuit: ibidē quendaz presbiterum thesaurarium ecclesie vnguib⁹ diutissime laniauit. postea vestibus omnibus exutus rasorium arripuit plurimisqz ictib⁹ pectus suū transfodere conatus fuit. Qui etiam cū pectus ⁊ manus multis vlneribus cruentasset collapsus in terrā toto conatu colluz ⁊ guttur incidere attemptauit. Deo igitur illum ad maiorem ⁊ euidentiorē famuli sui virgilij ostentationem reseruante nō vsqzquaqz cū precordia perforasset cursu velocissimo turrim ascendit: funezqz campane collo circūdans de fenestra turris exiliuit. Suo aūt ipm insecuti pendentem cum ⁊ palpitantez eum inuenerūt: retractumqz dei gratia a laqueo absoluerunt. Lu. Euangeliū Vigilate. Cetera omnia vt de confess ⁊ pontific. Laudes. Ecce sacerdos magn⁹ sola. Officium. Statuit ei. Epla. Ecce sacerdos. Grad. Ecce sacerdos. Alleluia v. Iurauit dñs. Seqntia. Gloriosa fulget Euangeliū. Sint lumbi vestri. Offert Veritas mea. Prefatio plenaliter quotidiana. Cōm. Beatus seruus quem.

Cosme et damiani tres lectiones. Cap. Sancti per fidē. Hymnus. Rex gloriose martir. v. Letamini in dño. Ad mgt añ. Cosmas ⁊ damianus anthym⁹ et leonthius euprepius hi quinqz fratres a deo coronati sunt. Collecta.

Omnipotens sempiterne deus qui in sanctorum tuorum cordibus flāmam tue dilectionis accendis: da mentibus nostris eandem fidei et caritatis virtutez vt quoz gaudemus triūphis

proficiamur exemplis.per. In matutz
tria ℟cia de hystoria. Absterget de⁹. ℣.
COsmas ⁊ damianus gemini frēs
arte medicine docti: tantam a spū
sancto gratiā habuerunt vt omnes lan
guores non solum in hominibus: sed
etiam in iumentis gratis curarēt. Ma
trona quedaz cum omnia sua medicis
expendisset sctōs dei accessit:⁊ sanitatē
integrā reportauit:tūc illa qōdā mun⁹
sctō damiano clam obtulit: et cū nollet
recipe:illa eum sacramentis terribilib⁹
adiurauit: ipse mun⁹ accipit ne spernē
videretur nomen dñi per qō adiurat⁹
est. Hoc vbi sanctus cosmas comperit
ptristat⁹ valde: eadē nocte dñs cosme
apparuit ⁊ fratrez de suscepto munere
excusauit. Audiens hoc lysias preses
ciuitatz egee famam eorum ⁊ qui essent
requisiuit. Sancti martires dixerunt.
Quinqz fratres sum⁹ xpiani ciues de
arabia. Jussit presez vt oēs simul ydol
immolarent:sed cū libare nollent: virgis
dire ceduntur. Cum autē tormenta de
riderent:cathenis ligati in mare proij
ciuntur. Statim vero ab angelo erepti
sunt. tunc eos in ignem magnū iactari
precepit: terremotus factus est ⁊ ignez
sup paganos execuriēs plurimos astan
tes consumpsit. Postea in eculeo tor
quentur:⁊ a populo lapidant:lapides
vero in capita mittentiū redibāt:coscz
vulnerabant. Tunc preses iratus iussit
eos a militib⁹ sagittari. Sagitte vero cō
uerse astantes interfecerunt martiribus
illesis. Videns autem preses in oibus
se confusuz:eos decollari fecit. Rustic⁹
quidam post laborez messis in campo
cum aperto ore dormiret: serpens per
os eius introiuit:euigilans grauissime
se torqueri sensit mirabilr clamauit ad
sanctorum martirum ecclesiam cōfugit
coscz inuocans:⁊ ibidez eo dormiente
serpens sicut intrauit per os ei⁹ exiuit.
℣. Offic. Sapientiam sanctorū. Epla
Qui timet dñm. Grad. Clamauerunt.
Alleluia ℣. Justi autem. Euangelium.
Descendens ihesus de monte. Offert.
Gloriabuntur Cōm. Posuerunt.

OEncezslai martiris tres lectiones
⁊ cantet deo per totū sicut de vno
martire cū col. Beati martirz tui. Col
OMus qui beati vvenczeslai nobi
litatem mutasti in meliorē digni
tatem:⁊ eum per martirij palmaz ad ce
lestem perduxisti gloriam eius precib⁹
nos ab oīi aduersitate libera:et eterne
beatitudis concede pfrui gloria.p. ℣.
ACrescente fide xpiana in illis dieb⁹
dei nutu ⁊ āmonitione sponte dux
bohemorum nomine ptigneus vna cū
exercitu necnō ⁊ omni populo suo sor
des ydolorz abijciens baptisatus est
Jsqz menibus condidit ecclesiam sctē
dei genitricis marie:et aliam quoqz in
honore scti petri principis apostolorū
in quibus dei gratia largiente plurima
operata sunt prodigia. Ō unqz prefat⁹
vir venerabilis transisset de hoc seculo
omnes populi qui eius fuerāt congre
gantes se elegerunt frēm suum iunorē
virislaum nomine ducem ⁊ principem
pro eo:qui etiā in religione xpiana ma
gnopere perseuerabat: quiqz cōstruxit
ecclesiam in noie beati georgij martirz
xpi: cuius filius maior beatus vvencz
eslaus dei instinctu ab ineunte etate sp
deliberabat discere literas:⁊ optans pr
eius desiderium animi illius perficere
misit eum in ciuitatē budech vt ibi di
sceret psalterium a quodam venerabili
presbitero nomine yzeno. Tunc beat⁹
vvenczeslaus capaci mente gratāter ce
pit discere de die in diē meli⁹ meliusqz
pficiens. Postea migrauit pater eius
de hoc mundo. interca ꝓuenerunt oēs
populi illi⁹ regionis:⁊ elegerunt beatū
vvenczeslaum ducem pro patre suo:⁊
sedere eum fecerunt in throno ipsius.
Tunc predict⁹ illustris puerulus per

manens in principatu minime discessit a disciplina. fidelis nāq; erat et sapiēs verax in sermone: iust⁹ in iudicio. Tu.

MIchaelis archangeli sūmum festum. **Ad vesperas super ps añ.** Omnes fideles cristi deuoti concurrite ad hanc solēnitatem scti michaelis archangeli **ps.** Laudate pueri dñm. **Capitulum.** Apō. 12. **F**Actum est preliuz magnū in celo michael et angeli eius preliabant cū draconе: et draco pugnabat et angeli eius: et non valuerunt: neq; locus eorū inuent⁹ est amplius in celo. **Deo gr̄.** **Te** sanctum dñm in excelsis laudāt omnes angeli dicentes. **Te** decet laus et honor dñe **℣.** Cherubin quoq; et seraphin sanct⁹ pclamant: et oīs celit⁹ ordo dicēt. **Te.** **Hymn⁹**

TIbi xp̄e splendor p̄ris: vita ac virtus cordium in conspectu angelor votis voce psallimus: alternantes concrepando melos damus vocib⁹. **O** ol laudamus venerantes omnes celi milites: sed precipue primatez celestis exercitus michaelē in virtute conterentē zabulon. **O** uo custode ꝑcul pelle rex christe piissime: omne nephas inimici mundo corde et corpore: paciſo redde tuo nos sola clementia. **G**loriā p̄ri melodijs resonemus vocib⁹: gloriaz xp̄o canamus: gloriam paraclito: qui deus trinus et vnus exstat ante secula. **A**men. **℣.** Stetit angelus iuxta aram tēpli. Habēs thuribulum aureuz in manu sua. **Ad mḡt añ.** Dum sacrum misterium cerneret iohā/nes archangel⁹ michael tuba cecinit: dign⁹ es domine deus noster accipere librum et aperire signacula eius alleluia. **Collecta.**

DEus qui miro ordine angelorum misteria hominumq; dispensas concede propicius vt a quib⁹ tibi ministrantib⁹ in celo semper assistitur: ab his in terra vita nostra muniatur. per. **Ad complet. cap.** Pacem et veritatem **Super nunc añ.** Vigila super nos. **℣.** In conspectu angelor. **Premittitur coll.** Deq; qui dicm. **Similiter in prima Inuitat⁹**

Angelor regi deo iubilem⁹ pariter. Michaelem venerantes primatem solenniter. **In primo nocturno añ.** Introibo in domum tuam domīe: et adorabo ad templum sanctum tuū **ps.** Verba mea **Añ.** Stetit angelus iuxta aram tēpli: habēs thuribulū aureū in manu sua **ps.** Dñe dñs noster. **Añ.** Data sunt ei incēsa multa: vt adoleret ea ante altare aureū qđ est ante oculos dñi **ps.** In dño confido. **℣.** Stetit angelus. **Lectiones de omelia bti gregorij pape.**

ANgelorum quippe et hominū naturam ad cognoscendum se dñs condidit quam dum consistere ad eternitatem voluit eam ꝑcul dubio ad suā similitudinez creauit. Decē vero dragmas habuit mulier: quia nouē sunt ordines angelorum. Sed vt impleretur electorum numerus: homo decimus creatus est qui a cōditore suo: nec post culpam periit: quia hunc eterna sapientia per carnē miraculis chorusca ns exlumine teste reparauit. **Tu. ℟.** Factum est silenciū in celo dum cōmitteret bellū draco cū michaele archangelo. Et audita est vox milia milium dicentiuz: salus honor et virt⁹ omnipotenti deo. **℣.** Milia milium ministrabant ei: et decies milies centena milia assistebant ei. Et. **Lectio.**

NEmem vero ordines angelorum esse diximus: quia videlicet sacro eloquio testante scimus angelos archangelos virtutes potestates principat⁹ dominationes thronos cherubin et seraphin. Esse nanq; angelos et archangelos pene omnes sacri eloquij pagie testant. Cherubin vero atq; seraphin sepe vt notum est libri prophetarū loquuntur. Quatuor ergo ordinum noīa paul⁹ apls ad ephes. enumerat dicēs. Sup oēm principatū et virtutē et potestatē et dñationē. qui rurs⁹ ad colosens scribens ait. Sive throni sive dñationes sive pincipat⁹ sive potestates. Tu.

Seraphin: interpretat: ardes: q. illi nos ads faciut
Cherubin: plenitudo sciencie.
Trom: quarū officia: q. audiuit
Virtutes: doctor nob qđ subditos domino seruire
Principat: qui docet nob superiob deorum
Potestates: q. nob plurib aerea vt grue aere est
Virtutes: per quas fiunt miracla
Archangelos: q. solet hoibg nūiare
Angelos: nūcios

Nōie de or dines āgelor

℟. Stetit angelus iuxta aram tẽpli habẽs thuribulũ aureum in manu sua: ⁊ data sunt ei incensa multa. Et ascendit fum⁹ aromatũ de manu angeli in cõspectu domini. ℣. In conspectu angelorũ psallam tibi ⁊ adorabo ad templum sanctum tuum. Et. **Lectio.**

OMinationes vero principatus ac potestates: iam ad ephesios loquens descripserat: sed ea quoq; colossensibus dicturus premisit thronos: de quibus nondum fuerat ephesis locut⁹ Cum vero illis quatuor que ad ephesios dixit. id est principatib⁹ atq; dñationibus coniungunt throni. Quinq; sunt ordines qui specialiter exprimunt quibus dum angeli et archangeli cherubin ⁊ seraphin adiuncta sunt procul dubio nouem esse ordines angelorum inueniuntur. Tu. ℟. In cõspectu gentiũ nolite metuere. Vos enĩ in cordib⁹ vestris adorate ⁊ timete dominũ: angelus enim dei vobiscum est. ℣. Stetit angelus iuxta aram tẽpli habens thuribulũ aureũ in manu sua: ⁊ data sunt ei incẽsa multa. Et. **In secũdo nocturno añ.** Ascendit fumus aromatum in conspectu domini de manu angeli. ℘s. Dñe quis habitabit. Añ. Michael archangelus venit in adiutoriũ populo dei. ℘s Celi enarrant. Añ. Michael prepositus paradisi quem honorificant angelor cines ℘s. Dñi est terra. ℣. In ꝯspectu angelorũ psallam tibi. **Lectio.**

IDe ⁊ ipsi angelo qui primus est conditus per prophetam dicitur Tu signaculũ similitudinis plenus sapientia: et perfectus decore in delicijs paradisi dei fuisti. Vbi notandũ q; nõ ad similitudinem dei factus: sed signaculum similitudinis dicitur: vt quo in eo subtilior est natura: eo in illo imago dei similius insinuetur expressa: quo in loco mox subditur. Omnis lapis pretiosus operimentum tuum sardius et topasius: iaspis ⁊ crisolitus: onix ⁊ berillus: zaphir⁹ carbũculus ⁊ smaragd⁹ Tu. ℟. In conspectu angelorum psallam tibi: ⁊ adorabo ad templum sanctum tuum. Et confitebor nomini tuo domine. ℣. Sup misericordia tua ⁊ veritate tua: quoniã magnificasti super omne nomẽ sanctũ tuũ. Et.

ECce nouem dixit nomina lapidũ quia profecto nouez sunt ordines angelorum quibus nimirum ordinib⁹ ille primus angelus ideo ornatus ⁊ opertus extitit: quia dum cunctis agminibus angelorum prelatus est: ex eorũ cõparatione clarior fuit. Sed cur istos persistentium angelorum choros enumerando perstrinximus: si non eorum quoq; ministeria subtilr exprimamus Greca eteni lingua angeli nuncij: archangeli vero sũmi nuncij vocantur. Tu ℟. Hic est michael archangel⁹ prĩceps militie angelor cuius honor prestat beneficia populorũ. Et oratio ducit ad regna celestia ℣. Angeli archangeli throni et dñationes principatus ⁊ potestates virtutes celorum. Et oratio. **Lectio.**

SCiendum quoq; q; angelorũ vocabulum nomen est officij non nature: nam sancti illi celestis patrie spũs semper quidem sunt spirituꝰ: sed semp vocari angeli nequaq; possunt: qa tũc solum sunt angeli cum per eos aliqua nunciantur: vnde ⁊ per psalmistam dr Qui facit angelos suos spiritus: ac si patenter dicat. Qui eos quos semper habet spiritus etiam cum voluerit angelos facit. Hi autem qui minima nunciantur angeli. qui vero sũma annnunciant archangeli vocantur. Tu. ℟. In tempore illo consurget michael qui stat pro filijs vestris. Et veniet tempus quale non fuit ex eo exquo gentes esse cepert vsq; ad tps illõ. ℣. In diebus illis salnabitur ppl⁹ tuus omnis qui script⁹ est in libro vite. Et.

In tercio nocturno añ. Laudemus dñm quẽ laudant angeli: quẽ cherubin ⁊ seraphĩ sanctus sanct⁹ sanct⁹ proclamant. ℘s. Dñe refugium. Añ. Glorioſus apparuisti in

ꝓspectu domini: propterea decorē induet tē dominus. ℣. Dñs regnauit exultet. Añ Archangele dei michael nuncius sūmi oza pro nobis in conspectu dñi. ℣. Benedic anima mea. ℣. Benedicite domino oēs angeli eius. Potentes virtutes qui facitis verbum illius. Scōm matheum. IS.

IN illo tpe. accesserunt discipuli ad ihesum dicētes. Quis putas maior est in regno celorū: ⁊ aduocans ihesus paruulum statuit eum in medio eorum Ät rel. Omelia beati maximi epi.

SI diligēter audistis lectionē euangelicam intelligere potest; que ministris ac sacerdotib⁹ dei reuerentia debeatur: vel qua ipsos clericos inuicem humilitate se oporteat puenire. ait enī dominus percunctantibus discipulis: quis eorum in regno celoz maior esset futurus: statuto coram oibus paruulo. Quicunq; humiliauerit se sic paruul⁹ iste hic maior erit in regno celoz: vnde intelligimus q; humilitate peruenitur ad regnum: simplicitate penetrat celū. Quis ergo cupit diuinitatis tenere fastigia: humilitatē ꝥma sectetur. Tu. Ky. Nunquid scis quare venerim ad te ⁊ nunc reuertar vt prelier aduersus principē persarum contradicentem tuis precibus ⁊ mee legationi. Verūtamen michael archangel⁹ princeps vester erit adiutor meus. ℣. Daniel vir desideriorum intellige verba que loquar ad te ⁊ sta in gradu tuo. Verūtamen

QUicunq; vult fratrem preuenire regnando: prius illum preueniat obsequendo: sicut ait apostolus. Honore inuicez preuenientes vincat eū officijs vt possit vincere sanctitate. Si enim te non lesit fratris obsequium meretur vt diligas: q; si forsitan lesit maius obsequium meretur vt vincas. hec enim nre xpianitatis summa est vt amantibus vicissitudinem: ledentibus patientiam rependamus. Qui ergo fuerit patientior ad iniuriam: potentior constituetur in regno. Non enim ad regnum celorum peruenitur superbia: diuitijs pfectura: sed humilitate pauperie lenitate. Arta est enim via ⁊ angusta que ducit ad regnum. Tu. Ky. Venit michael archangel⁹ cum multitudine angeloz: tibi tradidit de⁹ animas sanctorū. Vt perducas eas in paradisum exultationis. ℣. Emitte spiritū tuum de celo spiritū sapientie ⁊ intellectus. Vt.

QUisquis ergo honorib⁹ inflatus fuerit: ⁊ auri thesauris dilatatus: tanq; onustum ⁊ impeditū animal per angustum regni iter transire nō poterit simul etiam vt se existimat peruenisse: sarcinā eius exigua porta non capiens repcussus limine retrorsum redire cogetur. Tam angusta est diuiti porta celestis q; est camelo foramē ac⁹ exiguū. Sicut enim camelum animal tortuosū atq; deforme exigua cauerna preterire non patitur: ita ⁊ diuitem auarum atq; mendacez: arta celi ianua mūme intrare permittit. Nam ideo nudi in seculo nascimur: nudi etiam ad lauacrum accedim⁹ vt nudi quoq; ⁊ expediti ad celi ianuam properemus. Dō autē inconguruum ⁊ absurdum est vt quem nudum mater genuit: nudum suscepit ecclesia: diues intrare venit celū. Propterea adolescenti illi diuiti in euangelio a saluatore dicitur qui sibi iustus videbatur ⁊ sanctus et omnia mandata legis compleſſe. Si vis perfectus esse vende oia tua ⁊ da paupib⁹. Tu. Ky. Fidelis sermo ⁊ omni acceptione dignus michael archangelus qui pugnauit cum dyabolo. Gratia dei ille victor in celis astitit: ⁊ ille hostis antiquus patuit ruine magne. ℣. Gaudēt angeli ⁊ exultēt archangeli de michaele archangelo. Sra. ℣. In ꝓspectu. Ꝓmittit laud. Ad laudes añ. Cum ꝓliaretur michael archangel⁹ cum draconē: audita est vox dicentium: salus deo nro alleluia. Añ. Cum cōmitteret bellū draco cum michaele archangelo audita est vox milia miliuz dicentiū

salus deo nostro alleluia. Añ. Archangele michael constitui te principez super omnes animas suscipiendas. Añ. Angeli dñi dñm bñdicite ineternuz. Añ. Angeli archangeli thzoni ⁊ dñationes pncipatus ⁊ potestates virtutes celozum laudate dominũ de celis alleluia. Capitulum. Apō. 5.

Angel⁹ tuba cecinit: dign⁹ es dñe deus noster accipe librũ ⁊ soluere septẽ signacula eius. Deo ḡ. ℟. Adorate deum omnes angeli eius. Audiuit ⁊ letata est syon. Ad benedō añ. Factum est silenciũ in celo dum draco cõmitteret bellum: ⁊ michael pugnauit cum eo ⁊ fecit victoziam alleluia. Collecta.

Beati archangeli tui michaelis intercessione suffulti: supplices te dñe deprecamur vt quos honore prosequimur: contingamus et mente. per. Ad primaz añ. Dum preliaret. Hymni ad horas solẽniter dicant. Cap. Regi seculozum. Coll. Dñe deus pater omnipotens. premisso ℣ de angelis. Ad terciaz añ. Dum cõmitteret. Cap. Factũ est prelium. ℟. Stetit angelus. Juxta ara templi. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. minoz ℣. In conspectu angelozum. Col. Deus qui miro ordi Ad sextam añ. Angeli archangeli. Cap. Angelus tuba. ℟. In conspectu angeloz Psallam tibi. ℣. Et adorabo ad templum sanctum tuum. Psallam. minoz ℣. Benedicite dño omnes angeli eius. Col. Deus qui miro ordine. Officiũ. Benedicite dñm. pṡ. Benedic anima. Kyriel. Coll. Deus qui miro ordine. Epla. Significauit. vel. Factum est prelium. Grad. Bñdicite. ℣. Benedic. Alleluia. ℣. Confusum est mare. Sequentia. Magnum te michaelem. vel. Ad celebres. Euangeliũ Accesserunt ad ihesum. Credo. Offert Stetit angelus. Pfatio quotidiana solẽniter. Si in dñicam venerit de sancta trinitate. Sanctus. Agnus ⁊. Ite missa est. solẽniter. Cõm. Benedicite deum. Ad nonaz añ. Michael gabriel raphael sũmi nũcij ⁊ omnes sancti angeli dei intercedite pro nobis in conspectu domini. Capitulũ Apō. 8.

Stetit angelus iuxta aram tẽpli habens thuribuluz aureum in manu sua: ⁊ data sunt ei incensa multa: ⁊ ascendit fumus aromatum in conspectu dñi de manu angeli. Deo ḡ. ℟. Benedicite dño. Omnes angeli eius. ℣. Potentes virtutes qui facitis verbum illius. minoz ℣. Adorate dñm in aula sctã eius. Cõmoueat a facie eius vniuersa terra. Col. Deꝰ qui miro ordine. In secundis vesperis añ Dum preliaret. pṡ. Credidi. Añ. Dum cõmitteret. pṡ. Letatus sum. Añ. Archãgele michael. pṡ. Nisi dñs. Añ. Angeli archãgeli. pṡ. Confitebor tibi. Añ. Michael gabriel cherubin et seraphin qui non cessant clamare quotidie dicentes: dignus es dñe accipe gloriaz alleluia. pṡ. Lauda irlm. Cap. Factum est prelium. Ideo predicti pṡ dicũtur: quia dedicatio est hymnus. Tibi xpe. ℣. Stetit angelus. Ad mgt añ. Archangele xpi per gratiam quã meruisti deprecamur te per vnigenitũ dñm nr̃m vt eripias nos de laqueo mortis alleluia. Col. Beati archãgeli. Deinde imponitur añ de sancto hieronimo. Similabo eum. Collecta.

Deus qui beatum hieronimũ cõfessorem sacerdotemq; tuum scripture sacre veritatem: etiam mistica sacramenta reuelantem: sanctorum tuoz numero dignatus es sociare: pst̃a quesumus vt cuius natalicia colimus: eiꝰ erudiamur doctrinis: et meritis adiuuemur. p dñm. Ad completoriuz cap. Pacem ⁊ veritatem. Super nunc añ. Vigila super nos. ℣. Os iusti meditabitur ỹmittitur col. Deus qui diez. Jnuitatz Regẽ pfessoz. maius: qa est mediũ festũ Alia vt de simplici pfeꝛ. Lectiões ifra scriptas. Euangel. Nemo accendit lu. Laudes añ. Qui me pfessus. tote. Cap. Justus cor suum tradet. Ad benedō añ.

Serue bone. Coll'. predicta. Ad horas laud. Qui me cõfessus. cum cap'. de vno confessore. Offic'. Os iusti meditabitur. Kyriel'. Col'. vt supra. Epl'a. Sapiam oim antiquoz. Grad'. Os iusti. Alleluia ỹ. Justus germinabit. Seq̃ntia. Dilectus deo. Euangel'. Nemo accẽdit lucernã. Offert'. Posuisti dñe. Cõm. Fidel' seruꝰ. In secundis vesprs añ. Jocundꝰ homo cum rel'. Cap'. Dilectus deo. Hymnꝰ. Iste confessor. ỹ. Gloria ꝛ honore coro. Ad mgt añ. Iste homo ab adolesc. Col' predicta: et hoc ꝑm antiquũ breuiariuz sed nos ꝑm chorum canimus hystoriã Hystoria ꝓpria sancti hieronimi. Ad vesperas super ps añ.

Alsit splendor firmamenti qñ regum rex credenti mundo curaz hominum gerens misit protectorẽ sacre fidei doctorẽ beatum hieronimum. ps. oia. Laudate. Cap'. Dilectus deo et hominibus. R̃. Vatũ psalmos segreganit feriati ordinauit depromendos iugiter. Alme laudem trinitatis in psalmoz fine satis statuit humiliter ỹ. Dei laudis augmẽtator: grandis fuit ordinator. Alme.

Hymnus.

Ece qui xpi decorauit aulam: sũmus interpretes fideiq̃ doctor: vt deũ lingua resonaret omni orbe pegit. Lege sub trina modulat' ore: tullij lingua vagꝰ ꝛ platonis: iussus est cedi grauibus flagellis iudice celso. Postq̃ sacrorum studijs inherens rome sacratꝰ roseo galero bethleem pgens: emulata linquit vestis inque. Omne mandatũ vetus ꝛ nouellũ: quicquid archani ceci nere patres: quicquid externũ celebrãt latini transtulit iste. Nec mitet pandẽs alicna tantũ: imo sic pẽna propria chorusc̃at: ne qs in sacro studio sophie nõ sibi cedat. Horridas cautes heremi sub egit: postq̃ cũ multos monachos gregasset: ligna que gessit domuit leonem legifer abbas. Dogmata vite moriẽs docebat: angeli tollunt aiam canentes: roma translatũ tenet inde corpꝰ virgis aula. Redde nos claros radiosa lampas: absq̃ qua teter titubaret orbis: sacra nam lex hieronimus vocaris noie vero. Gloria patrem genitũq̃ flamen tres coequales venerem̃ur eque vnus: hi verus deꝰ atq̃ trinꝰ omne per cuũ. Amen. ỹ. Gloria ꝛ honore. Ad mgt añ. Ad sancti patris solẽnia plebs generosa ap propians laudis det cantica: nunc speciosa semina que mundo sue doctrine furibunda sparsit largiflue docens ad sũma venire: pectora curuemus cui laudes magnificemus Col'. predicta. Jnuitat'. Mole pressa iã corporis in tanti festo doctoris. Xpm laude deprecemur vt ad ipsum subleuemur. In primo noct'no añ. Annis teter vir beatꝰ hyans romaz adijt: arte prima cui donatus primo doctor extitit. ps. Beatꝰ vir. Añ. Tanta creuit disciplina vt non solũ hic latina ligua greca doceretur: sed hebrea fungeretur. ps. Quare fremuer̃t. Añ. Cum leporem lectita ꝛ tulianũ ruminaret: sophiã platonicaz flagro cesus teli more amplexat̃ mor labore artem theologicam. ps. Dñe quid multiplica. ỹ. Gloria ꝛ honore. L̃.

Jeronimꝰ doctor qui sacra lex vl̃ regula interpretatur: filiusꝰ eusebij viri nobilis: natus in opido stridonis quod dalmacie et pãnonie confinium fuit. Hic adhuc puer romam adijt lr̃is grecis et hebraicis plene eruditus est: donatũ in grãmatica: victorium in rethorica magistros habuit: diuinos libros ex hebrea lingua in latinũ trãstulit in quibus die noctuq̃ exercitabatur: et inde hausit aui de qõ postmodum effudit abunde. Tu. R̃. Sale hausit suo flore in quo mansit cum decore: hic vir preclarissimus. Affatim quem velut vndã: post effudit nimis mundam eloquens hieronimus. ỹ. Linquens dogma pristinorum sequens thesaurum sanctorum. Affatim. Lectio.

Quodam tpe dum de die tullium ꝛ de nocte platonez aui de legeret

Regula monachor ab Apl̃is
cepit Origine/ cap̃o ꝛ

eo ꝙ sermo incultus sibi in libris pro/
phet̃icis nó placeret: in medio quadra
gesime tam subita ⁊ ardenti febre corri
pitur vt toto iam frigescẽte corpore vi
tal' calor in solo pectore palpitaret. Cũ
ergo exequie funeris pararentur subito
ante tribunal iudicis trahitur: ⁊ interro
gatur cuius conditionis esset: xp̃ianum
se esse ꝓfitetur. ad quem iudex. Men/
tiris non es xp̃ianus: sed ciceronianus
vbi est enim thesaurus tuus ibi est ⁊ cor
tuum: ⁊ ꝓtinuo iudex ipsum durissime
cedi iussit: tũc clamauit ⁊ dixit. Miserẽ
mei dñe miserere mei. tunc qui astabãt
precabãtur vt veniam tribueret adole/
scenti. ipse enim iurare cepit ac dicere.
Nñe si vnq̃ habuero vel legero codi/
ces seculares te negabo. Tu. ℟. Ter de
nox iam annox cum fuisset: rome est creat⁹
cardinalis. Nec inuent⁹ fuit talis. ℣. Scti
tate precellebat ⁊ sapientia pollebat. Nec.

In hec igitur iuramẽti verba dimis/
sus subito reuiuiscit. tunc lacrimis
totũ inuenit se perfusum: ⁊ ex verberib⁹
que ante tribunal susceperat scapulas ter
ribiliter reperit liuentes. Tanto autem
studio libros diuinos legit extũc: ꝙnto
libros legentiũ vnq̃ legerat. Fuit esset
annox viginti nouem rome sub liberio
papa ꝑsbiter cardinal' efficitur. Mor/
tuo autem liberio hieronimus dignus
summo sacerdotio ab omnib⁹ acclamat'.
Sed dum quorundam monachorũ ⁊
clericox lasciuias increparet: illi nimiũ
indignati: ⁊ insidias parauerunt: ⁊ per
vestẽ muliebrẽ turpiter est derisus. Tu
℟. Summo presule defuncto a clero romão
cũcto dignus est fastigio acclamat⁹: sed hic
spernens. Solitudinem plus ꝗrens relicto
fastigio. ℣. In quã trãsit vir deuot⁹ manet
anacherita totus. Solitudinem. In scdo
nocturno añ. Arguebat iugiter cleros la/
scinientes: idcirco vnanimiter oderũt eum
feruentes. ℘s. Cũ inuocarẽ. Añ. Norũt
castimoniam patrem diligentem: atq; inno
centiaz prorsus retinentẽ. ℘s. Verba mea
Añ. O sancte hieronime sidus aureuz: dñi
gratia: seruorum gemitus: solita suscipe cle/
mentia celitus tu defer indulgentiam. ℘s.
Nñe domin⁹ noster. ℣. Posuisti domine
super caput eius. Lectio.

Nam cum hieronimus ad matu/
tinas solito more surgeret: vestez
mulieris quam emuli iuxta lectum po/
sucrant reperit: suamq; esse credens in
duit ⁊ in ecclesiã sic processit. Hoc aũt
emuli faciebant vt mulierẽ in lecto hñe
crederetur. Nõ ille videns tante eorũ
vesanie locum dedit: heremum petijt:
vbi pro xpo multa sustinuit. Per qua/
driennium in heremo penitentia sic p/
acta ad bethleem opidũ remeauit: vbi
monasterium monachorum fundauit:
ibiq; ſm regulaz sub sanctis apostolis
constitutam viuere cepit. Tu. ℟. Hiero
nimus anacherita bis duobus ãnis spreta
seculi leticia ꝑmansit plorans mest⁹ gemẽs
sitibundus fame demẽs. Penitendo vicia.
℣. Regez regũ generosum vt haberet gra
tiosum: hanc elegit sibi vitã cum se fecit he
remitam. Penitendo. Lectio.

Bibliotecam suaz quam sũmo stu/
dio sibi cõdiderat: aliosq; libros
iterum relegens diem ieiunijs ducebat
ad vesperũ: multos ibidez discipulos
coadunans in sctõ proposito ⁊ transla/
tione scripturarum quinquaginta ãnis
⁊ sex mensibus desudauit: ⁊ in finẽ vite
virgo permansit. Cum autem olim in
ecclesia caneret vnusquisq; qõ volebat
theodosius imperator damasuz papã
rogauit vt alicui viro docto ecclasticũ
officium cõmitteret ordinanduz. Ipse
igitur hieronimũ sciens in lingua latia
⁊ hebraica perfectũ: ⁊ in omni sapiẽtia
sũmum eidez predictũ officiũ cõmisit.
℟. Algor ingẽs hunc ꝓsumpsit solis feruor
et combussit pellem eius nigream. Tempus
atq; spacioſũ sepius tẽpestuosuz fecit ethio
picam. ℣. Tanta q̃zq; sit ꝓpessus: patiendo

non est fessus: sed se putans in delicijs inter esse leticijs. Tempus. **Lectio.**

HIeronimus igitur psalterium per ferias distixit: & vnicuiq; serie ꝑ prium nocturnum assignauit: ac gloria patri in fine cuiuslibet psalmi dicendū instituit. Deinde epistolas & euangelia per anni circulū decantanda: ceteraq; ad officiū pertinentia post cantū rationabiliter ordinauit. Adisitq; illud de bethleem ad sūmum pontificē: & ab eo & cardinalibus fuit valde approbatus & perpetue autenticatum. Tu. ℟. Solitudine relicta festinans bethleemita sanct⁹ fit hieronim⁹ en vt agiographie foret interpres sophie. Hūc elegit domin⁹. ℣. Nobis large propinauit adolescens quod gustauit Hūc. **In tercio nocturno añ.** Leo claud⁹ insudante lectione ꝓtemplante sancto viro subintrauit: tremefacti fratres velocissime discurrunt illi solus obuiauit. ℘s. Domie quis habit. **Añ.** Conquerendo monstrat pal̄ntam leo mire sauciataz vt sibi prouideretur: et confestim sanaretur: crebra cura pes lauatur sente vulsa mox sanat. ℘s. Domine in virtute. **Añ.** Truculentia reiecta velut agnus infra tecta inter frēs cōuersat ad quorum pedes mox curuatur. ℘s. Dñi est terra. ℣. Magna est gloria. **Euangel'** Vigilate. ℟. Adultilinguem cognoscēs et famosum. Papa prudens huic iniunxit studium pio mentis ex affectu sancte matris ꝓfectu vt conderet officiū. ℣. Prius qsq; quod volebat precabat & sciebat suasit: sed imperatoris sacri cultus dilectoris. Papa. ℟. Vidit euangelistarum rudimenta glosa frustratim epistolarum ad legenda preciosa iussa patris adimpleuit. Cultus sic diurnus creuit. ℣. Amplexat veneratur ois clerus gratulatur. Cultus. ℟. Vatum psalmos. **vt supra in vs̄. Ad laud añ.** Ira dei bonitas huic sedē parauit sctō cuius gnaritas mundū illustrauit. **Añ.** In illis temporib⁹ hereses fuere suisq; conatibus scripta puertere. **Añ.** Clarus homo cara vita sanctitate redimita fustulit hoz latrat⁹ qui cum essent transferentes veritatē conticētes obuiauit roboratus. **Añ.** Hereses cūctas priores extirpauit & errores: veritatem demonstrauit ob hoc celum terra mare: deuz benedicant gnare: sic hunc sanctum qui perflauit. **Añ.** Ad eternam regis pacez: mundū linquens hunc fallacem: nonagintaocto annis sex et mensibus expletis: sue vite sanctus transit: & cum celi sanctis mansit. **Cap.** Just⁹ cor suum tradet. **Ad benedō añ.** Ab excelsis est vocatus vt obiret vir beatus: quadringentis circiter annis nr̄i saluatoris angelox astat chozis promens laudes iugiter. **Ad horas laudes cum cap. de confess non pontific. In secundis vs̄ añ.** Laudes. **cū reł. Hymnus.** Ecce q xp̄i decorauit **vt supra in primis vesp̄is. Ad mḡt añ** Hieronime inclite per quem fulget ecclesia v̄ginitate predita: celo virtutis gr̄a baptiste cōpar prodite vita & abstinentia & in cunctis cōpositе facunde eloquentia pietatis inclite admiranda prodigia: tu caritatis solite memor ad danda munia finito mundi tramite perduc nos ad celestia. **Col'.** p̄dicta: qua finita imponitur añ de sanctis remigio vedasco & germano. Scti per fidē. **Col'**

EXaudi dñe populū tuū & sanctox tuorū remigij germani et vedasci antistitum solennia celebrantem tpalis vite tribue pace gaudē: et eterne repire subsidiuz. p. **In matutis Inuitat.** Regē confessorum. **minus. Tres lectiones cū trib⁹ ℟ijs videlicet.** Sancti mei. ℟. In circuitu tuo. ℟ Exultabūt sancti in gloria. **Ad laud añ.** Justorū anime. **sola. Cap.** Qui timent dñm. **Require in cōmuni martirum. Ad benedō añ.** Fulgebūt iusti **Col'. predicta. Ad horas laudes cum cap. predicto vel huic similib⁹. Offic** Sacerdotes dei be. **Ep'la.** Lingua sapientum. **Grad.** Sacerdotes eius. **vel.** Exultabunt. Alla. ℣. Justi epulentur. **Euangelium.** Vigilate. **Offertorū.** Letamini **Com.** Justorum anime. **Lectiones.**

REmigius confessor ⁊ doctor egregius: cū esset annox viginti duorū ad remensem archiepiscopatū eligitur dumqz resisteret omnibus videntibus lux e celo venit sup eū: et liquore caput eius perunxit. Qui tante mansuetudis fuit qp ad mensam eius passeres veniebant: ⁊ de manu eius cibum capiebant. regem francie ⁊ gentē ad fidē conuertit. Cum autem remigius regē baptisaret nec sacrum crisma hr̄et: quedaz colūba ampullā cum crismate in rostro detulit de quo regez pontifex liniuit. Hec aūt ampulla in romana ecclesia seruatur: et inde vsqz hodie reges frācie vngunt. Volens aūt predict⁹ rex ludouic⁹ fact⁹ xp̄ianus remensem ecclesiā dotare: btō remigio dixit: vt quantū circuiret dum ipse meridie dormiret sibi donaret: qō et factū est. Sed cū quidaz molendinū suum haberet intra fines beati remigij molendinarius ipsuz dum circuiret cū indignatione repulit. cui remigius. Amice non sit tibi durum vt hoc molendinū sil̄ habeamus. At ille vt euz eiecit statim rota molendini in contrariū iuit Tu. Euangeliū Sint lumbi vestri p̄.

LEodegarij martiris et pontificis tres lectiones. Ad vesperas cap̄. Beatus vir qui suffert. Hymnus. Be⁹ tuoruz. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mḡt añ. Beatus vir qui suffert tempta. Collecta.

PRoces populi tui quesumus dñe clemēter exaudi: vt bti leodegarij martiris tui atqz pontificis meritis adiuuemur: cui⁹ passioe letamur. p. Legēda

LEodegarius cū omni virtute polleret edienensis ecclesie meruit in pontificem eleuari. qui cum clotario rege decedente cura regni grauius premeretur: volūtate dei ⁊ principū cōsilio kaldericum fremodotarij adolescentē valde ydoneum prefecit in regem. sed ebronius ipsius kalderici germanum perficere nitebatur: non propter regni cōmodum: sed quia de potestate eiect⁹ ⁊ oībus odiosus: iram regis ⁊ principū verebat. Timens ergo ebronius licentiaz a rege petijt ⁊ monasteriū introiuit quo concedente ⁊ frēm suū theodericū ne contra regnum aliquid moliretur in custodia detinēte sctitate et prouidētia episcopi pace mirabili oēs gaudebant Sed post aliqō tempus rex malignox cōsilio deprauatus interim in dei virū odio incitatur: quod oportunitatem et modū mortis eius attentius inqrebat. Sed eps blande ferēs et omnes suos amicos et etiam inimicos amplectens egit cū rege vt diem pasche in vrbe cui p̄erat celebraret. Et ecce illa die nunciatuz est qp rex in illa nocte quicquid de morte ei⁹ tractauerat pficē decreuisset. At ille nihil trepidans: sed illa die in mensa cum rege cōmunicans: persecutionem sic fugit qp in luxouiensi monasterio etiā ebronio qui monastico habitu latitabat sedula caritate seruiuit. Tu Laud añ. Qui me confessus. sola. Cap̄. Justus cor suum. Ad benedicamus añ. Serue bone. Col̄. vt supra. Ad horas laudes p̄dicte. Offic̄. Statuit ei. Col̄. p̄dicta. Epistola. Plures facti sunt sa. Grad̄. Inueni dauid. Alleluia. ℣. Elegit te dñs. Euangel̄. Homo quidā pegre. Offer Veritas mea. Com̄. Dñe quinqz talenta.

FRanciſci cōfessoris hystoria. Ad vesperas super p̄s añ. Franciscus vir catholicus ⁊ totus apostolicus ecclesie teneri fidem romane docuit: presbiteroſqz monuit pre cunctis reuereri p̄s. omnia. Laudate. Añ. Cepit sub innocentio: cursumqz sub honorio perfecit glorioſum: succedens his gregorius magnificauit amplis miraculis famosum. Añ. Hunc sanctus pre elegerat in patrem qñ p̄erat ecclesie minori hunc spiritu prophetico prouisū apostolico predixerat honori. Añ. Franciscus euangelicum nec apicem vel vnicū transgreditur: nec iota nil iugo xp̄i suauius: huic onere nil

leuius in hui⁹ vite rota. Añ. Hic creaturis imperat qui nutui subicerat se totū creatoris quicquid in rebus reperit delectaméti redegit in gloriā factoris. Cap. Dilectus deo. R̄. Pauptatis horreo sanctus frā ciscus saciat turbā xpi famelicā i via ne deficiat. Iter pandit ad gloriā ⁊ vite viā ampliat. ℣. Pro pauptatis copia regnat diuei in patria reges sibi substituens quos hic ditat inopia. Iter. Hymnus

O Ecus mox dux minox franciscꝰ tenet brauium: in te vite dat xpe: xpe redemptor oim. Plaudat frater regnat pater: cōciuis celi ciuibꝰ cedat fletus psallat cetus: exultet celū laudibus Oemptū solo datū polo signox prorbant opera ergo viuit nam adiuit eterna xpi munera. Pro terrenis votꝫ plenis reportat bona glorie quꝫ decoras quē honoras: summe deus clemencie. H Ūc sequant hūic iūgant qui ex egypto exeūt in quo duce clara luce: vexilla regis prodeunt. Regis signū ducem dignū: insignit manu latere lux accedit nox recedit: iam lucis orto sidere. Est dux fidus clarū sidus ducet relucet de via deuitādo demōstrādo: beata nob gaudia. Mina gregꝫ duc ad regē collisor hostis calli di: nos conducas ⁊ in ducas: ad cenā agni puidi. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mgt añ. O stupor ⁊ gaudiū: o iudex homo mentiū: tu nostre milicie curus ⁊ auriga ignea psentibꝰ trāsfiguratū fratribꝰ in solari specie: vexit te quadriga i te signis radians: in te vētura nūciās: requie uit spūs duplex pphetax tuis asta posteris pater franciscе miseris: nā increscūt gemitꝰ ouiū tuarū. Collecta.

O Eus qui ecclesiā tuā beati franciſci meritis fetu noue plis amplificas tribue nobis ex eiꝰ imitatione terrena despicere ⁊ celestiū donorū semp participatiōe gaudere. Per. Inuitat. Regi que fecit opa xpo confiteant. Cuius in sancto vulnera francisco renouant. ps. Venite ex. In primo noct. añ. Hic viri vanitatibꝰ nutritus indecenter diuinis carismatibꝰ puentus est clemēter. ps. ⁊ ℣. De cōfes. Añ. Excelsi dextere gratia mirifice mutatus: dat lapsis spem de venia cū xpo iā beatus. Añ. Consuescit sed nō penitus in primis p languores qui captis armis celitus ad plenū mutat mores. Legēda.

Apparuit gratia dei saluatoris nri diebꝰ istis nouissimis i seruo suo franciſco quē pater misericordiarū ⁊ luminū in tam larga dulcedinis benedictione puenit: ⁊ qđ sicut ex vite ipsiꝰ decursu luculenter apparet nō solū de mundialibꝰ tenebris eduxit in lucē: sed ⁊ pfectis effecit virtutū progatiuis meritis celebrem nec nō ⁊ pclaris circa cū crucis ostensis misterijs insigniter demonstrauerit illustrē. R̄. Frāciscus vt in publicū cessat negociari: in agrū mox dñicū secedit meditari. Inuentū euangelicū thesaurū vult mercari. ℣. Deū quid agat vni cū psultās audit celicū insigne sibi dari. In

H Ic nimirū de vallis spoletane patribus: ciuitate assisij trahens originē: primū iohānes vocatꝰ a matre deinde franciscus a patre nominationis qui dē paterne vocabulū tenuit: sed rē materni nominis nō amisit: licet enim fuerit inter vanos filios hominū nutritus iuuenili etate inuanis: ⁊ post aliqlē noticiā lrax lucratiuis mercationū deputatus negocijs: supno tamen insistē te sibi presidio nec inter lasciuos iuuenes post carnis petulantiā abijt: nec inter cupidos mercatores sperauit in pecunia ⁊ thezauris. R̄. In dei ferues opestatim vt sua vendit pauperibꝰ impendere pecuniā intendit. Cune graui suo pondere cor liberū offendit. ℣. Quā formidāte paupere presbytero recipe abiectā vilipēdit.

Iterat nāq; iuuenis franciſci precordijs diuinitus indita cū lenitate mansuetudinis quedā ad pauperes miseratio liberalis: q̄ secuꝫ ab infantia

crescẽs tanta cor illi⁹ benignitate reple
uerat: vt iam euãgelij nõ surdus audi/
tor oĩm preponeret se petenti tribuere:
maximũ si diuinũ allegaret amorẽ. In
ipso qppe iuuẽtutis flore firma se dño
sponsione constrinxerat quod nũqz si
possibilitas afforet petentibus p amo
re dñi se negaret. Tu. ℟. Dux pater hũc
psequit latens dat locũ ire constanter post
aggredit in publicũ ꝓdire. Squalẽti vul/
tu cernit: putat insanire. ℣. Luto saxis im/
petit sed patiẽs vir nitit vt surdus ptransi
re. In secũdo nocturn. añ. Per tractũ domi
verberat: plus cunctis furens pater obiur
gans vincit carcerat quẽ furtim soluit ma/
ter. Añ. Jam liber patris furie non cedit
effrenati clamãs se voluntarie pro xpo ma
la pati. Añ. Ductus ad loci presulẽ sua pa
tri resignat nuduszq manẽs exulẽ in mũdo
se designat. ℣. Posuisti dñe.

Egressus semel itaqz ad meditan/
dũ in agro cuz deambularet iuxta
eccliaz sancti damiani que minabat p
nimia vetustate ruinã. Et instigante se
spũ candẽ: causa orationis intrasset: p
strat⁹ ante imaginẽ crucifixi. Cũqz la/
crimosis oculis intenderet in dñicam
crucẽ. Vocem de ipsa cruce corporeis
audiuit auri⁹ter dicentẽ. Frãcisce va/
de repara domũ meã: que vt cernis to
ta destruit. Ad cui⁹ vocẽ vir dei ꝓti/
nus surrexit ad pficiendũ mandatum
dei de ecclesia reparãda. Tu. ℟. Dum
se mũdo corpore laudes decantat gallice.
Zelator noue legis latroni⁹ i nemore. Re
spondit sic ꝓphetice preco sum magni regis
℣. Audit in niuis frigore proiect⁹ iace ru/
stice: futurus pastor gregis. Lectio.

Fidelis reuera famul⁹ t minister
xpi franciscus biennio anteqz spi
ritũ redderet celo: cũ in loco excelso se
orsuz qui mons alliuerne dicit quadra
genariũ ad honorẽ archãgeli michae
lis iciuniũ inchoasset. Supne cotẽpla
tionis dulcedine abundanti⁹ solito su
perfusus: ac celestiũ desideriorz arden
tiori flãma succensus supnarũ cepit im
missionũ cumulanti⁹ dona sentire. Tu
℟. Amicũ queris pristinũ qui spretũ in ce
nobio tunicula contexit contẽptu gaudẽs
hoim. Leprosis fit obsequio quos antea de
spexit. ℣. Sub typo triũ ordinuz tres nutu
dei breuio ecclias erexit. Leprosus.

Quam igit seraphicis desideriorz
ardorib⁹ sursum ageret in deuz t
affectus cõpassiua teneritudine in eum
trãsformaret: cui t charitate nimia cru
cifigi cõplacuit quodaz mane circa fe/
stũ exaltationis sancte crucis in altare
mõtis orans vidit quasi spẽm vni⁹ se/
raphin sex alas tam fulgidas qz igni/
tas habentem de celorz sublimitate de
scendẽ. Qui volatu celerrimo ad aeris
locũ viro dei ꝓpinquũ pueniẽs nõ so
lũ alat⁹ sed t crucifix⁹ apparuit: man⁹
quidez t pedes habẽs extensos t cru/
ci affixos alas sic miro mõ hinc inde
dispositas: vt duas supra caput erige
ret duas ad volandũ extenderet dua/
bus vo reliquis totũ corp⁹ circũplectẽ
do velaret. ℟. Audit i euãgelio que suis
xps loquit ad predicandum missis. hoc in/
quit est quod cupio. Letanter his innititur
mẽorie cõmissis. ℣. Nõ vtens virga calcio
nec pera fune cingit duplicib⁹ dimissis. Le/
tanter. In tercio nocturn. añ. Cor verbis no
ue gratie solicit⁹ apponit verbũqz peniten
tie simpliciter ꝓponit. Añ. Pacẽ salutẽ nũ
ciat in spũs virtute vereqz paci sociat lon/
ginquos a salute. Añ. Ut nouis sancti me/
rita remunerent natis his noua tradit mo
nita viã simplicitatis. Euãgeliũ. Vigila
te. vel. Confiteor. ℟. Carnis spicã cõten
tus area franciscus frãgẽs terẽs terrea: gra
nũ puruz excussa palea sũmi regis intrat in
horrea. ℣. Vino pani morte iunctus vita
viuit vita functus. ℟. De pauptatis hor/
reo. vt s. in vs. ℟. Sex fratrũ pater septi
mus absorptus luce celitus futura cõtẽpla
tor. Inter minores nũm⁹ quis parui gregis

exitus ꝑclare ſpeculat. ℣. Quadrãs quoqꝫ nouiſſimis culparũ ſibi penit⁹ dimitti reue/lat. Inter. Ad laudes añ. S anct⁹ franci ſcus ꝓuijs orationũ ſtudijs quid faciat in/ſtruct⁹ nõ ſibi ſoli viuere ſed alijs ꝓficere vult dei zelo ductus. Añ. Hic ꝓdicãdo cir cuit ⁊ quẽ nõ homo docuit fit doctis in ſtu porẽ: virtutuꝫ verba loquit: nouũqꝫ noua ſequit milicia ductorẽ. Añ. Tres ordines hic ordinat: primũqꝫ fratrũ nominat mino rũ pauperũqꝫ fit dñarũ medi⁹: ſed peniten tũ terci⁹: ſexũ capit vtrũqꝫ. Añ. Doct⁹ do/ctrice gratia doctis experiẽtia que ſunt ꝑfe ctionis: hec frẽs docet oĩa tam factis q̃ꝫ fre quẽtia melliflui ſermonis. Añ. Laudãs lau dare monuit: laus illi ſp affuit: laus inquaꝫ ſaluatoris imitat aues beſtias ⁊ creaturas alias ad laudẽ cõditoris. Ad bñd. añ. O martyr deſiderio franciſce quãto ſtudio cõ patiẽs hũc ſequeris quẽ paſſuꝫ libro reperi quẽ aperuiſti tu contuens in aere ſeraphin cruce poſitũ: ex tũc in palmis latere ⁊ pedi bus effigiẽ fers plagarũ xp̃i tu gregi tuo ꝓ uide qui poſt felicẽ tranſitũ dure pri⁹ ⁊ liui de glorificate ſpeciẽ carnis pretendiſti Ad horas laud cũ cap. de ꝓfeſ. nõ pontifi. In ſcõis vs laud. In euãgelio añ. O virũ mirabilẽ in ſignis ⁊ ꝓdigijs lãguores cũ demonijs quoſlibet pellentez das aurẽ ſuis auiũ ꝓdicãs ſilueſtriũ verbis intendẽ/tẽ. o vita laudabilẽ qua fidẽ ſic magnificat ſed ⁊ multos viuificat mortuos defunctus frãciſce nos celeſtiũ fac cõſortes ciuiũ qui/bus es coniunct⁹ Fidis virginis tres lectiones. Ad vs Cap. Qui gloriat. Hymn⁹. Virginis ples. ℣. Specie tua Ad mgt añ. Simile eſt regnũ celorũ. vel. Veni electa mea. Collecta.

DEus qui inter cetera potẽtie tue miracula etiã i ſexu fragili victo/riã martyrij cõtuliſti: cõcede ꝓpici⁹ vt cui⁹ natalicia colim⁹ p ei⁹ ad te exẽpla gradiamur. ꝓper. Lectiones.

SAncta fidis agaunenſiuꝫ ciuitate oriunda fuit: ex parentib⁹ clariſſi/mis ꝑcreata. hec itaqꝫ in dicta ciuitate decus ⁊ exemplũ magni martyrij cun/ctis fidelib⁹ xp̃i fuit: iuuenis etate tpe paſſionis erat: ſed ſenſu ſenex ⁊ opere: pulchra facie: ſed pulchrior mẽte. Tu. Ke. Veni ſpõſa xp̃i. Q odẽ tpe p̃ſes ſcele/ratiſſim⁹ dacian⁹ directus a ꝓphanis diocleciano ⁊ maximiano impatorib⁹ romanis agaunũ vbẽ ingredit: ⁊ cõti nuo beataꝫ fidẽ adduci ꝑcepit. At illa ſe ſponte offerẽs miſtris: corpuſqꝫ ſuũ vndiqꝫ ſigno crucis muniẽs orabat. Dñe ihesu xp̃e qui tuos in oib⁹ adiu/uas: adeſto mihi famule tue: ⁊ da ori meo ſermonẽ acceptabilẽ quẽ in cõſpe ctu tyranni hui⁹ reſpõdeã. Tu. Ke. Cõ/cupiuit. O. ui p̃ſes ait. Que es ⁊ q̃ voca ris. Fidis rñdit. Noie ⁊ ope fides vo/cor: a iuuentute ⁊ exordio xp̃iana. p̃ſes ait. Sũme puella ꝓſiliũ iuuẽtuti tue ne ceſſariũ: ⁊ ſacrifica dyane q̃ tuo ſimul eſt ſexui: ⁊ multꝫ te muneri⁹ ditabo. Fi des rñdit. A patrũ traditionib⁹ noui: q: oẽs dij gentiũ demonia. p̃ſes ira tus ait. At qd deos nr̃os cẽ demonia dicere p̃ſũp̃ſiſti: aut ꝓſtrato corpe dijs ſacrifica: aut diuerſis te tormẽtis faciã interire. que ait. ꝓro noie ihu xp̃i non ſolũ diuerſa tormẽta: ſz ⁊ mortẽ ſubire ego deſidero. Tu. Ke. Regnum mundi. Duo prima Kria ⁊ vltimũ Ad laud. añ Hec eſt virgo ſapiẽs. ſola. Cap. de virgi ne ⁊ mr̃e. Ad horas laud. Officiũ. Di lexiſti iuſticiã. p totum. Marci pape tres lectiões. Cap. Ecce ſacerdos mã gnus. Hymn⁹. Iſte cõfeſſor. ℣. Gloria ⁊ hono. Ad mgt añ. Sacerdos ⁊ põtifex.

EXaudi q̃s dñe ꝑces nr̃as Coll. ⁊ interueniẽte beato marco ꝓfeſſo re tuo atqꝫ põtifice ſupplicationes no ſtras placat⁹ intende. ꝓper. Deinde im ponit de ſanctis ſergio ⁊ bacho añ. Ab ſterget deus. Collecta.

SAnctoruꝫ nos dñe ſergij ⁊ bachij beata merita ꝓſequãt: ⁊ tuo ſemp

faciant amore feruẽtes. ꝓper. In matu. tria ℟ia de hystoria. Euge serue bone.

ROme via appia natale scī marci pape epī ⁊ cōfessoris: tercius post sixtū qui multa bona ecclesie fecit: hic sedit in epatu annos duos menses nouem dies viginti: ⁊ sepultus in cimiterio balbine: via ardeatina quā ipse insistens fecit. Eodē die natale sanctorū sergij ⁊ bachi amicissimi maximiani imperatoris: nā sergi⁹ primiceri⁹: bach⁹ secundiceri⁹ scole gentiliū erant. Tu.

QUi apud impatorē accusati q⁹ essent xp̄iani: vocati sunt vt sacrificātes iouī cum impatore sacrificijs oblatis degustassent. Ingressus impator templū gustauit de sacrificijs: ⁊ circūspiciēs non vidit sergiū ⁊ bachum: ingressi enī nō fuerāt templū: quib⁹ impator dixit. Ut video facti estis inimici deor: accedite ad araz iouis magni ⁊ sacrificate ac de sacrificijs eius mādūcate respondērūt sergius ⁊ bachus. Habem⁹ regez in celo ihm xp̄m filiū dei: huic p singulos dies offerim⁹ sanctū ⁊ viuū sacrificiuz ⁊ rationabilē culturaz: lapides ⁊ ligna nō adorām⁹. Tu. Impator indignatus iussit exutos clamide indui eos mulieb̄ri collobio ⁊ p mediā ciuitatē ptrahi ad pallatiū cathenis in cervicib⁹ positis: ⁊ cū pueniss̄ent ad pallatiuz dixit eis impator. Scelcratissimi scitis quia quē colitis xp̄m fabri fili⁹ fuit: ⁊ anteq̄ nuptie legittime fierēt: adulterio facto mater eū ꝓcurauit: cui milites xp̄i. Erras impator: nam quē colim⁹ deus verus est ⁊ vita eterna qui fecit celū ⁊ terram ⁊ que in eis sunt. Statim sergius decollat̄ bachus vero tam diu ceditur quousq̄ tot⁹ corpore discissus emisit spiritū. Tu. Ad laudes añ. Ecce sacerdos magn⁹. Sola. Cap. Omnis pōtifex Ad bñd. añ. Serue bone. Coll. ꝑdicta. postea de sanctis añ. Tradiderunt. cum coll. eorū. Ad horas laudes cum cap. Ecce sacerdos magn⁹. ⁊ coll. ꝑdicta. Officiū. Sacerdotes tui. vel dei. Coll. Exaudi dñe ꝓces nr̄as. Secunda de sanctis. sūme coll. sancti mauricij Epla ꝓlures facti sunt sa. Grad. Inueni dauid. Alla. ℣. Elegit te. Euangeliuz. Homo quidā ꝓgre. Offert. Veritas mea Cōmu. Beatus seru⁹.

DIonysi ⁊ socior ei⁹ noue lectiones Ad vs. ps. feriales. Cap. Sancti p fidē. Rr. Isti sunt sci. Hymn⁹. Rex gloriose martyruz. ℣. Letamini in dño. Ad mgt añ. Adest nāqz beati dionysij sacratissima dies ī qua triūphās agonē explenit: ⁊ coronā martyrij accipe meruit de manu dñi. Collecta.

DEus qui beatū dionysiū martyrē tuū virtute cōstantie in passione roborasti: quiqz illi ad ꝑdicādū gētib⁹ gloriā tuā rusticū ⁊ eleutheriuz sociare dignat⁹es: tribue q̄sum⁹ nobis ex eorū imitatione ꝓspera mundi despicere: ⁊ nulla eius aduersa formidare. p. In matutz. cōe de martyrib⁹ p totū.

QUm beatus paul⁹ athenis ꝑdicaret: ⁊ singula deor altaria plustraret: vnū altare reperit cui titulus erat. Deo ignoto: ⁊ ait ad dionysiū ariopagitan. Quis est ille de⁹ ignot⁹: cui dionysi⁹. Ipse est verus de⁹ adhuc inter deos nō demōstrat⁹ nobis ignot⁹: sed ventur⁹ ⁊ ꝑpetuo regnatur⁹: ⁊ mundū renouabit. At paul⁹: homo an mn̄ spirit⁹ est: ⁊ dionysi⁹. De⁹ ⁊ homo est: sed ideo incognit⁹: quia ei⁹ cōuersatio mn̄ in celis est. Cui paul⁹. Illū deū ꝑdico quē incognitū vsq̄ nūc habuistis: modo cognoscite: q⁹ ipe est sol⁹ de⁹ ⁊ ꝑter eū nō est alter. Tu. Secunda die cec⁹ p viā corā eis ptransijt: statimq̄ dixit dionysi⁹ paulo. Si dixeris huic ceco. In noīe dei tui vide: ⁊ viderit: ⁊ statiz credaz. Paulus dixit dionysio: vt hec ipsa verba proferret. Cum ergo in eadem forma dionysius ceco vt videret

diriſſet: protin⁹ viſuꝫ recepit. ſtatimqꝫ dionyſi⁹ cum vxore ſua ⁊ tota familia baptizatus eſt: ⁊ a paulo per triēniū inſtructus: athenis epꝰ eſt ordinat⁹. Tu Deinde poſt paſſionē petri ⁊ pauli romam venit beat⁹ clemens qui beatū petrum ſucceſſit: direxit cum in franciam cū ruſtico preſbytero ⁊ eleutherio diacono pariſi⁹ venit: ⁊ multos ibi ad dominū conuertit: eccleſias plurimas fabricauit: ⁊ clericos diuerſis ordinibus collocauit. Tu. Domician⁹ impator p̄fectū contra xp̄ianos a roma pariſius direxit qui beatū dionyſiū populo p̄dicantē inuenit: ſtatimqꝫ captum: colaphiſatū: conſputū: deriſum: ⁊ lorīs duriſſimis alligatū cum ruſtico ⁊ eleutherio in carcerē trudi iuſſit. Sequēti die dionyſi⁹ ſuper craten ferreā ſuppoſitis flammis nudus extendit: vbi decātabat dicens. Ignitū eloquium tuū vehemēter: ⁊ ſeru⁹ tuus dilexit illud. Tu. Tandem poſt varia tormenta ſanct⁹ dionyſi⁹ cum ſocijs ſuis iudici preſentāt ⁊ nouis ſupplicijs macerant ſe eſſe xp̄ianos profeſſi ſunt iuxta ydolū mercurij ſecurib⁹ trium capita precidunt: ſtatimqꝫ corp⁹ ſancti dionyſij ſe erexit caput propriū ſuis manib⁹ p̄ duo miliaria deportauit a loco qui dicit mōs martyrū vſqꝫ ad locū vbi nūc quieſcit Tanta aūt ibidem angelorū melodia inſonuit q̄ multi qui audierūt crediderunt. Tu aūt dñe. Euangeliū. Deſcendens ihēſus de monte. Ad laudes añ. Hi ſancti viri a beato dionyſio nunqꝫ ſuſtinuerūt abeſſe preſentia quos in vnuꝫ interrogatio pcuſſoris iuenit. Añ. Tali nāqꝫ apud dñm meruerunt profeſſione migrare vt amputatis capitibus adhuc putaret lingua palpitans dñm confiteri. Añ. In hac ergo fidei conſtantia p̄manentes: reddētes terre corpora beatas celo animas itulerūt. Añ. Beata nimium ⁊ deo noſtro grata ſocietas: inter quos nec primus alter potuit eſſe nec tercius: ſed trinitatem confitentes trino meruerunt decorari martyrio. Añ. Eligunt tetris ſe cane profundiſqꝫ gurgitibus martyrum corpora perdenda cōmittere. Cap̄. Reddet deus. Ad benedō. añ. In hoc ergo loco experiunt infirmi quantum dei famulos conueniat honorari: vbi recipit cecitas viſum: debilitas greſſum et obſtructe aures: recipere merent auditū. Coll. predicta. Ad horas laudes cuꝫ cap̄. de martyrib⁹. Officiū. Salus aūt. Epla. Benedictus deus. vel. Stans paulus in medio. Grad. Iudica dñe. Alleluia. ℣. Letamini in dño. Sequētia. Agone triumphali. Euāgeliū. Deſcendens ihēſus de monte. Offertꝫ. Mirabilis deus. Cō. Ego vos elegi. In ſcōis vs añ. Virgam virtutis. cum reſ. Cap̄. Sancti per fidem. Hymnus. Rex glorioſe martyrum. ℣. Letamini in domino Ad mḡt añ. Et facta eſt comes multitudo celeſtis exercitus exanimi corporis beati dionyſij caput proprium deportantis laudans deum ac dicēs: gloria tibi dñe. Coll. predicta. qua finita imponit añ. de ſcō gereone. Abſterget deus. Coll. Deꝰ qui nos concedis. Vel illa Collecta.

DEus qui hunc diem beatoꝝ martyrum gereonis ſociorūqꝫ eius paſſione conſecraſti: preſta queſumus vt eoꝝ ſuffragia apud te ſentiamus in celis: quorum ſolēnia veneramur i terris. ℔. Per. In matutꝫ. ix. Lcia de hyſtoria. Abſterget deus. Lectiones.

OCciſo pro noīe xp̄i apud agaunū ſanctiſſimo duce mauricio cū ſuis militib⁹: carnifices precedentiū veſtigia ſecuti reperierūt milites primarioſ caſſium florentiū cū ſeptem alijs iuxta veronā vrbem in rippa reni fluminis p̄ſidētes: alioſqꝫ cū eis multos eiuſdē agminis: ſed non eiuſdē intentionis: qui oēs vt cogniti ſunt xp̄iani nolētes ſacrificare capite trūcant. Tu Doꝝ ad beatum gereonē eiuſqꝫ ſocios trecē

Pferta in criſto dionyſij caritas cōfirmet ⁊ nob

tos ⁊ xv. persecutor citius peruenerat. Qui progressi paululum ante subsequentes carnifices in campis agrippine martyrij gloriam se inuicem hortantes expectabant: quibus continuo superuenientes hi qui missi fuerant a iudice nullaz in eis defendendi: vel etiã a proposito deficiendi voluntatez: sed constantissimam nominis xpi ihesu cõfessionem inuenerunt. Tu autem dñe. Ibi beat⁹ gereon dux ⁊ martyr egregius cum illis regis eterni vernaculis edomitis omnibus que ad huiusmodi vite delectationẽ possent allicere: semetipsum obtulit spontaneam hostiaz deo viuo. Insani aũt tortores ibidem corpora sanctorum cruentantes p campi illius planiciem traxerũt: ⁊ in puteũ quendam maximũ proiecerunt. Mõstrat aũt in loco vbi trucidatus est beatus gereon sanguinis eius spectaculuz ⁊ dicit locus ad martyres: vel ad aureos sanctos. Tu. Hec itaqz cum agerent: cohors illa que sanctum victorez comitabat ad locuz cui destinata est p perans: peruenit ad opidum francorũ quod ex maiorũ suorum sedib⁹ troyani tantum vocant. ibiqz cum suo duce imposuit in pratis virentibus castra. Nec minus audaces illi cruẽti milites affuere. Et perempto illic fortissimo xpi milite victore cum trecentis viginti militibus: sancta eoruz corpora in locis palustribus submerserunt. Tu aũt. Eodem tempore de mauritania que est pars affrice ⁊ a finitimis regionib⁹ milites ab imperatore propter frequẽtes gallorum tumultus euocati: in galliam nauigio venerunt: quorum ibi simul trecenti septuaginta pro xpo trucidati cum beato gereone ciusqz socijs beatorũ corporum quietẽ ⁊ leticiam perpetuam delegerũt. Energill⁹ terci⁹ sancti seuerini coloniorum episcopi successor dum quadã die dolore capitis nimio cruciaret: ad tumbam beatorum martyrum gereonis sociorumqz accederet: ⁊ hunc versiculum diceret. Exultabunt sancti in gloria: protinus auditum est sanctorum responsum. Letabunt in cubilibus suis. Tu. Quod dum pontifex stupefactus audiret: laudez deo repente cum omnibus qui aderant acclamauit: ⁊ appropias de loci ipsius puluere capiti suo salutare remedium imposuit. Sancta ergo colonien̄sis ecclesia a beato paterno primo epo suo docta beatos martyres gereonẽ eiusqz socios trino martyrio coronatos: trinis locis venerabiliter cõditos: denuo colonie sepulti sunt vna die sez. vj. idus octobris quo ⁊ eor festiuitas ꝯgrue venerat. Tu. Euãgeliũ. In illo tpe. Cuz audieritis. Ad laudes añ. Justoruz aie. sola. Cap. Reddet deus. Ad bñd. añ. Tradiderũt corpora. Ad horas laudes. Justor aie. cum Cap. de martyribus. Officium. Intret in conspectu. Epla. Spectaculũ facti. Grad. Gloriosus de⁹ Alta. ℣. Justi aũt. Sequẽtia. Agone triũphali. Euangeliuz. Descẽdens ihesus de mõte. Offert. Letamini in dño. Cõ. Posuerũt mortalia. In secundis vesperis vt supra de sancto dionysio.

Maximiliani epi summũ festũ. Ad vs sup ps. añ Sancte maximiliane Require in cõi. ps. oia laudate. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Beat⁹ maximilianus sub quo descendat ad monasteriũ. finito ℟io cãtores cantẽt ℣. Ut apud repetitio. Illi nimirũ. Hymn⁹. Iste confessor canit sub nota Ut queãt laxis. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mgt añ. A progenie in pgenies fecit misericordiã dñs qui eduxit abrahã de vr chaldeorũ: ⁊ de vltimis finibus terre vocauit sanctũ maximilianũ vt i hac terra nostra peregrin⁹ esset ⁊ aduena: in vera patria celesti ciuis sanctor ⁊ domesticus dei vbi nobis dat⁹ a deo patron⁹ ingiter intercedat pro hac sancta plebe: ⁊ xni/

uersis fidelib⁹ alta. Coll.

PRopiciare q̃sumus dñe nobis famulis tuis p̃ beati maximiliani cõfessoris tui atq; põtificis qui in p̃senti requescit ecclesia merita gloriosa: vt ei⁹ pia intercessiõe ab omnib⁹ ꝓtegamur aduersis. Per. Benedicam⁹ dño. Ad cõpletꝫ. cap. Pacẽ & veritatẽ. Super nũc añ. Vigila sup nos. ℣. Amauit eũ dñs. premittit coll. De⁹ qui diẽ. Similiter & in prima. Ad matꝫ. Jnuitatꝫ. Cõfessoꝝ regem. Alia oia de hystoria. Euge serue. Lectiões In celeya ciuita. vj. ℟. Beatus maximi. Euãgeliuꝫ. Sint lũbi. vij. ℟. Justũ deduxit. viij. ℟. Sũme dei p̃sul. ℣. Ora pro nobis. ix. ℟. Sint lumbi. Ad laudes añ. Ecce sacerdos magn⁹. Ad benedicti añ. O p̃ oia laudabilẽ. Coll. p̃dicta Ad horas laudes cũ cap. Ecce sacerdos. Hymni soleniter. Post sextã fiat processio ad monasteriũ cũ ℟io Beatus maximilian⁹. quo finito cantores imponãt officiũ. Statuit ei dñs. & agat̃ per totũ vt in die sancti valentini. In scdis vs añ. Ecce sacerdos. cũ reꝯ. p̃s. de ꝓfes. & ponti. Cap. Ecce sacerdos. Hymn⁹ Jste cõfessoꝝ. ℣. Gloria & ho. Ad mgt añ. Gloriã mundi. Coll. p̃dicta qua finita imponit̃ añ. de scõ cholomãno Beat⁹ vir qui. Coll. sci adriani. Hystoria sci maximiliani epi ad vs sup p̃s añ.

OMngregemur letabundi: veneremur huiꝰmundi o victoreꝫ nõ prophanũ: & doctorẽ xpianũ fidei florem diaphonũ p̃sulem & martyrẽ sanctũ maximilianũ. p̃s. oia laudate. Cap. Ecce sacerdos. ℟. O tyro xpi ꝓ cuiꝰamore necari. Ne baratro tristi penis damnemur amaris. ℣. Cõsociaris isti gaudẽs cui sociari. Ne. Hymn⁹. Jste cõfessoꝝ sub melodia Ut queant laxis. ℣. Gloria & honore. Ad mgt añ. O ꝓtho flamẽ laureacẽsis recreamẽ: celeyensis martiri samẽ sustines ensem: plebis ouamẽ: patauiensis reuelamẽ: valde valens sis dando solamen: quod petit amen. Coll.

OMnipotẽs sempiterne de⁹ qui in omniũ sanctoꝝ tuoꝝ es virtute mirabilis: da nob in bti maximiliani martyris tui atq; põtificis annua solẽnitate letari: q filij tui martyr extitit: quod misterio gessit: testimonio comprobauit: & quod ore p̃dicauit: cõfirmauit exemplo. ꝓper. Jnuitatꝫ. Exultãdo choꝝ xpo sit laude sonoris. Corde in archano mirabilans maximiliano. In primo nocturno añ. Beatus impiorũ vijs nõ adherẽs: trãsit ad celi choꝝ legẽ dei querẽs. p̃s. Beatus vir. Añ. Jnania nõ meditãs cor i deũ fixit: cui sancte militãs plebẽ benedixit. p̃s Quare fremuerũt. Añ. Uterq; dei pax assit ei ꝓfert cruciat⁹ vir fidei. virtute spei pater ille beat⁹. p̃s. Dñe quid multiplicati. ℣. Gloria & honore. Lectio. j.

IN celeya ciuitate fuit q̃daꝫ vir nobilis: diues fide catholic⁹: religione oẽs p̃cellens. Merentiũ consolator iniuste oppressoꝝ pi⁹ releuator: viduis: orphanis: peregrinis: multa beneficia impendẽs: vniuersa opa misericor die hilariter patrãs: habuit etiam vxorẽ feminã pudicã nobilẽ: virtutib⁹ ornatã ex qua vnicũ tãtũmodo genuit filiũ: quez maximilianũ spũ ꝓphetico nuncupauit. ℟. O & eya iocũdemur de celeyaq; fouemur sancte ꝓlis munere. Nobili de genere. ℣. Vita nouanus orit̃ maximilianus. Nobili. Lectio. ij.

IN fantulus iste decor⁹ forma venustus aspectu hominib⁹ gratus. Cũ esset annorũ septẽ cõmendabat̃ a parẽtibus cuidã p̃sbytero noie oranio mire innocentie & approbate sanctitatꝫ viro occulto tamẽ ꝓpter metũ p̃secutorũ vt eũ sacros apices & legeꝫ dñi in qua ipe p̃sbyter satis pfectus erat instrueret. Quã ipse puer aure benivola & intenta libentissime audiẽs tanq; spũalẽ patrẽ semp cõcomitans cuncta que ab eo siue ab alijs religiosis & sapiẽtibus didicit. In ventre memorie recondẽs

diligẽter. ℟. In domo dei nomen regi iu ste coaptauit nã maxima libauit. ℣. Fide pura spe secura offerẽs se strauit morti quã gusta uit. ℣. Maxim⁹i mille virtutib⁹ emicat ille

Cum vero esset. xiij. annoꝝ pater ipsi⁹ plen⁹ bonis operib⁹ in cõfes/sione nois xpi felici fine migrauit ad dñm. Mater etiã post sex annos mari tũ secuta: feliciter diẽ clausit extremum Post obitũ amboꝝ sanct⁹ maximilia/nus oẽm familiã suã liberaliter manu misit: de predijs suis distribuẽs cuiqꝫ scõm suã conditionẽ. Residuũ vero in sinũ pauperũ ⁊ deo seruientiũ abscondit certus ex ꝓmissione dñica se post hanc vitã centuplũ recepturũ: ⁊ phennẽ gloriã possessurũ. ℟. Nobilis ex ge/nere se fecit nobiliorẽ. Dũ veterẽ morũ stu duit sectãdo tenorẽ. ℣. Virtutũ florẽ susci/piẽs propter odorẽ. In secũdo nocte. añ. Cũ inuocaret deũ exaudiuit eũ in tribula/tione sibi post hãc vitã reddẽs vicẽ piaꝝ in retributionẽ. ꝑs. Cũ inuocarẽ. Añ. Via hui⁹ in victore: vultus sui in splẽdore xpo collocabat nã intrabat cũ timore domũ dei cum feruore cordis adorabat. ꝑs. Verba mea. Añ. Hic honore ⁊ decore ꝑsulat⁹ co/ronat⁹ in supna gloria eterna memoria est glorificatus. ꝑs. Dñe dominus noster. ℣. Posuisti dñe. Lectio quarta.

Decursis itaqꝫ ifantie puericiegꝫ annis accinctus est gladio spiri/tus quod est verbũ dei vt sic per arma iusticie cõtra cũctas spiritales negcias ppensi⁹ dimicaret. Igit cũ eleutheri⁹ laureacẽsis eps ꝑsens seculuꝫ reliqsset moriẽs: successit ei sanct⁹ quirin⁹ ꝓge nie ac vite sanctitate sereniss⁹im⁹. Filius illustris philippi senioris q dñs pan/nonie supioris ⁊ inferioris in romanũ impatorẽ est electus. Qui primũ ex ro manis impatorib⁹ fidẽ catholicã ⁊ ba/ptismi sacramẽtũ accepit ad ꝑdicatio/nẽ origenis egregij doctoris ⁊ totũ suũ patrimoniũ de cõsensu ⁊ bona volũta te sancti quirini laureacensis ecclesie li/beraliter cõtulit. ℟. Quãquã a parentib⁹ quib⁹ erat vnicus delicate nutriret abstra/xit se delicijs. In fantie stulticijs ne nisqꝫ vacaret. ℣. Effulgẽs rite clare moderami/ne vite. In fantie. Lectio quinta.

Sanct⁹ igit quirin⁹ cũ ꝑ aliqꝺ an/nos laureacensem ecclesiam retinisset assumptus est ad aquilegensez eccliaz ꝓ primate vbi pri⁹ multa certamina q ꝓ xpo viriliter dimicauerat: demũ ꝑ/secutione in xpianos exorta sub diocle ciano tyranno martyrio coronat: post cuius assumptionẽ sanct⁹ maximilian⁹ in epm laureacensem eligit. Romã va dit vbi a beato sixto papa benedictio/nẽ aplicã ⁊ ꝑdicandi verbũ dei aucto/ritatẽ accepit. ℟. Decurso septẽnio ꝑ by/tero oratio mire sanctitatis imbuend⁹ tra/debat: quẽ docẽdus sequebat. In lege dei tatis. ℣. Et studuit mire virtutib⁹ se redi/mere. In. Lectio sexta

Reuersus igit sanct⁹ maximilian⁹ officiũ assũptuꝫ strẽnue ⁊ solerter exequẽs. Gentiles ⁊ incredulos mul/tos cõuertit ⁊ patrimoniũ xpi cui⁹ se ꝓ curatorẽ nõ dñm esse sciebat quãtũ vl/tra indigentiã superat fideliter distri/buit mẽbris xpi. Appropinquante vo cationis sue termino: cũ iaꝝ fidẽ catho licã plantasset ꝑ totã ꝓuinciã: venit ad locũ natiuitatis in celeyam vrbẽ: vt ea dem tellus que ipm genuerat mundo transmitteret paradiso. Ibiqꝫ passus est extra muros ꝓ fide xpi. Anno dñi du centesimo. lxxxviiij. Beatus rudbert⁹ iuuauiensis eps ⁊ patron⁹ sciẽs magni ficã apud deũ esse meritorũ suoꝝ ꝓ/gatiuaꝝ plures ecclias vt hodie liqdo apparet sub ipsi⁹ patrocinio dedicauit ℟. Cui⁹ ob hoc mũdo dũ migrarẽt parẽtes Predia corde pio distribuit inter egentes. ℣. Quoslibet exilio cupiẽs recreare dolen tes. In tercio noc. añ. In dño confidit cui⁹ vultũ vidit ⁊ dilexit equitatẽ hui⁹ atqꝫ san

ctitatē. ps̄ In dño. Añ. Dei tabernacula intrās sine macula mōte scō quieuit opans iusticiā p cordis mūdiciam nihil doli seuit. ps̄ Dñe quis. Añ. Largiaris vitā sanctā sibi xp̄e petitā vncto ī ardore firmādo cor/dis honore. ps̄. Dñe in vir. ℣. Magna ē gloria. Euāgeliū. Sint lūbi vr̄i. ℟. De infantie atq; puericie ānis ꝓsumat. Lauit adolescētie a vijs petulātie: necnō vanita/tis. ℣. Nihil mūdū reputās sua blādimēta refutās. ℟. Dissolutū ⁊ pollutū cū incestis ⁊ celestis aspnēs cōtuberniū: mox tutū tulit scutū. Cū modestis ⁊ honest exercēs collo quiū. ℣. Et fidei vitā didicit retinere pudi cā. Cū. ℟. O tyro xp̄i. Require s̄ in vs. Ad laud. añ. Induit dñs virtute atq; decore firmans nos flore fidei prece p̄sulis hui⁹. Añ. Dis terra deo cū leticia iubilate ꝓcurate reo veniā p hūc ꝓperate. Añ. In quātū quiuit aia quoq; sitiuit cernere vir/tutē dñi, ppriāq; salutē. Añ. Glorificet lau det superaltet bñdicat celic⁹ ethere⁹ terre/nus spūalis. Añ. Corde nō van⁹ laudat do minū maximilian⁹. Ad bñd. añ. Laus reso net patri: q; magna cōtulit isti p̄mia sancto/rū cū culmīe laudis eor. Ad horas laud cū cap. de ꝓfes. pōti. In scdis vs laud. ℣ de sancto maximiliano iuxta chorus agunt: ⁊ de scō cholomāno fit suffragi. Ad mḡt añ. Magnificem⁹ dñm saluatorē oīm qui de sede maiestatis ⁊ eterne ptātis respicit humilia cōfortat ⁊ debilia cui⁹ mia patauis eccl̄ia gaudet se patronum hr̄e san ctū maximilianū: asta pater ⁊ patrone: tyro xp̄i ⁊ pastor bone nobis mort ī agone ago/nista xp̄i maximiliane. Coll. p dicta Qua finita imponit añ. de scō cholomāno. Magnificeris dñe. Sequit hystoria sancti cholomāni. Ad vs sup. ps̄. añ.

Hons ⁊ origo boni de⁹ hec ad festa pa troni ei⁹ ad exemplū fac nobis fieri ti bi tēplū. ps̄. oia laudate. Añ. Factor luc sator hoīm miseror amator martyr ī festo cholomāni mitis adesto. Añ. Nos fragiles viles cholomāne sacer bone miles duc re/ge terge tuere foue miseris miserere. Añ. Nos mūdare lauare iuuare de⁹ memorare martyris atq; p̄ce vicior dilue fece. Añ. Hic vere martyr beat⁹ pane vite est cibat⁹ qui nō abijt post auc: sq; xp̄i euāgeliū. Cap Beat⁹ vir q; suffert. ℟. O crucifer cholo māne plebi faue miserāde: ⁊ celitus impetra tā. Fer nob indulgētiā. ℣ Ut piū apō dñm sentiamus te patronū. Fer. Hymn⁹.

Salue felix miles xp̄i cholomanne q; vicisti vagam mūdi vanitatē ac hostilē veritatē. X p̄i crucē baiolabas qñ te ip̄m donabas: leta mūdi respuen do plus a diuersa diligēdo. P enas du ras es ppessus: vie cām dum cōfessus eras: p qua deo grat⁹: sed a malis cri/minat⁹. Os acriter verberat⁹ forcipi/bus laniat⁹: ouis testis concremat⁹ ⁊ in crurib⁹ serrat⁹. Hec tormēta nil fere/bas: ihu xp̄o adherebas: pari nece tu necat⁹: es in ligno strangulat⁹. Laurea tis iam cōgaudens ergo deo nr̄as lau/des: illic facito iocundas: vbi gaudijs abūdas. Hac nos tuo iteruētu: sociari cū cōuētu in quo agmina sanctor: psal lāt regi seculor. P resta pater qō opta/mus: p̄sta fili qō speram⁹: p̄sta spirit⁹ ambor: nobis regnū gaudior. Amen ℣ Gloria ⁊ ho. Ad mḡt añ. Magnifice/ris dñe salutaris spes aīe: qui beatū cholo/mānū humilē tuū famulū exaltasti ī supnis clemens salua nos in terris martyris tui p̄ catu saluās ab omni reatu. Coll.

Presta q̄s op̄s de⁹: vt q; bti cholo/manni mr̄is tui natalicia colim⁹ a cunctis malis iminētib⁹ ei⁹ intercessio/ne liberemur. Alia coll.

Pijs dñe bti cholomanni mr̄is tui p̄catib⁹ a peccat nr̄is ꝓpici⁹ absolua/mur q; vnigeniti tui sectādo vestigia p alieno reat⁹ suspēsus morte patiēter su stinuit. Inuit. X p̄m laudem⁹ istaq; die iubilem⁹. Qua scādit supos cholomān⁹ sco ticus heros. In primo noct. añ. Beatus vir cholomānus in deo glorificādus legez

meditãs dñi: reliquit oia mũdi. ℣s. ℟ ℣. vt de vno martyre. Añ. Ergo in timore casto seruire satagens xpo: crucẽ baiolauit mẽtis indigena occidẽtis. Añ. Unde de⁹ iustitie hunc celestis leticie spe fructus mirificauit, p quo letus exulauit. Lectio. j.

3. cõp it gmanor ypatorũ exti hanri

REgnãte glorioſiſſimo impatore haurico q tercio ottone mortuo romanor potiebat imperio plures p xpi noie peregrinãtes iter duxerũt per regna ei⁹ ditioni subdita: qr taz magna fuit pfati impatoris pietas: vt in illo situm esset grande solamẽ peregrinis p sid iũpacis: refugiũqz miseris. Tu. ℟. Jhesu sequẽs vestigia cholomanus scotigena. Juit irlm terrestrẽ morte emptur⁹ celestem. ℣. Mundi reliquit nociuũ fontem siciendi vinũ. Juit. Lectio. ij.

ACcidit aũt quendã cholomanuz noie scocie gentis oriundũ: peregrinationis iter arripere: terrestrẽ celestis amore irlm cũ alijs quibus eadez mens erat expetẽs inuisere: venit itaqz in orientalẽ norice regionẽ cui a plaga orientali pannonia: ab aquilonari confinis adiacet bohemia. ℟. Ex alto xps oriẽs orientiqz prouidẽs. Jn regionẽ noricã transmisit suũ adletham. ℣. Curaz saluti hominũ impendẽs auctor oim. Jn. L. iij.

HAbitũ nationes regionuz populis norice telluris admoduz tũc tpis erãt molestę: eo qp ab illis sepenumero fuit turpiter humiliate deuicte mltisqz modis afflicte. Unde ꝓtra virũ dei orta est falsa suspicio tãqz veniret missus a predictis nationibus causa explorationis ac prodẽde regionis hac suspitione furiose plebis animi adeo incaluerũt aduersus famulũ dei: vt scopis atro citer castigatũ: traderet ad custodiẽdũ. ℟. Immitis gens oriẽtis virũ dei ifice mentis. Inculpat flagris mulctatuz qp ierit exulatũ. ℣. Pacifice ambulantẽ cũ his qui oderãt pacẽ. Incul. In secũdo nocturn. Añ. Scuto bone volũtatis munit⁹ vir pietatis venit in terrã noricã iturus hierosolymã. Añ. O quã est admirabile nomẽ tuum altissime in quo sanct⁹ cholomãn⁹ tripudiat coronãd⁹. Añ. Dño cõfidẽs iustos impios nõ est verit⁹ qui eũ psecuti sunt inique falsa locuti. Lectio quarta.

ALtera die iudici pñtat interrogatus itineris sui cãm veraciter exposuit aliud quicqz confiteri qz qp res erat cõpelli nũqz potuit. Tunc iudicis edicto aspis horrẽdisqz cedebat verberibus vt si explorator esset saltẽ cõfiteret victus penarũ doloribꝰ. Sanct⁹ vero cholomãn⁹ qui solui iaz ꝛ esse cũ xpo cupiebat acra tortorũ flagra lapides: ouaqz fortiter ignita: candentem quoqz forcipẽ qua qdẽ puersus malleator corp⁹ ei⁹ mirabiliter vellendo cruciauit. Serrã etiã q crura ei⁹ laccrabãtur: cõstãter innix⁹ psidio xpi nullificauit. ℟. Post inania tormẽta iudicis ex sententia. Assis ouis vstulat hinc cholomãn⁹ letat. ℣. Justus vt leo cõfidit qui dũ tortores irrisit. Assis. Lectio. v.

QUi magnificcs vo cernẽtes inuicti viri dei constantiã: animũ ei⁹ tormẽtis excoctã: sicut aurũ qd in fornace p bat tandẽ extorsus suspẽdio: duob⁹ latronib⁹ suspẽsis cuz ipso horũ carnib⁹ frequẽti morsu auiũ bestiarũqz dilaniatis: ac putredine cõsumptis. Sancti viri corp⁹ qd annũ integrũ ꝛ mediũ i patibulo pẽdebat vnguib⁹ cũ barba cesariecqz crescẽtib⁹ materiali corruptione ꝓcul mota floruit. Jnsup torta in qua pẽdebat frõduit. Jmpleta prophetia psalmi. Just⁹ vt palma florebit. Tu. ℟. Agonista magnificus ysaico more serã sustinuit: ꝛ forcipẽ mẽbratim se discerpentẽ. ℣. Martyr innocẽs ꝛ iustus petris candentibus vstus. Et. Lectio sexta.

HAlius cuiusdã morbo infirmabatur podagratico patre vero illi⁹ sup hac re grauiter anxiato ꝛ quid ageret dubi⁹. Quadã nocte reuelabat sibi

in somnis filiū suū sanari si locus morbi oblinirēt carne hois suspensi tali visione hilarior effectus festināter misso nūcio vbi venerabile pendebat corp⁹ Qui infixa lancea frustū carnis de sura pendētis abstulit ⁊ mox magna seq̄batur copia tā calidi cruoris ac si aia adhuc esset in corpore ⁊ allate carnis medicamine puer surrexit incolomis. Tu ℟. Belliger adletha cholomāne tua nece spreta. Lorda malisueta munda pietate repleta. ℣. Mundi spineta resecās da tpa leta. Lorda In tercio noct. añ. Dñe iste beatus iusticiā operat⁹ est: dum contra iniquitatē ꝓfessus est equitatē. Añ. Virtute tua xp̄e exultat se percepisse desiderium anime martyr certās legittime. Añ. Innocēs manu beat⁹ mūdo corde animat⁹ patiētia quā mira ptulit tormēta dira. Euangeliū. Si quis vult venire ℟. Per euāgelica dicta cholomannus derelicta gente patria ⁊ domo. Celos scandit suspēdio ℣. Qui duz tā tuz gloriari appetit in cruce xp̄i. Celos ℟. Rumaldus viso sanguine qui dependētis corpe cholomannū pfluebat: hunc humati decernebat. ℣. Credēs videre suspensum post in terra viuentiū. Hunc ℟. O lux celorū iheſu spes alma bonor. Nos pios exaudi meritis sancti cholomām te nunc laudantes orantes glorificātes. ℣. Respice de celo seruos: serues vt i euo. Nos Ad laudes añ. Laudes plebs xp̄i nūc adlethe sonat isti ipsi⁹ a tūba veluti moysen fluit vnda. Añ. Tyro beat⁹ māsit humatus nō putrefactus qui bona nact⁹ reddit ouātes ⁊ inbilantes se venerātes. Añ. Plebs vigil in fossa venerat martyris ossa: sed leuat i luce te de⁹ alme duce. Añ. Te bñdicit xp̄e beatus dū probra vicit martyrizatus iam p̄ce seruos saluet is heros. Añ. Laudēt i meritis dñm cines oriētis martyre qui magno fulciti sunt cholomāno Cap. Justū deduxit. ℣. Justus vt palma. Ad bñd. añ. Benedict⁹ sit dñs p quē martyr cholomānus gr̄am dat sanitatis p̄ssis vim firmitatis qui curās cecos ⁊ claudos pie sanet nos languidos. Coll. vt s. Ad horas laud. Officiū. Letabit iust⁹. Epla. Justū deduxit. Grad. Posuisti dñe. Alla. ℣. Just⁹ vt pal. Euāgeliū. Si qs vult. Offert. Gloria ⁊ honore. Cō. Qui vult venire. In scōis vs laud. Ad mgt añ. Rex sabaoth verbigena cholomān⁹ scotigena bonū certamen certauit duz te ad mortē amauit hui⁹ ergo suffragio oim nostri memēto. Collecta vt supra.

Calixti pape tres lectiones. Cap. Ecce sacerdos magn Hymn⁹. Iste cōfessor ℣. Glia ⁊ ho. Ad mgt añ. Sacerdos ⁊ pōtifex. Collecta.

Deus qui nos cōspicis ex nr̄a infirmitate deficere: ad amorē tuuz nos misericorditer p scōr tuor exēpla restaura. ℟per. In matut. tria ſcia de hystoria. Euge serue. Lectio. i.

Natiuitas calixti pape qui sedit in cpatu annis septē: mensēs duos: dies decē. Et sub pſecutiōe alexandri impatoris martyrij gloriā adept⁹ est. Postq̄z eni palmachiū ꝓcōsulē cū omni domo sua baptizauit ⁊ senatorē simpliciū ac domū ei⁹ atq̄z felicē cū vxore placida quā a paralisi curauit ⁊ idē ipi ab alexādro occisi vniuersi gloriā martyrij cōsecuti sunt. Tu Sed post⁹ calepodi⁹ pb̄yter su⁹ martyriū cōsūpsit Cent⁹ est ab alexandro ⁊ diutissime fame cruciatus ⁊ quotidie fustib⁹ cesus: ꝓhibitū est ne quis ad eū veniret. Si quis vero noctu venire auderet cōpre hēsus occideret. Qui cū mult⁹ dieb⁹ esset in custodia venit ad eū beat⁹ calepodi⁹ p visuz ⁊ cōsolabat cū dicēs. Firmus esto pater: qr̄ corona tua iam pfecta est. Tu aūt dñe. Erat aūt ibi miles quidā nomine priuatus vlceribus plenus qui doloribus cōtinuis cruciabat hic misit se ad pedes sancti calixti rogās vt sanaret eū. Quē mox ad vlcerū dolore ac feditate simul ⁊ infidelitate.

In nomine sancte trinitatis baptizatū curauit: Quod audiēs alexander ipm quidē militem fecit plūbatis deficere. Beatū vero kalixtū p fenestrā domus precipitari: z ligato ad collū saxo i puteū dimergi z in eum rudera tumulari. Tu aūt dñe. Cetera vt de sancto marco papa. Officiū. Statuit ei dñs. Coll'. Deus qui nos con. Epla. Omnis pōtifex. Grad. Jurauit dñs. Alla. ℣. Elegit te dñs. Euāgelium. Sint lumbi vestri. Offert'. Jnueni dauid. Cō. Semel iu.

Eodem die hystoria sancti burchardi. Ad vesperas super pās. añ.

Qui statis in domo dñi i atrijs domꝰ dei nostri laudate dñm quoniā bonꝰ est dñs qm̄ seruū suum burchardū elegit in possessionē sibi. pās. oia laud. Cap. Ecce sacerdos magnꝰ. ℟. Sancte burchar de sacerdos dei precioſe. Precibꝰ assiduis ora tuis pro famulis. ℣. Qui te continuis frequentant obsequijs pater sancte patroneq; venerāde. Precibꝰ. Hymnꝰ canit sicut. Ut queant laxis.

Gaudiū magnū referūt per annuz festa burchardi venerāda sancti i quibꝰ regnū meruit supernū scandere felix. Ipsi laudes resonemꝰ omnes: mente deuota aīaq; tota: gr̄as dantes dño: canētes muncre tali. Hic deo carus pietate clarus: anglie nobis veniēs ab oris: celicā vitā docuit colendā vocibus actis. Post datū vite spaciuz pacte carne defunctus: superisq; iunctꝰ pro suis seruis simul z cateruis sedulꝰ orat. Dora maiestas honor z potestas laus salus virtꝰ decus ordo certus trino: sit simul vnitati deo secula cuncta Amen. ℣. Gloria z honore. Ad mgt añ. Aꝑgenie in progenies fecit misericordiaz dñs. vt supra de scō valentino. Coll'.

Omnipotēs sempiterne deus cui cuncta famulant clemēta intercedente ꝑ nobis beato burchardo cōfessore tuo atq; pontifice exaudi ꝓpicius orationē nr̄am: z tribue nob misericordiā tuā: z quecūq; p̄cipis vt agamus: ipse adiuua vt implere possim. ꝑer. Deinde de sctō kalixto añ. Sacerdos z pontifex. Coll'. Deꝰ qui cōspicis vt s. in die. Jn matut'. Jnuitat'. Hodie mus xp̄m regē cōfessoꝝ dñm. Qui eterna sanctū burchardum coronauit gloria. In primo noct'. añ. Clarissimis ortus natalibꝰ tradit burchardꝰ diuinis legibꝰ instruēdus: tanq; lignū pomiferū tpe suo fructum dedit. pās. Beatus vir. Añ. Postq; robur virilis inualit etatis: ascendēs montē virtutū: p̄dicauit incredulis dñi p̄ceptū. pās. Quare fremuerūt. Añ. Jste dñi cōfessor in terra sua duplicia possidebit: leticia sēpiterna ei erit q: sanctꝰ dñi dictus est. pās. Dñe qd multipli. ℣. Gloria z honore. Lectio. j.

Terrenarū motus curarū si diuino adiutorio trahat: ad respectū diuine miserationis qualiter eterna p̄scientia sanctos suos iustificauerit mens humana z sollicitudinibꝰ pressa in vtilibꝰ soluit: vltroq; remunerationis p̄mio nō fraudat. Oportet ergo vt ad beati burchardi pontificis laudes stili seriē vertamꝰ quatenus dum eius merita recolimꝰ: orationū emolimēt' fulciamur Neq; enī metuendū vt in laudibꝰ beatorum viroꝝ fideliter prolatis: modus posset excedere veritatis pie narratio deuotionis. Tu aūt dñe. ℟. Venerabilis burchardus anglorū genere nobilis nobilior factus est prosecutione. Diuine religionis. ℣. Hic ab annis puerilibus mancipauit se bonis operibus. Diuine.

Quicquid igit' de omnibꝰ recte fatemur: z de vnoquoq; ꝑfari dubitamꝰ: qñ sic sanctoꝝ fraternitas iungit' vt oia in oibꝰ xp̄s habeat' eaq; concordia mēbroꝝ cōnexio capiti copulat' quo diuersorum retributio meritorum vna sit exultatio omniū. Quapropter dat' nobis licentia faminis seruato ductu catholice narrationis. Tu aūt dñe

℟. Tandē relicta brittania venit ī quādā gallie ptē. Ibi se scō ꝓiūxit viro bonifacio. ℣. Audierat enī sanctitatis eius famā lon ge lateqz vulgatam. Ibi. Lectio

QEnerabilis burchardꝰ angloruz genere nobilis: nobilioꝛ factꝰ est prosecutione diuine religionis: hic ab annis puerilibꝰ deo se vouens quātuz etas pmittebat puerilis festinabat ad studiū bone operationis. Tandē relicta brittania pegrinationis obtentu in quandā gallie partē trāsacto salo puenit: ibiqz tamdiu sub habitu peregrini delituit: quo ad audita fama egregij p sulis bonifacij incēderet ardoꝛe visendi pontificem sanctitatis fama vulgatū. Tu. ℟. Erat aūt sanctus bonifaciꝰ magunt ine ecclesie epus. Vir sermone clarus: aspectu iocūdus: moꝛibus pꝛobus. ℣. Ad quē cū venisset sanctus burchardus gratā ter ab illo susceptus est. Vir. In secundo nocť.añ. Oꝛdine pmotus sacerdotali burchardꝰ obtulit sūmo sacrificiū iusticie deo. ℘s. Cū inuocarē. Añ. In eternū exultabit sanctꝰ in dño quoniā tu dñe benedicēs illū: scuto bone volūtatis tue coꝛonasti eū. ℘s. Verba mea. Añ. O quā admirabile est nomē tuū dñe p quo sanctū burchardū patriā suā linquēdo coꝛonasti gloria ꝛ honoꝛe. ℘s. Dñe dñs noster. ℣. Posuisti dñe. In eteni maguntinoꝛū tūc erat vꝛbi vir sermone clarus: aspectu iocūdus: moꝛibꝰ pꝛobꝰ. Ad quē cū venerabilis burchardꝰ venisset: ab eo gratanter susceptus est. Ferunt aūt sanctū pontificē pꝛimo aspectu: pfati viri pphetico repletū spū adhērētibꝰ sibi ministrꝫ tale ptulisse vaticiniū. Gaudete frēs ecce misit nobis deꝰ virū cōtubernialē cui cōmitti debeat ouile dñicū in birczburgensi vꝛbe a beato kiliano collectū Tu. ℟. Sanctissimꝰ bonifaciꝰ assūpto secū burchardo romā tendit cōtinuo. Eundēqz sūmo pꝛesuli zacharie obtulit cōsecranduz. ℣. Quē dignis laudibꝰ abunde celebratuz asserebat pꝛesulatu dignissimū. Eundē.

QVibus auditis venerabilis burchardꝰ pꝛimo onerꝫ magnitudinē expauit: postremo memoꝛi se diuine dispositionis talc ferť dedisse responsum. Et si tanto videoꝛ indignus officio: diuina tamē dispositione imponēdo mihi oneri non obluctoꝛ. Qui enī misericoꝛditer onꝰ imponit: credo qꝛ clemēter leuabit. ℟. O mira pietas saluatoꝛis: o ineffabilis bonitas redēptoꝛis. Que dilectū famulū suū burchardū ex anglia pduxit ꝛ p illuz franciā ad dei grām pduxit. ℣. Grās sūme trinitati laudes dicamus ppetue vnitati. Que dilectū. Lectio.

QVe eo ipse sanctissimꝰ pūl bonifacius solerti indagine pquirebat qbus efficere modus valeret qō diuina nouerat sibi gratia reuelatū. Tandē diuino instigatus adminiculo cōcessu: pipino illustris regis qui tunc francie regnū dispensabat: romā petijt pdicto burchardo comite. Tu aūt dñe. ℟. Cōsecrato burchardo epo. Uterqz pꝛesulū cū gaudio ad pꝛopꝛiam remeauit domuz. ℣. Summus pastoꝛ quos talibus votis pꝛosequit ex intima charitatis dulcedine, platis ite, ptecti diuina gratia ne vobis maligni obsit astucia. Uterqz. In tercio nocť.añ. Sanctus burchardus innocenter viuēdo: ꝛ sine macula cōuersando: ingressus est tua dñe tabernacula ꝛ requiescet in monte sancto tuo ī secula. ℘s. Dñe quis habitabit. Añ. Virtus ꝛ leticia honoꝛ ꝛ gloria sit pꝛpetim trinitati summe que inclitū confessorem suum in hoc mundo vita longioꝛi: ꝛ in celesti sede coꝛone beatificauit decoꝛe. ℘s. Dñe in virtute. Añ. Dñs virtutum rex gloꝛie dilectum sibi burchardum dono sue susceptionis benedictionis: quoniā innocēs manibus ꝛ mundo coꝛde ascendebat hodie in mōtem dñi. ℘s. Dñi est terra. ℣. Magna est glia. Euāgeliū. Homo qdā nobilis ℟. Intrantibꝰ sanctis castellū birczburgense vicinarū turba regionū occurrerat illis.

Laudãs atqz bñdicẽs dcũ excelsũ. ℣. Aeni te patres venite liberatores aiarũ nr̃arum. ℟. Sanctus presul burchardus de hinc meditari cepit qualiter corpa martyrũ. A loco i quo ab infidelibus temere posita erãt leuarẽ tur. ℣. Collecto clero populoqz indixit ieiuniũ vt digni inuenirent a quibus corpora martyrũ. A loco. ℟. Constituta die eleuationis corpoꝝ sanctoꝝ martyrũ inuẽta sunt mira odoris suauitate fragrantia. Que reuerenter allata ad locũ ꝑparate sedis honorifice sunt delata. ℣. Miraculis igit̃ comitãtibus hymnos ꝓuentũ est vbi cõdẽda erãt. Que. **Ad laudes añ. B**eatus burchardus epali kathedra sublimatus vt bonus pastor subiectũ sibi pascebat gregẽ pabulo veritatis. **Añ.** Erat enim eloquio vir idem mitis aspectu: vultu hilaris: creber in orationibus largus in dationibus. **Añ.** Portatu rerũ taliũ animos sibi deuinxerat populariũ vt leti prompta fide currerent ad pabula vite. **Añ.** Predictus dei famulus sanctoꝝ corpa que indigne nouerat sepulta: pio amore leuare decẽtiusqz studuit locare. **Añ.** Quod pie disposuit efficaciter impleuit martyruz que cõstruxit: in quo sanctoꝝ corpora collocauit. **Cap.** Vis pontifex. **Ad bñd. añ** O mira pietas saluatoris: o ineffabilis bonitas redẽptoris que dilectũ famulũ suum burchardũ ex anglia perduxit: et ꝑ illũ franciam ad fidei gr̃am perduxit. **Coll.**

DEus qui populo tuo salutis eterne beatũ burchardũ confessorem tuũ atqz pontificẽ concessisti: ꝑsta q̃sumus: vt quẽ doctorẽ vite habuimus in terris intercessorẽ semp apud te habere mereamur in celis. ℟per. **Deinde de sancto kalixto añ. et coll. Ad horas laudes cũ cap. de confes. et pontifi.**

ECce sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit domũ: et in diebus suis corroborauit templũ. Deo gr̃as.

Ad terciam Cap.

CHristus purgauit peccata ipsi⁹: et exaltauit in eternũ cornu eius: et ornauit tpa sua vsqz ad cõsumationẽ vite

Ad nonam capitulum.

OLetauit dñs gloriã iusti sui: letificauit gregem in operibus suis: directa est salus in manu eius: et in seculum memoria eius. **Collecta.**

HAc nos q̃sumus dñe deus noster beati burchardi confessoris tui atqz pontificis intercessionibus a cunctis mũdi ꝑturbationibus respirare: eiusqz obtẽtu taz presentis vite subsidia q̃z eterne beatitudinis ꝑmia repire. ℟per. **Officiũ.** Statuit ei. **Coll.** Omnipotẽs sempiterne deus vt s. **Epla.** Ecce sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit. **Grad.** Dñe ꝓueniſti. Alla. ℣. O burcharde triũphalis. **vel** Jurauit dñs. **Sequẽta.** Psallat lete orbis. **vel** Hic oculis ac manibus. **Euãgeliũ.** Hõ quidã nobilis. **Offert.** Posuisti dñe. **Cõmu.** Magna est gloria. **In scõis vs lauº. cũ ps. de cõfes. et põtifi. Hymn⁹.** Gaudiũ magnũ. ℣. Gloria et honore. **Ad mgt añ.** O quã venerãdus es egregie cõfessor xp̃i qui terrena contẽpsisti: et celi ianuas exultãs petisti: modo victor fulges in virtute celesti: ideoqz supplices exoramus vt intercedas ꝑ nobis ad dñm ihesum xp̃m. **Collecta**

OEus qui p̃ntẽ diẽ nob̃ honorabilẽ in bti burchardi ꝓfessoris tui atqz põtificis festiuitate tribuisti gl̃iosa: da nobis ipsius intercessione p̃ntis vite fluctibus non teneri. ℟per. **Hedvigis vidue ducisse silesie hystoria. Ad vesperas super ps. añ.**

LEtare germania a qua de stirpe regia meranie ducis ortus ab infantia dignã dei gr̃a hedvigim ꝓducis quã xp̃e cũ gl̃ia mundi post exilia ad gaudia ducis ꝑpetue lucis

ps. Dia laudate. Añ. Hed vigis pietate clara tibi psoluim⁹ debita laudis: tu solita clementia auge deuotionis incremēta. Añ Tibi rite psallimus: tibi laudes referim⁹ ex debito: q; quotiens premimur miserijs ī te nobis fid⁹ patet recursus. Añ. Solita duz voluit orbita votiua recurrūt festa: in quibus ꝛ dñi recitant magnalia: ꝛ hed vigis retractant merita. Añ. Hodierne solēnitatis gaudiū qđ anni reduxit orbita: pia recolamus deuotione beate hed vigis vtētes famulamine. Capitulum Em. 26

GRatia mulieris sedule delectat virū suuz ꝛ ossa illius inpinguabit: disciplina illi⁹ datū dei: mulier sensata ꝛ tacita non est īmutatio erudite anime Deo grās. ℟. Beata hed vigis stirpe nobilis: oibusq; spectabilis oim virtutū genere. Corde mitis ꝛ humilis etate sexu fragilis: fide fortis ꝛ ope. ℣. Xpo fuit amabilis: ad omne bonū abilis dei preuenta munere Corde mitis. Hymn⁹

EXultent hodie iugiter oim mētes altisona carmina cordiū: cum xps famulā vexit ad ethera hedvigim sanctā inclitā. Nouus sol hodie splēduit in nube donās terrigenis munera plurima: signis mirifice sedulis fulgida: hec sancta suis meritis. Oret hec dñe secula sua prece: p nobis famulis humilib⁹ tuis: ne nos fraus demonis arcet vel inferis: vel pugna suis iaculis. Nui⁹ nos dñe festa fac colere: hac die condigne rex bone glorie vt cū celicolis laudib⁹ hymni dicis fruamur in celestib⁹ Presta hoc genitor optime: maxime hoc tu nate dei: ꝛ bone spirit⁹ regnans ppetuo fulgida trinitas p cūcta pie secula. Amen. ℣. Specie tua ꝛ. Ad mḡt añ. O decus trebincie hed vigis mater gratie consors milicie celestis patrie: tribue credentibus: solamē tuis p̄cibus: ꝛ da frui laudibus cū celi patribus: cū tot signis radians: in te plebs fidelis glorians totius polonie: digna memorie asta posteris: mater hed vigis humilis: nobis p̄bens venia in celi gloria. Collecta

DEus gratie dator ꝛ glorie: tuum nobis ꝓpici⁹ sinū aperi pietatis ꝛ presta vt qui manentē ciuitatē hic nō habem⁹: ad futurā quā querim⁹ beate hedvigis interueniēte suffragio pducamur. Per. Inuitat. Laudem⁹ in secula regē seculoz. Qui beatā hed vigē matrē orphanoz coequauit meritis beatoz. In primo noct. añ. Biduano ieiunio carne macerata mittebat egētib⁹ queq; delicata. ps. Dñe dñs. Añ. Nil relinquēs preter victū ex suis ꝓuentib⁹: vilē deferens amictū seruit paup pauprib⁹. ps. Celi enarrāt Añ. Gaudebat dapis munere egenos reficere: q; xp̄m in paupere se sciebat suscipere ps. Dñi est terra. ℣. Specie tua ꝛ pul.

BEatissima hedvigis magnifici principis bertholdi marchionis badensis ducisq; merauie filia: matrē habuit agnetā natā marchionis orīēta lis ꝛ comitis de rochelicz filij conradi misnēsis lusaciēsis ꝛ landisperg marchionis: hec ī puerili etate lras didicit in monasterio kyczingē in frāconia: auctore spūsco vixitq; pie ꝛ iuste postmodū copulata henrico duci slesie cognomiato cū barba ī mrimoniū: a lege dñi ꝛ ecclie nūq; discessit cum quo habuit tres filios ꝛ tres filias. ℟. Beata hed vigis. Regrē in vs. Postq; aūt genuerat p̄dictos heredes sancta hedvigis sanctis ꝛ pijs monitionib⁹: necnō cōtinuis p̄cib⁹ pulsabat aures ducis mariti sui vt publice cū ea ī man⁹ cpi voueret ppetue cōtinētie castitatē qđ factuz est: nā facto voto fere p. xxx. annos habuerūt thor sequestratū. deinde maritus eius cōstruxit monasteriū trebnicz cysterciēsis ordinis quod cōstitit. xxx. milia marcarū. Tu. ℟. Danū mittit ad fortia: virtutum exercitia: hec beata comprehendit dulciter. Consurgens nocte media: orationum studia deo soluebat iugiter

℣. Claz intrat domicilia: dans infirmis obsequia: ⁊ lepr̃osis pocula. Consurgens.

Edificatū est aūt idē monasterium anno dñi. M.cc.tercio: tectumq; est vndiq; plumbo qd̄ apparet in hodiernū diē: in quo etiam locauit: ⁊ deo obtulit filiā suā gerdrudim cū centum monialib⁹ quib⁹ omnia necessaria ordinauit vsq; in hodiernū diē. Ipa nāq; humilib⁹ vestimētis induta: splēdida humiliter refutās: ⁊ in monasterio de licentia mariti se locauit. Tu. ℟. Margarita sole tecta quōdā vilis ⁊ despecta ista dei famula gēma lucens electa. Carnis nube raz detecta fulgēs p miracula. ℣. In sublimi stans erecta ad celū tēdit via recta velut fumi virgula. Carnis. In secundo nocturno añi. Niuis in algoribus incedēs nudis gressib⁹ xp̃m insequēdo: lepr̃osis ⁊ debilibus elemosinā tribuēdo. ps̄. Eructauit. Añ. Mutato vultu pallio clam carceres visitabat: ⁊ eis cibū ⁊ potum ministrabat: ⁊ dānatos sepius a suspendio liberabat. ps̄. Deus noster refugiū. Añ. Circuibat sedula cellas dñarū: vt videret emula statū singularū: ⁊ seruiret vernula questibus earuz ps̄. Fundamēta. ℣. Diffusa est gr̃a in la.

In tanta humilitate ⁊ frequēti oratione viuēs cp̄ sedilia ⁊ scabella pedū sanctimonialiū in choro frequēter osculabat. Accidit nāq; cp̄ quedā monialis quadā die remānserat in ecclesia vidēs eam deosculari humilime sedilia ⁊ scabella: signū crucifixi i maiori altari existens dexterā manū extendere: ⁊ eam benedicentē dicens. Exaudita est oratio tua: in humilitate multocienſ se ⁊ nepotes suos paruulos cum aqua qua sanctimoniales pedes suos abluebant se cū eis lauabat i oculis ⁊ capite pre nimia deuotione ⁊ amore xp̃i seruientiū ei. Tu. ℟. Que dum oraret sedula lumen in habitaculo super eam refulsit. Hinc marie magdalene margarethe kathe rine visu sermone fruit. ℣. En inquiūt post obitus dies celestis aditus tibi nobiscum pandet. Hinc marie. Lectio.

Te patientia vero ei⁹ multa ⁊ mira scripta sunt que nunc obmittū tur breuitatis causa: sed duo pauca ad eruditionē posterū hic narrand. Mor tuo nāq; marito ei⁹ circa annū dñi mil lesimū ducentesimū septimuz. Et filio occiso a tartaris p̄ xp̃o in p̄lio vt predicit non doluit virtuosa docta patiēntia sed alias consolabat in dño: mira res vbi tota patria sua orbitantē deflebat: non eam affici ⁊ merore profundi sed vt martyrib⁹ in morte filiorū imoderate merentib⁹ est efficax medicina doloris ⁊ consolationis exemplū. Tu ℟. O vitis cypri nobilis ferendo botros vberes: hed vigis mater humilis: pie pascēdo paupes. Tua vita laudabilis virtutib⁹ mirabilis nos xp̃o reddat abiles. ℣. Vt expiati sordibus adornemur virtutibus p te celi iungamur patribus. Tua vita.

Afflictionibus aūt carnē domabat vigilijs ieiunijs ⁊ alijs maximis abstinentijs. Nā quadraginta annos carnem non comedit. Et vigilijs sanctor̄ ⁊ festis ferijs necnō dieb⁹ quatuor temporū ⁊ precipuis deuotionis sue diebus: tres bolos panis soluz comedebat mixtos cum cinere: bibens(q; tantūmodo aquā frequenter. Accidit aūt tpe quodā intrante marito ei⁹: vbi ipsa pane ⁊ aqua reficiebat miraculose aqua conuersa est in vinū. Videntib⁹ ⁊ gustātibus cūctis astantib⁹: vestimētis multiplicib⁹ dimissis sola tunica ⁊ simplici palliolo etiā tpe hyemali operiebat. Tu. ℟. Egypti vnda pallio ornata cultu regio filia pharaonis per ascensuz purpureū. Ad thronū regis aureū puenit salomonis. ℣. Hed vigis tradēs spiritū felicem agens exitū de terra babylonis. Ad. In tercio noct. añi. Dictis euāgelicis aurem impendebat ⁊ quotquot dici poterant missas audiebat. ps̄. Cantate j. Añ. Cuz

se iudex poneret causas iudicando hec ad esse voluit fraudes remouendo: pupillos ⁊ viduas pie defendēdo. ℘s. Dñs regnavit exul. Añ. Hed vigis sancta inclita nos serua a ruina nosq; frui facias gratia diuina. ℘s. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eā deꝰ vultu suo. Euāgeliū. Simile est regnū celoꝝ the. ℟. O quā felix hed vigis q̄ regnū mundi ⁊ oēm ornatū seculi contempsit ꝓpter amorē dñi ihesu xp̄i. Currens finem ad beatū sancte vite celibatū anhelabat siciens. ℣. Signuz crucis mente gerens siti fame se affligens passiōis xp̄i memor ferēs. ℟. Hec in carne generosa mortis xp̄i p̄cio sa: stigmata portauit nunq; fuit ociosa. Oz mens eiꝰ studiosa legit semp aut orauit. ℣. Manus eius operosa celū sibi copiosa cū mercede parauit. Sed. ℟. Sancta hed vigis inclita que fuit in spū charitatis feruida: in laude orationū sedula ipsa intercedere dignet. Ad ihesum xp̄m dñm regē angelorū. pro famuloꝝ suoꝝ salute. ℣. Valens se subicere pauptati quā ꝓpter gloriā huiꝰ mūdi esse īmemor p̄ceptoꝝ dei sitiuit enim gloriaz dei ⁊ orauit. Ad. Ad laudes añ. Hed vigis dei laudibꝰ diebus atq; noctibus iugiter vacabat ꝑ que pereuntibꝰ profusis gemitibꝰ deū exorabat. Añ. Jubilate deo oīs terra q; xp̄o ista famula conregnat sup ethera cui laus ⁊ gloria p̄ infinita secula. Añ. O felix ⁊ beata iā a xp̄o sublimata virgini marie sociata in celesti curia coronata nos post hoc exilium fac habere celi gaudiū. Añ. Benedicite spūs ⁊ aīe iustorū q; dei filiꝰ largitor bonorū benedixit famulā hed vigē ad gaudia celoꝝ. Añ. Laudate dñm de celis ī quibꝰ hed vigis fidelis gaudet cū dño regnās sine termino. Cap. Em. 26

Em. 26

Fundamēta eterna supra petrā solidatā ⁊ mādata dei in corde mulieris sancte. Deo gratias. ℣. Elegit eaz deus ⁊ preelegit eam. Ad benedictꝰ añ. Virtutū exercitio longoq; confecto senio hed vigis beata trāscēso mortis stadio carnis disrupto vinculo celi potit premio dei conregnās filio cui laus sit ⁊ gloria p̄ infinita secula. Coll. ꝑdicta. Ad horas laudes cum his capitulis.

Gratia super gram: mulier sancta ⁊ pudorata: oīs aūt ponderatio nō est digna cōtinētis aīme. Aliud. Em. 26.

Sicut sol oriēs mūdo in altissimis dei: sic mulieris bone spēs in ornamētū domus sue. Officiū. Gaudeamus oēs. Coll. Deꝰ gratie dator. Epla Gratia mulieris sedule. Grad. Adiuuabit eā. ℣. Fluminis impetus. Alla. ℣. O mater nostra. Sequētia. Cōsurge iubilās Euangeliū. Simile est regnū celorum the. Offertz. Diffusa est gra. Cō. Diffusa est gra. In translatione eius. Officium Gaudeamus. Alla. ℣. O felix hed vigis. Sequentia offertz. cōmu. omnia vt supra. In secūdis vs añ. lauō. ps. de virginibꝰ. Ad mgt añ. O mira dei bonitas qua mutat sublimitas in beata hed vigi cui mūdana prosperitas: ac principatus dignitas prorsus viluere in qua iugis humilitas victus ⁊ vestis vilitas modū excessere quā fides spes ⁊ charitas ⁊ xp̄i fecit pietas celū possidere. Coll. predicta. Deinde de sancto gallo añ. Venerabilis gallus diaconū qui omnes heremi semitas notas habebat aggressus quesiuit ab eo: an vnquā inuenisset in solitudine locū humanis habitationibꝰ oportunū desiderio inquiēs animi feruentis exestuo cupiens in solitudine ducere dies huic vite cōcessos. Coll.

Deus q nos annua beati galli cōfessoris tui solēnitate letificas: cōcede propicius vt cuius natalicia colimus p̄ eius ad te exempla gradiamur Per. Juuitatz. Regem confessorum. Añ cum ps. ⁊ ℣. vt de simplici confessore ⁊ sex ℟ijs videlicet. Euge serue bene. ℟ Jste est qui ante. ℟. Posui adiutoriuz. ℟. Jste homo pfecit. ℟. Amauit eū. ℟ Seruus meus. ⁊ cum tribus de hystoria videlicet. ℟. Parētes beati galli. ℟. Beatꝰ gallus zelo. ℟. Beatus gallus cum.

Sancti galli parentes genere nobiles: scom deum religiosi: filiū suū prime etatis flore nitentē cū oblatione dño offerentes sancti colūbani abbatꝫ magisterio cōmendauerūt: vt in regularis vite proficeret disciplina ⁊ obedientie ⁊ artioris ꝓpositi imitaret exempla. Cu. Oumqꝫ bonc indolis vir caro nutriret affectu: magno virtutum creuit augmēto. Supna quoqꝫ gratia prestāte tanto studio diuinas epotauit scripturas: vt de thezauro suo noua ꝓferret ⁊ vetera grāmatice regulas ⁊ metrorū subtilitates capaci cōsecut⁹ ingenio. Obscura etiā scripturarū tam sapienter scire volentib⁹ reserauit: vt cūcti qui eius prudentiā ⁊ sermones audierāt ammiratione eū ⁊ laude dignis sumū iudicarēt. Cu. Columban⁹ itaqꝫ beato gallo id iniunxit officij vt populum ab errore idolatrie ad cultū dei reuocaret. Cūqꝫ templi solēnitas agerētur: venit multitudo magna ⁊ dum ad horā orationis concurreret. Jussu colūbani abbatꝫ gallus cepit populo viā veritatis ostendere ⁊ vt ad dñm cōuerterent ām onere vt videlicet vanis abiectis idolis adorarēt deū patrē creatorē omniū rerū: ⁊ vnigenitū eius filiū in quo est salus vita ⁊ resurrectio mortuorū. Et in cōspectu omniū arripiēs simulachra ⁊ lapidib⁹ ea in frusta comminuens proiecit in lacū. Cu. His visis multi cōuersi sunt ad dñm: ⁊ cōfitētes peccata sua laudes dño ꝓ sua illuminatione dederūt. Illij ꝓpter imaginum cōminutionē: ira ⁊ furore cōmoti turbidi recesserūt. Beat⁹ aūt colūban⁹ iussit aquā afferri ⁊ illā benedicēs aspsit ea templū. Et duz circuirent psallētes dedicauit eccliam. Deinde inuocato noīe dñi vnxit altare ⁊ beate aurelie reliquias in eo collocauit: vestitoqꝫ altari missas compleuerūt. Cu. Beatus gallus orandi gratia heremum petijt: summēs virgā columnā: fecit crucem ⁊ fixit in terrā: dixit hec requies mea in seculū seculi ⁊c. Habebat aūt pendentem collo capsellā in qua continebant reliquie beate marie virginis ⁊ sancto rū martyrū mauricij ⁊ desiderij quam cuz in ipsa cruce suspendisset: vocauit diaconū suū ⁊ ꝓstrauerūt se in orationem ⁊ huiusmōi ꝓces emisit. Dñe ihesu xp̄e qui pro salute humani generis de virgine nasci ⁊ morte subire dignatus es: ne despicias desideriuz meū ꝓ peccatis meis: sed in honore genitricis tue: ⁊ martyrum cōfessorꝫ tuorꝫ: ꝓpara in hoc loco habitationē tuis aptaz seruicijs. Cu. Oumqꝫ expletis nonagintaquinqꝫ annis sue etatis: ab huius vite est liberatus ergastulo. Cūqꝫ corpus ad sepulchrū deferret: nullis viribus vsqꝫ potuit ammoueri. Johānes eps dixit. In veritate cognosco hāc sepulchri sedem patri meo gallo nō placere. Jussitqꝫ duos equos indomitos adduci. Et eps cum clero orabat. De⁹ qui per potentiā maiestatis tue vbiqꝫ totus es: pro cuius amore vir iste reliquit patriā suaz vt ꝑcepta tua seruaret fac corpus eius ab his equis indomitis ferri in locū quem tua voluntas meritis ipsius prouidit ⁊ cuncti amen responderūt. Cu aūt dñe. Euangelium Ecce nos reliquimus omnia. Require in cōmemoratione sancti pauli. R̄. 744

Parentes vero beati galli filium suum primi etatis flore nitentē cum oblatione dño offerentes: colūbani magisterio cōmendauerunt. ℣. Erant enim nobiles ⁊ religiosi vnde ⁊ filiū suuz. Columbani. R̄. Beatus gallus zelo pietatis armatus phana demoniorū igne succendit. Et queqꝫ oblata inuenit dimersit in lacū. ℣. In conspecu oīum arripiens simulachrū lapidib⁹ ea in frusta cōfregit. Et R̄. Beatus gallus cū orandi gratia inter condensa vepriuz frutecta ambularet: corruens in terrā ait. Hec requies

mea in seculū seculi. ℣. Hoc videns diaconus occurrit vt subleuaret pstratū vir aūt dei pscius futuroꝝ sine me ait. Hec. **Ad laudes añ.** Habuit vir dei capsellā de corio factā diligenter seratā: hanc suis exhumeris pendētē iugiter gestare solebat. **Añ.** Hui⁹ ipse clauē sub tali custodia semp retinuit vt nullus ei⁹ discipuloꝝ quādiu ī corpore vixit quid intus seruaret agnosceret. **Añ.** De hac vero vita postquaꝫ migrauit aperiētes capsellā inuenerūt in ea ciliciuꝫ ꝛ cathenā eneā sanguine aspersam. **Añ.** Corpus aūt inspiciētes magistri inuenerūt carnem ipsam in locis quatuor pfundius cathena sulcatā. **Añ.** De vulneribus quoqꝫ ipsis cruor decurrens ciliciū p loca pfudit. **Cap.** Justus cor suū. **Ad bñd. añ.** Superposito equis indomitis pheretro ꝛ frenis de capitibus eoꝝ ablatis: recto itinere peruenerūt ad cellā viri dei. **Coll. predicta. Ad horas laudes cū cap.** Dilectus deo. **Officiū** Os iusti meditabit. **Epla** Dilect⁹ deo. **Grad.** Dñe pueniſti. Alla. ℣. Beatus vir qui timet. **Sequētia.** Dilectus deo ꝛ hominib⁹. **Euangeliū.** Facilius est camelū. **vel.** Ecce nos reliqm⁹ **Offert.** Posuisti. **Cōmu.** Fidelis seru⁹. **In secūdis vs laud. ps. de simplici cōfes. Hymn⁹ vt s. Ad mgt añ.** Aperiēs iohānes sacrofagum amarioꝛes cū hac voce lacrimas dedit: heu pater heu pater amā de: heu doctor egregie cur me de domo patris eductum: quasi orphanū dereliquisti. **Coll. predicta. Sequitur hystoria sancte marthe. Ad vs sup ps. añ.**

Ma illuxit lux celebris in qua de mundi tenebris: lux vere lucis hospitam: martham collegit inclitā: que nos post carnis limitē ad suū ducat hospitem. **ps. oia laudate.** **Capitulum** Eccli. 26.

Gratia mulieris sedule delectat virum suū ꝛ ossa illi⁹ impiuguabit: disciplina illius datū dei mulier sensata ꝛ tacita non est imutatio erudite aīe. Deo grās. ℟. O xpi felix hospita que carne iā deposita. A ihesu pasto pasceris: ꝛ collecta collegeris: indigna mēbra capiti tuo nos iunge hospiti. ℣. Memor esto positoꝝ in hoc exilio que iam conuiuaris cū dei filio. A ihesu. **Hymnus.**

Hymnizet nunc plebs credula: cuꝫ marthe xpi sedula: receptrix hinc cripit ꝛ celit⁹ excipit. In ista fluxum sanguinis: stringens xps flos virginis huius castellū introiuit quem frequēs ista colligit. Contemplās soroꝛ ociovacat huius deuotio: solicitat satagit actumqꝫ nihil negligit. Nos marthe bona portio: celi iungat cōsortio: dans ob hanc vitam lazaro nos abstrahat a tartaro. O placens hospes hospiti: sicut in terris capiti: sic membris pande celicam domū ꝛ angelicā. In sepultura gloriā qui scripto te memoriam eternam dignā edocet: nos p te tecum collocet. Sit patri laus ꝛ genito: sit honoꝛ par paraclito qui prece trahat hospite nos ad se recto tramite. Amen. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua. **Ad mgt añ.** Hec est xpi fidelis famula apud quam dñs hospitari voluit atqꝫ seruari: sepiusqꝫ recreari propter hanc sibi gratissimā lazaro vitā reddidit: defuncto in huius xpi sepultura: visus quā esset pura: scripti monstrauit censura: ergo in nomine sui cōmendatoꝛis qui eam recollegit in celi choꝛis canam⁹ deuote gloria tibi dñe. **Coll.**

Omnipotens clementissime deus cuius fili⁹ in ede beate marthe hospitari dignatus es: da quesum⁹ vt ei⁹ meritis que illū placide suscepit in ede polorum misericoꝛditer hospitari valeam⁹. Per eundē. **Deinde de sancto gallo añ.** Aperiens iohannes. **cuꝫ sua collecta. Ad compl. ꝛ in prima premittē coll. ℣.** Dispersit dedit paupib⁹. **Inuitatoꝫ** Laudibus ꝛ psalmis xpo canam⁹ in almis Quem suo martha pio suscepit hospicio. **In primo noct. añ.** Jam gloria ꝛ honore martham coꝛonas dñe quam moꝛtali de

Nō bñ fronte apd patrocinios epq-cioty a deo dnō missa celebrāt obdormit & ducty ad sepultur sua dulcia hospita: ā chriq ondebat sū vni illig loci libz ī qa nil ēt hospe vt hospicij ille In Misia etna ēt insula hospita mea ab audiere nauta n trabit ꝛ die nocissio /

gens more in suscepto homine suo laudas in labore geminato noie. ℣. ℟. de virginib⁹. Añ. Laudibus agat debitis mundus marthe memoriã eterna cui⁹ hospites celi enarrant gloriã. Añ. Xpm pauit solicita potu cibis ꝛ panibus: mundo corde preinclita: hec innocensqz manibus. L.i.

BEata martha post ascẽsionẽ dñi quicquid habẽ potuit ad pedes apl̃oz obtulit: ꝛ efficit cum apostolis apostola: ꝛ cum discipulis discipula. Tunc crescente numero discipulorum creuit austeritas iudeoz ĩ tantũ vt eos repellerent a finibus eoruz. Quos daz vt petrum ꝛ alios discipulos quos miserunt in custodia publica mãcipantes quosdam peremerũt: quosdã ratibus arcentes: ablatis remis velis ꝛ gubernaculis ac alimẽtis desolatos alta thetide effugarunt. Tu aũt dñe. ℟. Benedicta susceptrix saluatoris: nunc ab eo recepta. Gaudens est cõiuncta summis celi choris. ℣. Martha felix q̃ pauit iheſum dans stratũ potum ꝛ esum. Gaudens.

BEato itaqz maximino aquẽsi epi scopo castissimo virovn⁹ ex. lxxij discipulis xpi. Sicut dñs gliosam matrem suã sancto iohanni euangeliste cõmendabat: sic beatam marthã ꝛ sororẽ suaz magdalenã: huic viro spũsanct⁹ sociauit: vt qui eas bone cõuersationis exemplo: ad regnuz celoruꝫ perduceret. Qui nauim ingressi cum multis alijs prospero cursu ad portũ marsilie dño ducente puenerũt. Tu. ℟. Cure seruiẽs hospitali: virgo de stirpe regali. Martha nomine collegit te dñe. ℣. Magna virtus hospitalitatis esse probat cum ꝛ per illã dominus ipse sepius excipiat. Martha

TUnc territoriũ aquense adeunt iciunijs ꝛ precibus insistentes populum incredulũ miraculoruꝫ signis ꝛ predicationibus ad fidem xpi conuertũt. Glorioſe marthe dñs dedit gratiaz ꝛ sanitatẽ super omnes egros ꝛ diuine p dicationis facundiaz. Igit̃ cum beata hospita xp̃o suo pio hospiti bene placeret: ꝛ meritoruꝫ eius stipendia ei reddere volens innotuit ei ꝓphetie spiritu longe ante spacium vnius anni imminere exitus sui diem quod fratribus ꝛ sororibus illa postea indicauit. Tu. ℟. Lazarũ dñs hospite sue deuote germanum defunctũ resuscitat iam sepultũ fetentem quadriduanũ. ℣. Suscitet nos dñs a peccati nece propter hanc cui⁹ prece. Defunctũ.

In secundo nocturno añ. Eructauit cor sedule querule verbũ famule q̃ soror opez negligit: dum hec seruire satagit. Añ. Deꝰ noster refugiũ: huius adit hospiciũ: docendi cum laboribus: lassaꝫ ꝛ sudoribus. Añ. Fundauit hanc altissimus homo natus humilimus cuius te decet charitas actiua dei ciuitas.

Lectio quarta.

QUamqz per totum fere annum fe/bribus agitaret: ante suam dissolutionem die. viij. angelicos choros sororis sue marie magdalene migrantis animaz in celũ ferentes audiuit q̃ omni concioni sue illico patefecit. O mei inquit comites ꝛ dulcissimi alũni: mihi queso congratulamin quoniam angelicas phalanges nostre sororis animam ad sedes policas ferentes ouanter cerno. O pulcherrima felix ꝛ mi dilecte soror: non attendisti q̃ mihi voluisti: vt me visitando letificares: viuas cum magistro ꝛ vero hospite nostro in sede beata. Tu aũt dñe. ℟. In quoddaz celi dñs castellum intrauit. Vbi cum protinus martha seruauit. ℣. O sacra ꝛ felix bethania que digna es xp̃i presentia. Vbi.

QUantus iestimabilis amor inter duas sorores erat ostẽdit̃. Octaua die obitus alterius obijt alia: altera alterã traxit ad paradisum statiqz beata martha plus solito grauata lecto languescere cepit: ꝛ conuocatis fratribus ꝛ sororibus suis: iter suum ad celuz eucharistia ꝛ confessione muniuit: ꝛ res

Martha hospita dñi: nos hospita cõmẽdat ad e⁹

ecclesie sue cõgrue disposuit alũnosqz suos in fide xpiana ꝛ religione tenẽda fortiter roborauit. Tunc eos die noctuqz accensis in domo luminarijs: pcibus etiaz diuinis vsqz ad obitũ suuz indesinenter peruigilarent dulciter exorauit: quod ipsi diligẽter egerũt. Tu aũt dñe. ℟. Natantem vnda suffocat quẽ martha prece reuocat. Nam viuus surgit iuuenis quem merserat vis fluminis. ℣. Multum enim valuit quod martha depcare studuit. Nam. Lectio

Nocte vero media ante transitus sui diem custodibus somno grauatis turbo venti a parte maligna veniens: septem cereos non modicos: ꝛ tres lampades in ede ardentes velocissimis insufflationibus extinxit. Illa vero malignorũ spirituũ turbam ante se cernens orare cepit. Adi pater inqt hely mi hospes care: congregati sunt ad deuorandũ me seductores mei: scripta mala tenentes que gessi vociferantes deus dereliquit eaz: persequimini ꝛ comprehendite eam quia nõ est qui liberet eaz hely ne elõgeris a me. hely in auxiliũ meũ respice. hely in adiutorium meum intende. Tu autem dñe. ℟. Monstri crudelis multoꝝ mota querelis: martha domat rictus: abscedit eniz draco victus. Terra deo credit: sancta plebs omnis obedit: templum sacrat: p xpm virgo vocat. ℣. Centenis eque vicib9: noctu dieqz flexis poblicibus incũbat hec precibus. Terra. In tercio noct. añ. Nouum cantate canticũ deo qui marthe celicum lumen pandit in patria: ꝛ summi patris atria Añ Exultet terra meritis: marthe congaudens inclitis: que vitã pauit hominũ ꝛ angeloꝝ dñm. Añ. Saluator mirabilia fecit pater ex filia: dum panis celi nascit: ꝛ marthe pane pascitur. Euãgelium. Intrauit iheſus inq uoddã castellum. Require in assumptione virginis marie. ℟. Lumen quod extinxit hostis dirus reaccẽsum

281.

carentuz ignibus stupor fit mirus. Territã consulat martham saluator ꝛ ad celos dulcem vocat hospitam. ℣. Grates dñs multis obsequijs famule rependens. Territã. ℟. Presul ad exequias marthe a xpo vocat: rei veritas populo cyrothecis publice probat. Libro dñi martha laudat. ℣. Octo preuenit hãc dilecta soror diebus celo vecta: succedit hec electa. Libro. ℟. O xpi felix. Require in vesperꝫ. Ad laudes añ. Martha sine vicio xpo ministrauit: in cui9 hospicio dñs regnauit. Añ. Ei qui duz voluit subuenire reo: domum marthe coluit iubilate deo. Añ. Te quem scriba despicit atqz phariseus: martha domus reficit deus deus meus. Añ. Qui sepulchro cõmendauit corpus dulcis hospite: ꝛ ministruz honorauit deum benedicite. Añ. Omnis spiritus de celis ꝛ hic cetus hominuz: hospitem marthe fidelis iam laudate dñm. Capl'm Gratia mulieris. Ad bñd. añ. Aue dñi ministra: vite actiue magistra: tu cui germanus reddit quadriduanus gaude quaz vocauit: ipe xps ꝛ humauit: vale porte sororis iam porita facto fine laboris. Coll'. vt supra. Ad horas laud. cũ his capitulis. Pribuz. 31

Mulierem fortem quis inueniet p cul: ꝛ de vltimis finibus precium eius cõfidit in ea cor viri sui: ꝛ spolijs non indigebit. Deo grãs. Cap.

Disciplina illius datum dei: mulier sensata ꝛ tacita non est imutatio erudite anime. Deo g̃. Aliud. Em. 26.

Gratia super gr̃am mulier sancta ꝛ pudorata omnis aũt ponderatio non est digna continentis anime. Deo Officiũ Gaudeamus oẽs. Coll'. Omnipotẽs clemẽtissime de9. Epla. Gratia mulieris sedule. Grad. Specie tua. Alla. ℣. Audi filia. Sequẽta Exultent filie syon. vel ppria Eya recolam9. Euãgeliũ. Intrauit ihs in qdã. Offert. Diffusa est gr̃a. Cõmu. Quinqz prudẽtes Secundas vesperas non dicimus de sancta martha.

Luce euangeliste mediū festū. Ad vs sup ps. añ. Nō vos me elegistis ps. omnia laudate. Cap. Color. 4

Charissimi: salutat vos lucas medicus charissim⁹ cuius laus est in euāgelio p oēs ecclesias. Deo grās. ℟. Qui sunt hi qui vt nubes volant. Et quasi colūbe ad fenestras suas. ℣. Dorsa eor̄ plena sunt oculis: ⁊ scintille ac lāpades in medio discurrētes. Et. Hymn⁹. Exultet celū laudib⁹. ℣. In oēm terrā. Ad mḡt añ Ecce ego iohānes vidi ostiū apertū in celo ⁊ ecce sedes posita erat in eo: ⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu eius quatuor aīalia plena oculis ante ⁊ retro: ⁊ dabāt gloriā ⁊ honorē ⁊ benedictionē sedenti sup thronū viventi in secula seculor̄. Collecta.

Interveniat p nobis quesum⁹ dñe sanctus tuus lucas euangelista: qui crucis mortificationē iugiter in suo corpore p tui nominis amore portauit. p. Deinde de sancta martha añ. Ista est famulatrix dñi saluatoris ista est fidelis hospita iheſu mūdi redēptoris: p cui⁹ ipse nos p̄ catu hic dirigat: tandē i celis colligat. Collecta vt supra. In matut̄. cōe de aplis vel cui placet dicat hystoriā. Invitat̄. Regē aplor̄. In primo noct. añ. Cōuocatis iheſus duodecim discipulis misit illos p̄dicare regnū dei: egressi aūt euāgelizabant ⁊ curabāt vbiq; ps. Celi enarrant. Añ. Mittens dñs ⁊ alios ad p̄dicandū dicebat illis: messis quidē multa: operarij aūt pauci ps. Benedicā. Añ. Jhesu xp̄i dñi gratia credētib⁹ populis: doctores ⁊ euāgeliste sūt in ministeriū fidei missi. ps. Eructauit. ℣. In oēm terram. Lectio prima

Lucas aplūs ⁊ euāgelista natiōe syrus: cuius anthiocenus arte medicus discipul⁹ apostolorū fuit vnus de septuaginta duobus dño p̄dicanti nō adhesit: sed post resurrectionē ad fidē venit: in oīb⁹ actib⁹ ⁊ miraculis xp̄i nō fuit: ideo suū euāgelium scripsit sm q̄ apli qui p̄sentes fuerāt sibi intimauerūt ⁊ retulerāt. Sicut eni necessarie fuit ad cōfirmationē fidei euāgeliū predicari sic etiā contra hereticos scribi. Tu. ℟. In visione dei vidi ⁊ ecce vētus turbinis veniebat ab aquilone: nubesq; magna ⁊ ignis involuens: splendorq; in circuitu ei⁹ Et ex medio eorū similitudo quatuor animalium ⁊ aspectus hominis erat in eis. ℣. De medio aūt ei⁹ quasi species electri hoc est de medio ignis. Et. Lectio. ij.

Quam aūt plures euangeliū scripserint: quatuor tm̄ auctoritat̄ habēt testimoniū quia p quatuor mundi partes fidem nunciant trinitatis. Et sunt quasi quatuor rote i quadriga dñi que vehit eum ad p̄dicationez euangelij: ⁊ genus quadrifida morte pemptū: eor̄ erat predicatione vivificandū. Tu. ℟. Quatuor facies vni erāt: ⁊ quatuor penne vni: pedes eorū pedes recti: planta pedis eor̄ vt vituli. Et scintille quasi aspect⁹ eris candentis. ℣. Sub pennis eor̄ man⁹ hominis in quatuor partib⁹. Et. Lectio. iij.

Hec ⁊ alior̄ euāgeliū deciderūt: nec recepta sunt: quia dñs noluit p̄finitū numerū tarari ꝓpter virtutem sacramēti: designant̄ ⁊ euangeliste quatuor figuris. Matheus in homine intelligit̄: quia erga humanitatē xp̄i principaliter imorat̄. Marcus in leone: q; agit de resurrectione. Lucas in vitulo agēs de sacerdotio. Joh̄es i aqla: scribēs sacramēta diuinitat̄. ℟. Similitudo vultus aīalium facies hoīs: ⁊ facies leonis a dextris ipsor̄ quatuor: facies vero vituli atq; aquile a sinistris ip̄or̄ quatuor. Et facies ⁊ penne extente desup erāt. ℣. Due penne singulorū iungebant̄: ⁊ due tegebāt ipsorū corpora. In secundo nocturno añ Saptētiaz dñi euangelij eruperunt abyssi: ⁊ annunciantes fecunditari rore celesti mūdo intonant. ps. Omnes gentes. Añ. Labia eorum salutaria disseminauerūt scietiaz: opus sanctum dignū benedictione plenum fecerunt ⁊ ministeriū sibi traditus de-

uote impleuerũt. ℣. Exaudi de⁹ depca. Ant. Elegit eos ex omni carne: ⁊ dedit illis pcepta ⁊ legez vite ⁊ diſcipline. ℣. Exaudi de⁹ oronẽ. ℟. Cõſtitues eos pricipes.

Qriſt⁹ vero quẽ deſcribũt: homo fuit de virgine nat⁹: vitulus i immolatione: leo in reſurrectione: aquila in aſcenſione: vel in homĩe humanitaſ in vitulo ſacerdotiũ: in leone regnũ: in aquila exprimiť diuinitatis ſacramẽtũ lucas p faciẽ vituli ſiue bouis oſtẽdiť: vitulus eſt ſacerdotalis victima que i redẽptoris noſtri imolatione cõpleta eſt qui p ſalute tocius mundi in patibulo crucis ſuſpẽſus ſemetipm deo patri hoſtiã viuã exhibuit. ℣. Facies ⁊ pennas p quatuor partes habebãt. Incedẽtes nõ reuertebanť: ſed vnũquodqz ibat ante faciẽ ſuã. ℟. Pedes eorũ pedes recti: planta pedis vt planta vituli. Incedẽtes.

Bos eſt aial moroſum in vngula ſciſſum: pceſſit enĩ moroſe: quia incipit a natiuitate iohannis baptiſte ⁊ natiuitate ⁊ infantia xpi: ſic paulatiz p/ceſſit vſqz ad vltimã cõſumationẽ: qr poſt alios euãgeliſtas vt quod illi obmiſiſſent ille ſupplereť. Cũ iaz ſcripta eſſent euãgelia: p matheũ quidẽ in iudea: p marcũ in italia inſtigante ſpũſcõ hic magis auditu qz viſu i achaye partibus hyſtorice ſuũ appoſuit euãgeliuz ſicut ab his traditũ habuit q ab inicio viderũt ⁊ miniſtri fuerũt ſermonis dei Tu. ℟. Similitudo aſpectus animaliũ vt carbonũ ignis ardentiũ: ⁊ velut aſpect⁹ lãpadarũ. Vbi erat ſpũs impet⁹ illuc gradiebant cũ ambularẽt. ℟. Et vnũquodqz eorũ ambulabat corã facie ſua. Vbi.

Laudem⁹ cũ illo pariter ⁊ nos chariſſimi conſona voce ore corde: ⁊ verũ a deo miſſuz medicũ animarũ p/dicem⁹ eũ cui⁹ omnia doctrine verba nihil aliud reſonare videnť niſi anime languẽtis medicinã. Preterea nõ ĩmerito iſte tale ſortit⁹ eſt nomẽ: lucas qui dẽ colice in nra aũt lingua interptať cõ ſurgens ſiue ipſe cleuãs toto mentz conamine liber ⁊ expeditus eſt dñm ſecutus. Fuit etiã ſocius cleophe dum ibãt in caſtellũ emaus cõfabulantibus inuicem de xpo quibus poſt reſurrectionẽ i peregrino habitu ſemetipm ſaluator noſter ſociauit: quoz etiaz aperuit ſenſum vt intelligerent ſcripturas: quez in fractione panis cognouerũt. Tu autẽ. ℟. Quatuor animalia ibant ⁊ reuertebanť in ſimilitudinẽ fulguris choruſcãtis ⁊ erat in medio ſplendor ignis. Et de igne fulgur egrediẽs. ℣. Erat aũt viſio diſcurrẽs in medio quatuor aialium. In tercio nocť. añ. Electi ſunt in xpo ante mũdi cõſtitutionem vt eſſent ſancti ⁊ ĩmaculati in cõſpectu eius in charitate. ℣. Cõfitebimur. Añ. Sapientiã ſanctorũ narrabũt oẽs populi: ⁊ laudem eorũ pronũciat oĩs eccl̃ia ſanctoz. ℣. Dñs regnauit exul. Añ. Sapiẽtiã antiquorũ exquiſierũt ſancti euãgeliſte ⁊ pphetarũ dictis narrationẽ ſuam cõfirmauerunt. ℣. Dñs regnauit iraſ. Euangeliũ. Deſignauit dñs. ℟. Cũ aſpicereť aialia apparuit rota vna iuxta ea quatuor habens facies. Et vna ſilitudo ipſoz quatuor. ℣. Aſpect⁹ rotarũ ⁊ opus erat quaſi viſio maris. Et. ℟. Statura erat rotarũ ⁊ altitudo horribilis: totũqz corpus plenũ oculis ⁊ aſpectus eaz ⁊ opera. Velut ſi ſit rota in medio rote. ℣. Per quatuor partes euntes ibant: ⁊ non reuertebanť cũ ambularent. ℟. Qui ſunt hi.

Require ſupra in veſperis. Ad laudeſ añ. Electi deo ⁊ hominibus ſancti euangeliſte qui ordinauerũt tempora xpi bono odore vſqz ad cõſumationẽ vite. Añ. Dederunt in celebrationẽ operis decus: ideo memoria eorũ eſt in benedictione in ſeculũ ſeculi. Añ. Impleuit eos dñs ſpiritu ſapiẽtie ⁊ intellectus: iocunditatẽ ⁊ exultationẽ thezaurizauit ſuper eos. Añ. Ex omni corde laudauerũt nomen ſanctũ dñi vt ampli ficarent nomen ſanctitatis. Añ. Datuz eſt opus eorũ in veritate: ideo in terra ſua du

f lucr cotug feſta: q riob lucrat ad aſcra ũia.

plicia possidebunt ⁊ leticia superna erit eis in xpo. **Capitulum.** Choro ⁊

QUi altari seruiunt de altari participant ita ⁊ dñs ordinauit his q euãgeliũ nunciãt: ⁊ de euangelio viuere. Deo grãs. ℣. Dedisti hereditatẽ. **Ad bñd. añ.** In medio ⁊ in circuitu sedis dei quatuor aialia senas alas habentia: oculis vndiqz plena: nõ cessant nocte ac die dicere: sanctus sanctus sanctus dñs deus oipotens qui erat ⁊ qui venturus est. **Coll. p dicta. Ad horas laud. cũ his caplis**

OBauit illũ dñs pane vite ⁊ intellect⁹: ⁊ aqua sapiẽtie salutaris potauit illum. **Aliud capitulũ.**

OOllaudabũt multi sapiẽtiaz eius ⁊ vsqz in seculũ nõ delebit. **Cap.**

NOn recedet memoria eius: ⁊ nomen eius requiret a generatione in generationẽ. Deo grãs. **Officium.** Os iusti. Kyrieel. **de aplis. Coll. p dicta Epla** Testificor coram deo. **vel.** Beat⁹ vir qui in sapiẽtia. **Grad.** Os iusti. **vel** Justus vt palma. **Alla. ℣.** Dorsa cor. **Sequentia.** Plausu chorus. **Euãgeliũ.** Bc/ signauit dñs. Credo **dicit Offertz.** De sideriũ aie. **Prefatio de aplis mediocriter.** Sanctus. **Cõmu.** Semel iuraui. **vel.** Magna est gloria. **In scõis vs añ.** Juravit dñs. **cum rel. Capitulũ.** Eqñ. 39

NOn recedet memoria eius: ⁊ nomen ei⁹ requiret a generatione in generationẽ. Deo grãs. **Hymn⁹.** Exultet celũ laudib⁹ **Ad mgt añ.** Ecce ego iohannes. **vel.** Beati eritis. **Collecta p/ dicta. Lanuarij ⁊ socior ei⁹ añ. tm.** Absterget de⁹. **cum coll.** Deus qui nos concedis sanctor.

Ad duodecim miliũ virginũ. ix. lectiones. Ad vs ps. feriales. Cap. Sancti p fidẽ. **℟.** Isti sunt sci. **Hymn⁹.** Rex gloriose martyrũ. **℣.** Letami i dño. **Ad mgt añ.** Sanctũ est verũ lumẽ. **Col.** Da nobis qsum⁹ dñe. **Require in cõi de virginib⁹ in fine. In matz. cõmune de martyrib⁹. Euãgeliũ.** Sile est regnuz

cloz decẽ vir. **Require in cõi de virginib⁹. Ad horas laud.** Justoz aie. **Hystoria Ad vs sup. ps. añ.** Gaudeat ecclesia quã tot natalicia virginũ secũda insignes victorie: fragiles militie faciunt iocũ dam. **ps. oia** laudate. **Añ.** Quid in istis nisi choros videas castroz q̃ non norũt viri thoros hostis vicioz. **Añ** In odore tuo xpe sic ad penas currunt iste: vt quasi delicijs gaudeãt supplicijs. **Añ.** Gustauerũt ⁊ viderũ qp dulcis es dñe: ⁊ libenter impenderũt se ,p tuo noie. **Añ.** Jhesu salus humiliũ: sanctarũ pce virginũ iparũ ad cõsortiũ iunge nos in ppetuũ. **Cap.** Sancti per fidem. **℟.** O felices virgines: hunoz victrices: quibus duz ad sanguinẽ vsqz restitistis Oleo nõ vacue: nec segnes vt fatue: ad celestes nuptias simul introistis. **℣.** O beate que repente cũ clamore veniẽte dño parate. Oleo. **Hymnus.**

ILlustrat clare seculum vndena turma virginũ quarũ sacrat sanguine fuso pro xpi noie. Prima beata vrsula regali fulgẽs infula: ex insulis britanie alto processit germine. Sponsa regis ethereꝰ: exulẽs cultrix dñi: cũ ipo post ethereũ: martyr adiuit thalamũ. Arte sacra virgineũ: virgo cogens exercitũ aduersus minas seculi: armis instruxit fidei. Victis insistũt lusibus: marinis vage fluctib⁹: labunt fuga subito: flatu potite prospero. Orationis gratia: geraſma duce preuia: romã petentes plurimos: assumunt dei famulos. Tandẽ pro xpi nomine: cuncti simul colonie: hunorum cesi gladijs: fruunt celi gaudijs. Exultet nunc ecclesia: tot martyrum victoria: quarum iuuari meritis: votis pcamur sedulis. Gloria vni domino: patri nato paraclito: honor decus imperium nunc ⁊ per omne seculũ Amen. ℣. Letamini in dño. **Ad mgt añ.** O felix germania tam decoro germine: virginum ornata beata colonia: precioso sanguine martyrũ ditata: vere iuste tu letaris q̃ thesauro sup aurũ nobili ditaris. **Coll.**

DEus qui digne sacratis virgini
bus vrsule ⁊ sodalibus eius mi/
randi agonis robur indidisti: quo per
martyrij palmam ad superne contem/
plationis pertingerent gloriaz: da que
sumus caruz nos intercessionibus ad/
iuuari quas hodierna die transcenso
mortis stadio: in celestibus fecisti triũ
phare. ℘er. Inuitat. Adoremus sem/
piternum. Collaudantes in eternum regez
sponsuz virginũ. In primo nocturno añ
Noua bella virginum dñs elegit: ab extre
mis hominũ: quas sibi collegit. ℘s. ⁊ ℣. vt
de martyribus. Añ. Pugnauit sexu fra/
giles celitus imbute: sed inseparabiles fi/
dei virtute. Añ. Beata milicia que pro re
ge glorie de mũdi malicia triũphant hodie

HAbit in britania rex xpianissimus
nomine dyonothus vel maurus
qui filiam nomine vrsulam genera uit
hec mirabili morum honestate: sapien
tia ⁊ pulchritudine pollebat: itaqz ꝙ
eius fama vbiqz volabat. Rex anglie
cum nimium prepotens esset ⁊ multas
nationes suo imperio subiugaret: audi
ta huius virginis fama: beatum se per
omnia fatebatur si predicta virgo suo
vnigenito copularet. Juuenis etiã ad
hoc plurimum estuabat. Tu autez dñe
℟. Dyonothꝰ fuit nata placẽs cũctis deo
grata vrsula regalis. Cuiꝰ mire speciei plꝰ
mira nde fidei: non erat equalis. ℣. Regi
magno pulchra nimis desponsatur: duz in/
statur precibus ⁊ minis. Cuiꝰ. Lectio. ij.

MIttuntur itaqz solẽnes nuncij ad
patrem virginis magnis promis
sionibus ⁊ blandicijs magnas adden/
tes minas si ad dñm suuz vacui reuer/
tantur. Rex aũt plurimũ cepit anxiari
quia xpi fide insignitam cultori ydolo
rum traderc indignum duceret: tum qz
ipsam nullatenus consentire cognosce
ret: tum quia regis ferocitatez plurimũ
formidaret. Tu aũt dñe. ℟. Virgo desi
derium habens castitatis. Meditat ⁊ rima
tur rem quasi misterium sue voluntatis. ℣
Deo secum disponente quod tractabat fir
ma mente. Meditat. Lectio. iij.

IPsa aũt diuinitus inspirata patri
suasit vt predicto regi assensum p/
beret ea cum conditione: vt ipse rex cũ
patre decem virgines electissimas sibi
ad solatiũ traderet ad dedicationẽ sue
virginitatis: ⁊ taz sibi ꝙz alijs mille vir
gines assignaret: ⁊ inducias triennij si
bi daret. Et ipe iuuenis baptizatus in
his tribus annis in fide instrueret. Sa
pienti siquidem vsa concilio vt aut dif
ficultate proposite conditionis animũ
eius ab hoc auerteret: aut hac oportu/
nitate predictas virgines secum dedi
caret. Tu aũt dñe. ℟. Apparatu nauium
decenter explete ad salutis brauiũ omnes
cursu leto virgines anhelãt. Nec quod vo
tis gestiunt alijs reuelant. ℣. Ludere se si/
mulant pelago vagant inuicem se stimulãt
pariter hortant. Nec. In secundo nocturno
añ. Non armis sed animis istas bellatrices
efficit vnanimes gratia victrices. Añ. Fo/
tiores hostibus femine fuerunt que cõtẽ
ptis omnibus omnia vicerũt. Añ. Unus
enim spiritus acies celestes fidei: diuinitꝰ
adunauit testes. Lectio quarta.

AT iuuenis libẽter hac ꝓditiõe ac/
cepta patri institit: ⁊ ptinꝰ baptiza
tus accelerari: cũctaqz vgo petierat ce/
leriter fieri impetrauit. Pater aũt puel/
le ordinauit vt filia sua quã valde dili
gebat viros quoz solatio tã ipa ꝙz ciꝰ
exercitꝰ indigebat i comitatu suo habe
re. Jgit ꝑ duo regna virgines ꝓfluunt
vndiqz viri ad tam grãde spectaculuz
currũt. Nã multi epi ad eas cõfluxerãt
vt secũ pgerẽt. Inter quos fuit pantha
lus basiliẽsis epꝰ: q eas vsqz ad romã
pduxit: ⁊ inde reuersus: cũ eis marty/
riũ suscepit. ℟. Visionis vrsule celitꝰ ostẽ
se sacramẽto credule simul i offense. Agone
pcurso: cõfidũt participes fieri corone. ℣.
Caritate vulnerate mori ꝑ xpo sũt parate.

Sancta quoq; geraſima regina ſici/
lie: que virū ſuū regem crudeliſſi/
mū quaſi de lupo fecerat agnuz: ſoror
martyriſij epi ⁊ darie matris vrſule.
Eidem pater ſancte vrſule ſecretū lit/
teris intimauit continue inſpirāte deo
cum quatuor filiab⁹ ſuis: ⁊ filio amore
ſororꝫ ſuarū: ſe peregrinationi ingeſſit
relicto regno i manu vni⁹ filij ſui vſqꝫ
in britaniam nauigauit. Cuius cōſilio
virgines de diuerſis regnis colligebā
tur: ⁊ earū ſemp ductrix exiſtēs. Cum
eis tandē martyriū paſſa eſt iuxta con
dictū igit virginibus trierib⁹ ⁊ ſumpti
bus ꝑparatis cōmilitonib⁹ ſuis regina
ſecreto reuelat ⁊ i nouā miliciā oēs cō/
iurant. Nā modo belli ꝓludia inchoāt
modo currūt modo diſcurrūt. Inter/
dum bella plerūqꝫ fugā ſimulāt. Om/
nigꝫ genere ludor exercitate: nihil qō
aīo occurrebat relinquebāt intactū. ℟.
Oportuni tpis ſic hora captata terga fun/
dite equoris iuuentus optata. Datis ven
toratibus ⁊ velis inflatis. ℣. Aduehunt lit
tori quo ſe ren⁹ equori ſeren⁹ infundit. Da

Tricēx mag nauis hūc tres ōnes vexꝫ

Tandem cū vrſula omnes ad fidē
virgines conuertiſſet ſub vni⁹ diei
ſpacio flante ꝓſpero vento ad portuz
gallie: ⁊ inde coloniā deuenerunt. Ibi
vrſule angel⁹ dñi apparuit dicēs. Ro
mā puenietis ⁊ peractis votis apl̄orū
ac martyrū liminibus pluſtratis: huc
iteruz coloniam reuerſuri ad martyrij
palmā. Inde igit ad angeli admoni/
tionē romā tendentes ad vrbē baſileā
applicuerūt ⁊ ibidē relictis nauib⁹ ro/
mā pedeſtres venerūt. Ad quaruz ad
uentū papa ciriacus valde gauiſus cū
ipſe de britania oriūdus eſſet cū omni
clero ipas ſūmo cuz honore ſuſcepit.
℟. Sanctis rome viſitatis repetūt germa/
niā: vbi cūctis iā vaſtatis. Hunorū inſaniā
infuſaz reperiūt inſup coloniā hoſtib⁹ cōclu
ſam. ℣. Mira ſeuit faſtitas his i malis vir
ginalis non formidat caſtitas. Hunoꝝ. In

Ad gaudia etēr: ꝓducat nos ꝙ ſm̄ agna

tercio nocł. añ. Spōſi currit i odore iocu/
da ſocietas quā attraxit ex amore ꝑguſtata
ſuauitas. Añ. At roſe tot milia rutilāt cru
ore: ⁊ florēt vt lilia niueo cādore. Añ. Dis
celeſtis paradiſus adornata floribꝰ angelo
rū mulcet viſus delectat odoribꝰ. Euāge
liū. Sile eſt re.ce.de.vir. ℟. Ad locum
certaminis ductu reni fluminis cito ferunt
Date porcis margarite lupis ones nō inui
te paſſim feriunt. ℣. Felix locus taz decora
quē ſtraueruut corpa. ℟. Iſti flores hodie
de terra ſucciſi cōplantati lilijs virēt in de
licijs florū paradiſi. ℣. Electus ex milibus
inter iſta paſcit lilia dilectus. ℟. O celeſtis
aule roſe ſup ſolē ſpecioſe: cū dilecto repau
ſantes. Sublenate vos laudātes ad eterna
gaudia. ℣. Dis homo veſtrū ſentiat auxi/
liū. Ad laudes añ. O igne gaudēt hoies
angeli letant dum victrices virgines celo
coronant. Añ. Iſte regi glorie care marga
rithe inuēte ſunt hodie longius q̄ſite. Añ.
Que dū pijs mētib⁹ oleū ſūpſerūt ſpōſo cū
prudētib⁹ obuiā ierūt Añ. Nuliebrē ador
natū mūdū acceperūt ⁊ ad vex ⁊ btm̄ regē
ītrauerūt. Añ. Iſtarū collegio celi vernat
regio fulcit eccl̄ia paradiſus flagrat mund⁹
redimit. Ad bñd. añ. Bñdict⁹es rex glo/
rie qui palmam victorie dediſti fragilib⁹ ⁊
ſexū ſine viribꝰ vicere feciſti demonis vir
tutē quarū pie ꝑcib⁹ nobis ſupplicātib⁹ tri/
bue ſalutē. Ad primā añ. Sol nou⁹ ab in/
ſula ſurgit occidētis duz virtutū vſuſa ful
get incremētis. Ad terciā añ. O quā pul/
chra virginū caſta generatio quas actoris
criminū nō vicit exactio. Ad ſextam añ.
Hec puelle regie ſpōſi cōmēſales agni tym/
paniſtrie angelis eq̄les. Ad nonā añ. Hi
ſunt flores venuſtatis quos ſpirātis gratie
ver ⁊ eſtas caritat̄ ꝓduxerūt hodie. Cap.
⁊ ℟ia de martyrib⁹. Officiū. Gaudea
mus. Coll. Da q̄ſum⁹ dñe de⁹ noſter.
vel ppria. Epl̄a. Sci p fidem. Grad.
Gloriosus deus. Alleluia. ℣. Adducentur
vel ppriū. Sequētia. Virginalis turma.
Euāgeliū. Simile eſt regnū ce.de.vir

Offert⁊. Offerent regi. maius. Cōmu. Quinq; prudentes virgines. In secūdis vs lauō. Cap. Sancti p fidē. Hymn⁹ propri⁹. vel. Rex glorioſe martyrū. ℣. Letamini in dño. Ad mḡt añ. O flos campi ⁊ liliuz cōualliū ihesu xpe qui es ſponſus ⁊ amor virginū quā iocunduz intereſſe tuo ſemper conſpectui quē laudātes ꝓſequunt virginales cunei: vbi dulcis reſonat melodia virgo vrſula ſimul cum thamaria ⁊ frequenter ingeminat tibi xpe ſit laus ⁊ gloria vel añ. Gaudent in celis. Coll'. vt ſupra Qua finita imponit de ſancto ſeuero añ. Sacerdos ⁊ pontifex. Coll'. Exaudi dñe preces noſtras. vel propria.

DEus q eterne glorie beatū ſeuer ꝓfeſſorē tuū atq; pōtificē ꝓticipē fieri voluiſti cōcede nobis ꝓpici⁹ ipo intercedente aditū regni celeſtis cuius ad bene viuendū conformamur exemplis. Per. In matut⁊ tria ℟cia de hyſtoria. Euge ſerue bone. Lectiones.

IN tpe catholicoz epiſcopoz ⁊ orthodoxoz ſacerdotū beatus ſeuerus xpi cōfeſſor electꝰ in omni vite ſue termino fidelis inuentus eſt. Qui ante ep̄atū longo tpe in laicali habitu cōſtitutus: vitā pauperē ſed fidelez in vrbe rauenna ſcōm ſeculuz gerebat. Hic quādā feminā nomine vincentiā in cōiugem habuit. Ex qua filiā innocentiā vocabulo genuit. Cū quibus ipſe pauper opa muliebria victū queſitās opabat per ſingulos dies. Nam lanaz nere more feminaruz atq; texere ſolebat: vnde ⁊ vulgo lanarius vocabat. Tu. Qualis aūt meriti idez vir apud deū fuerit: ipſe deus ſecretoz cordiū inſpector hominibus innotuit. Nam cū preſul memorate vrbis obiiſſet. Juſſus ē populus a principe ciuitatis triduanū ieiuniū agere: vt deus illis p aliquod ſignum oſtenderet quis in locū defuncti p̄ſulis ſuccedere debuiſſet: duz hec agerent̄ dixit ſeuerus vxori ſue: vadā videre quis eligat eps hodie. Tu aūt Ille aūt eccliaz ingreſſus pene iuxta principē cōſtitit. Orante populo. Ecce ſubito colūba volitans ſup caput ſeueri cernentib⁹ cunctis cōſedit. Quod quidā p ſigno accipiētes: eū ſacerdotio dignū iudicabāt. Alij cū vero inhoneſte ſicut ei vxor optauerat compulerunt. Altera die ⁊ tercia iens ad eccleſiaz de⁹ eum ſicut prius p colūbam ſacerdotio dignū palam omnib⁹ demōſtrauit. Ad bñ. añ. Serue bone. Ad horas lauō. Ecce ſacerdos. cū cap. de ꝓfeſ. ⁊ pontifi. ⁊ collecta p̄dicta. Officium. Statuit ei dñs. p totū. Epla. Plures facti ſunt ſacerdotes. Euāgeliū. Homo quidam peregre.

SEuerini ep̄i ⁊ confeſſoris tres lectiones vt de ſancto ſeuero. Cap. Ecce ſacerdos magn⁹. Hymn⁹. Iſte ꝓfeſſor. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mḡt añ Sacerdos ⁊ pontifex Coll'.

OMn⁹ q̄s op̄s deus: vt beati ſeuerini cōfeſſoris tui atq; pontificis veneranda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutem. Per. In matut⁊. tria ℟cia de hyſtoria. Euge ſerue. Lectio

TEmpore arriane hereſis beat⁹ ſeuerin⁹ loꝛica dñice fidei indutus in dei ope ſpectabilis adeo vt cōueniē tibus ad ſynodale cōciliū ex toto pene galliarūq; ꝓuinciarū partib⁹ catholicis ⁊ orthodoxis fidei xpiane doctoribus eufrata memorate agrippine colonie nō paſtore: ſed mercenario pro p̄libate peſtis pfidia deſtituto. Jd ſanctiſſim⁹ dei famul⁹ ſeuerin⁹ vt infuſaz maliciā eliminare debuiſſet: a cūctis aptiſſim⁹ acclamat. Quō q̄ piclitāti populo neceſſariū erat deo ꝓpicio ſancti cōcilij auctoꝛitate firmatum eſt actūq; eſt mira oipotētis dei diſpēſatione vt nō eufrate ſceleſtiſſime puerſitatis doctor ſeuerin⁹ eterni iudicⁱ preco ſuccederet ſed peſtiferi ſeminis auctore repulſo

ꝛ exterminato patrini ꝛ fortissimi xpia
ne fidei ꝓpugnatoris ꝛ vigilantissimi
ꝓpagatoris: nec fidei nec doctrine dis
similis: succesſor existeret quaten⁹ ꝑspi
cacibus discretionis obtutib⁹: qō ma
le pullulauerat resecando decessoris ꝛ
nō pastoris mēdacia fide verissima re
uiuiscēte im pelleret. Quali vero vigi
lātia sibi ꝛ doctrine sue ꝛ post susceptū
epatū attendisset: vel qualiter in custo
dia ouilis sibi crediti desudasset coro
na iusticie quā iam cū angelor ꝯsortio
suscepisse: luce clari⁹ manifestissime pā
dit. Cū igit quodā dñico die loca san
cta ex cōsuetudine post matutinum cuz
suis clericis circuiret. Illa hora qua be
atus vir martin⁹ obijt: chorū canentiū
i sublimib⁹ audiuit vocatoqz archidia
cono: interrogauit si hoc etiaz audiret.
Ille rñdit. Non. Ait ep̄s ausculta dili
gēter sed credo eū nō fuisse equalis me
riti a quo nō merebat audiri. Tu autē.
℣. ꝑmittit. Magna est gloria. Laudes.
Ecce sacerdos. sola. Cetera oia vt de cō
fes. ꝛ pontifi. Collecta p̄dicta.

ORispini ꝛ crispiani añ. tñ. Abster
get deus omnem. Coll.

DEus qui es spes luminū sincerū
lumen mentiū: luxqz pfecta beato
rū da cordib⁹ nostris ꝛ dignā tibi ora
tionē psoluere: ꝛ te in sanctor tuor cri
spini ꝛ crispiniani gloriosa semp victo
ria collaudare. ꝑ. In matuz. añ. Tra
diderūt corpora. ℣ Mirabilis de⁹. Col
lecta predicta.

AMandi ep̄i tres lectiones ꝛ can
tet de eo vt de sancto seuero. Alī.
Sacerdos ꝛ pontifex. Collecta. De⁹ tuo
rum. vel propria.

OOmnipotēs sempiterne de⁹ q bea
tū amandū cōfessorē tuū atqz pōti
ficē in terris honorabili vita glorifica
sti: ꝛ cuz electis tuis in celis coronasti:
ipsi⁹ quesum⁹ interuenientib⁹ meritis
eternā mereamur cōsequi gloriā: ac vi
tā comphendere sempiternā. ꝑ. In
matuz, tria ℟ia de hystoria. Euge serue.

AMand⁹ vir xpianissim⁹: ex egta
nie partib⁹ est ortus: ꝛ ex parētib⁹
xpianis est nat⁹: cū iam in robur virile
puenit. In amore xpi fortiter flagrauit
patrē patriāqz relinquens egye insule
monasteriū pgens: ibiqz a fratrib⁹ cuz
magno gaudio susceptus est. Quadam
aūt die vir dei ambulās p eandē insu
lā obuiauit ei serpens mire magnitudi
nis: quo viso pterritus puer ad oratio
nis tñ cōfugit auxilia: signo quoqz cru
cis cōtra eū edito: statiz serpēs rapido
cursu iussu viri dei ad latebras suas fe
stinauit: ꝛ nequaqz ampli⁹ in eadē insu
la apparuit. Puer igit amādus in scō
pmanēs desiderio: turonos ad sepul
chrū sancti martini causa orationis p
rexit. Ibiqz p̄sbyter ordinat⁹. Et. xxv
annis ibi pmāsit: cilicio indutus: aqua
ꝛ pane ordeaceo sustētat. Celesti nāqz
desiderio inflāmat: romā ad beatoruz
ap̄lor limina petri ꝛ pauli oones de
siderio prexit. Ibidē diuersas ecclias
die circuiuit. Nocte vo ad limina san
ctri petri puigil pmāsit. Custodes ip̄z
reuerenter eiecerūt. Illo aūt in extasi se
dente in foribus ecclesie apparuit ei san
ctus petrus qui blande loquit sibi vt
in galliam ad exercendum predicatio
nem rediret. Tu. De qua visione vir
sanctus hylaris factus accepta benedi
ctione feliciter remeauit i galliā. Ibiqz
in episcopū electus ꝛ verbuz dei cepit
euangelizare gentibus ꝛ seipsum pre
bere omnibus exemplum bonorū ope
rum. Regem dagobertum pro suis cri
minibus increpauit. Iratus rex eum
de suo episcopatu eiecit. Deniqz cum
rex filium non haberet: orauit ad do
minum ꝛ filium habuit. Cogitauit q⁹
infantem suum faceret baptizari. Ve
nitqz ad mentez eius vt ab amādo ba
ptizaretur. Amandus ad regem ducit

Rex ad pedes ei⁹ ꝓsternit rogauit vt sibi indulgeret ⁊ filiū suū quē sibi dñs dederat baptizaret. Qui cū baptizaret tacētib⁹ cūctis infans rūdit amen. Tu. Cetera oia vt supra de sancto seuero.

In vigilia symonis ⁊ iude post sertam celebrat officiū Intret in conspectu. Coll. Cōcede qs ops de⁹ vt sicut apl̄oꝝ tuoꝝ. Epla. Justoꝝ anime. Grad. Uindica dñe. Euāgelium. Qui habet mādata. Offert. Exultabūt. Cō. Justoꝝ aie Ad horas de vigilia nihil sed ferialiter agit. Et ꝓces ad oēs horas cū genuflexione dicant.

Symonis ⁊ iude summū festū. Ad vs sup ps. añ. Nō vos me elegistis ps. oia laudate. Cap. Ibant apl̄i. Rr. Fuerūt sine. Hymn⁹. Exultet celū lau. Vv. In oēm terraz. Ad mgt añ. Ecce ego mitto. Collecta.

Oncede qsum⁹ ops de⁹ vt sicut apl̄oꝝ tuoꝝ symonis ⁊ iude gl̄iosa natalicia ꝓcnim⁹: sic ad tua beneficia ꝓmerenda maiestatē tuā ꝓ nobis ipi ꝓcniāt. In matutz. cōe de apl̄is.

Symon chananeꝰ a chana vico galilee vbi dñs aquā in vinū cōuertit ⁊ iudas thatheus fuerūt frēs iacobi minoris: ⁊ filij marie cleophe: que alpheo nupta fuit. Post ascēsionē dñi iudas in mesopotamia ⁊ pantho ꝓdicauit: symon in egypto: qui postea ihero solymā rediit: post mortē iacobi minoris cēps iherosolymitanus ab apl̄is est electꝰ: vixit aūt centū viginti annos: ⁊ triginta mortuos submersos suscitauit Quz igit̄ ambo ꝓ reuelationē spūssancti: psidā regionē fuissent ingressi. Inuenerūt ibi duos magos: zaroen ⁊ arphaxat qui a facie sci mathei de ethiopia fugerant. Erat aūt doctrina eoruz prana. Ita vt deū abraha ⁊ deū ysaac ⁊ deū iacob blasphemātes: deum dicerēt tenebrarū: ⁊ moysen dicerent maleficuz ⁊ oēs ꝓphetas dei missos a deo tenebrarū assererent. Animā aūt hois partē dei habere dicerent: corpis vero figmentū a deo malefactū: ⁊ ideo contrarijs sibimet diuersisqz esse substantijs in quibꝰ letat̄ caro anima cōtristat̄: ⁊ in quibꝰ exultat aia caro affligit̄. Solem ⁊ lunā deoꝝ numero applicantes aquā simul deitatē habere credebant: dei aūt filiū fantasma esse dicebāt: nec verū hominē ex vera virgine natū: nec vere passum: nec vere sepultū: nec vere tercia die resurrexisse a mortuis affirmabant. Tu. Sancti itaqz apostoli cū in persidam venissent: occurrit eis varadach dux regis babylonie: cui nomen xerses hic bellauit contra yndos qui fines psidis inuaserant: ⁊ die belli nullū dij sui dabant responsum. Perrexerūt vero ad phanum proxime ciuitatis: ⁊ illic demoniū cōsulentib⁹. Demon dixit: ꝙ propter apl̄os qui venerūt dij respondere nō possent: qui istā virtutē consecuti sunt a deo vt nullus de⁹ audeat illis presentib⁹ loqui. Tu. Tunc dux eos inquiri fecit qui essent aut quare venissent. Qui dixerunt. Si genus queris: hebrei sum⁹. Si condicionem. Serui sum⁹ ihesu xp̄i. Si causam. Salutis vestre causa huc venim⁹ vt relicto errore simulachroꝝ: deū qui in celis est positis agnoscere. Quib⁹ dux: dijs nostris potentiores vos video: finem belli ergo nobis predicite ⁊ si in bello auxiliū dei vestri sensero: ⁊ felix reuertar totam persidaz ad cultura dei vestri inclinabo: cui apl̄i noli timere. Cras hora diei tercia legati yndoruz ad te venient: ⁊ tue se potestati subicient. Tu aūt dñe. Apostoli aūt a rege ⁊ duce rogati morabant̄ in babylonia illuminātes cecos: surdis reddentes auditum claudis gressum: mūdantes leprosos: fugantes demones ex obsessis: ecclesias cōstruentes: habebant enim discipulos multos ex quib⁹

Intressio gena ap̄ ostoloꝝ: vt uiciat regnis eoꝝ

ordinabāt presbyteros diacones ⁊ clericos. Tu. Euangeliū. Hec mādo vobis. Require in cōi de aplis. In laudibus Cap. Scim⁹ qm̄ diligētib⁹ deum

OEus qui nos p beatos Coll. aplos tuos symonē ⁊ iudam ad agnitionē tui nois venire tribuisti: da nobis eor gloriā sempiternā ⁊ pficiēdo celebrare: ⁊ celebrādo pficere. Per Ad horas laudes. Hoc est p̄ceptū meuz cū cap. de die ⁊ coll. p̄dicta. Officium Mihi aūt. Kyriel. de aplis. Coll. Deus qui nos p beatos aplos. Epla. Scimus qm̄ diligētib⁹. Grad. Mimis honorati. Alla. ℣. Nō vos me elegistis. Sequentia. Clare sanctor. Euāgeliū. Hec mādo vobis. Offert. In oēm terram. Cōmu. Nos qui secuti. In secūdis vs añ. Jurauit dns. cū rel. Hymnus. Exultet celum laudib⁹. ℣. In oēm terrā. Ad mgt añ. Beati eritis cū. Coll. predicta. Qua finita imponitur de scō narciso añ. Beat⁹ vir. cuz coll. sancti clementis vel propria videlicet.

OEus q nos annua beati narcisci martyris tui atq; pōtificis solēnitate letificas: cōcede ppici⁹ vt cuius natalicia colim⁹: virtutē quoq; passionis imitemur. Per. In matut. añ. Hic vir despiciēs. cum collecta predicta.

OOlgangi epi añ. tm̄. Sacerdos ⁊ pontifex. Collecta

OEus qui beatū pōtificē volgangū glorie sanctor similez fecisti ⁊ beata fide munisti: da nobis ei⁹ pia merita deuote sectari: qui pastor dign⁹ extitit ⁊ eternitatis gloriā ꝓmeruit. Per. In mat. añ. Serue bone. Coll. p̄dicta.

OOdem die vigilia oīm sanctorū Ad matut. Euāgeliū. Descēdēs ihesus de mōte. Require i cōi de martyribus. Preces cum genuflexione dicimus ad oēs horas cuz oratione dñi cali ⁊ cap. ferialibus. Si vigilia venerit in dnicam cantet de vigilia cū Gloria in excelsis deo. Alleluia. ℣. Justi autez Credo. Prefatio dicit de sancta trinitate plenaliter ⁊ dnicaliter. Ad primam missam cantat de sancto volgango p pter patrociniū altaris sancti volfgangi. Missa post terciā cantet defunctor ⁊ post sextā de vigilia Officiū. Timete dnm. Coll. Dne deus multiplica. Secūda de sancto volfgāgo. Tercia. Pietate. Epla. Ecce ego iohannes vidi i medio throni. Grad. Exultabunt sancti Euāgeliū. Descēdēs ihesus de mōte. Offert. Mirabilis de⁹ Prefatio quotidiana. Cōmu. Amē dico vobis quod vni ex. Item hoc festū habet ieiunium institutionis: ⁊ quia festū hoc est festuz omniū sanctor: ideo variat officium illius prout habent varietates sanctorū. Ad vesperas sup ps. añ.

GAudete ⁊ exultate omnes sancti: quoniā merces vestra copiosa est in celis ps. Omnia laudate. Cap. Apō. 5

OCantabant sancti canticū nouuz dicētes: dign⁹ es dne accipere librū ⁊ aperire signacula ei⁹: qm̄ occisus es: ⁊ redemisti nos deo in sanguine tuo ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ populo ⁊ natiōe ⁊ fecisti nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes: ⁊ regnabūt sup terrā. Deo gras. R̄. Beati estis sancti dei oēs qui meruistis cō sortes fieri celestiū virtutuz: ⁊ pfrui eterne claritatis gloria. Ideoq; p̄camur vt memores nr̄i intercedere dignemini p nobis ad dnz ihesuz xp̄m. ℣. Gaudete ⁊ exultate oēs sci qm̄ nosa vra scripta sunt in celis. Jōq;.

OMnes superni Hymnus. ordines quibus dicatur hic dies mille milleni millies: vr̄os audite supplices. Primum virtutes ignee: mor replete scientie exin iuuate: nos prece sessionis domice. Hinc dicati virtutibus: nosq; tremendi nutibus: ⁊ fulguroſi vultibus xp̄i faucte precibus. Tu pater assis abraham: claraz gerēs prosapiā: cū ipsis necessariā: nobis p

cando veniam. Sacer adesto clauiger
⁊ nouę pacis legifer: omnisq; xpi cru-
cifer: actus mundate pariter. Deo pa-
tri sit gloria: eiusq; soli filio: cū spiritu
paraclito: nunc ⁊ imppetuū. Amen. ℣.
Letamini in dño. Ad mḡt añ. O quā glo
riosum est regnum in quo cum xpo gaudēt
omnes sancti: amicti stolis albis: sequūtur
agnū quocūq; ierit. Collecta

OOmine deus noster multiplica
sup nos misericordiā tuā: ⁊ quo
rum p̄uenimus gloriosa solēnia tribue
subsequi in sancta p̄fessione leticiam
p̄per. Deinde de sancto cesareo añ.
Beatus vir qui suffert. Collecta.

ODeus qui nos beati cesarij marty
ris tui annua solēnitate letificas
concede ꝓpicius vt cui⁹ natalicia coli
mus: etiā actiones imitemur. p̄per. In
compl'. super nunc añ. Vigila super nos
Coll'. Deus qui diem discernis. p̄miſ
so ℣. Letamini in dño. Inuitat'. Regem
regum dñm venite adoremus. Quia ipse
est corona sanctorū omniū. In primo no
cturno añ. Nouit dñs viam iustoꝝ qui in
lege eius meditant die ac nocte. p̄s. Bea
tus vir. Añ. Mirificauit dñs sanctos su-
os: ⁊ exaudiuit eos clamātes ad se. p̄s Cū
inuocarē. Añ. Admirabile est nomē tuum
dñe: quia gloria ⁊ honore coronasti sanctos
tuos ⁊ constituisti eos super opera manuū
tuarū. p̄s. Dñe dñs noster. ℣. Letamini
in domino. Lectio prima.

FRatres in omniū primordijs san
ctoꝝ nobis nominare: laudare ⁊
predicare condecet eū qui cunctos cō
didit sanctos: per quē omnia facta sūt:
per quem cuncta subsistunt elementa:
cuius maiestas nec incipit nec desinit
in seculum: vt merito omne principiū
ac finis creature nominet: vt de eo per
quendam prudentē dictū est. Omnis
sapientia a dño deo est: ⁊ cum illo fuit
semper: ⁊ est ante euum. Tu autē dñe.
℟. Summe trinitati simplici deo vna diui
nitas equalis gloria: coeterna maiestas pa
tri proliq; sanctoq; flāmini. Qui totū sub
dit suis orbem legibus. ℣. Prestet nobis
gratiā deitas beata patr' ac nati pariterq;
spūs almi. Qui totū. Lectio.ij.

BEata dei genitrix virgo semper
maria templū dñi: sacrariū spūs
sancti: virgo ante partuꝝ virgo in par
tu: ⁊ virgo post partum p̄sentis solē
nitate dici cuꝝ suis virginibus expers
nullo modo credenda est que dei po-
pulū faciendo monebat spernere peri
turi luxus seculi: ac lenocinia mortalis
nature declinare: carnis pudicitiā cuꝝ
virginitat' honore intra cordis hospi
ciū obseruare: eamq; omniū virtutū re
ginā: ⁊ fructū salutis ꝓpetue: ⁊ sociam
esse angelorꝝ suis affirmabat exemplis
Tu ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria ⁊
omni laude dignissima. Quia ex te ort⁹ est
sol iusticie xps deus noster. ℣. Ora pro po
pulo interueni pro clero: intercede pro de
uoto femineo sexu: sentiant omnes tuū ad-
iuuamen quicūq; celebrant tuā cōmemora
tionē. Quia. Lectio.iij.

NOuē eē ordines angelorꝝ ad dei
iudicia ac ministeria cōplēda: te-
stante sacro eloquio cognouim⁹ quorū
principat⁹ ⁊ ptates subtiliter mirabili-
terq; oīpotētis dei nutu distinguunt.
Alij ex illis ad nos imundū missi futu
ra p̄dicādo p̄ueniūt. Alij ad hec sūt cō
stituti vt per eos signa ⁊ mirabilia fre-
quenti⁹ fiāt. Alij subiectis angelorꝝ spi
ritib⁹ p̄sunt: eisq; ad explenda diui-
na misteria disponēdaq; principant.
Alij mira potētia ceteris p̄eminēt: pro
eo q; eis ad obediēdū alia angelorum
agmina subiecta sunt. Alij tāto pfectio
ri scia pleni sunt quāto claritatē dei vi
cinius contemplant. Alia vero ita deo
coniuncta sunt agmina angelorꝝ vt in-
ter hec ⁊ deum nulli intersunt: ⁊ tanto
magis ardent amore quanto subtilius
claritatem diuinitatis eius aspiciunt:

Ad gaudia etēr: pduxit nos sedz pcia

omnibus fratres charissimi tam decoris ac deo dilectis angelorz agminib⁹ hui⁹ dici solēnitatē credim⁹ esse consecratā. Tu. ℟. Te sanctū dñm in excelsis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus 7 honor dñe. ℣. Cherubin quoqz 7 seraphin sanctus proclamāt: 7 omnis celitus ordo dicēt. Te. In secūdo nocturno añ. Dñe qui opati sunt iusticiā habitabūt ī tabernaculo tuo: 7 requiescēt in monte sancto tuo. ℘s. Dñe quis habi. Añ. Hec est generatio querentiū dñm: querentiū faciem dei iacob. ℘s. Dñi est terra. Añ. Letamini ī domino 7 exultate iusti: 7 gloriamini oēs recti corde. ℘s. Beati quorz. ℣. Exultēt iusti ī.

Mcrito iohānes p̄cursor dñi: preco iudicis: propheta altissimi nūcupat̄: qui nondū editus mundo xp̄m pphetauit venturū ad redemptionez animarū ad inferos descendentē gloriosa p̄cucurrit passione: huic adlethe dei electo concordat duoden⁹ numer⁹ apostolorz quos a primis miraculorū virtutib⁹ ad componendū noue fidei fundamentū: erigendūqz adhuc tenere statum ecclesie diuina prouidētia ex omnib⁹ quos capiebat mundus elegit vt in omnem terram exiret sonus eorz 7 in fines orbis terre verba eorz procederēt: qui viti vere id est xp̄o tāqz palmites adhesserunt: quorū fruct⁹ in sempiternū pmanens nō marcescit. Tu. ℟. Qui sunt hi qui vt nubes volant. Et quasi colūbe ad fenestras suas. ℣. Dorsa eorz plena sunt oculis 7 scintille ac lampades ī medio discurrentes. Et. Lectio.

Riūphale martyrum nomē letis obsequijs cōplectamur qui p̄ diuersa tormentorū genera xp̄i passionē nō lacescentib⁹ precordiorz mētib⁹ imitabant̄. Alij ferro perempti: alij flāmis exusti: alij flagellis verberati: alij vectibus pforati: alij cruciati patibulo: alij viui excoriati: alij pelagi periculo: alij vinculo mancipati: alij linguis priuati alij lapidib⁹ obruti: alij frigore afflicti: alij fame cruciati: alij vo truncatis manib⁹ spectaculū contumelie in populis nudi ppter nomē dñi portantes. Tu. ℟. Isti sunt sancti qui p̄ testamēto dei sua corpora tradiderūt. Et in sanguine agni lauerūt stolas suas. ℣. Tradiderūt corpa sua propter deū ad supplicia: 7 meruerūt habere coronas perpetuas. Et. Lectio.

Qristi vero sacerdotibus atqz doctorib⁹ huius festiuitatem dici nō ignotā esse credim⁹ qui corda fideliuz spiritaliter quasi imbribus irrigant celestib⁹: vt fideliter īmarcessibilē bonorū operū possint fructū proferre qui talenta sibi credita non solū reddere: verum etiā cū vsura sine fraude amplificare curauerūt: quia bonū quod p̄ gratiā sanctispūs intelligendo didicerūt nō sibimet tantūmodo: sed 7 alijs subiectorz mētibus pro futurz spargere fm apli p̄ceptū arguēdo: obsecrādo: increpando: curā faciēdo inferre nitebant̄. Sicut 7 heremitarū singulare ppositū ab huius diei solēnitate non separatū esse confidim⁹ qui per singula heremi loca in speluncis exiguis cellarū tugurijs vno modico contenti pabulo demorabant̄ bestijs sociari. Tu. ℟. Sint lūbi vestri precincti: 7 lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominib⁹ expectantib⁹ dñm suū quādo reuertat̄ a nuptijs. ℣. Vigilate ergo quia nescit̄ qua hora dñs vester venturus sit. Et. In tercio nocturno añ. Timete dñm oēs sancti ei⁹ qm̄ nihil deest timētib⁹ eum: ecce oculi dñi sup iustos: 7 aures eius in preces eorz. ℘s. Benedicā do. Añ. Dñe spes sanctorz 7 turris fortitudinis eorz: dedisti hereditatē timētibus nomē tuū: 7 inhabitabūt in tabernaculo tuo in secula. ℘s. Exaudi de⁹ deprec. Añ. Beati quos elegisti dñe habitabūt in atrijs tuis etenim clamabūt 7 hymnū dicēt ℘s. Te decet. ℣. Justi aūt impetuū vi.

Intercessio sedz dñi: sit nob gra dñi.

In illo tpe. Videns ihesus turbas ascendit in montem: et cum sedisset accesserunt ad eū discipuli eius: et aperiens os suum docebat eos dicēs. Bti pauperes spiritu quoniaz ipsorum est regnum celorum. Et reliqua.

Omelia beati augustini episcopi.

Si queriť qd sit mons: mons bene itelligiť significare maiora p̄cepta iusticie: quia minora erant illa q̄ iudeis data sunt. Vnus aūt deus per sanctos prophetas et famulos suos sm ordinatissimam distributionez temporū, dedit minora precepta populo, quem timore adhuc alligari oportebat. et p filiuz suū maiora pp̄o quē iam caritate liberari conuenerat. Tu. ℟. Beati pauperes spū quoniam ipsorum est regnum celorū: beati mites quoniaz ipsi possidebunť terrā: beati qui lugent qm̄ ipsi consolabunť. Beati qui esuriunt et sitiunt iusticiaz quoniam ipsi saturabuntur. ℣. Beati misericordes quoniaz ipsi misericordiam consequenť. Beati. ℟.

Quam autē minora minoribus: maiora maiorib⁹ dantur: ab eo danť qui nouit sol⁹ congruentē suis tp̄ibus generi humano exhibere medicinam. Nec mirū est q̄ danť precepta maiora propter regnum celorū: et minora data sunt propter regnum terrenuz: ab vno eodemq; deo qui fecit celum et terram. De hac ergo iusticia q̄ maior est, dicit per prophetā. Iusticia tua sicut mōtes dei: et hoc bene signat q̄ ab vno solo magistro docendis tm̄ rebus ydoneo docemur in monte. Sedens aūt docet qđ pertinet ad dignitatē magistri. Tu. ℟. Beati qui persecutionē patiunť ꝓpter iusticiam quoniam ipsoz est regnum celorū. Beati pacifici quoniam filij dei vocabunť. ℣. Beati mundo corde quoniam ipsi deū videbunt. Beati.

Lectio.

Et accedunt ad eus discipuli eius ad audiendum verba illius vt hi etiā essent corpore viciniores qui preceptis implendis animo appropinq̄bāt et aperiens os suū docebat eos dicens. Ista circūlocutio qua scribitur. et aperiens os suū: fortasse ipsa mora cōmendat aliquanto longiorē fuisse sermonē nisi forte non vacet qđ nunc dictum est eum aperuisse os suū: qđ ipse in veteri lege soleret aperire ora prophetarum. Tu. ℟. Beati estis sancti dei oēs. Regre supra in vs̄. Te deum laudamus. ℣. Gaudete iusti in dño. Rectos decet collaudatio. iste p̄mittitur laudibus. vel alius qui placet. Ad laudes añ. Scimus qm̄ diligentibus deum oia cooperanť in bonū his qui sm̄ propositum vocati sunt sancti. Alī. Sapientiam sanctorū narrant populi et laudes eorum pronunciat omnis ecclesia. Alī. Reddet deus mercedē laborū sanctorū suorū: et deducet illos in via mirabili. Alī. Spiritus et anime iustorum hymnum dicite deo nr̄o alleluia alleluia. Alī. Gloria hec est omnibus sanctis eius. **Capitulum.** Apō. vij.

Vidi turbam magnā quam dinumerare nemo poterat ex omnib⁹ gentibus et tribubus et popul' et linguis stantes ante thronū: et in cōspectu agni amicti stolis albis: et palme in manib⁹ eorum. Deo g̃. ℣. Mirabilis de⁹ in sctis suis. Deus isr̄l. Ad benedō añ. In ciuitate dñi ibi sonant iugiter organa sanctorum: ibi cynamomum et balsamuz odor suauissimus carmia eor: ibi angeli et archangeli hymnū deo decantant ante thronū dei alti. **Col'.**

Omnipotens sempiterne deus qui nos oīm sanctorum tuorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: q̄ sumus vt desiderata nobis tue propiciationis abundantiā multiplicatis intercessoribus largiarīs. per. **Sequitur de sancto cesario añ.** Hic vir despiciens. **cū sua col'. Ad horas laudō cū col'. p̄dicta. Ad primaz capō.** Regi seculorum. **cum col'.** Dñe deus pr̄. **p̄missio ℣.** Exultēt iusti. **Ad terciā cap'.** Vidi turbā. **Oīm̄** Gaudeamus oēs. ℣. Exultate iusti in dño

Kyrie. Col. p̄dicta ⁊ de sancto cesareo sub vna conclusione. Epla. Ecce ego. iohānes vidi alterum angelū. Grad. Timete dñm. ℣ Inquirentes. Alleluia. ℣ Vox exultatiōis. Seq̄ntia. Omnes sancti seraphin. Euangeliuz. Videns ihesus turbas. Credo. dicitur. Offert. Letamini in dño ꝓfato quotidiana etiā si hoc festum in dominicam venerit: sed solē nissime canterur. Sanctus. Agnus ⁊. Ite missa ste: Cōm. Amen dico vobis q̄ vos qui reliquistis. Ad sextam capitulum.

Apō. 6.

OClamabant sancti voce magna dicentes: salus deo nr̄o qui sedet sup thronū ⁊ agno. Deo g̃. Ad nonā cap.

Apō. 7.

ADiui numerum signatorū centū quadragitaquatuor milia signati ex omni tribu filiorum israhel. Deo g̃. In secundis vesperis fiat ter cōpulsio cum oībus campanis. Deinde cantent vigilie maiores: ⁊ seruet ordo in lectionibus legendis ⁊ versibus cantandis qui seruatur in matutz videlicet primo scolaris chori primam lectionem legat secundā criptarius: terciaz rector scole quartam custos: alias vicarij: nonam prepositus vel dominus decanus: siue deinde post eos maior in choro. Idez etiam modus legendarū lectionum de versibus sic ordinabis: primos duos cantent pueri: tercium duo oblarij subdyacones: quartum dyaconi: quintuz criptarij: sextum custos et rector scole: reliquos versus cantent vicarij. Finitz vigilijs dicūtur vesperе super ps̄ añ. Virgā virtutis. cum reliqs. Cap. Vidi turbam. Hymn⁹. Oēs supni ordines ℣. Letamini in dño. Ad mḡt añ. Laudem dicite deo nostro omnes sancti eius: et qui timetis deum pusilli et magni qm̄ regnauit dñs deus noster omnipotens: gaudeamus ⁊ exultemus ⁊ demus gloriam deo. Coll. predicta: qua finita imponitur de sctō eustachio añ. Rupem ceruus. ⁊ col. finitz vs̄ fiat processio in monasterium cum ℟io. Deus eterne. cum ℣. ⁊ repetitione quibus finitis legatur Placebo domino Deinde stans ante aram scti valentini sacerdos dicat tres col. prima. De⁹ in cuius miseratione. Scda. Deus venie largitor. Tercia. Fidelium de⁹. Completoriuz ferialiter. In crastino legant hore de dñica: quia ꝑm antiquū breuiarium habebant tres lectiones de sctō eustachio. Nos vero hystoriam de eo habentes differamus festū ipsius vsq̄ in alteram diem. In die animarum ꝑ officio misse agitur missa defunctorū. Eustachij ⁊ sociorum eius. Ad vesperas super ps̄ añ.

QEsar dum trayan⁹ q̄zuis tunc pagan⁹ monarchie p̄esideret: ⁊ rempublicam augeret. ps̄. oīa. Laudate. Añ. Tyro fidelis placidus ille militauit strennuus: et acid⁹ regna dispensauit. Añ. Totus in virtutibus placid⁹ nutrit⁹ triūphandi nutib⁹ maxime peritus. Añ. Caritatis oculo celū ptraiecit dapib⁹: ⁊ poculis paupes refecit. Añ. Ex gētili largitate effluēt enxenia que fauente deitate intrant celi menia. Cap. Sancti per fidē. ℟. Fuit venatū placid⁹ sibi prendere gratum: conspicit elatū ceruū cruce significatum. Cornib⁹ innixum simul aspexit crucifixum. ℣. Insequitur ceruum nullū sociant sibi seruū. Cornib⁹. Hymn⁹

OMira dispēsatio dei p̄destinatio quez vis trahis subtiliter: ⁊ saluas mirabiliter. Mittis ceruum crucifixū: qui fecit salutiferū tuū assēclā placidū gentilitate perfiduz. Humane ceruus loquitur: quo placidus instruitur: ep̄m vt adeat: ⁊ in baptismo madeat. Itur ⁊ fit obediens: cathecizatus rediens: renat⁹ in baptismate: cessat ab omni scismate. Vocat tunc eustachius: qui placidus dictus prius: mutato sibi nomie: fides surgit in homine. Ipse vxor et filij: de deitate consecij: in trinitatē credituli: fidez sectantur seduli. Et nos cū ipsis dominū: confitentes vnitrinum:

mente laudemus sedula: in seculorum secula. Amē. ℣. Letamini in domio. Ad mgt añ. Rupem ceruus dum conscendit: rhetiaculum dum detendit: placidum quo cōprehendit tali sub oraculo: placide tu me instigas: beneficijs alligas: me venaris: & in brigas caritatis iaculo: tu & tui vultis frui vita que non labitur: paganissimum fac baptismum illa vobis dabitur. Collecta.

DEus qui beatum custachium in tēptationibus pbasti: & probatū mirifice coronasti: ipsius sociorumq; eius meritis in omni tribulatione tuum nobis auxilium presta: et eterne consolationis interminabile gaudium. per. In completorio & ad primam premittitur collecte ℣ de martirib⁹. Inuitat. Omnes vna consurgamus laudes xpō referamus. Eustachiū iustū bone qui sacrauit adustū. In primo nocturno añ. Beatus eustachius grauiter temptatus: perdidit celerius res & magistratus. ps & ℣ de martiribus. Añ. Mortua familia pecora et iumenta: & q̄q; vtilia nulla sunt inuenta. Añ Furtim in triclinio intrat fur et latro: fugit morticinū noctis vir sub atro. ℣. Letamini in domino & exultate iusti. Lectio.

EUstachius antea placidus dicebatur: hic erat magister militū traiani imperatoris: & opera misericordie sedule exercebat: sed ydolorum cultor habebat autē coniugem & duos filios eiusdem ritus. Quadam die dum venationi insisteret: gregē ceruor reperit int quos vnus alijs specios & maior qui ab alior societate discedēs in siluā spissiorem: alijs militibus circa ceruos reliquos occupatos. placid⁹ hunc toto nisu insequitur: & ipsuz cape nitebat quem totis viribus insequebatur: ceru⁹ super quandam rupis altitudinē conscendit. placidus appropians animo reuoluebat quomodo cuz caperet. qui cum ceruum diligenter considerans vidit inter cornua eius formā sancte crucis & imaginem ihesu christi. Tu autē. ℟. Theospita doloribus anxia. Deduxit geminos pre foribus paulos & luxit. ℣. Quiq; nesciuit quo vir fugitiuus abiuit. Deduxit

SIcut olim per asinā balaam: sic et locutus est ceruus dicens. O placide quid me insequeris: ego enim tui gratia in hoc animali tibi apparui: ego sum xps quem tu ignoras cotis: clemo sine tue coram me ascenderūt: & ob hoc veni vt p hunc quē tu venaberis ceruū ego quoq; teipsum venarer. Alij tamē dicunt q ipsa imago que inter cornua apparebat hec verba protulisset. Tu. ℟. Itur in aquagiū vxor ī obstagiū paulo pro petito. Illis non habentibus dare desiderantibus rapitur marito. ℣. Coniunx intacta: sed permanet obside facta. Illis. ℟. HEc audiens placidus numio terrore correptus de equo in terram cecidit: & post vnam horā ad se rediēs de terra surrexit et ait. Reuela mihi qs es qui loqueris. & ait xps. Placide ego sum xps qui celum & terram creaui: qui lucem oriri feci & a tenebris diuisi: qui tpa & dies & ānos constitui: qui hoiem de limo terre formaui: qui propter salutē humani generis in terris apparui qui crucifixus & sepult⁹ tercia die resurrexi. Tu. ℟. Eustachij natos lupus et leo diripuerūt: his quos ablatos hoies viuos tenuerunt. Hoc pater ignorat: matrē natos quoq; plorat. ℣. At potuit cunq; damnuz deplanxit vtrunq;. Hoc. In secundo nocturno añ. Pauptate vapulat & inter egenos campi custos exulat ānos per quindenos. Añ. Trayanus dimiserat nuncios per gyrū: illum quem amiserat requirēdo virū Añ. Aulnerū percussibus illum inuenerūt quem cesaris aspectibus saluum reduxerūt ℣. Exultent iusti in conspectu dei. Lectio

HEc audiens placidus iterum in terram decidit & ait. Credo dñe quia tu es qui omnia fecisti & qui errantes conuertis. et dixit ei dominus. Si

Ceruus locutus ē eustachio
Asina vō balaā apparete

credis ad episcopuz xpianorum vade
z te cum vxore z filijs baptisare facias
Perrexerunt autez ad episcopū rome
media nocte qui eos cum magno gau/
dio baptisauit:placidū nominauit eu/
stachium:z vxorem theospitē:et filios
eius agapitum z theospitum. Tu. ℟.
Longiquo de cōfinio dum approximatur
z suo domino miles presentat. Multu cultu
regio carus redimitur fortis fortē legio sibi
adunat. ℣. Ut regnuz vernet:regni quoqz
iura gubernet. Multu. Lectio.

Mine aūt facto sanctus eustachius
sicut prius ad venationē ꝓcessit:
z prope locū veniens milites quasi ob
tentu inuestigando venationis dispsit
statumqz in loco formam crucis prime
visionis aspexit:cadensqz in faciez suā
ait. Supplico tibi dñe vt manifestas
qō promiseras seruo tuo.cui domin⁹.
Beatus es eustachi qui accepisti laua/
crum gratie mee: quoniam modo dya
bolum superasti.modo qui enim te de
ceperat conculcasti:modo apparebit fi
des tua. Dyabolus enim eo qꝺ cum re
liqueris scue cōtra te armatur. oportet
enim te multa sustinere vt accipias co/
ronam victorie. Tu. ℟. Ortū est distur/
bium dissensione mota castrorum z vrbiuz
virtus tota. Cunctis ciuitatib⁹ satur vt ar/
mentur regni dignitatibus vt auxilientur.
℣. Conuenerunt cuncti regno cum federe
iuncti. Cunctis. Lectio.

Eustachius domum rediens: hec
omnia vxori sue nunciauit. Post
paucos igitur dies pestifera mors cun
ctos seruos et ancillas suas inuasit: et
vniuersos seruos occidit. deinde post
aliquot dies omnes equi z oia pecora
eius perierunt. Quidam aūt scelestes
eius damnationem videntes:z per no
ctem in domum eius irruentes cuncta
que repererant asportauerunt:z domū
totaz auro z argento spoliauerunt. Et
ipse nocte cum vxore z filijs nudus au
fugit. qui rubore verentes egiptum
ꝑgebant:tota eius possessio per rapinā
malorum ad nihilum est redacta. Tu.
℟. Eustachij nati venerūt ad bella parati:
viribus armati forti certamīe grati. Armis
ditati bellantibus associati. ℣. Non pater
hos nouit quos lōga remotio fouit. Armis
In tercio nocturno añ. Barbarorum sic
quieuit tumefacta gloria quam eustachius
deleuit habita victoria. Añ. Agapit⁹ theo
spitus tempore quodam intrauerunt confe
rendo colloquendo sese fratres didicerunt
Añ. Theospita clam hoc dum audit bene/
dixit dominū: redemptori deo plaudit qui
dat vitam hominum. Euangeliū. Cum
audieritis. ℟. Ad virum ꝑfecta recta in
maxilla prudens illa sternit:cernit cicatricē
vulneris. Nescit coniugē talem quem ag/
nouit cui vouit maritari sub nutu ꝓfectī.
℣. Clam cepit flere lacrimas nequiens co/
hibere. Nescit. ℟. O romane viue sane di
xit capitaneo:hac in terra sub acerra barba
ris āmoneo meū ob eustachium. Da salutī
brachium. ℣. Et vir preclare fac me tibi cō
patriare. Da. ℟. Hāc mox agnouit cui blā
de talia monit eustachius dicor: vxor tibi
dulcis amicor. Es mea dando fidem tuus
et sum dixit eidem. ℣. Cuncti letantur oēs
z ei famulantur. Es. Ad laudes añ. Na/
torum absentiā pater querulatur:ob quoꝝ
pītiam deū deprecatur. Añ. O diuina grā
sunt ne mei nati per terrarū spacia viui vel
necati. Añ. Domina q̄ntocius verbis bis
respondit:gratulare potius hos vita recon
dit. Añ. Cum cōmilitonibus vidi hos ma
nere: vacantes sermonibus bene se habere
Añ. Cum directo citius nuncio venerunt
patrem matrē letius illi susceperunt. Capꝰ
Reddet deus. ℣. Mirabilis deus in scis
Ad benedꝰ añ. Eustachius cum paribus
suis familiaribus statuuntur z ponuntur in
campor̄ sedibus:audax leo dante deo q̄z/
uis ferus z seuerus inclinatus z prostratus
fit illoꝝ pedibus:minax mortis idem fortis
ad mactandum z vorandum fuit missus:sed

abyssus ill' nulla nocuit: danielē qui fidelē securauit ⁊ tutauit in leonū lacu: boum deꝰ hunc prædocuit. Col. p̄dicta. Ad horas laudes cū cap̄. de martiribus. Officiū Multe tribulationes. Kyriel. Epistola. Sancti per fidē. Grad. Gloriosus deꝰ Alla. ℣. Lętamini in dño. vel proprīū scī Eustachius vanum. Sequentia. O beata beatorum. vel propria. Tempore sub gře Euangeliū. Cum audieritis. Offert. Lętamini in dño. Cōm. Et si coram. In secundis vesperis laud. vel añ. Virgaꝫ virtutis. Hymnꝰ. O mira dispensatio Ad mḡt añ. Eustachius poblicibus flexis cum complicibꝰ: videns bouem eneum inflāmatum igneum dixit qui es dñs eminus ⁊ cominus respice in oēs gentes passionem meam colentes: ignem aquaꝫ bestias exiliū molestias paupertatem: vim bellorum: ad vsum hospicioruꝫ omne malum his auertetur illis ihesu per te salus virtꝰ ⁊ solamē angelus respondit amen: corpus vestes cū capillis rogus non vssit in illis: mortui sed non combusti deo viuūt modo iusti: dante deo nos sequemur ⁊ cum iustis gloriemur.

Leonhardi nouem lectiones. Ad vesp̄as p̄s ferialeſ. Cap̄ Dilectus deo. Kx. Seruus meus. Hymnus. Iste confessor. ℣. Gloria et honore coronasti. Ad mḡt añ. Similabo eum viro. Coll. Exaudi dñe pręces nostras. vel. Omnipotens sempiterne deus qui beati leonhardi cꝓfessoris tui p̄cibuſ. In matꝫ primū Kx. Euge serue. Kx. Justus germinabit. Kx. Desiderium anime. Cetera oia de hystoria. Euge serue. nonū Kx. Seruꝰ meus. Euangelium. Vigilate. Require in cōmuni. Laudes. Qui me confessus. cū cap̄. de confeſ nō pont. Ad bñd añ. Serue bone. Ad horas laudes cū cap̄. de confessore non pontifice. Collecta.

OMnipotens sempiterne deus qui beati leonhardi cōfessoris tui pręcibus ⁊ meritis omnibus in carceribus seu in quibuslibet cathenaruꝫ nexibus cōstrictis ereptionis pia remedia contulisti: concede nobis famulis tuis vt intercessione ipsius veneranda a quacunqꝫ molestia corporali: ⁊ ab omnibꝰ vinculis peccatorū mereamur per tuę misericordie solitam clementiam liberari. per.

Lectiones.

BEatus leonhardus ex nobilibus parentibus genitus a sancto remigio remēsi archiepiscopo salutaribus disciplinis instructꝰ est. cuius parentes collaterales regis francie fuerunt: ⁊ primatum militie habebant post regē qui eum de sacro fonte leuauit ob parentū suorum nobilium carissimum amoreꝫ Hic tantam gratiam a rege obtinuit ꝙ omnes incarcerati quos ipse visitabat protinus absoluebantur. Cum igitur fama sanctitatis eius excresceret: rex cū manere secū fecit donec ei episcopatuꝫ conferret: quod ille noluit: vitaꝫ solitariam elegit. Itaqꝫ vir dei in equitania nomen domini viriliter p̄dicabat: dęmones fugabat: surdis auditum reddebat: cecis visum: claudis gressum: omnibus infirmis ad se venientibꝰ salutꝫ prestabat remediū: ⁊ maxime captiuis Tandem in quadam silua habitauit: q̄ abundans erat ⁊ plena ferarū: vbi erat aula regia causa venationis constructa Accidit autem quadam die vt rex ibi venaretur: ⁊ regina illuc causa delectationis egressa partu periclitaret. Cum ergo rex ⁊ familia propter regine periclitationem lugerent: leonhardus per nemus transiens: et gementium voces audiret: pietate motus illuc properauit et a rege vocatus et interrogatus quis esset. qui dixit. Patria mea est in frācia ⁊ beati remigij humilis sum discipulꝰ Rex autem audiens illum a viro sctō fore instructum inquit. Succurre mihi pater sctissime: quia vxor mea moritur in partu: affer mihi duplex gaudium: vt sanctꝫ precibꝰ tuis recipiam editam

Claudii ãnt octauã Oim sctoꝝ & pricipue
fris s. francisci ut p Ora ut hic solemnizẽt

prolem ⁊ liberatã vxorez. Tunc sanctꝰ leonhardꝰ orauit ad dominum: quod petebat protinus impetrauit. Cum aũt rex ꝓ sanata vxore multa in auro ⁊ argento sibi offerret: ille protinus recusauit: ãmonens vt pauperibus hec daret dicens. Ego nullius horum indigeo: sed tantum in aliqua solitudine siluarũ contemptis mundi diuitijs: soli cristo famulari desidero. Cum autẽ rex totũ nemus sibi tradere vellet. ille ait. Non totum accipio: sed quantuz nocte cum meo asello circuire potero: tantũ mihi concedi exopto. quod rex libentissime impleuit. Constructo ibidem monasterio diu ibi adiunctis duobꝰ monachis in abstinẽtia multa degebat. Cum aũt aq̃ ab eis vno miliario distaret puteuz ibidem siccum penitus fodi iussit quez aq̃ orationibus suis impleuit. Deniqz viij. ydus nouembris ad deũ feliciter migrauit. clericz illius ecclesie reuelatũ est: quia locꝰ ille propter multitudinis frequentiam artus erat: alibi ecclesiam fabricarent: et illuc corpus sancti leonhardi honorifice transportarẽt. At illi cum populo triduano ieiunio ⁊ orationibus insistentes: viderunt totam prouinciam coopertam niue: locum autez in quo quiescere volebat oĩno vacuuz conspexerunt ibiqz translatus est. Tu. **Euangeliũ.** Vigilate. **In secundis vesperis añ.** Jocundus homo. **Ad mgt añ** Iste homo ab adolescentia sua. **Officiuz.** Os iusti meditabitur. **Epistola.** Dilectꝰ deo. **Grad.** Dñe preuenisti euz. Alleluia ℣. Justus germinabit. **Sequẽtia.** Igitur te cuncti. **vel.** Dilectus deo. **Euangeliũ.** Vigilate. **Offert.** Desideriũ aie. **Cõm.** Magna ẽ gloria. **De sctõ vvilibrordo añ.** Sacerdos ⁊ pontifex. **Collecta.**

Presta quesumus omnipotẽs deꝰ vt beati vvilibrordi cõfessoris tui atqz pontificis meritis adiuuemur: cuius votiua solennia celebramus. per.

Quatuor coronatorum tres lectiones. **Ad vesperas cap.** Sancti p fidez. **Hymnus.** Rex gloriose martirũ ℣. Letamini in domino ⁊ exultate iusti. Et gloriami omnes recti corde. **Ad mgt añ.** Absterget deus omnem. **Collecta.**

Presta quesumus omnipotẽs deꝰ vt qui gloriosos martires claudiũ nicostratum castorium atqz simpliciũ fortes in sua confessione cognouimus pios apud te in nostra intercessiõe sentiamus. per do. **In matutz tria Rcia de hystoria.** Absterget deus oẽm. **Lectiões**

Imperantibus dyocleciano ⁊ maximiano principibus scti martires claudius nicostratꝰ castorius simphorianus ⁊ simplicius agones q̃sitos martirij in confessiõe impleuere deuoti: hi cum essent artifices insignissimi ⁊ marmorum incisores probatissimi imperatori dyocleciano facti sunt valde cari. Cum itaqz tẽpore quodaz essent quaduraturis marmorũ intenti ⁊ artem suã signo christi munirent: et ad voluntatẽ ipsorum artificiuz fieret: horum vnus simplicius qui adhuc pagano errore tenebat dixit ad reliquos. Adiuro vos per deũ solem vt quis iste deus sit dicatis mihi in cuius noie vos tam bene operamini. Qui simphorianus ait. Si potes credere dicemus tibi: ⁊ mox artẽ consequeris: sed et vitam eternam habebis. Quem cum in fide solidatũ btõ cyrillo episcopo cõsignasset: idem episcopus baptisauit eum: ⁊ xpõ domino credẽ ⁊ informare curauit. Non multo autem post accusantur a philosophis qꝺ xpiani essent: ⁊ qꝺ deum esculapium sicut pceperat imperator ex marmore porphiretico sculpẽ noluissẽt: hoc audiens imperator ⁊ nimio furore plenꝰ iussit eos plumbeis loculis viuos includi ⁊ in flumie submergi. Tu. **Offic** Intret in conspectu tuo. **Cap.** Sancti p fidem. **Grad.** Vindica domine. Alleluia

℣. Justi autem. Euangel'. Descendens ihesus de monte. Offert. Anima nostra Com. Posuerunt mortalia.

Theodori martiris tres lectiones.

Ad vesperas cap. Beat⁹ vir qui. Hymnus. Deus tuorum. ℣. Gloria et honore coronasti eũ domine. Ad mḡt añ Beatus vir. Collecta.

OEus qui nos bti theodori martiris tui confessiõe gloriosa circũdas ⁊ protegis: presta quesumus nobis eius imitatione proficere: ⁊ oratiõe fulciri. ℟. In matutis tria ſcia de hystoria. Iste sanctus. Cetera omnia vt de vno martire. Lectiones.

TEmporibus maximini ⁊ maximiani imperatorum exijt edictus per omnem terras regni eorum contra oẽs xpiane fidei cultores vt aut dijs ĩmolarent: aut diuersis penis affligerentur Eo dẽ tempore tentus est beatus theodorus cui cum preses diceret ꝙ sacrificaret ⁊ pristinam militiam reciperet. respondit. Ego milito deo meo et filio eius ihesu xpo. cui preses. Ergo deus tuus habet filiuz. cui theodorus. Filiũ habet qui est verbum veritatis per quẽ oia facta sunt. Ad quem preses. ꝙ possumus eum cognoscere. et theodorus. Nihil est quod vos impediat vt mortalem derelinquatis imperatorem vestrum regem eternum et celestẽ accedatis vt ipsi⁹ efficiamini milites sicut ⁊ ego. Datis igit inducijs sancto theodoro vt sacrificaret: templum martis ⁊ deorum nocte ingressus ponens ignez totũ illud succendit: qui a quodam qui vidit accusatus in carcerez vt ibi fame morerẽtur reclusus est. Qui dominus apparens dixit. Confide serue meus theodore: quia ego tecum sum. Tunc turba multa dealbatoz virorum clauso carcere ad eum veniens cum eo psallebat. Quod videntes custodes territi fugerunt: ⁊ iudici nunciauerũt. Ad ane eductus de carcere ad sacrificia inuitat⁹ ait. Si carnes meas igne cremaueris ⁊ varijs cõsumas supplicijs: ⁊ si gladio me tradas donec fuerit i manib⁹ meis spiritus non negabo deum meum. Tu. Officium. Justus non conturba. Epla. Justũ deduxit. Grad. Justus vt palma Alleluia. ℣. Letabitur iustus. Euangeliũ Si quis vult venire post. Offertoriũ. Gloria ⁊ honore. Com. Qui vult venire

Martini episcopi sũmum festum.

Ad vesperas super ps̃ añ.

OOmine deus noster cuius gra beat⁹ martinus tres mortuos resuscitauit: concede propicius vt per eius interuentũ a morte anie resuscitari mereamur. ps̃. oia Laudate. Cap. Ecce sacerdos m. R̃. Martinus sacerdos dei cui post apostolos tantam gratiam dominus contulit vt tres mortuos suscitaret: ⁊ alias vtutes preclaras ostendit. Et inter alios confessorez ⁊ martires vt rosa fulget in gallia. ℣. Corpore quidez virgineo blandum habebat eloquium: gratuis erat in moribus: intenta mente celo suspensus est. Et. Hymnus.

MArtine confessor dei valẽs vigore spiritus: carnis fatiscens artubus mortis future prescius. Qui pace xpi affluens in vnitate spũs diuisa mẽbra ecclesie: pacis reformans vnice. Quez vita fert probabilem: quem mors cruenta non ledit: qui calli di versucijs in mortis hora derogat. Hec plebs fide promptissima: tui diei gaudia: votis colit fidelibus: adesto mitis omnibus. Per te quies temporum: vite detur solacium: pacis redundet comodum: sedetur omne scandalum. Ut caritatis spiritu sic affluamus inuicẽ: quo corde cum suspirijs: xpm sequamur intimis. Qui letaris cum angelis: exultas cum archangelis: triumphas cũ apostolis: in seculorum seculis. Amen. ℣. Gloria

et honore. **Ad mgt añ.** O beatum virum cuius anima paradisum possidet: vnde exultant angeli: letantur archangeli: chorus sanctorũ proclamat: turba virginũ inuitat: mane nobiscum meternum. **Collecta.**

DEus qui conspicis: quia ex nulla nostra virtute subsistimus; prcede propicius vt intercessiõe beati martini confessoris tui atq; pontificis contra omnia aduersa muniamur. p. **Deinde de sancto menna martire añ.** Beatꝰ vir qui suffert. **Collecta.**

PResta quesumus omnipotens deꝰ vt qui bti mẽne martiris tui natalicia colimꝰ: intercessiõe eius in tui nois amore roboremur. p. **Ỹ ille.** Dum sacramenta offerret beatus martinus. Globus igneus apparuit super caput eius. **premittatur collecte tam ad completorium q̃z ad primam. Inuitatꝫ.** Adoremus xp̃m regem confessorũ omnium. Qui eterna sanctum martinum coronauit gloria. **In prio nocturno añ.** Martinus adhuc cathecuminus hac me veste cõtexit. **ps ℟ Ỹ vt de confessoribus. Añ.** Sancte trinitatꝫ fidẽ martinus confessus est: ac beatissimam gratiam percepit. **Añ.** Ego signo crucis nõ clipeo ꝓtectus aut galea: hostium cuneos penetrabo securus. **Lectio.**

SAnctus martinus sabarie panno/monorum opido oriundus fuit: sed infra ytaliã papie alitus est: parentibꝰ sm seculi dignitatez non infimis: tamẽ gentilibus. Pater eius miles primum post: tribunus militũ fuit: ipse armatã militiaz in adolescentia secutus est: int seculares alas sub rege constantino: deinde sub cesare iuliano militauit: nõ tñ sponte: quia a primis fere ãnis diuinã ei potius seruitutẽ sacra illustris pueri inspirauit in fantia. **℟u.** Hic est martinus electus dei põtifex cui dominus post apostolos tantam gratiaz conferre dignatꝰ est. Vt in virtute trinitatis deifice mereret fieri trium mortuorũ suscitator magnificus **Ỹ.** Sancte trinitatis fidem martinus confessus est. Vt. **Lectio.**

NAm cum esset annorũ decem invitis parentibus ad ecclesiam cõfugit: ac cathecuminum se fieri postulauit. Mor mirum in modum totus in dei opere cõuersus. Cum esset annor duodeci heremũ concupiuit: feciſſetq; votis satis si etatis infirmitas non obstitisset: animꝰ tamen eius aut circa monasterium ac circa ecclesias semper intentus meditabatur: adhuc in etate puerili qõ postea deuotus impleuit. Sed cum edictum esset a regibus vt veteranorum filij ad militiaz scriberent: prodente patre qui felicibus eius actibus inuidebat. **℟u.** Domine si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso subire propter eos laborẽ. Fiat voluntas tua. **Ỹ.** Domine si adhuc in eodẽz labore stare me precipis munia tua deuotus implebo. Fiat voluntas. **Lectio.**

QAm esset annor quindeci raptus ꝛ cathenatꝰ sacramentꝫ militaribꝰ implicatus est: vno tantũ seruo comite contentus est: cui tamen versa vice dominus seruiebat adeo vt plerũq; ei et calciamenta detraheret ꝛ ipse tergeret: et vna cibum caperent. Trienniuz fere ante baptismum in armis fuit: integer tñ ab his vicijs quibus illud hominũ genus solet se ĩplicari. Multa illi circa cõmilitones benignitas: mira caritas: patiẽtia vero atq; humilitas vltra humanum modum: nam frugalitatem in eo laudare nõ est necesse: quia ita vsus est vt illo tempore nõ miles sed monachus putaretur. **℟u.** O beatum virũ martinum antistitem. Qui nec mori timuit nec viuere recusauit. **Ỹ.** Oculis ac manibꝰ in celum semper intentus: inuictum ab oratione spiritum non relaxabat. Qui. **In secundo nocturno añ.** Confido in domino

q̄ filia mea precib⁹ tuis reddita sit sanitati
Añ. Tetradi⁹ cognita dei virtute ad bea/
tissimam gratiam peruenit. Añ. O ineffa/
bilem virū per quem nobis tanta miracula
chorusc̄ant. ℣. Posuisti dom̄e super caput
eius. Lectio.

QUodaz tpe cum iam nihil preter
arma z simplicem militie vestitū
habaret: media hieme que solito aspe/
rior inhorruerat adeo vt plerosq̄ vis
algoris extingueret obuiam habuit in
porta ambiensis ciuitatis pauperē nu/
dum qui cum pretereuntes vt sibi mise
rerentur oraret: omnesq̄ miserū prete
rirent: intellexit vir deo plenus sibi illū
misericordiam alijs non prestantibus
reseruari. quid tamen ageret nihil p̄ter
clamidē qua indutus erat habuit. Jam
enim reliqua in opus simile consump/
serat. Tu. ℟. Oculis ac manibus in celuz
semper intentus. Jnuictū ab oratione spi/
ritum non relaxabat. ℣. Dum sacramenta
offerret beatus martinus glob⁹ igneus ap
paruit super caput eius. Jnuictum ab ora/
tione. Lectio.

ARrepto itaq̄ ferro quo accinctus
erat mediam diuidit: partēq̄ ei⁹
pauperi tribuit. reliqua vero rursus in
duitur. Jnterea ex circumstantibus ri/
sere nōnulli quia deformis esset: z trun
catus habitu videret: multi tamen qui
bus mens sanior erat alti⁹ gemūere q̄
nihil simile fecissent: cū vtiq̄ plus ha/
bentes vestire pauperem sine sua nudi
tate potuissēt. Tu. ℟. Beatus martinus
obitum suum longe ante presciuit. Dixitq̄
fratribus dissolutionē sui corporis immine
re q̄ indicauit se iam resolui. ℣. Viribus cor
poris cepit repente destitui: cōuocatisq̄ di
scipulis in vnum dixit. Dixiq̄ fribus disso
lutionem. Lectio.

NOcte igitur insecuta cum se som
no dedisset vidit christum clami
dis sue qua pauperem intexerat parte
vestitū: intueri diligentissime dominū
vestemq̄ quam dederat iubetur agno
scere: mox ad angelorum circūstantiuz
multitudinez audit ihesum clara voce
dicentem. Martinus adhuc catheccu/
minus hac me veste contexit: vere me/
mor domin⁹ dictorum suorū que ante
predixerat. Quodiu fecistis hec vni ex
minimis istis mihi fecistis: se in pau/
pere professus est fuisse vestitum: z ad
confirmandum tam boni operis testi/
monium in eodez se habitu quē paup
acceperat est dignatus ostendere. Tu.
℟. Dixerunt discipuli ad beatum martinū
cur nos pater deser(: aut cui nos desolatos
relinquis. Jnuadent enim gregē tuum lupi
rapaces. ℣. Scimus te quidem desiderare
christū nostri potius miserere quos deseris
Jnuadent. In tercio nocturno añ. Dñs
ihesus christus non se inquit purpuratum:
nec dyademate renitentem se venturū esse
predixit. Añ. Sacerdos dei martine aperti
sunt tibi celi z regnum patris tui. Añ. Sa/
cerdos dei martine pastor egregie ora pro
nobis deum. Euangelium. Sint lumbi
vestri precincti. ℟. O beatum virum in
cuius transitu sanctorū canit numerus an/
gelorum exultat chorus. Omniumq̄ cele/
stium virtutū occurrit psallentium exercit⁹
℣. Martinus hic pauper z modicus celuz
dives ingreditur. Omniūq̄. ℟. Martin⁹
abrahe sinu letus excipitur: martinus hic
pauper z modicus. Celuz dives ingreditur
hymnis celestibus honoratur. ℣. Martin⁹
episcopus migrauit a seculo: viuit in cristo
gēma sacerdotum. Celum. ℟. O quantus
erat luctus omnium: quanta precipue me/
rentium lamēta monachorum. Quia pium
est gaudere martinum: z pium est flere mar
tinum. ℣. Beati viri corpus vsq̄ ad locū
sepulcri hymnis canora celestibus turba p̄
sequitur dicens. Quia pium est gaudere: z.
Ad laud añ. Dixerūt discipuli ad beatū
martinū: cur nos pater deseris: aut cui nos

Pfeta z ye mah̄ rabas: meniesse in nob

desolatos relinquis: inuadent enim gregez tuum lupi rapaces. Añ. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso laborem fiat voluntas tua. Añ. O virum ineffabilem nec labore victū: nec morte vincendum qui nec mori timuit: nec viuere recusauit. Añ. Oculis ac manibus in celum semper intentus: inuictū ab oratione spūm non relaxabat alleluia alleluia. Añ. Martinus abrahe sinu letus excipitur: martinus hic pauper et modicus: celum dines ingreditur: hymnis celestibus honoratur. Cap̄ Omnis pontifex. Ad benedictus añ. O quantus luctus omnium: q̄nta precipue lamenta monachorum ⁊ virginum chorus quia pium est gaudere martinum: et pium est flere martinum. Oratio vt supra. De inde de sancto menna añ et oratio. Vic vir despiciens. Ad oēs horas dicat añ. Domine deus noster. Require in primis vesperz cum cap̄. ⁊ ỹ. de confeſ ⁊ pont ⁊ oro p̄dicta. Hymni solēniter. Offic̄ Sacerdotes tui domīe. Kyrieł. Col̄. festi ⁊ sctī mēne sub vna conclusione. Epla Ecce sacerdos. Grad. Ecce sacerdos. Alleluia. ỹ. Martinus eps. vel. Jurauit. Sequentia. Sacerdotem xp̄i. Euangeł. Sint lumbi vestri precincti. Offertor. Veritas mea. Prefatio quotidiana solēniter. Cōm. Beatus seruus. In secūdis vesperis lauď p̄s de confeſ. Hymnus Martine confessor. ỹ. Gloria ⁊ honore Ad mg̃t añ. O beatū pontificez qui totis visceribus diligebat christum regem: ⁊ non formidabat imperij principatuz: o martine dulcedo medicamentū ⁊ medice: o sanctissima anima quam ⁊ si gladius persecutoris non abstulit: tñ palmam martirij non amisit Col̄. predicta. Infra octauam tam ad vesperas q̄z ad matutz dicatur de sctō martino añ ⁊ col̄. similiter ad missam. Añ. Martinus episcop⁹ migrauit a seculo viuit in xp̄o gēma sacerdotum. Añ. Dum sacramēta offerret beatus martinus glob⁹ igne⁹ apparuit sup caput eius. Añ. Beat⁹ martinus dixit iuliano: xp̄i enim sum miles pugnare mihi nō licet. cum col̄. predicta.

Ricci epi ⁊ cōfessoris noue lectiones. Ad vesp̄as p̄s feriales Cap̄. Ecce sacerdos. R̄. Sint lumbi vr̄i Hymnus. Iste confessor. ỹ. Gloria et honore coronasti eū domine. Ad mg̃t añ Sacerdos ⁊ pontifex. Collecta.

Deus qui beatū briccium confessorem tuū atq̄z pontificez tamentabile crimen tua diuina vincere voluisti potentia: fac nos quesum⁹ eius pia et assidua supplicatione huius mundi crimina confusionis simul et vniuersa superare mendacia: ipsius quoq̄z perpetua gaudere supplicatione. per. In matutz hystoria Euge serue. Lectiones

Briccius sancti martini dyacon⁹: in iuuentute sua morum leuitatez sequebatur qui dum a sancto episcopo corriperetur: ille eius emulus insidias ⁊ conuicia multa ei dē inferebat. Quadam die quidam infirmus dum medicinam a sctō martino peteret: dixit briccio. Ego prestolor beatū virū ⁊ nescio vbi sit vel quid opis agat. cui briccius Si delirum illū queris: scito illum esse qui vt amens respicit celum. Quunq̄z paup a martino que petierat accepisset martinus briccio dixit. En ego briccio delir⁹ tibi videor. Cum igitur pre verecundia se dixisse negaret. ait martin⁹ Aures mee iuxta os tuuz erant dū hec loq̄baris: amen dico tibi a deo obtinui q̄ mihi succedes: sed multa aduersa in episcopatu patieris. Briccius hoc audiens irridebat dicens. Nonne veruz dixi hunc delirū esse. Post mortez sctī martini briccius est in ep̄m electus: deinceps orationi vacabat: ⁊ licet adhuc superbus ⁊ vanus: tñ corpore castus erat Anno autez episcopatus sui tricesimo lotrix curie concepit ⁊ filium peperit: ⁊

Prestolar expectans p̄stolā ⁊ q̄rē dño
h̄ grecista

crimen hoc super episcopū proijciunt volensq; eū populus lapidare dicens Diu pietas sancti martini tuam celauit luxuriam: nec nos deus sinet diutius pollutas manus osculari. Illo autem hec viriliter negante. Afferte inquit infantem ad me: quo allato cum triginta esset dierū dixit ad eum briccius. Adiuro te per filium dei vt dicas coram omnibus si ego te genui: ⁊ infans. Nō es tu inquit pater meus. Populo aūt rogante vt noxius prodat: quibus episcopus. Non est hoc meum feci quod ad me pertinuit. Populus autem hoc totū magice arti attribuit dicens. Non diutius nobis falso pastoris noie dominaberis. Tunc ille pro sui purgatōe prunas ardentes ad sepulcrum sancti martini cunctis videntib⁹ portans proiecit: vestis illius illesa apparuit: ⁊ ait. Sicut hoc vestimentū a prunis mansit illesum: sic corpus meū a tactu mulier⁹ est mundū. Populo autem adhuc nō credente sanctum briccium cōtumelijs et iniurijs afficiunt: a sua dignitate ejiciunt: vt verbum qđ martinus dixerat impleretur. Noueris te in episcopatu multa aduersa passurū. Tunc briccius flens papam adijt: ⁊ septem annis ibidem permanēs: ibi quicquid in sanctū dei deliquerat penitens. Populus aūt iustinianum prefecit: et romam contra briccium misit vt episcopatū sibi cōtra briccium defensaret: quo cum tenderet in ciuitate vercellensi vitam finiuit. tūc omnis populus armenū loco eius prefecit. Septimo autez anno cum auctoritate pape a roma rediens. vj. ab vrbe miliario hospicium accepit: et armen⁹ eadem nocte spiritū exalauit: quod ꝓtinus per spiritum sanctum briccius cognouit: dixitq; suis. Surgite festinem⁹ ⁊ fratris nostri turonenſ episcopi exequias celebremus. Cum ergo briccius per vnā portā ingrederet: ille per aliā mortu⁹ efferebatur. quo sepulto sanct⁹ briccius sedem suam recepit. Septem postea feliciter viuens annis quadragesimoquarto anno sui episcopatus in pace quiit videlicet anno domini. cccc quadragesimosexto. Tu. Euangeliū. Homo quidaz nobilis abijt. Ad lauō añ. Post discessum beatissimi martini episcopi beatus briccius cathedraz episcopalē suscepit. Añ. Tricesimo ordinatiōis sue anno oritur contra eum lamentabile crimen: nam quedā mulier que cubicularijs vestimenta abluebat concepit ⁊ peperit: ⁊ omne crimen super episcopū objiciunt. Añ. Illo quoq; negante iussit afferri sibi infantem: cunq; oblat⁹ fuisset triginta ab ortu habēs dies ait ad eum briccius: adiuro te per deū vt si ego te genera ui coram cunctis edicas Añ. Respondens autē infans coram omni populo beato viro: non es tu inquit pater meus. Añ. Sanctus briccius satisfaciens populo prunas ardentes ab vrbe in birro suo deferens: ⁊ ante sepulcrū beati martini coram populo proijciens vestimentū eius inustū apparuit. Cap̄. Omnis pontifex Ad benedō añ. Populis autē non credentibus ⁊ ab episcopatu eum proijcientibus: romam petijt flens et eiulans atq; dicens: merito hec patior: quia peccaui in sanctum dei. Coll. predicta. Ad horas laudes cum cap̄. Plures facti sunt. ⁊ coll. predicta. Officium. Statuit ei. per totum. Epla. Plures facti sūt. Grad. Inueni dauid. Alla. ℣. Elegit te dns. Sequentia Igitur te cuncti. Euangelium. Homo quidam nobilis. In secundis vesperꝫ laudes. ps. Dixit dom⁹. cum reliqs. In euangelio añ. Populus autem.

In festiuitate sancti leopoldi confessoris nō pontificis marchionis austrie ſm rubricam ecclesie patauien. In primis veſperis añ.

A Solis ortu vsq; occasum erit semper laudabile in christo nomen leopoldi. ps. omnia Laudate. Capitulum.

Beatus homo qui inuenit sapien tiam ⁊ qui affluit prudētia: melior est acquisitio eius negociatione argēti et auri primi et purissimi: fructus eius preciosior est cunctis opibus: ⁊ omnia que desiderantur huic non valēt com parari. Deo gr̄. ℟. Fuit leopoldus verus imaculatus iustus dei cultor: recedens ab omni opere malo ⁊ pseuerans in innocētia Etenim gr̄a domini cum illo erat. ℣. Uxor illi a domino preparata ⁊ coniuncta fuit in conspectu dei ambulabant in omnib⁹ man datis eius absq; querela. Etenī. Hymn⁹

Lux visa per caliginem in terram mittit radium: quando sanctorum aliquem nobis donat egregium. Exijt ab ea quicquid est quod ab ipsa distin guitur: sed multuz damni interest dum quis ab hac disiungit̄. O via vita ve ritas te x̄pe iubar optimum: nescit ma lorum cecitas: sed videt mens fideliū. Petamus ergo gratiā vt leopoldi me rita: nobis impetrant veniam mala va dant p̄terita. Oriatur hinc claritas ve ritatis plucide: fides spes atq; caritas virtutes theologice. Letemur vt in dño leopoldi solēnia: colam⁹ caritatis glu tino vita cedente noxia. Vices agentes prosperos contra versuti iacula: ne lu geam⁹ asperos per infinita secula. Ut cum finis aduenīat vite pijs concite: maria nos respiciat cum leopoldo co mite. Sit p̄ri laus ⁊ iclito excelsa nato gloria: sūmo quoq; paclito nostra qō est victoria. Amen. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mḡt añ. Quis magnus domin⁹ sicut deus noster qui veritatē suā in confessione leopoldi posuit ineternum. Oratio.

Deus qui sanctum leopoldum ex principatu ⁊ curis seculi huius i maculatum ad regnū celeste traduxisti ꝑcede propicius tua clementia ita nos per hec tēporalia dirigi vt eterne vite consortes effici mereamur. per d. Ad matut⁹ Inuitat⁹. Adoremus x̄pm regez confessorū. A quo est omnis potestas ⁊ im perium. ps̄. Venite. In primo nocturno añ. Solium eius non defluet ⁊ omnia que cunq; faciet prosperabuntur. ps̄. Beatus vir. Añ. Erudimini qui iudicatis terram: seruite domino in timore. ps̄. Quare fre mucrūt. Añ. Dominus suscepit me a quo est salus mea ⁊ super omnes populos bene dictio. ps̄. Domie quid multiplicati. ℣ Gloria et honore coronasti eum domine. Et constituisti. Lectio.

Quam hodie festa sācti leopoldi ce lebremus preconia eius sūmis vt aiunt labijs delibanda censui: reliqua x̄pi fidelium deuotioni quandoquidē celeberrima toto orbe sint contemplan da: imo potius admiranda relinquēs breui itaq; sermone leopoldi pij mar chionis originez illustrem vt bonitatē fruct⁹ arbor bona ⁊ fecunda magis cō mendet Hinc sancta eiusdem opera vt nō tam homini q̄z opibus doctrinā euangelicam sectantes credamus. post modum pauca: sed stupenda quidem intercessione huius sancti a deo in ger mania precipue patrata miracula per curram. Tu. ℟. Data est a dño potestas vobis et virtus ab altissimo. Qui interro gabit opera vestra ⁊ cogitationes vestras scrutabitur. ℣. Cui plus p̄r dominum ero gatum fuerit ab eo plus exigetur. Qui. Lectio.

Ortum leopoldi ex sueuis ducib⁹ trahi maiorum annalibus instrui mur. Cum enī austria ab albonio vn garie regnum tunc occupante anno tri cesimooctauo supra millesimum a na tali christiano capta: dura seruitute pre mereretur illam sedentē benedicto nono pontifice maximo heinricus secundus romanorum imperator: quia consilio et armis alberti qui arnesto sueuorum duci frater erat recuperatus: ⁊ in indi tionem germanorū receptus esset eidē alberto dono dedit eūq; marchionat⁹ austrie tytulo insignitū esse voluit. Tu

Orthodoxey die laudes xpm dgnāt Nā ipse docuit nos subdere
preces imperatis qui pīs in rebus dominat. Et alibi dic̄ qd Terrenas
pe maiestatē nec ē vīt

℟. Fuit leopolduſ verus imaculatus iuſtꝰ dei cultor recedens ab omni opere malo ⁊ perſeuerans in innocentia. Etenim gratia domini cum illo erat. ℣. Uxor illi a domio preparata ⁊ coniuncta fuit in conſpectu dei ambulabant in oibus mandatis eius abſq; querela. Etenim. **Lectio.**

HAic alberto ſucceſſit filiuſ leopol dus cuius alter leopoldꝰ omniū fortiſſimus ſucceſſor extitit: hic ex ithaheinrici tercij filia muliere ſanctiſſima que ad expeditionez iheroſolimitanā cum guelfone noricorum duce tendēs morte obijt leopoldū de quo eſt ſermo materne ſanctimonie imitatorē filium ſuſcepit. Tu. ℟. Facite vobis ſaculos q̄ non veteraſcunt. Theſaurū non deficientē in celiſ. ℣. Nolite timere complacuit patri veſtro dare vobis regnum. Theſaurū nō. **In ſecundo nocturno añ.** Mirificauit dominus ſanctum ſuum: exaudiet illum cū clamauerit ad eum. **pſ.** Cum inuocarez. **Añ.** Gloriabunt in te omnes qui diligunt nomen tuum quoniam tu benedices iuſto. **pſ.** Verba mea. **Añ.** Videbo celos opa digitorum tuorum lunam et ſtellas que tu fundaſti. **pſ.** Domine dominus noſter. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius. **Lectio.**

VIro hic vir ſanctus et ſpiritu dei plenꝰ monaſteria magno cū ſumptu et ampliſſimis dotibus fundauit vnum in loco qd̄ nouuz clauſtriburgū appellatur ſub titulo ſctē marie a canonicis ſecularibus ⁊ prepoſito incolendum ⁊ regenduz inſtituit: dehinc illud canonicis regularibus ſancti auguſtini cōceſſit: huius monaſterij fundationē ſigno deſup dato factam fuiſſe germanorū hyſtorijs quas cronicas dicimꝰ admonemur. Tu a. ℟. Glorificauit ſanctum ſuum dñs in conſpectu regum: magnificauit illum in gloria ſanctorū. Et oſtendit illi gloriam ſuam. ℣. In fide ⁊ lenitate ipſiꝰ ſanctū fecit illuz: ⁊ elegit eum inter electos ſuos. Et. **Lectio.**

QUam enim leopoldus ⁊ agnes paribus votis ⁊ glutino caritatiſ eccli in dei maximi veneratione ⁊ religiōis cultum proni ferrent: aliquod ſcie dedicaturos monaſteriū ſtatuerāt: necdū locū edificandi monaſteriuz elegerant tranqllo aere vis venti inſurrexit q̄ flā meolum de capite agnetis vxoris abſtulit: et poſt nouem annos illud ſuper frutices ⁊ dumeta ſiluarum illeſum extenſum leopoldus inuenit: ex ſigno admonitus locū conſtruendi monaſteriū ſibi deſignari animaduertit: ſicq; monaſterium ⁊ eccleſiam illo in loco edificauit que nunc celeberrima cernuntur: et in ſūma veneratione habentur. Tu. ℟. Quā pulcra eſt caſta generatio cum claritate: immortalis eſt enim memoria illius. Quoniam ⁊ apud deum cognita eſt ⁊ apud hoies. ℣. Offeramus hoſtiam laudis ſemp deo: id eſt fructum labiorum confitētium ⁊ miſericordie non obliuiſcamur. Quoniam

ALterum monaſterium in dioceſi patauienſ. in valle admodum nemoroſa ſub tytulo ſctē crucis fundauit in quo monachos ſcti bernhardi collocauit. Illiud monaſterium ſancti benedicti meliicenſ. nuncupatum maiorū ſuoz impenſa edificatum: ⁊ iam ferme vetuſtate collapſe in priſtinam imo in meliorem formam reſtituit pacis ⁊ ocij largitor: vngaroruz feuicia ſuperata in diutina pace ⁊ tranquillitate omnē auſtriam continuit religionis xp̄iane ⁊ ſacerdotuz verus dei cultor Innocentio ſecundo pontifici maximo admodum carus fuit: ita vt illum innocentius et viuentem beati petri filium ſuis literſ appellauerit: ⁊ mortuum multa cōmendatione ſit proſecutus. Tu a. ℟. Deus in miſericordia cuncta diſponit quem noſcere conſummata iuſticia eſt. Et ſcire virtutes eius radix eſt imortalitatis. ℣. In omnibus magnificauit electū ſuum dñs ⁊ honorauit in oī tēpore et loco aſſiſtens ei. Et.

In tercio nocturno añ. Timentes dominũ glorificabuntur: et de tabernaculo domini ineternum non mouebuntur. ps. Dñe qs habitabit. Añ. In virtute tua letabit rex ⁊ super salutare tuũ exultabit vehementer ps. Dñe in vtute. Añ. Hec est generatio querentium dominũ querentiũ faciem dei iacob. Domi est terra. ℣. Magna est gloria in salutari tuo dñe. Gloriã ⁊ magnũ. Euangelium. Homo qui daz nobilis. ℟. Innocẽs manibus ⁊ mundo corde qui non accepit in vano aĩam suam nec iurauit in dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionem a domino. ℣. Qui ingreditur sine macula ⁊ operat iusticiam: qui loquitur veritatẽ in corde suo: hic accipiet benedictioz a domino. Hic. ℟. Reges populi diligite sapientiam. At imperpetuum regnetis. ℣. Diligite lumen sapientie omnes qui pẽstis populi. At. ℟. Seruꝰ meꝰ es tu. Regre in cõi. Te deũ lau. Ad laud añ. Beatꝰ qui manducabit panem in regno dei. Añ. Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde leticia. Añ. Laborauit iustus vsqz in finẽ vt videret virtutem ⁊ gloriã dñi. Añ. Confessio eius sup celum ⁊ terraz: ⁊ exaltauit cornu populi sui. Añ. Beati serui illi quos cum venerit dñs inuenerit vigilantes. Cap. Justꝰ corr suũ tradet. ℣. Justꝰ vt palma. Ad benedicõ añ. Habenti dabitur ⁊ abundabit: ab eo autez qui non habet ⁊ quod habet auferet ab eo dicit dñs. Oro. Deus qui sanctum leopoldum. vt supra. Ad horas laudes. Ad terciam cap. Beatus homo qui. ℟. Glia ⁊ honore. minor ℣. Posuisti dñe super caput eius. Col. Deus qui sanctũ leopoldum.

Ad sextam capitulum.

Longitudo dierũ in dextera eius ⁊ sinistra illius diuitie ⁊ gloria vie eius vie pulcre: ⁊ omnes semite eiꝰ vie pacifice. Deo gr. ℟. Posuisti domine sup caput eius. ℣. Coronaz de lapide precioso ℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. Gloriam ⁊ magnum decorem impones sup eum domine.

Ad nonam capitulum.

Lignum vite est his qui apprehenderint eam: ⁊ qui tenuerit eã beatꝰ dominus sapientia fundauit terram: ⁊ stabiliuit celos prudentia. Deo gr. ℟. Magna est gloria eius in salutari tuo. Gloriam ⁊ magnum decorez impones super eũ dñe. ℣. Justus vt palma. Sicut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. Orato Deus qui sanctum leopoldũ. vt supra In secundis vs laudes. Cap. Dilectꝰ deo. Hymnus. Iste confessor. vel proprius. Lux visa per cali. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mgt añ. Gloriosus apparuisti inter principes austrie sancte leopolde: ideo dyadema suscepisti de manu dñi: ora pro nobis ad deũ qui te talẽ elegit. Coll. Deus qui sanctũ leopoldũ. Deinde de sctõ othmaro añ. Mendaces ostendit. cũ sua col Officium. In memoria eterna erit iustus ab auditiõe mala non timebit. ℣. Beatus vir qui timet dñm ⁊c. Gloria patri. Oro.

Deus qui sanctum leopolduz ex principatu ⁊ curis seculi huius ĩmaculatũ ad regnum celeste tra duxisti prcede propicius tua clementia ita nos per hec tẽporalia dirigi: vt eterne vite consortes effici mereamur. per. Epla. Beatus homo qui inuenit sapientiam Grad. Lex veritatis fuit in corde ipsius: et iniquitas non est inuenta in labijs eius. ℣. In pace ⁊ equitate ambulauit: ⁊ in mõte sancto dñi ineternum requiesset. Alleluia. ℣. Gaudeat ergo tra austrie tanti principis leopoldi sublimata triumphalis. Seqntia

Regem regum veneremur scriptũ cuius habet femur dñs dñantium rupens hostis potestatem quã tenebat vsurpatam contra cetum peccantium. Irritantis quantũ põt ad peccandũ: sed id pdest firmiter resistentib9. Redit sepe variatus: ⁊ recedit confutatꝰ a vere penitẽtib9. Qurã gerit infirmorũ versus hostẽ rex celor: ne venena peccatorũ infundat ad libitũ. Petẽti mor

dat vigorē:caritatis stillās rorem: qui virtutis per ardorē:virꝰ vincit bibitū. Rapax lupus dū conat:ouē iugulare dat:fides recta qua fugat:duri cordis cecitas. Bibit ihesus de torrēte:passionis per ingēte:qua spem firma sumit mente:timida mortalitas. Liber hostꝫ prauitate:leopoldꝰ marchio: fide spe cum caritate:resistebat impio. Umbrā fugit mundanorꝫ:carnem seruans domitam:xpi currens mandatorum: diligenter semitā. Sumpsit felix ⁊ in terra plē venustissimā:pace fruēs sine guerra: formaꝫ gessit optimā. Maior natu nec in tantis tumescebat prosperis:nec fortis instar gigantis frangebat asperꝫ Festinauit ad superna multis stipatꝰ meritis:nec affectus creature barronez impediuerat. Libens liquit xpi verna cum pompis mundū solitis: cum iam mentis visu pure trinū ⁊ vnū viderat. Quibū celi manducantes plebē secutus credulaz:erigunt curui: vadunt mēbra prudez inimicitia. Tasiā inhabitantes distantem maris insulaz:leopoldi virtute uadunt miranda beneficia. Est idverum: nec occultū bonos premiari multum:ire malum nec multū:propter stultum mundi cultū. Ob tanti precamen viri:homines cernuntur miri: superbi manēt deliri:quis verū nequit audiri. Licet iusti nunc quassentur:⁊ iniqui ꝓsperentur:iustꝫ saluis hi plectent:corā cūctis confundent. Viuet insons apd deum:quia credidit in cum:mala cum vexabūt reum:vite perdentē tropheū. O maria mr pia:nobis via sis o dya: celi ad pallacia leopoldi gratia. Almē.

Euangeliū fm lucam. In illo tpe d.i. d.s. Homo quidam nobilis. **Offerto.** Dedit dns confessionem sancto suo qui de omni corde suo laudauit eum ⁊ dilexit deū quit fecit illum. **Secretū.** Munera dne oblata sanctifica: et intercedente beato leopoldo confessore tuo a peccatorum nostrorꝫ nexibꝰ nos absoluere dignerꝫ per xpm dnm nostrū. **Cōm.** Gloria et diuitie in domo eius: ⁊ iusticia eius manet in seculum seculi. **Oratio.**

Ac nos dne pietatem ⁊ sanctitatē beati leopoldi tota mente sectari: per quam misedie tue gratiam et eius patrocinia sentiamꝰ. ꝑ dnm nrm ihm

Othmari abbatꝫ tres lectiones. **Ad vs cap.** Dilectus deo. **Hymnus.** Iste confessor. ℣. Gloria ⁊ honore. **Ad mgt añ.** Mendaces ostendit dominꝰ qui maculauerunt beatuz othmarū:⁊ dedit illi claritatem eternam alleluia alleluia. **Col.**

Deus qui nos annua bti othmari confessoris tui solēnitate letificas concede propicius vt cuius natalicia colimus per eius ad te exempla gradiamur.per. **Inuitatꝫ.** Regem confessorꝫ dominum. **minus.** **Lectio.**

Beatus othmarus genere alamannorum oriundus:literarū scientia sublimatus:virtutum sectator:⁊ morū cꝫ laudabiliū possessor:sacerdotij gradum conscendit. Cunctꝫ morum eius probitas:⁊ sancte vite mundicia longe lateqꝫ diuulgaretur.in cella quā sanctꝰ gallus construxerat in heremo abbas preficitur vitam regularem instituit:ac vndiqꝫ versuz monachalis vite habitacula construxit:voluntariam paupertatem diligebat: vt terrenā fugeret gloriam. Tu. ℟. Euge serue bone. **Lectio.**

Erat enī ei consuetudo vt si quocꝫ pro vtilitate monasterij euz tendē necessitas cōpelleret: vilis miti dorso veheretur asello. Factum est autez vt a cunctis qui eum nouerant pater pauperum appellaret:qui tam pius extitit pauperibus:vt si quem pauperē nudū conspiceret:plerūcꝫ suis vestibꝰ exutꝰ miseri contegeret artus:ita vt interduz sine tunica sola cappa contentꝰ ad monasterium remearet. Tu. ℟. Justus germinabit vt lilium. **Lectio.**

Expletis q̄draginta ānis regimis sui: quo sancti loci illius statum et gloriaz nobilr gubernauit z ampliauit de carcere huius vite. xvj. kalēd decē bris ad leticiā celestem migrauit: ac ibi dem sepultus: decem annos requieuit incorruptus: post decem annos visum est discipulis eius vt patris sui corpus ad sancti galli monasterium deferre so leret. hoc facto vndecim ex eisdem fra tribus nocte sepulcrū aperientes corp⁹ eius ab omni corruptione illesum inue nerunt. Tu. Ky. Seruus meus es tu. Ad laudes añ. Beatus othmarus abbas a ty rannis barino z ruthardo in insulā rem re legatus in pfessione xpi migrauit. Añ. Se pultus ergo decem annos ibidē requieuit incorruptus. Añ. Post decem vero annos visum est discipulis eius vt ad monasteriū sancti galli eū deferre deberent. Añ. Cūqz naui sanctū corpus imposuissent tempestas que toto seuiuit pelago nulli eor fuit impe dimentum. Añ. Fratrib⁹ aūt ad refectionē consedentibus vasculum sepius exhaustuz liquoris detrimenta non sensit. Cap. Ju stus cor suuz. Ad benedi añ. Beati ergo corp⁹ othmari in ecclesia sancti galli positū multis inibi miraculis celit⁹ est glorificatū Ad horas lauḋ cum cap. Dilect⁹ deo. z col. predicta. Officiū. Os iusti medit. Epla. Justum deduxit. Grad. Beat⁹ vir. Alla. v. Just⁹ germinabit. Euangel. Ecce nos relinquimus. vel. Nemo ac cendit lucernā. Offert. Desiderium aie Cōm. Fidelis seru⁹. In octaua sancti martini tres lectiones. Ad vespas cap Ecce sacerdos. Hymn⁹ Iste pfessor. v. Gloria z honore. Ad mḡt añ. Domie deus noster cum col. ipsius. Ad matutz Inuitatoriū. Regem confessorū. minus. Nocturnus legatur. Lectio

Cum beatus martinus migrasset a seculo eodem die sanct⁹ ambrosi⁹ mediolanenſ epūs missam celebrauit super altare: inter prophetiaz z epla obdormiuit. z cum nullus cuz excitare presumeret: z subdyaconus epistolam non auderet legere nisi ipso annuente: transactis tribus horis: excitauerunt eū dicentes. Jam hora preterijt z popul⁹ valde lassus expectat: iubeat dns nr vt clericus epistolam legat: ad quos ille. Nolite turbari frater meus martin⁹ ad deum migrauit: z ego eius funeri obse quium prebui. Tu. Ky. Hic est martinus

Post mortez eius anno. lxiiij. cum beatus perpetu⁹ eius ecclesiā ma gnifice ampliasset: z in eā corpus trans ferre vellet semel bis tercio ieiunijs et vigilijs insistentes: sepulcrum ei⁹ nul laten⁹ mouere potuerunt. cunqz vellēt obmittere quidam senex pulcerrimus apparuit eis dicens. Usqzquo tardatz nō videtis sanctum martinum paratū iuuare vos si manus apponitz. Tunc ille cum eis manus supposuit: et sūma velocitate sepulcrū leuauerūt: z in loco vbi nunc colitur posuerunt. Senex aūt ille post hec disparuit. hec translatio in die sancti vdalrici colitur vel celebrat Tu. Ky. Domine si adhuc. Lectio.

Eodem tpe duo socij erant quorū vnus erat cecus z alter contractus cecus aūt contractū ferebat: z contract⁹ cecovia mōstrabat: sicqz taliter men dicantes multā pecuniam acquirebant Audientes vero q̄ ad corp⁹ sci mar tini multi sanabant infirmi: cū in trans latione corpus extra ecclesiā processio naliter duceretur timebant ne predictū corpus iuxta domum in qua manebāt duceretur: sic ipsi forsitan curarentur: nolebant enim psequi ne deperiret ma teria questus sui. qpropter de illa strata fugientes se ad aliaz transferebant per quam corp⁹ nequaqz deduci putabūt Dum ergo fugeret corpori eius inpro uise protinus obuiauerunt: z quia de⁹ multa bona prestat inuitis: ambo cōtra eorū voluntatē curati sunt: licet de hoc

plurimū tristarentur. Tu. ℟. Martin⁹ sacerdos. Ad laud̄ añ. Dixerunt discipuli sola. Cap. Omnis pōtifex. Ad ben̄d̄ añ. O beatū pontificez. Col. ipsius. Ad horas laud̄. Dixerūt discipuli. cum cap. Ecce sacerdos. Officiū per totū vt in festo. Alla. ℣. Elegit te. Seq̄n. nō cantat̄ Elisabeth vidue hystoria.

Ad vesperas super p̄s añ.

Letare germania claro felix germine: nascētis elisabeth ex regali semīe. p̄s. omnia. Laudate. Añ. Que nexu cōiugij data viro socia: suaue iugū domini tulit ab infantia. Añ. Apta tandez viri votis sicut creuit viribus: ita pijs sic deuotis excreuit virtutibus. Añ. Sic fulgebat in aspectu exultauit decentius: paupertatē in affectu colebat attentius. Añ. Quanto sese deprimebat humilis nobilitas: tanto magz elucebat nobilis humilitas. Em. Capitulum. 26

Sicut sol oriens mundo in altissimis dei: sic mulieris bone species in ornamentū domus eius fundamēta eterna supra solidā petraz: z mandata dei in corde mulierz sancte. Deo g̃. ℟. Benedictus sit dominus deus omnis gr̃e qui coronauit ad portas padisi. Hodie pauperculam: sed exortam regum ex progenie. ℣. Mulieres opulente audite et facite ꝑm hanc ex divite factā voluntarie. Hymn⁹.

Quum sidus emicuit: error vet⁹ conticuit: nouo splendore rutilat plebs nouas laudes iubilat. In cui⁹ hec p̄conia: linguā soluat ecclesia: noui p̄conis gloriam: promat sperando veniam. Dies solēnis agit̄: dies salutis colitur: in qua spes que promittit̄: hac attestante reddit̄. Ergo dei tu famula elisabeth per secula: xp̄o conregnans veniam: nobis poscas z graciaz. Deo patri sit gloria: eiusq̄ soli filio: sancto simul paclito: in sempitna secula. Amē ℣. Specie tua. Ad mgt̄ añ. Gaude celuz terra plaude: dies adest digna laude: plena dies gloric: qua elisabeth antiquū castitatz inimicū elisit victoria: pia mater z matrona tuis sacris precibus: interuentrix z patrona sis pro nobis omnibus. Collecta.

Corum corda fideliū deus miserator illustra: z beate elisabeth precibus gloriosis fac nos prospera mōi despicere: et celesti semper consolatiōe gaudē. p. Jnuitatz. Regi deo iubilātes laudū per insignia. Exultemus venerantes elisabeth solēnia. In primo nocturno añ Ex ore lactentiū laudē deo pfecit: infantes egentium dum quasi nutrix refecit. p̄s z ℣ de virginibus. Añ. A calore caritatis calefacti pauperes: super prunas nuditatis letātur īmemores. Añ. Jnq̄nari man⁹ sorde reputans delicias: infirmox mundo corde tractat īmundicias. ℣. Specie tua. Lectio

Beata elisabeth regz vngarie filia ex matre gerdruda filia ducis meranie: a puerilibus annis spiritusancto inflāmata: ludwico landtgravio duringie desponsat̄: sicq̄ thoro maritali cōiuncta: z heredibus procreatis maritū deo deuotū fecit: lanam filabat ad vestes pauperum: z pauperibus cathecuminis propijs manib⁹ consuebat: faciens eos baptisari extrahensq̄ de sacro fonte vt cōpaternitate cum eis contracta ea occasione liber⁹ eis benefacēt Tu. ℟. De paupertatis palea dum quasi granū germinās elisabeth insignis hereses Ab area fidei exterminat meritis z signis. ℣. Aures surdis reserat: cecis visum repat z claudis incessum. Ab. Lectio.

Post obitum mariti professa fuit: z griseā tunicaz habuit: in martpurg hospitale pauperū construxit: ibiq̄ vagos nudos ceccos egētes infirmos debiles claudos z quoscūq̄ aduenientes alacriter suscipiens illuc induxit: eisq̄ ministros assignauit: z se imbi omniuz pauperum ancillam fecit. Tu. ℟. Jsta regis filia hec contēptibilia mundi non elegit: sed seipsam fortior. Seseq̄ sublimior se sibi subegit. ℣. Spiritū ieiunio: carnem sub

cilicio iugiter castigans. Sesecz. Lectio.

MAter eius ab vngaris miserabilr pempta fuerat: fiue dilecte in somnis flexis genibus apparuit: eicz dixit Mi dilecta filia memor esto doloris mei quē te generando sustinui festinās ora pro doloribus meis quos patior: quia negligenter vixi. Eugilans elisabeth flendo genibus prostratis pro ea dñm suppliciter exorans: rursūcz dormiens vidit matrez letissimā ꝛ dicentē se ipsius precibus liberatam: ꝛ cunctis eam inuocantibus eius orationes profuturas. Tua. ℟. O mirandam mulieris huius fortitudinem qua in se vite veteris sic occidit hoiem. Et potestatē aeris vertit in formidinez. ℣. Hec pugnata stadio mēte virū induit femur cingens gladio. Et. In secundo nocturno añ. Abintus regi filie ois decor glorie: nihil foris appetit laudis ꝛ honoris. Añ. Domini refugio fortiter adheret: dum viri solacio vidua careret. Añ Habens celo fundamentum super aurum ꝛ argentum: prudenter edificat dum paupes letificat. Lectio.

QUadam die cum in hospitali qō construxerat quidā eger corporis viribus esset destitutus: beata elisabeth quesiuit ab eo si quicqz comedere desideraret: qui valde inspirans dicebat. Piscsiculos recētes desidero: que statī peluim arripiens: ꝛ procuratorē suum dñm ihesū inuocat: festine currens ad fontem vicinū domui piscib⁹ prorsus sterilem aquam hausit: ꝛ peluim plenā piscibus inuenit: quos coctos eger fm suum desiderium comedit: ꝛ confestim surrexit sanus. Tu. ℟. Aspernata seculū generosi sanguinis parui pendit tytulū. Apprehendens enim fusum manuum consilio victꝰ querit vsum. ℣. In gazophilacio vidua cum viduis totū mittēs precium. Ap. QUicqz cum dñs eam a laborib⁹ vellet eripere: in visu ei apparuit dicēs. Veni electa mea intra in prepata tibi tabernacula: ita vt sonus audiretur fm tonum responsorij. Regnū mundi sic ad dñm migrauit: statī odor nimi⁹ omnes perfudit ceci claudi surdi muti paralitici demoniaci curantur. Tu. ℟. Egens egenis largiens sibi nil retinuit. Celeste regnum ambiens hic presens omne respuit. ℣. Fide grandi spe secura manū mittit ad futura. Celeste. Lectio.

SEptem quoqz mortui post obitū eius suscitātur: ꝛ ceco nato cui nec sedes oculor erant ad sepulcrum eius ducto claritas luminis est donata: plurimi deuotione accensi particulas pannorum incidebant. Quidaz aūt aures illius truncabant: ꝛ sūmitatem māmillarum eius presecabāt ꝛ pro reliquijs seruabāt. Demū a sancto corpore oleū manauit: quo egri peruncti sanitatē receperūt. Tu. ℟. Ceco nato cui nec sedes erant oculorum instrumēta lucis dedit. Et natura decus redit per momenta temporū ℣. Nouum hoc spectaculū idem isti vetus xpi renouat miraculum. Et. In tercio nocturno añ. Deo decantēt omnia qui vitaz dedit mortuis elisabeth suffragijs et fugat demonia. Añ. Juste lux orta gre late spargens radium rectis corde studium ingerit leticie. Añ. Deus palam omnib⁹ reuelans iusticiam salutarē: gentib⁹ per hanc infudit gratiam. Euangeliuz. Simile est regnū celorum thesauro. ℟. Famulis se famulā fecit hec beata. Coquine squalorib⁹ gaudens deturpata: ꝛ cor gerens indefessuz debiles debilior portat ad secessum. ℣. Sic sedula paupercula illos lauit: illis strauit. Coquine. ℟. Aman in patibulo dū hester appendit: holofernis dexterā in caput extendit. Et suum periculo populū defendit. ℣. Manū mittit ad fortia sic vincit innocētia Et. ℟. O lampas ecclesie riuos fundens olei: medicina gratie: nutriment ū fidei: tutelam prestans pauidis. Calorē minus seruidis: languidis medelam. ℣. Tu dei satiritas olina fructifera: cuius lucet puritas ꝛ

reſplendent opera. Laloꝛem. **Ad lauꝺ añ** Dominus eliſabeth induit decoꝛe: cuius nunc parata eſt ſedes in honoꝛe. **Añ.** Deo cū leticia ſeruiens puella: ſub mgꝛi manibꝰ ſuſtinet flagella. **Añ.** Hec ad deum ſitiens ⁊ currens in ſiti: carnis deſideꝛijs didicit reniti. **Añ.** Domo rebus dum ablatis mendicat hoſpicium: in camino pauptatis bene dicit dominum. **Añ.** In tantis virtutibus famule fidelis: laudet omnis ſpiritus dñm de celis. **Capitulum.** ℣. ℟. ℣i.

De nocte ſurrexit deditq; predaꝫ domeſticis ſuis: conſideꝛauit agrū ⁊ emit eum: de fructu manuum ſuarum plantauit vineā. Deo ḡ. **Ad benedꝫ añ.** Coꝛnu ſalutis hodie in turribus eccle dñs erexit quo de manu philiſtei caſtra pꝛotexit fidei ac in viam gratie pacis ⁊ iuſticie pluriꝫ mos direxit. **Col. vt ſupꝛa. Ad pꝛimaꝫ añ.** Exultet voꝛ eccleſie: nam caput ſupbie eliſabeth cōtriuit: que non exaudiuit vocē exactoꝛis: cuiꝰ interceſſio nos ab hoc exilio reuertentes ſociet angelicꝭ chozis. **Ad pꝛimam et completoꝛium pꝛemittitur ℣.** Diſperſit dedit pauperibuſ. **Ad reliquas hoꝛas recurre ad lauꝺ cū his capitul.** Manū ſuaꝫ miſit ad foꝛtia: ⁊ digiti eius appḧenderunt fuſum: manū ſuam aperuit inopi: ⁊ palmas ſuas extendit ad pauperē. Deo ḡ. **Capitulū.** ℣i. Qui. ℣eſtiuit lanam ⁊ linum ⁊ operata eſt conſilio manuū ſuarum: facta eſt q̄ſi nauis inſtitoꝛis delonge poꝛtās panem ſuum. Deo ḡ. **Aliud capitulū.** Mulier timēs deum ipſa laudabit̄ date ei de fructu manuū ſuaꝛuꝫ: ⁊ laudent eā in poꝛtis opa eius. Deo ḡ. **Officium.** Gaudeamus. Kyrieꝰ. **Coll. pꝛedicta. Epla.** Mulierē foꝛtē. **Grad** Specie tua. Alleluia. **vel pꝛoꝛium.** Diſgla eius. **Seq̄ntia.** Gaude ſyō q̄ egreſſus **Euangelium.** Simile eſt regnū celoꝛū theſauro. **Offert.** Filie regū. **Cōm.** Diffuſa eſt gratia. **In ſecundis veſperis.** Hyſtoꝛia ſancti coꝛbiniani epi friſingēſ eccleſie. **Ad veſperā ſuper ps añ.**

Adeſt beatiſſimi coꝛbiniani diei electa feſtiuitas gratulantes hodie iubilent catholici letabūdi memoꝛ noſtri: oꝛa pater quatenꝰ relictis ſoꝛdibꝰ terrenis vnamur xp̄o hymnologis ẓeumatibꝰ adherentes ei ineternum. **ps. omnia. Laudate. Cap.** Ecce ſacerdos. **℟.** O ſacer coꝛbiniane doctoꝛ plebis xp̄iane: fide fulgens mentis ſane: mundū ſubegiſti: nos a malis cunctis ſana: ⁊ viarū calles plana: vt calcanteſ mōdi vana pꝛo amoꝛe xp̄i. Ipſum tecū aſſeq̄mur ⁊ ſequentes mereamur qꝺ̄ pꝛomeruiſti. **℣.** Te ducēte bono duce pꝛeſule pſe patrone Ipſū. **Hymnꝰ canit vt.** Aue maꝛiꝫ ſtella

Ave paſtoꝛ bone pꝛeſul ac patrone plebis chriſtiane flos coꝛbiniane. Sumens domum piſcis: te tuoſq; paſcis: fame purgente: aquila ferēte. Solutur a necc: crucis tua p̄ce: latro triduanus: ſane vite ſanꝰ. Monſtrat in fure mule redditure: ſignum ſanctitatis: tue pietatis. Urga fodis fontem: vnda rigat montem: ſignū hodiernū: manet ſempiternū. Vitam pꝛecellenti: cuecti iumenti manſuetus: in curſu ſagīmā defert vſus. Hoꝛa matutia ſplendet luꝛ diuina: q̄ vt leti tui meruiſti frui. Moꝛtis pꝛeſcis hoꝛam fratribus: coꝛam ſacramentis fretꝰ: aſtra ſcandis letꝰ. Ad cenā vocatus intras trabeatꝰ: nuptiali veſte diſcumbis honeſte. Sublato paſtoꝛe oues in erroꝛe: lupoꝝ furoꝛe vno clament oꝛe. Nos fauoꝛe pꝛecum quo ſcandiſti tecū: trahe paſtoꝛ bone pater ⁊ patrone. Sit lauſ pꝛi nato pneumati beato: qui eſt deus vnus: honoꝛ trino trinus. Amen. **℣.** Gloꝛia et honoꝛe. **Ad mḡt añ.** Hymniſando letabunda gaudeat eccleſia tam feſtiua tam iocunda celebꝛans ſolēnia coꝛbiniani patriſ almi cuius p̄coma concrepant hincinde pſalmi eius per ſuffragia: emundemur a peccatis gauiſuri cū beatis poſt hec tranſitoꝛia. **Collecta.**

Deus qui bti coꝛbiniani ꝓfeſſoꝛis

tui atq; pontificis instãtia ad agnitionẽ tui nominis vocare dignatus es: concede propicius vt cuius translationez vel. solennitatem colimus: eius patrocinia sentiam⁹. p. Deinde añ de sancta elisabeth. O beata sponsa christi elisabeth que meruisti apud regem angelorum suscitatrix mortuorum fieri ꝯm plurimum felix tui depressio: superbis fit repressio: z robur humiliuz tu pro nobis mater pia roga regẽ omniũ vt post hoc exilium nobis det vera gaudia. Col. vt supra. Inuitatz. Lubilemus deo beatorũ presulum regi glorioso Qui eterne glorie coronam btõ dedit pontifici corbiniano. In primo nocturno añ Corbinianus vir beatus tanqz lignũ transplantatus secus fluctuũ fluenta in confulso rõbore vina fluctuum crementa suo dedit tempore. pz̃ z ℣ de confessoribus. Añ. Supra montem constitutus predicans preceptum dei verbũ opere secutus in timore seruit ei. Añ. Susceptorez suum deũ voce clamans inuocauit: z de monte sancto eum exauditum laureauit. Lectio.

O Corbinianus ortus ex regione melitonensi natus in vico qui dicitur castrus: ex patre vvalthegiso: ex matre corbiniana. Quo nondũ nato genitor eius languore corrept⁹: rebus excessit humanis: quo post obitum patriz nato mater eius genitoris sui nõie ex sacro fonte eum fecit ablutum: ac postea illi⁹ amore compuncta nomẽ eius mutauit z vocauit eum corbinianum. Tu a. ℟. Felix vvaltegiso patre z corbiniana matre est: defuncto patre natus patris nomie vocatus: sed fausto post omne matriz grato nomine dictus est corbinian⁹. Deo plen⁹ fide sanus. ℣. Lux oritur castris melitonica purior astris. Deo. Lectio.

Qui dum bone indolis excreuisset diuina inspiratione compunctus sacre religionis officium viriliter diligebat: cepitq; diuine scripture sagacissimus indagator existere: psalmodiaz diligere: ieiuniũ amare: vigilijs z orationibus sctis insistere: paupes quantũ potuit recreare: hospitalitatem sectari: z in boni operis cultu studiose psistere Tu. ℟. Preclare puer indolis et mentib⁹ almiuolis xpo securus astitit. Sed blandimentis subdolis mundiqz pompis friuolis ea licturus abstitit. ℣. Nam scripturarum studet indagare sacrarum mistica diuorum cum psalmis eulogiorum. Sed. Lectio.

A beati confessoris xpi germani ecclesiam in quodã castro constructaz deuotissime se collocauit: atq; iuxta eam paruũ fieri construxit ergastulũ tantum solitudinẽ delectatus: vt nihil aliud possideret nisi tantum ministros qui sibi exteriorꝭ necessitatis solaciuz exhiberẽt: quos quotidie sacris studuit disciplinis instruere. Tu. ℟. Amator castimonie: seruator parsimonie ieiunijs vigilijs orationũ studijs creber insistebat. Declinans transitoriam vanãqz mundi gloriã vitam solitariã: seculi penuriam pre cunctis eligebat. ℣. Esuriẽs z sitiens iusticiã cordis oris operis contemperat officia: sic pauper xpi pauperis assequitur vestigia quem totus sitiebat. In secundo nocturno añ. Diri ficatum consignatũ vultus tui lumine: letificasti saciasti multiplicasti dñe. Añ. Dane astans cũ beatis te videbit in idipsuz: scuto bone voluntatis tue coronasti ipsum. Añ. Eleuato super celos subiecisti omnia: hinc eternum cantet melos pro honoris gloria.

Tunc demum iniens consilium ad limina sacratissima beatorum apostolorum petri z pauli orationis causa ire decreuit: z ibi se apostolici viri doctrine z oronibus cõmendare: z si fieri posset implorare ab eo sibim et et suis qui cum eo venirent in quodã angulo latitare vt ad sanctorum apostoloz patrocinia potuisset secretius peruenire: z vt ibi sub sancte conuersationis regula liceret ei vitam ducere. Tu. ℟. Crescẽte fama viri dei aduentãtis plebis ei pcursus

Helijas pastus ꝙ admiste Corui ... Cerua cũ lacte aluina ... Egidij ... 791
S. de Corbiniaq ... e fonte ... riste.

increbruit quod vir sanctus horruit: romā igitur petebat adiens gregoriuz cui cordis exponebat intꝰ q̄quid habuit: depoſcēſqz clanculum anguli latibulū apud oratoriuz ſancti petri manibus qua pro ſuis victibus operari cupiebat degēs. Nec obtinuit. ℣. Nam in modum papa mirum ſtupens ſanctitatis virum clam inito conſilio inuitum ſacerdotio promouit dato pallio predicare monuit ſic voti impos redibat triſtis. Nec.

QUuit autez vir ſanctus comitatū ſuum cum vniuerſis ſuppellectilibus ⁊ incolomis ceptum perfecit iter Oratiōe facta in confeſſiōe beatiſſimi apoſtolorum petri ad beate memorie gregorij pape pedeſ ſe proſtrauit: eiqz ſecretum animi ſui diligentiſſime replicauit: et quibus neceſſitatibus coactis ſuum amiſit ſecretū: ⁊ quomodo tranquillum per humanos fauores perdidit portum: ⁊ quibꝰ ſecularium tumultibꝰ quaſi nauis in medio maris iactaretur fluctibus q̄ vix ſolitudinis marginem recolendo proficeret. Tua. ℟. Fulminant miracula: ſignis tonant ſecula: fur mula reducit: latro vite redditur: piſcē defert aquila: vrſus iuſſu ſternitur: ſagmaz defert vt domitus: lumine perfunditur: ex odore celitus fons aque conceditur. Horā preſcit obitus. ℣. Fyme poſt nouationem corporis ablutionem: miſſe celebrationem celer celo meritum: digne reddit ſpiritum. Horam.

Lectio.

VEnerabilis vo gregoriꝰ audiēs viri dei verba intellexit zelum animi eius qualiter ⁊ q̄z magni in dei opc animi habebat puritatem. Erat nanqz vir dei valde facundus ⁊ humanitate precipuus: conuerſatione inter omnes preclaros contra vicia ad iraſcendum facilis: velox ad ignoſcendū conuerſis non piger in bona operatiōe deditus oratiōi: ſtudioſus pſalmodie: preclarꝰ in vigilijs: frequēs in ieiunijs: largus in elemoſinis: in oi bono ſemp promptiſſimus. Tu. ℟. Bagatha cōtrahitur ſancto dum obloquit: hic defuncti naribus calidus ſanguis febribus dominicus curat labitur nec ledit puer precipicio. Arreptuſ a demonio fugato liberatur. ℣. Cuiuſdam manꝰanda ſub pheretro ſit vigida quo ſanctus deportatur. Arreptus. **In tercio nocturno añ.** Ex viri dei enophoro muſtum feruescens ſpinam excuſſit: integer tamē liquor remanſit. **Añ.** Quidā latro eiuſ mulā ſurripuit ⁊ ex hac deſcendere nequuit donec ſancto preſuli ſeſe preſentauit. **Añ.** Triduo ſuſpenſus latro tanti viri benedictiōe de ſupplicio vinus deponitur. **Euangel.** Homo quidam nobilis. ℟. Beati corbiniani ſagmarium e vicina ſilua vrſus arripuit. Quē incauto cuſtode proſtrauit mēbratumq dilacerauit. ℣. Cui ſanctꝰ ſagmaz impoſuit quam romam vſqz pduxit in loco caballi. Quē. ℟. Sanctus dei plenus virtute cum piſce quem adminiſtrante aquila diuinitus exhibuit. Cunctos ſecuz euntes refecit. ℣. Ut quondaz corui helyā pauere miniſtri: ſic auis aquila cum piſce. Cunctos ℟. Pontificis romane eccleſie pedibꝰ gregorij prouolutꝰ: cui flebili voce multa narrauit. Et qualiter huius ſeculi fluctibus et honoribus eſſet compreſſus. ℣. Narrauit q̄ nec muri clauſtra tranquillitatē preſtare potuiſſent: ⁊ quantum diuitias mundi formidaret. Et: ℣. **ad incipiendum laudes** Amauit eum dominus ⁊ ornauit eum. **Ad laudes añ.** Beatus corbinianꝰ hanc ſibi ſedem elegit: et primus eandem epiſcopus adminiſtrauit. **Añ.** Creuit decus et honor viri: dilectus eſt ab omnibus imperij principibus. **Añ.** Sanctus dei famulus impetrato celitus medicamine multorum debilitates viribus adauxit prioribuſ. **Añ.** Benedictus rerum omniū dominuſ qui nobis ſanctiſſimum predeſtinauit tutorem corbinianum. **Añ.** Precibus intentis humiliter hunc imploremus vt contra cunctos inimicoz incurſus noꝭ ſit cuſtos tutiſſimꝰ. **Cap** Omnis pontifex. ℣. Juſtꝰ vt palma flo.

sagmaria ſit mula vt cgñia

Ad benedict⁹ añ. Beatissime presul corbiniane meritis ⁊ virtutibus apostolis cōparatus: nobis peccatoribus absolutionez culparum impetrato propicius. Col. vt s Ad horas laudes cum cap. de confessoribus ⁊ pontificibus. Offic. Statuit ei. Epistola. Ecce sacerdos. Grad. Inuauit dñs. Alleluia. ℣. Alme xpi pontifex. Scā̃tia propria. vel Dic oculis ac manibus. Euangeliū. Homo quidam nobilis. Offertoriū. Veritas mea. Cōm. Beatus seruus.

Hystoria de presentatiōe beate marie virginis. Ad vesperas super ps añ.

HOns ortorum redundās gratia mundum replens celi muneribꝰ: mater dei fecundans omnia nos instaurans supernis sedibꝰ: florens ortus mox ab infantia admirandis fulsit virtutibꝰ. ps. oia. Laudate. Añ. Rore celestis gratie in vtero perfunditur mater misericordie: vt stella splendēs oritur. Añ. A pijs parentibus votis impetrata: templi penetralibus est trina dicata. Añ. Tantilla puellula virtutis exemplum nulla freta gerula ascendit in templū. Añ. Erudita puella regia contemplatur mente celestia: claritate flagrant precordia. Cap.

Eq. 24

EGo quasi vitis fructificaui suauitatem odoris ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honestatis. Deo gr̃. ℟. Recolamus virginis inclita ac miranda laudum preconia infantuli etatis merita. Et virtutū grata primordia. ℣. Radiat gr̃a iam in puellula: ⁊ sapia fulget in puula. Et. Hymn⁹

O Dei sapientia attingens cūcta fortiter: humani lapsus vicia subleuasti suauiter. Sumpsisti formaz homis in qua mortem susciperes: ex aluo nascens virginis ne consors culpe fieres Replēs mr̃ez dulcedis dono dū aluo claudit: sic plena bonis inclita vt stella fulgens oritur. A moris dans indicia certa iam efficaciter: tota mea precordia ad te traxisti dulciter. Gloria tibi dñe: qui natus es de virgine: idem manens in numine: patris cum sancto flamine. Amē. ℣. Presentatio est hodie scte marie virgis. Cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. vel. Specie tua et. Ad mr̃t añ. Noue laudis adest festiuitas grata mundo ac celi ciuibus qua beate marie scitas templo data est a parentibus vt olive pinguis suauitas yberius redundet fructibꝰ. Col.

DEus qui sanctam dei genitricem templum spiritussancti post trienium in templo domini presentari voluisti: presta quesumus vt qui eius presentatiōis festa veneramur ipsi templū in quo habitare digneris efficiamur. p Deinde de scto corbiniano añ. O beatū ⁊ glorioſum antistitem corbinianū qui flore meriti ⁊ documento fidei sanctū illustrauit ecclesiam precamur vt suis precibus liberemur a nostris criminibus. ℣. Gloria ⁊ honore. Col. vt supra. Completoriū per omnia vt in natiuitate eius. Inuitato. Votis ⁊ vocibus laudantes dominū. Instemus laudibꝰ ẏgini virginū. In primo nocturno añ. In templum dei gradibꝰ ter quinis erat aditus quos composit⁹ gressibꝰ ascendit fulta celitus. ps. Domine dñs noster. Añ. Nihil insolentie virgo pretendebat: nam lux sapientie in ea fulgebat. ps Celi enarrāt. Añ. Ex affectu supplici deo famulat: sic ex gestu simplici cernentes horat. ps. Domini est terra. ℣. Specie tua ⁊ pulcritudine tua. Lectio.

QUe est ista puella mater et virgo semper maria: fratres carissimi q̃ nunc mundo ostensa quindeci gradus ascendēs: hodie in templo a parentibꝰ deo presentatur: vnde processit: ad qd ascendit: ⁊ quante virtutis existat audiamus. Exurgat in medio doctor egregius albertus episcopꝰ ⁊ dicat. Quid autē putas qualis olim fuerit: vel nunc sit ista persona que sanctis omnibꝰ spectanda proponitur imitanda. Tu. ℟. Mente sancta fuit ⁊ humilis omnū splendēs ornatu gratie virgo pia vnde sit nobis

Thronus digꝰ fuit regis glorie. ℣. Thronus eburneus cū auro fulgido: venter virgineus cum corde prouido. Thronus. ℒ.

HOc aūt in primis instruere phas est qꝫ anima eiusꝫ caro quā elegit et habitaculum sibi fecit sapientia dei patris: ab omni malicia ꝫ immundicia fuerit purissima quando in ea et de ea verbum extitit caro factum dicente scriptura. In maliuolam animam non intrabit spiritꝰ sapientie: nec habitabit in corpore subdito peccatꝺ. Inter omnes itaqꝫ sanctos huius beatissime virgis memoria eo frequētius agitur quo maiorem apud deū gratiam inuenisse creditur. ℒu. ℟. O q̄ꝫ puram q̄ꝫ sanctam decuit matrē esse que deū genuit: lacte quoqꝫ vberū aluit. Strinxit vlnis manibꝰ tenuit ℣. Tanto regi fit tam domestica quem vestiuit humana tunica. Strinxit. Lectio.

HEc quidem virgo maria priusq̄ꝫ nasceretur diuinis est oraculis denunciata: ꝫ miraculis designata. Tandem vero nata progenie diuinitus ordinata. Nata siquidem est vt legimus nazareno pre: bethleemita matre quas vrbes ipsius nati vitati vel uersatiōi destinatas esse non tacuerūt prophete. Descendit autem a radice illius fide p̄clari abrahe cui supna promissa fuerat omnium benedictio gentium in suo semine. Descendit a stirpe dauid quem deus propter notam sibi probitatē sublimauit dicens. Inueni virum sm cor meum. ℒu. ℟. Ordo rectus seruatus nō scitur dum maria in templo conditur: nam ptemplans deo pfruitur. Sic ad alta mens eius rapit. ℣. Cum in mente verbi lux orit digna verbi mater disponitur. Sic. In secundo nocturno añ. Omni virtute predita totum dat ad hoc studium vt deo tota subdita deuotum det obsequiū. ps. Eructauit. Añ. Rex virtutū mirabilem matrē sibi fecit mitem ꝫ humilē: omni quoqꝫ dote spectabilem ps. Deus noster refugium. Añ. Despōsata cor docile ad angeli collo/quiū mite prebet ꝫ humile prompta sponte ad obsequium ps. Fundamenta ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Lectio.

DE regali nempe tribu simul ꝫ sacerdotali duxit originem que sūmum erat paritura regē atqꝫ pontificē Quod quidem bernhardus attestans ait. Quoddā itaqꝫ sidereum micat in marie generatione videlicet qō longe ante patres beatos diuersimode eclꝰ est repromissa qꝫ ex abrahe semine ꝫ ex regalibus orta: qꝫ etiam illi generatiōi ob singulare priuilegium sanctitas diuinitus agnoscitur esse concessa. ℒu a. ℟. Eminenti celi dulcedine stans in tēplo virgo reficitur. Eius quoqꝫ mens pulcritudine gratiarum ibi perficitur. ℣. Magna semper exercens opera gratiora meret munera. Eius. Lectio.

HAnc enim inter figuras vt dictuꝫ est misticaꝫ sacerdotaliꝫ virga dū sine radice floruit: hanc gedeons vellus dū in medio aree sicce maduit: hāc in visione ezechielis orientalis porta que nunq̄ꝫ vlli patuit presignabat: hāc etiam inter prophetas pre ceteris ysaias nunc ex radice yesse virgā oriturā: nunc euidentius virgam pariturā promittebat. De his autem de quibꝰ certi sumus hieronimus inquit. Meritorū prerogatiuis ita vt nulliꝰ iam esset vsibus mancipanda nisi diuinis pauliꝫ loquamur ad edificationem ac diuini nominis laudem: vt pro famulatu religio conseruetur: et pro affectu deuotio augeatur. ℒu. ℟. Alma virgo propositū nunq̄ꝫ nubendi statuit. Semper deo placitū in hoc voto preposuit. ℣. Gratus virga ioseph flos emicat: et hunc sponsum virginis indicat. Semper. Lectio.

QUe est igitur hec virgo que vniuersaꝫ prauitatē hereticā intemit

sola post deū sit que nos in omni virtute cōfirmet: sustq; meritis cōmendet ⁊ auxilietur precibus vt ⁊ ipsi digni inueniamur in eius laudibus. Ad quibus siquidē humana mortalitas non debet cessare: sed de illi⁹ gloria nec simile patitur deuotio: nec dignum aliquid potest concipere cogitatio: vel inerudita parturire locutio. ait enim bernhard⁹. Hec est enim que totius mundi reparationem obtinuit: salutem omnium impetrauit. Tu a. ℟. Nuptam sic ex indicio floris et sanctispiritus in columbe misterio gabriel missus celit⁹ salutat magno gaudio Que concepit diuinitus. ℣. In parentum manens hospicio inuenit a dei nūcio. Que In tercio nocturno añ. Flos in floris tempore ad locum floris mittitur: sic de floris corpore gloriose concipitur. ps. Cantate. i. Añ Jhesus flos: flos maria ver qz tēpus floris: flos nazareth prima plena iam decoris. ps. Dominus regnauit exultet. Añ Candens flos multiplicat virgule decorez conceptus glorificat marie pudorem. ps. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eā deus vultu

Jncipit sancti euangelij sm matheū. I

Liber generationis ihesu xpi filij dauid: filij abraham: abraham genuit ysaac: ysaac autē genuit iacob. Et reliqua. Omelia lectionis eiusdem.

Ad distis frēs carissimi dominice incarnationis ineffabile sacramentum. Audistis geneologiam genitricis dei reparationis humane misterium. Audistis quia creator angelorum dignatus est propagari de stirpe mortaliū Audistis quia propter nos dignatus est esse homo in terris: qui fons ⁊ origo omnium regum iura gubernat in celis ait enim beatus euangelista. Liber generationis ihesu christi filij dauid filij abraham. Tu. ℟. Archa dei in qua recōditur dulce manna cib⁹ ethere⁹: quo plebs dei sctā reficit. Est marie venter virgine⁹. ℣. Thalamus regis glorie quo iungitur ecclesie. Est.

Lectio.

Sed querendum hic videtur cum tot patrum numerosa series intermittitur cur eorum solūmodo duorūz dauid ⁊ abraham redemptor noster dicitur esse filius: ⁊ non potius fili⁹ yesse vel filius obeth: vel ceterorū deinceps in medio positorum. Sed hec questio facile soluitur: si facta diuinitus vtriqz promissio censetur. abrahe quidem dictum est. In semine tuo benedicentur omnes tribus terre: qō exponens apostolus ait. Non dixit in seminib⁹ quasi in multis: sed in semine tuo vno quod est christus. Tu. ℟. Mirabile deus cōmercium cum humano iniuit genere suum nobis dans suffragium. Nostra dignans infirmia sumere. ℣. Vaz vt nostrum sanaret vicium sic amoris dedit indicium. Nostra dignans.

Lectio.

Abraham adhuc in prepucio positus credidit: pater gentiū est vocatus. Quia vero postmodum signuz circūcisionis accepit: pater meruit esse iudeorum: ⁊ quia de eius stirpe ille p̄dixit per quē benedictio redditur olim maledicte. idcirco in semine eius benedicentur oēs tribus terre. Dauid vero dictum est. De fructu ventris tui ponā sup̄ sedem tuaz. Quia igitur his duobus specialiter est promissus: non immerito vniuscuiusqz precipue fili⁹ dicitur esse christi⁹. Tu. ℟. Omnes gentes attendite ad tam pulcrum spectaculuz: deo gratias agite qui sic dilexit populum: marie formam sumite. Que virtutis est speculum ℣. Virgo sancta templo data post facta est dei templum: templum est plebs deo grata marie sequēs exemplum. Que. Te deum laudamus. In laudibus premittitur ℣ cōsuetus de beata virgine. Ad laudes añ. Lauda felix ecclesia alme matris infantiam: cuius imensa gra tibi parauit gloriam

Añ. In templo dei laribꝰ virgo dedicata a supnis ciuibus gaudet visitata. Añ. Dis eius actio in deum tendebat: toto vite spacio meritum augebat. Añ. Quicquid egit penitus est forma virtutis: ⁊ doctrina spūs ⁊ causa salutis. Añ. Quantum facultas sufficit laudēt mentes pie: nam omnis lingua deficit a laude marie. Cap. Ego quasi vitis. Ad benedˢ añ. Benedictus virgis filius replens matrem misericordia aduocatam dans hanc propicius ne sit quisquaꝫ anceps de venia. Colˀ predicta. Ad horas laudes cum his capitulis.

TRansite ad me omnes qui concupiscitꝭ me: ⁊ a generationibꝰ meis adimplemini: spiritus enim meus supmel dulcis: ⁊ hereditas mea super mel ⁊ fauum: memoria mea in generatione seculorum. Deo gratias. Capitulum.

QUi edūt me adhuc esuriēt: et qui bibūt me adhuc sitiēt: qui audiūt me non confundētur: et qui operantur in me non peccabunt: qui elucidāt me vitam eternam habebunt. Deo ḡ. cum Reliqs ⁊ ℣. de virginibꝰ ⁊ colˀ predicta. Officium. Gaudeamus omnes in domino Colˀ Deus qui beatam virginē mariā Epla. Ego quasi vitis. Grad. Benedicta ⁊ venerabilis. Alleluia. ℣. Felix virgo Sequentia. Altissima prouidente cuncta Euangeliū. Liber generationis ihesu Credo. dicitur. Offertoriū. Felix namqꝫ Cōm. Beata viscera. In secundis vesperis laudes. pˢ de virginibꝰ. Cap. Ego quasi vitis. ℟. Laudemus omnes dominum qui mariam repleuit gratia. Ut mediatrix hominum apud deum esset propicia. ℣. Hec est mater misericordie per quam venit ad nos rex glorie. Ut. Hymnus.

ETerni patris ordine in tēplo virgo conditur: vbi mira dulcedine contemplando pfruitur. Orationi dedita ⁊ diuinis obsequijs: a mūdo prorsus abdita archanis vacat studijs. O mira redundantia gratie date virgini: qua cūcta sunt fragrantia ⁊ grata summo numini. Mens lingua caro spiritꝰ sensus affectus actio: electa monstrat celitꝰ in matrē dei filio. Gloria tibi domine qui natus es de virgine: ideꝫ manens in numine patri cū sctō flamine. Amen ℣. Presentatio est hodie sancte marie virginis. Cuius vita inclita cūctas illustrat ecclesias. vel. Specie tua ⁊ pulcritudine tua. Ad mḡt añ. Oliua fructifera mater pietatis: fugans mundi scelera stella claritatis per quā cuncta prospera dant nobis gratꝭ nos tandem in ethera transfer cum beatis. Et post colˀ imponit añ de sctā cecilia Virgo gloriosa. cum sua collecta.

OCecilie virginis nouem lectiones Ad vesperas pˢ feriales. Capit. Confitebor tibi. ℟. Ceciliam intra cubiculum orantem inuenit ⁊ circa eam stantes angelū domini. Quem videns valerianus nimio terrore correptus est. ℣. Angelus domini descendit de celo: et lumen refulsit in habitaculo. Quem. Hymnus. Ihesu corona virginum. ℣. Specie tua ⁊ pulc. Ad mḡt añ. Virgo gloriosa semper euangelium christi gerebat in pectore suo: non diebus neqꝫ noctibus a colloquijs diuinis ⁊ oratione cessabat. Collecta.

DEus qui nos annua beate cecilie martiris tue solennitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiam pie conuersatiōis sequamur exemplo. per. Inuitatoriū. Regem virginum. In primo nocturno añ. Cecilia virgo almachium exuperabat: tyburcium ⁊ valerianū ad coronas vocabat. pˢ ⁊ ℣ de virginibus. Añ. Expansis manibus orabat ad dominum vt eam eriperet de inimicis. Añ. Cilicio cecilia membra domabat: deum gemitibus exorabat. ℣. Specie tua et pulcritudine tua. Intende prospere procede ⁊ regna.

Lectiō.

Cecilia virgo ex nobili romanorũ genere orta: a sancto vrbano papa docta euangeliũ xpi gerebat in pectore suo: et nõ dieb⁹ neq; noctib⁹ a colloqjs diuinis et oratõe cessabat. Cuidam iuueni nõie valeriano desponsata: cunq; dies nuptiar essent: illa subtus ad carnẽ cilicio erat induta: et desuper deaurat⁹ vestibus: et cantantib⁹ organis illa soli domino in corde decantabat dicens. Fiat domine cor meum et corpus meũ imaculatum vt non confundar: biduanis ac triduanis ieiunijs orãs angelis apostolis et sanctis omnibus suam pudiciciam cõmendabat. Tu. ℟. Cantantibus organis cecilia virgo i corde suo soli domino decantabat dicẽs. Fiat domie cor meum et corpus meum imaculatum vt non confundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans cõmendabat domio quod timebat. Fiat. Lectio.

Venit nox in qua cum sponso cubiculi secreta suscepit: ita eũ alloquitur. O dulcissime et amantissime iuuenis valeriane est misteriũ quod tibi volo dicere si illud celare promiseris: iurat iuuenis secretus non prodere. tũc illa ait. Angelum dei habeo amatorez qui nimio zelo custodit corpus meum hic si senserit q̃ me polluto ore contingas occidet te. si aũt caste me amaueris diliget te sicut et me: et ostendet tibi gratiam suam. Tua. ℟. O beata cecilia que duos fratres conuertisti: almachium iudicẽ superasti. Vrbanum episcopus in vultu angelico demonstrasti. ℣. Cecilia me misit ad vos vt ostendatis mihi. Vrbanum episcopum. Lectio.

Tunc valerianus timore correptus ait. Si vis vt credam tibi angelus mihi ostende: et si vere ꝓbauero q̃ angelus sit faciam quod hortaris: si aliũ virum diligis te et ipsum gladio feriã cui cecilia. Si in deum verũ crediderit et baptisaberis ipsum videbis. Vade igitur in viã apiam tercio miliario ab vrbe et pauperibus quos illic inuenies dices. Cecilia me misit ad vos vt ostẽ datis mihi sanctum senem vrbanũ papam quoniaz ad ipsum habeo secreta mandata que perferam: hunc dum videris ei oia verba mea dices: et postq̃ ab eo purificatus fueris angelum videbis. Tu. ℟. Virgo gloriosa semper euangelium xpi gerebat in pectore. Et nõ dieb⁹ neq; noctib⁹ vacabat a colloquijs diuinis et oratione. ℣. Est secretus valeriane quod tibi volo dicere: angelum dei habeo amatorem qui nimio zelo custodit corpus meũ Et. In secundo nocturno añ. Domine iheſu christe seminator casti consilij suscipe seminũ fruct⁹ quos in cecilia semiasti. Añ. Btã cecilia dixit ad beatũ tyburciũ: hodie te fateor meũ esse cognatus: quia amor dei te fecit esse contemptorem ydolorum. Añ Fiat domine cor meũ et corpus meum ima culatum vt non confundar. ℣. Diffusa est gratia. Lectio.

Tunc valerianus vrbano pape oia verba cecilie dixit. ille cũ lacrimis ait. Domine iheſu xp̃e seminator casti consilij suscipe seminum fructus quos in cecilia semiasti: hic tibi sicut ouis argumentosa deseruit: naz sponsum quẽ sicut leonem ferocẽ accepit quasi agnũ mansuetissimuz ad te destinauit: et ecce subito apparuit senex niueis vestibus indutus tenens in manu librum aureis literis scriptum. Quem videns valerianus pre timore in terram corruit q̃si mortuus: et a sene leuatus legit. Unus deus: vna fides: vnum baptisma. baptisatus itaq; a sancto vrbano rediens: ceciliam cum angelo loquentem in cubiculo inuenit: duas coronas habens ex rosis: vnam cecilie: aliam valeriano dedit dicens. Istas de paradiso attuli nec pñt ab alijs q̃ a castis videri. Tu

℟. Cilicio cecilia membra domabat: deus gemitibus exorabat: almachium superabat Tyburcium ⁊ valerianū ad coronas vocabat. ℣. Non diebus neqz noctib⁹ vacabat a colloquijs diuinis ⁊ oratione. Tyburciū.

TUnc angel⁹ valeriano dixit. Pete qd vis. cui valerian⁹. Nihil aliud peto nisi vt frater me⁹ tyburcius mecū veritatē agnoscat. cui angelus. Placet deo petitio tua: ⁊ ambo cū palma martirij ad dominū venietis. Tunc cecilia tyburcio ostendit omnia ydola esse insensibilia ⁊ muta ita vt ipse diceret. qui ita non credit pecus est. et cecilia osculans pectus eius dixit. Hodie te fateor meum esse cognatum: sicut enim amor dei fratrem tuum coniugem fecit: ita te mihi cognatum faciet cotemptus ydolorum. Vade igitur cum fratre tuo vt baptiseris ⁊ angelicos vultus videbis Tu. ℟. Ceciliam intra cubiculum orantez inuenit: ⁊ circa eam stantem angelū domini Quem videns valerianus nimio terrore corrept⁹ est. ℣. Angelus domini descendit de celo ⁊ lumē refulsit in habitaculo. Qué. videns.

Lectio.

TUnc almachi⁹ prefect⁹ tenuit eos ⁊ misit in custodiam maximi qui p eos conuersus est ⁊ omnis familia eius ⁊ carnifices crediderunt: ⁊ a sancto vrbano baptisati sunt. cecilia venīs inqt Eya milites christi abijcite opera tenebrarum: ⁊ induimini arma lucis. ⁊ dum sacrificare nollent decollant. Tunc almachius iussit ceciliaz immolare: que inducias petijt: et vocato sancto vrbano in domo eius .cccc. baptisantur: ibiqz iussit eam prefectus tota nocte ⁊ die in bulliendo balneo cōcremari: que quasi in loco frigido mansit. Quod cum audisset almachius iussit eam in ipso balneo decollari. Tu. ℟. Domine iheſu xpe pastor bone: seminator casti consilij suscipe seminum fructus quos in cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi ouis argumētosa tibi deseruit. ℣. Nam sponsum quem quasi leonem ferocem accepit ad te quasi agnum mansuetissimum destinauit. Cecilia.

In tercio nocturno añ. Credimus xp̄um filium verum deū esse qui sibi talez elegit famulā

Añ. Nos scientes sanctum nomen domini negare nō possumus.

Añ. Tunc valerian⁹ perrexit ad antistitem ⁊ signo qd acceperat inuenit sanctum vrbanum.

Euangelium

Simile est regnū celor decē virginib⁹

℟. Beata cecilia dixit tyburcio: hodie te fateor meum cognatum. Quia amor dei te fecit esse contemptorem ydolorum. ℣. Suscipe domine seminum fructus quos in cecilia seminasti. Quia. ℟. Cecilia me misit ad vos vt ostendatis mihi sanctum vrbanum Quia ad ipsum habeo secreta que perferā ℣. Tunc valerianus perrexit ad antistitem ⁊ signo quod acceperat inuenit sanctum vrbanum. Quia. ℟. Dum aurora finez daret cecilia dixit. Eya milites christi abijcite opa tenebrarum ⁊ induimini arma lucis. ℣. Cecilia valedicens fratribus ⁊ exhortans ait. Eya.

Ad laud añ. Cantantibus organis cecilia dño cantabat dicens: fiat cor meum immaculatum vt non confundar.

Añ. Est secretum valeriane quod tibi volo dicere angelū dei habeo amatorez qui nimio zelo custodit corpus meum.

Añ. Valerianus in cubiculo ceciliam cum angelo orantem inuenit.

Añ. Benedico te pater domini mei iheſu christi: quia per filium tuum ignis extinct⁹ est a latere meo.

Añ. Cecilia famula tua domine quasi ouis tibi argumētosa deseruit.

Ad benedi añ. Dum aurora finem daret beata cecilia dixit: eya milites christi abijcite opera tenebrarū ⁊ induimini arma lucis alleluia.

Col. predicta. Ad horas laudes cum cap. Confitebor tibi. ⁊ col' predicta. Officium. Loquebar de testimonijs. Epistola. Domine deus meus Grad. Audi filia. Alleluia. ℣. Audi filia. Sequentia. Exultent filie. Euangeliuz. Simile est regnum celorum decem virginibus. Offertor. Offerentur. minus.

Cõm. Confundant superbi. In secũdis vesperꝫ añ. Cantantibus organis. ps de virginib⁹. Añ. Est secretum. Añ. Valerianus in cubiculo. Añ. Cecilia me misit ad vos vt ostendatis mihi sanctum vrbanum quia ad ipsum habeo secreta que perferam. Añ. Cecilia famula tua. Hymn⁹ Virgis proles. Ad mgt añ. O beata cecilia que duos fratres conuertisti: et almachiũ iudicẽ superasti: vrbanum ẽpm in vultu angelico demonstrasti. Col. vt supra. Deinde imponitur de sancto clemente añ. Orem⁹ omnes ad dominum ihesum xpm vt confessoribus suis fontis venas aperiat. Col

DEus qui nos annua bti clemẽtis martiris tui atqꝫ pontificis solẽnitate letificas: concede ꝓpicius vt cuius natalicia colimus: virtutem quoqꝫ passionis imitemur. p. Deinde de secta felicitate añ Vem sponsa xpi. Collecta.

PRcsta quesumus omnipotens de⁹ vt beate felicitatis martiris tue solenia recensentes: meritis ipsius protegamur et precibus. per. Si festum beate cecilie in sabbatũ cuenerit: secunda vespera de ipsa cantabitur: postea de sctõ clemente: post de sctã felicitate: deinde de dñica. Ad matutiꝫ Inuitatꝫ. Regem martirũ. sex Xcia cũ. ix. añis de hystoria Iste sanctus. Nota qꝫ speciale est in sancto clemẽte cum fuerit sũmus pontifex quod de martirio dicitur.

In matutinis lectiones.

CLemens nobilis romanus tercio⁹ post petrum romane ecclesie ꝑfuit episcop⁹ qui disciplinã apostoli petri secutus ita morũ ornamentis pollebat vt et a iudeis et a gentilib⁹ et ab omnib⁹ xpianis nimio diligeretur affectu: diligebant eum iudei: quia non execrando sed rationez reddendo eorum libris et cerimonijs ostẽdebat: vbi nati et vnde ꝓgeniti essent: edoccbat gentiles posse indulgentiaz consequi a deo si ab ydolorum cultura recederent. Qui cum ydolis sacrificare nollet: iussit eum trayanus imꝑator in heremũ transpontuz mare in exiliũ mitti. tunc mamertinus prefectus fleuit et dixit. Deus tuus quẽ pure colis ipse te adiuuet in hac relegatione exilij: nauim cũ omnibus necessarijs dans. Multi autem clerici et layci ac viri religiosi in exiliuz cũ eo in naui perrexerunt. Venientes autez ad locũ exilij duo milia xpianorum inuenerũt qui illuc ad secãda marmora damnati erant: qui videntes clementem flebant quos cum cognouisset clemẽs pro xpi nomine relegatos dixit. Non meis meritis ad vos me misit dominus: sed vt particeps passionis vestre efficiar et cõsolationis. Qui cum eis doctrinaz patientie intimasset: dicũt ei qꝫ ad sex miliaria aquam suis humeris deportarẽt tunc clemens dixit. Orem⁹ omnes ad dominuz ihesum xpm vt confessorib⁹ suis in isto loco fontis venas aperiat. Completa oratione vidit agnũ stantẽ qui dextro pede locum fontis ostendit tunc clemens: In nomine patris et filij et spiritussancti locũ sub pede agni percussit: et statim maximus fons erupit et in fluuium creuit. Post tres annos trayanus imperator hec audiens: ducem ausidianum illuc misit qui multos xpianos occidit: et ligata anchora ad collũ clementis cum in mare precipitauit vt nõ possint xpiani hunc pro deo colere hoc facto omnis multitudo xpianorũ ad littus marꝫ stetit flens: tunc cornelius et phebus discipuli eius dixerũt. Oremus omnes vt dominus nobis ostendat martiris sui corpus: statim mare per tria miliaria exiccatuz est: et ingressi per siccum populi inuenerunt templũ marmoreum a deo paratum: et in archa sarrea corpus clementis ab angelis reconditum et anchoram iuxta eum. Reuelatum est autem discipulis ne inde tollerent corp⁹ eius. Omni enĩ anno die

passionis ei⁹ p septē dies tria miliaria mare recedit: et siccū iter aduenientib⁹ tribuit: quod ad laudem nominis sui dñs facit fieri vsq; in hodiernū diem Hoc aūt facto omnes gentes per girū crediderunt xp̄o: vbi nullus gentilis: nullus iudeus: nullus prorsus inuenit hereticus: ibi multa beneficia prestant eius orationib⁹. In natali eius ceci illuminantur: demones fugantur: infirmi sanant. Tu. Euangel. Homo quidaz pegre. Rē. Orante sancto clemente appuit ei agnus dei de sub cuius pede fons viuus emanat. Fluminis impet⁹ letificat ciuitatez dei. ℣. Vidi supra montem agnum stantem de sub cui⁹ pede fons viu⁹ emanat. Flumis Rē. Vedisti domie habitaculuz martiri tuo clemēti in mari in moduz templi marmorei angelicis manib⁹ preparatū. Iter prebens populo terre vt enarrent mirabilia tua. ℣. Hoc domine ad laudem z glorias nominis tui fieri voluisti. Iter. Rē. Phebus z cornelius discipuli beati clementis dixer̄t ad populum. Oremus omnes ad dñm vt ostendat nobis martir̄ sui corpus. ℣. Inuener̄t in modum templi marmorei habitaculuz a deo paratuz. Orem⁹. Ad laud añ. Orāte sancto clemente apparuit ei agnus dei. Añ Vidi supra montem agnum stantem de sub cuius pede fons viu⁹ emanat. Añ. De sub cuius pede fons viuus emanat flumis impetus letificat ciuitatē dei. Añ. Non meis meritis ad vos me misit domin⁹: sed vestre corone participē me fieri. Añ. Oēs gentes per girum crediderunt xp̄o domino. Cap Plures facti sūt. Ad benedicēd añ. Vedisti domine habitaculum martiri tuo clementi in mari in modū templi marmorei angelicis manibus preparatum iter prebens populo terre vt enarrēt mirabilia tua. Oratio vt s. Deinde de sctā felicitate añ. Quinqz prudentes. cū col'. eius. Ad horas laud cū cap'. de epl'a z coll'. predicta. Offic. Vedit dominus. ps. Misericordias dñi. Epl'a. Fratres mei carissimi z desiderantissimi. vel. Plures facti sūt. Grad Iurauit dominus. Alleluia. ℣. Elegit te. Seq̄ntia. Eya p̄nos agnosce. Euangel'. Homo quidaz pegre. Offert. Veritas mea. Com. Beatus seru⁹. De sancta felicitate Officiū. Cognoui domine. Epl'a Mulierem fortem. Grad. Specie tua. Alleluia. ℣. Diffusa est gratia. Euangel'. Loquente ihesu ad turbas. Offertor. Filie regum. Com. Quicunqz fecerit. In secundis vesperis añ. Jocundus homo cum rel'. Hymnus. Deus tuorum. ℣. Gloriā z honore. Ad mgt añ. Dum iter per mare fecisset: populus aūt voce magna clamauit: domine iheu christe salua illum: z clemens cū lacrimis dicebat: accipe pater spiritum meū. Oratio vt supra. Deinde de sancto crisogono añ. Beatus vir qui suffert temptationem. Collecta.

Presta quesumus omnipotēs de⁹ vt beatum crisogonū martirez tuū quē virtute fidei imitari non possum⁹ non indigna saltem veneratione sectemur. p. In matutz tria lcia vt de vno martire. Lectiones.

Rome natalis scti crisogoni martiris qui dyoclecianī miles z vicarius fuit. Sed dum xp̄ianus probatus esset per biennū iussu dyoclecianī tentus est in vinculis vbi multa perpessus est. Cui cum anastasia nobilissima romanorum paniculam visitabat alimonijs z literis vt instanter deū p̄o ea deprecaret̄: z cū poterat ipsa veniebat. Ipse aūt ei literas consolatorias rescribebat O xp̄i irreprehensibilis famula crucz xp̄i tropheum constringe: z teipsaz ad opus prepara dei in qō tuis desiderijs dum pugneris cum martirij palma ad xp̄m attingas. Tunc dyoclecianus in aquilegie partib⁹ positus multos xp̄ianos interfecit: z scripsit ad prefectum vbis rome oēs xp̄ianos interficē: solū aūt crisogonū sibi p̄tari. cui cū dicēt. Accipe prefecture dignitatem generis

lacrymis suauissimis epistas eorum pre z legi[t] [illegible]

tui ⁊ deos adora. crisogonus respõdit Unum deum mente adoro: cui de colo sinceris mentibus et actibus veneror. Istorum aũt deor dearũq; simulacra in quib⁹ demones manẽt execror: atq; accepta potestate cõminuo: potestates vero a te promissas quasi lutum quod pedibus cõculcat abjcio. Tunc iussit cum dyocleciano ad locũ quidez qui dicitur ad aqs gradatas duci ⁊ ibidez decollari: caput in mare proijci: corp⁹ eius ad littus iactatũ est: quod sanctus presbiter zoylo colligens: cui diuinit⁹ ostensũ est vbi mare iactasset caput ei⁹ pgens q; inuenit q̃si eadez hora fuisset abscisum: et afferens compaginauit et corpus eius honorifice sepeliuit. Tu. Ad laud añ. Qui me pfessus. sola. Cap

Beatus homo qui inuenit sapientiã: ⁊ qui affluit prudentia: melior est acquisitio eius negociatione auri et argenti primi ⁊ purissimi. Deo g̃. Ad benedañ. Vic vir despiciens. Ad horas laudes cum col. predicta ⁊ cap. de vno martire. Offic. Justus non pturbabitur Col. Adesto dñe supplic. vel Presta Epla. Just⁹ si morte. vt. Memor esto Grad. Gloria ⁊ honore. Alla. ℣ Letabit Euangeliũ Si quis vult venire post. Offert. Desiderũ aie. Cõ. Posuisti dñe Katherine virginis ⁊ martir̃ sũmum festum. Ad vesperas super ds añ.

Inclita sancte virginis katherine solẽnia suscipiet alacriter pia mater ecclesia aue virgo deo digna: aue mitis ⁊ benigna: obtine nob gaudia que possides cũ gloria. Cap. Confitebor tibi. ℟. Felix regina virgo prudens katherina sponsi celestis vera inuictaq; test̃. Nobis indignis precib⁹ succurre benignus. ℣. At pietas xpi cuius regnũ meruisti nos a peccatis mundet iungatq; beatis. Nobis. Hymnus.

Ave katheria martir ⁊ regina: virgo deo digna clemẽs ⁊ benigna. O sti reg̃ nata: xpo regi grata: vera spõsa xpi: xpm induisti. Que te spopondisti sponsam fore xpi: sponsa xpo gratos: fac nos ⁊ acceptos. Monstra vite viã vt philosophiam: mundi transeamus veram inquiramus. Victrix sapientũ dum subis tormentum: cesa lacte fluis syna sepeliris. Ora ⁊ inclina vex nob syna: vt intremus chorũ tecũ angelor Sit laus deo patri ⁊c. ℣. Specie tua ⁊. Ad mgt añ. Aue gẽma claritat̃ ad instar carbunculi: aue rosa paradisi more flagrãs balsami katherina virgo felix gl'osa merit̃ assistẽtes tuis fest̃ celi ũge gaudijs. Col.

Deus qui dedisti legem moysi in sũmitate montis synai: ⁊ in eodẽ loco corpus beate katherine virginis ac martiris tue per sctos angelos tuos mirabiliter collocasti: cõcede quesum⁹ vt eius merit̃ ⁊ intercessiõe ad montẽ virtutum qui xps est pueníre valeam⁹ per eundem. Jnuitat. A doremus virginum regez in seculor̃ secula. Qui virgini katherine contulit celestia. In primo nocturno añ. Virgo sancta katherina grecie gẽma vrbe alexandria costi regis erat filia ds ⁊ ℣ de virginibus. Añ. Hec dominũ celi contẽplans mente fideli: respuit errorẽ mundi labentis amorẽ. Añ. Membra redemptoris fidei maxencius hostis vndiq; cedebat: gladi⁹ per cuncta furebat. ℣. Spẽ tua ⁊ pulcritudine tua. Lectio.

Katherina costi regis filia omnib⁹ liberaliũ studijs fuit erudita. Cũ autem maxencius imperator oẽs tam diuites q; pauperes ad alexandriam conuocasset vt ibi ydolis imolarent. ⁊ xpianos imolare nolentes puniret: katherina cum esset annorum decẽocto ⁊ in pallacio diuitijs ⁊ purpuris pleno: orbata patre et matre sola remansisset. audiens diuersorũ animalium mugit⁹ ⁊ cantantiũ plausus: misso illic nuncio fecit inqri celeriter quid hoc esset. Tu. ℟. Nobilis ⁊ pulcra virgo katherina btã. Flagrat amore dei: spnit vana gaudia mõ

℣. Cui rex carne pr̃ fuerat regiaq; mr̃. Fla.

QUod cū didicisset assumptis ali quibus de pallacio signo crucꝫ sc munies illuc accessit: ibiq; multos xp̃i anos metu mortꝫ ad sacrificia duci cō spexit q̄ vehementi dolore cordis sau ciata: ad imperatorē se audacē ingessit dicens. Salutationem tibi proferre vt ordinis dignitas t rōnis via monebat si creatorem agnosceres celoꝝ: t a dijs animum reuocares: istansq; ante ianuā templi per varias conclusiones silogis morum: allegorice t methaphorice, di serte t mistice, multa cum cesare disputauit. Tu. ℟. Parturium sitiens libamia cesaris horrens. Exclamat xp̃m preter quē nil veneranduṁ. ℣. Demonijs plena sunt hec ait ydola muta. Exclamat. Lectio.

INde rediens ad cōmune colloquium dixit. Hec tibi tanq; sapienti proferre caraui: nunc autem incassum quare congregasti hanc multitudinem ad colendā istulticiā ydolorū. Miraris hoc templum manu artificū operatum: miraris ornamēta preciosa que velut puluis ante faciez venti erūt mirare ponus celum t terram mare et oia que in eis sunt: mirare ornamenta celorum solem t lunaz t stellas: mirare famulatum eorum q̄liter ab inicio mōi vsq; ad finem nocte ac die currunt ad occidentē: t redeūt ad orientē t nunq; fatigant̄. Tu. ℟. Surge virgo t nostras sponso p̃ces aperi: tua vox est dulcis in aure dñi que pausas sub vmbra dilecti. Ab estu mōi trāsfer nos ad amena gaudia paradisi. ℣. Pulcre fyon filia p mortali tunica agni tecta vellere et corona glie. Ab. In scdo noct̄no añ. Cum esset adhuc in annis vgo puerilibus: caris orbata parentibus: mundi renunciauit opibus. Añ. Non credēs mo nitis: mactat verbere mitis: carcere damnat: nec vgo sic superat. Añ. Cesar muictā penitus vidit katherinam: vt leo crudelis iubet hanc discerpere penis. Lectio.

QUam hec anima duertis interroga t disce quis sit eorum potēnor: cū autez ipsum ipso donante intellexeris nec simlem illi inuenire valueris: xp̃m adora: ipsum glorifica: ipse est enī deꝰ deorum t dominus dñantium. Cūq; de filij incarnatione sapienter pluruma disputasset: stupefactꝰ cesar nō valeret ad hec respondere. tandem ad se reuersus dixit ad eaz. Vine mulier: sine nos sacrificium finire: et post hec responsa tibi reddemus. Tu. ℟. Xp̃s sanctā tenebroso recluſam ergastulo. Miro satis atq; blando confortat eloquio. ℣. Salue virgo benedicta quaz xp̃i presentia. Miro. Le.

PRecepit igitur eā ad palaciū duci t cum omni diligentia custodiri: t admirans nimiam eius sapientiam et corporis pulcritudinē. Erat enim speciosa valde t incredibili pulcritudine oculis oīm amirabil̄ videbat. Veniēs igitur cesar ad palacium dixit. Katherina audiuimus tuam eloquentiam: et mirati sumus prudentiaz: sed in deoz sacrificijs occupati omnia plene intelligere nequiuim⁹. Nunc autē ab inicio progeniē tuam requirim⁹. t sancta ad hec. Nō te collaudes nec te culpauerꝫ ipse: hoc faciunt stulti quos glia vexat inanis. Tu. ℟. O q̄z felices per te sanctissima plures. Quos iubet occidi p xp̃o turbidus hostis. ℣. Cū duce porphirio fit martir cesaris vxor. Quos. Lectio.

CONfiteor tamen meam progeniē non tumore iactantie: sed humilitatis amore. Ego sum katherina costi regis filia: que q̄uis in purpura nata: t liberalib⁹ disciplinis non mediocriē instructa: hec tamen contempsi omnia t cōfugi ad dominū ihesum xp̃m. Cuj q̄ quos colis nec te nec alios iuuare possunt O infelices talium numinum cultores quib⁹ inuocatis in necessitate non assunt: in tribulatione non succurrunt: in periculis non defendunt. Tu.

℟. Corp⁹ virgineū xp̄i venerabile templū
Monte synai angelico conditur obsequio
℣. Purus in etherea cum sancti spūs aula.
Monte. In tercio noctno añ. Cum cetu
virgineo adueniens saluator sponsus spon
sam pie visitat consolat̄ ⁊ roborat: constans
esto ait filia tecum ego sum nil paueas. Añ
Virginis ex oleo qđ manat corpore sacro:
certa medela dat̄: morbi genus omne fugat̄
Añ. Aue gēma speciosa clarior sideribus:
cuius vultum ac decorem concupiuit dñs:
funde preces creatori pro tuis supplicibus
Euangeliū. Simile est regnū celorum
decem virginib⁹. ℟. O mater nostra ter
sancta quaterqz beata. Cum prece deuota
famulatū suscipe vota. ℣. Jam xp̄o iuncta
sponsoqz tuo copulata Cum. ℟. Angelus
interea descendens virgo btā. Ne timeas
inquit non te pia gr̄a linquit. ℣. Confortās
teneram michael splendore puellā. Ne. ℟
Ex xp̄i pietas o virtus atqz potestas virgis
ex mēbris sacri fluit vnda liquoris. Unde
fides egris infudit dona salutis. ℣. Virgis
ob meritum manet hoc memoriale signum
Unde. Ad laudes añ. Passionē gloriose
virginis katherine plebs celebret fidelis q̄
sui memores deo cōmendat precib⁹ ⁊ iuuat
bñficijs. Añ. Post plurima supplicia mar
tir alma ad decollandum est ducta: ad celū
manus oculos tendensqz collū pro iugulo
orans dat glōriaz deo. Añ. Expecto pro te
gladium ihesu rex bone tu meuz da padiso
spiritum: ⁊ fac misericordiā meam agentib⁹
memoriā. Añ. Vox de celis insonuit: veni
dilecta mea veni intra thalamuz sponsi tui
quod postulas impetrasti: pro quibus oras
salui erunt. Añ. Decollata martire inclita
lac manauit de cervice candida in testimo
nium virginalis innocentie: gloria tibi vir
ginum amator dñe. Cap. De virginib⁹
preceptum non habeo. Ad benedō añ.
Prudens ⁊ vigilans cunctis qualis es cum
sponso tuo qui te elegit de mōdo: q̄z pulcra:
q̄z mirabilis: quanta luce spectabilis inter
syon iuuenculas ⁊ iherusalē filias: thalamo
gaudes regio coniūcta dei filio. Col. pre
dicta. Ad horas laudes cū cap̄. Con
fitebor tibi. Officium. Gaudeamus oēs
Col. p̄dicta. Epla. Dñe de⁹ me⁹. vel
Cōfitebor tibi. Grad. Specie tua. Alla
℣. Qui creauit. Sequētia. Aue preclara.
Euangeliū. Simile est regnum celorū
decem virginibus. Offert. Filie regum
Prefatio. Sanctus. Agnus. oia solēnit.
Cōm. Quinqz prudentes. In scōis vs̄.

Hystoria de sancto conrado.

Advesperas super ps̄ añ.

Iste est qui ante deū magnas virtutes
opatus est: ⁊ omnis terra doctrina eius
repleta est. ps̄. oia. Laudate. Añ. Sacer
dos ⁊ pontifex ⁊ virtutū artifex: bonus pa
stor in populo sic placuisti dño. Añ. Iste co
gnouit iusticiam ⁊ vidit mirabilia magna: ⁊
exorauit altissimū: ⁊ inuentus est in numero
sanctorū alleluia. Añ. Iste homo ab adole
scentia sua partum meruit infirmos curare:
dedit illi dñs claritatem magnā: cecos illu
minare: ⁊ demones effugare. Añ. Salus illi
in deo erat qui caput eius exaltabat: ⁊ bene
dicendus per eum populus cognosceret: qa
dñi est salus. Cap̄. Ecce sacerdos. ℟.
Jam ānus iubilens redierat: iam populus
dei sub vite sua quiescebat: iocunditas eni
euangelice pacis plenitudo remissionis sub
tanto patre redundabat. Quo presidente
clerus honoratur: inopes recreant̄: ecclesie
fundant̄: patria illustratur. ℣. Dilectus deo
⁊ hominib⁹: cuius memoria in benedictiōe
est. Quo.

Hymnus.

O Preclara constantia cole solēnia:
qui est celi civibus iunctus: florens
virtutibus conradus: presul inclitus.
Hic largitatis fili⁹: pater eximi⁹ pau
peruz penurias pellit: fundat ecclesias
vir tot⁹ deo dedit⁹. Ad cuius tumbā
sedula vigēt miracula: cecis visus red
ditur: claudis gressus cōceditur: egris
salus exuberat. In paschali solennio
sacro conuiuio: illapsam araneā sumit
nec lesus per eam: viua cene dat critū.

Udalrico quas socio aias fluuio: cernit in miseria vt aues p misteria reas a pena liberat. Presta beata trinitas: da simplex vnitas: tanti patris precibus: solutos a criminib⁹ nobis celoꝝ aditū. Amen. ℣. Gloria ⁊ honore. **Ad māt añ.** Gaude mater eccl'ia regis eterni spōsa que nobili fecunda prole filiū deo conciuē angelis mortalibus patronū p̄sulē genuisti conradū cui⁹ glorie ⁊ honori patrie celestis cōgratulat plebs vniuersa fidelis p̄cib⁹ei⁹ ⁊ meritis in ppetuū tueat. **Coll'.**

Deus ineffabilis glorie qui beatū conradū gloriosuz cōfessorē tuū atqz pontificē infinitis miraculis choruscare fecisti: ⁊ ī celesti beatitudine collocasti: cōcede, ppici⁹ vt ci⁹ meritis ⁊ p cib⁹ a cunctis aduersitatib⁹ liberemur. ⁊ p̄ser. **Deinde de sancta katherina añ.** Voce cordis ⁊ oris in laudē sūmi redēptoris cōsurgat ois fidelis cui⁹ mediāte gratia martyr ⁊ v̄go kath'erina: facto clamore hora matutina: exiuit obuiā xp̄o sponso qui sedit sup cherubin: cuncta vidēs in absconso ferens sertū rose ⁊ lilij cū triūpho martyrij euasit minas tortoꝝ: o beata virgo katherina ora iugiter, p reatib⁹ supplicū tuoꝝ. **Inuitat.** Exultanti aīo inbilemus dño. Qui beatū conradū antistitē vita ⁊ doctrina pugilē ad requiez superni prouexit regni. **In primo noct. añ.** In tp̄e suo beat⁹ conrad⁹ dedit fructū suum quē patuli vigor ingenij puerū flore castitatis iuuenē: maturitas morū cōmendabat seniorē. **p̄s. ⁊ ℣. de cōfes. Añ.** Hic annis teneris declinās lasciuiam apprehendit disciplinaz in illo seruiēs dño timore qui est inicium sapientie. **Añ.** Salus illi in deo erat: qui caput eius exaltabat: vt benedicendus per eum populus cognosceret quia dñi est salus. **Lectio. j.**

Beatus conradus nobili alamanoꝝ stirpe exort⁹: vt paradisi germen vberius erumpens florez illustrē natalīū exornat propaginē. Quē eniz clarum altioꝝ carnis edidit natiuitas: hunc clariorem atqz excellentioꝝ spirit⁹ reddidit generositas. Ita in hanc ab ipsis tenerioribus annis totus trāsferē. Gratia quippe superna virtutum inicijs primordia comitabat: ⁊ quātus esset futurus: iam p̄ro etatis modulo: nō mediocriter ī eo formabat. Denicqz tradit a parentibus cōstanciēsis ecclesie fratribus litterarū scientia imbuēd⁹ in quoꝝ contuberniū illi⁹ forte cui⁹ est assumptio nostra recept⁹ ad excubias tabernaculi: quod fixit deus: minister iniciat leuiticus. **℟.** Clarissimis ort⁹ parentibus pontifex xp̄i conradus dignitatē generi nobilitate transcendit virtut: dum spretis mundi tumorib⁹. Supernis ascribi meruit senatoribus. ℣. Vt sedeat cum principibus ⁊ soliū glorie teneat. Supernis.

Nec defuit vnctio spirit⁹ almi sui precordijs qui frustrari nō sinebat laborē hominis extrinsecus docentis: dum quelibet liberalis disciplinę docibilis dei ardentius reconderet semina multiplici quādoqz fructu p̄ferenda. Inis studijs lubrico etatis illi⁹ gradu transcurso: solidioris intellect⁹ ⁊ habitus animū roborat progressu in tantū vt corruptibilis estuz nature diuino temperet timore: ac p hoc in ci⁹ pectore: sedes fundaret sapiētie. Tu. **℟.** Indolis egregie puerum conradū constantia mater suscepit educandum: cuius misticis vberibus iniciatus. Pastor bonus ecclesie pascenti est informatus. ℣. Ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarū in loco quē posuit. Pastor.

Per idem tempus ecclesie constantiensi pontifex reuerendus p̄sidebat nontingus qui vbi viri huius conuersationē probabilē ⁊ honestam comperit: in opus ministerij sui eū assumpsit: vt instar iosue populo dei p̄ferendus instrueret: qualiter ipsi p̄suli tāqz moysi successurus ducatu spūali quādoqz potiret: publicis igit ⁊ priuatis

ecclīastice cure instans negocijs vt ma
ior consilio ne expeditio verbo illius
ecclīastice cure instans negocijs vt ma
gra[illegible]
mus nō sine admiratione vigilantius
audīt ab omnibus cū in singulis cau/
sis ⁊ personis idem sibi diuersis ꝓ ra
tionis qualitate videret alijs. ℟. Illu/
stris vir conradi virtutib⁹ clerus ac popu
lus constantiēsis inuitatus hunc sibi patrē
votis adoptat concordantib⁹. Hunc sibi ꝓ
sulem vocib⁹ obtinēt resultantib⁹. ℣. Non
quisquā sumat sibi honorē: sed qui vocat a
deo tāquā aaron. Hunc. In secūdo nocturn.
Veritatis amator conradus vanitatē ⁊
mendaciū execratus multis bona ostendit
quib⁹ predicādo vultus dei lumē impressit
Ant. Ad te dñe orabat sanctus iste cui⁹ viā
in conspectu tuo voluisti dirigere vt mane
tibi possit conrad⁹ assistere. Ant. Celos ope
ra digitor⁹ dei videm⁹ inter quos tantū do
ctorū aridā nostrā cōpluentē ⁊ miraculorum
fulgere chorusc[illegible]tē susc[illegible]pere promeruim⁹
℣. Posuisti dñe. Lectio quarta.
Super egenū igit ⁊ pauperē intelli
gens inopiā cor quā diuicie parē
tum alienā a se fecerāt cōpassione expe
riri desiderat se miseriorē: se inferiorē
reputās: si cuiq⁹ pro viribus non subue
niat: cūctis oppressis pro sui reuelatio
ne: tūc tpis ēpm adeuntib⁹: hic facilis
accessus: hic non emptus causidicus:
hic postremo adiutor extitit in opor/
tunitatib⁹. Clerū q⁹ tante virtutis homo
dignior proband⁹ erat exercitio: in p/
positū a fratrib⁹ eligit: ac p hoc cōmu
ni rerū vtilitati pspicit. Tu. ℟. Celestē
ad aream quā vberes fruct⁹ vir dei conra/
dus foret ploraturus iam in rerū spectabi/
liū exordio diuino reuera declarabat presa
giū: dux presente ⁊ exhortante beatissimo p
sule vdalrico. Pontificali sublimat⁹ est so/
lio. ℣. Ut collocet eū dñs cū principib⁹: cū
principib⁹ populi sui. Pontificali.
Interea pfat⁹ antistes humane de/
bitū ploluēs nature defungit: cui⁹
corpus a sancto ⁊ venerabili vdalrico
corpus a sancto ⁊ venerabili vdalrico
clesiā in eligēdo ēpo ꝓ celesti duceret
oraculo: triduanū ieiuniū toti clero in
dixit ⁊ populo: diguus asserēs maiora
quecq⁹ diuinarū rerū cōsilia maiori de
uotione a spiritu cōsilij forc petenda.
Tum dic statuta frequēs vtriusq⁹ sex⁹
⁊ etatū concursus grandis sit omnium
expectatio: quē deo plen⁹ pater vdalri
cus idoneū gregi dñico pastorē expri/
mat prim⁹: ille spiritu instructus con/
radum non modo irreprehensibilem:
sed ⁊ omni qua apostolus episcopum
describit forma perfectum: in hoc op⁹
bonū hortat assumendū. Tu aūt dñe.
℟. Cultor eximius antistes conradus vi/
neam domini sabaoth ingressus queq⁹ pra
uitatis sarmenta vigilanti manu resecauit.
Et virtutuq⁹ germina in spiritu lenitatis re
seruauit. ℣. Ingreditur sine macula ⁊ ope/
ratur iusticiam. Et. Lectio
Renitentem ergo ⁊ indignū se vo
ciferantē cathedra pontificali con
stantia suum exaltat conradum: ad ce/
lum vsq⁹ laudibus suum attollit electū
gaudet clerus se talem promeruisse p/
sulē qui sibi ⁊ sapientia preesse valeat
⁊ prouidentia cum alterum hunc preci
pue ordinem respiciat altero speciali⁹
indigeat. Quāuis enim filij seculi pru
dentiores filijs lucis i generatione sua
sint: ab illa tamen sapientia que desur/
sum est oculus corus q⁹ plurimum ca
ligat: cuius radij deo dicatos tanq⁹ p
prios filios clarius illustrant. Tu aūt
dñe. ℟. Jam annus iubileus redierat: iaꝫ
populus dei sub vite sua quiescebat: iocun
ditas cui euāgelice pacis plenitudo remis/
sionis sub tanto patre redundabat. Quo p
sidente clerus honoratur: inopes recrean/
tur: ecclesie fundantur: patria illustratur.
℣. Dilectus deo ⁊ hominibus cuius me/
moria in benedictione est. Quo presidēte.

Cāndi festū agit cōfessō: ⁊ pro vtedat
in palatio rhotomagi

In tercio noct. añ. In lingua sua vir iste nō egit dolū: nec fecit primo suo malū: sed verbis ⁊ rebus tenuit verū: nō mouebit in eternū. Añ. Cordis ei⁹ desideriū tribuisti ei dñe salutare tuū in quo est illi magna gloria: cū quo exultabit veheměter in secula. Añ. Nō enim in vano aiam suam accepit: sed innocens manib⁹ pmansit vt mūdo corde regem cōtemplet glorie. ℣. Magna est gloria. Euangeliū. Vigilate quia nescitis. ℟. Excursis feliciter in pfulat⁹ excubijs quadragintaduob⁹ annis verus israhelita conradus velut totidē per mundi heremū mansionib⁹. Virtutū progressib⁹ dimensis ad patriā eterne peruenit promissionis. ℣. Dñs solus dux ei⁹ fuit ⁊ nō erat cū eo deus alien⁹. Virtutū. ℟. Testamentū diue here ditatis pater conrad⁹ transiēs ad dñm suis reliquit filijs vt gratiaz diuerse curationis in signū pristine possideant pietatis. Fides enim cunctoꝝ aīo vel corpore languentiuz per eum semp remunerat ad votū. ℣. Dñs soluit cōpeditos: dñs illuminat cecos: dñs erigit elisos. Fides. ℟. O pclare xpi sacerdos conrade qui post huius exilij mare magnū ad tuū etheree stationis pueniſti portum nobis miseris caribti mortis adhuc expositis, psperis pcuz adesto gubernaculis. Vt littus patrie quādoqz mereamur cōtingere. ℣. Ipse spirit⁹ postulet, p nobis gemitib⁹ inenarrabilibus. Vt. Ad laudes añ. Innumeris signoruz beat⁹ conradus pollens preconijs egrotos ad se diuerse attrahit nationis: inter quos cecus a natiuitate luminis ad sepulchrū eius donat claritati. Añ. Ad hui⁹ patris memoriā claudū exordine cleri puerum prima teste parētes recipiunt sanatū vt de tanto pontifice gaudeāt qui perfectiori tabernaculo deseruiūt. Añ. Nō minori spectaculo popularis hoc in loco excitat cōcio que francigenā bissenis annis debilē ingressum reintegrari mirat sospitatē. Añ. Adolescens quidā curie flumini⁹ rapt⁹ mergit: sed desperatis hinc inde pcurrētiū auxilijs beati cōradi patrocinijs cōmendat quib⁹ incolumis pluribus horis torrēti iactatus vnda liberat. Añ. Huius viri laudib⁹ deo dicatus virginū minoret chorus cui⁹ beneficijs quedā sanctimonialis mensib⁹ octo nō retinēs alimenta curat altera paralisi soluta mēbroꝝ vigore solidatur. Ad bñd. añ. Oriens ex alto deus isrl plebē suā visitauit duz cornu pueri sui conradi in domo dauid exaltauit: vt doctrinis eius in viā pacis ⁊ veritatis dirigamur miraculis ad fidem instruamur atqz suffragijs nūc ⁊ semp muniamur. Ad horas ⁊ i secūdis vs laudes. In euāgelio añ. Hodie beat⁹ pōtifex conradus sancta scōꝝ celestis ppiciatoꝝ ingredit: hodie lapis viuus ī noue irlm structura assumit vt i, p nobis nōdū accessu futuroꝝ bonoꝝ dignis cū oībus intercedere dignet electis. Officiū. Sacerdotes tui dñe. Coll. Deꝰ ineffabilis glorie. Epla. Ecce sacerdos. Grad. Ecce sacerdos. Alla. ℣. Jurauit dñs. Sequētia Adornata laudibus. vel. Hic oculis ac. Euāgeliū. Vigilate quia. Offert⁹. Inueni dauid. Cōmu. Beatus seruus.

Virgilij epi. ir. lectiones. Ad vs. ps. feriales. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Sint lumbi vestri. Hymn⁹. Iste pfessor. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mgt añ. Sacerdos et pontifex.

Collecta

Oncede q̄sum⁹ op̄s de⁹ vt eccle/sia tua beatū virgiliū confessorem tuū atqz pontificē apud tuā misericordiam piū sentiat intercessorē: quem eterne vite te largiēte meruit habere p/dicatorem. ℣per. In matut⁹. hystoria. Euge serue.

Lectiones.

Anno dñice incarnationis septingentesimo. lxiiij. virgili⁹ a stepha no papa ⁊ a pipino rege francoꝝ ad ecclesiā iuuauiensem mittit vir itaqz dñi dissimulata ordinatione fere duoꝝ annorum spacijs habuit secum laboris: ⁊ corone participem comitantē de patria nomine dobda ad persoluendum episcopale officiū: postea ad instantiā

populi necnon assidua coepiscoporuz suoruz exhortatione inductus: ab ipsis vnctionem episcopalē suscipere cōsensit: ordinatusqz est natalis dñi septingentesimo.lxvj.xvij.kalendō.iulij. Tu. Deinde prout cōmisse dispensationis auctoritas exigebat quod ore die noctuqz docuit: operis exhibitiōe implere non cessauit: in vigilijs: in ieiunijs: z in caritate non ficta. Ea etiaz que ad exterioris pertinebant vtilitatē prouisionis tanto solertior studuit promouere: quanto status salczburgēsis ecclesie nunc nuper iniciatus z exiguus postea deo cooperante vt liquido apparet religione: z possessionib9 famosissimus videbat. Tu. Igit eodem anno quo cōsecrat cepit fabricā monasterij opere imenso: z egregia dispositione a fundamento construere: corpusqz beatissimi rudberti quod post obitū suum in ecclesia beati petri principis apl̄orum requienit vna cum sede epali que in p̄tarata ecclesia similiter per aliquot annos extiterat diuina cōmonitus inspiratione transtulit. Anno dñi septingentesimo.lxxiij. in eum videlicet locū in quo vsqz ad presentia tempora perdurauit. Tu. Temporibus vero glorioſi regis francorum dagoberti famo nomine quidam sclauus manens in quarantanis fuit dux gentis qui venientes negociatores dagoberti regis interficere iussit z regia expoliauit pecunia. Quod cum comperit rex exercitu suo misso damnuz quod ei idem famo cōtumaciter intulerat: iusta precepit vltione puniri. Tu autez dñe. Non multo post tempore ceperūt huni eosdē quarantanos hostili seditione grauiter affligere fuitqz tunc dux eorum horuth nomine qui hunorum exercituz contra eos iturum bauaris nunciari fecit: rogans in auxilium sibi venire. At illi cū magna festinatione veniētes expugnauerunt hunos: z obfirmauerunt quarantanos: seruitutiqz regum eos subiecerunt: similiter z fines eoz duxerūtqz secum obsides in bauariam inter quos erat fili9 horuth karastus nomine quē pater eius more xp̄iano nutriri z baptizari postulauit: quod ita factum est: similiter de cathmaro filio fratris sui fieri rogauit. Tu aūt dñe. Mortuo autez horuth iussu francoruz bauari karastuz xp̄ianū factū: petētibus eisdem sclauis remiserunt: z illi cum ducē fecerūt: sed postea ille tercio anno mortuus est. Iterum autem de promissione pipini regis ipsis populis petentibus cathmarus ducatum suscepit. Suggerente vero quodam presbytero nomine maiorano q a sancto virgilio iuuauiēsi episcopo manus impositionez acceperat quem secum propter doctrinam xp̄iane religionis tenuit. Tu aūt dñe.

Euāgelium. Homo quidam nobilis **Ad laudes añ.** Ecce sacerdos sola. **Capl̄m.** Omnis pontifex. **Ad horas laudes.** Ecce sacerdos. **Officium.** Statuit ei. **per totum. Epl̄a.** Ecce sacerdos. Alleluia. ℣. Iurauit dñs. **Sequētia.** Igitur te cuncti. **vel.** Eya pater. **Euangeliuz.** Homo quidam nobilis. **In secūdis vesperis laudes cum ps. de confes. z ponti. In euangelio añ.** Gloriam mundi.

Saturnini crisāti mauri z darie añ. Absterget deus. **Collecta.**

Deus qui nos sanctoz martyruz tuoruz saturnini crisanti mauri z darie concedis natalicio perfrui eoz nos tribue meritis adiuuari. Per.

Eodem die vigilia sancti andree. In matutinis euangelium.

Scōm Johannem. i.

In illo tpe. Stabat iohannes z ex discipulis ei9 duo: z respiciēs ihm ambulantē dicit. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi. Et rel.

Omel. venerabilis bede presbyteri.

STabat iohānes ⁊ respexit ihesum quia in magno iam culmine perfectionis animi gressū fixerat: vnde iure celsitudinem diuine maiestatis mereret intueri. Et ex discipulis eius duo qui magisterium eius corde sequebant̄ immobili: ⁊ respiciens ihesum ambulantē dicit. Ecce agnus dei: quia videns eū inter homines conuersantē: profectūq; illis vite celestis ⁊ factis demonstrantē ⁊ verbis aperte pronunciabat: quia nō ipse vt putabant: sed ille esset qui ad redemptionē generis humani a deo p̄ esset missus in mundum: qui formam innocētie et patientie in se credentibus esset daturus. Erat aūt andreas frater symonis petri vnus ex duobus discipulis iohānis: inuenit hic primū frēm suū symonē: ⁊ dicit. Inuenim⁹ messiā quod est interpretatum x̄ps: ⁊ adduxit eum ad ihesum dñm quē inuenit: etiaz symoni fratri sequendū euangeli sabat qa hoc est dominū vere inuenire: vera illius dilectiōe feruere: fraterne quoq; salutis curam gerere. Ille pfecte conditoris sui ducatū sequitur: qui etiaz proximi quantum valet habere comitatuz nititur. sequitur. Intuitus est symonez ihesus non exterioꝛib⁹ oculis solū: sed interno diuinitatis intuitu: iuxta illud. Homo videt in facie: de⁹ aūt in corde vidit cordis eius simplicitatem: vidit animi sublimitatē: cuius merito cunctc esset p̄ferend⁹ ecclesie. Vidit ihesus nathanael qui fuit doctor legis venientez ad se: ⁊ dicit de eo. Ecce vere israhelita in quo dolus non est: dicit ei nathanael. Vnde me nosti. respondit ihesus ⁊ dixit ei. Priusq; te philipp⁹ vocaret cum esses sub ficu. id est sub arbore fici vidi te. Inuenimus arborem fici maledictā: quia sola folia habuit sine fructu In origie humani generis adā ⁊ eua cū peccassent de foliis ficulneis pisomata sibi fecerunt. Folia ergo ficulnee intelliguntur peccata. Erat autem nathanael sub arbore fici. id est sub peccato: vidit eū dñs. vnde qui sedebant sub vmbra mortis lux orta est eis. Eu aūte. Hore dicantur cum precibus ⁊ genuflexione Offic. Dñs sec⁹ mare. Col. Quesum⁹ oipotens deus. Secunda de martirib⁹ Tercia. Pietate tua. Epla. Bñdictio domini super. Grad. Nimis honorati. Euangeliū. Stabat iohānes. Offert. Gloria et honore. Cōm. Dicit andreas. Nota si festum sancti andree in dñica aduentus dñi venerit: de aduentu dñi per oia cātetur: de sancto andrea vero añ tantū. Mox vt vocem. cum col. ipsi⁹ In matutis añ. Ambulans ihesus iuxta: cum col. eius: ⁊ sequenti die agatur de festo. Ad missam secūda col. de sancto andrea: nā si in dñica die de hoc festo tacueris ⁊ in secunda feria ipsum festū acceperis quomodo octauam seruare poteris. Congruū ergo videtur vt nō a secōo die sed a primo festum incipias vt ad eius octauam rite perucnias. Andree apostoli. Ad vs̄ super ps̄ añ

OMnis ex duobus qui secuti sunt dñm erat andreas frater symōis petri alla. ps̄. omnia. Laudate. Capitulum.

BEnedictio dñi super caput iusti: ideo dedit illi hereditatem: et diuisit ei partem in tribubus duodecim: ⁊ inuenit gr̄am coꝛā oculis dñi. Deo gr̄. Homo dei ducebatur vt crucifigerent eum: populus autez clamabat voce magna dicens. Innocens huius sanguis sine causa damnatur. ℣. Cumq; carnifices ducerēt eū vt crucifigeret factus est p̄cursus populoꝛ clamantiū ⁊ dicentiū. Innocēs. Hymnus

EXorta a betsaida: duo suscepit lumina: in petro atq; andrea primitiua ecclesia. Quos arte piscatoria querentes victualia: vocauit ⁊ p̄stituit ihs piscari homies. Andree festa gerim⁹ eumq; p̄cce querimus: vt cum celi cla uigero conciliet nos domino. Exultet

patras ciuitas: exultet ⁊ achaya: andree eqz apostoli sanctita est martirio. Nostra simul eccla resultet ad hec gaudia: apostolicqz annua nunc recolit solenia. Astrict⁹ cruci fumib⁹ dignus deo apostolus: pendebat viuus biduo christuz predicans populo. Nos idem christi famulus a viciorum nexibus soluat sum. sqz ciuibus coniungat suis precib⁹. Qui hoc genitor pstet sumus: genitorisqz filius sanctus simul paraclitus: trinus ⁊ vnus dominus. Amen. ℣. In omnez terram exiuit. Ad mgt añ. Mox vt vocē domini predicantis audiuit beat⁹ andreas relictis rethibus quoꝝ vsu actuqz viuebat eterne vite secut⁹ est pmia largientē. Col. Oesumus omnipotens deus vt beatus andreas apostolus tuum p nobis imploret auxiliū: vt a nostris reatibus absoluti: a cunctis etiam periculis eruamur. per. Ad completorium pmittitur orationi ℣. similr ad primā. Dilexit andream dominus. In odorē suauitatis. nisi sit in aduentu domini tūc et completorium de aduentu dicatur premisso collecte ℣. Ex syon spes. Inuitatz Adoremus victoriosissimum regem xpm. Qui victorē per crucis tropheū coronauit beatum andream apostolū. In primo nocturno añ. Vidit dns petrum ⁊ andream ⁊ vocauit eos. ps et ℣ de apostolis. Añ. Venite post me dicit dominus faciam vos fieri piscatores hoim. Añ. Relictis rethib⁹ secuti sunt dominū redemptorem. Lectio. Proconsul egeas patras ciuitatem ingressus cepit compellere in xpo credentes ad sacrificia ydolorum: cui occurrens sanct⁹ andreas dixit. Oportebat vt tu qui iudex hoim esse meruisti iudicem tuum qui in celis est cognoscere: ⁊ agnitū colere: ⁊ colendo eum qui verus deus est ab his qui veri dij non sunt animum reuocares. cui egeas dixit. Tu es andreas qui destruis templa deorum: ⁊ suades hominib⁹ ad superstitiosaz sectam quam nup detectaz romani principes iusserūt extermiare. Tu. ℟. Dum deambularet dominus iuxta mare secus litt⁹ galilee vidit petz ⁊ andreā rethia mittētes in mare vocauit eos dicēs Venite post me faciā vos piscatores hoim. ℣. Erāt enim piscatores ⁊ ait illis. Venite. Andreas respondit. romani principes nondum cognouerunt hoc quod pro salute hominum veniēs dei filius docuerit: nō soluz ista ydola deos non esse: sed etiam demonia pessima ⁊ humano generi inimica q̄ hoc docent hoies vnde offendatur deus: vt dum offensus fuerit auertat ⁊ non exaudiat ⁊ cū auersus fuerit ⁊ non exaudiet: habeantur a dyabolo ipsi captiui: et tam diu eos deludat quousqz de corpe exeant rei et nudi nihil secum preter pcā portantes. Tu. ℟. Mox vt vocem dñi predicantis audiuit beatus andreas relictis rethibus quoꝝ vsu actuqz viuebat eterne vite secutus est premia largientem. ℣. Ad vnius iussionis vocē petrus ⁊ andreas relicti rethib⁹ secuti sūt redemptorē. Premia Andreas dixit. ista superstitiosa ⁊ vana verba sunt: ihesus vester dum hec pdicaret iudei illū cruci affixerunt andreas respōdit. Si velis scire misterium crucis quā rationabili caritate actor humani generis pro restauratiōe nostra hoc crucis patibulum nō inuit⁹ sed sponte suscepit. egeas dixit. Cum traditus a suo discipulo ⁊ iudicis tent⁹ ⁊ presidi adductus: ⁊ ad petitionē eoꝝ a militib⁹ presidis crucifixus: quomō tu dicis eum spontaneū crucis subijsse patibuluz. Tu. ℟. Homo dei ducebatur vt crucifigerent eum: popul⁹ aūt clamabat voce magna dicens. Innocens huius sanguis sine causa damnatur. ℣. Cunqz carnifices ducerēt eum vt crucifigeretur factus est concursus populorum clamantium ⁊ di-

centium. Innocens. **In secundo nocturno añ.** Unus ex duobus qui secuti sunt dñm: erat andreas frater symonis petri alleluia. **Añ.** Christus me misit ad istam prouinciaz vbi non paruum populum acquisiui. **Añ.** Dignū sibi dominus computauit martirez quez vocauit apostolum dum esset in mari alleluia. **Lectio.**

Andreas respōdit. ideo ego dico eum spontaneum quoniam simul cum ipso fui cū a suo discipulo traderetur dixit nobis q̄ tradendus esset et crucifigendus pro salute hominum: et tercia die resurrecturuz se predixit. cui cum frater meus diceret. ppicius cito tibi dñe: indignat⁹ sic ait petro. Vade retro sathanas quia non sapis ea q̄ dei sunt. ⁊ vt nos plen⁹ instrueret: quomā sponte passionē susciper dicebat nobis ꝓtestatem habeo ponendi animam meam et iterum sumendi eam. **Tu. ℟.** Salue crux que in corpore xp̄i dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanq̄z margarit̄ ornata es Suscipe discipulū eius qui pependit in te. **℣.** O bona crux q̄z diu desiderata ⁊ iam cō upiscenti animo preparata. Suscipe. **Te.**

Ad vltimum cum cenaret nobiscū ⁊ diceret. vnus vestrum me traditurus est: ⁊ ad istā vocē contristaremur omnes ne nos suspensos cogitatio trucidaret: ait nobis. Cui dedero panis fragmentuz de manu mea ipse est. ⁊ cū dedisset vni ex discipulis et futura q̄si preterita narraret: docuit se voluntarie esse traditum cum nec traditorem fugiendo deseruit: et in loco in quo sciebat illum esse venturum permānsit. **Tu. ℟.** Doctor bonus ⁊ amicus dei andreas ducit ad crucem aspiciens alonge vidit crucem: salue crux. Suscipe discipulum eius qui pependit in te magister meus xp̄us. **℣.** Salue crux que in corpore xp̄i dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanq̄z margarit̄ ornata. Suscipe.

Eleas dixit. miror te prudentem virum istum velle sectari quez quo pacto aut sponte aut inuitum cruci tamen confiteris affixum. andreas respondit Hoc est etiā qōme dixisse iam retines. magnum est misterium crucis quod si volueris audire referam. egeas dixit. Misterium non potest dici sed supplicium. andreas dixit. Ipsum supplicii misterium restaurationis humane si sapiens audias cōprobabo: ⁊ dixit. Primus homo per lignū mortez intulerat preuaricando. congruum fuit vt xp̄us per lignum mortem pelleret patiendo **Tu. ℟.** Dilexit andream dñs in odorem suauitatis dum penderet in cruce dignum sibi computauit martirē quem vocauit apostolum dū esset in mari. Et ideo amicus dei appellatus est. **℣.** Vir iste in populo suo mitissimus apparuit. Et. **In tercio nocturno añ.** Ego si patibulum crucis expauescerem crucis gloriam non predicarē. **Añ.** Recipe me ab hominib⁹ ⁊ redde me magistro meo vt per te me recipiat qui p te me redemit alleluia. **Añ.** Dilexit andream dominus in odorem suauitatis alleluia.

Euangelium sm matheum.

In illo tempore. Ambulans ihesus iuxta mare galilee vidit duos frēs symonez qui vocatur petrus: ⁊ andreā fratrem eius mittentes rethe in mare. Erant enim piscatores. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Audistis fratres carissimi quia ad vnius iussionis vocē petrus ⁊ andreas relictis rethibus secuti sunt dñm Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant. nihil ab eo de premio eterne retributionis audierant: ⁊ tamen ad vnum dcum preceptum hoc quod possidē videbant obliti sunt. Quanta nos eius miracula videmus q̄ flagell̄ affligimur: quantis minarum asperitatibus deterremur: et tamen vocantem sequi contemnimus. Tu autem dñe.

℟. Expandi manus meas tota die in cruce ad populũ non credentẽ sed ꝓtradicentem mihi. Qui ambulãt vias nõ bonas sed post peccata sua. ℣. Deus vltionum dñs deus vltionum libere egit: exaltare qui iudicas terram: redde retributionẽ superbis. Qui. In celo iam sedet qui de quersione nos admonet. Jaz iugo fidei colla gentium subdidit. iam gloriaz mundi strauit. iam ruinis ciuf crebrescentibus districti fui iudicij diem appropinquãtem denunciat: ⁊ tamen superba mens nostra nõ vult hoc sponte deserere qõ quotidie perdit in vita. Quid igitur fratres carissimi: quid in eius iudicio dicturi sumus qui ab amore presentis vite nec preceptis flectimur: nec verberib⁹ emendamur. Tu. ℟. O bona crux que decorem ⁊ pulcritudinem de membris dñi suscepisti. Accipe me ab hominibus: et redde me magistro meo vt p te me recipiat qui per te me redemit. ℣. Salue crux que ĩ corpore xp̃i dedicata es: ⁊ ex membris eius tanq̃z margaritis ornata. Accipe. **Lectio.** Sed fortasse aliquis tacitis secum sibi cogitationibus dicat ad vocẽ dominicaz vteꝛq̃z iste piscator: qd aut quantuz dimisit qui pene nihil habuit ſz in hac re frẽs carissimi affectũ potiꝰ pensare debemus q̃z censum. Adultuz reliquit qui nihil sibi retinuit. multum reliquit qui quantũlibet parum totum deseruit. Certe nos ⁊ habita cũ amore possidemus: ⁊ ea que munime habemꝰ ex desiderio querimus. Tu. ℟. Vir iste in populo suo mitissimꝰ apparuit: sanctitate aũt ⁊ gratia plenus: iste est qui assidue orat pro populo et pro ciuitate ista. ℣. Pro eo vt me diligerent detrahebãt mihi: ego aũt orabam. ℣. iste. Dilexit andream dominus premittatur laudibus. **Ad laudes añ.** Salue crux preciosa suscipe discipulũ eius qui pependit in te magister meus christus. **Añ.** Biduo viuens pendebat in cruce pro xp̃i nomine beatus andreas ⁊ docebat populum. **Añ.** Nõ me permittas dñe famulũ tuuz a te separari tempus est vt cõmendes terre corpus meum. **Añ.** Beatus andreas orabat dicens: dñe rex eterne glorie suscipe me pendentem in patibulo. **Añ.** Andreas christi famulus dignus deo apostolus germanus petri ⁊ in passione soci⁹ **Capitulũ** 20.10

Qui credit ad iusticiam: ore aũt confessio fit ad salutez: dicit enim scriptura: omnis qui credit in illum nõ confundet. Deo g̃. **Ad benedicendum añ.** Ambulans iheſus iuxta mare galilee vidit petrum ⁊ andream fratrem eius ⁊ ait illis: venite post me faciam vos fieri piscatores hominum. **Collecta.**

Maiestatem tuam dñe suppliciter exoramus vt sicut ecclesie tue btũs andreas apostolus extitit predicator ⁊ rector: ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. p. **Ad primam añ.** Videns andreas crucem cum gaudio dicebat quia amator tuus semper fui et desideraui amplecti te o bona crux. **Cap.** Regi seculorum. **Col.** Dñe deus pater. **premisso ℣.** Dilexit andream domin⁹. **siue sit infra aduentũ siue non. Ad terciã añ.** Salue crux que in corpore christi dedicata es: ⁊ ex mẽbris eius tanq̃z margarit[ornata. **Cap** Qui credit. **Ad sextam añ.** Baxilla xp̃o amabilis tulit corpus apostoli optimo loco cum aromatibus sepeliuit. **Capitulũ** 20.10

Ysaias enĩ dicit: domine quis credidit auditui nostro: ergo fides ex auditu: auditus autez per verbum xp̃i Deo g̃. **Ad nonaz añ.** Qui persequebaꝰ iustum dimersisti eum domine in inferno: ⁊ in ligno crucis dux iusti fuisti. **Capituluz.** Exulta super babilonem celum: et sancti apostoli ⁊ prophete quoniã deus iudicabit iudicium verũ die illa. Deo g̃. **In secundis vsp añ.** Jurauit dñs cum ret. **Cap.** Qui credit. **Hymn⁹** Exorta a betsaida. ℣. In oẽm terrã. **Ad mgt añ.** Cum pueniſſet beatus andreas ad locũ vbi crux pata erat exclamauit et dixit

Euades ꝺ̃ mihi ⁊ ꝑ sola fides vincit tyrannos sed

bona crux diu desiderata: et iam cōcupiscenti aīo preparata securus et gaudens venio ad te: ita vt et tu exultans suscipias me discipulū eius qui pepēdit in te. Coll. predicta. Infra octauā dicant añ. et oratio de sancto andrea nisi sit plenū officium. Añ. Concede nobis hoiem sanctū: redde nobis hoiem iustū ne interficias homines deo carum: iustū: mansuetū et pium. In octaua sancte katherine advs añ. Inclita sancte. Cap. Cōfitebor. Rr. Surge virgo. Hymnus. Aue katherina. Vr. Specie tua et pulchritudine tua. Sup mgt añ. Aue gēma. Coll. Deus qui dedisti legem. Deinde suffragia de feria cū Vr. et coll. de aduentu. In matut. vt in die Euangeliū. Sile est regnum celoꝝ thc. vltimū Rr. in matut. Felix regina. Officiū. Introit. Gadeamus etc. de cuius solēnitate. Sequentia. Regi regū. Alia vt in festo. In octaua scē katherine lectiōes

Adducti sunt a diuersis puinciis quinquagita oratores qui omnes mortales in omni mūdana sapiētia excellebant. Quibus intergantib⁹ cur de tam remotis partib⁹ cōuenissent. Cesar rndit. Est apō nos puella: sensu et prudentia incompabilis que oēs sapiētes cōfutat: et demones deos nostros affirmat. Quā si supaueritis cum honore magno ad ppria redibitis ad hec vn⁹ iratus stomachanti voce respōdit. O magnū impatoris edictum qui ob vn⁹ puelle conflictū sapiētes mundi de remotis partibus aduocauit: cum vnus ex nostris clientulis eam leuisse poterit cōfutare: et rex. Poterā qui dē vi hanc ad sacrificandū impellere: sed meli⁹ iudicaui vt vestris argumentis penitus confuteī. Tu. Cum ergo cora oratoribus adducta fuisset: dixit imperatori. Quali iudicio cōtra vnā puellā quinginta oratores apponis: quos et p victoria remunerandos promittis: et me sine spe mercedis pugnare compellis: erit tamen mihi dns ihesus xps merces qui est spes et corona pro se certantium. Verum cum oratores deum hominem fieri: aut pati impossibile dicerent: virgo etiam hec a gentilibus predicta esse ostendit. nā plato astruit deū circumrotundum ac decurtatum. sibilla sic ait. Felix ille deus qui ligno pendet ab alto. Tu aūt dne. Cum igitur virgo cuz oratoribus sapientissime disputaret: et deos apertis rationibus cōfutaret: obstupefacti illi: et quid dicerēt non inuenientes muti penitus sunt effecti. Imperator increpare eos cepit: cur ab vna puella tam turpiter se vinci pmitterent. Tunc vnus magister aliorum sic ait. Nouerit imperator qp nullus vnq̄ ante nos stare potuit quin cōtinue vinceret. Hec autē puella in qua spiritus dei loquitur sic nos in admirationem conuertit vt contra xpm aliquid dicere aut omnino nesciam⁹: aut penitus formidemus. Tu autez dne. Audiens hec tyrannus nimio furore succensus: omnes in medio ciuitatis cremari iussit. At virgo ipsos confortans ad martyrium constantes effecit et de fide diligenter instruxit. Et cū dolerent qp sine baptismo recederent: virgo respondit. Ne timeatis: quia effusio vestri sanguinis vobis baptismus reputabit et corona. Cum ergo signo crucis muniti flammis fuissent iniecti ita animas deo reddiderunt vt nec capilli nec vestimenta eorum ab igne in aliquo lederentur. Tu autem domine. Cum aūt a xpianis fuissent sepulti: tyrannus loquitur virgini dicēs. O virgo generosa iuuentuti tue cōsule: et post reginam in pallatio meo secunda vocaberis: et imago tua in medio ciuitatis fabricata a cunctis veluti dea adoraberis. Cui virgo. Desine talia dicere. Que scelus est etiam cogitare: ego me christo sponsam tradidi: ille glo-

ria mea: ille amor meus: ille dulcedo
z dilectio mea est: ab eius amore nec
tormenta: nec blandimenta me pote-
runt reuocare. Tunc ille furore reple-
tus: iussit eam spoliatam scorpionib⁹
cedi: z cesam in obscurū carcerem tru-
di: ibiqz diebus duodecim fame cru-
ciari. Tu autē dñe. O einde dñs cum
multitudine angelor z virginuz ei ap-
paruit dicens. Agnosce filia creatorez
tuū: pro cuius nomine laborioſum su-
bisti conflictū constans esto quia tecuz
sum. Data igit super eam sententia de-
collari iubet: que cum ad locum dedu
cta fuisset: erectis in celū oculis orauit
dicēs. O spes z salus credentiū: o de-
cus z gloria virginum ihesu rex bone:
obsecro te vt quicunqz passionis mee
memoriam egerint seu in extitu anime
vel in quacūqz necessitate me inuoca-
uerint tuc propiciationis consequant
effectum. Factaqz est vox ad eā dicens
Veni dilecta mea: sponsa mea ecce tibi
ianua celi aperta est: nam z his q pas-
sionem tuam celebrauerit optata presi
dia promitto de celis. Deinde cum de
collata fuisset de eius corpore pro san-
guine lac emanauit. Angeli aūt corpus
eius accipientes ab illo loco ad mon-
tem synai itinere plus qz dierū vigin-
ti deduxerunt z ibidem honorifice se-
pelierunt. Ex cuius ossibus indesinen
ter oleum manat: z cunctorum debiliuz
membra sanat. Tu autem dñe.

Laus deo.

Regiſtrū huius breuiarij quod horas canonicas orantibus facilimam p̄bet viaz quotto videlicet folio feſta ſeu alia infra notata locentur.

Kalendariū cū certis figuris annexis.
Hyſtoria ſcī ſtephani ac v̄ginis gliose

Pſalteriū p ferias ordinatū.

Dñico die nocturn⁹. folio primo
Prima horarū dñicis dieb⁹ v.
Tercia horarum ix.
Sexta horarū x.
Nona horarum x.
Feria ſecunda nocturn⁹ xj.
Feria tercia nocturn⁹ xv.
Feria quarta nocturn⁹ xviij.
Feria quinta nocturn⁹ xx.
Feria ſexta nocturn⁹ xxiiij.
Sabbato nocturn⁹ xxvij.
Veſpe dñicis ac alijs dieb⁹ xxxj.
Completorium xxxv.
Suffragia feriatis dieb⁹ xxxviij.
Dñica in aduētu dñi xxxix.
Dñica ſecunda xlij.
Dñica tercia l.
Dñica quarta lvj.
Dñica poſt octauas ep̄hie lxx.
Dñica ſecūda lxxiij.
Dñica tercia lxxiiij.
Septuageſima cvj.
Quadrageſima cxiiij.
Dñica ſecūda quadrageſime cxix.
Dñica tercia cxxiij.
Dñica i media q̄drageſima cxxvij.
Dñica in paſſione dñi cxxxj.
Dñica palmarum cxxxvj.
Feſtum paſce cxlvij.
Octaua paſce cliij.
Dñica ſecunda clvij.
Dñica tercia clix.
Dñica quarta clxj.
Dñica quinta clxiij.
Aſcenſio dñi clxiiij.
Dñica infra aſcenſionē clxvj.
Hymni de feſtis s̄ notatis clxxx.
Canones de ferijs i aduē. dñi. clxxiij
Canones feſtoz generales clxxxvj.
Penthecoſtes clxxxix.
Octaua penthecoſtes cxciij.
Corporis x̄pi cxcv.
Hyſtorie poſt penthecoſtes cic.
Dñicalia officia p⁹ penth̄. ccxxj.

Regiſtrum de ſanctis.

Barbare virginis. xliiij.
Nicolai ep̄i xlv.
Conceptio virginis glorioſe xlvij.
Lucie virginis xlix.
Thome apoſtoli lij.
Natiuitas ſaluatoris n̄ri lix.
Stephani pthomartyris lxij.
Johis apli z euāgeliſte lxiij.
Innocentū pueroz lxv.
Thome cantuarienſis lxvj.
Siluestri pape lxix.
Circūciſio dñi lxix.
Epiphania dñi lxxiij.
Valentini ep̄i lxxv.
Felicis lxxix.
Anthonij monachi lxxxvj.
Sebaſtiani z fabiani lxxxviij.
Agnetis virginis lxxxix.
Vincenti xc.
Cōuerſio ſancti pauli xcj.
Vigilij z ſocioz ei⁹ xcij.
Purificatio virginis marie xciij.
Blaſij ep̄i. xcv.
Agathē virginis xcvj.
Dorothee virginis xcvij.
Scolaſtice virginis xcviij.
Kathedra ſancti petri xcviij.
Mathie apli. c.
Kunegundis virginis c.
Gregorij pape. cj.
Annūciatio marie virginis cij.
Rudberti ep̄i ciiij.
Ambroſij ep̄i cv.
Hyſtoria de lancea dñi clxxviij.
Ambroſij poſt paſca clxx.
Tyburcij z valeriani clxx.
Georgij martyris. clxxj.
Marci euāgeliſte clxxij.

Philippi ⁊ iacobi ap'lor. clxxiij.
Inuentio sancte crucis. clxxiiij.
Floriani martyris. clxxv.
Translato sci stephani clxxvj.
Gordiani ⁊ epimachi clxxvij.
Seruacij epi. clxxviij.
Urbani pape. clxxviiij.
Petronelle virginis. cxxxij.
Erasmi epi. cxxxiij.
Barnabe apli. cxxxiiij.
Viti modesti ⁊ crescēcie. cxxxv.
Achacij ⁊ sociorum. cxxxvj.
Johannis baptiste. cxxxvij.
Petri ⁊ pauli ap'lor. cxlj.
Visitatio marie virginis. cxlv.
kyliani ⁊ sociorum ei⁹ cl.
Margarethe virginis. clliij.
Heinrici impatoris. clliiij.
Diuisio apostolor. clliiij.
Marie magdalene. clvj.
Jacobi apli. clix.
Anne matris marie. clx.
Ad vincula sancti petri. clxiij.
Inuentio sci stephani. clxiiij.
Valentini epi. clxvij.
Sixti pape. clxx.
Affre martyris. clxxj.
Laurentij martyris. clxxiij.
Tyburcij martyris. clxxv.
Hystoria marie niuis. clxxvj.
Hypoliti ⁊ sociorum ei⁹. clxxvij.
Assumptio marie virginis. clxxix.
Bartholomei apli. clxxxiiij.
Transfiguratio dñi. clxxxv.
Augustini epi. clxxxvij.
Decollatio sci ioh̄is baptiste. clxxxix.
Egidij cōfessoris. cxc.
Magni cōfessoris. cxcj.
Natiuitas marie virginis. cxciij.
Exaltatio scē crucis cxcvj.
Lamperti epi. cxcviij.
Hungaria septembris. cxcviij.
Mathei apli. ccc.
Mauricij ⁊ sociorum. cccj.
Translatio sancti rudberti. ccciij.
Translatio sancti virgilij. ccciij.
Michaelis archāgeli. cccv.
Hieronymi presbyteri. cccvij.
Remigij epi. cccviij.
Francisci cōfessoris. cccviij.
Fidis virginis. cccx.
Dionysij ⁊ sociorum. cccx.
Maximiliani epi. cccxj.
Cholomanni martyris. cccxiij.
Calixti pape. cccxiiij.
Burchardi epi. cccxiiij.
Hedvigis vidue. cccxvj.
Galli cōfessoris. cccxvij.
Marthe hospite xpi. cccxviij.
Luce euangeliste. cccxix.
Undecim miliū virginū. cccxx.
Seuerini epi. cccxxij.
Simonis ⁊ iude ap'lor. cccxxiij.
Omniū sanctor. cccxxiij.
Eustachij ⁊ sociorum ei⁹. cccxxv.
Leonhardi cōfessoris. cccxxvij.
Quatuor coronator. cccxxvij.
Theodori martyris. cccxxviij.
Martini epi. cccxxviij.
Briccij epi. cccxxix.
Leopoldi marchionis austrie. cccxxx.
Othmari abbatis cccxxxij.
Elizabeth vidue cccxxxiij.
Lorbiniani epi. cccxxxiiij.
Presentatio virginis marie. cccxxxv.
Cecilie virginis cccxxxvij.
Clementis pape cccxxxviij.
katherine virginis cccxxxix.
Conradi epi cccxl.
Virgilij epi cccxlij.
Saturnini epi cccxlij.
Andree apli cccxliij.
Octaua katherine cccxlv.
Dedicatio ecclesie. clxviij.

Kalendariū. quintern⁹.
Hystoria stephani e ⁊ vv triterni
Omnes alij quaterni.

Incipit cómune de sanctis. In vigilia apl'oz nó legit euãgeliũ ad matut̃. nisi de quib9 singulariter habet sc̃z i vigilia sancti petri ⁊ pauli ⁊ andree: nec p̃ fatio apl'ica dicit nisi in vigilia sci petri ⁊ pauli sed quotidiana: ⁊ missa post sertã agit. De vigilia apl'oz officium Ego aũt sicut oliua. per totũ. Epl'a. Beatus vir qui inuentus est. All'a nó dicit Euãgeliũ. Ego sum vitis. Post missam statim canit nona. Si in dñicã venerit vigilia: dñica dicet nisi propriuz habeat officiũ: secunda oratio de vigilia: tercia de sctã trinitate. Et neq3 ad matut̃. neq3 ad cursus de vigilia mentionẽ facim9 nisi ad missam: qõ obseruandũ est etiã si in aliã ferã venerit q3 in dñicã. De apl'is ad vs. sup ps. añ.

Epho. 2.

On vos me elegistis: sz ego elegi vos ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus vester maneat. ps. Omnia laudate. Cap.

Epho. 1.

Benedictus deus ⁊ pater dñi nostri ihu xpi: pater misericordiarũ: ⁊ deus totius cõsolationis: qui consolat nos omni tribulatione nr̃a. Deo. R̃. Fuerunt sine querela ante dñm ⁊ ab inuicẽ nó sunt separati. Calicẽ dñi biberũt: ⁊ amici dei facti sunt. ℣. Tradiderunt corpa sua ꝓpter deũ ad supplicia: ideo coronant ⁊ accipiunt palmã. Calicẽ. Hymnus.

Exultet celuz laudib9: resultet terra gaudijs: apl'oz gloria sacra canũt solẽnia. Vos secli iusti iudices: ⁊ vera mundi lumina: votis p̃camur corditi: audite p̃ces supplicũ. Qui celũ verbo clauditis: seraq3 ei9 soluit̃: nos a peccatis omnibus soluite iussu quesumus Quoz p̃cepto subdit: salus ⁊ languor omniũ: sanate egros morib9: nos reddentes virtutib9. Ut cũ iudex aduenerit: xps in fine seculi: nos sempiternis gaudijs faciat esse cõpotes. Deo patri sit gloria: eiusq3 soli filio: cũ spũ paraclito ⁊ nunc ⁊ imppetuuz. Amen. ℣. In omnẽ terrã exiuit son9 eoz. Et in fines orbis terre verba eoz. Ad mgt añ. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporũ estote ergo prudentes sicut serpẽtes: ⁊ simplices sicut columbe. Collecta.

Concede nobis quesum9 omnipotẽs de9 venturã apl'i tui. N. solẽnitatẽ cõgruo p̃uenire honore: ⁊ venientem digna celebrare deuotione.

De pluribus collecta.

Concede q̃sum9 ops deus vt sicut apl'oz tuoz. N. gloriosa natalicia p̃uenim9: sic ad tua beneficia ꝓmerenda: maiestatẽ tuã ꝓ nobis ipsi p̃uenias ꝓ dñm. Sequunt capitula Ephe. 2.

Iam non estis hospites ⁊ aduene: sed estis ciues sanctoz ⁊ domestici dei supedificati sup fundamentũ apl'orũ ⁊ pphetarũ ipso sũmo angulari lapide xpo ihu in quo ois edificatio cõstructa: crescit in templũ sanctũ in dño.

Iant apl'i gaudẽtes a conspectu concilij qm̃ digni habiti sunt ꝓ noie ihu cõtumeliã pati. Alius Actu. 5. Cap.

Per man9 apl'oz fiebãt signa ⁊ prodigia multa i plebe: ⁊ gr̃a dei erat in omnib9 illis. Aliud cap. 2. thes. 4.

Semper qui viuim9 in mortez tradamur ꝓpter ihm: vt ⁊ vita ihesu manifestet in carne nr̃a mortali.

In natiuitate vni9 apl'i cap. Luce. 22.

Benedictio dñi super caput iusti: ideo dedit illi hereditatez ⁊ diuisit ei ꝓtẽ in tribub9 duodecim. Cap. Ps. 7.

Beatus vir q̃ inuẽtus est sine macula: ⁊ qui post aurũ nó abijt: nec sperauit in pecunie thesauris. Cap.

Benedictus deus ⁊ pater dñi nr̃i ihu xpi qui scõm magnaz misericordiã suã regenerauit nos in spem viuã p̃ resurrectionẽ ihu xpi a mortuis.

A-

Scimus quoniã diligẽtib⁹ deũ omnia cooperant̃ in bonum: his qui scd̃m propositum vocati sunt sancti. ℟eo gr̃as. Cap.

Quos deus p̃sciuit ⁊ p̃destinauit conformes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse primogenitus in multis fratrib⁹. Aliud cap.

Quos de⁹ p̃destinauit: hos ⁊ vocauit: ⁊ quos vocauit hos ⁊ iustificauit: ⁊ quos iustificauit illos ⁊ magnificauit. De euangelistis capla.

Christus dedit in ecclesia quosdã quidẽ aplos: quosdam aũt ꝓphetas: alios vero euangelistas: alios aũt pastores ⁊ doctores: ad consumationẽ sanctoꝝ: in opus ministerij in edificationẽ corporis xp̃i. Aliud cap.

Quatuor animalia singula eorũ habebant alas senas: ⁊ in circuitu ⁊ intus plena sunt oculis: ⁊ requiem non habebant: die ac nocte dicentia sanctus sanctus sanctus dñs de⁹ sabaoth: qui erat: ⁊ qui est: ⁊ qui ventur⁹ est. Cap.

Cum darent illi gloriam ⁊ honorẽ ⁊ benedictionẽ sedenti super thronũ viuenti in secula seculoꝝ. ℟eo gr̃as ℟. Qui sunt hi qui vt nubes volãt. Et q̃si columbe ad fenestras suas. ℣. Horsa eorũ plena sunt oculis: ⁊ scintille ac lampades in medio discurrentes. Et. Hymnus. Exultet celũ laudib⁹. ℣. In omnẽ terram. Ad mag̃t añ. Conspicit in celis: mens prudens ezechielis: quatuor obscura animalia stare figuris: prima leonina facies: sed deutra bouina: trita hominẽ ostentat: aquilam detrarda retentat: ex his theologi celebrantes festa mathei: xp̃o dulcisonas resonem⁹ carminis odas. vel. Ecce ego iohãnes vidi ostiũ apertum in celo. Collecta.

Da nobis quesum⁹ dñe beati. M. euangeliste solẽnitatibus gloriari: vt eius semper ⁊ patrocinijs sublevemur: ⁊ fidẽ congrua deuotione sectemur. ℘er. Una tm̃ dicit oratio nisi sit aliquod festũ de quo añ. ⁊ oratio dicat Ad compl. sup nunc añ. Vigila sup nos nisi habeat ꝓpriaz añam. Collecte ꝑmittit. ℣. de aplis quẽ volueris. Invitat. Regem aplorum dñm. Venite adoremus. In primo noct. añ. In omnẽ terram exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eorũ. ps. Celi enarrant. Añ. Ora mauerũt iusti: ⁊ dñs exaudiuit eos. ps. Benedicã dño. Añ. Cõstitues eos principes sup oẽm terrã: memores erũt nois tui dñe. ps. Eructauit. ℣. In omnẽ terraz.

Iam non dicã vos seruos: qz seru⁹ nescit quid faciat dñs ei⁹: vos aũt dixi amicos: qz oĩa que audiui a patre meo: nota feci vob. Que sunt oĩa q̃ audiuit a patre suo: que nota voluit fieri suis suis: vt eos efficeret amicos suos nisi gaudia eterne claritatis: nisi illa festa supcrne patrie: q̃ quotidie nr̃is mẽtib⁹ p aspirationẽ sui amoris imp̃mũt ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues i medio luporũ dicit dñs. Estote ergo prudẽtes sicut serpentes: ⁊ simplices sicut columbe. ℣. Dum lucẽ habetis credite in lucez: vt filij lucis sitis. Estote ergo prudẽtes.

Quam enim audita celestia amam⁹: amata iam nouim⁹: qz amor ipsa noticia est: oĩa ergo eis nota fecerat: qz terrenis desiderijs imutati amoris sumi facibus ardebant. Istos vero amicos deo aspexerat ꝓpheta cũ dicebat: Mihi aũt nimis honorificati sũt amici tui deus. Amicus enim quasi animi custos vocat̃. ℟. Tollite iugum meũ super vos dicit dñs ⁊ discite a me: quia mitis sum ⁊ humilis corde. Jugum enĩ meum suaue est: ⁊ onus meũ leue. ℣. Et inuenietis requiem animabus vestris. Jugum.

Quia psalmista perspexit electos dei: a mundi huius amore sepatos custodire in celestib⁹ mandatis volũtatẽ dei: mirat⁹ est amicos dei dicẽs. Mihi aũt nimis honorificati sũt amici tui de⁹. Et tãq̃ si ab eo causas tanti

de apls

honoris nobis insinuare quereremus ilico adiunxit. Nimis cōfortat⁹ est principat⁹ eoz. ℟. Dum steteritis ante reges ⁊ pīdes nolite cogitare quō aut quid loq̄mini. Dabit enī vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Non enī vos estis qui loquimini: sed spūs patris vestri qui loquit in vobis. Dabit. In scō nocť. añ. Principes populoz cōgregati sunt cū deo abrahā. pſ̄ Oēs gentes. Añ. Dedisti hereditatē timentib⁹ nomē tuuz dñe. pſ̄. Exaudi de⁹ deprecationē. Añ. Annūciauerūt opa dei: ⁊ facta eius intellexerūt. pſ̄. Exaudi de⁹ oronē meā cū dep̄. ℣. Cōstitues eos.

Ece electi dei carnē domant: spiritū roborant: demonib⁹ imperāt virtutib⁹ chorusc̄ant: p̄sentia despiciūt eterna cuz voce ⁊ moꝛib⁹ p̄dicant: eam etiā moriendo diligūt: atq; ad illam p tormēta pertingūt occidi possunt ⁊ flecti nequiunt. Nimis cōfortatus est principatus eoz. In ista ipsa passione qua ceciderūt i morte carnis. Videte quantū fuit culmē mētis. Unde hoc: nisi qz confortatus est principatus eoz. ℟. Audi cōiunctos viros habētes splēdidas vestes: ⁊ angelus dñi locut⁹ est ad me dicens: Isti sunt viri sancti facti amici dei. ℣. Audi angelū dei fortē volantē per mediū celi voce magna clamantē. Isti sunt viri.

Sed sic magni forsitan pauci facti sunt subiunxit. Dinumerabo eos: ⁊ super harenā multiplicabunť. Totū mundū fratres aspicite: martyrib⁹ plenus est. Iam pene tot quot videm⁹ nō sumus: quod veritatis testes habem⁹. Deo ergo innumerabiles nobis super harenā maris multiplicati sunt: q: quāti sint a nobis computari non possunt. ℟. Isti sunt triumphatoꝛes ⁊ amici dei qui cōtēnentes iussa principū meruerūt p̄mia eterna. Modo coꝛonanť ⁊ accipiūt palmā ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione: ⁊ lauerūt stolas suas i sanguie agni Modo coꝛonanť.

Sed quisquis ad hanc dignitatez venit vt dei amicus vocet sese in se conspiciat: dona aūt que pcepit sup se: nihil meritis suis tribuat: ne ad inimicitias erumpat. Unde subdit: Non vos me elegistis: sz ego elegi vos. Deo sui ad gratiā: plantaui vt eatis volēdo fructū afferatis operando. Eatis enīz volendo dixi: quia velle aliqd facere: iam mente ire est. Qualē aūt fructū afferre debeant subdit. Et fruct⁹ vester maneat. ℟. Isti sunt qui viuentes in carne plantauerūt eccl̄iā in sanguine suo: nō sunt de terra coꝛpoꝛa eoz separata. Quoz merito sunt in celis aīe sanctoz coequales ℣. In oēm terrā exiit son⁹ eoz̄: ⁊ in fines oꝛbis terre verba eoz. Quoz̄. In tercio nocť. añ. Exaltabunť cornua iusti alla. pſ̄ Confitebimur. Añ. Lux oꝛta est iustis alleluia: rectis coꝛde leticia alla. pſ̄. Dñs regnauit exul. Añ. Custodiebāt testimonia eius: ⁊ p̄cepta eius alleluia. pſ̄. Dñs regnauit iraſ. ℣. Nimis honorati sunt.

Scōm Johannem. 15.

In illo tpe dixit ihs discipulis suis Hec mando vobis vt diligatis inuicem. Et reľ. Omeľ. augustini epi.

Fructus noster in eternū manens est: si diligim⁹ inuicem: ⁊ propter hunc dilectionis fructū quicqd in nomine saluatoꝛis nostri petimus: id est qcquid ad eternā vitam ⁊ verā nostrā salutē petim⁹: ipsum saluatoꝛē nostruz nobis nō denegare. Caritas ergo fructus noster est: quā diffinit apls de coꝛde puro ⁊ cōsciēna bona ⁊ fide nō ficta hāc diligam⁹ inuicē: hac diligam⁹ deū Neq; enim vera dilectione diligimus inuicē: nisi deū toto coꝛde tota anima: tota virtute diligam⁹. Uere enī diligimus p̄imos sicut nosmetipsos: si ita deum diligamus. In his aūt duobus preceptis: tota leꝛ pendet ⁊ prophete. ℟. Isti sunt viri sancti: quos elegit dñs in charitate non ficta: ⁊ dedit illis gloriā sem/

Stola vetēa dixa: qđ coꝛpus tegebat.

Merita sanctoz apłoz: intrienīar p nob ad regna polozū.

Ad gaudia etna: q̄ducat nos apłoz p̄ma

piternam. Quoꝝ doctrina fulget ecclia: vt sol ⁊ luna ℣. Sancti per fidem vicerunt regna :operati sunt iusticiã. Quorum.

SEquit̃. Si mundus vos odit sciote:qꝝ me priorẽ vobis odio habuit. Unde iacobus ait. Nolite diligere mundũ: neqꝫ ea que in mundo sunt Quia si quis diligit mũdũ non est caritas patris in eo. Mundi vicia ꝓhibemur diligere:⁊ concupiscentiã mundi:quia mundus transit ⁊ cõcupiscẽtia eius. Deũ aũt iubemur diligere ⁊ ꝓximũ:quia qui diligit eũ:diligit̃ ab eo ⁊ in deo manet:⁊ deꝰ in eo. Hec est perfecta caritas:quc nos ꝓducit ad regnũ eternũ:⁊ nobiscũ ꝑmanet in eternũ. ℟.

Ciues apostoloꝝ ⁊ domestici dei aduenerũt hodie portantes pacẽ. ⁊ illuminãtes patriã. Dare pacẽ gentibꝰ:⁊ liberare populuꝫ dñi. ℣. In omnẽ terrã exiuit sonus eorum. ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Dare.

QUapropter charissimi vt prosit vobis qꝫ sanctoꝝ dei patrocinia queritis:vt fructuosum sit: qꝫ ad solẽnia eorũ concurritis:cum veneratione cordis:date operã bene viuere:discite pessimos mores abijcere:mala opa fugere:bonis opibꝰ insistere:aliena nõ rapere: misericordiã ⁊ elemosynã largiter facere:fornicationẽ vitare: castitatẽ seruare:ꝓ amore dei oia mundi delectamẽta contẽnere ⁊ cũctas aduersitates huiꝰ seculi patienter ꝓ xpi noie tolerare. Ut ergo vnusquisqꝫ i corde suo templũ ꝑpararet deo excludat superbiã ⁊ humilitatẽ teneat:expellat luxuriam: diligat castitatẽ:abijciat auariciã oẽm viciorꝝ fomitem :vniuersaqꝫ vicia adiuuante dño ꝓcul a se repellat. Tu. ℟.

Fuerunt sine querela ante dñm: ⁊ ab inuicẽ nõ sunt sepati. Calicez dominini biberũt ⁊ amici dei facti sunt. ℣. Tradiderũt corpora sua ꝓpter deũ ad supplicia: ideo coronãtur ⁊ accipiunt palmã. Calicẽ. Gloria patri Calicẽ. Te deũ laudam. **Laudibꝰ** **mittit̃. ℣.** Constitues eos. **Ad laud. añ.** Hoc est preceptũ meũ vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos **Añ.** Maiorẽ charitatẽ nemo habet: vt aiam suam ponat quis ꝓ amicis suis **Añ.** Vos amici mei estis:si feceritis que precipio vobis dicit dominꝰ **Añ.** Beati mundo corde qm̃ ipsi deũ videbũt. **Añ.** In patientia vestra possidebitis aias vestras. **Cap. vt s. ℣.** Dedisti hereditatẽ. Timentibꝰ nomẽ tuũ dñe. **Ad bñd. añ.** Dum steteritis ante reges ⁊ presides:nolite premeditari qualiter respõdeatis: dabit̃ enĩ vobis i illa hora quid loquamini. **Ad horas laudes. Ad primã hymnꝰ:** Iaz lucis orto sydere. **Coll. ꝑmittit̃. ℣. de aplis. Ad terciã. ℟.** In oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ. **℣.** Et in fines orbis terre verba coꝝ **minor. ℣.** Constitues eos. **Ad sextam. ℟.** Constitues eos principes. Super oẽm terrã. **℣.** Memores erũt nois tui domine **minor. ℣.** Nimis honorati sũt. **Ad nonam. ℟.** Nimis honorati sunt. Amici tui deus. **℣.** Nimis cõfortatus est principatus eoꝝ. **minor. ℣.** Dedisti hereditatem. **In secũdis vs. añ.** Jurauit dominꝰ:⁊ nõ penitebit eũ tu es sacerdos in eternuꝫ **ꝑs.** Dixit dñs **Añ.** Collocet eũ dominꝰ cum principibus populi sui. **ꝑs.** Laudate pueri dñm. **Añ.** Dirupisti dñe vincula mea: tibi sacrificabo hostiã laudis. **ꝑs.** Credidi. **Añ.** Euntes ibant ⁊ flebant: mittentes semina sua **ꝑs.** In cõuertendo. **Añ.** Cõfortatus est principatꝰ eoꝝ: ⁊ honorati sunt amici tui deus **ꝑs.** Dñe probasti. **Hymnus.** Exultet celũ laudibꝰ. **minor melodia. ℣.** In oẽꝫ terrã. **Ad mgt añ.** Beati eritis cũ vos oderint hoies:⁊ cũ sepauerint vos ⁊ exprobrauerit:⁊ eiecerint nomẽ vestrũ tãqꝫ malũ ꝓpter filiũ hois:gaudete ⁊ exultate:ecce enĩ merces vestra multa est in celis. **De euãgelistis cap.**

VIdi ⁊ in conspectu sedis tãqꝫ mare vitreũ simile cristallo: ⁊ in medio sedis: ⁊ in circuitu sedis qtuoꝝ aialia plena oculis ante ⁊ retro. **Coll.**

BEati. M. apli tui ⁊ euãgeliste dñe precibus adiuuemur: ⁊ qõ possibilitas nostra non obtinet ei⁹ nobis intercessione donetur. ℣per. **Ad mgt añ.** Ecce ego iohannes vidi ostiũ apertũ in celo: ⁊ ecce sedes posita erat in eo: ⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu eius quatuor animalia plena oculis ante ⁊ retro: ⁊ dabant gloriã ⁊ honorem ⁊ benedictionẽ sedenti sup thronũ viuẽti in secula seculor. **Scõm Johãnẽ.** IN illo tpe dixit ihs discipulis suis Hoc est preceptũ meũ: vt diligatis inuicem. Et reł. **Omeł. gregorij pape** CUm cuncta sacra eloquia domini cis sint plena preceptis: quid est qꝺ de dilectione quasi de singulari mãdato dñs dicit. Hoc est preceptũ meũ vt diligatis inuicẽ: nisi quia omne mãdatum de sola dilectione est: ⁊ oia vnum ꝓceptũ sunt quia quicquid precipit in sola charitate fundat. Sicut enĩ multi arboris rami ex vna radice prodeunt: sic multe virtutes ex vna charitate generant: neqꝫ habet aliquid viriditatis ramus boni operis si nõ manet in radice charitatis. Qualiter aũt ista dilectio sit tenẽda ipe insinuat: quia in plerisqꝫ scripture sententijs: ⁊ amicos iubet diligi in se: ⁊ inimicos propter se. Ille enĩ veraciter charitatẽ habet qui ⁊ amicũ diligit in deo: ⁊ inimicũ diligit propter deũ. Naz sunt nõnulli qui diligũt proximos: sed per affectũ cognitionis ⁊ carnis: quibus tamẽ in hac dilectiõe sacra eloquia nõ ꝓtradicũt. Sed aliud est quod sponte impẽdit nature: aliud quod dñicis preceptis ex charitate debet obedientie. Hi nimirũ ⁊ proximos diligũt: ⁊ tamen sublimia dilectionis ꝑmia nõ assequunt: quia amorem suum nõ spiritaliter sed carnaliter impendũt

Aliud euangeliũ Scõm matheũ.

IN illo tpe. d. i. d. s. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum. Et reł. **Omeł. bti ambrosij epi.** QUontraria sibi sunt hec aialia: vt alia ab alijs deuorent. Sed bonꝰ pastor lupos gregi suo timere non nouit. Ideoqꝫ isti discipuli non in predã sed ad gras dirigunt. Sollicitudo enĩ boni pastoris efficit vt lupi i agnos nihil audere possint. Lupi quid significare vident debemꝰ aduertere. Bestie nempe sunt que insidiant ouibꝰ: circa pastorales versantur casas: habitaculo domor intrare non audent. Somũ canum aut desidiam pastoris explorant ouiũ guttur inuadunt: vt cito strangulent. Fere rapaces. i. natura corpore rigidiores vt se facili flectere nõ possint Impetu quodã suo ferunt: ⁊ ideo sepe ludunt. Cum ꝓterea siquidẽ priores hoiem viderint vocẽ eius quadã naturę vi ferunt eripere. Si aũt homo priꝰ eos viderit exagitari memorantur. Et ideo mihi cauendũ est ne si in hodierno tractatu spũalium misterior gra nõ poterit refulgere: lupi me priꝰ vidisse credant: ⁊ solẽne vocẽ extorsisse suffragiũ. Lu. **Scõm matheum.**

IN illo tpe. Misit ihs duodecim discipulos suos ꝓcipiens eis ⁊ dicens. In viã gentiũ ne abieritis ⁊ in ciuitates samaritanor ne intraueritis: sed potiꝰ ite ad oues q̃ perierũt domꝰ isrł. Et reł. **Omeł. gregorij pape.** QUid est qꝺ discipulos suos in ꝓdicatione mittẽs dicit. In viã gentiũ ne abieritis: ⁊ i ciuitates samaritanorũ ne intraueritis: sed potiꝰ ite ad oues q̃ perierũt domꝰ isrł. Nisi hoc qõ ex facti fine colligimus: qꝺ prius soli iudee: voluit postmodũ cunctis gentibꝰ ꝓdicari: vt duz illa vocata cõuerti remuneret: ꝓdicatores sancti a uocationẽ gentiũ ꝑ ordinẽ venirẽt: quatenꝰ redẽptoris nostri ꝓdicatio a proprijs repulsa: gentiles populos quasi extraneos q̃reret: ⁊ quod iudee fiebat in testimoniuz: hoc gentibus gre esset incrementum.

In apl̃oz actib⁹ predicante petro le/gim⁹ vt prius hebreoz tria milia: z po/stea quq̃z milia credidisse: z cū p̄dica/re apl̃i gētib⁹ i asia voluissent: p spm̃ p/hibiti cē memoraī z tm̃ ipe spūs q pri⁹ p̄dicationē phibuit: hāc asianoz cor/dib⁹ postmodū infudit. Subtili ergo occultoq̃z iudicio: a quoz̄ dā cordib⁹ p̄dicatio scā subtrahit: q: suscitari per gr̄am nō merent: vnde necesse est frēs charissimi vt in omni qđ agim⁹ oipo/tētis dei sup nos ꝯsilia occulta timea/mus: ne dū mens nr̄a exteri⁹ fusa: a sua se voluptate nō reuocat: int⁹ cōtra eam iudex terribilis aduersa disponat. vñ ℞sal. Venite z videte opa dñi q̃z ter/ribilis i ꝯsilijs sup filios hoiz. Vidit nāq̃z q: ali⁹ misericoz diter vocaī: ali⁹ iusticia exigēte repellit: z q: alia parcē/do alia irascēdo dñs disponit exp̄auit qđ penetrare nō potuit: z quē nō soluz inuestigabilē: sed etiā in q̄busdam suis sentētijs valde inflexibilē vidit: terribi lē in consilijs esse memorauit. Adiuuet nos dñs p̄dicatoz̄ib⁹ qđ p̄cipiat audiam⁹. Euntes p̄dicate dicētes q: appropinq̄/bit regnū celoz vnde z adiūcta sūt p̄di catoz̄ib⁹ sanctꝫ miracula vt fidē verbis daret virt⁹ oñsa: z noua faceret q noua p̄dicaret: sic i hac lectiōe sb̄iūgit. Infir/mos curate: mortuos suscitate: lepr̄osos mūdate: demōes eijcite. Sedz luca

In illo tpe designauit dñs z alios septuaginta duos: z misit illos bi/nos ante faciē suā in oēm ciuitatē z lo/cū quo erat ipe vēturus. Et rel̄.

Omel̄. beati gregorij pape.

Binos in p̄dicationez discipulos mittit: q: duo sūt p̄cepta caritatis dei videlz amor z p̄rimi z min⁹ q̃z in/ter duos caritas haberi nō pōt. Nemo enī ꝓprie ad seipm̄ habere caritatē po/test: sed dilectio se in alterz tendit vt ē caritas possit. Binos ad p̄dicā dū do/min⁹ discipulos mittit: ōten⁹ hoc nobis tacit⁹ innuat: q: qui caritatē erga alterū non habet: p̄dicationis officiū suscipe nullaten⁹ debet. Bene aūt dicit: q: mi/sit illos binos ante faciē suam in omnē ciuitatē z locum quo erat ipe venturus ꝓdicatores suos dñs sequit: q: pre dicatio preuenit: z tūc ad mētis nostre habitaculū dñs venit qñ verba exhor tationis precurrūt: atq̃z p hec veritas i mente suscipit. Hinc nāq̃z eisdē p̄dica toz̄ib⁹ ysaias dicit. ℞parate viā dñi re ctas facite semitas dei nostri. Missis aūt p̄dicatoz̄ib⁹ qđ dicat audiamus. Messis quidē multa: operij aūt pauci Rogate ergo dominū messis vt mittat operios i messem suā. Ad messez mul tā: operij pauci sunt: qđ sine graui me/rore loqui nō possumus: quia tñ sunt q bona audiāt: desunt qui dicāt. Ecce mund⁹ sacerdotib⁹ plen⁹ est: sed tamen in messe dei rar⁹ valde inuenit opato: q: officiū quidē sacerdotale suscipim⁹ sed op⁹ officij nō implem⁹. Qui enim locū predicationis suscipit mala inse/rere non debet sed tolerare: vt ex ipsa sua māsuetudine irā seuientiū mitiget: z peccatoz vulnera in alijs ipse afflicti onib⁹ vulneratus sanet. Et sequit. Nolite portare sacculū neq̃z perā neq̃z cal ciamēta: p̄dicatori tanta debet in deo ē fiducia: vt p̄ntis vite sumpt⁹ q̃z uis nō ꝓuideat: tm̃ sibi hos nō defuisse certissi/me sciat: ne dum mens eius occupatur ad tpalia minus alijs ꝓuideat eterna. In sacculo pecunia clausa est: pecunia clausa: est sapia occulta. Qui igit sapiē tie verbū habet si hoc erogare ꝓmo negligit q̃si pecuniā i sacculo ligatā te/net vt scriptū est. Sapiētia abscōdita z thesaur⁹ occultus: q̄ vtilitas in vtriq̃z ꝓcer perā: nisi onera seculi: p calciamē ta: nisi mortuoz operū exempla signā/tur. Qui ergo officiū predicationis su scipit dignū nō est: vt on⁹ secularīū ne gocioz portet. Nec debet stultoz hoiz

qđ ꝓdicato⁹ faceꝫ

exempla cõspicẽ:nc sua opa q̃i ex mor/
tuis pellib9 credant mumri. Tu.
Sequit cõe de martyrib9 dum festiue
agit. Ad primas vs̃ sup. ps̃. añ.

Sancti p fidem vicerũt regna
opati sunt iusticiã: adepti sũt
repromissiones. ps̃. oia lau/
date. Añ. Fulgebunt iusti ⁊
tãq̃ scintille in arũdineto dis
currẽt: iudicabũt natiões ⁊ regnabũt ĩ eter
nũ alla. Añ. Cũ audieritis ꝓlia ⁊ seditiões
nolite terreri: oportet primuq̃ hec fieri: sed
nondũ statĩ finis: qui aũt pseuerauerit ĩ fi/
nẽ hic saluꝰ erit. Añ. O veneranda martyrũ
gloriosa certamina qui ĩ suis corpib9 ꝓ xpo
ĩmania ptulerũt torméta: ⁊ ideo pcipere me
ruerũt ĩmarcessibilẽ eterne glorie coronaq̃.
Añ. Sãctũ est verũ lumẽ ⁊ admirabile mi/
nistrãs lucẽ his qui pmãserũt ĩ agone certa
minis: recipiũt ab ipo splẽdorẽ sempiternũ
in quo assidue felices letant. Sed dũ ple
naliter agit dicunt ps̃. feriales. Cap.

Sancti p fidẽ vicerũt regna: opati
sunt iusticiã: adepti sunt repromis
siones in xp̃o ihu dño nro. ℟ Isti sunt
sancti qui ꝓ testamẽto dei sua corpa tradi/
derũt. Et in sanguine agni lauerunt stolas
suas. ℣ Tradiderũt corpa sua ꝓpter deuꝫ
ad supplicia ⁊ meruerũt habere coronas p/
petuas. Et. Hymnus

Sanctoꝝ meritis inclita gaudia pã
gam9 socij gestaq̃ fortia: nã glisc̃it
anim9 ꝓmere cantib9 victoꝝ gen9 opti
mũ. Hi sunt quos retinẽs mũdus in/
horruit ipꝫ nã sterili flore p aridũ spre
uere penit9: teq̃ secuti sunt rex xp̃e bo/
ne celitus. Hi ꝓ te furias atq̃ ferocia
calcarũt hoim seuaq̃ vbera: cessit his
lacerãs fortiter vngula nec carpsit pcne
tralia. Cedunt gladijs more bidentiũ
nõ murmur resonat non q̃rimonia: sed
corde tacito mens bene cõscia cõseruat
patiaq̃. Que vox q̃ poterit lingua retexẽ
q̃ tu mrib9 munera ꝓparas: rubri nam
fluido sanguie: laureis ditant bñ fulgi
dis. Te sũma deitas vnaq̃ poscim9:
vt culpas abluas: noxia subtrahas: des
pacẽ famulis: nobis quoq̃ gloriã p cũ
cta pie secula. Amẽ. Alius hymn9.

Rex gloriose mrm corona cõsiten/
tiũ q respuẽtes terrena ducis ad
celestia. Hurẽ benignã ꝓtin9: appone
nris vocib9: trophea sacra panginus:
ignosce qđ delinqm9. Tu vicis ĩ mar
tyrib9: parcẽdo ꝓfessoribꝰ: tu vince no
stra crimia: donãdo ĩdulgẽtiã. Presta
pater pissime patriq̃ cõparq̃ vnice:
cũ spũ paclito: regnãs p oẽ sclm. Amẽ
℣. Letamini in dño ⁊ exultate iusti. Et glo.
Ad mgt añ. Absterget deꝰ oẽm lacrimaq̃
ab oculis sc̃oꝝ: ⁊ iã nõ erit ampli9 neq̃ luct9
neq̃ clamor sed nec vllus dolor qm̃ pria
trãsierunt.. Sequit collecta.

Omnipotẽs sempiterne deꝰ: qui p
gloriosa bella certaminis ĩmortali
tatis triũphos mrib9 ꝓtulisti: da cordi
bus nris dignã ꝓ eoꝝ cõmẽoratiõe le/
ticiã: vt quoꝝ gaudem9 meritis ꝓuo/
cemur exemplis. ꝓper. Alia colt.

Deus qui cõcedis sc̃oꝝ martyruꝫ
tuoꝝ. N. natalicia colẽ: da nobis
in eterna beatitudine de eorũ societate
gaudere. ꝓper. Inuit9. Regẽ martyꝝ do
minũ. Venite adorem9. In primo noct.
añ Sec9 decursus aquaꝝ plantauit vineã
iustoꝝ: sed in lege dñi fuit volũtas eoꝝ. ps̃
Beat9 vir. Añ Predicãtes ꝓceptũ dñi cõ
stituti sunt in mõte sc̃o ei9. ps̃ Quare fre.
Añ Filij hoim scitote: quia dñs sctõs suos
mirificauit. ps̃. Cũ iuocarẽ. ℣. Letamini
in dño. Sermo bti augustini

Psalm9 qui cantat dño videt san/
ctis martyrib9 cõuenire. Sz si mẽ/
bra xp̃i sum9 sicut esse debem9: ad nos
oẽs ptinere intelligam9: vnde q semi/
nãt ĩ lacrimis: ĩ exultatione metẽt. Eũ/
tes ibãt ⁊ flebãt: mittẽtes semia sua: ve
niẽtes aũt veniẽt cũ exultatione: portã
tes manipulos suos. ℟ Absterget deus
oẽm lacrimã ab oculis sanctoꝝ: ⁊ iã nõ erit

Cu sctꝝ in celo, sint pfctꝝ bꝫ. Ouorbg nõ in
dispct: qz aia eis ad vota succedit. Vnde in
inuia fac mecꝫ: qꝫ pmeret. 22 di. h. 7. §. i.

amplius neq; luctus neq; clamor: sed nec vllus dolor. Qm̃ priora trãsierũt. ℣. Justorũ aĩe ĩ manu dei sunt: & nõ tanget illos tormentũ malicie. Quoniã priora.

QVo euntes & vnde venientes: qd seminãtes ĩ lacrimis: q̃ sunt semina: que manipuli. Eũtes in mortẽ: venientes a morte: euntes nascẽdo: venientes resurgẽdo: seminantes opa bona: metẽtes mercedẽ eternã. ℟. Viri sancti gloriosum sanguinẽ fuderũt ꝓ dño amauerunt xp̃m in vita sua imitati sunt eũ ĩ morte sua. Et ideo coronas triũphales meruerũt. ℣. Unus spũs & vna fides erat in eis. Et

SEmina ergo sunt qcq̃d boni fecerimus: manipuli nri qd̃ in fine recipiemus. Si ergo bona semina bona sunt opa: quare cũ lacrimis: cũ hilarez datorẽ diligit deus. Hic primus videte frẽs carissimi quõ marie ad bõs mẽs vba ista ptineãt. ℟. Tradiderũt corpa sua ꝓpter deũ ad supplicia Et meruerũt hĩe coronas ꝑpetuas. ℣. Isti sũt q̃ venerũt ex magna tribulatiõe sua & lauerũt stolas suas in sanguĩe agni. In. ij. noct. añ. Scuto bone volũtatis tue coronasti eos dñe. ps̃. Verba mea. Añ In vniuersa terra glia & honore coronasti eos dñe ps̃. Dñe dñs nr̃. Añ Habitabũt ĩ tabernaculo tuo: requiescẽt in mõte sancto tuo. ps̃. Dñe quis habitabit ℣. Exultẽt iusti in conspectu dei.

NUlli tm̃ impẽderunt q̃z illi qui seipsos impẽderũt: sicut dicit aplus paulus. Et ipe impendar ꝓ aĩab9 vestris. Impenderũt enĩ seipsos cõfitendo xp̃m & implẽdo in ei9 adiutorio qd̃ dictũ est. Ad mẽsam magnã sedisti: scito qr oportet te talia ꝑparare. ℟. Sancti tui dñe mirabile cõsecuti sunt iter sequẽtes ꝑceptis tuis vt ĩuenirent illesi in aquis validis. Terra apparuit arida & in mari rubro via sine impedimẽto. ℣. Qm̃ pcussit petrã & fluxerũt aque & torrẽtes inundauerũt

QUe est ergo mẽsa magna: nisi vide accipim9 corp9 xp̃i & sanguinẽ Quid est scito qr oportet te talia ꝑparare: nisi qd̃ ioh̃es aplus ait. Sicut xp̃s ꝓ nobis aĩam suã posuit: sic & nos debem9 aĩas nr̃as pro fratrib9 ponẽ. ℟. Verbera carnificũ non timuerũt sancti dei moriẽtes ꝓ xp̃i noĩe. Ut heredes fierent in domo dñi. ℣. Tradiderũt corpa sua ad supplicia propter deum. Ut heredes

QEcce quantũ impẽderũt sed nũq̃z perierũt: qui securitatẽ a dño ctiaz de capillo acceperũt. Perit man9 vbi non perit pilus: perit caput vbi nõ perit capill9: vbi nõ perit palpebra perit oculus. Hac ergo magna accepta securitate impẽderunt seipsos: opib9 ergo bonis seminem9: cum tẽpus est: dicẽte aplo. Qui parce seminat: parce & metet. ℟. Hec est vera fraternitas que nũq̃z potuit violari certamine qui effuso sanguine secuti sunt dñm. Cõtẽnẽtes aulã regiã ꝓ venerũt ad regna celestia. ℣. Ecce quã bonũ & quã iocundũ habitare frẽs in vnũ. Cõtẽnẽtes. In tercio noct. añ. Sanctis qui in terra sunt ei9 mirificauit oẽs voluntates meas inter illos. ps̃. Cõserua. Añ. Hec est generatio querentiũ dñm q̃rentiũ faciẽ dei iacob. ps̃. Dñi est terra. Añ. Letamini ĩ dño & exultate iusti & gloriamini oẽs recti corde. ps̃. Beati quor. ℣. Justi aũt in ꝑpetuũ viuẽt. Et apud dñm est merces eorum. Scõm lucam.

IN illo tpe. d. i. d. suis. Cũ audieritis ꝓlia & seditiones nolite terreri: oportet primũ hec fieri: sed nõ duz statiz finis. Et rel. Omel. gregorij pape

PEnsanda sunt verba redẽptoris nostri ꝓ que nos aliud interi9 aliõ exterius passuros denunciauit. Bella quippe ad hostes ptinẽt: seditiões ad ciues. Ut ergo nos iudicet interi9 exteriusq; turbari: aliud nos fatet ab hostibus aliud a fribus ꝑpeti. Surget gens cõtra gentẽ & regnũ aduersus regnũ: & terremotus magni erũt ꝓ loca & pestilẽtie & fames: terroresq; de celo & signa magna erũt. Sed his malis ꝓuentibus: qr non statĩ finis sequat: qr multa

debēt mala p̄currere: vt maluz valeant
finc finc nunciare. ℟. Sancti mei qui in
hoc seculo certamē habuistis Mercedē la-
borū ego reddā vobis. ℣. Venite benedi-
cti patris mei percipite regnū. Mercedem

SEd cū tot signa pturbationis di-
cta sint: oportet vt cox cōsideratio
nē breuiter p singula pstringam⁹: qz ne
cesse ē vt alia e celo: alia e terris: alia ab
elementis: alia ab hoib⁹ patiamur. Ait
enī. Surget gens cōtra gentē: ecce ptur
batio hominū. Erūt terremot⁹ magni
p loca: ecce respect⁹ ire desuper. Erūt
pestilētie: ecce inequalitates coroz.
Erūt fames: ecce sterilitas terre. Terro
resqz de celo ⁊ tēpestates: ecce inequali
tas aeris. ℟. In circuitu tuo dñe lumē est
qđ nūqz deficiet vbi cōstituisti lucidissimas
māsiones. Ibi requiescunt sanctox aīe. ℣.
Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis in ciuitate
dei nostri in moyte sancto eius. Ibi.

QUia ergo cōsumāda sunt ante cō
sumationē oīa pturbant: ⁊ qui in
cūctis delinqmus: in cunctis ferimur
Oīa nāqz que ad vsum vite accipim⁹
ad vsum cōuertim⁹ culpe: sed cuncta q̄
ad vsum prauitatis inflexim⁹: ad vsuz
nobis vertunt vltiōis. Jure igit restat
vt simul nos oīa feriant que simul oīa
vicijs nostris male subacta seruiebant
vt quot prius in mūdo incolumes ha-
buimus gaudia: tot de ipso postmodū
cogamur sentire tormēta. ℟. Exultabūt
sancti i gloria. Letabunt in cubilib⁹ suis. ℣.
Epulent ⁊ exultēt in cōspectu dei. Letabūt.

Ad laudes añ. Omnes sancti quāta pas
sa sūt tormēta vt securi puenirēt ad palmā
martyrij. q̄ sola dicit nisi mediocre vel
sūmū sit festū alicui⁹ sancti qui ꝓpriaz
nō habeat hystoriā tūc dicant oēs vi-
delz cū his añis. De palma ad regna ve
nerūt sancti coronas decoris meruerūt de
manu dei. Añ. Si cora hoib⁹ tormēta pas
si sunt: spes electox imortalis est in eternū
Añ. Martyres dñi: dñm bñdicite in eter
nū. Añ. Martyrum chorus: laudate dñm
de celis alla. Cap.

SAncti ludibria ⁊ verbera experti:
insup ⁊ vincula ⁊ carceres: lapida
ti sunt: secti sunt: tēptati sunt in occisio-
ne gladij mortui sunt. Aliud Cap.

SApientiā sanctox narrāt populi ⁊
laudē eox ꝓnunciat ois ecclesia

REddet de⁹ mercedē la Cap.
borū sanctox suox ⁊ deducet illos
in via mirabili. Aliud cap.

FUlgebūt iusti: ⁊ tāqz scintille i ha
rūdineto discurrēt: iudicabūt na-
tiones: dñabuntur populis: ⁊ regnabit
dñs illox imppetuū. Cap.

IUstox aīe in manu dei sūt: ⁊ nō tan
get illos tormētū malicie. Cap.

QXpectatio iustox letitia: spes aūt
impioz pibit: fortitudo simplicis
via dñi: ⁊ pauor his q operant maluz
℣. Mirabilis de⁹ in sanctis suis. Deus isr̄l
ipse dabit virtutē ⁊ fortitudinez plebis sue
benedict⁹ de⁹. Ad bñd. añ. Tradiderunt
corpa sua ꝓpter deū ad supplicia: ⁊ merue-
rūt habere coronas ppetuas. Alie laudes
Iustox aūt aīe i manu dei sūt: ⁊ nō tāget
illos tormētū malicie. Añ. Sanctox velut
aquile iuuētus renouabit: ⁊ florēt vt lilia i
cōspectu dñi. Añ. Corpa scōz i pace sepul-
ta sūt ⁊ viuēt noīa eox i eternū. Añ. Tāqz
aurum in fornace ꝓbauit electos dñs: ⁊ q̄si
holocausta accepit eos in eternū. Añ. Ex-
ultabūt sci in gloria letabunt i cubilib⁹ suis
Ad bñd. añ. Fulgebūt iusti ⁊ tāqz scintille
in arūdineto discurrēt: indicabūt natiōes ⁊
regnabūt i eternū. Alia capla de mrib⁹

QUi timēt dñm nō erūt incredibi
les verbo illi⁹: ⁊ qui diligūt eum
cōseruabūt viā illius. Cap.

QUi timēt dñm ꝓparabunt corda
sua: ⁊ i cōspectu illi⁹ sanctificabūt
animas suas. Cap.

QUi timēt dñm custodiūt mādata
illi⁹ ⁊ patiaz hēbūt vsqz ad cōspe

GEneratio scōz ctionē dei. Ca.
nō derelinquet: corpa coz i pace
sepulta sunt: ⁊ viuēt noīa coz in secula.

Ad horas laud. añ Justoꝝ aie. Ad terciã. Rꝫ. Letamini in dño. Et exultate iusti. ℣ Et gloriamini oēs recti corde. minor ℣ Exultēt iusti Ad sextã. Rꝫ. Exultent iusti. In cōspectu dei. ℣. Et delectent in leticia. minor. ℣. Justi autē. Ad nonã. Rꝫ. Justi aũt. In ppetuũ vinēt. ℣. Et apud dñm est merces eoꝝ. minor ℣ Justoꝝ aie in manu dei sunt. Et nō tāget illos tormētũ malicie. In scōis vs añ. Virgã vtutis tue: emittet dñs in splendoribus sanctoꝝ. ps Dixit dñs. Añ Generatio rectoꝝ benedicet qꝛ exortũ est lumen rectis corde. ps. Beatus vir. Añ Venientes venient cũ exultatione portātes manipulos suos. ps. In cōuertē do. Añ Justi cōfitebunt nomini tuo: ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo. ps. Eripe me Añ Lauda irlm dñm: qꝛ posuit fines tuos pacē: ⁊ benedixit filijs tuis in te. ps. Lauda irlm. Cap Sancti p fidē. Hymn Rex gloriose mīrm. ℣. Letamini in dño. Ad mgt añ. Sanctũ est verũ lumen. req rc s in vs. vel pec añ. Gaudent in celis aie sanctoꝝ qui xpi vestigia sunt secuti: ⁊ qꝛ p eius amore sanguinē suũ fuderunt: ideo cũ xpo exultēt sine fine. Alia Fulgebũt iusti sicut sol i regno patris eoꝝ alla. Hec añ dicat ad nonã. Sequunt euangelia de martyrib⁹. Scōm Lucam.

In illo tpe. d. i. d. s. Attendite a fermento phariseoꝝ qđ est ypocrisis. Et rel. Omel. lectionis eiusdē.

Presci⁹ dñs ⁊ saluator noster multa i sancta ecclia aduētasse pfidos ⁊ impios hoies: q vnitatē sancte dei ecclesie suis scindē niterent erroꝛib⁹ ideo pmonēs discipulos suos: ⁊ p eos nos quotidie docēs vt fidē rectā incōcussam iuiolatāq; seruare omnimodis satagam⁹. Dicit discipulis suis. Attēdite a fermēto phariseoꝝ qđ est ypocrisis. Admonet nos attēdere dñs ab his q se simulāt bona opa facē: sed oia q̄ agunt ppter inanē gloriã faciūt. Fermentum vo phariseoꝝ ⁊ hereticoꝝ: doctrinã intelligere possum⁹ de qua nos apl's admonet dicēs. Expurgate vet⁹ fermētũ de cordib⁹ vr̄is. i. pſuetudinē vicioꝛz auferte. Sicut enī fermētũ modicũ totã massaz corrũpit farine. Sic nimiruz doctrina hereticoꝝ cui⁹ semel imbuerit aim totã virtũ sinceritatē ⁊ verũ statuz cōmaculat. Nihil aũt optũ est qđ nō reuelet: neq; absconditũ qđ non sciat. Et quō i pñti seculo: mlt oꝛ diu latet ypocrisis. Ergo de futuro tpe intelligēdũ qñ iudicabit dñs occulta hoim. Nā sicut vn⁹ amicoꝝ bti iob verissime dixit. Laus impioꝝ breuis est. Gaudiũ ypocrite ad instar pũcti: si ascēderit vsq; ad celũ superbia ei⁹: ⁊ caput ei⁹ nubes tetigerit: qi sterqliniũ i fine pdet. In fine inqt pdet q in pricipio florere videbat. Est ergo sensus. Attēdite ne emulemini silatoꝛes qꝛ veniet pfecto tēp⁹ i quo ⁊ vra virt⁹ oīb⁹ ⁊ coꝝ reuelet ypocrisis sequit. Qm̄ q̄ in tenebris dixistis in lumine dicent: ⁊ qđ i aure locuti estis i cubiculis: pdicabit i tectis: nō solũ i futuro qñ cūcta cordiũ absconditа pferētur ad lucē. Sz ⁊ in pñti tpe pōt cōgruenter. Qm̄ q̄ i tenebris quādā pssuraz carcerūq; vmbris: vel locuti: vel passi sūt apli: nūc clarificata p orbē ecclia: lectis eoꝝ actib⁹: publice pdicant. Sane qđ ait: pdicabit i tectis iuxt morē puincie palestine loquit vbi solent in tectis residere. Scōm lucam.

In illo tpe descēdēs ihs de monte stetit i loco cāpestri: ⁊ turba discipuloꝝ ei⁹: ⁊ multitudo copiosa plebis ab oi iudea ⁊ irlm ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sydonis q venerāt vt audirēt eū: ⁊ sanarent a languoꝛib⁹ suis. Et rel.

Omel. haymonis

Dom⁹ discipulos suos i mōte docuit: ⁊ turbas i quallib⁹ curare voluit: ostēdit vt illi q ex doctrina verboꝝ credē nō poterāt: saltē ex virtutib⁹ miraculoꝝ crederēt. Qđ dñs vt dixi-

mus suo oñdit exẽplo qñ descẽdẽs de
mõte stetit in loco cãpestri: & turba dis/
cipulor ei⁹: & mltitudo copiosa plebis
ab oi iudea & irlm & maritima que loca
magni maris signat cũ de tyro & sydo
ne q̃ in cor de marg site sũt fuisse memo
rant. In quo loco cognoscim⁹: q; vtu
tes ei⁹ nõ solũ iudeor regnũ: sed etiam
ad vicinas & exteras regiões puenerãt
qñ nõ solũ oẽs currebãt vt audirẽt eum
sed vt sanarent a languorib⁹ suis. Et
ois turba q̃rebat eũ tangẽ: q; virt⁹ de il
lo exibat & sanabat oẽs. Illũ oẽs tangẽ
volebãt a quo ois virtus ꝓcedit: & que
est dei virt⁹ & dei sapia: & in quo habi/
tat ois plenitudo diuinitatis corporali
ter. Mã supra tãgẽdo leprosum curauer/
rat: & illa mulier q̃ fluxũ sanguinis pa/
tiebat duodecim annis: cum tetigisset
fimbriã vestimẽti ei⁹: statim sanata est: vt
intelligam⁹ q; tact⁹ est sanitas. Et ipse
eleuatis oculis i discipulos suos: quos
spãlib⁹ virtutib⁹ ditauit dixit. Bti pau
peres nõ vtiq; oẽs: sed illi tm̃: q; omen
pñtis seculi: taz & si altũ videãt ꝓ nihi
lo culmẽ ducũt: q; merito regni celestis
ꝓhibent munere digni: q; delectatiõis
hũane ꝓbant cupiditate nudati. Bti
q; nũc esuritis: q; saturabimini. Esurire
bti debẽt iusticiã: & nũq; satis iustos nos
estimare debẽ: sed quotti dianã iusticiã
semp amare imo ardere ꝓfectũ. Cui⁹
ꝓfectã saturitatẽ nõ i hoc seculo: sed in
futuro habebim⁹. vñ psalmista. Ego
aũt cũ iusticia apparebo i ꝓspectu tuo:
satiabor cũ apparuerit gloria tua: põt &
simpliciter accipi. Bti q; nũc esuritis: q;
castigatis corp⁹ vestrũ: & in seruitutẽ su/
bijcitis: q; in fame & siti verbo operam
dãtis: q; celestiũ tũc gaudior habetis
vbertate pfrui. Beati esurientes qui sua
fame cõmoniti: esurientib⁹ miserẽt. Mã
cũ elemosynã dam⁹ xpo nõ nra dona/
mus: sed sua reddim⁹. Beati qui nunc
fletis q; ridebitis. Non illi q; flent rerũ
tpalium damna: vel ꝓpter amissionẽ
caror sed qui flent ꝓpter remissionez
peccator: vel ꝓ expectatione regni ce/
lorũ. Beati eritis cũ vos oderint ho/
mines &c. Quia psecutio prauor non
est timenda: sed magis tolerãda q̃ iu/
sticia relinquenda. Qui ergo multa in
terris ꝓ xpo sustinet aduersa multa in
celis a xpo recipiet dona. Tu aũt dñe.

Scõm Matheum.

In illo tpe. Videns ihs turbas ascẽ/
dit in montẽ: & cuz sedisset accesse/
rũt ad eũ discipuli eius: & aperiens os
suum docebat eos dicẽs. Beati paupe
res spũ: q̃m ipsor est regnũ celorũ. Et
rel'.

Omelia leonis pape.

Cum dñs & saluator noster circui/
ret regiones & ciuitates multas: ꝑ
dicãdo & sanãdo oẽm languorẽ & oẽm
infirmitatẽ in populo. Videns turbam
multã apud se: ascẽdit in quẽdã mõtez
vt turbas vitaret: & vt sequẽtes se in al
tiorẽ & duriorẽ vitaz duci significaret.
Et bene lex noua i mõte ꝑdicat sez in
octo beatitudinib⁹: q; vetus lex moysi
in monte tradita est in decẽ preceptis.
Et ideo dñs ascẽdit: vt aios credẽtiũ
in altiora ducat mandata: & ꝑ impletio
nẽ ꝑceptor eius: ad regnũ celeste ꝑdu/
ceres. Quãdiu enim ꝑ plana ambulauit
& cõmunẽ se hominib⁹ ꝑ suã demõstra
uit misericordiã turbe secute eum sunt.
Cũ vero in montẽ ascẽdit: & ad doctri
nã regni celestis. Qui terrenis reb⁹ in/
herebant remãserũt. Soliq; apli ac sc
quaces eor: secuti sunt cũ ad celestia: q;
iam omnia terrena pariter cũ peccatis
& vicijs reliquerunt. Aut cuz sedisset ac
cesserũt ad eum discipuli eius corpore
& mente: sancta & mirabilia de ore eius
verba audire cupientes. Nisi dom⁹
noster humilis in carne venisset: hu/
mana natura ad eum accedere non po
tuisset. Et aperiens os suum docebat
eos dicens, Beati pauperes spiritu.

Non qui diuicias ⁊ possessiones non habēt: sed q̄ ꝓpter spm̄ sanctū se pauperes faciūt: ⁊ se humiliāt in operibus terrenis: de quib⁹ psalmista ait. Juxta est dn̄s his q̄ tribulato sūt corde: ⁊ humiles spū saluabit. Beati mites q̄ ꝓ primis non inuident: nec sibūpsis p̄ mala opa: nec alijs nocent p̄ mala exempla: nō reddētes malū ꝓ malo: sed vincentes in bono malū. Beati qui lugēt. Nō q̄ secularia damna: vel filios vel parētes lugent: sed q̄ amore regni celoꝝ: ⁊ metu iehēne sua deflent sine cessatione peccata: dū tempus habēt: ne in die iudicij lugere incipiāt: q̄n lachrymas nō cōsequaī cōsolatio. Beati qui esuriūt ⁊ sitiunt iusticiā. Non qui saturitate vētris esuriūt ⁊ sitiūt iusticiā. Sed qui ꝓpter iusticie opa exercēda semp esuriūt ⁊ sitiunt: ostendit vt nunq̄ iusticie opibus saciemur: nunq̄ nos satis iustos estimare debere. Jlli ergo q̄ esuriem ⁊ sitim iusticie querunt: eterni gaudij cōsolatione saturabunt. Beati misericordes bene post iusticiā misericordia sequit quia iudiciū sine misericordia ei qui nō facit misericordiā. Jpe eni dn̄s oib⁹ sacrificijs ⁊ oblationib⁹ eam ꝓponit dicēs. Misericordiā volo ⁊ nō sacrificium. Beati mundo corde q̄m ipi deū videbūt: beata virt⁹ q̄ deū videre facit. O felix anim⁹ qui taliter mūdaī vt illa visione fruaī. De ista beatitudine ꝓcatus psalmista ait. Cor mundū crea in me de⁹ ⁊ spm̄ rectū innoua i visceribus meis. Beati pacifici: qui primū in corde suo pacē hnt: ⁊ inter dissidentes fratres faciunt: filij dei vocabunt. Quicūq̄ eni in pace ⁊ ꝯcordia viuūt recte deū patrē inuocāt in oīone dicendo. Pater noster ⁊c. Beati q̄ pscutionē patiunt ꝓpter iusticiā: q̄m ipoꝝ est regnū celoꝝ. Dis ergo qui in hoc seculo semp iusticiā ⁊ veritatē sequit: nūq̄ sine pscutione esse pōt: q̄n si hominū persecutio desit. Diabolus tamē nūq̄ persequi desistit: quos iuste ⁊ pie viuere conspexerit. Tu.

Scōm matheū.

In illo tpe dixit iheſus discipulis suis. Cuz persequent vos in vna ciuitate fugite in aliā. Amen dico vobis non cōsumabitis ciuitates isrl̄ donec veniat filius hominis. Et rel̄.

Omel̄. beati hieronymi p̄sbyteri.

Spiritualiter possumus dicere: cū persecuti vos fuerint in vna ciuitate hoc est in vno scripturaꝝ loco vel testimonio: nos fugiamus ad alias ciuitates. i. ad alia volumina quāuis cōtencioſus fuerit persecutor: tamē saluatoris p̄sidium ante aduenict: q̄n aduersarijs victoria concedaī. Nihil optum quod nō reuelaī: ⁊ occultū qđ non sciaī. Ex quo modo i p̄nti seculo multoꝝ vicia nesciunt. Sed de futuro tpe scribit: quando iudicabit dn̄s occulta hominum: ⁊ illuminabit tenebras latebrarū: ⁊ manifesta faciet cōsilia cordiū. Et est sensus. Nolite timē p̄secutoꝝ seuiciā: ⁊ blasphemantiū rabiē: q̄ veniet dies iudicij: in quo ⁊ vestra virt⁹ ⁊ coꝝ neqcia demōstrabit. Quod dico vob in tenebris dicite in lumine: ⁊ qđ i aure auditis p̄dicate sup tecta. Qđ auditis in misterio: aperti⁹ p̄dicate. Qđ didicistis in abscōdito: publice loquimini. Qđ vero erudimini i puulo iudee loco in vniuersis vrbib⁹: ⁊ in toto mūdo audacter dicite. Nolite timere eos qui occidūt corp⁹: aiam aūt nō possunt occidere. Si qui corp⁹ occidūt: aiam nō possunt occidere. Ergo aia inuisibilis ⁊ incorpabilis est: sedm crassiorē dico nostri corporis substantiaz. Vel eo certo tempore punietur ⁊ supplicia tenet: quando pristinu corpus recepit: vt cuz quo peccauit: cum ipso ⁊ puniatur: sed potius timete eum: qui potest animam ⁊ corpus perdere in iehennam.

Prudēs lector caue supsticiosam intel

ligentiã: vt nõ tuo sensui attẽperes scri
pturas sed scripturꝫ iungas sensuꝫ tuũ
ꝛ intelligas qd sequat. ℳõne duo pas
seres asse veneũt: ꝛ vn⁹ ex illis nõ cadet
sup terrã sine patre vr̃o. Et est sensus.
Si pua aialia ꝛ vilia absqꝫ deo aucto/
re nõ decidũt: ꝛ in oib⁹ est ꝓuidẽtia ꝛ q̃
in eis peritura sũt: sine dei volũtate nõ
pereũt. Vos q̃ eterni estis nõ debetꝫ ti
mere q̃ absqꝫ dei viuatis ꝓuidẽtia ꝛ
est sensus supradict⁹. ℜespicite volati
lia celi qm̃ nõ serũt neqꝫ metũt neqꝫ cõ
gregãt in horrea sua: ꝛ pater vester cele
stis pascit illa. ℳõne vos magꝫ plures
estis illis: vr̃i aũt ꝛ capilli capitis oẽs
numerati sunt. ℳolite ergo timẽ: multꝫ
passerib⁹ meliores estis vos. In na
tiuitate vni⁹ martyrꝫ ꝛ duꝫ solẽne agit
dicat ad vs̃ sup. ps̃. añ. Iste cognouit
iusticiã alla ꝛ vidit mirabilia magna ꝛ exo/
rauit altissimũ ꝛ inuẽtus est in numero san/
ctoꝝ alla ps̃. Omnia laudate. Cap.
Beatus vir q̃ suffert tẽtationẽ: qm̃
cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronam
vite quã repromisit de⁹ diligentib⁹ se.
℟. Justũ deduxit dn̄s p vias rectas: ꝛ ostẽ
dit illi regnũ dei: ꝛ dedit illi sciam sanctoꝝ
honestauit illũ in laboꝛib⁹. Et compleuit la
boꝛes illi⁹ ℣. Immortalis est enĩ memoꝛia
illius quia ꝛ apud deuꝫ nota est ꝛ apud ho/
mines. Et compleuit. Hymnus.
Deus tuoꝝ milituꝫ: sors ꝛ coꝛona
pmiũ: laudes canẽtis martyris:
absolue nexu criminis. ℍic nẽpe mũ/
di gaudia: ꝛ blãdimẽta noꝛia: caduca
rite deputans: puenit ad celestia. Pe/
nas cucurrit foꝛtiter: ꝛ sustulit viriliter:
ꝓ te effundẽs sanguinem: eterna dona
possidet. Ob hoc precatu supplici: te
poscim⁹ pissime: in hoc triũpho mar/
tyris: dimitte noxã seruulis. Laus ꝛ p
hẽnis gloꝛia: deo patri cũ filio: sancto
sil̃ paraclito: ĩ sempiterna secula. Amẽ
℣. Gloꝛia ꝛ honoꝛe. Ad mgt añ. Beat⁹
vir qui suffert tẽptationẽ: qꝛ cũ ꝓbatus fue
rit accipiet coꝛonã vite quã repꝛomisit de⁹
his q̃ diligũt illũ. Coll. d⁹ mr̃e nõ põt.
Sancti martirꝫ tui. ℳ. nos tibi dn̄e
oꝛo sancta cõciliet: q̃ sacris virtuti
bus veneꝛãda refulget. Coll.
Sancti martyrꝫ tui. ℳ. nos q̃s dn̄e
pcib⁹ adiuuemur: ꝛ ei⁹ digne solẽ/
nia celebrantes: tuo nomini fac esse de
uotos. Alia collecta.
Deus q̃ bt̃i. ℳ. mr̃is tui meritis ꝛ
intercessione letificas ꝓcede ꝓpi
ci⁹: vt q̃ ei⁹ bn̄ficia poscim⁹: dono tue
gr̃e ꝓsequmur. Cap. de mr̃e ꝛ põtif.
Beatus vir qui in sapĩa sua moꝛa
bit̃: ꝛ qui iusticiaꝫ meditabit̃: ꝛ in
sensu cogitabit circũspectionem dei.
Beati. ℳ. sacerdotꝫ ꝛ Coll.
mr̃is tui dn̄e annua festa recolen/
tes q̃s: vt q̃ tuoꝝ nobis sunt instrumen
ta pn̄tiũ fiãt ꝛ eternoꝝ patrocinia gau/
dioꝝ. ℘er. Jnuitatꝫ. ℜegẽ martyꝝ dn̄m
Venite adoꝛemus. In pmo noct. añ. In
lege dn̄i fuit volũtas ei⁹ die ac nocte. ps̃.
Beat⁹ vir. Añ. ℘redicãs ꝓceptũ dn̄i: cõ/
stitut⁹ est in monte scõ ei⁹. ps̃. Quare fr̃e.
Añ. Voce mea ad dn̄m clamaui ꝛ exaudi/
uit me de monte scõ suo. ps̃. Dn̄e qd. ℣.
Gl̃ia ꝛ honoꝛe. Sermo rabani ep̃i
Quia bt̃i martyrꝫ. ℳ. solẽnia cele/
brare⁹: oportet frẽs carissimi: vt
cõgrua deuotione ꝓgruisqꝫ moꝛib⁹ ad
hec nos ꝓparem⁹. ℳõ enĩ diuĩa dispẽ
satione incassuꝫ hui⁹ vite laboꝛes leui/
gauit p cõtinua sanctoꝝ suoꝝ festa: sed
p tpalia gaudia admonemur: vt ad p/
petue vite iocunditatẽ peruenire cone
mur. ℟. Iste sanct⁹ ꝓ lege dei sui certauit
vsqꝫ ad moꝛtẽ: ꝛ a vbis impioꝝ nõ timuit.
Fundat⁹ enĩ erat supra firmã petrã. ℣. Iste
est qui contẽpsit vitam mũdi ꝛ peruenit ad
celestia regna. ℟. Fundatus enim erat.
Quis vero sit huiusmodi conat⁹
q̃ nos ad gaudia eterna ꝓpellat
necesse est vt vnusqsqꝫ attẽdat. ℳã si/
cut oĩs ars ꝛ disciplina secularꝫ spãlia

habet instrumenta: ita celestis vite beatitudo adipiscēda cōgrua sibi exposcit studia. ℟. Justus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternū ante dñm. ℣. Plantatus in domo dñi in atrijs dom⁹ dei nr̄i. Et.

QUe etiā si alijs sint grauiora: non tamē ideo fugiēda velut impossibilia. Si enīz magna sunt spūalia vite certamina: habebūt etiā maxima p̄mia Ideoqz nemini miruz vel impossibile vid videri debet: cū audiens vitā eternam omi omnib⁹ reb⁹ transitorijs p̄ponendaz aud audit etiā cū arta ⁊ angusta sit via que ducit ad illam. ℟. Desiderīū aīe eius tribuisti ei dñe. Et voluntate labioz ei⁹ non fraudasti euz. ℣. Cū p̄ueniſti eū in benedictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. Et. **In scō nocte. añ.** Filij hominū scitote: quia dñs sanctum suum mirificauit. **ps.** Cū inuocarē. **Añ.** Scuto bone voluntatis tue coronasti euz dñe. **ps.** Verba mea. **Añ.** In vniuersa terra gloria ⁊ honore coronasti eum. **ps.** Dñe dñs. ℣. Posuisti dñe super.

HOc nāqz nō ppter impossibilitatem tante vite adipiscende ꝓferē sed vt his qui eam adipisci desiderāt: modusqz cōuersionis annunciet̄ condigne. ℟. Iste cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exoranit altissimū. Et inuētus est in numero sanctoz. ℣. Iste est qui contempsit vitā mundi ⁊ puenit ad celestia regna. Et inuentus est.

QUid ergo in quolibet vtilitatz negocio sine cura geri pōt. Quāobrem cum nos fratres mei sollicitos ⁊ timidos esse ꝓ celestis vite obtinēde studio admoneo: nihil noui vel incōgrui sermonis me protulisse memētote. ℟. Stola iocunditatis induit eum. Et coronā pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. ℣. Induit eū dñs lorica fidei ⁊ armauit eum. Et.

OMnis nanqz diuina scriptura de huiusmodi sollicitudine ⁊ timore dei quo omne bonū opus inchoat̄ maxime disputat: vnde dicit ꝑsalmista. Seruite dño in timore: ⁊ apprehēdite disciplinā neqn̄ irascat̄ dñs. Salomō quoqz ait. Deū time ⁊ mandata ei⁹ obserua. Hoc est omnis homo. Et paul⁹ apl̄s cū metu inquit ⁊ tremore. Saluté vestrā operemini. Idemqz iterū. Nemo coronabit̄ nisi qui legittime certauerit. ℟. Coronā aureā sup caput ei⁹ expressaz signo sanctitatis. Gloriā honoris ⁊ opus fortitudinis. ℣. Cui p̄ueniſti eū in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. Gloriā añ. Justus dñs ⁊ iusticias dilexit equitatez vidit vult⁹ ei⁹. **ps.** In dño cōfido. **Añ.** Habitabit in tabernaculo tuo requiescet i monte sancto tuo. **ps.** Dñe qs habi. **Añ.** Posuisti dñe sup caput ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. **ps.** Dñe in virtute ℣. Magna est gloria.

Scōm matheū.

IN illo tpe. d. i. d. s. Nolite arbitrari quia veni pacē mittere in terraz: nō veni pacē mittere sed gladiū. Et rel.

Omel. beati hieronymi ꝓb⁹ yteri.

SUpra dixerat qđ dico vobis in tenebris dicite in lumine: ⁊ qđ in aure auditz p̄dicate sup tecta. Nūc infert qz post p̄dicationē ad fidē xp̄i tot⁹ orbis contra se diuisus est: vnaquaqz domus ⁊ infideles habuit ⁊ credētes. ℟. Hic est vere martyr qui ꝓ xp̄i noīe sanguinē suū fudit q̄ minas iudicū non timuit nec terrene dignitatis gloriā q̄siuit. Sed ad celestia regna feliciter puenit. ℣. Justū deduxit dñs p vias rectas ⁊ ostendit illi regnum dei. Sed ad celestia.

PRopterea bellū bonū missuz est vt rumperet̄ pax mala. Tale quid in genesi aduersus rebelles hoies q motī fuerāt de oriēte: ⁊ turrim extruere festinabant p quā alta celi penetrarēt: fecisse scribit̄ deus vt diuideret linguas eoz. ℟. Posuit coronā capiti meo ⁊ circūdedit me vestimēto salutis. Ad expugnandas gentes ⁊ oēs inimicos. ℣. Judica dñe

nocentes me: expugna impugnãtes me: ap/
prehende arma ⁊ scutum. Ad expugnãdas.
Oratio ⁊ in psalmo dauid precat.
Dissipa gentes que bella volunt:
Veni inqt scpare hoiem aduersus pa/
trẽ suũ: ⁊ filiũ aduersus matrẽ suã: ⁊ nu
rum aduersus socrũ suã: ⁊ inimici ho/
minis domestici ei⁹. ℟. Gloria ⁊ hono/
re coronasti eum dñe: ⁊ constituisti eũ super
opa manuũ tuarũ. Omnia subiecisti sub pe
dib⁹ eius. ℣. Qñ inuenisti eũ in benedictio
nibus dulcedinis: posuisti in capite eius co
ronã de lapide pcioso. Oia. vel. ℟. Justus
deduxit dñs. Ad laudes añ. Qui me cõ
fessus fuerit corã hominib⁹: cõfitebor ⁊ ego
eum corã patre meo. Añ. Qui me sequitur
nõ ambulat in tenebris: sed habebit lumen
vite dicit dñs. Añ. Si quis mihi ministra/
uerit honorificabit eũ pater me⁹ qui est in
celis dicit dñs. Añ. Si quis p me intraue/
rit saluabit ⁊ pascua inueniet dicit dñs. Añ
Volo pater vt vbi ego sum: illic sit ⁊ mini
ster meus. Capitulũ.
Justus si morte preoccupat⁹ fuerit:
in refrigerio erit. ℣. Just⁹ vt palma
florebit. Et sicut cedrus libani multiplica/
bit in domo dñi. Ad bñd. añ. Hic vir de/
spiciens mũdũ ⁊ terrena triũphãs diuicias
celo condidit ore ⁊ manu. Ad horas lau/
des cum his capitulis sequẽtibus.
Justus cor suum tradet ad vigilan/
dũ diluculo ad deũ qui fecit illũ: ⁊
in ꝓspectu altissimi deprecabit. Cap.
Placens deo factus dilectus ⁊ vi/
uens inter peccatores translat⁹ est
raptus est ne malicia mutaret intellectus
ei⁹: aut ne fictio deciperet animã illi⁹.
Beatus vir qui inuenit Cap.
sapiẽtiam: ⁊ qui affluit prudẽtia:
melior est acquisitio eius negociatione
auri ⁊ argenti. Cap.
Justum deduxit dñs p vias rectas
⁊ ostẽdit illi sciam sanctor honesta
uit illum in laborib⁹: ⁊ cõplcuit labores
illi⁹. Ad terciã. ℟. Gloria ⁊ honore coro
nasti eũ dñe. ℣. Et constituisti eũ sup ŏpera
manuũ tuar. minor. ℣. Posuisti dñe. Ad
sextã. ℟. Posuisti dñe super caput ei⁹. ℣.
Coronã de lapide pcioso. minor. ℣. Ma/
gna est gloria. Ad nonaz. ℟. Magna est
gloria ei⁹. In salutari tuo. ℣. Gloriã ⁊ ma/
gnũ decorẽ impones super eum. minor. ℣
Justus vt palma. In scdis vs añ. Jo/
cundus homo qui miserẽt in dño: nõ cõmo
uebit i eternũ. ps. Beat⁹ vir. Añ. Quid
retribuã dño ꝓ omnib⁹ que retribuit mihi
calicẽ salutaris accipiã. ps. Credidi. Añ
Dñe libera aiaz meã a labijs iniquis ⁊ a li/
gua dolosa. ps. Ad dñm cũ. Añ. Mise/
rere mihi dñe miserere mihi: quia multũ re
pletus sum despectione. ps. Ad te leuaui
Añ. Sustinuit aĩa mea in verbo dñi: spera
uit aĩa in ipso. ps. De profundis. Hym/
nus. De⁹ tuor. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad
mgt añ. Hic est vere martyr qui ꝓ xpi no
mine sanguinẽ suũ fudit qui minas iudicũ
non timuit: nec terrene dignitatis gloriam
quesiuit: sed ad celestia regna feliciter pue/
nit. vel. Iste cognouit. vt s in ys. Se
quunt euãgelia de vno mrẽ sm math.
In illo tpe. d. i. d. suis. Nihil oper/
tum qđ nõ reueleẽ: ⁊ occultũ qđ nõ
sciaẽ. Et reł. Omeł. bti hieronymi
Quomodo in pñti seculo multor
vicia nesciunt: sed de futuro tpe
scribit qñ de⁹ iudicabit occulta hoim:
⁊ illuminabit latebras tenebrarũ: ⁊ ma/
nifesta facict ꝓsilia cordiũ ⁊ est sensus.
Nolite timere pscutor seuiciã: ⁊ bla/
sphemantiũ rabiẽ: qr veniet dies iudi
cij in quo ⁊ vestra virtus: ⁊ eor negcia
demõstrabit. Quod dico vobis in te/
nebris: dicite in lumine: ⁊ quod in au/
re auditis predicate super tecta: quod
audistis in misterio apertius predica/
te: qđ didicistis abscõdite: publice loq
mini: qđ vos eruditi i puulo iudee lo
co i vniuersis vbibib⁹ ⁊ toto mũdo au
dacter dicite. Nolite timẽ eos qui occi
dũt cor⁹: aiaz aũt nõ possunt occidẽ.

Siquidem corpus occidunt: aiaz aũt non possunt occidere: ergo aia inuisibilis incorpalis est scõm crassiorez nostri corporis substantiã. Vel eo certe tẽpore punietur quãdo pristinũ corpus receperit vt cũ quo peccauit cũ ipso z puniat. Eum timete qui põt aiam z corpus perdere in iehennam. Tu aũt.

Scõm Lucam. 14

In illo tpe. d. i. d. suis. Si quis venit ad me z nõ odit patrẽ suũ z matrẽ suã z vxorẽ z filios aut frẽs z sorores adhuc aũt z aiaz suã: non põt meus esse discipulus. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Si considerem9 que z quanta sunt: que nobis ꝓmittunt in celis vilescunt oia aio que habent in terris. Terrena nãqz substantia eterne felicitati cõparata est potius mors dicenda qz vita. Ipse eniz quottidian9 defectus humane corruptionis: quid est aliud qz qdã plixitas mortis. Quc aũt lingua dicere: vel quis intellectus capere sufficit: illa superne ciuitatis quanta sint gaudia angeloz choris interesse cũ beatissimis spiritibus glorie conditoris assistere: presentẽ dei vultũ cernere: incircũscriptuz lumen videre: nullo mortis metu affici: z incorruptionis perpetue munere letari. Sed hec audita inardescit animus: iamqz illic cupit assistere: vbi se sperat sine fine gaudere: sed ad magna premia peruenirí nõ põt nisi p magnos labores: vnde paul9 egregi9 predicator dixit. Nemo coronabit: nisi qui legittime certauerit. Delectat igit mentẽ magnitudo premioz: sed nõ deterreat certamẽ laboz. Tu. De martyre z põtifice euãgeliũ scõm lucam

In illo tpe. d. i. d. suis. Si qs vult venire post me abneget semetipsuz z tollat crucẽ suam z sequat. Et rel.

Omelia haymonis.

Dominus noster preceperat superius pro amore veritatis parentes relinquere z patrẽ z matrẽ fratres z sorores: tpalem etiã substantiã abnegandã Modo aũt ꝑcipit vt nosmetipsos abnegare conemur: quod valde mirũ est quomodo fieri z intelligi possit. Quis enim seipm ita põt abnegare vt aliud esse possit qz qđ est. Sed tunc nosmetipsos abnegam9 cum vetustatem amittim9 peccati: z ad nouitatẽ virtutũ tendim9: hoc modo paulus apls se abnegauerat qui dicebat. Viuo aũt iam nõ ego. Si ergo non viuebat: quomodo sancta verba salutis ꝓferebat: sed ipse quomodo viueret subiunxit. Viuit vero in me xps: taliter precepit dñs nosmetipos abnegare. Et tollat crucẽ suã Duob9 modis crucẽ tollim9: tollimus aũt eũ per abstinentiã corp9 maceram9 aut cũ per cõpassionẽ ꝓximi animum affligam9. Quid eniz prodest homini si mundũ vniuersum lucret: anime vo sue detrimentuz patiat. Ecclesia vero duo tpa habet vnũ pacis: aliud psecutionis. Tempore psecutionis ponẽda est anima ꝓ xpo. Tempore vo pacis aia pro xpo non ponit: saltem carnalia desideria pro illo frangant. Quid ꝓdest homini si vniuersuz mũdũ lucret tpe pacis: vel etiã persecutionis negãdo xpm. Quid ꝓfuit imperatorib9 istí9 orbis qꝑ vniuersum mundũ sue ditioni redegerunt qui animas suas a detrimento damnationis eterne liberare nõ potuerũt. Aut quã dabit homo cõmutationẽ ꝓ anima sua: subaudit: nulla. Pro aia hominis nulla cõmutatio est salubris: quia nulla cõmutatio inuenit que possit pro aia dari nisi illa de qua ꝓsal. Quid retribuã dño ꝓ omnib9 que retribuit mihi: calicez salutaris accipiã: z nomẽ dñi inuocabo. Filius hominis venturus est in gloria patris sui cuz angelis suis: quia in illo examine supernı iudicij nõ psona dei patris

sed persona dei filij videbit in ea spe/cie qua iudicatus est.i. in forma serui: vñ ipse dixit. ℣Pater nō iudicat quēq̄ sed omne iudiciū dedit filio: ac si dice ret. In ea forma iudicaturus totū mun duz apparebo: in qua forma ammodo iudicat⁹ sum. Et tunc reddet vnicuiq̄ ℟m opera sua. In illo examine tremen/dq erit iusta libra ꝛ compensio merito/rū vniuscuiusq̄ hominis. Amen dico vobis. Sunt quidā de hic stantib⁹ qui non gustabūt mortē donec videant fi/liū dei venientez in regno suo. Voluit dñs gloriā suam quibūsdā discipulor suor adhuc in carne positus demōstra re vt per hoc quod in monte viderant credrent facilius quod in die iudicij esset faciendū. Hic enim specialiter pe trū iacobū ꝛ iohānē designauit qui nō gustauerūt mortē: hoc est nō sunt expti gustū mortis anteq̄ viderūt cū in mō/te in ea gloria in qua apparebit i die iu dicij. **Scōm Johānē. ℟z.**

In illo tpe. d. i. d. s. Amen amen di co vobis nisi granū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit ipm solū manet. Et reł. **Omeł. bti augustini epi.**

Saluator noster frēs cārissimi hoc de se dicebat. Ipse enī erat granū frumenti mortificādū ꝛ multiplicādū: mortificādum in infidelitate iudeor: multiplicandū i salute oīm pp̄lor. Jā vero ex hortans ad passionis sue sectā da vestigia. Qui amat inqt aiam suaz pdet eā: qđ duob⁹ modis pōt intelligi qui amat perdet id est si amas perdes si cupis vitā habere cū xp̄o noli timere mortē pro xp̄o. Item alio modo qui amat aiam suā perdet eam. Noli ama re in hāc vita ne perdas in eterna vita Hoc aūt qđ superius dixit magis vi/deł habere euāgelicus sensus. Sequit enī. Et qui odit aiam suā: in vitā eter/nā custodit eā. Magna enix ꝛ mira sen tentia quēadmodū sit hois in animaz suā amor vt pereat: odiū ne pereat. Si male amaueris tunc odisti: si bene ode ris tunc amasti. Felices qui oderūt cu/stodiendo: ne perdant amādo. Tu.

De confessore ꝛ pōtifice ad primas vs̄ pś. feriales nisi sit summū festum tunc dicet añ. que statim sequit.

Sancte. N. confessor domini precioše: adesto nostris preci bus pius ac propici⁹. ℣ Oia laudate. **Cap.**

Ecce sacerdos magn⁹ qui in diebus suis placuit deo ꝛ inuen tus est iustus: ꝛ in tpe iracūdie fact⁹ est reconciliatio: non est inuentus similis illi qui cōseruaret legē excelsi. ℟. Sint lumbi vestri precincti: ꝛ lucerne ardentes ī manib⁹ vestris. Et vos similes homiuib⁹ expectantibus dñm suum quādo reuertat a nuptijs. ℣. Vigilate ergo qr nescitis qua hora dñs vester ventur⁹ sit. Et. **Hymn⁹**

Iste cōfessor dñi sacrat⁹ festa plebs cuius celebret p orbem: hodie let⁹ meruit secreta scandere celi. Qui pius prudens humilis pudicus sobrius ca stus fuit ꝛ quiet⁹: vita dum presens ve getauit eius corporis artus. Ad sacrū cuius tumulū frequēter mēbra langue/tuz modo sanitati quolibet morbo fue/rint grauata restituunt. Unde nūc no/ster chorus in honore ipsius: hymnū canit hunc libenter: vt pijs eius meritȝ iuuemur omne per cuū. Sit salus illi decus atq̄ virt⁹ qui supra celi residēs cacumen: totius mūdi machinā guber nat trinus ꝛ vn⁹. Amen. ℣. Gloria ꝛ ho nore. **Ad mgt añ.** Sacerdos ꝛ pontifex ꝛ virtutū artifex bonus pastor in populo sic placuisti dño. **Collecta.**

Presta quesum⁹ omnipotēs de⁹ vt beati. N. cōfessoris tui atq̄ ponti/cis meritis adiuuemur: cui⁹ votiua so/lēnia celebrem⁹. ℣per. **Alia collecta.**

Deus tuor gloria sacerdotū: pśta quesum⁹ vt beati. N. martyrȝ tui

Sic habebat aiaz suā ic dives q dicebat vt hic lu. 12. O aia mea hes multa bō posita ī annos plurimos: requieste: cōt de: bibe: & pdulce ea. Quia stulte dicte ē ei. Hodie ac nocte rep̄etet diabolꝰ aiaz tuā ate: Et q̄ cuj⁹ parasti cuius erunt?

atqz pontificis cui⁹ festa gerim⁹ sentia/
mus auxiliū. ℣cr. Jnuitat. Regē con/
fessoz dñm: venite adoremus. Alliud. Cō/
fessoz regem adorem⁹. Qui celestis regni
meritū ⁊ gloriā cōcessit sancto suo. ℟. In
primo nocť. añ. Beatus vir qui in lege
dñi meditabiť: volūtas eius ꝑmaneť die ac
nocte: ⁊ oīa quecūqz faciet semp ꝓsperabū
tur. ꝑs. Beat⁹ vir. Añ. Beatus iste san/
ctus qui cōfisus est in dño ꝑdicauit ꝑceptū
dñi: cōstitutus est in monte sancto eius. ꝑs
Quare fre. Añ. Tu es gloria mea: tu es
susceptoz meus dñe tu exaltas caput meuz
⁊ exaudisti me de mōte sancto tuo. ꝑs. Do
mine quid. ℣. Gloria ⁊ honoze coronasti

Sermo fulgentij episcopi.

HOdie dilectissimi frēs natalē san
cti. ℟. celebram⁹ diez. Jn hac enī
die iste sanctus. Hanc vitā laborioſaz
derelinquens: in vitā renatus est ꝑpe/
tuā. Jn hac finiuit laborē certaminis ⁊
percepit premiū cōfessoris. Sicut enīz
sanctoz martyrū: ita ⁊ beatoz cōfessoz
triūphos solet celebrare eccl̄ia. Jlloz̄
q agonē explētes martirij palmā acce
perūt. ℟. Euge serue bone ⁊ fidelis: qz in
pauca fuisti fidelis: supza multa te cōstituā.
Intra in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe quinqz ta
lenta tradidisti mihi: ecce alia quinqz sup/
lucratus sum. Intra in gaudium.

ET merito vtriqz pari rōne vene/
rant: quia vtriqz veri testes xp̄i ⁊
laudatoz̄ extiterunt. Nam martyres
grece: latine testes interꝑtant. Cōfesso
res vo laudatoz̄ significant. De his
sanctis cōfessoribꝰ dñs dicit. Qui me
confessus fuerit coz̄ hominib⁹ confite
boz ⁊ ego cū coraz patre meo qui est in
celis. ℟. Ecce sacerdos magn⁹ qui i diebꝰ
suis placuit deo: ⁊ inuetus est iustus. Jdeo
iureiurando fecit illum dñs crescere in ple
bem suā. ℣. Benedictionē omniū gentiuz
dedit illi: ⁊ testamentū suū confirmauit sup
caput eius. Jdeo iureiurando.

SED cōfessio fratres nō tm̄ oze sed
etiā corde simul ⁊ ope tenēda est. Jpsa
enī veritas ait. Nō oīs qui dicit mihi
dñe dñe intrabit in regnū celoz: sed q
facit volūtatē patris mei q in celiz est:
ipse intrabit in regnū celoz. Jste sanct⁹
ideo dño placuit: qz intus p credulita/
tē: ⁊ foris p ꝑdicationē ac boni exem/
pli opationē dñm rite laudauit. ℟. Ju
rauit dñs ⁊ nō penitebit eū tu es sacerdos
in eternū. Scōm ordinē melchisedech. ℣.
Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis.

Jn scōo noc. añ. Jnuocātē exaudiuit dñs
sanctū suū: dñs exaudiuit eū ⁊ cōstituit euz
i pace. ꝑs. Cū inuocarē. Añ. Letent oēs
qui sperāt in te dñe qm̄ tu benedixisti iusto
scuto bone volūtatis tue coronasti eū. ꝑs.
Verba mea. Añ. Dñe dñs noster q̄z ad/
mirabile est nomē tuū in vniuersa terra: qz
gloria ⁊ honoze coronasti sanctū tuū: ⁊ con
stituisti eū sup opa manuū tuarū. ꝑs. Jp̄m
℣. Posuisti domine.

IPse nāqz ex eoz seruoz est nume/
ro: q scōm dñi parabolā veniente
dño suo: cōmēdata sibi talēta cū lucro
reportauit: atqz bene remuneratus in
gaudiū dñi sui intrauit. Valde enī iste
sanctus accepta dñice pecunie talenta
multiplicare studuit. Jdeoqz feliciter i
gaudiū dñi sui intrauit. ℟. Posui adiu/
toriū sup potētē ⁊ exaltaui electū de plebe
mea. Manus enī mea auxiliabiť ei. ℣. In/
uenī dauid seruum meum: oleo sancto meo
vnxi eum. Manus enim mea.

SEruus q geminata talēta retulit: i
cuāgelio a dño laudatur: atqz ad
eternā remunerationē ꝓducit: cū ei vo
ce dñica dicit. Euge serue bone ⁊ fide
lis: qz in pauca fuisti fidelis: supza mul
ta te constituā: intra in gaudiū dñi tui.
Pauca sunt quippe bona oīa p̄ntis vi
te: q̄uis multa videant. Sed tunc fi/
delis seruꝰ supza multa cōstituit: qñ de
uicta oī corruptionis molestia: de eter/
nis gaudijs in illa celesti sede gloriat.
℟. Jste est q̄ ante deū magnas vtutes opa

tus est: et ois terra doctrina ei⁹ repleta est. Ipe intercedat pro peccatis oim populo⁹ ℟. Iste est qui cōtēpsit vitam mundi: et peruenit ad celestia regna. Ipse.

TUnc ad dñi sui gaudiū pfecte intromittit quādo in illa eterna patria assumptus atq; angelo⁹ cetib⁹ admixtus: sic interius gaudet de munere vt nō sit iam q̄ exterius doleat de corruptione. Seru⁹ aūt qui de talēto operari noluit: ad dñm cuz verbis excusationis redit. ℟. Amauit eum dñs et ornauit eum stola glorie induit eum. Et ad portas paradisi coronauit eū. ℣. Induit eū dñs lorica fidei et ornauit euz. Et ad. In tercio nocturn. añ. Dñe iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus est iusticiā: requiescet in monte sancto tuo. ps. Dominec qs habi. Añ. Vitam petijt a te tribuisti ei dñe: gloriā et magnū decorē imposuisti sup eum: posuisti in capite eius coronaz de lapide precioso. ps. Dñe in virtute tua. Añ. Hic accipiet benedictionem a dño et miseri cordiā a deo salutari suo: quia hec est generatio querentiū dñm. ps. Dñi est terra. ℣. Magna est gloria.

Scōm lucā.

IN illo tpe dixit ihesus discipulis suis: parabolaz hanc. Homo qdā nobilis abijt in regionē longinquā accipere sibi regnū et reuerti. Et reliqua.

Omelia lectionis eiusdem.

HOmo nobilis qui abijt in regionē longinquaz. Ipse dñs ihesus xps est: cui cecus supra clamat. Fili dauid miserere mei: et venienti ihrusolymā concinebant. Osanna filio dauid benedict⁹ qui venit in noie dñi rex isrl. Regio longinqua ecclesia est: ex gentibus vsq; ad fines terre dilatata. Abijt enī dñs et saluator noster de synagoga iudeoz: que proprie pars et hereditas eius dicit. In regionē gentiliū vt plenitudo eius per sanctos predicatores intraret ad fidez eius. Et cū de⁹ vbiq; sit presens. longe tn ab eoruz sensu qui idola colunt: deus verus abest. Sed q̄ erāt longe facta sunt prope in sanguine xpi. Vu aūt dñe. ℟. Iste homo pfecit osia que locutus est ei dñs et dixit ad eum. Ingredere in requiē meam quia te vidi iustuz coram me ex omnibus gentibus. ℣. Justū deduxit dñs per vias rectas: et ostendit illi regnum dei. Ingredere in requiem.

DOcatis aūt decem seruis suis dedit illis decem mnas. Denarius numerus ad legem pertinet ppter decalogū. Vocat itaq; paterfamilias decem seruos: q̄ elegit discipulos per litterā legis imbutos. Dat illis mnas: q̄ legis dicta spiritualiter intelligenda reuelat: post passionē et resurrectionē aperuit illis sensuz vt intelligerent scripturas. Mna quā greci mināvocant centum dragmis appēdit. Et omnis scripture sermo: quia vite celestis pfectionē sugerit: quasi numeri centenarij pondere fulgescit. ℟. Iste homo ab adolescētia sua: partim meruit infirmos curare. Dedit illi dñs claritatē magnā: cecos illumināre et demones effugare. ℣. Ecce homo sine querela verus dei cultor: abstinens se ab omni opere malo: et permanēs in innocentia sua. Dedit illi dominus.

DIxit illis. Negociamini dum venio. Verba inquid legis ac pphetaz mistica interpretatiōe discussa populis offerte: atq; ab eis fidei cōfessionem morūq; probitatem recipite. Vnde psalmista. Sūmite psalmuz et date tympanū. Hoc est laudē predicatiōis in cordis intentione percipite: et deuotionē operis in carnis castigatione reddite. Hiues aūt eius oderant illū: et miserūt legationē post illum dicētes. Nolumus hūc regnare super nos. Hiues impios iudeos dicit de quib⁹ alibi protestat. Nunc aūt et viderunt et oderunt me et patrē meum qui nō solum psentē vsq; ad mortē crucis oderant: sed etiā post resurrectionē eius miserūt psecu-

tionē in aplos: ⁊ predicationē celestis regni spreuerūt. Et factū est: vt rediret accepto regno. Significat temp⁹ quā/do manifestissima ⁊ cuidētissima clari tate vēturus est: qui eis humilis appa ruit. Etiaz illud temp⁹ significat qñ in nouissimis tpibus p pdicationē helie ⁊ enoch ois isrl ingredīt ad fidē vt sal uus fiat. Tu. ℟. Sint lumbi vestri. regre supra in vespis. Si est martyr ⁊ pō/tifex tunc. ℟. illud canit. Justū deduxit dñs. require in primis vespis de vno martyre. Alia duo ℟ia sequētia canūt in sūmis festiuitatib⁹. ℟. Beat⁹. N. iaz triūpho potit⁹ nouit suis famulis pbere ce lestia comoda qui toto corde poscunt eius petitiones. Illi nimirū tota nos deuotiōe oportet cōmittere. ℣. Ut apud xpm ei⁹ pa/trocinijs adiuuemur semp. Illi. Aliud. ℟ Sūme dei psul. N. tuam caterua protege. Nāqz credim⁹ tuis pcib⁹ nos semp esse sal uandos. ℣. Ora p nobis sancte. N. vt di/gni efficiamur gratia dei. Nāqz. Ad lau des añ. Ecce sacerdos magn⁹ qui in die/bus suis placuit deo: ⁊ inuentus est iustus. Añ. Nō est inuētus similis illi: qui cōserua ret legē excelsi. Añ. Ideo iureiurādo fecit illū dñs crescere in plebē suam. Añ. Bene dictionē oīm gentiū dedit illi: ⁊ testamentū sempiternū confirmauit sup caput ei⁹. Añ. Statuit illi testamentū sempiternū: ⁊ dedit illi sacerdotiū magnū. Cap.

Omnis pōtifex ex hominib⁹ assū/ptus: p hoībus cōstituit in his q̄ sūt ad deū vt offerat dona ⁊ sacrificia p peccatis. ℣. Just⁹ vt palma. Ad bñd. añ. Serue bone ⁊ fidelis: q⁹ in pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituā intra in gau diū dñi tui. In summo festo vnius cō fessoris añ. O p oīa laudabilē virū: cuius meritis ab omni clade liberant: qui ex toto corde querūt illū. Ad horas laudes cuz his ℟ijs. Gloria ⁊ honore coronasti eum dñe. ⁊ his Cap.

Plures facti sunt sacerdotes ideir co q̄ morte prohiberent permanere: hic aūt eo q̄ maneat in eternū: sempiternū habet sacerdotiū. Aliud cap.

Talis enī decebat vt nobis esset pō tifex sanctus: innocēs: impollut⁹: segregatus a peccatorib⁹: ⁊ excelsior ce lis factus. Cap.

Statuit illi testamentū sempiternū ⁊ dedit illi sacerdotiū magnum: ⁊ beatificauit illū in gloria. Cap.

Cognouit illū in benedictionibus suis conseruauit illi misericordiā suam: ⁊ inuenit gratiā coram oculis dñi. In secūdis ℣s. añ. Ecce sacerdos magn⁹ ps. Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir Deprofundis. Memento. Hymnus. Iste confessor. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mātt añ. Iste homo ab adolescētia sua par tim meruit infirmos curare: dedit illi dñs claritatē magnā: cecos illuminare: ⁊ demo/nes effugare. Alia añ. Gloriā mundi spre/uit cū suis oblectationib⁹: ⁊ ideo meruit, p/uehi ad sūmū sacerdotij gradū. Sequūt euāgelia de pfessorib⁹. Scdz matheū.

In illo tpe. d. i. d. s. parabolā hanc. Homo quidā pegre pficiscēs vo/cauit seruos suos: ⁊ tradidit illis bona sua: ⁊ vni dedit quinq̄ talenta: alij aūt duo: alij vo vnū. Et reliqua.

Omel. beati gregorij pape

Homo iste qui peregre pficiscit. Dñs ihs est: q⁹ cuz sit ante secula de⁹ homo factus est in fine seculoz. vñ psalmista. Homo nat⁹ est in ea: ⁊ ipe fū dauit eā altissim⁹. Iste aūt hō pegre p fectus est: qñ carnē quā assūpsit ascēdē do i celū leuauit: caro quā assūpsit cor/ruptionē nō vidit: sed post resurrectio nē in celū ascendit hui⁹ hois serui ho/mines sunt: quos ad sibi seruiēdū sēq̄ laudanduz rōnabiles condidit. Huic aūt homini seruire summa libertas est ab ei⁹ seruitute recedere turpissima ser uit⁹ est. Hui⁹ se seruū gloriabat ꝑ paul/lus cū dicebat. ꝑ paul⁹ seru⁹ ihu xpi Et

iterū. Gratias ago deo meo cui seruio a progenitorib⁹ meis. Bona aūt hoīs hui⁹ spiritalia dona sunt id est virtutes anime que de eius bonitate sunt nate: et ipsi⁹ largitate sunt nobis collate. Qualis est: charitas: pax: gaudiū: patiētia: humilitas: castitas: sobrietas: et his similia. Ergo peregre pfectur⁹ vocatis seruis tradidit illis bona sua: q̄ spiritalib⁹ spiritalia dona cōcessit. Et q̄ eadem dona: nō oēs equaliter accipiunt: sed scōm dantis distributionē: ali⁹ pl⁹ ali⁹ min⁹ proficit. Recte dicit. Et vni dedit quinq; talenta: alij duo: alij vnū vnicuiq; scōm ppriā virtutē: et profectus est statim. Sicut cū talentū apud antiquos varijs modis librabatur: ita spirit⁹ sancti dona diuersa sūt: iurta accipientiū merita: nō in se: sed in alijs q̄ ea accipiunt. Vaz ab vno dño: diuersa dona dant seruis. Juxta q̄ ap̄s ait. Alij p spiritū dat sermo sapientie: alij sermo scientie: scōm eundē spiritū. In quinq; talentis: quinq; sensus corpis designant: p quos exterior homo noster regit scilicet corp⁹. In duob⁹ autē talentis: intellect⁹ et operatio designant. Et vni⁹ talenti nomine intellect⁹ solūmodo exprimit. Scōm lucā.

In illo tpe. d. i. d. s. Sint lumbi vestri pcincti et lucerne ardētes in manibus vestris. Et reliqua.

Omel. beati gregorij pape.

Lumbos precingimus cuz carnis luxuriā per continentiā coartam⁹ Sed quia min⁹ est mala nō agere: nisi etiam quisq; studeat et bonis operib⁹ insudare protin⁹ addit. Et lucerne ardentes in manib⁹ vestris: lucernas ardentes in manib⁹ tenem⁹: cum p bona opera proximis nostris lucis exempla monstram⁹: de quib⁹ operib⁹ domin⁹ dicit Luceat lux vestra corā hominib⁹ vt videāt opera vestra bona et glorificent patrē vestrū qui in celis est. Duo aūt sunt que iubent et lumbos restringere: et lucernas tenere: vt et mundicia sit castitatis in corpore: et lumen veritatis in operatione. Redemptori cui nostro vnum sine altero nequaq; placere pōt Si aūt is qui bona agit: et adhuc luxurie inquinamenta non deserit. Aut is qui castitate preeminet nec dum p bona opera se exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere: nec op⁹ bonum est aliquid sine castitate. Sequit. Et vos similes hominib⁹ expectātib⁹ dñm suum quando reuertat a nuptijs Ad nuptias quippe dñs abijt: quia resurgens a mortuis: ascendens in celuz: supernam sibi angelor multitudinem nouus homo copulauit. Qui tunc reuertet ad seruos suos cū nobis iam p iudiciū manifestat. Siue dñs quotidie nobis venit: cū scientias nostras per suam gratiā visitat: et cor nostrū in suo amore inflāmat. Pulsat vero quādo per egritudinis molestiā esse mortem vicinā designat. Cui ille statiz aperit qui letus de corpore exit: et eius speciem quam semper desiderauit videre concupiscit. Pulsanti iudici aperire timet: qui ei⁹ preceptis se minime obtemperasse cognoscit et videre eū trepidat qui contēpsisse meminit: et cui⁹ preceptis se obtemperasse nō recognoscit.

Scōm matheū.

In illo tempore dixit ihs discipulis suis. Vigilate quia nescitis qua hora domin⁹ vester vēnt⁹ sit. Et rel.

Omelia lectionis eiusdem

Hec aperte ostēdit quare dñs diē iudicij se superi⁹ ignorasse dicat: vt vnusquisq; seruor illi⁹ ita semp vigilet: quasi altera die suspectus sit iudicari. Vigiliā geminā esse scim⁹. Vnaz corporis et alterā mentis. Et quidem vigilia corporis optima est: vt qlibet sedule peruigil aduentum redemptoris expectet: sed vigilia mentis multo est

vtilioꝛ:quam petrus apostolus sectari nos admonet cū dicit. Sobrij estote ⁊ vigilate qꝛ aduersari⁹ vester diabolus tāq̄ leo rugiēs circuit:querēs quē deuoret:cui resistite fortes i fide. Illud aūt scitote:quoniam si sciret paterfamilias qua hoꝛa fur vēturus esset:vigilaret vtiq̄ ⁊ nō sineret pfodi domū suaz ꝫ hac silitudine ostēdit dñs aduentum suū semp debere cē susceptū. ꝓ paterfamilias vo anim⁹ noster est:qui coꝛp⁹ ⁊ oia officia coꝛporis moꝛe patrisfamilias regit ⁊ cōtinet. Fur aūt est moꝛs improuise aduenies. Fur domuz pfodit: cū moꝛs subito ⁊ repente inopinatum transitū parat. Si ergo paterfamilias sciret aduentuz furis:vtiq̄ vigilaret: ⁊ nō sineret pfodi domū suā qꝛ ⁊ si animus noster sedule inspiceret diē moꝛtz sine dubio a suo coꝛpoꝛe p oia excutere tur. Quis putas est fidelis seru⁹ ⁊ prudens quē constituit dñs supꝛa familiā suā vt det illis cibū in tpe. Seru⁹ fidelis ⁊ prudēs intelligit chorus apl'oꝛ ⁊ imitatoꝛ eoꝛ. Recto oꝛdo apl'oꝛ fidelis seruus ⁊ prudens dicit. Fidelis seruus est:quia fideliter ⁊ deuote substantiā dñi sui dispēsat. ꝓ prudēs est quia distribuēdo capacitatē singuloꝛ discernit. Quis aūt in hoc loco non pꝛo nullo:sed pꝛo difficili ⁊ raro ponit̄. Rarus enim quis reperit qui substantiaz dñi digne ⁊ discrete seruis illius ministret. Quē cōstituit dñs sup familiam suā:hoc est sup eccleſiā quā suo sanguine redemit de inimico.

De vno cōfessoꝛe nō pontifice. Ad primam vesperaz. ps. feriales cum añ. feriali.

Capitulum.

Electus deo ⁊ hominibus cui⁹ memoꝛia in benedictione est. ℟. Seru⁹ meus es tu: quia in te cōplacuit aie mee. Ingredere iam in locuz exultatiōis ⁊ leticie sodalium tuoꝛum. ℣. Pꝛo eo qꝛ rogasti me exaudini te. Ingredere. **Hymn⁹** Iste confessoꝛ. ℣. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. **Ad mḡt añ.** Similabo eum viro sapienti qui edificauit domū suā supꝛa petram. **Coll.**

Exaudi dñe pꝛeces nostras quasi in sancti confessoꝛis tui. N. solēnitate deferimus:vt qui digne meruit famulari:eius intercedentibus meritis: ab omnib⁹ nos absoluc peccatis. ꝓ per Jnuitatz. Regem confessoꝛuz dñm. Veni te adoꝛem⁹. **Añe nocturnales cū ps. de confessoꝛe ⁊ pōtifice cū lectz. ⁊ ℟ijs.**

Sermo fulgentij epi.

Magnum bonū est fratres charissimi valde congruū:valde cōmodum:⁊ maxime xpianis ommib⁹ appetendū vt vnusquisq̄ deficere non delectet in peius:sed omnes ꝓficere debem⁹ in melius. Arboꝛes sum⁹ in agro dñico constituti:de⁹ aūt noster est agricola. ℟ Euge serue bone ⁊ fidelis:quia in pauca fuisti fidelis supꝛa multa te cōstituaz Intra in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe quinq̄ talenta tradidisti mihi:ecce alia quinq̄ super lucratus sum. Intra in gaudiū.

Ille nos compluit:ille colit:ipse fecunditatē donat:ipse fructificandi gꝛam subministrat. ꝓ pluuia dei est sancte predicationis sermo:cultura est infusio gratie spūalis. Deus igit̄ pcepto suo nos compluit:adiutoꝛio colit: dū compluit:aufert a nobis ignoꝛātie siccitatē:duz colit bene viuendi cōdonat vbertatē. ℟. Justus germinabit sicut liliū Et floꝛebit in eternū ante dñm. ℣. Plantatus i domo dñi i atrijs dom⁹ dei nostri. Et.

Quam compluit:terrā coꝛdis nr̄i irrigat:dū vero colit: de terra ipsa spinas ⁊ tribulos hūane cupiditatz extirpat. Debem⁹ itaq̄ fecūdari celestib⁹ pluuijs:debem⁹ cōgrua fructificatione manibus superni respōdere cultoꝛis. ℟. Desiderium anime eius tribuisti ei dñe Et volūtate labioꝛū ei⁹ nō fraudasti eum.

℣. Qm̃ preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis poſuiſti in capite eius coronam de lapide p̃cioſo. Et voluntate.

ET ſi non poſſunt omnes arbores equalē fructū afferre: nulla tamen debet in agro dn̄ico ſterilis p̃manere. Vultum metuenda nobis eſt frēs illa ſnīa cōminantis in qua dicit. Omnis arbor que nō facit fructū bonū excidet & in ignem mittet. ℟. Poſui adiutorium ſuper potentem: & exaltaui electum de plebe mea. Manus enim mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum. Manus.

QUod ſi ſterilitas in ignē mittit: rapacitas quid merebit. Aut qd recipiet qui alienū tulerit: ſi ſemp ardebit qui nō de ſuo dederit. Et ſi iudicium ſine miſericordia erit ei qui non fecerit miſericordiā. Quale iudiciū qui fecerit & rapinā. ℟. Iſte eſt qui ante deum magnas virtutes operatus eſt: & omnis terra doctrina eius repleta eſt. Ipſe intercedat pro peccatis omniū populorum. ℣. Iſte eſt qui contempſit vitā mūdi & peruenit ad celeſtia regna. Ipſe intercedat.

TImeam⁹ ergo fratres: timeam⁹ ergo actus noſtros. Obediens x̄po vendat que poſſidet: & elemoſynā det vt de terra cor ad celum eleuet: vt auariciam calcet: vt ad perfectionis culmen tota mentis intentio feſtinet: vt non ſit ſollicitus que ſunt mundi: ſed que ſunt dn̄i: vt ſit omnino paup in ſeculo: & dives in x̄po: ℟. Amauit eū dn̄s & ornauit eum ſtola glorie induit eum. Et ad portas paradiſi coronauit eum. ℣. Induit eū dn̄s lorica fidei & armauit eum. Et ad portas

Scōm lucam.

IN illo tempore. d. i. d. ſ. Nemo accendit lucernā & in abſcondito ponit: neq; ſub modio: ſed ſuper candelabrum. Et reliqua. Omel. venerabilis bede p̃ſbyteri.

DE ſeipſo dn̄s hoc loquit oſtendens quod ſupra dixit. Et ſignū nulli generationi nequā: niſi ſignū ione dandum: nequaq; tm̄ lucis ſue claritatē fidelib⁹ occultandā. Ipſe quippe lucernam accendit qui teſtam humane nature flāma diuinitatis ſue impleuit. ℟. Iſte homo perfecit omnia que locutus eſt ei deus & dixit ei. Ingredere in requiē meā quia te vidi iuſtū coram me ex omnib⁹ gētib⁹ ℣. Iuſtū deduxit dn̄s p vias rectas & oſtendit illi regnū dei. Ingredere.

QUam p̃fecto lucernā nec credentibus abſcondere nec ſub modio ponere hoc eſt ſub menſura legis includere: vel intra vni⁹ gentis iudee terminos voluit cohibere: ſed ſup candelabrū vt qui ingrediunt lumē videāt. ℟. Iſte homo ab adoleſcentia ſua partim meruit infirmos curare. Dedit illi dn̄s claritatē magnā cecos illuminare: & demones effugare. ℣. Ecce homo ſine q̄rela ver⁹ dei cultor abſtinēs ſe ab omni ope malo & p̃manēs in innocentia ſua. Dedit illi.

QUi delabrū eccl̄iaz dicit: cui lucernā ſuppoſuit: q⁹ in noſtris mētib⁹ fidē ſue incarnatiōis infixit: vt q eccleſiam fideliter ingredi voluerit: lumen veritat̄ palā queat intueri qua ſnīa iudeor quoq; proceres condēnat: qui ſignā querētes exteri⁹ apertā lucis ianuā noluerūt intrare credēdo. ℟. Seru⁹ me⁹. require s̄ in v̄s. Scōm matheū.

IN illo tpe. Reſpōdēs ſymō petr⁹ dixit ad ih̄m. Ecce nos reliquim⁹ oia & ſecuti ſum⁹ te: quid ergo erit nob Et rel̄. Omel. bti hieronimi p̃ſbyteri

GRandis fiducia: piſcator petrus erat: diues non erat: ſed victū manu & arte q̄rebat: & tm̄ cōfidēter dicebat ſe reliquiſſe oia. Et quia nō ſufficit tm̄ relinq̄re ſua: adiūxit quod p̃fectum eſt Et ſecuti ſum⁹ te: fecim⁹ quod iuſſiſti: quid igit̄ dabis nobis p̃mij. Ih̄s aūt dixit illis. Amē dico vobis q̄ vos q ſecuti eſtis me in regeneratione cum ſe-

derit filiꝰ hoīs in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos sup sedes duodeciz iudicātes duodeci tribus isrl'. N ō dixit qui reliquistis oīa: hoc eniz ⁊ socrates pl̄us ⁊ multi alij diuicias cōtēpserūt sed qui secuti ēstis me: qō ꝓprie aplōrū est atqz credētiū. In regeneratione cū sederit filius hoīs in sede maiestatis sue. i. qñ ex mortuis de corruptione resurgēt incorrupti sedebitis ⁊ vos in solijs iudicantiū ꝯdēnantes duodeci tribus isrl: qz vobis credētibꝰ: illi credere nolucrūt. Et oīs qui reliquerit domū vel frēs aut sorores: aut patrez aut matrē: aut vxorē: aut filios: aut agros ꝓpter nomē meū centuplū accipiet: ⁊ vitā eternā possidebit. Multi aūt nouissimi primi: ⁊ primi nouissimi. Qui ergo ꝓpter fidē xp̄i ⁊ p̄dicationē euangelij ciꝰ affectus cōtēpserint: atqz diuicias ⁊ seculi volup tates: isti centupluz accipiēt: ⁊ vitā eternā possidebūt. Tu. Ad laud. añ. Qui me cōfessus fuerit. req re s̄ de vno mr̄e. ℣. Justꝰ vt palma. Ad bñd. añ. Serue bone ⁊ fidelis. Ad horas laudes cū his capitulis.

Similē illū fecit glorie scōz: ⁊ magnificauit illū i ꝯspectu regū ⁊ verbis suis mōstra placauit. Aliud cap̄.

Glorificauit illū in cōspectu regū: ⁊ iunxit illi coronā populo suo: ⁊ ostendit illi gloriā suā. Cap̄.

Collaudabūt mlti sapiaz eiꝰ ⁊ vsqz in seculū nō delebit: nō recedet memoria eiꝰ ⁊ nomē eius requiret a generatione in generationē. Aliud cap̄.

Consūmatus in breui cōpleuit tpa multa: placita enī erat deo aīa illiꝰ ꝓpter hoc ꝓperauit educē eū de medio iniqtatū. cū his ℟ijs. Gloria ⁊ hono: cū rel'. In scōis vs añ. Jocūdꝰ hō.

Hymnꝰ. Iste cōfessor. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad mḡt añ. Iste cognouit iusticiā ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimū: ⁊ inuētus est in numero scōz alla.

Cōmune de virginibus dum solenne agit Ad vesperas sup. ps. añ.

Veni electa mea ⁊ ponā in te thronū meū: quia cōcupiuit rex speciē tuā. ps. oia laudō te. Cap̄. de vgine ⁊ mr̄e.

Confitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deū saluatorē meum: cōfitebor noī tuo magno: qñ adiutor ⁊ ꝓtector factꝰ es mihi: ⁊ liberasti corpꝰ meū a ꝑditione. Vel si nō fuerit martyr tūc dicat illud

Qui gloriat in dño glicet Cap̄. nō enī q seipm cōmēdat ꝓbatus est: sed quē deꝰ cōmēdat. ℟. Regnū mū di ⁊ oēm ornatū seculi cōtēpsi: ꝓpter amorē dñi mei ihesu xp̄i. Quez vidi quē amaui in quez credidi quem dilexi. ℣. Eructauit cor meū verbū bonū dico ego opera mea regi Quem vidi.

Hymnus.

Ihesu corona virginū quē mater illa ꝓcepit q̄ sola virgo parturit: hec vota clemēs accipe. Qui pascis inter lilia septus chorcis virginū spōsus decorus gloria: sponsiqz reddens p̄mia. Quocūqz pgis virgines sequūt atqz laudibꝰ post te canētes currūtant: hymnosqz dulces psonāt. Te deprecamur largius: nr̄is adauge mentibus: nescire p̄rsus oia corruptiōis vulnera. Deo patri sit gloria: eiusqz soli filio cū spū paclito: nūc ⁊ in ꝑpetuū. Amē. ℣. Specie tua ⁊ pulchri. Ad mḡt añ. Ami spōsa xp̄i accipe coronā quā tibi dñs ꝑparauit in eternū. vel. Simile est regnū celoz decem virginibꝰque accipiētes lampadas suas: exierūt obuiā sponso ⁊ sponse: quinqz erāt fatue: ⁊ quinqz prudētes alla. Coll'.

Deus q nos beate vginis ac martyris tue. N. solēnitate letificas: cōcede ꝓpicius vt ciꝰ a diuenur meritis cuiꝰ castitatis irradiamur ꝕemplis. p.

Collecta de virgine nō martyre.

Indulgentiā nobis die beata virgo. N. implorer: que tibi grata sem

per extitit ⁊ merito castitatis ⁊ pfessiõe virtutis. Inuitat. Regem virginũ dñm. Venite adorem⁹. In primo noct. añ. O q̃z pulchra est casta gñatio cũ claritate. ps. Dñe dñs noster. Añ. Speciosa facta es ⁊ suauis i delicijs tuis sancta dei virgo. ps Celi enarrãt. Añ. Nigra sum sed formosa filie ihrm: ideo dilexit me rex: ⁊ introduxit me in cubiculũ suũ. ps. Dñi est terra. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua.

Sermo beati augustini.

INter parabolas a dño dictas: solet querẽtes multũ exercere ista que de decẽ virginib⁹ posita est. Et multi quidẽ hinc multa senserũt que nõ sunt pter fidem: sed quõ partib⁹ eius oĩbus conueniat expositio: id elaborandũ est. ℟. Veni sponsa xpi accipe coronã quã tibi dñs pparauit. Pro cui⁹ amore sanguinẽ tuũ fudisti: ⁊ cũ angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea ⁊ ponaz in te thronum meũ: qr cõcupiuit rex speciẽ tuam. Pro. .

LEgi etiã in quadã scriptura ex ea rũ genere que apocrife noiant qp nõ sit contra catholicã fidẽ sed huic loco mihi minus cõgruere visa est consideranti omnes hui⁹ similitudinis partes. Quid aũt mihi videat nõ absurde de hoc loco accipi quantuz potero breuiter ⁊ diligenter exponã. ℟. Concupiuit rex speciẽ tuã. Quia ipse est deus tu⁹ ⁊ adorabũt eum. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua itẽde, pspere, pcede ⁊ regna. Quia

INterrogatus igit dñs noster a discipulis suis de cõsumatione seculi inter multa que locutus est: hoc quoqz dixit. Tũc simile estimabit regnũ celorũ decẽ virginibus que acceperũt lampades suas ⁊ venerũt obuiã sponso ⁊ sponse. ℟. Hec est virgo sapiens quã dñs vigilantẽ inuenit que acceptis lampadib⁹ sumpsit secum oleũ. Et veniẽte dño suo introinit cum eo ad nuptias. ℣. Media aũt nocte clamor factus est: ecce sponsus venit exite obuiã. Et. In scõo noct. añ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende prospere procede ⁊ regna. ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit eaz deus vultu suo: deus in medio eius non cõmonebitur. ps. Deus noster refugium. Añ. Sicut letantium omnium nostrum habitatio est in tẽ sancta dei virgo. ps. Fundamẽta. ℣. Diffusa est gratia.

OEcem virginum similitudo qp quinqz admittunt: ⁊ quinqz excludunt: bonorum ⁊ malor discretionem significat. Qua propter si virginitatis honorabile nomen est: cur receptis exclusisqz cõmune est. Deinde qd sibi vult numerus in vtraqz parte qnarius, ℟. Propter veritatẽ ⁊ mãsuetudinẽ ⁊ iusticiam. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniquitatem: ppterea vnxit te de⁹ de⁹ tuus. Et.

QUid aũt significat oleũ: mirũ videt qp sapiẽtes fatuis nõ cõmunicãt cum ⁊ inuidere phas non sit: cas que ita perfecte sunt vt a sponso recipiant: quo nomine nullo dubitãte. Jhs dñs signat vt misericordes esse oporteat ad prestandũ: ex eo qp habent prescribente illa sentẽtia eiusdem dicentis Omnipotenti te tribue. ℟. Veni electa mea ⁊ ponã in te thronũ meum. Quia cõcupiuit rex speciem tuã. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende prospere procede ⁊ regna: Quia concupiuit rex.

TUnc oes virgines surgũt: qr electi ⁊ reprobi a somno sue mortis excitant lãpades ornãt: qr secũ sua opa numerãt: p quib⁹ eternã recipe beatitudinẽ expectãt. Sed lãpades fatuarũ virginũ extinguunt qr earũ opera que clara hoĩbus foris apparuerũt: in aduentu iudicis intus obscurant: ⁊ a deo retributionem nõ inueninut. Tu aũt. ℟. Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatẽ. Propterea vnxit te de⁹ deus tuus oleo leticie. ℣. Specie tua. In tercio noct. añ. Vulnerasti cor meuz soror mea sponsa: vulnerasti cor meum alka alka. ps. Cantate. j. Añ.

Surge aquilo ⁊ veni auster pfla ortũ meũ ⁊ floreẽt aromata illi⁹. ℘s. Dñs reg̃. exul. Añ. Aque multe nõ potuerũt extinguere charitatẽ. ℘s. Lãtate. ij. ℣. Adiuuabit eã deus.

Scõm mathẽum.

In illo tpe. d. i. d. s. parabolã hanc. Sile est regnũ celoz decẽ virginibus: que accipiẽtes lãpades suas exierunt obuiã spõso ⁊ sponse. Et reł.

Omeł. bti gregorij pape.

Sepe vos carissimi admoneo pua opa fugere: mũdi ingnamenta deuitare: sed hodierna sci euãgelij lectione cõpelloz dicere: vt ⁊ bona q̃ agitis eũ magna cautela timeatis ne p hoc qõ a vobis rectũ gerit: fauor aut gratia humana regrat: ne appetit⁹ laudis surrepat: ⁊ qõ foris ostendit in ope: intus a mercede cuacuet. Cum enim cõstat q̃ regnũ celoz nullus reproboz ingredit cur fatuis virgínib⁹ sile esse phibet. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. Propterea bñdixit te deus eternũ ℣. Specie tua ⁊ pul.

Mandatuz quippe soluit ⁊ docet: qñ hoc quisq̃ voce p̃dicat qõ viuendo non implet: sed ad regnum eterne beatitudinis peruenire non valet: q̃ nõ vult implere ope qõ docet Itaq̃ p hãc siniam celoz regnũ nisi eccłia p̃sens dicit: in qua doctor q̃ mandatuz soluerit minim⁹ vocat: qz cui⁹ vita despicit: restat vt p̃dicatio ei⁹ condẽnat. Sunt pleriq̃ cõtinẽtes q̃ ab exteriori se appetitu custodiũt: ⁊ spe ad interiora rapiũt: carnẽ macerãt ⁊ toto desiderio ad supnã patriã anhelãt: eterna premia expetũt p laborib⁹ suis recipe laudes humanas nolũt: hi gloriã suã nõ in ore hominũ ponũt: sed intra cõsciaz cõtegũt. ℟. Simile est regnũ celoz decẽ virginib⁹que accipiẽtes lampades suas. Exierũt obuiã sponso ⁊ spõse. ℣. Prudẽtes autẽ virgines acceperũt oleũ in vasis suis cum lampadibus. Exierũt obuiam.

Et sunt pleriq̃ q̃ corp⁹ p abstinentiã affligũt: sz de ipa sua abstinẽtia humanos fauores expetũt: doctrine inseruiũt: indigẽtib⁹ multa largiunt: sed fatue sunt vgines: qz solã laudis trãsitorie retributionẽ querunt. vnde subdit. Quinq̃ fatue nõ supserũt oleũ secum ℘rudẽtes vo acceperũt oleũ in vasis suis cũ lãpadib⁹. ℘er oleũ nitor glorie designat. Vasa aũt nra sunt corda i quib⁹ ferum⁹ cũcta q̃ cogitam⁹. ℘rudẽtes ergo oleũ in vasis habẽt: qz nitorẽ glorie cõtra cõsciam retinẽt. vnde paulus. Gloria nra hec est testimoniũ conscientie nre. Fatue autẽ virgines oleum secũ nõ sumũt: qz gloriã intra cõsciam nõ habẽt: vnde subdit. Ite poti⁹ ad vẽdẽtes ⁊ emite vobis. Venditores olei adulatores sunt. Qui enim accepta qualibet gra: vanis suis laudib⁹ nitorẽ glorie offerũt q̃si oleũ vendũt. vnde psał. Oleũ aũt peccatoris nõ impinguet caput meũ. Tu. ℟. Regnũ mũdi **require i vs̃ s̃. Aliud euãgeliũ Scõm mathẽũ.**

In illo tpe. d. i. d. s. parabolã hanc. Sile est regnũ celoz thesauro abscõdito i agro: quẽ q̃ inuenit homo abscõdit. Et reł. **Omeł. haymonis.**

Spiritualiter thesaur⁹ celestis patria designat vbi sunt diuitie que nõ deficiũt: thesaur⁹ q̃ nũq̃ marcescit. vnde dñs. Thezaurizate vob thezauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolit: ⁊ vbi fures nõ effodiũt nec furãtur. Qui thesaur⁹ tãto magis cumulat quãto magi⁹ tpalis thesaur⁹ studiosius expẽdit p deo: vnde de eo q̃ thesaur⁹ i agro inuenit dicit. Et p gaudio illi⁹ vadit ⁊ vẽdit vniuersa q̃ habẽt ⁊ emit agrũ illũ. Ager in quo thesaur⁹ absconditus inuenit nos sum⁹: si tñ in nobis celeste manet desideriũ: quẽ ille vẽditis omnib⁹ compat q̃ corpus suũ p celesti patrie disciplinã affligit ieiunijs vigilijs ⁊ oronib⁹. Sic enim pñs vita est q̃si via. Latrones aũt iuxta viã: imũdi sũt

spūs qui illis maxime inuident: quos cū spūali thesauro ad celestē patriā tē/dere cognoscūt. Iterum simile est re/gnū celoz homini negociatori quērēti bonos margaritas. Inuenta aūt una p̄/ciosa margarita: abijt z vendidit oīa q̄ habuit z emit eā. Preciosa margarita dulcedo eterne patrie intelligit̄ que p̄/ciosior est cūctis rebus z suauior omni/bus delectationib⁹. Negociatores aūt spūaliter nos sumus q de terrenis fa/cultatibus celestē gloriā mercari iube/mur. Qui aūtem vēdidit oīa que habet z emit eā: quia ille p̄ciosaz margaritaz id est celestē patriā datis oībus emit q nō solū terrenis reb⁹ sed etiā p̄prijs facultatib⁹ abrenūciat. Qui vo sua pau/perib⁹ nō tribuit sed adhuc ꝑprijs vo/luptatib⁹ deseruit: preciosaz margaritā nondū emit. Non enī deus nostra: sed nos querit qui terrenā substantiā nō ni/si ꝓpter lucrū animarū dare p̄cepit. Cui⁹ pulchritudinez margarite beata M. cuius festuz colim⁹ multis diuitijs datis cōparauit: qñ ꝓ ei⁹ amore regni potentiā derelinquēs: ad spontaneam pauptatē se cōtulit: z quia noluit cū ter/reno cōiuge regnare in mundo: regnat cū xp̄o in celo. Iterum simile est regnuz celoz sagene misse i mare z ex omni ge/nere pisciū ꝯgregāti. Sagene compat̄ ecclesia: sicut piscatoz cū sagena de pro/fundis gurgitib⁹ ad lit⁹ trahit: sic quot/tidie eccl̄ia ꝑ doctrinā p̄dicatoz de tur/bulentis z amaris mūdi gurgitib⁹ mē/tes hoīm ad verā lucez trahere studet. Quam cū impleta esset educētes z se/cus littus sedētes: elegerūt bonos i va/sa sua: malos aūt foras miserunt. In fi/ne seculi assumunt̄ in gloriā electi z re/probi ad penaz: ibi erit fletus z stridoz dentiū. Oculi enī p̄ nimio fumo flue/re lacrimas solent: dentes vehementi frigore stridescere: z reprobi in gehen/na frigus intollerabile: z calorez inesti/mabilē sustinebūt. **Ad laudes añ** Hec est virgo sapiens z vna de numero prudē/tum. **Añ.** Hec est virgo sapiēs quā dñs vi/gilantē inuenit. **Añ.** Media nocte clamor factus est: ecce sponsus venit exite obuiaz ei. **Añ.** Prudētes virgines aptate lampa/des vestras: ecce spōsus venit exite obuiā ei. **Añ.** Tunc surrexerūt oēs virgines ille z ornauerūt lampades suas. **Cap.**

Liberasti me dñe a p̄ssura flāme q̄ circūdedit me: z i medio ignis nō sum estuata. ℣. Elegit eam de⁹ z preelegit eam. Et hꝫbi. **Ad bñd. añ.** Quinqz prudē/tes virgines acceperūt oleuz in vasis suis cū lampadib⁹: media aūt nocte clamor fa/ctus est: ecce spōsus venit exite obuiā xp̄o dño. **Ad horas laudes. Ad terciā cap.**

Domine de⁹ meus exaltasti super terrā habitationē meā: z pro mor/te defluenti deprecata sum. ℟. Specie tua z pulchritudine tua. ℣. Intēde ꝓspere ꝓcede z regna. **minor.** ℣. Diffusa ē gratia

Ad sextam cap.

Inuocaui dñm patrem dñi mei vt nō derelinquat me i die tribulatio/nis mee: z i tpe sup̄boz sine adiutorio ℟. Diffusa ē gratia. In labijs tuis. ℣. Pro/pterea benedixit te de⁹ eternū. **minor.** ℣ Adiuuabit eam. **Ad nonam cap.**

Laudabo nomē tuū assidue z col/laudabo illud in confessione: z exau/dita est oratio mea. ℟. Adiuuabit eam deus. Vultu suo. ℣. Deus in medio eius non cōmouebit̄. **minor.** ℣. Elegit eam de⁹ z preelegit eam. Et habitare facit eam in ta/berna culo suo. **In secōis vs laudes. ps.** Dixit dñs. Laudate pueri. Letat⁹ sum. Nisi dñs. Lauda ierlm. **Cap.**

Liberasti me a ꝑditiōe: z erip uisti me de tpe iniquo: ꝓpterea cōfite/bor z laudē dicā nomini tuo dñe deus noster. **Hymnus.** Jhu corona. **vel.**

Virginis proles opiferq̄ matris: vgo quē gessit pepitq̄ vgo: vgi/nis colim⁹ festū: trophēū accipe votuz

Hec tua virgo duplici beata sorte: dū
gessit fragilem domare corporis sexū:
domuit cruentū corpore seclū. Unde
nec mortē: nec amicā mortē: seua pena-
rū genera pauescens sanguine fuso: me
ruit secreta scandere celi. Hui⁹ obtētu
de⁹ alme: nōstris iam parce culpis: vi-
cia remittens: quo tibi puri resonem⁹
almū pectoris hymnuz. Gloria patri
genitoq; proli: t tibi compar vtriusq;
semp spiritⁱ⁹ alme de⁹ vn⁹ omni tpe se-
cli. Amen. Si nō fuerit martyr tūc me
mento vt mediū versuz videlz. Unde
nec mortē. obmittas. ℣. Specie tua. Ad
mḡt añ. Simile est regnū celorum sagene
misse in mari t ex omni genere piscium cō-
greganti: quā cū impleta esset educentes t
secus littus sedētes elegerunt bonos in va
sa sua: malos aūt foras miserunt.

De virginib⁹ nō martyrib⁹ Cap.
Qui gloriat. vt supra in vs. Kℓ.
Regnum mundi. Hymn⁹. Jhesu coro-
na virginū. ℣. Specie tua. Ad mḡt añ.
Veni sponsa xpi. Nota q; quidaz nō so-
lent cantare istam añam. Veni sponsa.
nisi de virginib⁹ martyrib⁹. Sed nos
indifferenter solem⁹ cantare de marty
rib⁹ t non martyrib⁹: quia oib⁹ debet
corona: quia si nō fuerit martyr corpo
re: fuit saltem mente quia prompta fuit
ad martyriū. Item nota q; de his que
sunt virgines nō martyres cantare po
tes quālibet de virginib⁹. De his ve-
ro que nō sunt virgines t tamē marty
res nō cātabis aliquā de virginib⁹ sed
vnā istarū. Vidi speciosam sicut columbā
t circūdabāt eam flores rosarū t lilia con-
vallium. Añ. Veni electa mea t ponam in te
thronū meū quia cōcupiuit rex speciē tuaz.
Coll. Indulgentiā nob dñe. Alia.
Prosit plebi tue quesum⁹ oīpotens
de⁹ beate virginis. N. veneranda
solēnitas vt cui⁹ gaudem⁹ honore pte
gamur auxilio. Collecta.
Oresca in nobis dñe semp sancte
iocunditatis affect⁹ vt beate. N. virgi-
nis tue venerāda solēnitas augeat. In
matutz. ps. t añ. vt supra. Nota q;. Kℓ.
Veni sponsa cantat tantuz de virginib⁹
martyrib⁹: de alijs aūt que nō fuerunt
martyres primū. Kℓ. erit. Concupiuit. se
cunduz. Kℓ. Hec est virgo sa. tercium. Kℓ.
Pulchra facie sed pulchrior es fide btā. Ma
respuēs mundū letaberis cū angelis Inter
cede p omnib⁹ nobis. ℣. Specie tua.
Cetera oia vt in precedenti hystoria.
De virginib⁹ pceptū Capla.
Nō habeo: cōsiliū aūt do: tāq; mi
sericordiā psecut⁹ a deo vt sim fidelis.
Amulor vos dei emula- Cap.
tione: despōdi vos vni viro: vir-
ginē castā exhibere xpo. Aliud cap.
Generositatē illi⁹ glorificat contu-
bernū habens dei: sed t domin⁹
oīm dilexit eam. Aliud cap.
Sapientia laudabit aiam suā: t in
dño honorabit: t in medio popu
li sui gloriabitur: t in ecclesijs altissimi
aperiet os suū: t in cōspectu virtutis il
li⁹ gloriabit. Cap.
Virgo cogitat que dñi sunt vt sit
sancta t corpore t spū: in xpo ihu
dño nostro. Deo gratias.
In natalicijs plurimarū virginum
Ad vs añ. Prudentes virgines. In
matutz. añ. Quinq; prudētes virgines. ℣
Adducēt regi vgines post eā. Pro. Coll.
Da nobis quesum⁹ dñe de⁹ noster
sanctarū virginū t martyrū tua-
rū palmas incessabili deuotione vene
rari: vt quas digna mente celebrare nō
possum⁹: humilib⁹ saltez frequentem⁹
obsequijs. Alia collecta.
Sanctarū martyrū tuarū. N. quesu
mus dñe pcib⁹ adiuuemur vt tuā
misericordiā pcipere valeam⁹. Per.

Kalendariū: psalterium ꝛ breuiarium iuxta chorum ecclesie ꝑpatauien. diligentissime emēdata: Erhardi ratdolt viri solertis mira imprimēdi arte. qua nuper venecijs: nunc auguste vindelicorū excellit nominatissimus: explicit feliciter: Anno incarnationis dñi millesimoquadringentesimononagesimo currente: quinto kalēd. decembris.

Laus deo.

Hain * 3873–5!
GW 5426

Erhardi Ratdolt foelicia conspice signa.
Testata artificem qua valet ipse manum.

Semper mirabilis fuerunt Deus in suis Regis
Postea voluerunt ergo sanctam Valerii

Augusti
Otium Sanctum quaerit Charitas
Negotium Justitiae quaerit Charitatis necessitas.

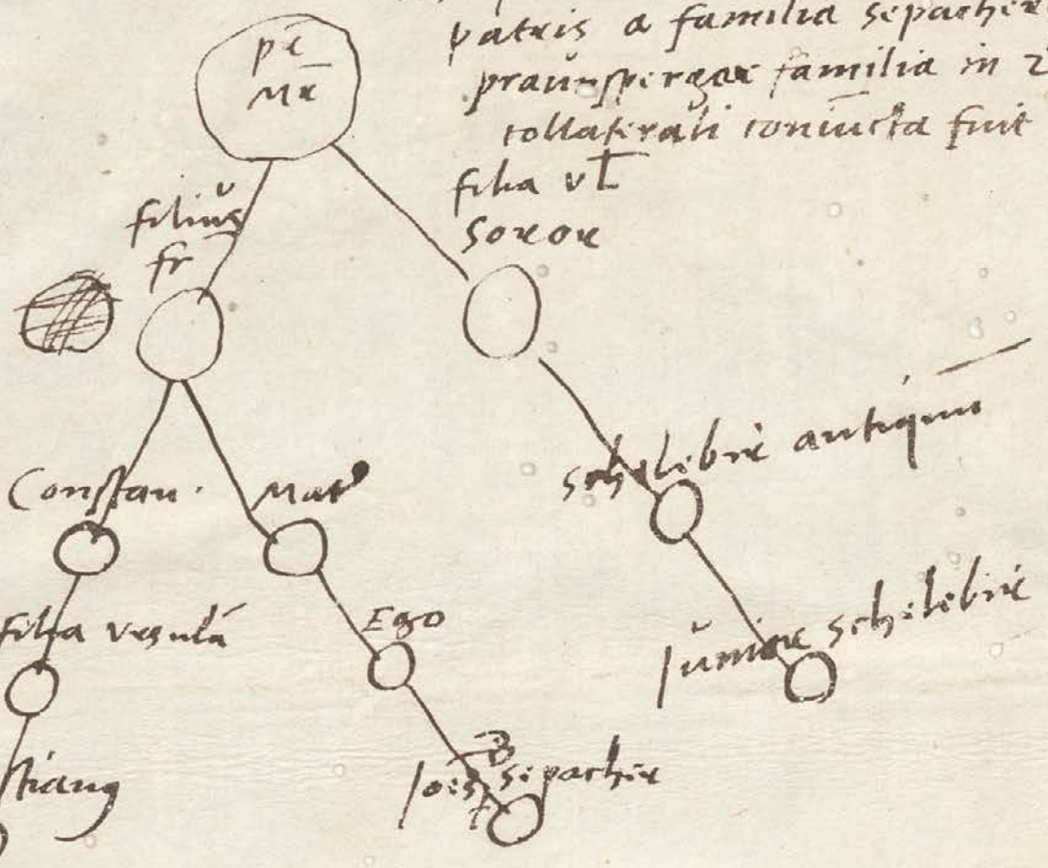
Ityn v' bo' cofa p nob appolora fide pra 6 adding
re q'cati timiu: vcyem' dolo' dnicu' x' spe tu
Oreg
Gne stu p': q adtollenda ramis tarmita, spu fortitudo
dctos tuos a passue robare dign eo: grade pfig: ut q
b. appolore vge ac virtus tue, mun rotig: stu c
p tuj s. nos pfessue dignq: arbistia mote, de hoste mali
ergo fecisti tryphe: eg mcut & pri, a dolo dnicu &
clos: a boi malo cogs & dne defendi & liberari mcam

Sumpse s trin otue deg p intessor sustisse dei
cte male vgt. Et eim sstoz. atq dctoz tuoz:
obsequo sanctus nce: & sta ut q d dignu
laudibq eg: q q ssue: & q d neglexit
fac clemens ego p [illegible]

de bractio sto ei
Cardos a potissq glo & hon Oreg
Deg q istum bractiu gsessu tuu atq potissq laudem la
ceime tua diuia vice voluisti: patra fac nos
ge: eig pia a assedua supplicon hg mati ema
qsusse: set a minsa supae meda: rpig eg
petua gaudia supplicon p. A.

Cicrealogia Petri Epi Labacen Rx^mi

Ex parte matris Ex parte vero patris a familia separaren qrn prauisperaar familia in 2° gradu collateralis coniuncta fuit ꝛc

Am Antlasstag vor ostern tag als Joannes am meisten ostrag Libro
Lucas Libri schreibt Lutra gestorben, da thun Vesperzeit Louis Bap-
tista seipach sy zu tüsst da spricht sy zu im da nyt schon, dung,
und disse, schon und sy zu Louis sprecht. und bisinde disz wol
was du anfahist. damit man stucken wie, wog unus spreim
und nicht wog ti spreim + Hec ex relatu suo sororis ⊗

Titulus pro Ecclia
in Heiligstat

Lorius iste sanctus no ab hoibus est inventus: sed a Deo
opt. Max. mirabiliter per ignem lucem & flammam ignis
Electus demonstratus & illustratus. propterea vocatur
Lorius iste Ad saluatorem mrm Iesum xm & beatum
virginem Mariā matrem eius ꝛc

⊗ Am ostrag 3 stunde bis sy gestorben, streuch sy das sy hat nicht und
sin sy, aber meinung Libro prüder thun das sy bis sy, o wolt got sy
das sy nun ein Mall vor meinung todt nicht sin sy

